

19 травня 1984 року в Меджугор'ї отець Славко Барбарич хрестив Юліану Еберт.

(J) Юліана перед своїм будинком у Шварцвальді – 2014 рік.

Щоденник Юліани

Heiliges Kreuz und das Blutzeichen
von Rodalben; Ein Geschenk von
Pater Gebhard Maria Heyder OCD
- Regensburg

Пояснення

Згідно з декретом Конгрегації віровчення, прийнятим Папою Павлом VI (14.10.1966), статті 1399 і 2318 канонічного права були скасовані.

Віруючі можуть читати та поширювати релігійні твори навіть без явного дозволу Церкви на друк, дотримуючись загальної християнської моралі.

Коментар:

Святий Господь і Бог є живим Богом також у Святій Гостії. Святий Бог присутній навіть у найменших частинках (це можна побачити у Святому знаку Родальбена: маленька червона крапка, яку можна побачити внизу ліворуч на знаку крові).

Тому під час причащення необхідно використовувати патену.

**Згідно з волею Всемогутнього Святого Триєдиного Бога,
† Отця, Сина і Святого Духа, я, Юліана Еберт,
написала цей щоденник.**

(Безкоштовно)

Тут ви можете безкоштовно завантажити щоденник, усі молитви, чудеса та аудіозаписи:

www.gnadenvolle-gebete.de

www.vater-unser.net

www.wertvolle-gebete-und-erlebte-wunder.de

Д-Форбах, Ерберсбронн - Дайдесхайм - Нідеркірхен - США

Готово до друку: березень 2026

Автор: Всемогутній Святий Триєдиний Бог, Юліана Еберт
Перекладено з оригінального щоденника: Бернхард
Коппенгаген Перевірено на наявність друкарських помилок
братом у Христі Самуелем

Deinen Tod, o Herr, verkünden wir
und deine Auferstehung preisen wir
bis du kommst in Herrlichkeit.

Aus unserer Pfarrgemeinde verstarb

Juliana Ebert

Trauerfeier mit Beerdigung

Donnerstag 18.12.2025

Friedhof Forbach

Der Herr schenke der Verstorbenen ewigen Frieden.

Unsere Anteilnahme gilt den Angehörigen.

Юліана Еберт
Колпінгштрассе 19
68789 - Санкт-Леон-Рот (тодішня адреса)

Квітень 1991 року:

Приблизно сім років я вагалася, чи записувати те, що я пережила з того дня, як Хрещення, яке я пережив 19 травня 1984 року. Я мав видіння, а тепер чую голоси: голос Господа Ісуса Христа, або голоси ангелів, або голос нечистого духа, і відчуваю напади диявола. Тому я постійно вагався, бо не знав, чи це взагалі корисно. Є так багато подібних речей, як-от касети, книги на цю тему. Раніше я також вважав, що кожен католик чує цей голос і відчуває цей глибокий спокій під час єднання з Господом Ісусом Христом у Привіт. Я відчувала це під час Причастя. Я не знала, що це особливий дар і Божа благодать. Ще однією причиною мого вагання було моє погане знання німецької мови. А головне, я думала собі: люди, які не моляться, не постяться, не каються і не живуть за Десятьма заповідями, все одно не можуть вірити в Бога, за винятком тих, кому Бог дарує благодать віри. Я також отримала цю велику благодать не тому, що була доброю, а тому, що була грішницею. Милосердний Бог дарує благодать кому хоче, коли хоче, де хоче і скільки хоче. Адже Він знає мою душу краще, ніж усі кардинали, єпископи та священники на всій землі.

Я усвідомила, що Триєдиний Бог є моїм найкращим Батьком, а Пресвята Богородиця Моя найдорожча мамо, найголовніше — це «справжня любов», яку ніхто, крім вас, не може дати. Адже існує й псевдо (фальшива) любов, яка приховує свою підлість під маскою чесноти. Усе своє життя я шукала когось, хто не тільки любить мене, але й кого я люблю. Після довгих пошуків я знайшла це. Але я знайшла не знайшла «когось», а справжнього живого Бога, з яким я часто протягом дня духовно єднаюся і якого я раз на день приймаю у Святому Причасті.

Особливо я єднаюся з Ним у Найсвятішому Таїнстві, під час прийняття Святої Гостії, де Він присутній як справжній Бог і справжня Людина з плоті та крові.

Завдяки Небесній Матері Марії, яка в Меджугор'ї називає себе Королевою Миру, я змогла зробити перший крок до Бога.

До хрещення я була сліпа і глуха. Тоді я ще не знала справжнього миру. Мене постійно охоплювало внутрішнє занепокоєння, і я не могла спати безліч ночей. Тепер я є свідком справжнього миру, який може дати лише Триєдиний Бог, а не будь-яка інша людина на цій землі.

Тому я завжди хочу говорити, коли єднаюся з Ним у Святому Причасті: «Ти є моїм Царем Миру». Не ми, люди, творимо мир, а мусимо просити Бога про мир і приймати Його як Божий дар та Божу ласку.

24.04.91

Я молилася в каплиці з 12:05 до 12:40. До цього мушу сказати, що зовнішній вигляд каплиці мені не подобається. Перед каплицею встановлені потворні фігури, а всередині табернакль виглядає як піч. Отже, вона облаштована дуже сучасно. Спочатку я часто плакала, коли була в каплиці й молилася, бо вважала це образою Бога. Проте мене знову й знову тягнуло туди молитися, бо я відчувала, що живий Бог присутній і в цій каплиці.

І все ж щодня так багато людей — лікарів, медсестер і пацієнтів — проходять повз цю каплицю, не вшановуючи нашого Господа.

Як і щодня під час обідньої перерви, я була глибоко занурена в молитву до Спасителя. Вперше я почула: «Я твій духовний наставник».

Я трохи злякався, хоча, власне, був більше здивований, ніж наляканий. Через деякий час це повторилося.

Після цього я запитав Спасителя, що мені треба зробити в першу чергу, якщо Він є моїм духівником. Спаситель сказав мені: «Спочатку ти повинен посвятити себе Мені».

Моєю першою думкою було: «Ось знову таке слово, яке мені важко зрозуміти».

Я, звичайно, вже чула це слово «посвятити», але ще не знала його глибинного значення. Я сказала Ісусу, що ж я вже віддала Йому все: своє серце, своє життя, свою душу, своє тіло. Але Спаситель сказав мені: «Я хочу твоє майбутнє».

І я відповів, що Він може мати і це.

Потім я запитала Ісуса, чи маю сказати це священикам, і при цьому думала про отця Дохата, отця Йогана, отця Фогта та отця Гебхарда Гейдера, які зараз є моїми духовними наставниками.

Спаситель сказав: «Так».

Весь день я був щасливий, як ніколи в житті. Спаситель дарував мені стільки благодаті, що я не можу описати це словами і не можу достатньо подякувати за це. Відчувати цю внутрішню радість було просто неймовірно. Я просто став іншою людиною.

Увечері я пішов до каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі. Там я сповідався.

Хоча священик сказав, що це не гріхи, я хотіла бути абсолютно чистою. Після Святого Причастя я отримала ще більше благодаті. Я ледь не могла цього витримати. Моє серце палало від любові.

Коли я вийшла з каплиці, я плакала від великої благодаті, яку мені було дозволено отримати. Там я зустріла своїх подруг із молитовної групи, Гільде та Гедвіг, яким розповіла про свої переживання. Вони раділи разом зі мною. По дорозі додому я зустріла сліпого негра, якого вела жінка. Я подарувала сліпому чоловікові розарій, а жінці – освячену ікону Богородиці, і попросила Спасителя дати цим людям також ті благодаті, які я отримала. Сліпий чоловік дуже зрадив, а я поїхала додому. Вдома я не могла нічого їсти, бо до нас прийшли гості. Ми разом помолилися одну частину розарію, яку я потім подарувала Богородиці.

Вночі, приблизно о 23:30, одразу ж з'явилося спокуса. Я лежала в ліжку, і раптом відчула, як хтось накинувся на мене і трусив. Я лише сказала «Ісусе», і все зникло. Потім я заснула.

25.04.91 – четвер

Увечері в Роті. У церкві перед Святою Месою я молилася болісним розарієм. Після Святого Причастя я з'єдналася з Ісусом. Ісус сказав мені: «Молчи». Після кількох хвилин тиші я запитала Спасителя, що мені робити, адже я віддала Йому свою волю. Я отримала відповідь від Спасителя: «Ти завжди маєш залишатися мені вірною». Потім знову настала тиша, аж поки я не почувала: «Ти не повинна йти без Мене». Я розмірковувала, що Спаситель хотів сказати, і подумала про себе, що маю духовно з'єднатися зі Спасителем, перш ніж піти. Але я вирішила запитати про це у сповідника. Вдома після

Під час Святої Меси мені зателефонував отець Йоганнес Ордінський. Він благословив мене по телефону. За кілька хвилин чоловік знову передав мені слухавку. Цього разу на лінії був отець Гебхард Гейдер із Регенсбурга. Ми домовилися, що я завітаю до нього наступної неділі об 11:00. Він також благословив мене по телефону. Це благословення було іншим, ніж у отця Йоганнеса. Під час благословення отця Гебхарда Гейдера я відчула стільки любові та сили, що одразу після розмови помолилася за нього три «Отче наш».

З часу мого хрещення я розмовляю з пацієнтами, не з усіма, а лише з тими, кого мені рекомендує Святий Дух. Так було і сьогодні, коли одна пацієнтка розповіла мені, що вже три дні відчуває біль у щоках, який не проходить. Я спонтанно відповів на це: «Маловіри мусять страждати довше». (Це слова, які дав мені Святий Дух.) Вона посміхнулася і сказала, що це добре.

26.04.91 – п'ятниця

На роботі один пацієнт скаржився мені під час рентгенівського обстеження. 14 днів тому йому зробили операцію, але це не допомогло, і тепер його знову треба оперувати. Спочатку я подумав: «Я нічого не скажу». Але коли ми закінчили знімки, я раптом запитав його: «Ви зараз більше чи менше молитесь?» Повний гордості, він сказав, що він вільна людина, що він не вірить у Бога і що Бога немає.

Я відповіла: «Якщо ви вірите, що у них є мозок, то ви також вірите, що існує Бог». Він радісно сказав: «Це ж чудово, я такого ще не чув». Увечері в Рот, у церкві перед Святим Причастям, я побачила сестру (черницю).

Мені було дуже важко підійти до черниці, щоб причаститися, і я запитала

Ісуса: «Я віддав тобі свою волю». Ісус сказав: «Іди до священника». І сестра пройшла повз мене, не запропонувавши мені прийняти Тіло Христове.

Я прийняла Святе Тіло Христове від священника.

27.04.91 – субота

Цього ранку мені було дуже важко встати. Але я мав велике бажання відвідати Святу Месу. У паломницькому костелі у Ваггаузелі вона розпочалася о 7:15. Вже дорогою до Ваггаузеля і перед початком Святої Меси в костелі я молився за священника, який мав відправляти цю Месу. Службу відправляв літній священник, отець Аланус, і я відчувала та бачила, що йому було важко це робити. Його молитовний настрій був порушений. Перед Преображенням я мала видіння. Я бачила, як отець Аланус стояв у темряві біля вітара та відправляв Службу. Я була дуже здивована цим і думала, що це означає. Під час роздачі Святого Причастя я відчула його небажання давати мені Святе Причастя, коли я стояла на колінах. Оскільки в церкві немає причастяльної лави, мені довелося ставати на коліна на підлозі. Я можу приймати Святе Причастя тільки стоячи на колінах, оскільки маю велику повагу до Триєдиного Бога.

Він вагався і тримав Святу Гостію приблизно в десяти сантиметрах від моїх уст. Я відкрила рот, і Свята Гостія сама влетіла з цієї відстані до моїх уст. Я пережила це тут не вперше, також у інших священників Святе Тіло Христове само прилітало до мене.

Близько 10:30 я поїхав до Шпайєра, до монастиря кармелітів. Там я хотів забрати свічки, на яких зображено знак Дорогоцінної Крові з Родальбена.

Потім я відвідав прелата Бруно Тібеса в будинку для літніх людей у Шпайєрі, що на вулиці Енгельгассе, 4. Була обідня пора, і оскільки мені довелося на нього чекати, я помолився за нього в каплиці на вервиці. Приблизно рік тому я познайомився з прелатом Тібесом у Мінгольсхаймі, в каплиці Святого Рохуса. З отцем Цайтлером, місіонером зі Стиля, що належав до ордену Святого

Августина, ми тоді розмовляли про Родальбен, а також про чудо крові в Родальбені. Пан прелат Тібес тоді не вірив у це і висловився категорично проти.

Протягом цього року я молився за нього і просив Ісуса не давати йому померти, не просвітивши його щодо подій у Родальбені. Прелат Бруно Тібес одразу впізнав мене під час мого візиту. Я подарував йому букет червоних троянд і свічку із знаком

«Дорогоцінної крові Родальбена», а також книгу отця Гебхарда Гейдера про події в Родальбені.

Він дуже зрадів цьому і доручив мені передати вітання отцю Гебхарду Гейдеру та повідомити йому, що він добре ознайомився з подіями в Родальбені. Він також вже не висловлювався проти цього так категорично, як рік тому. Перед цим візитом я була на ринку в Шпайєрі і не знала, які квіти купити для прелата. Я запитала Спасителя, і Він відповів мені: «Те, що ти дала священнику, ти дала Мені». Тому я вирішила купити букет червоних троянд.

Просто чудово бачити в кожному священнику Ісуса.

28.04. 1991 — неділя

Сьогодні я брав участь у Святій Месі в монастирі кармелітів у Регенсбурзі. Там я також провів близько чотирьох з половиною годин з отцем Гебхардом Гейдером. Я дякую Богові, що у нас є такі отці. Під час нашої розмови я поставив йому понад 20 запитань, на які він відповів мені у мирі, спокої та любові. Це було так, ніби я провів цей час з Ісусом. Йому 86 років, він має дуже хороший слух як на свій вік і дуже точний у своїх відповідях. Ця вірність Богу, яку має отець Гебхард, має бути прикладом для багатьох священиків. Після нашої розмови він освятив мені свічки, образи та воду. Через нього я отримала багато благодатей, і мені було важко з ним прощатися. Я дала йому гроші, які збрала для нього в нашій молитовній групі, щоб була видана нова книга про Родальбен. Отець Гебхард Гейдер був свідком чуда крові 1952 року, яке сталося в Родальбені. Завжди, коли мені випадало отримати великі благодаті, я потім ще сильніше відчуваю напад диявола. Так було і на зворотному шляху з Регенсбурга до Санкт-Леон-Рот. Поки мій чоловік керував автомобілем, я помітила, як він змінився, йому стало зле. У своїй душі я відчувала близькість нечистого духа. У мого чоловіка почервоніло обличчя, і йому стало недобре. Я попросила його зупинитися на узбіччі автостради, але він відповів мені, що це заборонено. При цьому я відразу зрозуміла, що це була виправданя нечистого духа, одразу окропила чоловіка свяченою водою і голосно сказала: «Я наказую тобі в ім'я Бога, негайно з'їжджай на узбіччя і зупиняйся». Він це й зробив. Ми помінялися місцями: в одній руці я тримала розарій, а в іншій — кермо, і спокійно поїхала додому. Мій чоловік одразу заснув, а приблизно через сто кілометрів прокинувся, і все було позаду. Поки мій чоловік спав, я щиро молилася за нього. Такий напад демона я пережила не вперше.

29.04.1991 – понеділок

Я, щоправда, вже чула, що наш парох знайшов двох нових помічниць для роздачі Причастя. Після Святого Причастя я запитала Ісуса, чи справді дві жінки найближчим часом будуть роздавати Святе

. Ісус сказав: «Так. Буде ще гірше .

Увечері, близько 20:00, знову розпочалася наша молитовна група. Прийшов також парох Дочат, і він мав із собою Святе Причастя, яке він роздає віруючим після поклоніння. Ми поклонялися Спасителю, я стояла на колінах приблизно за метр від Нього. Під час молитви на вервиці я почувала, як Спаситель сказав: «Святе Причастя можуть приймати лише ті, хто хворі і хто не мав можливості відвідати Месу». Після того, як ми закінчили молитву, я сповідалася у отця Дохата і розповіла йому, що Ісус є моїм духівником. Він сказав, що знав це вже давно. Того дня я відчувала, як мене атакували зсередини, також через присутність отця Дохата. Однак я нічого не показала. Я ледь не втратила довіру до нього. З цього я зрозуміла, що мушу більше молитися за нього. Того вечора мій чоловік знову зазнав нападу нечистого духа.

Одна з молитовниць, Марга, теж це помітила. Він хотів би розтрощити все навколо. Але під час молитви в нашій молитовній групі він заснув.

У молитовній групі після роздачі Причастя отець Дочат взяв чашечку, в якій він зберігав Святі Дари під час перенесення, і висипав залишки — дрібні частинки або крихти Святого Причастя — у свячену воду. Для мене це було як удар. Я подумала, що це недобре. Але потім я пішла спати.

30.04.1991 — вівторок

Рано вранці, коли я прокинулася, я відразу ж побігла до свяченої води, в яку отець Дочат кинув крихти Святого Причастя. Я взяла чашу зі свяченою водою в руки і сказала: «Я п'ю з тобою, Ісусе, з цього келиха». Потім я випила всю чашу зі свяченою водою, бо вірила, що Ісус Христос був присутній.

Увечері після Святого Причастя я запитала Ісуса, чи правильно вчинив отець Дочат. Ісус сказав: «Це не правильно». Я запитала Спасителя, чи слід мені сказати це отцю Дочату. Спаситель сказав: «Так». Я думала, що ж скаже мені священик, чи буде він на мене лаяти. Ісус сказав: «Священик це прийме».

У цей час у церкві співали пісню «Справжнє Тіло, о, привітайся». Я плакала і просила Спасителя про прощення для всіх священиків, які не вірять, що Спаситель присутній навіть у найменших частинках Святої Гостії.

Я мушу ще раз повернутися до понеділка, **29.04.1991**:

Опівдні в каплиці на робочому місці, після молитви «Ангел Господній», я з'єдналася зі Спасителем і запитала Його про отця Алануса, якого я бачила в суботу в темряві і досі не знала, що це означає. Ісус сказав мені:

«Ось так виглядає священик без благодаті. Спаситель дозволив мені піти до отця Еміліана, також у Ваггаузелі, щоб поговорити з ним про це. Тож у вівторок,

30.04.91 пішов до отця Еміліана. Про це знав також мій місцевий парох, отець Фогт, якому я про це розповів.

Коли я прибув до монастиря у Ваггаузелі, брат Алоїс записав мене на прийом до отця Еміліана. Поки я чекав на нього, прийшов брат Блазісус, з яким я помолився дві десятки розарію, поки не прийшов отець Еміліан. Під час розмови з отцем Еміліаном я відчувала, що я не сама, бо перед тим я попросила Ісуса піти зі мною, щоб не сказати нічого неправильного. Я була сильною, спокійною та врівноваженою і навіть говорила про причастя в рот та на коліна, а також розмовляла з ним про отця Алануса та про те, що я пережила в суботу вранці. Під час нашої розмови я попросила його помолитися за отця Алануса і пообіцяла також молитися за отця Алануса і за нього.

Отець Еміліан благословив мене, і я була рада, що виконала волю Божу, коли потім пішла додому.

04.05.91 – субота

Я знову пішов до Ваггаузеля на Святу Месу о 7:15. Знову Месу відправляв отець Аланус, і я знову побачив його в цій темряві.

06.05.91 — понеділок

Увечері в Рот, у церкві. Потім була молитовна група. Після цього я поговорив із отцем Дохатом і попросив його більше не виливати залишки та крихти Святої Причастя у свячену воду. Я сказала йому, що Спаситель сказав мені, що це не правильно, і розповіла, що я випила всю свячену воду минулого тижня, бо Ісус Христос був присутній навіть у найменших частинках, і що це моя віра. Він пообіцяв мені, що в майбутньому буде забирати крихти Святої Гостії додому.

07.05.91 — вівторок

У каплиці на моєму робочому місці я з'єдналася зі Спасителем. Я сказала Спасителю, що я ніщо. Далі я сказала йому: «Спасителю, я вже віддала Тобі все. Ти маєш і мою волю. Що ще я маю Тобі дати?» Спаситель відповів: «Я хочу твого руху». Я не могла цього зрозуміти.

Пізніше під час рентгену одна приватна пацієнтка запитала, чому їй не дають свинцевий фартух, щоб захиститися від рентгенівських променів, хоча фартух уже висів на стільці, на якому вона сиділа, і вона мала достатній захист. Я відповів їй цілком спонтанно: «Ви повинні молитися, щоб бачити все і чути все». Вона засміялася і сказала, що це добре, і пішла далі.

08.05.91 — середа

У середу я був на вечірній месі напередодні Вознесіння Господнього в Мінгольсхаймі,

09.05.91 — четвер — Вознесіння

У святковий день я був у Роті на месі в церкві, а потім також брав участь у процесії в селі. Це було дуже гарно.

10.05.91 — п'ятниця

Увечері в церкві в Роті, коли я з'єдналася зі Спасителем у Святому Причасті •, Ісус сказав мені, що я можу сказати отцю Йогану, що його книги неправильні, і що я повинна піти до нього в суботу і сказати йому це.

11.05.91 — субота

Я проспав ранкову месу, але відразу ж провів годину в молитві. Близько 11-ї години до мене завітав пан Деріс із Цойтерна і розповів, що Роланд благополучно прибув до Росії з книгами отця Йоганеса. Це було для мене важким ударом, бо я знав, що ці книги не є добрими. Приблизно о 15.30 я пішла до нашого пароха Фогта в Роті й розповіла йому, що тепер хочу піти до отця Йоганеса, та повідомила йому про те, що Спаситель сказав мені про отця Йоганеса. Наостанок я попросив благословення у отця Фогта, а потім пішов додому. Вдома я помолився на вервиці за отця Йогана, перш ніж вирушити до нього. У своїй особистій, щирій молитві я попросив Ісуса піти зі мною до отця Йогана. Коли я прийшов до отця Йогана, він привітав мене поцілунком. У першу мить я згадав про поцілунок Юди і не зміг відповісти на цей поцілунок. Ще коли я входив у будинок, він сказав мені, що сьогодні я зовсім інший. Він сказав: «Ви не такі, як завжди». Він був дуже схвильований. Я сказала: «Так, я не сама». Здивований, він відповів: «А, так». І я справді не була сама, я відчувала особливий спокій у собі, а також силу і зовсім не турбувалася про те, що ж мені тепер сказати отцю Йогану. Під час нашої розмови я розповіла йому, що Ісус сказав мені про його книги.

Він одразу ж почав страждати від мук. Він виявляв свою невпевненість, і я відчув, що його мучили кілька нечистих духів, які, однак, не могли мені нічого зробити, бо він відчував повагу до мене та до мого супутника (Ісуса). Я випромінював любов і спокій та був смиренним. Він показав мені кілька книг і намагався виправдатися. Потім він сказав: «Тепер я знову хворий і мушу померти». При цьому він був дуже імпульсивним. Я відповів йому: «Це лише крапля в порівнянні з вічністю». Я підбадьорив його і додав, що прийшов, щоб допомогти йому. Він запитав, що йому тепер робити, і я відповів, що він повинен припинити друк книг і не дозволяти їх розповсюджувати. Пізніше отець Іоанн розповів мені, що **7 травня 1991 року** йому зателефонував його єпископ, єпископ Горніліак Платон, і повідомив, що його книги містять ересь. Отець Іоанн назвав цього єпископа психопатом і вважав його божевільним. Він не хотів його слухати. В якості подарунка я приніс отцю Йоанну букет червоних троянд з фрезіями, як знак того, що я його люблю і хочу йому допомогти. Отець Йоанн заборонив мені розмовляти з єпископом Горніляком Платоном і хотів запросити мене при нагоді, щоб поговорити з іншими єпископами про його книги. Далі він сказав мені, що я тепер повністю його розхворіла і що він мені не повірить, але все одно довірятиме мені. Моя відповідь на це була: «З таким розсіяним серцем не можна вірити».

Я був радий, що провів цю розмову з отцем Іваном. Спочатку я запитав Ісуса, чи можу я взагалі йому це сказати, бо ж знав, що він хворий чоловік. Але Спаситель сказав: «Правда важливіша за хворобу».

12.05.91 – неділя

Сьогодні моєму чоловікові виповнилося 50 років. Ми не святкували, бо думали про голодуючих людей у світі.

На Святій Месі в Роті: проповідь у цю неділю виголосила пані Веннебуш. Мені це не сподобалося, оскільки там був присутній також пастор Фогт, і я помолилася в цій справі на вервиці.

Увечері я запитала Спасителя, чи маю їхати до єпископа Горніляка в Мюнхен? Ісус сказав: «Якнайшвидше». Я сподівалася, що зможу поїхати в суботу.

Вечірня молитва до Марії була дуже гарною. Пастор Фогт добре провів цю молитву.

13.05.91 – понеділок

Близько 10:00 у клініці: я запитав Спасителя, який надійний знак Він дасть мені, якщо я буду боротися проти єресей. Спаситель сказав мені: «Я дам тобі свій розум». Я сказав: «О, це ж так багато». 12:00 у каплиці в клініці: я відчув, що візит до єпископа в Мюнхені був нагальним, що це було терміново. Я запитав Спасителя, коли мені їхати до єпископа, і він відповів: «У п'ятницю». Я запитав далі, чому я взагалі маю відвідати єпископа Горніляка. Спаситель сказав: «Заради Католицької Церкви». На моє наступне запитання, чи єпископ взагалі поговорить зі мною, Спаситель відповів: «Так». Моє наступне занепокоєння було: «Ісусе, у п'ятницю буде великий трафік, адже це П'ятидесятниця!» Але Ісус відповів: «Вранці – ні». Я вийшла з каплиці з радістю та миром.

Між 16:30 і 17:00 я зателефонувала єпископу Горніляку Платону в Мюнхен. Перш ніж поговорити з ним, я помолилася за нього кілька разів на вервиці. Потім я розповіла єпископу, чому я хочу його відвідати. Він призначив мені зустріч на п'ятницю, о 15:00.

Я погодився.

Під час цієї розмови я, власне, не мав враження, що єпископ Платон Горніліак є психопатом, як його описав отець Йоганнес. Навпаки, він був об'єктивним, коректним і відданим волі Божій. Я вже з нетерпінням чекав п'ятниці, бо тоді я б краще його пізнав.

О 19:00 я був на богослужінні на честь Марії в Роті, а о 20:00 розпочалося зустріч нашої молитовної групи. За словами пані Нунції з Мангайма, того дня я мав побачити явлення Богородиці. Однак Спаситель уже сказав мені, що я не повинен вірити цій жінці. Під час молитви дався взнаки демон. Мене штовхали та штовхали, і це дуже заважало моїй молитві. Тоді я окропила своє місце свяченою водою. Я подумала про себе, що могла б йому дати ляпаса. Але я не хотіла, щоб хтось, хто стояв поруч зі мною на колінах, отримав ляпаса. З цими думками я раптом почала сміятися. Наприкінці молитви я отримав стільки благодаті, що ці перешкоди мене зовсім не турбували.

14.05.91 - вівторок

Вночі мого чоловіка турбував нечистий дух, так само як і мене. Я рідко бачу сни або не можу їх запам'ятати, але цього ранку я запам'ятала свій сон.

Сон був цікавим, і я хочу його записати:

Я бачила дуже багато птахів, незліченну кількість птахів, яких насправді на землі не існує. Вони виглядали як горобці, але були наче надуті і великі, як голуби. Раптом вони перетворилися на людей, які були брудні, замурзані і жалюгідні на вигляд. Вони благали про допомогу, і до них одразу ж виникало співчуття. Я благословив їх, і в цю мить почув з іншого боку крики зовсім інших людей: «Іди геть від них, у них СНІД і проказа». Я не злякався, впав на коліна і щосили закричав: «Ісусе, допоможи цим людям». Брудні люди також впали на коліна і благали про допомогу. Раптом один із них вдарив мене по правій руці. У цю мить моя рука запалала, наче вогнем. Я відразу зрозумів, що це були демони. Потім я прокинувся, ще кілька хвилин відчував печіння на руці, а потім все зникло.

Того дня ми проспали, і я запізнився на роботу. Зі мною такого не траплялося з часу мого хрещення у 1984 році.

Вчора диявол хотів би показатися як Богородиця. Але завдяки нашим молитвам, нашій вірності та нашій любові до Ісуса і до Богородиці він не мав на це дозволу.

Адже диявол може зробити щось подібне лише тоді, коли це є Божа воля і коли він має дозвіл від Бога.

Між 10:00 і 10:30 у кімнаті відпочинку в клініці:

Я запитав Ісуса про демонів, які з'явилися вчора. Ісус сказав: «Таких випадків буде ще більше». Під «випадками» Він мав на увазі напади демонів. Далі я запитав: «Дорогий Боже, якщо багато молитися, чи будуть напади ще частішими?» Ісус відповів: «Так, ти забираєш у них багато душ!» Моє наступне запитання було: «Чи знає отець Йоганнес, що книги неправдиві?» Ісус відповів: «Так!» Тоді я подумав, чому ж тоді книги не зупиняють, маючи на увазі, що книги повинні зникнути. Ісус відповів:

«Сатана має над ним владу».

Приблизно о 14:30 мені зателефонував чоловік із клініки і сказав, що візьме день відпустки, щоб поїхати зі мною до Мюнхена до єпископа Платона Горніляка, хоча вранці він уже повідомив мені, що я маю їхати сама. А сьогодні вранці я молилася, щоб, якщо це Божа воля, щоб я пішла до єпископа, то все вийшло. Близько 16:30 ми з чоловіком поїхали з роботи додому. Під час поїздки чоловік розповів мені, як його вночі мучив диявол. Він мав видіння пекла, і диявол сказав йому: «Бачиш, Богородиця не з'являлася твоїй дружині. Це все було брехня і обман. І в Меджугор'ї вона теж не мала об'явлення Богородиці». Це було вночі близько 2:30. Після цього він встав, занурив пальці у свячену воду і помолився 30 «Аве Марія», не виймаючи пальців із свяченої води. Потім настала тиша, і він знову ліг спати.

О 19:00 я була на маріанській молитві, яку проводив парох Фогт. Це було дуже гарно. Він молився Літанією до Богородиці. Це мене дуже порадувало, бо її так рідко моляться. Ще перед церквою я зустріла літню жінку з Литви. Вона розповіла, що її мучили всю ніч і вона не могла заснути, і що це з нею трапляється часто. Вона пішла зі мною додому, і я дала їй свячену воду, освячену сіль та освячені свічки. Коли вона пішла додому, до мене знову завітала жінка з Рота (Гедвіга Г.). Вона плакала і просила мене про допомогу, бо мала проблеми зі своїм чоловіком. Ми разом молилися болісним розарієм.

15.05.91 Середа

Рано-вранці мій чоловік розповів мені про свій сон, у якому він бачив багато чорних птахів, розміром з голубів.

Близько 10-ї години в кабінеті лікаря я запитала Ісуса: «Ісусе, якщо мій чоловік так страждає від демонів, як мені тоді їхати з ним до Польщі?»

Ісус відповів: «Я з тобою!»

Під час обідньої перерви я пішла до каплиці, з'єдналася з Ісусом і молилася. Потім я запитала Ісуса, що означають ті чорні птахи? Я отримала відповідь: «Це демони нечистоти». Тоді я запитала Спасителя: «Дорогий Ісусе, чи є Твоєю волею, щоб я боролася проти ересей Католицької Церкви?» Ісус відповів мені: «Так, це моя воля». Я запитав Спасителя, чи маю розповісти все пану пароху Фогту, і Спаситель відповів: «Так». Після цього Ісус запитав мене: «Ти й зараз відчуваєш мир?» Я відповів «Так» і почув, як Ісус сказав: «Нечистий дух не може дати справжнього миру».

О 14:15 прийшов пацієнт на рентген (знімок горла), який мав лише одну руку. Він розповів, що втратив її під час війни у Франції. Я поговорив з ним і сказав, що без руки він пройшов важкий хресний шлях. Він відповів, що до всього можна звикнути.

На це я відразу відповів йому:

«Було б добре, якби всі люди звикли до Бога».

О 19.30 я відвідав Святу Месу в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі. Священик відправив Святу Месу у дуже швидкому темпі. Це було некрасиво, і люди теж некрасиво співали. Після цього я підійшов до священика і провів з ним приблизно 20-хвилинну

розмову про сповідь. Священик був внутрішньо досить неспокійний. У моєму серці панував глибокий спокій, і я відчував, що я не сам, Ісус був зі мною.

Коли священик закінчив говорити, я сказав йому: «Це була земна мудрість». Я хотів отримати відпущення гріхів, і священик сказав мені: «У вас немає гріхів».

Потім я попросив у нього благословення і пішов. На вулиці на мене вже чекала Юльчен з Мальхенберга. Вона розповіла мені, що сьогодні в Кронау відбудеться лекція про монсенйора Лефевра. Я зрадів і відразу ж пішов туди разом з Юльчен. Виступав парох з Мінгольсхайма. Але він не говорив правди. Він так зганьбив Лефевра, що я подумав, який великий гріх він, мабуть, хотів приховати в Католицькій Церкві. Він бачив соломинку в оці Лефевра, але не бачив колоди у власному оці.

Наприкінці лекції я поставила йому два запитання: 1. «Ви говорите про непокору Лефевра, на що я хотіла б зауважити: «Я не дуже добре знаю Лефевра, але моя душа відчуває, що є добре, а що погано. І тепер я хотіла б запитати, скільки в цьому світі є священиків, які є непокірними, бо винесли з церкви лави для причастя?»

Але є ще розсудливі церкви, в яких лавки для причастя досі стоять у храмі. Кожен має право вільно обирати, чи приймати причастя стоячи чи на колінах, чи причащатися в рот чи в руку. Але тим, хто бажає приймати причастя в рот, стоячи на колінах, треба дати таку можливість, і треба поставити лаву для причастя. Бо у Святій Гостії присутній справжній Бог і справжня людина з плоті та крові, тому я стаю на коліна, приймаючи живого Бога».

Люди навколо мене були немов одержимі нечистим духом. Вони кричали на мене і казали: «Іди звідси, хто тебе взагалі запросив? Якщо хочеш, можеш цілий день стояти на колінах вдома».

У цю мить я згадав Біблію і те, що Ісусу теж не було легше. Тоді я подумки запитав Святого Духа, чи варто мені поставити друге запитання. Я отримав відповідь: «ТАК». Я подякував Богові за глибокий спокій, який відчував, і поставив друге запитання: «Пане пасторе, ви не можете порівнювати Уту Ранке-Гайнеманн і Лефевра! Він трохи завагався з відповіддю і сказав: «Можливо, через непокору».

Я пішла додому з Юльчен і отримала багато благодаті.

Близько 22:30 я підійшла вдома до статуї Матері Божої, запалила свічку за Лефевра і помолилася за нього, бо його так образили. Потім я з усієї душі запитала Матір Божу: «Чому Лефевра відлучили від Церкви?» Я отримала відповідь: «Ісус був з ним». Потім я пішла спати.

16.05.91, четвер

Майже завжди, коли я прокидаюся вранці, я дарую комусь відпущення гріхів, про які я б просив цього дня. Сьогодні я присвятив усі відпущення гріхів Лефевру. О 12:00 я пішов до каплиці в клініці. Спочатку двоє людей дуже голосно розмовляли між собою, а потім хтось дуже голосно грав на органі. Я подумав, що помолюся «Ангел Господній», це, напевно, була Божа воля, адже була 12.00. Спочатку я помолився за цих двох чоловіків кількома «Аве Марія» та молитвою до архангела Михаїла. Потім приєднався третій чоловік, який також розмовляв, і я помолився й за нього. Моя молитва була почута, бо всі вийшли назовні. Я подякував Богові і зміг спокійно продовжувати молитися.

Близько 15:30 я був у монастирі в Нойбурзі. Приблизно півгодини я розмовляв із братом Йоганом. Після цього я молився перед табернакулом близько двох годин. Потім я пішов до Рота. Оскільки там не було Святої Меси, я пішов до Майша і присвятив Святу Месу єпископу Платону Горніляку.

17.05.91 — п'ятниця

Рано вранці ми з чоловіком поїхали до Мюнхена, щоб відвідати єпископа Горніляка. Все було саме так, як сказав Ісус. На дорогах не було руху, не було заторів, і все пройшло чудово.

Єпископ прийняв нас о 15:00. Я був здивований, скільки любові та спокою випромінював єпископ Горніліак. Єпископ розповів мені, що отця Йоанна вже одного разу відсторонили від служби, бо він написав багато неправди про вчення Ісуса. Далі він розповів, що вже багато разів письмово застерігав священників, що статті отця Йоанна не є правильними, але ніхто не хотів його слухати. Як бачимо, отець Йоганнес був неслухняний своєму єпископу. Я пробув у єпископа близько години і дякую Богові за те, що зміг з ним поговорити.

По дорозі додому ми заїхали до отця Гебхарда Гейдера в Регенсбург. Коли ми переїжджали на автостраду в напрямку Регенсбурга, ми почули чудовий спів. Приблизно 20 хвилин ми слухали спів ангельських хорів, це був не земний спів. Ми відчували велику повагу, і кожен з нас у думках дуже щиро молився. Я дякую Богові, що й мій чоловік мав змогу це почути, бо я вже мала нагоду пережити це кілька років тому. Доки ми дісталися додому, ми помолилися сім разів на вервиці та інші молитви. —У отця Гебхарда ми пробули близько години.—

18.05.91 — субота

Я відвідав ранкову Месу о 6:30 у Ваггаузелі. Свята Меса була відслужена за моїх покійних батьків та моїх братів і сестер. Цей день також був сьомою річницею з того часу, як мені з'явилася Пресвята Богородиця.

У другій половині дня я з'єдналася зі Спасителем і запитала Його: «Ісусе, якщо Ти був з єпископом Лефевром, чому Ти дозволив, щоб його відлучили від Церкви?» Ісус відповів: «Щоб було врятовано багато душ». Мені ця відповідь була дещо незрозумілою, тоді Ісус додав: «Його стражданнями було врятовано багато душ».

19.05.91 — Неділя П'ятидесятниці

10.00 — Я відвідав Святу Месу в Роті.

Приблизно о 13.00 мені зателефонував отець Буран із Мангайма. Він розповів мені, що отець Йоганнес відчувається добре і що йому треба їхати до Франції до єпископа. Отець Буран хвалив Йоганнеса, але я нічого не сказав, бо знав, що він не говорить правду. У мене склалося враження, що отець Буран зателефонував, бо отець Йоганнес мав докори сумління і сам зв'язався з ним.

У другій половині дня я молився на вервиці разом з Гедвігою з Рота. О 19:00 я пішов до церкви на маріанську молитву.

Близько 20:00 до мене завітала Зіта з Рота, і ми разом помолилися розарій. Зіта розповіла мені, що парох з Мінгольсхайма виголосив погану проповідь. Він говорив про те, що люди не повинні паломничати до місць паломництва. (Цей парох також виголосив проповідь проти Лефевра. У ці дні я вже багато молилася за цього священника.

Це був дуже гарний день, бо сім років тому я була хрещена і залишалася вірною Ісусу та Марії. Я дякую Богові за цю велику ласку, яку Він мені подарував. Як же добре бути з Ісусом і Марією. Я вже не можу уявити собі життя без Бога. Це було б жахливо, бо немає більшого зла, ніж відокремитися від Бога.

20.05.91 — Понеділок після П'ятидесятниці

О 7.00 я відвідала Святу Месу у Ваггаузелі, яку відправляли за моїх покійних батьків та моїх братів і сестер. Це було дуже гарно. Я з'єдналася з Ісусом та Марією. Ісус сказав: «Молись так далі, моя донько».

Потім ми пішли до родини Гамбш у Візенталі й поснідали там. Вона подарувала мені гарний букет червоних троянд для Пресвятої Богородиці. Це був той самий букет, який вона отримала від свого чоловіка на річницю весілля.

Коли я прийшла додому, я відразу помолилася на вервиці за цю родину.

У другій половині дня я зазнала спокуси. Мені стало зле, і я знула.

Я трохи полежала і мене мучили слова: «Не йди до церкви, ти хвора, ти вже була сьогодні в церкві тощо».

Я дивилася на зображення Ісуса і почула: «Молись!» Я одразу ж підвелася і помолилася «Болісним» розарієм, а потім «Розарієм Милосердя».

Тоді страждання раптово зникли.

Я пішла до церкви на богослужіння на честь Марії. Богослужіння проводив молодий священник. Ледве я пробула вдома п'ять хвилин, як кімната вже була повна людей. А я ще раніше думала, що в понеділок після П'ятидесятниці ніхто не прийде на молитовну групу. Але я багато молилася за нашу молитовну групу. Цього дня ми особливо молилися за священників.

21.05.91 - вівторок

З 9.00 до 10.00 я була у стоматолога. Я присвятила біль на славу Божу. Протягом усього лікування я молилася подумки. Оскільки я знала, що пані

Коли я дізнався, що ввечері в Беннебуші відбудеться богослужіння зі словом Божим, а потім буде роздача Святого Причастя, я запитав Ісуса, що б Він зробив на моєму місці? Спаситель відповів: «Не йди туди». Я молився вдома близько години і прийняв духовне Причастя.

22.05.91 – середа

Я відвідала Святу Месу в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі. Я присвятила Святу Месу та Святе Причастя молодій жінці з НДР. Я дала їй молитовні листівки, освячені медальйони та освячену ікону Божої Матері. Вона отримала комуністичне виховання і дуже зраділа освяченим речам. Я мало думала про те, що 26 років тому ми з чоловіком уклали католицький шлюб у Ваггаузелі, хоча я не була хрещена. Оскільки тоді я знала лише кілька слів німецької, я зовсім не розуміла отця. Сьогодні я вважаю це гріхом, про який я вже часто каюлася.

23.05.91 - четвер

Я була в каплиці в клініці і запитала Спасителя, чи маю я піти на богослужіння пані Беннебуш? Спаситель сказав: «Ні». Тоді я запитала Спасителя, чи мають Калуджієро і Венді з Кронау стати священниками? Спаситель сказав для обох: «Так».

Увечері я спершу пішов до церкви в Мальші. Оскільки там не було Святої Меси, я пішов до Мюльгаузена і відвідав там богослужіння на честь Діви Марії.

24.05.91 – п'ятниця

Оскільки в Роті не було Святої Меси, я пішла до Мальша. Але й там її не було. Тоді я сказала Спасителю: «Якщо Ти хочеш, щоб я з'єдналася з Тобою, то допоможи мені встигнути до Мюльгаузена, бо зараз за дві хвилини до сьомої». З Божою допомогою мені вдалося вчасно дістатися до Мюльгаузена на Святу Месу. Це було як диво. Було дуже гарно, я отримала багато благодатей і змогла глибоко з'єднатися зі Спасителем. Дякую Тобі, мій Господи і мій Боже.

25.05.91 — субота

Вранці о 7:15 я був на Святій Месі у Ваггаузелі. У другій половині дня приїхали Беате та Маріон Гамбш із Візенталя і принесли торт. Згодом завітав ще пан Дітер Ербен. Разом із ним я помолився три десятки розарію за його наміри.

26.05.91 — неділя

О 10.00 я відвідала урочисту месу в Роті в церкві. Цього дня я страждала від сильного головного болю, тому з 13.30 до 15.00 я полежала. Потім прийшла Гедвіга з Рота. Ми втрьох молилися болісним розарієм, мій чоловік молився разом з нами. З 15.00 у мене більше не боліла голова.

Я присвятила свої страждання наверненню грішників. Увечері я пішла в Рот на богослужіння на честь Марії.

27.05.91 – понеділок

Це був важкий день. Я відчувала нечистий дух у кількох пацієнтів. У каплиці на робочому місці я зустріла румунку, яка подякувала за молитви.

Увечері я пішла в Рот на Святу Месу. О 20:00 розпочалася наша молитовна група. Там було дуже багато людей, у тому числі багато дітей. Ми поклонялися Спасителю, багато людей сповідалися у отця Дочарта. Це було дуже гарно, і я отримала багато благодаті.

28.05.91 — вівторок

Гарний улов!

До мене як пацієнтка прийшла католичка, років 30, і я дуже чітко відчула — «осідання».

Демон повністю змінив її ніс і рот. Ніс був зовсім кривий. Вона була сповнена ненависті до Бога і дуже неспокійна.

Потім прийшла пацієнтка з Румунії, вона була підкорена своєму чоловікові, як рабиня. Йому було 58 років, а їй – 32. Я подарував їй образ Богородиці, медальйони та молитви. Це було цікаво, бо вона не знала німецької, але те, що я говорив їй про Бога, вона розуміла.

Потім прийшов єврей, якому я також подарувала зображення Богородиці.

Наступною пацієнткою була полька, з якою я також розмовляв про Бога. У каплиці я молився за всіх. З 15:00 до 15:30 Вероніка, моя колега по роботі, і я молилися Болісним Розарієм.

Коли я молився наодинці в каплиці, я з'єднався зі Спасителем, спілкувався з Ним духовно і запитав Його, чи маю я поїхати також до НДР і до Польщі? Відповідь була такою: «Рятуй душі».

Я сказав, що без Ісуса я ж не зможу рятувати душі. Спаситель сказав: «Я завжди з тобою». Я запитала Спасителя, як я можу допомогти пацієнтам, і Він відповів: «Молись за них». Далі я ще запитала, чи маю я постити за них? Ісус відповів: «Якщо ти можеш».

Тоді я помолилася за румунську пацієнтку, якій я вранці зробила рентген, при цьому освятила її свяченою водою і помолилася за неї. Я молився за неї, щоб її чоловік не міг забрати у неї молитовні листки, бо її чоловік був злий і забороняв їй усе. Вона була худа і хвора, наче рабиня, і мучилася від диявола. Я просив Пресвяту Богородицю про захист для неї.

Я знову попросив Ісуса, щоб її чоловік не міг забрати молитовні листки, і тоді Ісус сказав мені: «Ти так мало віриш?» Я відразу попросив Ісуса, щоб Він дав мені більше віри.

Після молитви в каплиці я була дуже щаслива, я навіть не відчувала втоми, хоча лягла спати лише близько 1-ї години ночі. Спаситель дав мені багато благодаті і сили.

До рентген-кабінету зайшов лікар, доктор Веніг. Під час розмови зі мною він образив Спасителя.

Я запитав Вероніку, що означають його слова. Вона сказала, що він прокляв Бога. Потім він зі сміхом пішов геть. Одразу після цього я почув голос: «Не кидайте перли перед свинями».

У думках я відразу відповів: «Спасителю, я не знав, що він свиня». Я злякалася власних думок.

Коли лікар повернувся через півгодини, я розповіла йому, що сказав мені Спаситель і що так раптово спало мені на думку. Він почервонів і сказав, що це було жартома. Я відповіла йому, що з Богом не можна жартувати і що нам обом треба піти на сповідь.

Близько 16:15 я вийшла з клініки і хотіла забрати чоловіка з роботи. Я проїжджала повз вокзал.

Після першого перехрестя в напрямку Römerkreis я зупинилася, бо мусила дати дорогу іншому автомобілю. Поки я стояла, чорна машина врізалася в мою. Мій бампер був погнутий. Я відразу відчула, що в цій душі був сатана.

Він не хотів викликати поліцію. Я сказала йому: «Ви давно не сповідалися». Він відповів, що ніколи не сповідається. Я сказала йому, що збиток становить щонайменше 500 німецьких марок. Він відповів, що дасть мені 200. Я сказав, що це добре.

Він відкрив гаманець, але мав при собі лише 130 німецьких марок. Я взяв ці 130 марок і сказав йому: «Решту я пожертвую за ваше навернення». Він опирався і казав, що не потребує Бога, що у нього все добре. Він відповів: «Ви ж боїтеся!»

Тоді я сказав йому, що у вічності він буде боятися.

Він відповів, що коли людина помирає, то більше нічого не залишається.

Я сказала: «Та ні», і показала йому розарій, який ще тримала в руці, і сказала, що буду молитися за нього. Він опирався і гнівно відповів, що мені не треба за нього молитися. Я покликала свого чоловіка і, поки ми йшли додому, молилася за цього чоловіка на болісному розарії.

О 18.20 я пішла до церкви в Роті, там помолилася на вервиці та присвятила Святе Причастя пацієнтам, яких я сьогодні обстежувала на рентгені.

Так само, як сьогодні був вдалий улов, так само й диявол чинив опір. Я вірю, що ця душа була важливою для Ісуса через ту аварію, тому я й надалі молитимуся за цього чоловіка.

29.05.91 — середа

Я не був у церкві, не був на Святій Месі. Я молився в каплиці і шкодував, що не відвідав Святу Месу.

30.05.91 — четвер — Тіло Господнє

Я йшла у червоному одязі в процесії. Це було чудово. Перед процесією на мене напав злий дух. Після процесії я отримала багато благодатей. Погода була гарна, на небі не було жодної хмаринки, і під час процесії можна було молитися з побожністю. Пастор Фогт дуже гарно все організував.

01.06.91 — субота

Вранці я пішла до церкви у Ваггаузелі. Святу Месу відправляв отець Рейнгольд, який нещодавно приїхав до Ваггаузеля. Перед преображенням отець Рейнгольд глибоко подивився мені в очі, і я йому також, бо я молилася, щоб він дав мені Святе Причастя на колінах, адже я сиділа на першій лаві, а деякі отці підносять Святе Причастя віруючим у першому ряду, щоб ті могли прийняти Спасителя на колінах. У попередні дні, як розповіли мені відвідувачі ранкової служби, він не підходив до першого ряду. Я залишився на колінах у лаві, і отець Рейнгольд підійшов та приніс мені й іншим віруючим Святе Причастя. Інші дивувалися.

02.06.91 Неділя

Я відвідав Святу Месу в Роті, а також післяобідню молитву, перед якою молилися на вервиці. Увечері, після молитви «Ангел Господній», я спілкувалася в думках. Після цього я сказала Спасителю: «Я ніколи не знайду спокою, якщо не отримаю ясності щодо питання причащення з руки». Я відчувала глибокий спокій під час єднання зі Спасителем. Раптом я почула голоси. «Чи повіриш ти мені, якщо я тобі щось скажу?» Я сказав: «Спасителю, якщо ти мені це скажеш, я тобі повірю». Він сказав: «Тим, хто простягає руку, я відбираю благодаті». У цю мить у мене перехопило подих. Я відразу ж подумала про людей у нас у Роті, які, хоч і приймають Святе Причастя на колінах, але все ж причащаються з руки. Спаситель сказав мені: «Я це їм зарахую». Після цього я ще помолилася Славним Розарієм та Розарієм Милосердя.

03.06.91 – понеділок

У каплиці на робочому місці я помолилася «Ангел Господній». Потім я з'єдналася зі Спасителем і відчувала глибокий спокій. Я запитала Спасителя: «Чи маю я сказати про це пароху?»

Дохарт і пастор Фогт кажуть, що ти позбавляєш благодаті, приймаючи Тіло Христове рукою? Я почувала: «Так, донько моя, скажи їм це, це важливо».

Я запитала Спасителя, а що ж робити, якщо вони скажуть, що слухаються єпископа? Спаситель відповів: «Тоді запитай їх, чи слухаються вони всього, що каже єпископ».

О 15:30 я разом зі своєю колегою по роботі Веронікою молилася Болісним Розарієм за священників і за навернення грішників.

Приблизно о 14:00 я з'єдналася зі Спасителем, я спілкувалася духовно. Я запитала Спасителя про один випадок із пастором Дохартом. Коли він давав благословення, я побачила за ним людину його зросту та статури, таку ж, як пастор Дохарт, з простягнутими для благословення руками, яка стояла у яскравому світлі. Я запитала про це вже вдруге, оскільки вперше не зрозуміла правильно. Спаситель сказав мені: «Це був нечистий дух». Я думала, що це був Ісус. Спаситель сказав мені: «Я перебуваю в серці священників, а не поза ним».

Мені було важко це зрозуміти, адже отець Дохарт — харизматик. Але я подумав про себе, що, можливо, він мусить давати благословення так, як того вимагає Церква.

Потім прийшла пацієнтка, якій стало дуже зле після ін'єкції.

Я взяв свячену воду, окропив її і відразу ж разом з нею помолився «Аве Марія». Їй одразу стало краще. Ця ж пацієнтка вже була у нас вранці на рентгені. Я сказав їй, що вона повинна піти на сповідь, бо вона проклинала Бога.

О 19:00 я відвідав Святу Месу в Роті. Я присвятив Святе Причастя пану Вермуту, який потрапив у ДТП і був тяжко хворий.

О 20:00 розпочалася наша молитовна група. Прийшов також отець Дочарт і приніс Святі Дари, Спасителя. Ми проводили поклоніння. Мені було трохи важко, бо боліли коліна, я безперервно простояла на колінах близько двох годин.

Потім я, як остання, сповідалася у отця Дохарта. Мені було незрозуміло, що він мені сказав, але я вирішила запитати Спасителя, чи це правда.

04.06.91 — вівторок

У другій половині дня до мене прийшла пацієнтка з Румунії, Моніка Горча. Вона вже кілька разів проходила рентген. Я дав їй освячену сіль. Насправді я дав її їй, щоб вона розсипала її під час молитви, бо вона розповідала, що під час молитви відчуває неспокій. Цю сіль освятив отець Гебхард Гейдер, який також прочитав над нею молитви про зцілення та екзорцизм. Вона зізналася мені, що часто вживала цю сіль. Вона клала кілька крупинок освяченої солі на язик протягом кількох днів і швидковилікувалася від хронічної хвороби. Лікар д-р Маран з клініки ЕВО дивувався, чому вона так швидко одужала.

Пані Горча розповіла мені, що не наважилася розповісти доктору Марану про освячену сіль, бо він не католик, а мусульманин. Я дав їй ще кілька молитовних листівок, і вона пішла. Моніка Корча – побожна жінка, яка працює викладачем німецької та англійської мов в університеті міста Клуж-Напока в Румунії. Вона приїхала до Німеччини через свою хворобу. Вона була щаслива, коли прощалася зі мною. Вона також сказала мені, що тепер буде молитися більше, ніж раніше, і ми подякували Богові за її зцілення.

Увечері я відвідав Святу Месу в Роті.

05.06.91 – середа

Я молився у каплиці на робочому місці. Спаситель дав мені більше просвітлення щодо причастя з руки. Тут відіграють роль кілька факторів. Ми повинні справді причащатися в рот і при цьому ставати на коліна. Ми повинні запитати себе, чому це називається «Пресвятим Таїнством Вівтаря»? Або, навіщо існує священницьке посвячення і наскільки велика наша любов до Ісуса? Як важлива повага до Бога, а потім чистота, послух.

Ісус відбирає благодать у тих, хто під час Святого Причастя простягає руку, але при цьому Ісус страждає, бо не може дати цим людям благодаті.

Коли Ісус сказав мені, що страждає під час причастя з руки, мені теж стало дуже важко на серці. Я запитала себе, як мені про це сказати священикам. Гадаю, я мушу багато молитися за цю справу. Увечері я була в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі. Місіонер з Кельна, який проповідує в Парагваї, відправив Святу Месу і виголосив проповідь. Під час проповіді він говорив дуже швидко. Я відразу попросила Спасителя: «Дорогий Ісусе, даруй йому любов і мир, дай йому силу проповідувати те, що ми повинні знати. Будь ласка, нехай він проповідує повільно».

Відразу ж він почав проповідувати повільніше і з більшою любов'ю. Він миттєво змінився. Після Святого Причастя я змогла глибоко з'єднатися зі Спасителем.

Сьогодні я запитала Спасителя, чи стану я святою? Відповідь була: «Так, дочко моя, ти будеш святою». Я сказала: «Формуй мене, як хочеш, бо я віддала тобі все, або скажи мені, що я маю робити». Спаситель сказав: «Поширюй мої слова». Я сказала: «Так, я це зроблю. Бо Ти завжди будеш зі мною». Я запитала Ісуса, чи маю я віддати місіонеру книгу з Родальбена та освячену свічку з Родальбена. Спаситель сказав: «Так». Після Святої Меси я пішла до місіонера в ризницю і розмовляла з ним близько 20 хвилин. Він дуже зрадів.

Він розповів, що того ж дня відвідав отця Йогана. Від нього я дізналася, що отець Йоган написав листи до багатьох єпископів, бо йому потрібні гроші на свої книги. Я повідомила місіонеру, що Ісус сказав мені, що книги отця Йогана не є правильними. Наостанок місіонер благословив мене і поцілував мені руку. Сподіваюся, що я ще побачу його.

06.06.91 — четвер

Я хотів знову послухати проповідь отця Йозефа, місіонера з Парагваю. Тому сьогодні я знову пішов на Святу Месу до каплиці Святого Рохуса в Мінгольсхаймі. Це була гарна проповідь.

07.06.91 — П'ятниця Серця Ісуса

Я запитав Спасителя, чи не може Він сказати мені більше про те, коли люди, які живуть у тяжкому гріху, приступають до Святого Причастя, оскільки хтось сказав мені, що Спаситель не може залишатися в цих серцях. Я хотів дізнатися про це більше від Спасителя. Ісус відповів: «Не можна служити двом панам». Увечері я була в Роті на Святій Месі. Потім ми поїхали до Громбаха, поблизу Зінсхайма. Це парафія отця Дохарта, який у свою церкву в п'ятницю Серця Ісуса проводив ніч покаєння.

Чекаючи на сповідь, я молився Розарієм Радості. Під час молитви Матір Божа обдарувала мене ароматом троянд. Кілька хвилин по тому цей аромат відчула також пані Рита Кнох, жінка з моєї молитовної групи. Приблизно за два метри від нас була грота Лурд з Матір'ю Божою.

08.06.91 – субота

Отець Йозеф із Парагваю висловив бажання зустрітися зі мною. На той час він ще перебував у Мінгольсхаймі на лікуванні. Ми домовилися, що він завітає до мене в суботу о 20:00. Ми розмовляли близько двох годин. Ми обоє відчували, що отримали багато благодаті. Наша зустріч була Божим провидінням. Я подарував йому Біблію отця Гебхарда Гейдера, яку він хотів отримати.

09.06.91 – неділя

Я відвідав Святу Месу в Роті. Потім поїхав до Мінгольсхайма, до каплиці Рохуса, де знову зустрів отця Йозефа. Під час причастя Ісус сказав мені, щоб я пішов до нього і передав, що він має поговорити з єпископом Платоном. Отець Йозеф пообіцяв мені зателефонувати йому. Потім отець Йозеф подарував мені ікону Богородиці з немовлям Ісусом.

10.06.91 — понеділок

Близько 19:00 ми з чоловіком вирушили у відпустку. Проїхавши приблизно 20 км, чоловікові стало настільки зле, що він не міг більше керувати автоприцепом. Я взяла в руки розарій і сама сіла за кермо. Він заснув. На початку другого розарію йому знову стало краще. Ми спали в автоприцепі, але ніч була неспокійною. Мій чоловік мучився, погано спав і навіть говорив уві сні. Злий хотів завадити нам відвідати отця Гебхарда Гейдера.

11.06.91 — вівторок

Близько 10.00 ми прийшли до отця Гебхарда Гейдера, не попередивши його заздалегідь. Було важливо, щоб я була там. Він дав мені хороші книги, які я мала роздавати, і попросив мене помолитися за його справу. Він хотів видати книгу про Родальбен, але не міг, бо сестри Аннелізе Вафзік були проти цього.

У другій половині дня ми відвідали містечко Меттенбух, місце паломництва до Матері Божої Скорботної. Там було дуже гарно. Я вже втретє була в Меттенбуху і зустріла там Аннемарі, яка опікується цим місцем паломництва. Близько 17.30 ми вже були в Австрії. Я дякую Богові, бо ми могли багато молитися дорогою. Ми відчували, що з Меттенбуха виходило багато благодаті.

12.06.91 — середа

Ми прибули до Сінтави, містечка в Чехословаччині. Там я відвідав родину Маркусових, з якою познайомився у місці паломництва Турзовка в 1985 році. У Турзовці в 1958 році з'явилася Богородиця.

13.06.91 — четвер

Сьогодні я виступив зі словенською мовою з доповіддю про своє навернення до католицької віри в Меджугор'ї.

14.06.91 — п'ятниця

Вранці я відвідав отця Даніеля в Сінтаві. Я подарував йому книги отця Гебхарда Гейдера. Ми розмовляли близько години. Я розповів йому про своє навернення до католицької віри і про те, як я зараз будую своє життя у вірі.

Увечері ми приїхали до Літманова, місця, де зараз Матір Божа з'являється двом дітям. Коли я туди приїхала, одразу пішла до церкви і одразу ж познайомилася з дітьми. Після Святої Меси ми пішли до отця Яна, у нього ми з чоловіком і переночували. Я вже першого дня зрозуміла, що об'явлення справжні і що діти не брешуть. Діти, а також священик випромінюють велику любов, і відчувається, що їх веде Святий Дух.

Вночі мене мучили муки, демон намагався відвернути мене від віри в ці явища. Мені снилася та дівчина-провидиця. Я бачив, як вона стояла переді мною з великими іклами, і мені стало страшно.

Але я знаю діла диявола і його хитрість. Він щось мені підкинув, щоб я відчув відразу до провидців. Але йому це не вдалося.

15.06.91 — субота

Я почувалася у пастора Яна як вдома. Було так, ніби ми знаємо його вже 100 років. Таку добру душу зустрінеш рідко. Справжній Божий дар.

Вранці ми всі разом молилися на вервиці латинською мовою.

Об 11:00 мала прибути комісія від єпископа, щоб перевірити події. Поки сестра пароха Яна готувала обід, я молилася Розарієм Святого Духа за комісію, яка вже перебувала у сусідній кімнаті.

Далі я молилася Розарієм Скорботного, Літанією до Матері Божої, Літанією до Ісуса та п'ятьма «Отче наш» на честь Прецінної Крові.

Була вже 13:00, а діти все ще перебували з комісією. Двоє священників прибули до Літманова значно раніше за інших експертів. З ними я майже годину розмовляла про своє навернення та своє життя. Я також розповіла їм про явлення Богородиці, які мені пощастило пережити в Меджугор'ї. Один із двох священників плакав. У комісії був також психіатр. З ним я розмовляв у другій половині дня. Він був дуже приємним і добре знався на Біблії. Пізніше я зустрів двох дітей-видимовців, Катерину та Івету, яких я навчив «Отче наш», «Радуйся, Маріє» та «Слава Отцю». Вони обидві дуже швидко запам'ятали латинські молитви.

16.06.91 – неділя

Сьогодні я готувала їжу у отця Яна Завацького. О 7:30 ми були на Святій Месі. Отець Ян виголосив дуже гарну проповідь. У другій половині дня ми пішли на місце об'явлення, яке називається Майдан. Там було кілька тисяч паломників, і діти-видимі молилися на вервиці. Увечері жінка з Братислави показала нам фільм про об'явлення в Літманові. Після цього ми відвідали матір отця Яна, яка мешкала приблизно за 40 км.

17.06.91 – понеділок

Разом із отцем Яном ми вирушили на екскурсію в гори Гоген-Татре.

Після вечірньої Святої Меси багато людей зібралися у пастора Яна, і я розповів їм, як я прийшов до віри. Святий Дух просвітив мене під час моєї промови, і пастор Ян використав багато з цього у своїй проповіді наступного дня.

Бог подарував нам гарний, радісний вечір.

18.06.91 – вівторок

Увечері о 19:00 ми були на Святій Месі в Літманові. Після Святого Причастя я запитав Спасителя, чи маю я щось сказати отцю Яну?

Ісус відповів словацькою мовою: «Povedz mi, že ho ľúbim». Це означає німецькою: «Скажи йому, що я його люблю». Я розповіла про це отцю Яну після Святої Меси. Отець Ян посміхнувся. У другій половині дня, близько 16:00, я була у Кракові, в монастирі, де жила сестра Фаустина. Картина «Ісусе, я покладаюся на Тебе», що там висить, така прекрасна і жива, що я півгодини плакала і молилася перед нею. Близько 16:45 я познайомилася з сестрою Марією Рут з Німеччини. Вона розповіла мені, що намалювала картину, яка висить у каплиці в Меттенбуху. Вона подарувала мені розарій Милосердя. Я краще познайомилася з сестрою Марією Рут, вона володіє псевдоскромністю. Кілька разів вона заважала мені під час моїх внутрішніх молитов.

19.06.91 — середа

Сьогодні ми були в Аушвіці. Того ж дня ми поїхали також до Ченстохови, до Королеви Польщі.

20.06.91 — четвер

Увечері ми були на Святій Месі, після того як після обіду, приблизно о 15.30, пролунав хор тромбонів і відкрилася завіса перед образом Чорної Мадонни в Ченстохові. Приблизно о 22.30 вечора під час прогулянки ми зустріли стару жінку з Варшави, яка не мала ні житла, ні грошей. Ми оплатили їй нічліг у паломницькому притулку, а потім поїхали далі.

21.06.91 — п'ятниця

Увечері ми прибули до Турцовки в Чехословаччині. Ми одразу пішли до церкви. Після Святої Меси провидець Латус Матус надав нам місце для ночівлі у дворі сусіда.

22.06.91 — субота

Ми відвідали ранкову Месу у Вісії, селі, що входить до складу Турцовки. Звідти дорога веде вгору до місця об'явлення. Святу Месу відправив молодий священик на ім'я Балаж. Він виголосив дуже гарну проповідь. Меса відбувалася на відкритому повітрі, бо людей було так багато, що в каплиці для всіх не вистачило місця. Після Святого Причастя я запитав Спасителя, де в Турцовці слід побудувати церкву. Адже діти з Літманова розповіли, що цього бажає Матір Божа. Спаситель відповів мені: «Тут».

Спаситель знову говорив словацькою, «Ти» тут означає «зроби».

Одразу після цього я розповіла про це священику, пароху Міхаїлу Балажу. Він сказав мені, що вже побудували дві церкви, але, на жаль, не в тому місці.

У другій половині дня я розповіла перед великою кількістю людей на місці об'явлення про своє навернення та про Літманова.

Приблизно через півтори години мене попросили виступити перед пасажирами трьох туристичних автобусів, щоб розповісти про моє навернення та про Літманова. Один із них уже чув мою промову, коли я виступав на вершині гори.

Того ж вечора ми знову прибули до Літманова, до отця Яна.

23.06.91 — неділя

Ми відвідали ранкову месу в Літманові. У другій половині дня ми були на горі Явлення і молилися.

24.06.91 — понеділок — день святого Івана

Вранці я відвідала Святу Месу. У другій половині дня я виступала на Горі Явлення перед сотнями людей. Разом з отцем Яном, моїм чоловіком та трьома іншими жінками ми вирушили на природу і влаштували пікнік.

Потім ми завітали до пастуха, у якого купили овечий сир. Увечері знову зібралося багато людей, і я розповідав про своє навернення та своє теперішнє життя у вірі. Сьогодні також минуло рівно 10 років від того часу, як Богородиця з'явилася в Меджугор'ї в Югославії.

25.06.91 — вівторок

Повернувшись до Сінтави, ми відвідали церкву. Увечері я виступив з лекцією, на яку знову прийшло багато людей.

26.06.91 — середа

Ми були у отця Даніеля в Сінтаві, принесли йому продукти та дали трохи грошей. Рано вранці Святу Месу відправили перед церквою, бо церква була на ремонті. Одразу після Меси мене запросили до Йоцко, який незабаром мав відслужити свою першу Месу як священик. З ним я розмовляв і молився близько двох годин.

У другій половині дня він супроводжував нас під час відвідування каплиці. Там ми знову помолилися. Увечері знову зібралися люди, і я знову розповідав про свою віру.

27.06.91 — четвер

Австрія

28.06.91 — п'ятниця

Увечері ми знову повернулися додому в Рот.

30.06.91 — неділя

Ми були в Роті на Святій Месі. Я запросив польського священика, отця Станіслава, поїхати з нами до Родальбена.

01.07.91 — понеділок

Сьогодні в Родальбені вшановували Святу і Дорогоцінну Кров.

Вранці я був у Роті на Святій Месі. Близько 12:30 на обід прийшов парох Дохарт. Також прийшов отець Йозеф із Парагваю і обідав разом з нами. Для мене було великою несподіванкою, що двоє священиків і ще 20 інших людей поїхали з нами до Родальбена.

05.07.91 — П'ятниця Серця Ісуса

Я був на Нічній сповіді в Громбаху і там сповідався. У кінці я був дуже засмучений. Там було чотири священики, але, незважаючи на це, отець Дохарт пішов у задню частину церкви і роздавав Святе

Святе Причастя людям стоячи, хоча ззаду було лише 8 або 10 осіб. Для мене це було як ляпас. Під час прийняття Святого Причастя я вклонився на коліна. Але я думав про людей, які не можуть вклонитися на коліна без опори чи допомоги. Я запитала себе, навіщо нам, мабуть, потрібні лавки для причастя. Люди ні в чому не винні, священик не мав терпіння і хотів, щоб все пройшло швидше. Після Святого Причастя я запитала Ісуса, чи це було правильно.

Ісус відповів досить суворо: **«Це було неправильно»**.

08.07.91 – понеділок

У другій половині дня я запитав Спасителя про лист, який мені написали сестри (всі три) Аннелізе Вафциг. У цьому листі три сестри висловили протест проти публікації книги про Родальбена. Причиною цього, на думку трьох сестер, було те, що Аннелізе Вафциг зрештою стала залежною від морфіну. Ісус відповів мені, що я маю вислухати те, що скаже мені отець Гебхард. Отже, я мушу знову поїхати до Регенсбурга до отця Гебхарда.

09.07.91 — вівторок

Я молився в каплиці на робочому місці. Я запитав Ісуса, чи побудував би він на моєму місці молитовню? Ісус сказав: «Так».

Я сказав Ісусу, що у мене немає грошей. Ісус сказав мені: «Молись з цього приводу». Я отримав багато благодатей і подякував Ісусу за це.

Вранці моя колега Вероніка знепритомніла. Зараз вона перебуває у відділенні невідкладної допомоги в неврології.

10.07.91 — середа

Я була в каплиці і молилася, але на Святую Месу сьогодні не ходила.

11.07.91 — четвер

Я був у Роті на Святій Месі. О 16:30 я був у монастирі Штіфт-Нойбург на сповіді. Сповідь у мене приймав літній отець. Я залишився незадоволений.

Він дуже погано відгукувався про тих, хто практикує причастя в рот.

Він вважав це неестетичним і додав, що у деяких неприємний запах з рота. Я сказав йому, що Ісус омив ноги учням, на що він відповів, що вони теж омивали ноги. Після цього я ще сказав, що Ісус не відчував огиди, омиваючи ноги учням, але вирішив більше не ходити до цього священика. О 23:00 приїхав Бернд зі своєю дружиною з Ладенбурга. Він приніс мені п'ять книг Марії Агреди для читання.

13.07.91 — субота

Ми з чоловіком поїхали до Регенсбурга до отця Гебхарда Гейдера.

14.07.91 — неділя

О 10:00 ми відвідали Святу Месу в монастирі кармелітів. З 11:30 до 17:00 я провів обідню пору з отцем Гебхардом. Цей отець для мене — живий Ісус. Від нього можна навчитися лише доброму. Я дякую Богові, що мені випало бути з ним. Наприкінці він благословив нас, благословив наш будинок на колесах і те, що ми принесли для освячення: сіль, воду, розарії, образи тощо.

Він чудово освятив ці речі, латиною, зі старим благословенням та екзорцизмом. По дорозі додому ми ще багато молилися.

15.07.91 Понеділок

Я була з Фрідоліном у церкві в Майші. Після Святого Причастя я запитала Спасителя про книгу про Родальбен і Прецінну Кров. Ісус відповів мені: «Так, моя донько, ця книга має бути написана». Це питання все ще дуже мене турбувало, оскільки отець Гебхард також отримав листа від трьох сестер Аннелізе Вафциг. Я також одразу розповіла про все Фрідоліну, який, зрештою, походить з Родальбена.

Увечері Спаситель знову був з нами у молитовній групі. Багато людей прийшли помолитися. Отець Дочарт сповідав. Ми поклонялися Спасителю.

Було дуже гарно. Я дякую Богові за цю велику ласку. Я ліг спати о 3-й годині ночі.

16.07.91 - вівторок

Я відчувала ті численні благодаті, які мені було дано отримати, бо я була бадьорою і щасливою, хоча й лягла спати так пізно. Оскільки моя колега Вероніка ще хворіла, мені довелося самостійно робити всі рентгенівські знімки.

17.07.91 - середа

Я відвідала Святу Месу в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі. Там я також сповідалася.

18.07.91 — четвер

Фрідолін зателефонував мені і попросив запитати Спасителя, чи повинні вони їхати до Меджугорья зараз, коли в Югославії йде війна, і чи поїде з ними Клод із Люксембургу. У другій половині дня в каплиці я запитала про це Ісуса. Ісус сказав мені: «Вони повинні їхати. Клод із Люксембургу не поїде з ними».

19.07.91 — п'ятниця

Фрідолін знову зателефонував мені і хотів дізнатися, що сказав Спаситель. Я розповів йому.

20.07.91 - субота

Ми поїхали до Гейдельберга, щоб знайти роботу для моєї племінниці, яка саме була тут у гостях. Вона влаштувалася на роботу кухонною помічницею.

21.07.91 – неділя

Я відвідала месу в Роті, а о 13:00 – молитву на вервиці в церкві та богослужіння. У другій половині дня ми з чоловіком вирушили на екскурсію, поплавали на кораблі по Неккару та прогулялися. Було дуже гарно. Чоловікові теж дуже сподобалося.

22.07.91 - понеділок

Я була в церкві в Роті. Пастор Фогт проповідував про Марію Магдалину. Коли він сказав, що Марія Магдалина була повією, я була дуже шокована і відчула біль у серці. Я відразу ж присвятила цей біль наверненню грішників. Ця заява сильно мене вразила, бо я відчувала, що це неправда.

Після Святого Причастя я запитав Спасителя: «Ким була Марія Магдалина?» Ісус відповів: «Вона була грішницею». Далі я запитав Спасителя, чому так сказав пастор Фогт?

Ісус відповів: «Тому що йому так більше подобалося».

О 20:00 знову була молитовна група. Я багато молилася за отця Фогта. Сьогодні молитовна група тривала трохи довше, було дуже гарно.

23.07.91 – вівторок

Близько 18:00 зателефонував Фрідолін і повідомив, що Клод не поїде з нами до Меджугорья. Фрідолін розповів, що Клод боїться їхати до Югославії через війну. Під час нашої розмови я помітив, що Фрідолін теж боявся. Він навіть вагався, чи їхати до Меджугорья. Я сказав йому: «Ви, маловіри, як ви можете боятися, якщо Ісус сказав, що ви повинні їхати?»

Увечері я відвідав Святу Месу в Роті. Після Святого Причастя я запитав Спасителя, чи слід мені поговорити з пастором Фогтом про причастя в руку та про Марію Магдалину. Спаситель сказав мені: «Так, у суботу».

24.07.91 – середа

Оскільки того дня я вже прочитав кілька розаріїв, я з'єднався зі Спасителем у каплиці на робочому місці. Я запитала Його, чи змінить пастор Фогт свою думку, якщо я поговорю з ним у суботу про причастя з руки. Ісус сказав, що він не зміниться. Я сказала Ісусу, що тоді мені взагалі не треба з ним розмовляти. Але Ісус відповів: «Ні. Роби те, що він тобі каже».

Я подумала, що нелегко робити те, що каже отець Фогт, якщо отець Фогт не робить того, що каже Ісус.

Але я сказав Ісусу: «Я зроблю це».

Пізніше я запитала Спасителя, чи має мій син стати священиком, чи одружитися? Ісус відповів: «Так, він має стати священиком».

Це було для мене нелегко, адже я знала, що мій син не хоче ставати священиком.

Після цього я запитала Спасителя, чи слід мені сказати йому про це, і Ісус відповів:

«Ні, Я дам йому прозріння, він сам це зрозуміє».

Тепер я знаю, що мушу багато молитися за свого сина. Мій Господи і Боже мій, дякую Тобі, що я знаю: мій син має стати священиком.

Господи, нехай буде воля Твоя.

Так, мій Господи, це мій єдиний син, але він не належить мені, бо ми обоє належимо Тобі.

25.07.91 — четвер

Я була в Рот у церкві на Святій Месі. Після Святого Причастя я запитала Ісуса, коли мені слід піти до отця Фогта. Він сказав: «У суботу».

26.07.91 — п'ятниця

Після Святої Меси в Роті я запитала отця Фогта, чи можу я поговорити з ним у суботу. Він погодився, і ми домовилися про зустріч у суботу о 16:00.

27.07.91 — субота

О 7:15 я разом із племінницею відвідала Святу Месу у Ваггаузелі. Під час Преображення я побачила священика та церкву в напівтемряві, але не в повній темряві. Коли я прийняла Святе Причастя, я сказала Ісусу: «Ти зі мною».

Усі стояли під час прийняття Святої Гостії. Я вклонилася на коліна. Священик вагався, чи давати мені Святе Причастя. Він тремтів, ніби сатана відтягував його руку. Після Святої Меси я молилася на колінах перед дарохранильніцею за цього священика. Потім я запитала когось, як звати цього священика, і дізналася, що це був отець Флорін.

Там були жінки з моєї молитовної групи, яких я знала, і я попросила їх помолитися за моє прохання та розповіла їм, що сьогодні у мене буде розмова з парохом Фогтом. Потім я також попросив пані Веттер і мою племінницю, щоб вони молилися за мою справу між 16.00 і 17.00.

Коли я прийшов до пастора Фогта о 16:00, він привітно мене зустрів, і ми розмовляли близько 50 хвилин. Ми говорили про причастя в руку та на язик, а також про Марію Магдалину. Я сказав йому, що Марія Магдалина була не повією, а грішницею.

З 17:45 до 22:30 до мене завітали Ніколь та Адріана, дві словачки.

Я говорив про Бога та про своє навернення. Потім ми читали послання Матері Божої в Літманові (ЧССР). Я навчив їх молитися на вервиці.

Потім прийшли ще дві жінки з Югославії, які живуть у Німеччині.

28.07.91 — неділя

Я відвідав Святу Месу в Роті. Разом із моєю племінницею Якуліною я молився на вервиці. Під час прогулянки лісом ми ще помолилися дві вервиці.

29.07.91 — понеділок

Молитовна група о 20:00. Прийшов також отець Дохарт.

12.08.91 — понеділок

Останніми днями я майже щодня молилася, щоб Богородиця послала мені сьогодні ввечері багато молитовників до молитовної групи. Матір Божа мене не розчарувала, як і ніколи раніше. Навпаки, у Мальшенберзі, у каплиці, де о. Дохарт відправляв Святу Месу, також о 20:00 вечора, було мало людей. Було б краще, якби о. Дохарт обрав для цього інший час.

Цього дня в молитовній групі ми зачитали послання Богородиці, які вона дала в Літманові.

19.08.91 — понеділок

Вчора мені зателефонував пастор Дохарт і запитав, чи може він прийти сьогодні. Два дні тому до мене завітав отець Буран із Мангайма. Він передав привіт від отця Йоганнеса. Я помітив, що отець Буран не був щирим, і став обережним. Багато чого мені в ньому не подобалося, наприклад, він віддає перевагу причащенню на руку, і тоді не видно, що він священник, він не носить хреста, священницького одягу та інших знаків. Мені здалося, ніби його надіслав отець Йоганнес як детектива. Також я відчув, що він був гордий. Він сказав: «Ніхто не має такої сили, як священник під час Преображення». Я відповіла йому: «Так, ви маєте рацію, але ніхто не має такої відповідальності, як священник». Йому не сподобалося, коли я це сказала.

Цього понеділка ввечері під час молитовної групи отець Дохарт сказав, що причащення на долоні є таким самим смиреним, як і причащення в рот. Для мене це було ніби удар по обличчю, і мені було дуже боляче.

20.08.91 - вівторок

Інгрід Бауер пробула у нас одинадцять днів. Сьогодні мій чоловік відвіз її назад до Пірмансена. Вона жила тут безкоштовно і хотіла зміцнити свою віру.

21.08.91 — середа

Я мала муки. Сатана намагався навіяти мені, що зі мною розмовляє не Ісус, а диявол. Хоча я сповідалася 14.08. і 19.08., спокуси не припинялися.

Після Святого Причастя я запитала Ісуса: «Я прошу Тебе про просвітлення. Якщо до мене звертається сатана, скажи мені. Я буду обережнішою».

Ледве я це вимовив, як Ісус сказав до мене: «Я говорив до тебе». Я запитав про це також тому, що пастор Фогт вважав, ніби я кілька тижнів тому неправильно зрозумів Ісуса. Я дякую Богові, що отримав це підтвердження, що до мене говорить Ісус, а не диявол.

23.08.91 — п'ятниця

Після Святої Меси ми з чоловіком вирушили в дорогу. Ми хотіли поїхати до Шевремона в Бельгії.

24.08.91 — субота

Ми були в Банно, біля «Матері бідних».

25.08.91 — неділя

У Шевремоні щороку відбувається «Міжнародна зустріч малих душ».

Незадовго до Святої Меси я пішла на сповідь. Я хотіла позбутися своїх гріхів і бути цілком чистою. Під час молитви на вервиці я почула голос, який закликав мене молитися хорватською мовою перед усіма паломниками. Один розарій, як минулого року в Лурді. Я подумала, що якщо це Божа воля і Матір Божа цього бажає, я також буду вести молитву. Близько 15:00 настала моя черга. Я запросила Матір Божу та Ісуса молитися разом зі мною і попросила Спасителя бути зі мною.

Я молився дуже палко, від щирого серця і виразно, і не боявся молитися перед такою великою кількістю людей. Навпаки, я відчував у молитві силу, як ніколи раніше. Я дякую Богові та Пресвятій Богородиці за довіру, яку я маю до них.

26.08.91 — понеділок

Вранці я зробила рентген чоловікові, Томасу Хенце. Його побив хтось, він був бездомним і пораним. Лікарі оглянули його і відправили додому, сказавши, що він хворий.

Я сказала йому, що він може жити у мене вдома, доки не одужає. У цьому пацієнті я побачила Ісуса, як він страждав і був безпорадним. Я зателефонувала чоловікові і розповіла йому, що візьму бездомного додому. Він був досить розлючений. Але оскільки я раніше молилася про це в каплиці, мій чоловік мусив зробити те, що є Божою волею.

Я роблю це з великої любові до Ісуса і Марії, бо вірю, що коли ти всім серцем любиш Ісуса, то любиш і інших.

Близько 16:00 прийшов пацієнт Томас. Я взяла його до себе додому. У машині я молилася на болісному розарії. Запах від Томаса був нестерпним. Він жакливо смердів. Вдома я знайшла для нього чистий одяг і взуття, а потім він прийняв душ. Увечері ми їли гуляш з рисом і салатом. Наш гість дуже багато з'їв.

Після обіду я попросив його полоти город, а сам пішов до церкви. Святе Причастя я присвятив йому.

Томас також був присутній ввечері під час молитовної групи і молився разом з нами.

Сьогодні отець Дохарт приніс маленьку лавку для причастя. Сподіваюся, що наступного разу він принесе також патену, щоб Спаситель більше не падав на підлогу. Мені це дуже боляче. Отець Дохарт пообіцяв мені, що наступного разу принесе патену.

27.08.91 — вівторок

Я знову відвіз пацієнта Томаса до клініки, йому вправили ніс.

28.08.91 — середа

Я був з Адріаною з Еммертсгрунда в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі і там сповідався.

29.08.91 - четвер

Я був з Ратко, моїм племінником, у Роті в церкві.

30.08.91 — п'ятниця

Я допомагав Ратко в пошуках роботи і знову пішов з ним до церкви в Роті. Він молився зі мною на вервиці.

31.08.91 — субота

Вранці я була з Якуліною в церкві у Ваггаузелі. Потім ми ходили за покупками в «Глобус». Вдень Еріх приніс картину, на якій зображена 11-та станція Хресної дороги.

01.09.91 — неділя

Ми відвідали Святу Месу в Роті.

02.09.91 — понеділок

У каплиці клініки я запитав Спасителя про розмову, яку вчора мав із отцем Іоанном. Отець Іоанн хотів дізнатися, що сказав єпископ Платон.

Але я нічого не розповів про розмову, яку мав із єпископом Платоном Горніляком.

Отець Іоанн Ортинський, мабуть, мав докори сумління через свої книги. Спаситель сказав мені в каплиці, що я вчинив правильно.

Deo gratias.

Увечері молитовна група: парох Дохарт роздавав Святе Причастя, вперше з причастяльною лавкою та патеною. Я помітив, що всі люди були особливо щасливі й отримали благодать.

06.09.91 — П'ятниця Серця Ісуса

Увечері я відвідав нічну молитву в Громбаху. Після Святої Меси

Поклонявся Спасителю. Я дивився на дароприношення і гірко плакав. Єпископ Ратцінгер сказав, що Меджугор'є не є надприродним, так писали в «Bildpost».

Я плакала близько 15 хвилин.

Тоді до мене заговорив Ісус. Внутрішній голос був чітким і ясним, як ніколи раніше.

Ісус сказав: «Поглянь на мій хрест». Хрест висів над вівтарем і над монстранцією. Я поглянула на хрест і почула далі: «Чи повірили вони мені?»

І я відразу перестала плакати.

Я вірю, що Ісус забрав мої сльози. Для мене це було підтвердженням того, що Меджугор'є справжнє, просто Церква не хоче в це вірити.

У першому тижні вересня я запитав Спасителя про Літманову в Чехословаччині й отримав відповідь: «Явища в Чехословаччині є надприродними».

На це я сказав, що, отже, діти не брешуть. Потім я пішов до каплиці в клініці і запитав ще раз, бо мені запам'яталися нерухомі очі Іветки, однієї з провидиць, і ці очі змусили мене задуматися.

Я запитав Спасителя, чи диявол також міг викликати такий погляд. Спаситель сказав: «Так».

Потім Він повторив: «Явища є надприродними».

Я ще не дуже багато в цьому розумів. Можу лише сказати те, що говорить святий Павло: «Все випробуйте і зберігайте те, що добре».

12.09.91 — четвер

Я була на сповіді в абатстві Нойбург. Священик дав мені покаєння: я маю дозволити Спасителю поглянути на мене. Жоден священик ще не казав мені цього, і я була щаслива, що Спаситель хоче поглянути на мене.

13.09.91 — п'ятниця

Вечірня меса в Роті. До «меси Губерта» церкву прикрасили ялинками. Мені це не сподобалося, бо це було схоже на Різдво і не пасувало до нагоди.

14.09.91 — субота

Я був на Святій Месі в Мальшенберзі. Мій хрест, який зазвичай стоїть у нашій спальні біля мого ліжка, був перенесений до церкви.

Месу проводили молоді люди. Однак бракувало поваги. Треба зберігати традиції, а не перетворювати церкву на театр.

16.09.91 - понеділок

Я був у каплиці в клініці. Увечері я відвідав Святу Месу в Роті. Потім була молитовна група, прийшов також парох Дохарт.

Жовтень 1991

Після довгих пошуків я знову знайшла свій щоденник.

На похороні нашого колишнього пароха Кестеля було багато людей, у тому числі багато священиків. У мене склалося враження, що пароха Кестеля вшановували більше, ніж Бога. Священики наполягали на тому, щоб віряни приймали Святе Причастя стоячи, хоча там була лава для причастя. Коли я приймав Святу Гостію, я впав на коліна на підлогу. Я відчувала багато нечистих духів і помітила, що вони б мене найрадіше розірвали, якби могли. Коли я після Святого Причастя з'єдналася з Ісусом, я сказала Спасителю: «Зараз у нас так багато священиків, а вони все одно роздають Святе Причастя так, що люди стоять. Тоді я почула: «Продовжуй стояти на колінах, донько моя». Тоді мені багато чого стало зрозуміло. Через кілька днів я повідомила про це отцю Вогту. Отець Вогт сказав, що це стосується лише мене, а не інших.

23.11.91

Я була на Святій Месі в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі. Там я сповідалася у місіонера.

25.11.91 – понеділок – день святої Катерини

Я була в Роті на Святій Месі. Під час єднання з Ісусом після Святого Причастя Ісус сказав мені: **«Молись, молись багато, донько моя, з Росії насувається війна!»**

Спочатку я дуже злякалася, а потім заплакала. Я запитала, чи маю піти до пана пароха Фогта. Ісус сказав: «Ні, він тобі не повірить». Тоді я запитала далі, чи маю сказати про це в молитовній групі. Ісус відповів ствердно.

Я здивувалася, адже в молитовній групі був присутній і священик. Я вийшла з церкви з великим душевним болем і гірко плакала.

Перед церквою на мене вже чекали Рита та дві інші жінки з Пімасенса, які хотіли піти зі мною до молитовної групи.

Перш ніж розповісти про це в молитовній групі, я попросила отця Дочарта благословити мене. Отець Дочарт приніс із собою статуетку Спасителя, і ми поклонилися їй. Але я не могла перестати думати про слова Спасителя, плакала й ридала.

26.11.91 – вівторок

Я постійно думала про війну і запитувала Спасителя, коли це буде. Спаситель сказав: **«Скоро»**.

27.11.91 – середа

Я запитала Спасителя, чи ці слова важливі лише для мене.

Спаситель сказав: **«Скажи це всім!»**

29.11.91 - п'ятниця

У каплиці на робочому місці. Я хотів бути впевненим і ще раз запитав про війну. Я знову почув: «На Росію прийде війна».

02.12.91 - понеділок

11:15 у каплиці клініки. Я був радий, що знову зміг стати на коліна перед дарохранильніцею. Я спілкувався духом і запитав Спасителя, де Він перебуває, коли розмовляє зі мною. Ісус відповів: «У глибині серця».

Далі я запитав Його, як мені пояснити іншим, що я чую Його. Ісус сказав: «Це надприродне, інакше це не було б від Мене». Я запитав далі, чи можливо, що я гіпнотизований.

Ісус сказав: «Той, хто з'єднується з моїм серцем, не може гіпнотизувати себе».

Я думав про війну в Югославії і про те, що провидці Іван і Яков поїхали за кордон. Я запитав, чи мені теж слід покинути Німеччину через війну, яка ще настане. Але Ісус сказав: «Я не люблю боягузів».

Тоді я згадала про святу Жанну д'Орлеанську, яка воювала проти англійців і визволила Францію. Я ще розповіла Ісусу про свого сина, що він не може уявити, що війна може початися з Росії. Ісус сказав мені: «Він повинен негайно піти на сповідь».

Увечері в молитовній групі після третьої десятки Розарію ми, як завжди, дотрималися кількох хвилин мовчання, щоб кожен міг молитися серцем і просити за інших. Я запитала Спасителя, чи маю я щось передати молитовній групі.

Ісус сказав: «Скажи всім, що я їх люблю».

Це був перший раз, коли я почув Спасителя в молитовній групі.

03.12.91 – вівторок

У каплиці клініки я почув голос Ісуса:

«Слухай мене, донько моя, молись, молись багато».

Увечері в Рот у церкві під час Святого Причастя грала музика з платівок, я не могла відкритися Спасителю, музика заважала мені.

04.12.91 — середа

У кабінеті лікаря в клініці приблизно о 10:45: я з'єдналася зі Спасителем і почула голос: «Ти — моя слугиня, роби все, що я тобі скажу. Май велику довіру до мене».

Залишайся стійкою. Попереду у тебе коротке життя. Я візьму тебе до себе. Доказом цього є твоя віра».

Я запитала Спасителя, щойно записавши це, чи правильно я записала. Ісус відповів: «Так, моя дочко».

Увечері: Я щодня все більше молився за пастора Фогта та за його просвітлення і просив Ісуса дати мені дозвіл поговорити з пастором Фогтом. Ісус сказав: «Іди».

З 18:00 до 18:45 я розмовляв із пастором Фогтом. Після цієї розмови пастор Фогт сказав мені, що він мене захоплюється і що я маю продовжувати так далі.

Коли я запитав його, що означають слова Ісуса «доказом цього є твоя віра», він відповів мені: «Ти мусиш усе розуміти?»

05.12.91 — четвер

О 9.00 ранку я запитав Спасителя, чи справді я не мушу розуміти все, як сказав пастор Фогт.

Спаситель сказав: «Так, ти не мусиш розуміти все. Все прийде у свій час. Те, чого ти не розумієш, віддай мені».

Далі я запитав Спасителя, чи слід мені надіслати попередження про війну з боку Росії головному редактору газети «Bild am Sonntag».

Спаситель відповів, що я маю це зробити ще сьогодні.

06.12.91 – п'ятниця

Я зайшов до каплиці в клініці приблизно о 8:25 і молився там з проханням, щоб лист був опублікований. Під час молитви я запитав Спасителя, чи лист був хорошим. Відповідь: «Твій лист хороший». Я отримав благодать і плакав від радості, що люблю Спасителя.

Спаситель сказав мені: «Я дуже люблю тебе, йди з миром».

Увечері в церкві в Роті: я запитав Спасителя, як можна відвернути війну. Спаситель відповів: «Тільки постом і молитвою».

Я також запитала Спасителя, чому саме до мене Він звертається, адже я грішниця. Спаситель відповів: «Усі грішники».

Я все одно продовжувала запитувати себе, чому Він звертається саме до мене, і почула Його голос: «Я заходжу туди, куди хочу».

07.12.91 — субота

Рано вранці я відвідала Святу Месу в Мінгольсхаймі в каплиці Рохуса. Після Святого Причастя Спаситель сказав мені: «Поговори з місіонером».

Я розмовляла з місіонером про своє навернення та про війну. Він плакав, коли ми розмовляли. У другій половині дня я молилася разом із Фрідоліном Кайлауером, студентом теології в Лантерсхофені.

08.12.91 — неділя

Вранці я відвідав Святу Месу в Роті. З 12:00 до 13:00 я також перебував у церкві й молився — це година благодаті в день Непорочного Зачаття Марії. Після цього ще тривала молитва приблизно до 14:00.

У другій половині дня під час розмови з Фрідоліном він запитав мене:

«Що ти маєш, чого не отримав від Бога?»

Я відповів, трохи поміркуювавши: «Я не маю нічого, і все, що я маю, — від Бога».

09.12.91 – понеділок

Кілька днів тому Спаситель сказав мені: «Віддай мені все своє єство».

Я не зрозумів цього і повернув це Ісусу, як він і сказав. Тоді Спаситель продовжив: «Ти повинен просити про все».

Тож сьогодні, приблизно о 9:45, я запитав Його: «Спасителю, що мені Тобі дати?»

Ісус відповів: «Дай Мені все».

Потім я запитав, чи маю я щось передати нашій молитовній групі. Він сказав, що вони мають посилити молитви та постити.

Увечері я ще сповідався у пастора Дохарта.

10.12.91 — вівторок

10:10, кабінет лікаря: я з'єдналася зі Спасителем, а потім почула: «Напиши: Я люблю своїх овець і хочу повернути всіх загублених. Шукай їх. Допоможи мені. За кожну знайдену вівцю чекає велика нагорода на небі. Твоя мета — постійно шукати. Ніколи не зупиняйся. Злий чатує».

Я сказала: «Господи, я ж така слабка».

Спаситель відповів: «Але зі мною ти маєш силу».

Увечері в церкві в Роті: я не знав, яке Євангеліє читатимуть цього дня. Я був здивований, коли читали Євангеліє від Матвія про загублену вівцю. Мені було дивно, що Спаситель вже вранці розповів мені щось про це. Сьогодні я молився за пана пастора Фогта більше, ніж зазвичай. Я причастився, і ледь я з'єднався зі Спасителем, як почув голос, дуже повільно і чітко: «Ти чуєш мене?» Я сказав: «Так». Настала глибока тиша. Потім я почув: «Йди до священника».

Знову тиша. «Скажи йому» — тиша — «що я серйозно ставлюся до війни». Це вразило мене, як удар. Я повторив це про себе і запитав, чи правильно я зрозумів і коли мені слід піти до священника. Він сказав: «Після Святої Меси».

Спаситель підтвердив, що я правильно почув. Тоді я почав гірко плакати. Зіта підійшла до мене і запитала, що зі мною сталося. Згодом до мене підійшла й пані Спекарт і поцікавилася. Вони підтвердили це і сказали: «Це нічого нового, ми знаємо це з ночей спокути». (Вони мали на увазі війну з Росії) Тоді я відразу пішла до пана пароха Фогта. Пастор Фогт вислухав мене, а потім сказав: «Більше, ніж молитися, нічого не можна зробити». Минуло трохи менше тижня, як я вперше поговорила з ним про війну з Росії, як мені наказав Спаситель.

Я попросив у нього благословення і пішов додому.

11.12.91 — середа

Трохи після 10.00 у кабінеті лікаря: я з'єднався зі Спасителем. Тоді навколо мене запанував приємний спокій і тиша. Я відчував тепло, але нічого не чув.

12:30 у каплиці клініки: я молилася «Ангелом Господнім», злилася з Спасителем і відчула приємне тепло, спокій і тишу. Якийсь час я нічого не чула, аж раптом почувала: «Я спочиваю у твоєму серці». Це було так прекрасно, і я так раділа, що навіть не можу цього описати. На жаль, я не могла продовжити цю перерву, бо моя колега все ще хворіла, і мені довелося все робити самій.

Коли знаєш, що Спаситель спочиває у серці, це таке особливо прекрасне відчуття, і ти відчуваєш мир, який може дати тільки наш Господь.

Увечері в каплиці Рохуса: я запитала Спасителя, як довго не слід їсти перед причастям, бо про це мене попросила Рита з Вюрцбурга.

Спаситель сказав: «За кілька годин до Святого Причастя — це правильно». Я запитав, що, мабуть, скаже священник, коли я йому про це розповім. Спаситель відповів: «Я заступився за тебе. Іди з миром».

12.12.91 — четвер

10:15 у кабінеті лікаря: я запитала Спасителя, чи я є фальшивим пророком, бо прочитала в Біблії щось про кінець світу. Спаситель сказав мені: «Ти не фальшивий пророк, ти моя слугиня. Роби все, що я тобі скажу. Настане війна. Я твій Господь і Бог. Ти будеш постійно піддаватися випробуванням».

Я запитала Спасителя, чи не можу я отримати якесь знамення.

Спаситель: «Я дам тобі знамення, коли настане час».

Я запитала, чи цей знак для мене. Спаситель:

«Для всіх».

12:15 у каплиці клініки: я молилася «Ангелу Господньому».

Я запитав Спасителя, чи це знамення буде в повітрі, чи на мені? На це

Спаситель запитав мене: «Ти згоден?»

Я без вагань відповів: «Так».

Але потім я ще сказав Ісусу: «Нехай я ніколи не розлучуся з Тобою, бо я дуже Тебе люблю». Я запитав Спасителя, чи молитви, які ми молимося в молитовній групі, є добрими, чи я повинен щось змінити?

Спаситель сказав: «Молись багато; подвій молитви. Усі молитви добрі».

13.12.91 П'ятниця

Кабінет лікаря: Я молилася, потім з'єдналася зі Спасителем і почувала, як Він сказав: «Слухай уважно, дочко Моя. Іди до священників, скажи їм.

Я серйозно кажу про війну».

Я запитав Спасителя, як мені це сказати. Спаситель відповів: «Я буду говорити за тебе».

Я сказав Спасителю, що вони мені не повірять, але Спаситель відповів мені: «Залиш це мені». Спаситель: «Ти не розумієш надприродного. Ніхто не може зрозуміти надприродне, крім мене».

Я відчув у собі тепло і спокій і сказав Ісусу: «Я вірю, що Ти зі мною».

Ісус: «Ти віриш у це! Тоді повір і в інше».

Увечері в церкві в Роті. Я запитав Спасителя, чи те, що я написав досі, є правильним.

Ісус підтвердив це словом «ТАК» і сказав: «Іди з миром, донько моя».

14.12.91 – субота

О 7:00 ранку я була в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі. Я молилася за мир і плакала. Тоді я почула: «Іди з миром, моя донько».

15.12.91 — неділя

Ми поїхали до Регенсбурга і о 10.00 відвідали Святу Месу в монастирі кармелітів. Під час єднання зі Спасителем Ісус сказав:

«Чи хочеш ти слухати мій голос?»

Я відповіла ствердно, і Спаситель сказав мені: «Тоді повір у це».

Я сказала: «Дай мені, будь ласка, гірчичне зерно, інакше я не зможу пересунути гори». Потім настала тиша.

Потім Спаситель сказав: «Я люблю тебе».

Після Святої Меси я розмовляв з отцем Гебхардом Гейдером. Він перевірів мої внутрішні роздуми, які я записав у щоденнику. Я дякую Богові, що він ще з нами, адже йому вже 86 років. Він не має земної мудрості, а божественну.

Таку людину, як він, треба шукати з лупою. Мені не важко проїхати загалом понад 600 км, щоб поговорити з ним. Він мені дуже допоміг. Наостанок він підтвердив мені, що для нього не є новиною те, що війна прийде з Росії. Він згадав Терезу Нойман (німецьку містичку — стигматичку), яка колись сказала, що через 30 років після її смерті росіяни будуть топтати її могилу.

Вона померла в 1962 році. Отець Гебхард також згадав Герольдсбах, Меттенбух та інші місця, де згадується ця війна.

Він ще освятив речі, які ми принесли з собою, наприклад, воду, свічки, картини тощо. Отець Гебхард освятив ці речі особливо ретельно. Так повинен освячувати кожен священик.

Коли я прийшла додому, одразу ж почала готувати, бо до нас завітав голодний гість. Я нічого не їла і пішла до церкви у Ваггаузелі. Святу Месу я присвятила бідним душам. Того дня я дуже багато молилася. Але у Ваггаузелі, у церкві, я відчула, що пекло оточило мене. На мене напали. Найгірше було, коли я приймала Святе Причастя на колінах. Я відчувала, як священик відмовлявся давати мені Святе

Причастя на колінах. Лише після третього «Аве Марія» він дав мені Святу Гостію. Я відчувала в душі дуже сильні напади. Я цього так швидко не забуду. Але Спаситель завжди буде переможцем. Після єднання з Ісусом я відчула в собі мир, який може дати лише Бог.

Спаситель: «Я люблю тебе, моя донько». Потім я помолилася за цього священика.

16.12.91 – понеділок

Оскільки я відчувала, що визнання Хорватії та Словенії як окремих держав не є добрим, я запитала Спасителя, чи це правильно.

Спаситель сказав з цього приводу: «Мені не потрібні кордони, я люблю всіх людей». О 17:00 у нас у клініці відбулося різдвяне свято.

Професор Вайдауер, директор нашої клініки, виступив з промовою та роздав подарунки. Після цього я одразу пішов до церкви, бо мені більше хотілося прийняти Святе Причастя, ніж відвідувати всі різдвяні вечірки, які святкували по всьому світу на робочих місцях. Нехай Бог пробачить їм те, що вони називають це різдвяним святом. Для мене це фарисейські різдвяні свята. Тож я пішов до церкви в Роті. По дорозі до Рота я молився за колег, які залишилися на святі.

Я присвятив Святе Причастя вмираючим і бідним душам у чистилищі. Після Святого Причастя я запитав Спасителя, чи правильно я вчинив сьогодні ввечері.

Спаситель: «Так, це правильно, я дякую тобі за це». Спаситель ще ніколи такого не говорив.

Я сказав Спасителю, що маю подякувати за це.

Вранці в каплиці на робочому місці я запитав Спасителя про те, що сталося вчора ввечері в церкві у Ваггаузелі, бо отець Вернер Егон спочатку відмовився дати мені Святе Причастя, коли я стояв на колінах, і я відчув сильні напади в своєму серці. Це був напад, як ніколи раніше. Я запитав Спасителя, скільки дияволів було навколо мене?

Спаситель сказав: «Якби ти їх побачила, то померла б».

Цей отець не живе в Божій благодаті. Я запитала Спасителя, чи маю я йому це сказати? Бо я просила прощення для цього отця. Спаситель сказав: «Скажи їм».

Я подумав про себе, що піду до отця Еміліана і поговорю з ним про це.

18.12.91 – середа

Я була з племінницею в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі. Коли роздавали Причастя, я присів на коліна біля причастяльного столу. Інші стояли під час прийняття Святої Гостії або присідали на сходи перед священиком. Я дякую Богові, що Він дав мені стільки мужності, щоб самотійно присісти на коліна біля причастяльного столу.

Я чекала і молилася за священика, поки він не підійшов до мене. Після роздачі Святого Причастя священик обернувся і зробив приблизно два кроки до вітара.

Якась сила відступила. Він підійшов до мене і дав мені Святе Причастя. Я запитала Спасителя, чи це було правильно.

Спаситель: «Продовжуй так, дочко моя. Дякую тобі за цю мужність».

Я сказала Спасителю: «Дякую Тобі, бо ця мужність походить від Тебе, а не від мене». Вранці в каплиці клініки: я запитала Спасителя, чи має людина, яка раптово помирає, час на покаєння. Я запитала про це, бо кілька днів тому про це точилася дискусія. Один священик навіть сказав, що часу вже не буде.

Спаситель: «Є певний час для покаєння у гріхах. Цей час залежить від Бога».

Потім я запитав Спасителя, скільки разів на день можна причащатися. Спаситель: «Тільки один раз на день, а духовно – скільки завгодно разів».

Спаситель продовжив: «Якщо причащатися кілька разів на день, то це означає, що не вистачає довіри до Бога. Бо якщо причащатися з нечистим серцем, то навіть після 10-го разу Святе Причастя не допоможе».

19.12.91 – четвер

Мене не давав спокою вчорашній дзвінок брата Алоїса. Він розповів, що отець Вернер Егон отримав анонімний лист і що, можливо, підозра впала на мене. Коли я сказав брату Алоїсу сказав, що я й так мав намір піти до священиків у Ваггаузель, він злякався і сказав, що я не повинен цього робити, інакше його виженуть з монастиря.

Я мушу зазначити, що ніколи не писав би нікому анонімних листів. Бо я особисто йду до священиків, коли відчуваю, що це порушує справжнє вчення Христа.

Тому я запитав Спасителя, чи маю я йти до священників у Ваггаузель через те, що я там пережив 15.12.91. Спаситель: «Йди до отців і скажи їм це». Я наважуюся піти туди, якщо це Божа воля. Потім Спаситель сказав мені далі: «Молись багато щодня».

20.12.91 – п'ятниця

У каплиці клініки: Спаситель сказав мені: «Молись багато, донько моя, війна наближається». Я запитала Спасителя, коли настане інфляція.

Спаситель: «Ще до війни».

Далі я запитала Спасителя, як довго не слід їсти перед Святим Причастям. Спаситель: «Не їсти й не пити кілька годин перед Святим Причастям — це спокута для невірних!»

Я запитала, чи маю я щось передати?

Спаситель: «Пастор Фогт повинен разом із віруючими молитися перед Пресвятим Даром набагато більше, ніж досі». Увечері я була в церкві в Роті.

21.12.91 – субота

Свята Меса о 7:15 у Ваггаузелі.

Перед Святою Месою я молилася за священника, який мав її відправляти. Це був отець Аланус. Спочатку я бачила церкву в темряві, отця я не бачила, хоча він і відправляв Святу Месу. Я гаряче молився за отця. Потім я побачив і отця, але теж у темряві. Після

Преображення вся церква трохи посвітлішала. Я не знав, що це означає, і відповіді не отримав. Після Святої Меси я був у сім'ї Гамбшів.

Увечері до мене прийшов пан Занк і розповів, що надіслав листа одному отцю у Ваггаузелі. Він сказав, що написав, що вважає його проповідь дурною, і що в листі також згадав про Меджугорье. Я запитала пана Занка, чи отримав він відповідь від того отця. Він сказав, що не чекає на відповідь. Я розкритикував його і запитав, чому він не пішов особисто до священника. Я відчував, що цей чоловік не був чесним і що він брехав. Він здавався мені боягузом. Тепер мені щось стало зрозуміло, і я згадав про анонімний лист до отця Вернера Егона, про який мені розповідав брат Алоїс. Але я не зраджу його отцям у Ваггаузелі. Звичайно, священники у Ваггаузелі запідозрять мене, вже вдруге. Мені не краще, ніж Ісусу. Провину звалюють на невинних.

22.12.91 – неділя

Перед тим, як відвідати Святу Месу в Роті:

У неділю вранці я близько півтори години молився особливо за отця Фогта та отців у Ваггаузелі. Я запитав Спасителя про аплодисменти в церкві.

Спаситель: «Моя церква – це не театр, треба більше довіряти Божій волі». Я багато молилася за священників і людей, які були в церкві. Я запитала Спасителя, коли Він забере мене додому (на Небо).

Він сказав: «Скоро». Потім Спаситель запитав мене, чи я боюся.

Я відповів йому: «Ні, якщо ти зі мною».

В обід я був у церкві на молитві Розарію та на богослужінні.

У другій половині дня я разом з Еріхом прочитала дві розарії. Мене тягнуло до молитви, ніби хтось сказав мені, що я мушу молитися. Увечері я почула по радіо, що саме в той час, коли я молилася, біля Гейдельберга розбився літак, і в результаті загинуло 26 осіб. Близько 20:00, під час єднання з Ним, я запитала Спасителя, чи буде моя смерть мученицькою. Жінка з Мангайма розповіла мені, що бачила мою смерть у видінні. Вона розповіла про важке мучеництво, про спалення.

Оскільки я відчувала, що це справа рук демона, я хотіла дізнатися про це безпосередньо від Спасителя, чи це правда.

На моє запитання Спаситель відповів: «Так, це буде коротке мучеництво, і я буду з тобою».

23.12.91 – понеділок

Спочатку я прочитав вдома весь Псалтир та інші молитви. Потім я спілкувався духовно, я був у єдності зі Спасителем близько 20 хвилин. Панувала особлива тиша, і я відчував глибокий спокій у собі.

Я записую лише важливі речі, які Спаситель дозволяє мені записати. Правда має вийти на світло, навіть якщо її важко писати. Я запитала Спасителя, скільки людей загине під час війни.

Спаситель сказав: «Майже всі. Ті, хто залишиться живим, будуть раді, якби вони померли. Гріх важкий».

Я подумала про атомну бомбу.

Спаситель: «Атомні електростанції також забруднять Землю». Я попросив Спасителя сказати щось для мене.

Спаситель: «Я дуже люблю тебе, залишайся вірним Мені, будь непохитним і не покидай Мене». Тоді я попросив Спасителя, щоб Він дав нам знак у молитовній групі, щоб ми залишалися сильними у вірі. Я сказав: «Я знаю, що ми не гідні отримати цей знак, але я залишаю це на розсуд Господа, нашого Бога».

Після цього я відчув глибокий спокій і глибокий мир, яких ніколи раніше не відчував. Це може бути тільки так, що Спаситель був у мені, а я в Ньому.

Немає нічого прекраснішого, ніж бути єдиним зі Спасителем. Так, одного Спасителя достатньо.

Опівдні, після 11:00, я пішла з моєю племінницею Якеліною до лісу. Ми молилися на вервиці Непорочної Діви. Потім ми заспівали «Salve Regina» латиною. Коли ми співали посеред лісу, раптом з'явилось багато птахів, які підспівували та свистіли разом з нами. До цього вітер ще сильно дув, а раптом стало тихо, вітер перестав дути. Під час співу ми відчули благоговіння. Коли ми закінчили співати «Salve Regina», птахи відлетіли, і вітер знову задув. Таке з птахами я пережила вже втретє, а те, що вітер перестав дути, — вдруге.

Увечері: молитовна група. Я сповідався у отця Дохарта. Сьогодні в молитовній групі сповідалося багато людей. Ми поклонялися Спасителю і, як завжди, молилися на вервиці та іншими молитвами.

24. 12.91 — вівторок — Святвечір

Я відвідала різдвяну месу і багато плакала.

25.12.91 — Різдво

Перед Святою Месою я молилася Псалтирем, а потім прийняла духовне причастя. Приблизно 20 хвилин я була з'єднана зі Спасителем.

Спаситель: «Я завжди з тобою».

Я запитала Ісуса про те, про що говорила з отцем Дохартом. Спаситель: «Те, що Я тобі кажу, стосується тебе, священиків і всіх».

Ісус сказав мені, що я маю піти до священика, коли Ісус мені скаже, не тоді, коли я захочу, а коли настане відповідний час.

26.12.92 – Другий день Різдва

Музичний гурт брав участь у Святій Месі. Мені це не сподобалося. Під час музики я молилася Літанією до Найсвятішого Таїнства та Літанією до Серця Ісуса.

Я добре з'єдналася зі Спасителем і отримала багато благодатей.

27.12.91 - п'ятниця

Увечері я відвідала Святу Месу в Роті.

28.12.91 — субота

Я прочитав весь Псалтир.

29.12.91 — неділя

З 6:30 до 8:30 я молилася Псалтирем перед Святою Месою. Я духовно з'єдналася зі Спасителем і вперше запитала про свою родину. Я запитала, як там справи у моїй родині. Спаситель: «Вони всі на широкому шляху. Вони ще можуть повернутися, якщо захочуть». Я запитала про свого чоловіка та Якеліну. Відповіді я не отримала.

Коли я запитувала про свою родину, я думала про своїх ще живих братів і сестер у Франції, Югославії та тут, у Німеччині. Потім я ще запитала про свого сина. Спаситель: «Він теж».

30.12.91 – понеділок

Пан Ербен попросив мене запитати Спасителя, чи правильно те, що він зараз робить. Спаситель: «Шлях, яким він пішов, не є добрим».

Я запитала Спасителя, чи правильний інформаційний лист Марії Іттен (Разенкреуц). Хейланд: «Лист правильний. Зроби багато копій. Хто не вірить, того залиш мені». Я сповідався у пастора Дохарта.

31.12.91 — вівторок

У клініці: я запитала Спасителя, що ж сталося з моїм чоловіком. Спаситель: «Молись за нього багато, дочко моя. Це боротьба нечистих духів». Але я сказала Спасителю, що він вчора сповідався.

Спаситель: «Він знову згрішив».

Я розповіла Спасителю, що мій чоловік сказав, ніби священник йому не допоміг. Спаситель: «Він не глибоко розкаявся у своєму гріху».

Я запитала, чи правильно, що отець Дохарт відправляє Святу Месу в приватному будинку пана Деріса з Цойтерна.

Спаситель: «Це не правильно з боку отця Дохарта, бо йому потрібний дозвіл».

Це означає, що Церква відмовляється робити щось несправедне. У моїй Церкві можна молитися завжди».

Я запитала Спасителя, чи були вчорашні молитви гарними. Спаситель: «Було добре, мені сподобалося».

12.00 у каплиці в клініці: Було особливо приємно бути пов'язаним зі Спасителем. Я сказав Спасителю: «О, Спасителю, я тепер не маю сумнівів, це так гарно, і я вірю у все».

Спаситель відповів: «Твоя душа тепер чиста». Я ще сказав, що тепер краще чую Його.

Спаситель: «Тому що ти краще відкрилася мені».

Я запитала Спасителя, що Він хоче мені сказати наприкінці року.

Спаситель: «Продовжуй, донько моя. Мені подобається все, що ти робиш». Я запитала, чи слід мені побудувати молитовню.

Спаситель: «Побудуй її».

Тоді я запитала, що мені робити, якщо мій чоловік не погодиться. Спаситель сказав: «Він погодиться».

У новорічну ніч:

Вночі я була сумна, гірко плакала, мені не подобався салют о 24:00, бо так багато людей голодують. У цей час я молилася.

01.01.92 – середа

Свята Меса в Роті. Після церкви я розмовляла з пані Спекарт про копію з Айзенберга, яку зачитували в молитовній групі. Коли ми так стояли на вулиці, диявол приблизно на 5 хвилин випустив пекельний сморід, так що я бризнула свяченою водою. Сморід одразу зник.

З 16:00 до 19:00 я розмовляв з Артуром Вагнером, студентом теології. Під час розмови ми також молилися латиною.

Я попросив про це Спасителя, оскільки пан Зіглер змінив назву своєї книги «Меджугор'є — Божа пропозиція миру світові», яку він написав, змінив ім'я.

Спаситель: «Неправильно фальсифікувати імена».

Потім я ще запитав про провидця Івана. Іван часто буває в Німеччині, у сусідньому містечку. Я запитав Спасителя, чому він не приїжджає до мене, я часто бував у нього в Меджугор'ї.

Спаситель відповів на це: «Залиш це мені».

12:10:

Я запитав Спасителя про заголовок у журналі «Меджугор'є — Актуально», на сторінці 12, в інтерв'ю з професором Максом Тюркауфом. Заголовок звучав так: «Ми повинні навчитися жити так, щоб нам вірили, що ми віримо».

Спаситель сказав з цього приводу: «Про віру треба просити».

Потім я запитав, чи мушу я читати цей журнал «Меджугор'є — Актуально».

Спаситель: «Тобі не потрібно читати цей журнал, книга «Маленькі душі» важливіша за мільйони таких журналів».

Потім я запитала про свого чоловіка, бо на нього занадто часто нападають. Я думала про демона.

Спаситель: «Так, донько моя, там багато демонів. Це його хресний шлях. Це одержимість. Ти тим самим допомагаєш мені рятувати душі».

Я розповіла Ісусу, що багато людей вірять у те погане, що мій чоловік говорить про мене.

Спаситель: «Люди набагато більше вірять у те, що говорить диявол. Правду приймають мало. Інакше мене б не розіп'яли».

Увечері в церкві в Роті:

Після Святого Причастя я запитала Спасителя, чи правильно я вчинила, розповівши чоловікові 17:20 через одержимість.

Спаситель: «Це було правильно. Тобі не треба боятися. Я з тобою». Я була сповнена радості і відчувала глибокий спокій у собі.

03.01.92 — П'ятниця Серця Ісуса

Відвідав Святу Месу в церкві в Роті.

04.01.92 — Субота

Я відвідав хворого отця Мюллера в Мінгольсхаймі. Я розмовляв з ним близько 45 хвилин.

Пізніше я запитав Спасителя, чи добре я говорив.

Спаситель: «Не ти, а я говорив за тебе». Ця розмова була волею Божою.

Після нашої розмови я сповідався у нього.

05.01.92 — неділя

Перед Святою Месою диявол спалив мою копію листа Марії Іттен (Айзенберг). Майже згоріла моя спальня.

06.01.92 — понеділок, свято Трьох Царів

Я відвідав Святу Месу в Роті та богослужіння. Ввечері: молитовна група, прийшло багато людей.

07.01.92 — вівторок

10:00, кабінет лікаря: Оскільки напередодні я відчував бажання причащатися вдруге за день, але не зробив цього, я запитав Спасителя, чи правильно причащатися Святим Причастям лише один раз на день.

Спаситель: «Один раз на день – це правильно».

Тоді я запитав Спасителя, чи слід мені сказати про це священикам. Спаситель: «Те, що я тобі кажу, стосується тебе, священиків та інших».

Тоді я запитав Спасителя, чи не втрачу я молитовну групу, якщо скажу їй, що можна причащатися лише один раз на день.

Спаситель: «Навіть якщо ти втратиш їх усіх, істина залишається істиною». Тоді я запитав Спасителя, чи є винятки.

Спаситель: «Тільки один раз».

Я запитав Спасителя, чи правильно я це записав.

Спаситель: «Ти написав правильно, не дай іншим вплинути на себе».

Я згадав, що в новорічну ніч пастор Фогт подякував мирянам, які роздають Святе Причастя. Я запитав Спасителя, чи правильно вчинив пастор Фогт, подякувавши їм.

Спаситель: «Цим він мене образив».

Тоді я запитав Спасителя, чи доживу я до того, що миряни більше не роздаватимуть Причастя.

Спаситель: «Так, ти це побачиш. Молись за це».

Тоді я запитав Спасителя (близько 12.00 години в клініці), чи Святе Причастя...

Суботня вечірня меса є недільною, оскільки в суботу до церкви приходять так багато людей.

Хейланд: «Неділя — це святий день, його не можна зневажати».

08.01.92 — середа

Увечері в Мінгольсхаймі в каплиці Рохуса:

Я став на коліна біля причастяльного столу, хоча ніхто інший не став. Я запитав Спасителя, чи є Вечеря Господня і Святе Причастя одним і тим самим, бо так мені сказала протестантська черниця.

Спаситель: «Протестантський священик не має сили перетворення та влади. Те, що було тоді для Петра, діє й сьогодні».

09.01.92 — четвер

10.15 у кабінеті лікаря: Під час молитви я пообіцяв Спасителю, що буду вірити і робити те, що Він мені скаже, але я також попросив Його, щоб, перш ніж Він мені щось скаже, Він також позбавив мене сумнівів, які ще залишаються в мені, і щоб Він наділив мою людську природу божественністю, і щоб Він подарував мені чистоту і мир. Потім я запитав Його, коли мені слід піти до священика, пана Вогта.

Спаситель: «Якнайшвидше! З Росії насувається війна. Священик повинен більше молитися перед Пресвятими Дарами та перед Святою Месою разом із віруючими молитися на вервиці».

Я запитав Спасителя, чи буде він молитися разом, якщо я йому це скажу.

Спаситель: «Так, він буде молитися разом. Це триватиме деякий час».

Я запитав Спасителя далі, як йому молитися на вервиці: перед виставленим Спасителем чи ні.

Спаситель: «Як захоче священик».

Моє наступне запитання було, чи він повинен молитися раз на тиждень, чи щодня. Спаситель: «Щодня».

На моє запитання, чи буде Спаситель зі мною, коли я піду до священника, він відповів: «Так, я буду з тобою».

12.20 Каплиця в клініці: Я молився в каплиці. Коли я був Спасителем, я запитав Його, як мені сказати про це пастору Фогту. Я мав на увазі форму, тобто я не знав точно, які слова обрати, «повинен» чи «мушу».

Спаситель: «Послухай, донько моя. Він повинен щодня молитися на вервиці разом із віруючими». Після роботи я знову помолилася. Від молитви я забула забрати чоловіка біля «Баухауса». Я запізнилася на 30 хвилин. По дорозі до чоловіка я помолилася в машині другу вервицю, а потім разом із чоловіком — третю. Я особливо молилася за пана пароха Фогта. Коли я прийшла додому, підійшла до статуї Богородиці і помолилася, щоб вона допомогла мені робити те, чого хоче від мене Бог, і підказала, коли мені слід піти до отця Вогта.

Мене щось підштовхувало і не давало спокою: чи слід мені піти до пана пароха Фогта.

Потім я став на коліна перед розп'яттям, помолився до п'яти ран Ісуса і запитав Його, коли мені слід піти до священника Вогта. Спаситель: «Іди після Святої Меси».

Я ще запитав, чи знайде для мене час священник.

Спаситель: «Так».

Я сказав: «Якщо це воля Божа, то я піду до нього».

Після Святої Меси я попросив кількох людей з молитовної групи, які ще були в церкві, помолитися за мене, бо мені треба йти до священника Вогта. Я зустрів пана священника біля дверей парафіяльного будинку і запитав його, чи можу я з ним поговорити.

Він сказав: «Зараз», але був не таким привітним, як зазвичай, і додав: «Лише кілька хвилин».

Коли ми опинилися в кабінеті, я спробував коротко розповісти йому все. Коли я сказав йому, що він образив Спасителя, подякувавши мирянам, які роздають Святе Причастя, він відповів, що не вірить мені. Далі я сказав пану пароху Фогту, що Спаситель уже сказав мені, що роздача Святого Причастя є завданням священника. Після цього я також сказав йому, що Спаситель бажає, щоб він перед Святою Месою молився на вервиці разом із віруючими.

Тоді він занепокоївся і сказав, що Спаситель повинен дати йому священників, бо він і так має достатньо роботи з міністрантами.

Потім отець Фогт додав, що ж Розарій і так моляться перед Святою Месою. Я відповів йому, що, можливо, більше людей приєдналися б до молитви, якби й він молився разом з ними.

Я попросив у нього благословення і пішов додому. Я пробув у нього близько 30 хвилин.

Прийшовши додому, я відразу помолилася до Спасителя і запитала Його, чи не сказала я щось неправильне священнику, зважаючи на його біль через помічників при причасті.

Спаситель: «Ти сказала правильно, дочко моя, він знає мій біль». Я сказала

Спасителю, що парох мені не повірить.

Спаситель: «Залиш це мені».

Потім я ще сказала Спасителю, що він не хоче молитися на вервиці перед Святою Месою.

Спаситель: «Моя донько, ще настане час, коли він буде молитися».

10.01.92 — п'ятниця

10:15 у кабінеті лікаря: Я багато молився і сказав Спасителю, що пастор Фогт хотів би мати священників.

Спаситель: «Якби він мав більше священників, чи продовжував би він роздавати причастя в руку?»

Я ще раз перевірила, чи правильно я це записала. Спаситель:

«Так, дочко моя, ти записала правильно».

14:15: Я сказала Спасителю, що якщо це Божа воля, щоб священник робив усе це, тобто молився на вервиці перед Святими Дарами, більше не роздавати причастя в руку, а тільки на колінах у рот, і завдяки цьому повернути багато душ, тоді я була б готова терпіти відкриті рани, якщо б залишалася вірною Спасителю, ніколи не відверталася від Нього і якщо б могла нести це страждання до кінця, і якщо це Божа воля.

Спаситель: «Я дякую тобі за цю пропозицію. Іди з миром».

Я знову перевіряв, чи правильно я це написав.

Спаситель: «Так, ти написав правильно».

PS: Я усвідомлюю, що відкриті рани завдають жахливого болю. Але я готовий страждати разом із Спасителем, якщо це Божа воля і якщо завдяки цьому я зможу разом із Спасителем спасти душі. Господи, нехай буде Твоя воля.

11.01.92 – субота

Я відвідав ранкову месу у Ваггаузелі. Під час преображення я побачив отця Бенедикта, що стояв у темряві. Навколо нього було напівтемно. Я побачив це із заплющеними очима і запитав Спасителя, що це означає.

Спаситель: «Ти бачиш страждаючого Ісуса». Після

цього я багато молилася за отця.

О 11:00 я молилася разом зі своєю племінницею Жакеліною, щоб рух «Нью Ейдж» не поширювався і не міг заподіяти ніякого зла.

О 17:00 я був на сповіді в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі. Увечері, близько 20:00, прийшло багато людей, і ми знову молилися, щоб рух «Нью Ейдж» не зміг заподіяти ніякого зла, а також проти сатанинської меси. Ми молилися приблизно до 23:00. Я розповів про те, що мені говорить Спаситель, і підбадьорив віруючих.

12.01.92 — неділя

Ще перед Святою Месою я помолився два розарії та Літанію до Ісуса. Близько

11:40 до будинку завітав пан парох Фогт, щоб привітати мою тещу з

80-річчя. Він швидко пішов, і коли його не стало, я плакала, бо вже вісім років молилася за нього, а він навіть на хвилину не піднявся до мене.

Це дуже мене зачепило, і я обійняла великий хрест у своїй спальні та заплакала. Раптом я перестала плакати, ніби сльози з мене вирвали, і тоді я почула, як Спаситель промовив:

«Не плач, у пастора Фогта є сумніви і повага. Молись за нього, йому стане краще».

Після цього я зраділа і о 13:00 пішла до церкви, помолилася за пана пастора Фогта на вервиці та залишилася на богослужіння.

О 17:00 до мене завітали Марга Ф. зі своїм чоловіком. Пізніше до нас приєднався ще й Еріх. Разом із моїм чоловіком ми молилися «Скорботним розарієм».

О 19:00 я була на Святій Месі в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі і прийняла духовне причастя.

Я запитала Спасителя, чи можу я розраховувати на пожертву для нашої молитовної кімнати.

Спаситель: «Пан Мюллер тобі трохи допоможе».

Після цього Спаситель сказав під час нашої внутрішньої розмови:

«Я дуже тебе люблю».

Я щаслива повернулася додому, але злий швидко накинувся на мого чоловіка.

Він знову його опанував. Я відразу ж прочитала Літанію до Прецінної Крові, Літанію до Серця Ісуса, Лауретанську Літанію та інші молитви. Після цього знову настала тиша.

13.01.92 — понеділок

Як і щоранку, по дорозі до Гейдельберга ми з чоловіком прочитали одну частину Розарію, «Ангел Господній», «Магніфікат», «Сальве Регіна», дві молитви до Святого Духа, Літанію до Богородиці, Фатімську молитву, молитву до Архангела Михаїла, молитву до Ангела-охоронця, молитву до Серця Ісуса, «Санктус», «Глорія» та «Cor Jesu Sacratissimum». Потім я висаджувала чоловіка біля Баугауза і продовжувала молитися. На робочому місці я продовжую молитися, поки не прийдуть пацієнти. Близько 10.00 я йду до кабінету лікарів, щоб записати пацієнтів у книгу. Поки інші роблять перерву на сигарету, я продовжую молитися в кабінеті лікарів, кроплю свяченою водою за бідні душі та благословляю пацієнтів, лікарів, медсестер та інший персонал хрестом Бенедикта.

Потім я спілкуюся духом із Спасителем.

Сьогодні я була в кабінеті лікарів приблизно о 10:10. Я ще раз перевірила, чи Спаситель підтвердив мені те, що сказав мені 10.01.92, бо пастор Фогт все-таки хотів мати більше священиків. Я запитала Спасителя, чи правильно я це записала.

Спаситель: «Ти чуєш, дочко моя?»

Я: «Так, Господи».

Спаситель: «Якби він мав більше священиків, чи продовжував би він роздавати причастя в руку?»
Це були ті самі слова, що й три дні тому.

Спаситель: «Ти можеш йому це сказати. Не бійся, я буду з тобою». Я запитав Спасителя, що буде, якщо вони через це мене відлучать від церкви.

Спаситель: «Ти любиш мене?» Я сказав: «Так».

Спаситель: «Залишайся вірним мені».

Я запитав далі: «Це означає, що вони мене відлучать від церкви».

Спаситель: «Тебе відлучать від церкви».

Я запитала ще раз, бо думала, що в наш час нікого більше не відлучають від церкви.

Спаситель: «Дочко моя, тебе відлучать від

Церкви». Я: «Це буде великий біль».

Спаситель: «Але ти не будеш відлучена від Мене. Я буду з тобою». Я запитала

Спасителя, чи причиною відлучення є миряни та причащення з руки.

Спаситель: «Так, це через мирян і причащення з руки, саме це і є причиною, ти правильно вгадав».

Я запитав Спасителя, чи правильно я все записав і чи маю я піти до пана пароха Фогта.

Спаситель: «Ти правильно записав. Роби те, що я тобі кажу. Іди до нього».

Перед моєю сьогоднішньою розмовою зі Спасителем я сказав йому, що повірю у все, що він мені скаже. Я попросив: «Я повірю у те, що ти мені скажеш, але спочатку позбав мене сумнівів, очисти мою душу, забери мою людськість і одягни мене у твою божественність».

Спаситель сказав мені: «Я хочу твоє майно».

Але я не зовсім зрозумів ці слова і сказав: «Я ж віддав тобі все. У мене нічого немає, все належить тобі, бо я теж ніщо».

Я запитав Спасителя, чи приходитимуть до мене люди молитися, якщо мене відлучать від церкви.

Спаситель: «Так, навіть багато».

Я сказала Спасителю: «Дякую тобі, мій Господи, за те, що ти мені сказав. Я також кажу «ТАК», якщо таким чином можна спасти душі, і якщо я завжди буду з тобою».

Я запитала Спасителя, чи подобається Йому те, як я це записала. Спаситель:
«Ти знаєш це, моя донько».

Після цього я запитав, чи можу я розповісти про це в молитовній групі, а також про екскомуніку пана Дочарта.

Спаситель: «Ти можеш сказати все. Я твій Господь і Бог. Все, що я тобі відкриваю, є правдою. Іди з миром».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже».

12:10 У каплиці клініки: під час Ангелуса, під час єднання зі Спасителем я запитав: «Господи, як мені зрозуміти, що Ти хочеш моє майно?»

Спаситель сказав: «Я завжди повинен запитувати перед новим завданням.

Власність — все. Твоя душа, твоє тіло».

Я заглянув у свою душу, щоб перевірити, в якому вона стані, і відчув особливий спокій, любов та мир у своєму серці, ніби в ньому не було жодної вади.

Мені здалося, що я можу зараз злетіти.

Увечері в церкві, під час Святого Причастя, я запитав Спасителя, чи можу я розповісти в молитовній групі те, що Він мені сьогодні сказав.

Спаситель: «Можеш, я вже зараз цьому радію».

Увечері в молитовній групі: спочатку ми молилися, співали, а потім я розповів, що мені сказав Спаситель.

Хоча я вже пізно ввечері близько години розмовляв з паном Мюллером з Вюрцбурга (пан Мюллер записував усе на диктофон), я також розповів увечері в молитовній групі про свої розмови зі Спасителем.

14.01.92 — вівторок

10:10 у кабінеті лікаря: Я запитала Спасителя, чи слід мені піти до Папи, адже йшлося про важливі справи, які на мене чекають, і чи слід мені написати Святому Отцю, чи краще буде піти до нього особисто.

Спаситель сказав: «Іди до нього, дочко моя, буде добре, якщо ти підеш до нього. Я супроводжуватиму тебе».

Я: «Я не розумію, що ти маєш на увазі під «супроводжувати». Спаситель: «Я буду з тобою».

Я продовжила: «Спасителю, буде важко з ним розмовляти». Спаситель: «Моя донько, він буде розмовляти з тобою».

Я сказала: «Дякую, мій Господи і мій Боже. Я підготуюся, щоб піти до нього з багатьма молитвами».

Спаситель: «Дякую тобі, дочко моя. Іди з миром».

12:00 в каплиці після Ангелуса: Я запитала, чи маю піти до свого духівника отця Гебхарда Гейдера.

Спаситель: «Поки що ні. Те, що ти робиш, все правильно, продовжуй так. До пана пароха Фогта теж ще не йди, спочатку помолись за нього».

Увечері в Рот, у церкві: під час Святого Причастя пастор Фогт притиснув Святу Гостію до моїх губ і зубів з такою силою, що я подумала, ніби вони зламаються. Такого з пастором Фогтом ще не траплялося.

Мені було боляче, і я плакала, бо того дня я багато молилася за нього.

15.01.92 – середа

10:10, кабінет лікаря: Я знову запитала Спасителя про отця Вогта, бо він вчора не дав мені Святого Причастя як слід.

Спаситель: «Нечистий дух не дав йому часу, він підштовхнув його швидко роздати Святе Причастя». Оскільки я також молюся за пані Веннебуш, яка допомагає при роздачі Причастя, я запитала Спасителя, чи пані Веннебуш не відчуває, що це не правильно, так роздавати Причастя.

Спаситель: «Дочко моя, всі вони знають, що це неправильно».

Я: «Але, Господи, якщо я знаю, що роздавати Святе Причастя неправильно, то я цього не робитиму».

Спаситель: «Дочко моя, ти боїшся сатани».

Я не дуже добре це зрозуміла і хотіла, щоб Спаситель пояснив мені це трохи чіткіше.

Спаситель: «Якби ти мала повагу до Бога, ти б не роздавала Святе Причастя».

Я запитав Спасителя, що це означає, коли священик змушує вірян приймати причастя в руку.

Спаситель: «Він не чинить діл Божих».

Потім я запитав, що робити, якщо священик змушує віруючих вставати, коли вони вже стоять на колінах. Спаситель: «Він слухає накази диявола і намагається змусити їх вставати».

14:30, рентген-кабінет: я молився і спілкувався духовно. Я запитав, що це означає, коли я приймаю Святе Причастя від мирянина.

Спаситель: «Коли ти її приймаєш, ти робиш послугу дияволу».

А якщо я залишуся сидіти й не буду спілкуватися, бо мирянин на тій стороні роздає Святе Причастя, де я сиджу?

Спаситель: «Тоді ти боягуз і робиш послугу дияволу».

Я продовжив: «Тоді я можу підійти до Святого Причастя, і коли мирянин підійде до мене, я можу вклонитися Спасителю, але не приймати Святе Причастя, а причаститися духовно і повернутися на своє місце».

Спаситель: «Так, ти можеш так зробити».

Тоді я ще сказав, що єпископи дозволили мирянам роздавати Причастя. Спаситель: «На них лежить найбільша відповідальність».

Я запитала Спасителя, чи залишишся сама, якщо розповіси про це віруючим. Спаситель: «Сама перед людьми, але ти не самотня. Дочко моя, я з тобою». У другій половині дня я згрішила. Мені було шкода. Увечері я пішла до Мінгольсхайма, до каплиці Рохуса. Перед Святою Месою я помолилася шість станцій Хресної дороги.

Хоча я сповідалася лише чотири дні тому, мене знову тягнуло до сповіді. Після сповіді я подякувала Богові, я була щаслива і сказала, що немає нічого прекраснішого, ніж чиста душа. Потім я присвятила Святе Причастя Святому Отцю, який так багато страждає.

16.01.92 – четвер

10:10 – кабінет лікаря: вже кілька днів я особливо молилася за пана парока Фогта, як порадив Спаситель.

Під час молитви та єднання зі Спасителем я запитала, коли мені слід піти до пана пароха Фогта.

Спаситель: «Послухай, донько моя, йди до нього ще сьогодні. Він прийме тебе». Я

запитала: «Господи, але що мені йому сказати?»

Спаситель: «Ти завжди турбуєшся про те, що сказати. Я буду говорити за тебе».

Я запитала, чи взяти з собою щоденник. Спаситель:

«Ти можеш його взяти».

Потім настала тиша, я деякий час не чула Спасителя.

Потім Спаситель сказав: «Ти завжди повинна зберігати тишу, бо злий чатує, бо він теж хоче втрутитися і говорити до тебе».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже, за ці слова, які Ти мені сказав. Мені залишається лише берегти їх, як перлину, яка така прекрасна, що її потрібно оберігати, щоб не загубити її».

Спаситель: «Ти гарно це сказав».

Я запитав Спасителя: «Господи, чи є якийсь особливий знак, коли втручається нечистий дух?»

Спаситель: «Він одразу приносить сумнів».

Я: «Мій любий Ісусе, я зараз відчуваю такий чудовий спокій, мир і тепло. У мене немає сумнівів».

Спаситель: «І в такому стані я завжди перебуваю з тобою, моя донько». «Я вірю, що моя душа тепер має бути прекрасною й чистою».

Мене покликали до рентген-кабінету. Пан Пфляйдерер, інженер з фірми «Мюллер», хотів поговорити зі мною про апаратуру. Я мало говорила про рентген-апарат, але багато про Бога. Адже пан Пфляйдерер – великий скептик і страшенно лає Папу. Спаситель дав мені правильні слова, і він пішов задоволений.

12.00 після Ангелуса: Після молитви я запитала Спасителя про інші ознаки, за якими можна впізнати нечистого духа. Я також сказала йому, що боюся йти до пастора Фогта.

Спаситель: «Бачиш, дочко моя, цей страх, але ти не боїшся». Я сказала: «Власне, ні».

Спаситель: «Так і є. Нечистий дух вселяє страх».

Я повторив: «Тож другою ознакою після сумніву є страх?» Спаситель: «Так, а потім — неспокій».

Спаситель: «Люди в такому стані іноді не можуть себе контролювати». Я:

«Тоді в такому стані до них не можна звертатися». Спаситель: «Не багато — все зі смиренністю».

У другій половині дня я зателефонував пастору Фогту і запитав його, чи має він час, щоб я міг з ним поговорити. Спочатку він сказав «ні». Однак, коли я сказав йому, що хочу поговорити з ним лише коротко, щоб розповісти, що Спаситель сказав мені для нього.

Тоді він сказав, що я можу прийти о 17:30.

По дорозі додому я молився болісним розарієм за пана пастора Фогта, а вдома — екзорцизм, молитви до Матері Божої та 7-му, 8-му, 9-му, 10-му, 11-му станціям Хресної дороги.

Я ще помолвився про отця Фогта в душі. Потім я зайшов до церкви і перед яслами знову помолвився за отця Фогта.

Рівно о 17:30 я був у отця Фогта.

Він привітно мене зустрів. У собі я відчувала мир і любов до отця Фогта.

Я знала, що я не сама, бо Спаситель сказав мені, що буде зі мною, і я в це вірю.

Коли я розповів священику про все це, він сказав, що я говорю лише те, що мені подобається.

Отже, Бог говорить через мене те, що мені подобається.

Священик: «А я кажу вам: ви зараз вибухнете. Ви маєте знання з психології та теології і вигадали це самі, як вам заманеться».

Я сказав: «Але ж я не розбираюся в теології». Священик: «Та ні, ні».

Я згадав, що ніколи не відвідував уроків католицької релігії.

Я запитав священика: «Що з того, що я вам розповів досі, є неправильним або неправдивим?»

Він не відповів.

Я згадала, що 12 грудня він був у нас вдома, коли приїжджала моя свекруха, і сказала йому, що я гірко плакала, бо він навіть на хвилину не піднявся нагору, де я живу. Я розповіла йому, що обіймала хрест Ісуса від щирого серця і при цьому плакала, і що я запитала Спасителя, чому священик не прийшов до мене, адже я так молилася за нього. Раптом я перестала плакати, і Спаситель сказав мені: «Не плач, дочко моя, у нього є сумніви і повага. Молись за нього».

Навіть на цю подію, про яку я розповів священику, він промовчав. Пізніше він сказав: «Не все вони могли вигадати, наприклад, війну».

Я сказав йому, що він точно не піде тим Хресним шляхом, якого від мене бажає Ісус, і що я вже натякав на це в молитовній групі.

Я також сказав, що, оскільки у нього немає для мене часу, мені не потрібно про це розповідати зараз, можливо, іншим разом, як того хоче Бог.

Я попросив ще благословення. Я став на коліна на підлозі. Він благословив мене.

Я пробула у нього близько 25 хвилин, хоча хотіла поговорити з ним лише приблизно 2 хвилини.

Потім я пішла до церкви. Я присвятила Святе Причастя священику і помолилася за нього радісний розарій.

На початку меси я почув голос: «Ти віриш йому?» Я подумав про священика і відразу відповів: «Ні».

Під час єднання зі Спасителем я запитав: «Спасителю, скажи мені, чи правий священик, можливо, я помилився».

Спаситель: «Ти вже відповіла, що не віриш йому». Я: «Але, Спасителю, мені цього недостатньо».

Спаситель заговорив трохи енергійніше, хоча зазвичай він говорить лагідно: «Ти все правильно сказала, дочко моя».

«Але священик сказав мені, що я все це сказала сама, — сказала я Спасителю.

Спаситель: «Ніхто не може нічого зробити сам по собі».

Я відчував внутрішній спокій, але й внутрішній біль, бо розумів, що пастор Фогт глибоко образив Спасителя. Я продовжував молитися вдома за пастора Фогта. Минуло рівно сім днів відтоді, як я востаннє розмовляв із пастором Фогтом.

17.01.92 — п'ятниця

Мій день народження — проте я мусив працювати:

пацієнт, солдат НАТО, Мартін Вольфганг Сп., прийшов на рентген. Я запитала його, що він думає про відносини між Німеччиною та Росією. Він сказав, що у них свої проблеми. Тоді я запитала його, що він думає про голод у Росії.

Він був дуже схвильований, і я відчула в ньому нечистий дух, але не показала цього. Потім я показала йому свій щоденник, у якому написано: «Молись, молись, донько моя, з Росії насувається війна».

Після цього він став ще більш неспокійним і запитав дуже енергійно, як генерал, хто це сказав. Я відповіла: «Ісус». Тим самим тоном він продовжив: «Ісуса не існує. Я атеїст». Потім він запитав мене, чи можу я довести, що Бог існує.

Я відповів йому: «Але ж ви живі». Він сказав: «Хто сказав, що я живий?», але не змінив різкого тону.

Я сказав йому: «Знаєте що, я сказав вам це, щоб ви не могли сказати перед Божим судом, що нічого не знали».

Він: «Хто сказав, що існує Божий суд: Бога немає! Хто вам це сказав?» Я запитав його: «А якщо Бог покличе вас наступної години?»

Тоді я перестав з ним розмовляти і попросив його почекати на вулиці біля його рентгенівського знімка, бо я побачив, що розмовляти з ним немає сенсу.

В душі я відчував, ніби біля нього перебуває ціла армія дияволів. Коли він пішов, я окропив усе свяченою водою.

Приблизно через півтори години, близько 10:10, у кабінеті лікаря: я молилася і просила як подарунок на день народження, щоб цей пацієнт, солдат НАТО, навернувся. Оскільки я відчувала, що в цій людині був демон, я запитала Спасителя, хто це.

Спаситель: «Дочко моя, подумай: той, хто заперечує Бога, — це демон Люцифер.

Ця душа мертва. Цього бажання я не можу тобі виконати».

Тоді я сказала, що маю друге бажання:

«Я бажаю, щоб я завжди була тобі вірна, залишалася непохитною, любила тебе все більше і більше, виконувала твої бажання і до останнього подиху говорила тобі «ТАК», і щоб ти завжди був зі мною».

Спаситель: «Я підтверджую це».

Оскільки я цього не зрозумів, Спаситель продовжив:

«Я виконаю це твоє бажання».

Я сказала: «Дякую, мій Господи і Боже. Це був найкрасивіший подарунок, який я коли-небудь отримувала».

Спаситель: «Я люблю тебе, моя донько. Повір у

це». Я: «Дякую тобі за цей букет червоних троянд».

Увечері в червоному в церкві: Сестра, черниця, роздавала Святе Причастя. Перед тим я молилася, щоб не отримувати Святе Причастя від мирянина. Коли настала моя черга, сестра пройшла повз мене. Я відчула, ніби мою душу розриває. Моє серце сповнилося великим неспокоєм. Потім підійшов священник, і я прийняла від нього Святе Причастя.

Під час Причастя, коли я з'єднався зі Спасителем, я запитав Його, що це було, коли я відчував таке сильне занепокоєння.

Спаситель: «Це був сатана, він хотів знищити твою душу, але не зміг, бо Я з тобою».

Коли я прийшла додому, до мене несподівано завітали гості, і я дуже зраділа. Мені подарували великий букет червоних троянд, які нагадали мені про Спасителя і про сьогоднішню ранкову розмову.

18.01.92 – субота

Ранкова меса у Ваггаузелі: я побачив отця Еміліана та ще одного священника, що стояли у темряві. У нього стався збій під час пресування. Після преображення знову стало світліше, і я побачила лише одного священника. Тоді я розплющила очі й побачила, що у отця Еміліана не було волосся. Я знову заплющила очі й побачила замість отця Еміліана Ісуса, але в певній темряві, проте можна було розпізнати, що це був Ісус. У Ісуса було волосся до плечей. Вдома я запитала Спасителя, чи було правдивим те, що я побачила, після того як ще раз перевірила ситуацію.

Спаситель: «Так, ти бачила страждаючого Ісуса».

19.01.92 – неділя

НІ. Меса в червоному

Розарій і молитва в Роті.

Мій чоловік не повірив мені, що мене відлучать від церкви. Він вважав, що сьогодні такого вже не трапляється. Він казав, що сьогодні людей просто відсторонюють від служби.

Тому я запитала Спасителя:

Спаситель: «Біль залишається однаковим, чи то відсторонення, чи то відлучення від церкви». Я помолилася п'ять разів на вервиці за священників і отців.

У мене була мука, тому я запитала Спасителя.

Спаситель: «Там було багато нечистих духів».

Я: «Тоді я маю боятися».

Спаситель: «Я забрав у тебе цей страх».

20.01.92 — понеділок

Клініка — кабінет лікаря: Брат Алоїс сказав мені, що я не повинен так широко розповсюджувати те, що я переживаю зі Спасителем. Тому я запитав Спасителя.

Він сказав: «Говори все, що я тобі підкажу. — Час цього вимагає».

Він продовжив: «Не можна слухати людей, які бояться».

Я запитав про пастора Дохарта.

Спаситель: «Ти можеш сказати це й йому. З тобою буде так само, як і з пастором Фогтом». Я хвилювався, чи священики щось зроблять, якщо я їм щось передам.

Спаситель: «Чи зроблять священики щось, чи ні, коли ти з ними поговориш, залиш це мені. Інакше ти не виконаєш і третини того, що я тобі підкажу».

Я сказав: «Подаруй Ваггаузелю лавки для причастя».

Спаситель: «Якщо я подарую їм лавки для причастя, віряни знову почнуть приймати причастя на руку».

Вечірня молитовна група: там було багато людей. Була сповідь, і ми поклонялися Спасителю.

Після молитовної групи мій чоловік дуже мене розлютив. Він не вірить, що Спаситель промовляє до мене. Потім пан парох Дохарт підтвердив моєму чоловікові, що причащення з руки також є правильним.

21.01.92, вівторок

Напередодні ввечері я була в церкві в Роті. Коли я стояла на колінах біля причастяльного столу, до мене підійшов пан Антон, помічник причастя, і хотів дати мені Святу Гостію. Я вклонилася Спасителю, але не прийняла Святу Гостію і повернулася на своє місце. Я причастилася духовно, і Спаситель прийшов до мене, я отримала особливі благодаті під час духовного єднання.

В обід у каплиці клініки я запитала Спасителя, чи правильно я вчинила напередодні.

Спаситель: «Так, це правильно — найкраще».

Увечері в Рот, у церкві: перед Святою Месою знову не горіло Вічне Світло.

Побачивши це, я одразу вибіг, побачив міністранта і сказав йому, щоб він повідомив про це священику. Оскільки через деякий час нікого не було, я замість розарію безперервно молилася «Санктус». Потім я закликала свого ангела-охоронця, святих архангелів Михаїла, Рафаїла, Гавриїла, Пресвяту Богородицю та святого Йосипа, щоб вони привели священика, який запалить Вічне Світло.

Священик прийшов, підійшов до ялинок і знову вийшов, не запаливши Вічне Світло. Я продовжувала молитися «Санктус» протягом цілого циклу Розарію. А потім прийшла дружина церковного старости і запалила Вічне Світло. При цьому мушу зазначити, що я відчуваю внутрішній неспокій, коли Вічне Світло не горить.

22.01.92 – середа

Рано вранці мій чоловік розповів мені, що вночі я страждала, що я голосно стогнала.

10:10, кабінет лікаря: Я запитала Спасителя, чи були вночі біля мене нечисті духи. Спаситель: «Так, дочко моя, їх було декілька. Вони хочуть знищити твою душу, але не можуть, бо Я з тобою».

Я повторила це, щоб переконатися, чи правильно я записала. Спаситель: «Так, дочко моя, так і є».

12:30 у каплиці: Після молитви Спаситель сказав мені:

«Божа воля, щоб ти давала свідчення».

Оскільки пастор Дохарт колись сказав мені, що те, що говорить мені Спаситель, призначене тільки для мене, я тому запитала ще раз.

Спаситель: «Це для тебе, для священиків і для всіх людей».

Тоді я запитав Спасителя, які ще ознаки свідчать про те, що діє нечистий дух.

Спаситель: «Плутанина, брак віри та брак любові до Бога».

Кілька днів тому Спаситель уже сказав мені, що нечистий дух приносить із собою сумніви, неспокій і страх.

З 16:30 до 18:00 я була в монастирі Нойбург. Я довірила свій щоденник отцю Свідберту. Він дуже приємний. Я сповідалася йому, і він прочитав над мною екзорцизм. Коли я вийшла з монастиря, на мене вже чекав чоловік, який хотів відвезти мене назад до міста. Я запитала його, чи він уже сьогодні молився Псалтирем. Він радісно відповів: «Так». Тоді я запитала, чи він уже молився молитвою «Дихай у мені, Святий Духу». Він сказав: «Так».

Я взяв його з собою в машину. Коли він сів у машину, я відразу помітив, що з ним був нечистий дух. Жартома я сказав йому: «Ви знаєте, що у вас є нечистий дух?»

Він: «Так, у мене їх багато. — А як називається цей?» Я сказав йому, що запитаю у Спасителя.

Цей чоловік безперервно дивно піднімав носа протягом усієї поїздки. Увечері я пішла до каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі на Святу Месу.

Після Святого Причастя я відчув у собі спокій, тепло і мир. Я запитав Спасителя про чоловіка, якого підвіз у машині. Якийсь час я нічого не чув. Потім я почув: «Я освячую твою душу».

Оскільки я вже кілька днів боролася з нечистим духом, я сказала Спасителю: «Моя душа, мабуть, виглядає як пошматована курка». Я при цьому посміялася.

Я прийшла додому, і там на мене вже чекав чоловік, який належить до моєї родини і зараз живе в розлученні, але за все своє життя був у церкві лише кілька разів. Він безперервно гриз нігті і був дуже неспокійним. Він бачить провину скрізь, тільки не в собі. Побачивши це, я пішла в іншу кімнату і помолилася за нього та за мого чоловіка, провівши екзорцизм.

23.01.92 — четвер

Я ще раз запитала Спасителя про чоловіка, якого я підвезла в машині, які це були демони, бо я відчувала їх у ньому.

Спаситель: «Головним є Люцифер. Їх було декілька. Головний страждає найбільше. Коли вони навколо тебе, то їх завжди декілька».

Я запитала Спасителя, чи вже воюю я з Люцифером. Спаситель: «Так, дочко моя, ти вже не раз воювала з ним». Але я сказала, що зовсім не можу з ним воювати.

Спаситель: «Тому я кажу тобі: я завжди з тобою».

Люцифер може бути скрізь, він вільний і може спокушати кожного.

Тоді я запитала Спасителя, чому пастор Фогт у вівторок не запалив Вічне Світло, адже він був у церкві, а пані Месснер прийшла пізніше і запалила Вічне Світло.

Спаситель: «Ти бачиш; ти живеш».

Я не зовсім це зрозумів і тому запитав. Спаситель: «Багато хто вже помер. Вони більше не живуть і не бачать».

Потім я запитав про телевізор.

Спаситель: «Кожен, хто його дивиться, є ідолопоклонником».

Я запитав, чи маю його розбити. Спаситель дозволив мені це.

Коли я прийшов додому, я спочатку зніс телевізор вниз і розбив його, щоб ніхто більше не міг його дивитися. Я не хотів його продавати, хоча йому було лише два роки, бо не хотів, щоб хтось інший через це спокусився.

Вечір: Ні. Меса в червоному:

Я запитав Спасителя про телевізор.

Спаситель: «Ти вчинив правильно. Це крок назустріч мені».

Потім я запитав Спасителя про хрещену матір. Я запитав, що він зробить

якби він був на моєму місці. Чи волів би він приймати Святе Причастя з патеною чи без неї.

Спаситель: «Дочко моя, мені не було б байдуже. Я завжди радив би священикам брати патену. Я запитала, чи можу я сказати це пастору Фогту.

Спаситель: «Так, ти можеш сказати йому все з любов'ю».

Чоловік, за якого я вчора молилася екзорцизмом, сьогодні відвідав мене в клініці і розповів, що всю ніч не міг заснути і був весь у поту. Я йому не раз казала, щоб він молився і ходив на сповідь, але він цього не робить.

24.01.92 – п'ятниця

Ні. Меса в червоному.

Молода пара, яка живе у цивільному шлюбі, вже кілька разів дзвонила мені й запрошувала подивитися фільм про місце об'явлення в Швейцарії, неподалік від Санкт-Галлена. Вони також дуже наполягали, щоб я поїхав туди.

Спаситель вже сказав мені з цього приводу: «Тобі не потрібно дивитися цей фільм».

25.01.92 – субота

Ні. Меса о 7:15 у Ваггаузелі:

Я знову побачила отця, що стояв у темряві перед преображенням. Це був отець Вернер Егон. Після преображення стало трохи світліше. Я молилася за нього. Я сиділа на першій лаві. Але отець Вернер Егон не міг дивитися мені в очі, як інші отці. Я була дуже здивована, що він не молився за нас.

О 12.15 вдома, після «Ангела Господнього», я прийняла духовне причастя. Я запитала Спасителя, чому отець Вернер Егон не молився за нас.

Спаситель: «Він не міг».

Я сказав: «Я цього не розумію, чи не можеш ти пояснити мені це чіткіше?»

Спаситель: «Сатана не дав йому змоги говорити».

Це вже четвертий священик, якого я побачив у темряві.

Хоча сьогодні я зовсім не хотів їхати до Ваггаузеля, щоб цього не бачити.

Я волів би піти до каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі. Але мій син припаркував свою машину так, що я не міг виїхати. Через це я запізнився, і мені вже не вистачило б часу, щоб бути в Мінгольсхаймі о 7:00, коли починається меса.

Та це ж Божа воля, щоб я пішла до Ваггаузеля.

17:15: Я гірко плакала і думала, для кого я маю писати цей щоденник, чи хтось його взагалі читатиме. Я запитала Спасителя, чи маю я його писати, чи ні.

Спаситель: «Ти повинна писати, дочко моя, це комусь допоможе».

Я запитала за Маріон у В., чи правильно, що вона пише щоденник на машинці. Спаситель: «Так, я дав їй і на це благодать».

26.01.92 – неділя

У неділю пастор Фогт був хворий і не міг відслужити месу.

О 5.00 ранку я прокинулася, помолилася на вервиці та іншими молитвами.

Я запалила свічки за бідні душі, за священиків і ченців, які ще перебувають у чистилищі, і покропила їх свяченою водою. Після молитви я з'єдналася зі Спасителем. Я запитала Спасителя щодо пані Беннебуш, яка сьогодні проводить богослужіння Слова, чи це правильно, чи неправильно.

Спаситель: «Так, дочко моя, це повне єресь».

Я сказала Спасителю, що ж священик на це погодився.

Спаситель: «Він повинен за це відповідати».

Я: «Чи можу я сказати це в молитовній групі?» Я згадала пані Гамбш, яка казала, що про священиків нічого не слід говорити.

Спаситель: «Не слухай людей, якщо це суперечить тому, чого я тебе навчаю. Я запитала, чому миряни роблять таке, маючи на увазі роздачу причастя.

Спаситель: «Вони не мають поваги до мене, вони не слухають мого голосу. Люди є співвинуватими».

Я: «Чому люди?»

Спаситель: «Тому що вони недостатньо моляться за них (за мирян)».

Я: «Але ж багато людей задоволені цим, як, наприклад, моя свекруха?»

Спаситель: «Вони сліпі».

(Я не хотів писати «сліпі», але Спаситель сказав мені: «Напиши це.») Потім

Спаситель продовжив: «Закоренілі серця важко виправити.» Я: «Мій

Спасителю, що ж мені робити?»

Спаситель: «Молись за ці справи».

Я: «Мій Спасителю, тоді Ти будеш так зневажений і так зганьблений». Спаситель: «Так, я вже давно такий».

Я: «Чому ти це допускаєш?»

Спаситель: «Тому що я все ще люблю людей».

Я: «Чи можеш ти ще щось сказати з цього приводу?»

Спаситель: «Я все ще страждаючий Ісус».

Увечері в каплиці Рохуса я відвідав Святу Месу.

Сьогодні ми почали писати щоденник на друкарській машинці.

27.01.92 – понеділок

Я запитала Спасителя про богослужіння Слова і розповіла йому, що єпископи за це.

Спаситель: «Єпископів, які за це, ти ні в якому разі не повинна слухати».

Спаситель: «Слухай мене, моя донько».

Я: «Я завжди віритиму, що Ти зі мною і поруч зі мною».

Спаситель: «Так, вір у це, дочко моя».

Я: «Що мені потрібно знати, коли на мене чекає щось?»

Спаситель: «Сатана буде тебе випробовувати. Ти також будеш розмовляти з єпископом. Я буду говорити за тебе. Залишайся вірною мені і будь непохитною. Сатана буде звинувачувати тебе у багатьох помилках. Це не твої помилки. Це помилки, які робить Церква. Ти отримаєш багато погроз. Не приймай ці погрози. Залишайся вірною істині, бо в кінці переможе істина. Не поспішай. Набувай терпіння».

Я: «Дякую тобі за ці добрі слова».

Увечері в Рот у церкві відбулася заупокійна служба. Пастор Фогт був хворий. Святу Месу відправив пастор Феттер.

Потім о 20:00 — молитовна група. Було багато людей. Пастор Дохарт сповідав. Хольгер, який разом зі мною в каплиці на роботі вже не раз молився «Ангел Господній» опівдні, сьогодні вперше був зі мною на молитовній групі. Він прийшов сюди разом із Крістофом із Гіршхорна. Я захворів на грип і перебуваю на лікарняному.

28.01.92 — вівторок

Я залишилася в ліжку і молилася. Вчора ввечері мені зателефонував Фрідолін і запитав, чи можу я запитати Спасителя, чи там, де живе Клод у Люксембурзі, раніше були явлення Марії.

Я сказала Фрідоліну, що мені було б ніяково запитувати Спасителя про таке і що я не впевнена, чи зроблю це, бо це здавалося мені цікавістю, а я цього не люблю. Але сьогодні після молитви та під час єднання зі Спасителем у духовній причасті я все-таки запитала.

Спаситель: «Так, дочко моя, це правда. Там було явлення Марії». Я запитала, чи було лише одне.

Спаситель: «Кілька».

Хтось тричі подзвонив у двері, але коли я хотів відкрити, нікого вже не було. Я продовжував молитися і знову з'єднався зі Спасителем. Я запитав про отця Феттера, який заміняв отця Фогта. Він роздавав Святе Причастя так швидко, що воно ледь не випало мені з рота. Я запитав Спасителя, чи це через мене.

Спаситель: «Священик роздає Святе Причастя без поваги».

О 9:25 мене знову потурбували. Фрідолін знову подзвонив і запитав про явлення в Люксембурзі. Я розповіла йому, що сказав Спаситель.

Після цього я втретє з'єдналася зі Спасителем і запитала далі:

«Спасителю, чому священик так швидко роздавав Святе Причастя, адже у нього був час. Я запитав далі, чи це було через велику кількість людей і через те, що не було помічників для роздачі Причастя.

Спаситель: «Так, це страх перед людьми. Нечистий дух спочатку намагається вселити в священика страх перед людьми».

Я сказав, що Еріху сподобалося, як це робив пастор Феттер.

Спаситель: «Не всі бачать однаково. Ти завжди бачиш більше, ніж інші».

Коли під час причастя Свята Гостія наполовину висіла з моїх уст, я саме хотів пальцем засунути її в рот. І тут я почув голос: «Не торкайся пальцем». Я так і не зробив цього, і в ту ж мить Свята Гостія потрапила мені до рота. Сьогодні я запитав Спасителя, хто вчора так до мене промовив, бо в той момент, коли я почув голос, я ще не був з'єднаний зі Спасителем.

Спаситель: «Це був твій ангел-охоронець. Він часто говорить до тебе».

Я: «Як добре, що я шаную Ангела-охоронця і молюся до нього. Вчора ввечері в молитовній групі:

Поки інші причащалися, я з'єднався з

Спасителем духовно, бо я вже причастився в церкві в Роті. Я відчував неспокій і зміг з'єднатися зі Спасителем лише через кілька хвилин. Я запитав Спасителя, що це було.

Спаситель: «Нечистий дух намагається проникнути і зайняти моє місце, але коли я там, він відчуває мою близькість і відступає. Кожна душа повинна стежити за тим, хто перебуває в її оселі. Тільки коли оселя чиста і вільна, я вхожу туди».

Після цього я була настільки з'єднана зі Спасителем, що зовсім не хотіла від нього відокремлюватися, але люди чекали, щоб я продовжувала молитися з ними, хоча священик, пастор Дохарт, був поруч зі мною.

Я запитав Спасителя, чи правильно я вчинив, перервавши єднання з Ним. Спаситель: «Кожен вільний робити так, як хоче, ніхто не може відокремити тебе від Мене, окрім твоєї волі».

Коли я вчора відкрив очі, всі дивилися на мене, бо, мабуть, я був у єднанні зі Спасителем довше, ніж інші. О, якби інші знали, як це прекрасно, вони теж були б у єднанні з Ним довше.

Потім я разом з усією молитовною групою промовив молитву «Душе Христа — освяти мене».

Сьогодні Спаситель ще сказав мені, що я є терном в оці нечистому духу, але я ще недостатньо розумію це. Я запам'ятав одне речення. Лк. 21/36 «Пильуйте й молитесь завжди, щоб ви могли уникнути всього, що станеться, і постати перед Сином Людським».

О 15:00 я молився вдома до Матері Божої, щоб вона привела мене до Спасителя.

Я звернувся до Спасителя за Клода з Люксембургу, якого я, щоправда, ще не знаю особисто, але вже багато молився за нього.

Спаситель: «Він обраний. Він має стати священиком. За нього треба багато молитися». Я сказав: «Він так страждає».

Спаситель: «Усі обрані піддаються сильним спокусам». Я запитала, чому.

Спаситель: «Дочко моя, сатана хоче перемогти». Я: «Чи є надія для Клода?»

Спаситель: «Сатана скоро буде переможений».

Я: «Тоді можна сподіватися».

Спаситель: «Так, ви можете сподіватися».

Я: «Так, Спасителю, але він зараз працює».

Спаситель: «Він не буде задоволений цією роботою».

Тоді я попросив Спасителя про нового студента в Ландерсхофені, Андреаса.

Фрідолін порадив мені помолитися за нього.

Спаситель: «Це спокуси, через які він мусить пройти». Я:

«Від Тебе чи від нечистого духа?»

Спаситель: «Від нечистого духа. Бо нечистому духу нічого не подобається більше, ніж змушувати священників до причастя в руку».

Я запитав, чому.

Спаситель: «Тому що бракує поваги. Сатана знає слабкості людей». Я: «Чи можу я сказати це Фрідоліну?»

Спаситель: «Я тобі це і сказав».

Я: «Дякую, мій Господи і Боже, я скажу йому це».

Я одразу зателефонувала Фрідоліну і все йому розповіла. Він це записав. Потім він сказав: «Цікаво. Вчора я не наважився запитати, чи не могла б ти запитати Спасителя, чи Клод є обраним».

Я хотів це знати, і ти запитав Спасителя. Я сказав йому, що для мене це підтвердження того, що все було правильно».

29.01.92 — середа

Я молився в ліжку. Після довгої молитви я сказав Спасителю, що я великий грішник. Чим ближче я наближаюся до Спасителя, тим більше відчуваю себе великим грішником. Я плакала і спочатку навіть не наважувалася запитати Спасителя про щось. Але потім я запитала за свого сина, чи є у нього ще шанс стати священником.

Спаситель: «Довір це мені».

Тоді я запитала, чи варто мені взагалі продовжувати, відмовляючи помічникам при причасті.

Спаситель: «Робіть, донько моя, те, що я тобі казав досі».

Я запитала, чи мушу я бути мовчазною, як сестра Фаустина.

Спаситель: «Тобі не треба бути мовчазною, цього вимагає час».

Я: «Я не розумію, що цього вимагає час».

Спаситель: «Дочко моя, у нас дуже мало часу».

Мені це знову було незрозуміло, і я запитала, чи це приблизно так, як коли я йду на роботу і намагаюся бути швидшою, щоб не запізнитися.

Спаситель: «І я хочу, щоб ви були там, де я вас потребую». Я:

«Але час є вічним».

Спаситель: «Для мене».

Я: «Тоді у нас обмежений час. Спаситель: «Так, моя донько».

Я: «То хто ж тоді ще може бути врятований?»

Спаситель: «Дуже мало хто. Вони всі знають, що роблять».

Я: «Але ж ти сказав на хресті: «Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять». Спаситель: «У них було достатньо часу, щоб усвідомити, що вони роблять».

Я: «Стільки жадливих вчинків і безбожності. Я бачу світ у великому гріху».

Спаситель: «І я вже не можу його підняти».

Я: «Господи, ти кажеш, що у тебе є вічність, щоб карати».

Спаситель: «О, моя донько, вона переповнена жадливими вчинками».

Мені було так важко, що я більше не могла запитувати і розмовляти зі Спасителем. Мені спочатку треба це перетравити.

Я: «О Господи, чи варто мені взагалі йти до священника?»

Спаситель: «Ти можеш піти зараз?» Я сказав: «Ні».

Спаситель: «Довір це мені».

Я був у єднанні зі Спасителем близько 30 хвилин. Але я не зміг написати багато, як би мені того хотілося. Це нелегко, треба завжди бути дуже зосередженим і зберігати спокій, щоб і далі чути Спасителя.

Сьогодні вранці я молився з 6:40 до 9:50.

О 11:00 я пішла до церкви в Роті. Прямо перед віттарем Богородиці я запалила дві свічки. Я молилася Розарій Милосердя за весь світ. Розарій Скорботи я вже помолилася вдома.

У другій половині дня я пішла на прогулянку до лісу і там помолилася кількома розаріями за різні наміри. Була гарна погода, і світило сонце. Потім я зупинилася, заспівала «Аве» з Лурда, і раптом знову з'явилося багато птахів, які разом зі мною свистіли та співали.

Це було дуже гарно. Оскільки я все одно проходила повз цвинтар, я пішла до могили отця Кестля і помолилася там.

Увечері я відвідала Святу Месу в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі. Я плакала під час молитви на вервиці перед Святою Месою, під час Святої Меси і після неї. Я не могла стримати сліз, ніби хтось плакав разом зі мною.

30.01.92 — четвер

Я молилася близько години в ліжку. Потім я з'єдналася зі Спасителем і знову плакала. Тому я запитала Спасителя про вчорашній день, коли я так багато плакала в каплиці Рохуса.

Спаситель: «Твій Ісус плаче разом з тобою через те, що відбувається у світі». Настала тиша і глибокий спокій. Я сказав

Спасителю:

«Ти занадто мало говориш до мене».

Спаситель: «Бог, який любить, говорить

мало». Я: «Але я не дуже добре тебе

чую». Спаситель: «Але ти зрозумів». Я:

«Так».

Вчора я стояв на колінах біля віттаря і молився за тих, хто приймає Святе Причастя стоячи.

Спаситель: «Стоячи чи стоячи на колінах під час Святого Причастя, кожен вшановує мене по-своєму». Я: «Коли віруючі стоять, вони вшановують Тебе?»

Спаситель: «Ні. Це гординя».

Я: «Але ж священики, коли вони дають один одному Святе Причастя, вони стоять».

Спаситель: «Священик — це другий Христос, йому треба виявляти пошану. Священик, який перебуває в Божій благодаті, нікого не змушуватиме вставати під час прийняття Святого Причастя».

Спаситель: «Нечистий дух не може нікого примушувати, тільки якщо людина віддає йому свою волю».

Спаситель: «Скажи людям, щоб вони молилися щодня: „Господи, визволи нас від страху перед людьми. Бо майже всі піддалися йому“».

Я: «Що важливо знати про страх перед людьми?» Спаситель: «Страх перед людьми завжди викликаний сатаною».

Я: «Але ж ми — діти Божі, а не діти сатани».

Спаситель: «Тому треба поважати Бога, а не сатану».

Спаситель: «Як мало люди моляться: «Господи, дай нам дар розрізнення духів».

Я: «Тож треба просити про все».

Спаситель: «Так, дочко моя. Страх перед людьми — це велике зло, яке може спіткати людей».

Я: «Чи може страх перед людьми привести людей до пекла?»

Спаситель: «ТАК».

Я: «Чи повірять у це священики?»

Спаситель: «Лише деякі».

Весь цей час я відчував тепло і спокій, особливу тишу всередині себе. Це дуже приємне відчуття, і здається, ніби ти відокремлений від усього мирського. Дякую Тобі, Господи. У такі моменти я вірю особливо глибоко. У ці моменти єднання я не маю ані найменшого сумніву і не відчуваю, що зі мною щось може бути не так. Чому б це не могло залишатися так завжди? Чому на мене постійно навалюються ці спокуси? — запитав я Спасителя

Спаситель: «Від цього ти звільнишся лише в

небі». Я: «Ти маєш на увазі в раю?»

Спаситель: «Так, так, ти вгадала».

Я: «Я люблю Тебе, мій Господи і мій Боже, всім серцем, усім своїм єством». Спаситель: «Я теж люблю тебе, моя донько, йди з миром».

З 9:00 до 11:00 я прочитала багато молитов і Розарій Святого Духа. Потім я була в єдності зі Спасителем приблизно 30 хвилин. Я ще мушу згадати, що сьогодні вночі між

З 2:00 до 3:00 молився на болісному розарії, розарії ран та літанії до Святої Дорогоцінної Крові.

У другій половині дня в лісі я ще помолвився двома розаріями латиною та іншими молитвами.

Після першого розарію птахи знову гарно заспівали разом зі мною «Аве» з Лурда.

Уже кілька днів я молюся за отця Леша, з яким познайомилася в каплиці Рохуса. Якась сила тягнула мене до нього, щоб я пішла до нього і поговорила з ним. Коли я повернулася з лісу, я підійшла до статуї Матері Божої і помолилася там, потім підійшла до хреста Ісуса і коротко помолилася. Потім я з'єдналася зі Спасителем. Я була трохи нетерплячою і не звертала особливої уваги на свою душу.

Хоча я й знайшов у собі спокій, сталося ось що:

Я запитав Спасителя, чи маю я піти до отця Леша, чи це воля Спасителя і чи отець поговорить зі мною.

І тоді пролунав голос: «Чого ти хочеш від цього священика?»

Я вагаючись сказав: «Сповідатися і розповісти про те, що ти мені розповідав останніми днями».

Голос: «Тобі не потрібно йти до нього. Залишайся сьогодні вдома».

Спочатку я здивувався, подумав над цим і повторив про себе слова («залишайся сьогодні вдома»), і подумав: «Що це означає? Адже Спаситель хоче, щоб я сьогодні був у церкві».

Я засумнівався і перехрестився. Потім я знову з'єднався зі Спасителем. Тоді я почув:

«Ти тепер впізнаєш мій голос?»

Подумки я сказав собі: «Не зовсім».

Тоді я почув: «Іди до священика. Він поговорить з тобою».

Я сказав Спасителю: «Тоді я маю бути обережним, чи не говорив до мене нечистий дух, і я записав це у щоденнику».

Спаситель: «Досі все правильно. Тоді я б уже звернув на це твою увагу».

Після цього я спокійно пішла до отця Леша. Я розмовляла з ним приблизно з 17:30 до 18:30. Він сказав мені те, що я мала знати, і це мені допомогло. Отець Леш родом із Саарланду і є місіонером в Африці, зараз перебуває на курорті в Мінгольсхаймі. Він уважно вислухав мене і сказав, що я маю й надалі слухати голос і обов'язково все записувати, бо Спаситель хоче повторити деякі речі. Наприкінці я сповідалася йому. Я сказала йому, що навіть якщо це гріхи, які можна пробачити, вони тяжіють на мені, і я хочу бути цілком чистою. Потім я пішла до каплиці, помолилася чотири станції Хресної дороги, а потім разом із віруючими — Розарій: отець Леш відправив Святу Месу. Це було дуже гарно.

31.01.92 — п'ятниця

Я молилася понад годину в ліжку. Коли я закінчила молитися Скорботний Розарій, я прийняла духовне Причастя. Я запитала Спасителя: чи то був вчора демон, який спочатку говорив зі мною.

Спаситель: «Так».

Я: «А хто це був?»

Спаситель: «Демон Люцифер. Я дозволив, щоб тебе випробували».

Спаситель: «Так він обманює майже всіх людей».

Я ще раз згадав про вчорашній день і про голос демона. У цьому голосі не було лагідності, як у Спасителя, а був наказний, різкий голос.

Тоді я сказав Спасителю: «Я ж звертався до тебе, то чому він може говорити до мене?»

Спаситель: «Я дозволив це, інакше він не мав би права цього робити».

Треба завжди бути пильним, бо, як сказав Спаситель, він обманює майже всіх людей.

Я: «Вчора я близько години розмовляв з отцем Лешем. Чи мало це якийсь сенс?» Спаситель: «Так, це має сенс, великий сенс для нього».

Зараз я відчуваю біль у правій руці та правій нозі, у тих місцях, де Спасителя проколювали цвяхами. Це траплялося вже не раз, іноді менше, іноді більше. Іноді я можу кричати від болю. Я запитав Спасителя, що це означає.

Спаситель: «Це сатана. Але великий біль я зніму з тебе».

Коли під час цього болю я молюся: «Я приношу цей біль у жертву за спасіння багатьох душ» або «Нехай безліч душ навернеться», то біль часто зникає. Так само і з моїми головними болями: коли я молюся і поєдную свої головні болі зі стражданнями Ісуса за навернення грішників, то головні болі зникають. З часу мого хрещення вісім років тому я більше не потребую таблеток. Замість цього я тепер використовую багато добре освяченої свяченої води, освячену сіль для приготування їжі та освячені свічки. «Добре освячена» означає: освячена за старим обрядом латиною для спасіння тіла і душі.

За старим обрядом над освяченими речами також промовляється молитва про вигнання злих духів. Ця молитва є особливо важливою в наш час. А до освяченої води додають ще й освячену сіль, чого сучасні священики вже не роблять.

Отець Гебхард Гейдер освячує так, як належить. Він також приділяє освяченню необхідний час. Я дякую Богові, що мені ще довелося це побачити.

Після годинної молитви я з'єднався зі Спасителем і запитав Його, які душі перебувають у багнюці. Адже мені спало на думку, що Спаситель раніше казав мені, щоб я молився за тих, хто перебуває у багнюці. Я вже запитував п'ятьох священиків, що це означає, і кожен казав щось інше.

Спаситель: «Запиши це. Душі, які негідно причащаються, знаходяться в багнюці».

(Багнюка – це гріх.)

Спаситель: «Бруд викликає у мене огиду».

Я: «Які душі причащаються негідно?» Спаситель: «Ті, хто зневажає славу Божу!»

Спаситель: «У багнюці знаходяться ті, хто відвідує богослужіння покаяння лише 1–2 рази на рік і не ходить на сповідь. Усі священики, які роздають (лише) причастя в руку, знаходяться у багнюці. Віряни беруть Святу Гостію в руку, вони є співвинуватими, бо не мають поваги до Бога».

Я: «Тоді отець Гебхард Гейдер мав рацію, він сказав мені, що в багнюці знаходяться ті, хто причащається негідно, інші священики говорили щось інше. Мій місцевий священик, пан Вогт, не повірив тому, що сказав отець Гебхард Гейдер. Спаситель: «Ви мені повірили?»

Я мушу написати: цікаво, що чотири інші священики, яких я ще запитав, крім причастя в рот, роздають також причастя в руку.

Отець Гебхард Гейдер ніколи не давав Святе Причастя в руку, а лише у рот, як це належить. Я знаю ще більше священиків, які роздають Причастя лише у рот. Дякую Богові, що ще є такі священики, які не роздають Причастя в руку.

Спаситель: «Молись, щоб цей бруд був усунутий із Церкви». Я: «О

Спасителю, як мало хто приймає причастя в рот.

Спаситель: «І як мало хто йде вузькою дорогою, що веде до Мене.

Широка дорога переповнена. Зараз у церкві більше грішників, ніж зовні». Мій

Господи і Боже мій, я більше не можу писати.

Мені це занадто важко, і мені здається, ніби цей гріх тяжіє на мені. Я плачу, мені дуже важко.

Я: «Хто мені повірить?»

Спаситель: «Не турбуйся, хто тобі повірить. Це моя проблема».

Я: «Дякую, мій Господи і Боже мій, я роблю те, що Ти мені сказав, і все, що взагалі можу зробити».

Потім я молилася за всіх, хто приймає причастя на руку, щоб Бог пробачив їх і дав їм глибоке каяття та пробудив у них повагу до Бога. Я молилася за людей, щоб усі отримали світло і зрозуміли, що це образа Бога.

Після цього я отримала багато благодатей. Я відчула тепло в серці, глибокий спокій, і тягар, який ще недавно лежав на мені, зник.

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже мій. Ти даєш і Ти забираєш». Потім я ще трохи щиро помолилася,

і Спаситель сказав: «Іди з миром».

З великим задоволенням я ще годину читав цікаву книгу.

11:50: Я пішла до лікаря. Сидячи в приймальні, я почула внутрішній голос: «Молись». Спочатку я відчула нечистого духа в одній жінці, потім ще у двох чоловіків. Я відчувала внутрішні атаки і молилася за них. Потім у мене почав боліти голова, і біль ставав дедалі сильнішим. Медична сестра забула про мене і надала перевагу іншим пацієнтам. Я присвятила цю терпеливість священикам, які швидко роздають Святе Причастя. Минуло близько 45 хвилин, потім прийшла медична сестра і вибачилася за те, що забула про мене.

Я сказав їй: «Ні, ви мене не забули, це була Божа воля. Бо я молився за пацієнтів, у яких були демони.

Коли я сидів у лікаря, ми почали розмовляти про Бога. Мій головний біль посилювався, і я думав, що зараз моя голова просто розірветься. Я сказав лікарю, що це страждання спокути, і що я приношу це в жертву за навернення грішників і спасіння душ.

Лікар сказав, що він такого не зробить. Він виміряв мені тиск і сказав: «Я навіть не наважуюся це сказати».

Я запитав: «Скільки?»

Мій тиск був 180/90.

Голова в мене була вся червона, і я відчував дуже сильний головний біль.

Лікар виписав мені ліки від високого тиску. Я пішла додому і лягла в ліжку.

Вдома біль ще посилювався. З цим головним болем я молився Хресну дорогому, а потім — молитву про сім останніх слів Ісуса.

О 15:00 біль минув. Однак я не приймала жодних ліків. Після цього я відчувала себе досить слабкою, і о 15:30 я знову встала, ніби нічого й не було. Біль повністю зник.

Увечері я відвідав Святу Месу в Роті. Після Святого Причастя я запитав Спасителя: «Будь ласка, Спасителю, скажи мені, чи це було сьогодні опівдні між

12:00 та

15.00 це були страждання спокути, які Ти мені дав?»

Спаситель: «Так».

Я запитала, чи це був не перший раз. Спаситель: «Ні. Хочеш, щоб це повторилося?»

Я: «Так, якщо завдяки цьому можна врятувати душі. Але

Спасителю, ти знаєш, скільки я можу витримати.

01.02.92 — субота

7.15 на Святій Месі у Ваггаузелі.

У другій половині дня я з'єдналася зі Спасителем і запитала про «Вічне Світло», бо воно згасло в Роті в церкві. Я була в Роті в церкві і не могла змиритися з тим, що Вічне Світло згасло. Це викликало в мене внутрішні муки, і я не могла молитися. Я запитала Спасителя, чи правильно було покликати когось, щоб його запалив.

Спаситель: «Ти вчинила дуже добре».

Я запитав Спасителя, чи слід мені піти до пастора Фогта, щоб поговорити з ним про прохання Ісуса?

Спаситель: «Почекай ще».

Я: «Це означає, що я маю молитися за нього». Спаситель: «Саме так».

17:10: Я прийшла додому і відразу ж молилася за пастора Фогта близько 30 хвилин. Відразу після цього на мою душу почали нападати. Тоді я ще годину безперервно продовжувала молитися. Мій чоловік був поруч зі мною, але внутрішньо він був незадоволений, неспокійний і розлючений. Його все дратувало.

Я знала, що нечисті духи знову повернулися, і молилася ще більше.

Пізніше до нас завітав гість. Цей гість навіть не знав, чи він хрещений, адже його батько служив у вищому військовому керівництві сербської комуністичної армії.

Мені було дуже важко, я часто принижувала себе і намагалася допомогти йому вирішити його проблеми. В душі я думала, що на мене накинулася вся сербська армія. У той час я також не могла поговорити зі своїм чоловіком, тому я продовжувала молитися, поки армія нечистих духів не пішла геть і настрої не покращився.

02.02.92 – неділя — Стрітєння

Я молилася близько години. Я розповіла Спасителю, що помітила: коли я молюся за священників, на мене особливо нападають.

Спаситель: «Мати хорошого священника вимагає багато сил, щоб боротися з дияволом. Ти багато молилася за свого священника. Не забувай, що хороший священник — це другий Ісус. А за другого Ісуса треба багато молитися».

Я: «Я відчуваю, що нечисті духи нападають і на мого чоловіка, щоб спокусити мене.

Спаситель: «Він повинен більше молитися».

Я: «Але ця боротьба з моїм чоловіком тривала вчора безперервно близько трьох годин.

Спаситель: «Сатана розлючений, бо ти забираєш у нього багато душ».

Я: «Я не боюся боротися з ним». Спаситель: «Я позбавив тебе цього страху».

Я: «Я не перестану боротися, бо я люблю Тебе, адже всі душі належать Тобі». Спаситель: «Це правда. Але сатана теж хоче їх отримати».

Я: «Тоді боротьба буде тривати постійно?»

Спаситель: «Так, доки не буде сплачено останній гріх». Я: «Я нічого в цьому не розумію».

Спаситель: «Доки не буде спокутуваний останній гріх».

Я: «О Спасителю, чи не слід мені більше писати?»

Спаситель: «Так, пиши, люди повинні багато молитися, безперервно. Гріх переважає добро. Люди знаходяться у великому болоті. Болото загрожує задушити людство».

Я більше не можу писати, бо мені важко все це записувати.

Дякую Тобі, мій Господи і Боже, я люблю Тебе і люблю Тебе також за тих, хто Тебе не любить. Я хочу завжди поклонятися Тобі і славити Тебе за тих, хто цього не робить.

Мій Господи, я віддаю все, що на мене спадає, через Непорочне Серце Марії у Твої руки.

03.02.92 – понеділок

Я запитав Спасителя, чи правильно я веду свій щоденник.

Спаситель: «Будь впевнений, що те, що ти написав, є правильним. Нечистий дух завжди намагатиметься відвернути тебе від істини».

Я: «Дай милості й іншим».

Спаситель: «Якщо вони її приймуть».

(Я думала про свого чоловіка та про людей, які страждають від недуг).

Я: «Що тобі не подобається в нашій молитовній групі?»

Спаситель: «Бракує смиренності, там ще так багато гордості». Я: «І я маю їм це сказати?»

Спаситель: «Ти мусиш їм це сказати. Вони не повинні закривати свої серця, інакше я не зможу дати їм благодать».

Я: «Чому так?»

Спаситель: «Треба молитися з побожністю. Молитва має йти від серця, а не лише з вуст».

Я: «Що ти можеш нам сказати про сповідь?»

Спаситель: «Потрібно більше каяття. Зазвичай бракує рішучості. Залишайтеся вірними мені. Спаситель: «Моліться більше, ніж раніше».

Я: «Спасителю, напевно, знайдуться такі, хто не повірить у те, що я їм сказав». Спаситель: «Ти сказав це, і цього достатньо».

Я: «Як я маю це розуміти, що цього достатньо?»

Спаситель: «Хто має вуха, нехай слухає».

Я продовжував щиро молитися, особливо за свою молитовну групу, про її одужання. Загалом я молився близько півтори години.

Увечері я відвідав Святу Месу в Роті.

Потім, о 20:00, відбулося засідання нашої молитовної групи, і я розповів, що сказав Спаситель. Того вечора молитви були набагато кращими та побожнішими, ніж зазвичай.

Після зустрічі молитовної групи я розповів про це також отцю Дохарту. Він, однак, не висловив з цього приводу жодної думки.

04.02.92 — вівторок

Рано вранці я близько двох годин був занурений у молитві. Вчора ввечері на зустрічі молитовної групи я причащався духовно, а перед тим був на Святій Месі в Роті і причащався сакраментально. Я запитав Спасителя, чи не був Він зі мною вчора ввечері, коли я причащався духовно.

Спаситель: «Я був з тобою».

Я: «Чому моє серце так билось? Господи, ти не говориш до мене».

Спаситель: «Твій Господь говорить, коли забажає».

Спаситель мовчав.

Я плакав і сказав: «Як може бути ніщо без Бога?»

Тим не менш, я перебуваю у спокої та мирі. Я не самотній, Господь зі мною, але Він мовчить.

Зазвичай я не можу уявити, що Бог спить.

Тоді я відчув особливо приємний спокій. Я відчував себе вільним від усього і міг би залишатися так годинами, бо вірю, що Ти зі мною, Господи.

Господь позбавив мене тих сумнівів, що були в мене. Їх більше не залишилося. Дякую Тобі, мій Господи і Боже мій, мені здавалося, ніби моя душа зцілилася від вчорашнього болю, бо я страждав через бруд у церкві. Я відчував себе як маленька дитина, яку батько тримає на руках і яка спочиває на його грудях. Дитина кохана батьком, і цій любові їй вистачає, і вона далі спочиває на його руках.

Як швидко ж з'являється зло. Трохи пізніше я почув голос:

«Ти тепер об'єднана?»

Я сказав «Так», але я вважаю, що це не голос мого Господа, голос мого Господа звучить інакше. Я також не чув цей голос так чітко з глибини свого серця, як зазвичай. Можливо, це знову діяв базика, нечистий дух, який хоче лише завести мене в оману.

Тож я знову помолився, щоб прогнати його, інакше я не позбудуся його.

Адже він хоче лише завести мене в тривогу, розгубленість і сумніви, це лише нечистий дух.

Увечері в Роті в церкві на молитві Розарію та на Святій Месі.

05.02.92 — середа

Я розлютилася, бо під час сповіді один священник так пильно дивився на мене. Дивитися йому в очі було огидно. Такого я ще не відчувала у отця Гебхарда Гейдера. Я запитала про це Спасителя.

Спаситель: «Це був нечистий дух, який намагається зруйнувати твою тверду віру». Я: «Чи знає цей священник, що він робить своїми очима?»

Спаситель: «Так, він знає. Це спокуси, які відчуває твоя душа і яким вона опирається». Я вже тричі стикалася з таким поглядом.

Я: «Чому він це робить?»

Спаситель: «Тому що йому бракує віри в надприродне. Дуже мало священників мають таку віру». Цей священник не вірить у екскомуніку. Мій чоловік теж. Я: «Що мені їм сказати, якщо вони не вірять?»

Спаситель: «Найкраще мовчати».

Я: «Чого я досягну, якщо мовчатиму?» Спаситель:

«Смиренності».

Я ще довгий час щиро розмовляла зі Спасителем. Потім я сказала Спасителю:

«Я ненавиджу мирське».

Спаситель: «Запиши це».

Я: «Як же мало у нас часу, щоб підготуватися до небесного життя. Як я рада, що викинула телевізор з квартири. Мій Господи і Боже, я не можу достатньо подякувати Тобі за це».

07.02.92 — п'ятниця

Цього дня я була вдома. З 7.00 до 8.30 я молилася. Я запитала Спасителя, чи знову матиму страждання спокути.

Спаситель: «Ти знову матимеш страждання спокути».

Я: «Я принесу їх у жертву за те, щоб пастор перед Святою Месою молився разом із віруючими на вервиці, як того бажає Спаситель. І за те, щоб пастор роздавав Святе Причастя тільки в рот, і щоб миряни більше не роздавали Святе Причастя».

Крім того, я приношу ці страждання в жертву, щоб священник звільнився від страху перед людьми, і прошу Тебе, дорогий Спасителю, щоб він отримав смиренність.

Спаситель: «Пиши, дочко моя. Спокутуй за всіх, хто ображає Мене у твоєму місті і хто без поваги приймає Святе Причастя».

Я: «Благаю Тебе, мій Господи і Боже, даруй мені багато благодаті, щоб я могла зносити страждання, які Ти мені даруєш. Я прийму ці страждання, також з великої любові до Тебе, мій Господи і Боже, і заради спасіння душ, які знаходяться на широкому шляху.

Мій Господи і Боже, але нехай буде воля Твоя.

Спаситель: «Роби, дочко моя, так, як ти написала».

Я: «Я дякую Тобі, мій Господи і Боже, заздалегідь за страждання, які Ти мені даси. Я готовий страждати разом з Тобою, бо Ти краще знаєш, що я можу витримати.

Я сказав Спасителю, що хочу й надалі залишатися в Його серці, і кілька хвилин безперервно благав Спасителя: «Мій Спасителю, прощення, благодать і милосердя для мене і для всього світу.

Сам я нічого не можу зробити, але з Тобою я можу все. До

10:40 я знову читав у хорошій книзі.

08.02.92 — субота

Я відвідав Святу Месу у Ваггаузелі. Мені зовсім не сподобалося, як отець Вернер Егон проводив Месу, він навіть не прочитав молитви за намірення.

З 16:20 до 17:50 я безперервно, стоячи на колінах, молилася чотири рази на вервиці та інші молитви виключно за пана пароха Фогта.

Я з радістю присвятила цей час йому, бо отримала на це благодать. Достатньо, щоб Бог бачив, як багато я молюся за пана пароха Фогта. Я знаю, що не любитиму його так, як люблю Христа, але я цього прагну, бо він — другий Христос, і я усвідомлюю, що він несе велику відповідальність за душі, які Бог йому доручає. Тому я кажу, що не можна молитися за священників достатньо, бо священник, який живе в Божій благодаті, може вберегти багато душ від пекла і привести їх до раю.

09.02.92 - Неділя

З 6.30 до 8.00: Я молилася близько години, а близько 30 хвилин була в єдності зі Спасителем.

Спаситель: «Зараз сатана панує в серцях». Я:

«Але ж Ти — Цар усіх сердець».

Спаситель: «Майже всі закривають свої серця переді мною». Я: «Я правильно це записав?»

Спаситель: «Ти написав це для мене».

Я: «Спасителю, з якої причини вони закривають свої серця?»

Спаситель: «З гордості, через брак любові до мене, через ненависть, і вони не хочуть звернути з широкого шляху».

Я: «Спасителю, коли я щойно плакала, коли я сказала «Avertere, avertere», те, що ти сказав Дон Боско, і що означає змінити життя, сльози текли з моїх очей, як перлини, і дуже швидко. Це було зовсім надприродно, і я відчув благоговіння. Спаситель: «Так, це були також і мої сльози».

Я: «Мені потрібен хороший духівник. Так, у мене є Ти, але мені потрібен також священник».

Спаситель: «До отця Фогта ти ще не можеш піти. Дочекайся відповідного часу».

Я: Спасителю, вчора я помолився чотири рази на вервиці за нього (за пастора Фогта), чи це мало якийсь ефект?»

Спаситель: «Так, це подіяло на нього».

Я: «Спасителю, пастор Фогт думає, що я говорю про себе.

Спаситель: «Так думаєте ви всі, але без мене ви нічого не можете зробити».

Спаситель: «Скільки ще смирення вам потрібно, щоб усвідомити свою провину. Молись, дочко моя, молись багато».

Я відвідала месу Ні в Роті.

З 13:00 я молилася на вервиці за пана пароха Фогта. Я була щаслива, коли побачила, що він, стоячи на колінах перед Пресвятими Дарами, молився до Серця Ісуса. Я молилася, щоб він став прикладом для всіх священиків у навколишніх селах. Я бажаю собі таких священиків, щоб я бачила в них лише Ісуса, і про таких священиків треба просити. Бо наш Бог має надмірну ласку, якщо ми тільки просимо про це. Я вірю, що пастор Фогт є улюбленим священиком, якщо він виконує Божу волю.

Настануть дні, коли він зрозуміє мене краще, ніж зараз. Я ніколи не перестану молитися за нього.

14:30. Зателефонував пан Павар зі Швейцарії. Він дзвонить час від часу. Ми зміцнюємося у вірі. Я познайомилася з ним у Єрусалимі. Він був єдиним із групи паломників, хто мене слухав. Інші хорвати разом із священиками сміялися з мене, глузували, я почувалася самотньою, ніби мене всі покинули.

Коли ми йшли пішки з Єрусалима до Масади, я прочитала кілька розаріїв за групу паломників і за священиків. У всіх почалися головні болі, а я почувалася настільки легкою, що могла б ще раз піднятися на гору. Завдяки цьому я отримала багато благодатей. Пан Павар зі Швейцарії був єдиним у групі, хто повірив у моє навернення в Меджугор'я.

17.00 – 18.00 Спочатку я читала книгу сестри Фаустини. Через годину я відчула прагнення з'єднатися зі Спасителем. Я щиро молилася до Господа. Але на мене також навалилися спокуси. Я гірко плакала і думала, що зробила щось не так. Однак після цього я отримала спокій. Я попросила Спасителя ще раз сказати мені щось про причастя в рот і пообіцяла вірити Йому.

Спаситель: «Я хочу причащатися в колінах і з повагою, через освячені руки священика».

Тоді я запитав про міністрантів, думаючи, що, оскільки вони служать, то мають привілеї перед Богом. Спаситель: «Це стосується також міністрантів».

Я: «Тобто пастор Фогт робить це неправильно?»

Спаситель: «Так».

Я: «Мені сказати йому це, Спасителю?»

Спаситель: «Я вже давно на це чекаю».

Я: «А якщо я йому це скажу, чи буде він слухати те, що кажуть і роблять інші священики?»

Спаситель: «Він не буде робити так, як роблять інші священики, але єпископи вимагають цього від нього».

Спаситель: «Найвищим єпископом є Святий Отець, він повинен слухати його».

Я: «О, Спасителю, я зроблю все, щоб тебе не ображали й не зневажали. Дай мені благодать і скажи мені хоч одне слово, я слухаю».

Спаситель: «Продовжуй так, моя дочко».

Близько 19:00 зателефонувала Марія з Аугсбурга. Я сказала їй, щоб вона повернулася до свого чоловіка і виконувати Божу волю. Одного разу в журналі «Frau im Spiegel» опублікували мою статтю. Марія з Аугсбурга прочитала її, написала мені і відвідала мене. Вона стала ревною християнкою. Тоді Спаситель після Святого Причастя сказав мені, що вона повинна повернутися до свого чоловіка. До сьогодні вона цього ще не зробила.

Сьогодні після Святого Причастя я запитала Спасителя, чи правильний пацифізм, бо подзвонив Фрідолін і розповів, що Йозеф є пацифістом, і він не знає точно, чи це правильно. Спаситель: «Моя донько, пацифізм є правильним — кожен має право на самооборону».

Я цього не зовсім зрозумів, бо не знаю, що саме означає пацифізм.

10.02.92 — понеділок

10.00 у кабінеті лікаря:

Спаситель: «Запитай мене, що ти можеш витримати». Я: «Я така нездатна».

Спаситель: «У тебе є я, тобі потрібно лише подарувати мене іншим. Кожне моє слово – це моє життя, і в тих, кому ти даруєш це слово, воно живе.

Я: «О Боже, як же важливо тоді говорити про Тебе. Тепер я краще розумію, коли молюся під час Ангелуса: Слово стало тілом і оселилося серед нас.

Це знову те, що для людини незбагненне.

Я: «Тепер я розумію, коли ти кажеш мені, що я маю запитувати лише те, що можу витримати. Я заговорила з двома пацієнтами про віру і про те, що їм слід піти на сповідь. Я запитала Спасителя, чи правильно я вчинила.

Спаситель: «Це було правильно, продовжуй так». Спаситель: «Люби мене сильно, моя донько».

Я: «Але я можу любити Тебе лише Твоєю любов'ю, як мені це зрозуміти?»

Спаситель: «Люби інших так, ніби ти любиш мене».

Я: «Тож Ти хочеш, щоб Тебе любили в душах інших. Я прошу Тебе, Спасителю, про ласку, щоб я любила інших так, як люблю Тебе».

Я сказав Спасителю, що мені боляче, коли інші відкидають Його.

Спаситель: «Цей біль, який ти відчуваєш, є моїм болем. Даруй пацієнтам більше любові».

12:45 у каплиці клініки: Під час єднання зі Спасителем я запитав Його, чи протестанти також повинні сповідатися.

Спаситель: «Так».

Я: «Але ж вони не люблять Святого Отця». Спаситель: «Тоді вони не люблять і мене».

Я запитав про це, бо багато хто вже відповідав, коли я казав їм, що вони повинні йти на сповідь, що вони євангелісти і тому не повинні йти на сповідь.

Увечері на Святій Месі в Роті.

20:00 — Молитовна група. Людей було так багато, що дехто пішов. Протягом півгодини я розповідала про те, що Спаситель говорить мені. Я не готувалася. Але коли Святий Дух дарує слова, їх треба вимовити. Одна жінка з молитовної групи поставила мені запитання, сказавши, що Святий Отець також подає Святе Причастя на руки.

Я відповів їй: «Святий Отець був змушений це робити, бо люди мають вільну волю, єпископи це схвалили, а також тому, що у Ватикані є масони.

11.02.02 — вівторок

Я запитав Спасителя, чи правильно я вчора відповів тій жінці щодо Причастя в руки та Святого Отця.

Спаситель: «Ти відповів правильно».

12:20 у каплиці в церкві. Спаситель: «Ти повинен слухати тільки мене».

Я: «Мій чоловік сказав, що я вчора занадто довго говорила в молитовній групі».

Спаситель: «Хтось може мене зупинити, коли я говорю?»

О 10:40 я ще запитала Спасителя, чи правильно я зрозуміла питання паціфізму.

Спаситель: «Пиши, донько, паціфізм — це правильно. Кожен має право захищатися». Я: «Ти можеш ще щось сказати з цього приводу?»

Спаситель: «У вас є Біблія».

Я: «Спасителю, ти б на моєму місці теж запитав?» Спаситель: «Ти можеш мене запитати, це правильно, моя донько».

12.02.92 – середа

Я відвідав Святу Месу в каплиці Святого Рохуса. Як завжди, перед Святою Месою я молився на вервиці. Я також молився за священника, який мав відправляти Святу Месу.

Я бачила цього отця вдруге. Мені не сподобалося, як він відправляв Святу Месу вперше, а сьогодні, вдруге, він так швидко здійснив Преображення, а наприкінці Святої Меси він схилився до віттаря, а не до дарохранильниці. Я запитала Спасителя, що ж тепер правильно?

Спаситель: «До табернакулу».

Я: «Чи маю я йому це сказати,

Спасителю?» Спаситель: «Якщо хочеш».

Спочатку я помолилася за отця, а потім пішла до нього. Коли я подзвонила у двері, чи можу я з ним поговорити. Під час нашої розмови, після того як я сказала йому, що неправильно, він одразу почав захищатися і сказав, що він професор.

Я сказав йому, що тоді мені все зрозуміло.

Спочатку я сказав йому, що він дуже швидко прочитав молитву під час Преображення, на що він відповів, що інші теж так роблять. Тоді я зауважив йому, що слід більше слухатися Спасителя, ніж людей. Я пояснив йому, що хочу йому допомогти і що після Святої Меси я запитав Спасителя, чому він вклонився в бік віттаря, щоб попроситися, а не в бік дарохранильниці.

На це отець трохи розкритикував минуле. Він був досить неспокійним і гордим. Я сказав йому, що Спаситель тоді і сьогодні є тим самим Спасителем.

Отець пообіцяв мені, що буде відправляти Святу Месу повільніше. Потім я попросив благословення і пішов. І цього разу я не був сам. Я знаю, що Спаситель був зі мною.

Коли я прийшов додому, одразу взяв слухавку — це був Фрідолін. Він розповів, що молодий студент Андреас більше не приймає причастя в рот, бо їхній субрегент сказав, що для нього буде краще, якщо він прийматиме причастя на руку.

28 січня 1992 року Спаситель уже сказав щось Андреасу.

Андреас збрехав Фрідоліну. Він шукав виправдання і сказав, що його губи були розкльовані, і тому він не міг спілкуватися ротом.

Але він не сказав правди, що це йому сказав субрегент.

Близько 13:30 у каплиці клініки я запитав Спасителя про молитовну кімнату. Спаситель: «Ти вже можеш починати. Час уже настав».

Я: «Але у мене ще немає достатньо грошей».

Спаситель: «Залиш це мені».

13.02.92 — четвер

Я запитав Спасителя, чи матиме наша розмова якийсь вплив на отця, який так швидко відправив Святе Причастя».

Спаситель: «Слово живе в ньому».

Потім я запитав за Андреаса, однокурсника Фрідоліна, чому Спаситель дозволив, щоб Андреас тепер приймав Причастя на руці.

Спаситель: «Він має вільну волю, і ця воля хвора».

Я: «Я не можу уявити, що деякі професори роблять таке і спонукають студентів-теологів до причащення на руці».

Спаситель: «Це ті книжники та фарисеї, які мене розіп'яли. Заради Андреаса треба постити в середу — це зрада».

Я: «Що треба робити, коли воля хвора?» Спаситель:

«Поститися і молитися Псалтирем».

14.02.92 — п'ятниця

10.30 у кабінеті лікаря: Я знову запитала, чи варто мені взагалі продовжувати писати. Спаситель: «Так, дочко моя, пиши свій щоденник, це важливо».

Я: «Ти вчора говорив до мене?» Спаситель:

«Так, моя донько».

Я: «Господи, яка Твоя воля? Дозволь мені тепер зрозуміти, що мені робити, бо Ти — мій духовний наставник, але, Господи, тільки якщо це ще Твоя воля».

Спаситель: «Багато молись, дочко моя. Молитви дуже потрібні».

15.02.92 Субота

Отець Еміліан чудово відслужив Месу за обрядом Тіліса. Це було богослужіння на честь Марії. Я знову побачила, як отець стояв у темряві, але після Преображення я побачила щось світле навколо його голови. Я побачила це вперше, а потім воно знову зникло.

Я багато молилася за пана пароха Фогта, прочитала весь Псалтир.

Сьогодні я зрозуміла одне: якщо хочеш мати доброго священика, треба просити про це у Бога.

Я дуже люблю цього священика, хоча знаю, що він не робить усього, чого хоче Спаситель.

Але я маю надію, що колись він стане зразковим священиком.

Я щасливо вийшла зі сповідальні, мої молитви були почуті.

Дякую Тобі, мій Господи і Боже, за цю ласку, яку Ти дав священику і мені.

16.02.92 Неділя

Я молився дві години вдома перед Святою Месою. У неділю я хочу особливо підготуватися до Святої Меси. Перш ніж почати молитися, я ставлю на стіл хрест і статуєтку Богородиці, а також свячену воду для бідних душ. Потім я молюся «Confiteor», екзорцизм та багато інших молитов, таких як літанії та розарії. Наприкінці я приймаю духовне причастя. Це також є підготовкою до сакраментального причастя. Тоді Свята Меса стає більш побожною, і людина отримує більше просвітлення, а також розуміє, що є неправильним, і краще розпізнає нечистих духів, бо вони також є в церкві.

Оскільки вчора я сповідався у священика Вогта, я запитав Спасителя: «Чому я не говорив про причастя з руки?»

Спаситель: «Ще не настав час».

Я: «Чи вірить тепер священик, що я чую Твій голос?»

Спаситель: «Так, він вірить, дочко Моя».

Я: «Він все ще має такі сумніви, чи вже не так сильно?»

Спаситель: «Продовжуй молитися за нього».

Я: «Господи, але ж він вчора написав у церковному віснику, що кожен хрещений може проводити богослужіння Слова Божого, а потім роздавати Святе Причастя, коли священик відсутній.

Спаситель: «Якби він знав, що це я перебуваю у Святій Гостії, він не писав би про це у парафіяльному віснику. У його серці ще так багато незрозумілого».

Я: «Але, Господи, він же здійснює Преображення, він же знає, що Ти — живий Бог — справді, істотно, з плоті й крові, тіла й душі, з людства й божества присутній у Святій Гостії — Євхаристії!»

Спаситель: «У кожного віра різна».

Я: «Чому ж віра різна?»

Спаситель: «Пиши, донько моя, це залежить від першої та другої заповідей, від недостатньої любові до Мене та до ближнього».

Я: «Отже, віра залежить від любові, а про любов треба просити і жити нею. Це велика Божа благодать».

Спаситель: «Любов тече в чисті серця». Я:

«Господи, як мені розуміти слово «тече»?»

Спаситель: «Любов — це джерело, підійдіть до джерела, і воно вас освіжить». Я: «Яка віра у професорів?»

Спаситель: «Це, дочко моя, світська віра, яка не приносить плодів». Я: «Але, Спасителю, адже вони готують майбутніх священиків».

Спаситель: «Тому ви повинні молитися за них».

Я: «Спасителю, чи треба про все просити?»

Спаситель: «Так, дочко моя».

Дякую Тобі, мій Господи і Боже, за любов і милість, які Ти мені дав. Я поспішив прийти до церкви раніше. Свята Меса розпочалася о 10:00

Перед Святою Месою я помолвився Літанією до Святого Духа за всіх, хто саме був у церкві.

Пастор Фогт добре провів Святу Месу. Євангеліє стосувалося Нагірної проповіді (Євангеліє від Луки). Під час роздачі Святого Причастя нашому пастору допомагали двоє мирян та студент теології, пан Артур Вагнер.

Раніше я приймав від нього Святе Причастя. Тепер я подумав, що Господь сказав мені, що церква стоїть у багнюці. Як же я міг би тоді прийняти Святе Причастя від пана Вагнера, чії руки ще не освячені, як руки священика?

Я молилася до Спасителя: Господи, якщо Твоя воля, щоб я прийняла Святе Причастя від диякона Г. Вагнера, то нехай буде так. Але тільки якщо це Твоя воля.

Якщо ні, то не дозволяй йому підходити до мене. Всю свою довіру я покладаю в Твої руки. Пан Вагнер роздавав Святе Причастя поруч зі мною. Але він не підійшов до мене, і я чітко відчула, що це була Божа воля, щоб він не дав мені Святе Причастя. Я отримала Святе Причастя останньою, і від пана пароха Фогта.

Після Святого Причастя я сказала Спасителю, що якщо Він хоче, я поговорю з паном Вагнером, але я також сказала, що Спаситель повинен дати йому просвітлення, щоб він знав, що не має права роздавати Святе Причастя.

Я запитав Спасителя, чи слід мені це записати.

Спаситель сказав: «Запиши це».

Після цього я ще чверть години молився.

Коли я вийшов із церкви, на вулиці на мене чекав хлопчик, Крістіан Фелльхауер, миле дитя Боже.

Після свого першого Святого Причастя він підійшов до мене і запитав, що йому треба зробити, щоб і він міг приймати Святе Причастя в рот?

Я сказала йому, щоб він щодня молився одну десятку Розарію з цією проханням до Пресвятої Богородиці. Наступної неділі, через тиждень, він підійшов до мене надзвичайно щасливий і з радістю розповів: «Юліано, я прийняв Святе Причастя в рот».

Відтоді він часто вітається зі мною після Святої Меси, як і сьогодні. Я благословила його свяченою водою, яку завжди ношу з собою, і він запитав мене, чи вода добре освячена. Я сказала «так» і розповіла йому, що цю воду освятив отець Гебхард Гейдер з Регенсбурга.

Мій Господи і Боже мій, якщо щось не так, скажи мені, щоб я це викреслив. Я віддав Тобі все, і все це від Тебе.

Спаситель: «Тоді все правильно, навіть те, що ти написав».

17.02.92 – понеділок

10.00 Кабінет лікаря: Я запитала Спасителя щодо дияконів, чи можуть вони роздавати Святе Причастя.

Спаситель: «Дочко моя, диякон не може роздавати Святе Причастя, бо йому бракує повного висвячення».

Я: «Але Церква це дозволила».

Спаситель: «Це ересь. Диякон не є священиком. Тільки священик має право роздавати Святе Причастя».

Я раніше молився, щоб Бог сказав мені, чому Х. Вагнер не повинен давати мені Святе Причастя.

Я пообіцяв Спасителю, що віритиму в те, що Він мені скаже. Нехай Спаситель дарує мені за це тверду віру і одягне мою людську природу в божественність. Хоча іншим і не зрозуміло, що диякони не мають права цього робити, я написав те, що сказав Спаситель. Амінь.

12:15 у каплиці на робочому місці: Сьогодні я молився в каплиці довше, ніж зазвичай. Я плакав через ересь, яка так сильно поширена в Католицькій Церкві.

Мене також турбувала одна жінка з нашої молитовної групи, яка одного разу в довірі розповіла мені, що сказала священику, який проводив сповідь у молитовній групі, що під час молитви на вервиці вона відчуває перешкоди. На що священик відповів їй: «Тоді навіщо ти молишся на вервиці?».

Я запитав Спасителя, що це за дух, який говорить таке. Спаситель: «Це був нечистий дух».

Після цього я помолилася: Спасителю, захисти мою молитовну групу від ересі і не допусти, щоб до неї потрапив вовк у овечій шкурі.

Пізніше на роботі ми з моєю колегою Веронікою молилися на вервиці. Ми можемо це робити лише тоді, коли ще немає пацієнтів.

Я дякую Богові за цю милість, адже інші зазвичай йдуть покурити.

13:50: я зробив рентген дуже огрядному пацієнту. Коли він побачив мій хрест, який я ношу на ланцюжку на грудях, і різні медальйони, що висять на ньому, він запитав мене, що це за красиві речі.

Я відповів йому і показав: «Це хрест із 14 станціями. Ми всі маємо пройти через них. З 13-ма ми не дійдемо до Хірмеля, тільки з усіма 14-ма».

(На звороті хреста зображені 14 станцій Хресної дороги.) Пацієнт з цікавістю запитав, чи цей хрест із золота.

Я сказав йому: «Я не люблю золото і срібло. Це у мене є на небі».

Він відповів: «Коли ви будете там, нагорі, надішліть мені щось звідти».

Я сказав: «Якщо ви примиритеся з Богом і добре сповідаєтеся, то зможете й самі це отримати». Він засміявся і пішов».

18.02.92 Вівторок

10.00 Година молитви: Як завжди, я молився. Під час духовного з'єднання я запитав Спасителя, чому я мав муки до близько 2.30 ночі, після того як ми так багато молилися вчора ввечері.

Спаситель: «Ті, хто мучив тебе сьогодні вночі, — це були демони Люцифера. Я дозволив це, щоб ти знав, що ти забираєш у нього багато душ, і як йому тепер знову доводиться боротися».

Я: «Але я не могла молитися сьогодні вночі».

Спаситель: «Він намагався тебе скути, але не зміг, бо Я був із тобою. Їх уже незліченна кількість. Я дозволяю лише стільки, скільки ти можеш витримати».

Я: «Нечистий дух хотів мені нав'язати і постійно повторював, що сьогодні неділя, що мені не потрібно молитися перед Святою Месою, що я вже достатньо помолилася, що мені слід спати і відпочивати. Я ледь не проспала».

Мій чоловік розбудив мене, хоча зазвичай я прокидаюся сама. Коли чоловік запитав мене, чи не хочу я сьогодні піти на роботу, я сказала йому: «Сьогодні ж неділя, дай мені поспати».

Коли він потім сказав: «Хіба вчора не був понеділок?», мені все стало ясно.

Коли я вчора розповіла пастору Дахарту про те, що Спаситель сказав мені щодо дияконів, а саме, що вони не мають права роздавати Святе Причастя, пастор Дахарт відповів мені, що це стосується лише мене.

Я запитав Спасителя, чи це правда.

Спаситель: «Те, що ти сказав пастору Дохарту, є правдою». Я: «Чому ж він говорив інакше?»

Спаситель: «Залиш це мені».

Тоді я запитала Спасителя, чи вчитель релігії, який зараз хоче стати дияконом і навчається для цього, чи зможе роздавати Святе Причастя, коли закінчить навчання?

Спаситель: «Це може робити лише священик, який має висвячені руки».

У мене боліла голова, і я запитала Спасителя, чи це страждання-спокута.

Спаситель: «Так, це страждання-спокута, дочко моя».

Я раптом занепокоїлася, що можу раптово померти. Спаситель:
«Тоді ти прийдеш до мене».

Я запитала про це, бо думала, що мій брат раптово помер від занадто високого тиску. Тому пізніше я попросила сестер виміряти мені тиск, але він був у нормі.

У мене був такий сильний головний біль, що я присвятила його наверненню грішників. У другій половині дня прийшло небагато пацієнтів. Ми з колегою Веронікою читали Біблію. Найбільше я люблю читати Біблію отця Гебхарда Гейдера. Потім я вивчила напам'ять пісню «О, Ісусе, Ти – все моє життя». Ця пісня мені дуже подобається. Більшість латинських молитов я вивчила напам'ять на робочому місці або за кермом автомобіля. Тільки Бог знає, скільки разів я вже молилася на вервиці в машині, в лісі та в церкві.

Після роботи я хотіла піти поплавати, але потім вирішила піти до церкви. Я знову відчувала перешкоди під час молитви на вервиці. Я вже часто помічала, що на мене особливо нападають, коли я молюся за священників, студентів-богословів та професорів, які їх навчають.

Тож я особливо молився за Фрідоліна, Андреаса та заступника регента в Ландерсхофені. Заступник регента переконав студентів-богословів приймати причастя на руці, як це робив Андреас.

Я також молилася за пана пароха Фогта та пана пароха Дохарта. Уже кілька днів я включала пана пароха Фогта у свої молитви, щоб він краще розрізняв духів і краще мене розумів.

У церкві в Роті, перед початком загального молитовного розарію, я відчула напад нечистих духів. Я також відразу зрозуміла, звідки вони прийшли.

Поперек від мене сидів чоловік середнього зросту з густою бородою. Він увійшов, сів і прикрив обличчя обома руками, щоб не бачити табернакулу. Раптом він почав енергійно хитати головою, гірше, ніж якби у нього був озноб. Це відбувалося переважно тоді, коли отець Фогт особливо говорив про славу Богу, наприклад, під час читання або Євангелія, коли проголошувалося Слово Боже.

Потім він ще й дуже гидко розсміявся. Міністранти сміялися, а одному з них навіть довелося вийти.

Під час Преображення він особливо розлютився. Чоловік встав, підійшов ближче до священника та вітваря, піднявши руки й кулаки, погрожував пароху та лаявся. Під час Меси я вже молився за цього чоловіка. Адже я вже знайомий із внутрішніми нападами демонів.

Коли незнайомиць почав кричати ще голосніше, я наказав йому: «Замовкни».

У цю мить він обернувся, пройшов повз мене і гнівно подивився на мене. Я лише сказав: «Відійди від мене». Він лаявся і вийшов із церкви.

Після Святого Причастя я запитав Спасителя, що це був за демон. Спаситель: «Це був демон Люцифер, і з ним було багато інших».

Я сказав Спасителю, що він був у мене сьогодні вночі. Спаситель:
«Він може бути де завгодно».

Я дякую Тобі, Спасителю, за це випробування в церкві, бо багато хто не вірить, що диявол існує. У всякому разі, після Святої Меси багато віруючих боялися, і в них тремтіли ноги.

Нарешті, парох Фогт заспівав третій куплет пісні «Маріє, розстели плащ».

Я вже не раз стикався з подібними випадками, пов'язаними з нечистим духом, у церкві.

Також в інших церквах, таких як Лурд, Єрусалим, Меджугор'є, Ваггаузель, у клініці на робочому місці, у Роті в ратуші (було присутньо 8 осіб з Рота) та в Римі під час поїздки до єпископа у Ватикані, а також під час лекцій, які я вже проводив, тощо.

Для мене це також Божа благодать, завдяки якій віруючі стають більш побожними, більше моляться і нарешті вірять, що диявол і пекло існують.

Після церкви я зустрів кількох віруючих, які також помітили, що це був диявол, і також молилися за цього чоловіка. Одна жінка цього не помітила і сказала, що цей чоловік хворий. Вона також розповіла, що до неї приходять бідні душі. Я запитав себе, якщо вона не має дару розрізнення духів, то як вона може знати, чи це справді бідні душі, але я нічого не сказав. Ця жінка сиділа в тому самому банку, що й незнайомиць.

19.02.92 - середа

10.00 Кабінет лікаря: Я запитала Спасителя про спокусу, яка сталася вчора.

Спаситель: «Дочко моя, ця спокуса була лише початком. Буде ще більше. Сатана бореться за душі, які він втратив».

Я: «Чи маю я щось зробити для нашої Церкви?»

Спаситель: «Моліться, моліться, багато моліться».

Тоді я відчула тепло і спокій у собі, це було дуже приємне відчуття.

Увечері я був у каплиці Рохуса: спочатку на молитві на вервиці, а потім на Святій Месі.

20.02.92 — четвер

10.10 Кабінет лікаря: Я запитав Спасителя про совість.

Спаситель: «Незбагненне у совісті полягає в тому, що я сам є нею». Я: «Хто ти, цей «сам»?»

Спаситель: «Запиши це, дочко моя, я твій Господь і Бог». Я: «Чому нас не вчать відразу, що Бог є совістю?» Спаситель: «Це світське.

Незбагненне походить від мене».

Я: «Чому деякі священики не розуміють, що внутрішній голос, який я чую, походить від Тебе?»

Спаситель: «Тому що вони не знають розрізнення духів. Вони мають слабку віру, проповідують Біблію, але не живуть за нею».

Увечері я відвідала Святу Месу в Роті. Я молилася на вервиці. Під час причащення черниця пройшла повз мене і навіть не спробувала дати мені Святе Причастя, бо знала, що я не візьму його від неї. Тоді я одразу повернулася на своє місце і причастилася духовно. Я отримала стільки благодатей, а потім почула голос:

«Чи не хочеш ти принести Святе Причастя в жертву за сестру?»

Я відразу відповіла: «Так». Але додала: «Я присвячую її за сестру, щоб вона отримала просвітлення і зрозуміла, що не має права роздавати Святе Причастя».

Коли Свята Меса закінчилася, я ще була глибоко занурена в молитві, сестра

підійшла до мене і запитала: «Хіба те, що я зробила, було неправильно?»

Вона запитала, бо думала, що я буду чекати і прийму Святе Причастя від отця Вогта.

Я сказав їй: «Ні, сестро, це не правильно. Ви не повинні роздавати Святе Причастя, бо ви вже раз запитували мене про це, і Спаситель сказав: «Скажи їй, що у нас є священики».

Вона чинила опір усіма силами і сказала, що вона теж висвячена і що єпископи дали на це дозвіл. Я сказала, що вона повинна слухатися Верховного Єпископа.

Вона була схвильована і трохи розлючена, і завадила мені в невідповідний момент. Вона сказала, що я маю перейти на інший бік (тобто перейти на той бік, де священик роздає Святе Причастя).

Я сказав: «Там, де Бог мене поставив, там я й залишаюся». Я помолився за неї.

Потім я пішла з Гедвігою та Хільдою до каплиці Рохуса. Там одразу ж почалася Свята Меса. Там я змогла прийняти Спасителя у таїнстві. Я принесла Святе за бідні душі.

21.02.92 – п'ятниця

10:30 Кабінет лікаря:

Спаситель: «З монахиною ти вчинила правильно — навіть найкраще».

Я ще запитала, чи мушу я змінювати місце в церкві, як казала черниця. Спаситель: «Тобі не треба цього робити, бо ти маєш рацію».

Вчора ввечері, коли я прийшла додому, мій чоловік став на захист тієї черниці. Він був дуже схвильований і сказав, що я маю змінити свою думку тощо.

Я взяла свячену воду і окропила нею його та навколишнє приміщення, бо відчувала нечистий дух. Про це я розповіла Спасителю.

Спаситель: «Це був демон Юди у твого чоловіка».

Я сказала, що порадила чоловікові піти на сповідь. Але він відповів, що це не гріх.

Спаситель: «Він не розпізнав гріха, бо закрив своє серце». Я: «Що це означає, що він закрив своє серце?»

Спаситель: «Тоді я не можу туди увійти». Я: «Це означає, що інший був усередині». Спаситель: «Цього разу так».

У другій половині дня я багато молилася за черницю та отця Вогта.

Коли я молилася, я завжди бачила перед собою якусь людину. Я знала цього чоловіка, бо він уже не раз стояв переді мною. Я знаю, що він роздавав Святе Причастя, і я не отримала Спасителя від нього. Влітку раптово помер один з помічників причащальників, загинувши в аварії на автостраді, але я не знала, чи це був той чоловік, який тепер завжди стояв переді мною, так духовно. Ця людина була настільки настирливою, що я помолилася за неї «Отче наш», «Аве Марія» та «Слава Отцю». Але я не вірила, що цього вистачить для цього чоловіка. Я відвідала Маргу Фелхауер у Роті й запитала її, чи має вона фотографію співаків церковного хору, бо я знала, що цей чоловік, який постійно стояв переді мною у духовному вигляді, також співав у церковному хорі. Вона показала мені фото, і я впізнала його. Коли цей чоловік влітку загинув у ДТП, я саме була на паломництві у Словаччині.

Увечері я молився в церкві на розарій за цього чоловіка, якого звали Вернер Гайнцманн, і присвятив йому Святу Месу. Я попросила його молитися також за мене, щоб я прокинулася вночі і могла далі молитися за його душу. Мені було шкода, що я сказала, ніби він вже дратує мене своєю настирливістю. Але тоді я ще не знала, що він помер.

Вночі, близько 1:30, я прокинулася і помолилася за нього на вервиці та літанією до Прецінної Крові. Я запалила за нього освячену свічку і дала йому освячену воду.

Потім я ще запитала Спасителя, що мені робити, коли миряни знову прийдуть, щоб дати мені Святе Причастя.

Спаситель: «Зроби те саме».

22.02.92 — субота

Я відвідала Святу Месу у Ваггаузелі. Святу Месу відправляв отець Вернер Егон разом із іншим священником. Під час причащання отець Вернер Егон вагався, чи подавати мені Тіло Христове, оскільки я стояла перед ним на колінах. Він також не сказав, як зазвичай, «Тіло Христове», а мовчав. Мій чоловік підійшов до Святого Причастя відразу за мною і ще встиг побачити, як отець похитав головою.

Який же цей отець мудрий. Завдяки йому стало звичним, що віряни на першому ряду можуть приймати Святе Причастя на колінах. Але тільки ті, що на першому ряду.

Так. А інші? Хіба вони не повинні ставати на коліна перед нашим Спасителем? Так не можна.

Кожен повинен ставати на коліна перед нашим Богом. Коли він закінчив месу, одна жінка, Аліса, почала співати пісню «Благослови, Маріє». Це також не сподобалося отцю, бо він похитав головою.

Коли він вийшов із церкви, я ще помолився разом із віруючими Лауретанською літанією.

Після цього ми ще заспівали «Salve Regina». Ці молитви я присвятив отцям. Потім я підійшов до табернакулу і вклонився на коліна. Там я дуже щиро молився за отців і віруючих, які були в церкві. Коли я виходив із церкви, до мене підійшов чоловік (Вальтер із Хокенгайма) і сказав: «Ви добре вчинили».

«Будь ласка, помоліться за мою дружину. У неї рак».

Я пообіцяв йому молитися за неї. Я вірю, що Бог почув мою молитву, молитву за віруючих, які були в церкві, інакше цей незнайомий чоловік не підійшов би до мене.

16:30: Я молився разом із віруючими з Рота в церкві на вервиці.

Після цього я ще тричі прочитала розарій і присвятила всі ці молитви за отця Вогта. Це було для мене важким випробуванням, адже я весь час стояла на колінах.

23.02.92 – неділя

О 7.30 я почала молитися, приблизно за годину до того, як пішла до церкви. Я скаржилася Спасителю на отця Вернера Егона.

Спаситель: «Тобі не потрібно слухати його. Слухай мене».

Я: «Ти маєш на увазі, що я маю далі стояти на колінах перед

Тілом Христовим?» Спаситель: «Так».

Я: «Чи можу я піти, якщо він вагається дати мені Святе Причастя, коли я стою на колінах?»

Спаситель: «Ти можеш піти, я все одно прийду до тебе, хоча ти й не прийняв мене у таїнстві».

Я: «Як це, Спасителю, коли я прокидаюся вночі? Хто мене будить, щоб я не спав і молився? Це Ти чи бідні душі?»

Спаситель: «Це я. Я хочу, щоб ти зростав разом зі мною». Я: «Так, але тоді я молитимуся за бідні душі».

Спаситель: «Тоді я буду особливо радіти».

Я: «Господи, але мені доводиться боротися, перш ніж я почну молитися».

Спаситель: «Ти повинен усвідомити, що сам ти нічого не можеш. Для цього тобі потрібна моя благодать, бо злий не хоче, щоб ти молився».

Я: «Злий так близько до мене?»

Спаситель: «Так. Там, де я, там і він».

Я: «Дорогий Спасителю, я віддав Тобі все, я повністю належу Тобі, чому ж нечистий дух не дає мені спокою?»

Хейланд: «Тоді він мав би мій розум. Але мій розум — це не його розум». Я: «Але ж він розумний».

Спаситель: «Розум — це не інтелект».

Я: «Тоді мені нічого не залишається, як тільки не спати? Так, зараз мені пригадується, що написано в Біблії: «Тож пильнуйте завжди в молитві, щоб ви могли уникнути всього того, що має статися, і вистояти перед Сином Людським».

Я: «Дорогий Спасителю, чи хочеш ти мені щось сказати? Сьогодні я 27 років у шлюбі».

Спаситель: «Залишайся такою, продовжуй молитися, моя донько».

Я: «Так, мій любий Ісусе, я буду молитися з любові до Тебе і до людей, за вічне життя ближніх і щоб врятувати своє життя».

Після цього я ще деякий час чекав, чи Спаситель ще щось скаже. Тоді я почув, як Спаситель сказав: «Іди з миром».

Я: «Дякую Тобі за Твою велику любов. Я люблю Тебе понад усе.

Я відвідав Святу Месу в Роті, а також взяв участь у молитві та молитовній літургії між 13.00 — 14.00.

24.02.92 Понеділок

10.00 у кімнаті лікарів: я молилася і з'єдналася зі Спасителем.

Я: «Чому отець Вернер Егон вагався, чи давати мені Святе Причастя на колінах «Чому він не сказав «Тіло Христове», і чому він похитав головою?»

Спаситель: «Ти прийняла мене, дочко моя. Ти повірила, що я перебуваю у Святій Гостії. А він – ні».

Я: «Але якщо він не вірить, то не може молитися про перетворення».

Спаситель: «Та я маю владу над ним».

Увечері я спочатку була на Розарії, а потім на Святій Месі в Роті. О 20.00 була молитовна група. Пастор Дохарт теж був там.

Мені не сподобалася розмова з отцем Дохартом. Люба розповідала, що диявол також був у Ваггаузелі і що отці вигнали його з церкви.

Можливо, це був той самий чоловік, який кілька днів тому був у церкві в Роті. Пастор Дохарт не згоден з тим, що священики повинні більше говорити про диявола, щоб інформувати та попереджати віруючих.

Він сказав: «Що б на це сказали люди?»

Я: «Про існування диявола занадто багато мовчать».

Я сказав, що священики повинні більше проповідувати про це. Скільки людей сьогодні перебувають у пастці та в тенетах сатани, навіть не підозрюючи про це, тільки тому, що завжди говорять про радісну новину і кажуть:

Бог — це доброта, Бог — це милосердя, Бог не карає.

Це все, звичайно, правда, але Бог має право карати вічно.

Мені не сподобалося, коли незабаром після цього пастор Дохарт підвівся і подивився на мене з сильно виряченими очима, ніби я дав йому ляпаса. Я бачив ці вирячені очі не вперше.

25.02.92 — вівторок

Ще рано вранці я молився на вервиці за священиків.

10.30 Кабінет лікаря: я запитала Спасителя про пана Дохарта. Коли я сказала Йому, що священики повинні попереджати віруючих, коли диявол проникає до церкви і наганяє на людей страх, і що це помилка, яку роблять священики, коли мовчать про це, я побачила в Нього це вирячене погляд. Це було огидно.

Спаситель: «Це був нечистий дух, коли ти говорила про справжнє вчення».

Я: «Чи може нечистий дух перейти через священика на мене?»

Спаситель: «Так, він може, якщо ти захищаєш істинне вчення».

Насправді я мав піти молитися до пастора Дохарта в Бретті. Я завжди мав питати Спасителя, куди мені йти.

Я запитав Спасителя про четвер, бо не хотів покладатися лише на себе (у четвер у Бретті відбувався вечір молитви).

Я: «Спасителю, ти знаєш, про що я хочу тебе запитати, ще до того, як я запитаю, ти вже знаєш». Відповідь пролунала одразу, ще до того, як я встигла до кінця вимовити питання.

Спаситель: «Не йди туди, моя донько».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже».

Сьогодні ввечері, коли я поверталася додому зі Святої Меси, до мене звернулася пані Естрінгер. Її голос тремтів і звучав боязко.

Вона сказала мені: «Ти не повинна говорити перед людьми. Інші роблять це все потайки». Я відповіла їй, що я ж запитала Спасителя, коли і де я маю говорити, і що Він дасть мені слова, які я маю промовити».

Пізніше Спаситель сказав з цього приводу: «Говори, дочко моя, не слухай того, що кажуть інші. Слухай мене. Якщо інші застерігають тебе, що ти маєш робити щось потай, це заздрість. Я дав тобі дар говорити».

Я: «Господи, ти згоден, щоб я пішла до Зонакеля?» Спаситель:

«Так, йди туди».

Я: «Чи маю я ще щось записати? Ти хочеш цього?»

Спаситель: «Продовжуй так, моя донько».

Дякую Тобі, Боже мій.

13:00 у каплиці клініки:

Спочатку я молилася. Мені було так важко на серці, що я не могла стримати сліз. Так, це біль, бо Бог ображається через людей. Пацієнти часто ображають Бога, деякі навіть не усвідомлюючи цього. Адже вони вже не розпізнають гріха. Більшість каже, що вони не мають гріхів.

Сьогодні до мене прийшла пацієнтка, яка сказала, що достатньо сповідатися раз на рік. При цьому вона була дуже неспокійною і впертою і вважала, що не має гріхів.

Вона розповіла мені, що знає одну жінку, яка така зла, але щодня ходить до церкви. Вона сказала, що вже казала цій жінці, щоб та трималася подалі від церкви і від сповіді.

Цій пацієнтці я сказав прямо в обличчя: «З вас говорить демон».

Вона більше не могла дивитися мені в очі.

О, таких тисячі. Цим пацієнтам дуже важко допомогти, бо їхні душі здебільшого заіржавіли. Я включаю пацієнтів у свої молитви. Дехто виявляє вдячність і йде щасливим, дехто — зі сльозами на очах, прощаючись і просячи, щоб я молився за них.

Але ще більше мені болить, коли священники поширюють або проповідують ересі. Я відчуваю пронизливий і пекучий біль у серці, ніби у мене вада серця.

Так, саме священники завдають мені найбільшого болю в серці. Хіба вони не розуміють, що несуть таку велику відповідальність за душі?

Коли я плакала перед табернакулом, я запитала Спасителя, що б Він зараз запитав на моєму місці?

Спаситель: «Я б запитав Спасителя: „Ти мене любиш?“»

У цю мить я подумала, що Бог є любов, і сказала: «Але ж я люблю Тебе».

Спаситель: «Бачиш, а Я люблю тебе ще набагато-набагато більше».

У цю мить я посміхнулася Спасителю і більше не плакала. Я відчула, що страждання зникли, ніби хтось їх стер.

Дякую тобі, дорогий Боже, за ці великі благодаті, які одразу зцілили мою душу.

Чи зміг би це зробити невролог або психіатр?

Найкращий лікар душі — це наш дорогий Спаситель:

Скільки пацієнтів можна було б позбавити рентгенівських знімків, якби вони спочатку пішли на сповідь, а вже потім — до лікаря. Майже всі пацієнти не ходять на сповідь. Але люди, здається, хочуть спочатку потрапити до чистилища, а вже потім — до раю. Дуже багато з них повністю відкидають Бога. Вони не виявляють каяття і самі обрали собі господаря — сатану, який мучить їх день і ніч у вічності.

Увечері я відвідав Святу Месу та молитовний розарій у червоному.

26.02.92 — середа

10.30 — кабінет лікаря: Під час єднання зі Спасителем у мені запанував глибокий спокій, мир і тепло. Я знаю, що тоді Спаситель є зі мною. Він спочиває у мені, а я — у Ньому.

Я: «Дорогий Спасителю, Ти тепер освячуєш мою душу. Ти хочеш, щоб я мовчала».

Спаситель: «Так, моя донько».

Я: «Як же важливо для душі провести кілька хвилин у тиші зі Спасителем. Я цього не знав. Це — опіум любові. Світське життя залишається далеко позаду. Чого ж так багато людей втрачають?»

О Господи, змилуйся над ними. У такій єдності зі Спасителем ти маєш усе. Це так прекрасно. Це — як Царство Боже. Тепер я набагато краще розумію, коли молюся «Нехай прийде Царство Твоє»

Так, духовне причастя таке цінне, що відчуваєш себе дедалі ближче до раю. Зараз у мене таке відчуття, ніби у мене більше немає проблем, турбот і питань. Я вірю, що все це було відібрано у мене. Мій Господи і Боже, я дякую Тобі за цю ласку.

12:30 у каплиці клініки:

Спочатку демон шепотів мені, що я не повинна йти до каплиці, бо я ще хочу піти до Зонакеля. Я майже повірила цьому. Але моя колега сказала мені: «Ти повинна піти до каплиці»!

Тоді я й пішла туди одразу.

Я знову отримала багато благодаті і молилася за всіх, хто перебував в університетській клініці, і просила Спасителя, щоб Він покликав їх, як покликав мене, щоб вони прийшли сюди.

Спаситель: «Вони не слухають».

Я згадала Біблію, де Спаситель каже: «Мої вівці слухають мій голос».

Я хотіла принести цю Святу духовну причастя в жертву за когось і запитала Спасителя, за кого мені її принести?

Спаситель: «Принеси її в жертву за того, хто мені зараз такий дорогий».

Потім я ще помолився: «Отче наш», «Радуйся, Маріє», «Слава Отцю» та «Найсвятіше Серце Ісуса». О 15:00 я був у Боксберзі в Зонакелі. Я сповідався.

Я присвятив Святе Причастя за отця Вогта. Нехай Бог дарує йому просвітлення, щоб він усвідомив Божу волю і більше не роздавав Причастя на руку.

27.02.92 — четвер

12.30 у каплиці на робочому місці: я, як завжди, стала на коліна перед табернакулом і молилася. Мені було важко на серці, і я знову плакала, бо пацієнти так сильно ображають Бога. Я ще більше усвідомила, яка я маленька перед Богом.

Я сказала Спасителю: «Я не гідна чути Твій голос, і я все більше і більше поважаю Тебе. І все ж я ніщо».

Тоді я почула: «Залишайся дитиною».

Я молилася «Хвала — слава Богу» та ще внутрішні молитви. Сьогодні, у четвер, знову була молитовна група в Бретті у пастора Дохарта. Я знову запитала Спасителя, чи маю я туди йти.

Спаситель: «Ні. Не йди туди».

Я запитав, чи можу я так сказати пастору Дохарту, якщо він мене про це запитає.

Спаситель: «Я був би радий, якби ти йому це сказав».

Пізніше я ще трохи прогулявся біля озера, за каплицею. У мене ще була перерва, і я мав із собою шматок хліба, щоб погодувати качок, чайок і одного лебедя. Лебідь підплив до мене і хотів поїсти хліба. Я кинув хліб трохи далі у воду. Лебідь був найрозумнішим. Він вийшов із води, підплив прямо до мене і хотів весь шматок хліба. Я звернувся до нього, як до людини. «Чого ти хочеш?»

Він витягнув свою горду шию, пробурмотів щось і розлютився, його можна було б побоятися. Досі я ще ніколи не сидів поруч із

Лебідь стояв. Я сказав йому, щоб він повернувся у воду. Лебідь послухався і повернувся у воду, а я продовжив годувати решту хліба, даючи кожному по шматочку.

Я подумав, що навіть тварини слухаються краще, ніж люди.

Після роботи я пішла поплавати. Потім я помолилася на вервиці та пішла на Святу Месу і знову присвятила її за пана пароха Фогта.

28.02.92 - п'ятниця

Я знову змогла більше молитися. О 10.00 я пішла до лікарської кімнати. Спочатку я дала бідній душі свячену воду, потім з'єдналася зі Спасителем і молилася.

Я сказав Спасителю, що повірю у все, що Він мені скаже, якщо Він попередньо позбавить мене будь-якого страху та сумнівів, щоб ніхто не ввів мене в оману. Я молився, щоб Він забрав у мене мою людську природу й одягнув мене у Свою божественність. Я завжди молився до Спасителя про смиренність, щоб стати смиренным і лагідним.

Тут, у нас, мало говорять про війну в Югославії, хоча сьогодні вночі знову бомбардували Дубровник.

Я запитала Спасителя, чи молитви пом'якшили війну, яка має настати на Німеччину.

Спаситель: «Війна настане». Я:

«З Росії?»

Спаситель: «Так».

Я: «Вони не вірять».

Спаситель: «Дочко моя, вони повірять лише тоді, коли буде вже

запізно». Я: «Чи маю я сказати про це молитовній групі?»

Спаситель: «Так, скажи їм, щоб вони більше молилися».

Далі я запитав, чи можу я це сказати також тоді, коли пастор Дохарт перебуває разом із

Спасителем, і ми проводимо поклоніння?

Спаситель: «Звичайно».

Я думав, якою буде реакція, коли я це скажу. Спаситель: «Залиш

це мені. Важливо, що ти це сказав». Я: «Чи маю я ще десь це

сказати?»

Спаситель: «Ти вже сказав це своєму священику».

Я: «Чи треба готуватися до цієї війни молитвами чи чимось іншим?» Спаситель:

«Готуватися треба завжди».

Після роботи я пішов прогулятися в ліс і помолився чотири розарії за

Пастор Фогт. Потім я пішов до церкви і продовжував молитися за нього. Я присвятив Святе

Причастя йому. Тільки Бог один знає, як багато я молюся за цього священика. Свою нагороду я

чекаю лише на небі. Навіть якщо пастор Фогт образив мене, я дуже люблю його і завжди хочу

бачити в ньому Ісуса.

У мене нелегке завдання, але й у пана пастора Фогта теж. Тож для нас обох діє принцип: Per

crucem ad lucem (через хрест до світла)

29.02.92 Субота

Я відвідала ранкову месу у Ваггаузелі. Під час преображення я почула ревіння нечистого духа.

Цей голос я вже чула у Швейцарії у отця Рудольфа. Тоді було близько 1:30 ночі, і я молилася,

бо диявол налякав мене до смерті.

Цей голос не схожий на людський.

Сьогодні у Ваггаузелі месу відправив отець Еміліан. Перед месою я особливо молилася за

отців. Тепер я також записую те, про що молилася, на великих намистинах: «Вічний Отче, я

приношу Тобі в жертву Тіло і Кров, Душу і Божественність Твого над усе улюбленого Сина,

нашого Господа Ісуса Христа, на спокуту за наші гріхи та гріхи отців і братів з Ваггаузеля».

На маленьких намистинах я молилася: «Заради Його болісних страждань, змилуйся над нами та

над отцями і братами з Ваггаузеля».

Наприкінці я трічі молилася: «Святий Боже, святий сильний Боже, святий безсмертний Боже,

змилуйся над нами та над отцями і братами з Ваггаузеля».

Потім я ще помолилася Радісним Розарієм, екзорцизмом та іншими молитвами. Після Святої

Меси Алізе попросила мене вести молитву.

Ми прочитали літанію до Пресвятої Богородиці.

Потім я молилася, стоячи на колінах перед табернакулом на підлозі, про багато справ.

Ледве я вийшов із церкви, як почув, що одна жінка скаржилася, що літанія до Богородиці була

для неї занадто довгою. Але я знаю, що ця молитва була бажаною Небом, бо диявол не любить

літанію до Богородиці, навпаки, він розлючується під час цієї молитви, я вже переконався в

цьому.

Бо я вже кілька разів переживала цю лють демонів; у Меджугор'ї одного разу було

особливо погано, коли молодий студент із Відня під час молитви літанії до Богородиці

голосно крикнув: «Припиніть, горить!» Я все одно продовжувала молитися. Тоді я думала,

що диявол розірве мені душу, коли я молилася.

Після того, як я в обід зробила покупки і прибрала в квартирі, я о 16:15 знову пішла в Рот до церкви до 18:15. Я почала молитися і мусила зупинитися, бо Вічне Світло знову не горіло.

Жінка в парафіяльному будинку дала мені сірники, і я запалила світло.

Я прочитала кілька розаріїв за отця Вогта. Мені було так важко молитися, що я ледь не розплакалася.

Я хотіла б поговорити зі сповідником Вогтом, але бажаю, щоб і він цього хотів і сам звернувся до мене. Я молилася, щоб Бог дав йому ласку для цього, бо я маю багато розповісти йому про те, що Спаситель сказав мені досі. Спаситель також сказав мені, що я маю молитися за нього.

Коли я прийшла додому, мене мучив нечистий дух, базікало. Він хотів переконати мене: «Бачиш, це нічим не допоможе. Це не має сенсу, перестань молитися за нього».

Але я не слухала нечистого духа, а продовжувала молитися.

01.03.92 – неділя

Я молилася близько години, а потім близько 30 хвилин перебувала в єдності зі Спасителем. Я усвідомила, що знову є нічим і що мушу просити у Спасителя всього, що мені потрібно. Я гірко плакала і благала Спасителя про допомогу. Без Нього я ніщо, але з Ним я можу багато чого досягти.

Найбільше мене зараз обтяжує причащення на руку, бо його не скасовують, навпаки, воно продовжує практикуватися, а я знаю, що Спаситель не хоче, щоб віруючі приймали Святе Причастя на руку. Я молилася молитвами до Божого Милосердя, Розарієм Милосердя, молитвами святої Терези з Лізьє, Франциска Ассизького, молитвами-проханнями та багатьма іншими молитвами.

Я ще не зрозумів, що Спаситель колись сказав мені, що Він відбирає благодать через причастя в руки.

Про це я мусив ще раз запитати Спасителя, бо хотів краще це зрозуміти. Спаситель: «Це образа і байдужість до Мене».

Я: «Чи даруєш ти їм благодать під час причастя з руки?» Спаситель: «Ні. Я її відбираю».

Я: «Що це означає, відбирати?»

Спаситель: **«Дерево має приносити плоди, а вони не матимуть плодів через причастя в руку».**

Я: «Що найгірше в причасті на руку?» Спаситель: «Те, що всі опиняються в багнюці».

Я: «Але, Спасителю, чи не лежить це лише на людях, адже священики також дають причастя в рот?»

Спаситель: «Хто навчив цьому людей?» Я:

«Господи, чи це справа сатани?»

Спаситель: «Так, дочко моя, це справа рук сатани, це цілком очевидно. Він не хоче добрих плодів, він хоче лише поганих. Усі погані плоди належать йому».

Я: «Я не розумію, чому священики в це не вірять?» Спаситель:

«Тому що вони вже не мають віри».

Я: «Як можна очистити Церкву від цього бруду?» Спаситель:

«Молитвою і постом».

Я: «Поститися так важко».

Спаситель: «Так само важко і багатим увійти до раю». Я: «Чи можеш ти ще щось сказати мені про причащення з руки?»

Спаситель: «Молись безперестанку, щоб її скасували». Я:

«Так, мій Господи, я так і зроблю».

Я: «Скільки ворогів у мене тепер буде?»

Спаситель: «Більше, ніж ти можеш уявити. Я з тобою, тобі не треба боятися». Я: «Спасителю, я правильно зрозуміла?»

Спаситель: «Так, моя донько, ти правильно зрозуміла».

Зараз я відчуваю спокій, мир і ясність у собі, ніяких сумнівів, ніякого страху.

Це прекрасне відчуття. Так, Спаситель зі мною. Дякую тобі, мій Господи і Боже. Я запитала Спасителя далі:

«Господи, вчора Ти нічого мені не сказав у церкві, хоча я дві години молилася за священника, отця Фогта. Чи мої молитви були недобрими?»

Спаситель: «Я страждав разом з тобою, бо священник не слухав мого голосу». Я: «Господи, якщо я буду постити за нього, чи відбудеться якась зміна?» Спаситель: «Так, моя донько».

Я: «Мій Господи і Боже, мій добрий душпастир, я буду постити за свого священника, пана Вогта».

Мій Ісусе, я люблю Тебе понад усе. Дякую Тобі за цю розмову. Я пішла трохи раніше на Святу Месу і молилася за своїх ворогів.

Я побачила молодого студента Вагнера, він є дяконом. Тоді я запитала Спасителя:

«Якщо не правильно, щоб мені Святе Причастя уділив пан Вагнер, то я прошу тебе, щоб Святе Причастя мені уділив священник».

Я отримала Святе Причастя від священника.

Коли я прийшла додому, поставила запечену курку в духовку, сама приготувала шпецле і нарізала салат.

О 12.00 ми молилися «Ангел Господній». О

12.15 ми поїли.

О 12:45 я знову була в церкві. Було поклоніння, Святі Дари були виставлені. До 14:45 я залишалася в церкві і молилася.

О 15:30 прийшла пані Барбара. Вона вилила мені душу щодо свого сина. Коли вона пішла, до 17:30 прийшла Маріон.

Ми записували нотатки в щоденник.

О 18:15 я помолилася в церкві перед Пресвятими Дарами дві десятки розарію за пана пароха Фогта, бо Вічне Світло знову не горіло.

На жаль, він цього не побачив. Душевно я почувалася не дуже добре. Мені було боляче, що пастор Фогт поставив прожектор прямо перед монстранцією. Я вірю, що живий Бог присутній у Святій Гостії.

Зазвичай не ставлять прожектор на відстані приблизно півметра від людини. Просто монстранція яскраво освітлена, і здалеку вона красиво сяє та засліплює. Чи мусить Спаситель і тут ще страждати, запитала я і відчула, як світло пече мені в очах. У деякі моменти я не могла дивитися.

Зрештою я не зміг вийти з церкви, поки не побачив церковну старосту і не сказав їй, що Вічне Світло вже не горить.

Вона пробурмотіла собі під ніс: «Знову згасло».

Перед сном я ще помолилася болісним розарієм за бідні душі. Мій день промайнув миттєво, так швидко.

Я була рада, що не маю телевізора, і дякувала Богові за силу та любов у цей день.

02.03.92 – понеділок

10:00 Кабінет лікарів: Я окропив кімнату свяченою водою і при цьому благословив усіх, хто був у клініці, знаком «Benedictus». Я з'єднався зі Спасителем і сказав: «Ти знаєш, про що я хочу Тебе запитати, Ти знаєш усе, і я напишу та повірю в те, що Ти мені скажеш. » Я думав про прожектор, який горів учора і, можливо, ще сьогодні горить перед Пресвятими Дарами.

Протягом трьох днів карнавалу у нас завжди відбувається поклоніння перед Святими Дарами. У тиші я почула:

«Запиши це, донько моя, не правильно тримати лампу переді мною. Нехай він спробує тримати лампу перед собою 3 хвилини».

Я: «Господи, я не можу знайти спокою, знаючи, що лампа й надалі горить так близько до Тебе. Адже я сам відчуваю це страждання».

Спаситель: «Якщо хочеш, поклич його».

Я: «Господи, чи, можливо, я це собі уявив?»

Спаситель: «Ти тісно пов'язаний зі мною».

Я: «Чи маю я прочитати пастору Фогту те, що написав?» Спаситель: «Ти боїшся?»

Я: «Власне, ні». Спаситель:

«Тоді зроби це».

Я: «Так, Спасителю, я зателефоную йому, бо вірю, що Ти, живий

Бог у плоті й крові, тілі й душі, людській природі й божественності, істинно й суттєво присутній у Святій Гостії».

12.30 Я зробив рентген п'ятнадцятирічному хлопчику на ім'я Маркус.

З ним прийшла медсестра. Вона розповіла мені, що всі на відділенні злякалися, коли йому стало зле і його очі стали зовсім нерухомими.

Я запитав, коли це сталося, і зрозумів, що це було в той час, коли я молився екзорцизм за всіх, хто був у клініці, навіть кілька разів.

Коли я подивився на цього хлопця і запитав його, чи не хоче він трохи свяченої води, він одразу сказав: «Ні, у мене вдома є, я даю її тваринам».

Тоді я накрестив йому чоло свяченою водою, і його очі одразу ж знову застигли.

У присутності медсестри я запитав його, чи може він помолитися «Радуйся, Маріє». Він сказав «так» і почав молитися, але вже на третьому слові не зміг продовжувати, тоді я продовжив молитися сам.

Я дав йому ще листівку з молитвою до Прецінної Крові і сказав, що молитимуся за нього.

12:45 у каплиці: Я молився за Маркуса і запитав Спасителя, чи є в ньому нечистий дух.

Я це знав, але хотів отримати підтвердження від Спасителя.

Спаситель: «Так, він у нього є, і він повинен залишитися там».

Я попросив Спасителя, щоб Він знову послав мені пацієнта Маркуса.

О 14:10 він дійсно прийшов, цього разу зі своєю матір'ю. Хлопчик лежав у ліжку.

Кажуть, він не міг підвестися. Побачивши мене, він одразу попросив у мене свяченої води, і я дав йому. Потім він сказав своїй матері, щоб вона подивилася на ікону Богородиці. Коли мати побачила ікону, вона сказала йому: «Тобі ж треба знову все це пережити».

Вона була сповнена гордості і сказала: «Сподіваюся, ти скоро повернешся додому».

Коли мати трохи відійшла вбік, я сказав Маркусу: «Ти бавився склом». Він одразу зрозумів, про що я. І сказав: «Так. У Берліні й тут, це нешкідливі речі». Я подивився на нього й запитав: «Як це?»

А він відповів: «Моя мама теж».

Тепер мені стало зрозуміло, чому демон повинен залишатися всередині. Я втиснула йому в руку медальйон з Богородицею, і він взяв його. Над цим хлопчиком потрібно було провести екзорцизм, і він не міг залишатися у відділенні неврології. Я тут нічого не можу зробити, бо ні мати, ні лікар мені не повірять. Я помолилася за нього.

Увечері в церкві Рот я помолився на вервиці за Маркуса, а потім присвятив йому Святу Месу.

О 20.00 – молитовна група:

Сьогодні прийшло багато чоловіків: пан Деріс, пан Артур Вагнер, студент-богослов Фрідолін, пан парох Дохарт тощо.

Було гарно. Ми також молилися за хворого Маркуса. Пан Дохарт і пан Деріс були трохи занепокоєні. Я отримала багато благодаті.

03.03.92 - вівторок

10:00 Кабінет лікаря: Я запитав Спасителя про Г. Деріса.

Спаситель: «Деріс не повинен ставати дияконом, він не обраний для цього. Це гордість, що він хоче стати дияконом. У пастора Дохарта знову був нечистий дух».

Я: «Яке «Confiteor» нам молитися, старе чи нове?» Спаситель:

«Старе, дочко моя».

Я: «Спасителю, вчора Ти дав нам багато благодаті, більше, ніж зазвичай». Спаситель: «Мені сподобалися молитви, які ви молилися».

Я: «Що я можу передати молитовній групі, що нам слід знати і що для нас важливо?»

Спаситель: «Моліться серцем». Я:

«Як же, Спасителю?»

Спаситель: «Нехай говорять ваші серця, а не уста. Просіть про велику любов». Я: «Тож нам треба частіше звертатися до Святого Духа?»

Спаситель: «Так, моя донько. Коли Святий Дух запалить ваші серця любов'ю, тоді ви зможете молитися серцем. Очистіть свої серця, щоб Святий Дух міг оселитися і у вас.

Не приховуйте більше своїх гріхів, вони утворюють велику рану, і вона загоюється повільніше, ніж маленька рана. Великі рани спричиняють великий біль, і тоді вже не так хочеться молитися».

«Пиши, донько моя, молитися лише устами – це тому, що ми не дозволяємо Святому Духу діяти в наших серцях. Моліться так, щоб під час молитви народжувалася любов».

Я: «Господи і Боже мій, даруй нам благодать, щоб ми могли молитися серцем. Спасителю, Ти сказав, що в мого чоловіка ще є нечисті духи. Але він учора причащався».

Спаситель: «Твій чоловік повинен піти на сповідь».

Я: «Він напевно скаже мені, що вже сповідався». Спаситель:

«Скажи йому, дочко моя, нехай сповідається як слід».

З 16:00 до 17:00 я була призначена вести молитву перед Пресвятими Дарами в церкві та проводити поклоніння. Мій чоловік, Фрідолін і я робили це разом і вели молитву. Мій чоловік був трохи неспокійний, хоча я молилася за нього.

Пан парох Фогт ще не прибрав шенверфер, хоча я вже йому про це сказала.

О 18:30 відбулася Свята Меса, і я присвятив Святе Причастя отцю Вогту.

04.03.92 — середа — Попільна середа

Я постила, харчуючись лише водою та хлібом, і протягом усіх 24 годин страждала від головного болю. У деякі моменти це було нестерпно. Це були страждання спокути, і я присвятила їх за отця Фогта та навернення грішників.

Я постила за пана пароха Фогта та за Андреаса (студента теології).

Я запитала Спасителя, чому вчора ввечері черниця продовжувала роздавати Святе Причастя, хоча знає, що не повинна цього робити. Тоді я принесла Святе Причастя в жертву за неї.

Спаситель: «Затверділому серцю не можна дарувати благодаті. Молись за неї, пости за неї».

Увечері в церкві. У нанесенні попелу брали участь троє мирян та отець Вогт. Я попросив Спасителя, щоб попіл мені нанесли освячені руки. І отець Вогт підійшов до мене, хоча зазвичай він перебував на іншому боці. Під час причастя я знову попросив Спасителя, щоб я отримав Святе Причастя з освячених рук, і я отримав Святу Гостію від пана пароха Фогта.

Я присвятив Святе Причастя за пана пароха Фогта.

Я запитала, бо побачила, що попеляний хрест робили миряни. Серед мирян був також студент теології (аколіт).

Спаситель: «Пиши, дочко моя, попіл повинні роздавати тільки освячені руки. Тільки священники, тільки священники. Це також належить до бруду в Церкві».

05.03.92 — четвер

Рано вранці я молилася Розарій Милосердя, Літанію до Божого Милосердя та інші молитви.

10.00 у кабінеті лікаря:

Спаситель: «Пиши, донько моя, я не міг дарувати благодать, бо попел роздавали миряни. Я дарую благодать під час роздачі попелу через освячені руки священника».

У другій половині дня я молився годину, пацієнтів не було, а потім прочитав Розарій.

Увечері в церкві в Роті я спочатку разом із віруючими молився на вервиці, а потім відслужив Святу Месу. Святе Причастя я знову присвятив пану пароху Фогту. У церкві був також священник із Польщі, о. Станіслав.

06.03.92 П'ятниця Серця Ісуса

О 13.00 я пішла до каплиці. Однак вона була зачинена. Мені було боляче, але я пішла шукати ключ. Я покликала сторожа клініки, і він відчинив каплицю. Після духовного причастя я запитала Спасителя, чи правильно те, що робить отець Станіслав із Польщі, маючи на увазі, що він також роздає Святе Причастя на руки.

Спочатку я дуже добре ладнав із цим священником, а тепер він став для мене таким чужим. Я запитав Спасителя, чи раніше він також роздавав причастя в руку.

Спаситель: «Ні, він робить це заради грошей. Цим він мене зрадив».

Я: «Можу я це записати в щоденник?»

Спаситель: «Так, запиши, він цим втратив багато благодаті». Я:

«Хто вплинув на нього, щоб він роздавав причастя в руку?»

Спаситель: «Це справа Люцифера. Доки вони роздають причастя в руку, вони служать сатані».

Я: «Господи, чи можу я сказати це отцю Станіславу?»

Спаситель: «Дочко моя, він не прийде до тебе». Я:

«Він знає, що це неправильно. Він це відчуває?»

Спаситель: «Дочко моя, чи знаєш ти про свій гріх, коли його чиниш?»

Я: «Але, Господи, можливо, він вважає, що це правильно?»

Спаситель: «Дочко моя, якщо людина не усвідомлює гріха, то їй доведеться несолодко». Я: «Що це означає — «доведеться несолодко»?»

Спаситель: «Ти не перебуваєш у Божій благодаті».

Я трохи злякалася, у мене на мить перехопило подих, і я попросила Спасителя повторити це ще раз, бо, можливо, я неправильно зрозуміла.

Спаситель: «Запиши це, донько моя, людина не перебуває в Божій благодаті».

Вранці я попросила Спасителя, щоб він розповів мені щось про душі в університетській клініці.

Спаситель: «Чи витримаєш ти те, що я тобі

скажу?» Я: «Спасителю, ти знаєш мене краще, ніж я сам».

Увечері в церкві в Роті я більше не бачив отця Станіслава.

Наприкінці Святої Меси на мене накричала церковна староста, бо я нагадав їй, що Вічне Світло не горить. Вона гнівно кричала на весь храм:

«Ідіть додому, це вас не стосується». Я молився за цю жінку. Чоловік з Рота, Еріх, ще розмовляв з нею надворі.

Святе Причастя я присвятив Маріон. О 20:00 я прочитав екзорцизм і Розарій Святого Духа, щоб більше жоден мирянин не роздавав Святе Причастя, бо помічники причастя мали в цей час нараду.

Еріх був у мене і молився разом зі мною. Я також включила свого чоловіка в молитву. Але він був дуже знервований і лютував, тому Еріх пішов додому. Я вважаю, що екзорцизм вплинув на мого чоловіка. Того вечора мого чоловіка все дратувало. Перед сном я ще помолилася двома розаріями.

07.03.92 – Субота Покаяння Серця Марії

Рано вранці я була з пані Кордулою в церкві у Ваггаузелі.

З 16:15 до 18:15 я молилася за пана пароха Фогта. Коли я прийшла до церкви, Вічне Світло не горіло. Я молилася, щоб хтось прийшов і запалив його. Потім я сказала Спасителю: «Я приношу це в жертву Тобі, щоб 100 000 душ були врятовані, якщо до 17:00 ніхто не прийде і не запалить Вічне світло».

Була 17:05, коли прийшла прислужниця і запалила Вічне Світло, вона дуже поспішала. Я простояв на колінах дві години, прочитав чотири розарії та багато інших молитов.

08.03.92 – неділя

О 5:45 ранку я встав і молився близько години, спочатку до Святого Духа, потім старий «Confiteor», екзорцизм, молитву до святого архангела Михаїла та до ангела-охоронця, посвяту Богородиці, молитву до Серця Ісуса та радісний розарій, потім я прийняла духовну причастя.

Я знову почала плакати від щирого серця, бо на мене навалилося так багато страждань. Найгірші з них – ті, що стосуються мого чоловіка. Найкраще я б хотіла все кинути і перестати так багато молитися.

Я благала Спасителя про допомогу і скаржилася Йому. Я також молилася до Пресвятої Богородиці, кажучи, що це для мене занадто. Я сказала: «» Мене мучать з усіх боків, а до того ж я ще й розчарована своїм священиком.

Раптом я перестала плакати. Після цього я відчула глибокий спокій і тишу в собі. Я попросила Спасителя про знак, який побачили б священик і всі в церкві.

Я сказала Спасителю, що я грішниця і не гідна отримати цей знак, і додала: «Господи, нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «Так, ти отримаєш знак, який побачать усі».

Я: «Я ще хочу знати, чи побачить це тоді і священик». Спаситель: «Так».

Я: «Це буде добрий знак, щоб люди навернулися, чи ти будеш нас лякати?»

Спаситель: «Бог нікого не лякає».

Я: «Коли з'явиться це знамення, до Великодня чи після нього?»

Спаситель: «До Великодня».

Я: «Чи зміниться священик завдяки цьому знаменню?»

Спаситель: «Ні, він не зміниться завдяки цьому».

Я: «Чому, Спасителю? Я тепер зовсім розгублений. Я думав, що він колись зміниться?»

Спаситель: «Ти так думав».

Я: «Але чому, Спасителю?»

Спаситель: «Там ще стільки гордості».

Я: «Господи, благаю Тебе, дай мені іншого священика, якому я зможу довірити свій щоденник.

Спаситель: «Залиш це мені».

Я: «Мій Господи і Боже мій, чи тобі подобається, як я звертаюся до тебе, наприклад, мій Господи, мій Спасителю, любий Ісусе, моя велика любов, мій святий, сильний і вічний Боже, Царю всіх царів, мій Царю миру, всемогутній і милосердний Боже тощо. Чи тобі це подобається?» Спаситель: «Ти говориш те, що йде від серця.»

Я подякувала за цю розмову і присвятила Святе Причастя всім людям у всьому світі та бідним душам у чистилищі, так само як щодня присвячую молитви про відпущення гріхів за бідні душі.

Було близько 8:30. Мій чоловік встав і пішов до Ваггаузеля на сповідь. Моя молитва була почута, бо під час молитви на вервиці я просила Бога, щоб Він дав йому благодать для доброї сповіді.

З 9:45 до 11:10 я була в церкві в Роті. Перед Святою Месою я молилася за всіх відвідувачів церкви Літанією до Божого Милосердя. Святе Причастя я знову присвятила бідним душам у чистилищі.

Коли я повернулася додому, мій чоловік був не впізнаний. Він був як нова людина і пішов зі мною на богослужіння. Весь день панував мир, він був лагідним і добрим. Дякую Богу за цю ласку.

Вночі о 2:30 мене розбудили, і я отримала благодать помолитися.

Я помолився за сім останніх слів, по одному «Отче наш» і «Радуйся, Маріє», а потім «Слава Отцю», після чого промовив Розарій Милосердя. Потім я покропив бідні душі свяченою водою і чудово заснув.

09.03.92 – понеділок

10:00 Кабінет лікаря:

Я запитала Спасителя про людей у клініці, про тих, хто там працює.

У п'ятницю Спаситель запитав мене, чи зможу я витримати те, що Він мені скаже, тому я сказала Йому, що якщо Він хоче, то нехай скаже мені хоча б найм'якше.

Спаситель: «Вони всі повинні навернутися. Майже всі знаходяться на широкому шляху». Я: «Що мені робити для них, Спасителю?»

Спаситель: «Молись за них».

Я: «Але мої молитви не можуть врятувати багатьох».

Спаситель: «Та ні, адже зі мною ти можеш врятувати багатьох».

До нас у рентгенівське відділення прийшов лікар, гість із Туреччини, мусульманин, який хотів дізнатися про рентген і знімки.

Я розповів йому більше про католицьку віру, ніж про рентген. Зокрема, я розповів йому, як важливий Святий Дух.

Я запитав Спасителя, чи правильно я вчинив, адже лікар-мусульманин.

Спаситель: «Всім потрібна одна віра».

Я: «Чи можеш ти сказати мені, яким я маю

бути?» Спаситель: «Залишайся таким, яким ти є».

13:00 у каплиці клініки.

Я сказав Спасителю, що в неділю в церкві так багато людей, а в будні – лише декілька. Я запитав: «Чи не міг би священник сам роздавати Святе Причастя, чи йому потрібні миряни?»

Я думав, що інші повинні терпляче чекати, а якщо не можуть чекати, то нехай моляться за молодих священників, щоб у нас було більше священників.

Спаситель: «Більшість тих, хто причащається лише в неділю, причащаються негідно». Я: «Це треба сказати священнику. Хіба священник цього не бачить?»

Спаситель: «Якби він не роздавав Причастя на руку, то побачив би це». Я: «Можу я це записати в щоденник?»

Спаситель: «Так, дочко моя, запиши це».

Я: «Багато хто каже, що вони грішать більше устами, ніж руками».

Спаситель: «Я в це не вірю. Але це байдужість, що вони більше не розрізняють Трійцю Бога у Святій Гостії та звичайний хліб. Священники повинні проповідувати їм про цю різницю, але оскільки вони практикують причастя в руку, вони більше не можуть про це проповідувати.

Я: «Вони кажуть, що приймати рукою теж є благоговійним».

Спаситель: «Запиши, дочко моя, що приймати Святу Гостію рукою є негідним, і якщо хтось приймає її негідно, це одразу ж є й нешанобливим».

Я: «Чи багато святотатств спричиняє причащення з руки?» Спаситель:

«Більше, ніж ти можеш уявити».

Увечері в Рот, у церкві, поки священик читав Євангеліє, одна жінка пробігла через усю церкву аж до самого священика.

Вона так голосно стукала підшвами і так рішуче крокувала, що всі віряни звернули на неї увагу. Нібито в церкві хтось заблокував їй вихід своєю машиною. Але її неспокій здався мені дивним. Вона помахала рукою до церковного старости, яка підійшла до неї, а потім перервала священика і розповіла йому все. Коли священик запитав, кому належить ця машина, ніхто не відгукнувся.

Після Святого Причастя я запитав Спасителя про отця Йоганнеса, бо Роланд розповів мені по телефону, що італійський отець Йоганнес навернувся до єпископа Платона і тепер приймає його книги.

Хейланд: «Книги отця Йоганнеса не відповідають дійсності».

Потім я запитав про лекцію, яка мала відбутися 13.03.92 і стосувалася Гарабандалі. Я сказав Спасителю: «Я вірю в об'явлення в Гарабандалі, але мене турбує цей показ фільму з подальшою дискусією та велика реклама навколо цього. Чи не діє тут демон, який прагне знищити добро?»

Спаситель: «Ти правильно вгадав».

Увечері о 20:00 — молитовна група. Там було багато людей.

10.03.92 — вівторок

Я запитала Спасителя про жінку, яка вчора прийшла до церкви.

Гейланд: «Це був нечистий дух. Я дозволив це. Таких випадків буде ще більше. Я був у церкві в Роті й приніс у жертву Святе Причастя за пана пароха Фогта.

11.03.92 — середа

10:10 Кабінет лікаря:

Я знову запитав Спасителя про знак. Спаситель:

«Ти отримаєш знак у церкві». Я: «Що це буде?»

Спаситель: «Залиш це мені».

Я: «Чи можу я розрізнити, що походить від Тебе, а що від мене?» Спаситель: «Так, ти можеш».

Спаситель дав мені багато благодаті. Дякую Тобі, мій Господи і

Боже. Я: «Скажи мені щось, я теж хочу щось почути від Тебе».

Спаситель: «Я люблю тебе, моя

донько». Я: «Як добре, коли це чуєш».

16:30: Я був у «Зенакель» у Боксберзі й слухав лекцію. Оскільки я запізнився, то не зміг взяти участь у Святій Месі.

О 19:00 я відвідав Святу Месу в Мінгольсхаймі в каплиці Рохуса.

Я знову самостійно причастився. Новий священик дав мені Святе Причастя лише наприкінці. Поки я чекав, я кілька разів помолвився «Аве Марія» за цього священика.

Святе Причастя я присвятив Маріон.

О 20:30 прийшла Маріон, і ми написали записи в щоденнику.

12.03.92 — четвер

Уже другий день я працювала в клініці сама. Прийшло багато пацієнтів. Проте я змогла багато молитися.

12:30 у каплиці клініки:

Я хотів дізнатися, чи правильно я вчинив, коли вчора в каплиці Рохуса самостійно став на коліна біля причастяльного столу. Багато з тих, кого я знав, стояли під час прийняття Святого Причастя або ставали на коліна прямо перед отцем на сходах, хоча причастяльний стіл був поруч.

Можливо, я зробив помилку, подумав я. Спаситель:

«Продовжуй коліна, як і раніше».

Я: «Чому інші не стають на коліна біля причастяльного столу?» Спаситель:
«Неправильна смиренність, страх перед людьми, страх перед священником».
Я подумав про людей з молитовної групи і запитав Спасителя, чи маю я їм це сказати?

Спаситель: «Так, але з любов'ю».

Мені це здається трохи дивним. Коли хочеш зробити щось добре для Спасителя, ти залишаєшся сам. Адже ми всі зобов'язані віддавати честь Богу.

По дорозі додому я, як завжди, молився на вервиці.

О 16:00 я пішов до Мінгольсхайма, щоб поплавати в соляній купальні, приблизно півтори години. Увечері я пішов до церкви в Роті і там також молився на вервиці. Під час причастя монахиня пройшла повз мене.

Я встав і повернувся на своє місце, не прийнявши сакраментального причастя.

На шляху від вітваря до свого місця я думала, що дияволи хочуть мене розірвати. Але Спаситель прийшов до мене духовно, і я отримала багато благодаті, особливу благодать. Я присвятила Причастя людям у клініці, де я працюю.

Відразу після цього я поїхала до Мінгольсхайма, до каплиці Рохуса.

Там о 19:30 ще була Свята Меса, і там я також прийняла Святе Причастя, яке я присвятила священникам і ченцям, які ще перебували в чистилищі, а також черниці, яка роздавала Причастя, і всім іншим душам у чистилищі.

13.03.92 – п'ятниця

Сьогодні вранці я молилася близько години, принаймні 10 разів прочитала екзорцизм за всю клініку, за мою родину, за отця Дохарта та отця Фогта.

У мене було багато справ, але я все ж знайшла час для Спасителя. У рентгенівському відділенні не вистачає двох осіб: одна хвора, а інша приїде лише в травні. Я попросила Спасителя, щоб Він дав мені благодать працювати за трьох.

Він дав мені її, і завдяки Божій силі я зміг добре попрацювати.

О 10:10 я пішла до кабінету лікарів. Там я спілкувалася духовно, сьогодні вже вдруге. Я запитала Спасителя, що це було вчора, коли монахиня пройшла повз мене зі Спасителем, а я встала і повернулася на своє місце, не прийнявши Спасителя, я відчула всередині себе великі напади.

Спаситель: «Моя донько, це було дуже багато нечистих духів».

Я: «Вони вважали, що Ти не завітаєш до мене, якщо я не прийму Тебе у таїнстві?» Спаситель:
«Так, вони завжди так думають».

Я: «У мене було відчуття, що вони хотіли мене в той момент розірвати.

Можливо, я це собі уявила?»

Спаситель: «Дочко моя, якби вона змогла, то розірвала б тебе на шматки.

Я: «Господи, коли ти прийшов до мене духовно і я з'єдналася з тобою, я отримала більше благодаті, ніж якби я прийняла причастя. У чому причина цього?» Спаситель: «Тому що я бажаю, щоб мене дарували віруючим через освячені руки священника.

Я: «Як мені поводитися з священником?»

Спаситель: «Ти завжди повинна слухати священника, але якщо він ображає мою честь, то ні». Я хотіла дізнатися, чи правильно я втекла від сестри, не прийнявши Святого Причастя, бо думала, що, можливо, це не сподобалося Спасителю.

Спаситель: «Ні, дочко моя, навпаки, ти вчинила добре».

Я: «Але, мій Господи і Боже, якщо священник каже, що я не можу цього робити?»

Спаситель: «Тоді роби, як він каже, на його відповідальність».

Я: «Коли я зможу поговорити з пастором Фогтом? Я хочу знати це від Тебе. Господи, нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «Так, дочко моя, поговори з ним». Я: «Коли?»

Спаситель: «Якнайшвидше».

Я: «Чи порушую я честь Божу, коли йду, або ті, хто залишаються і приймають Святе Причастя від мирянина?»

Спаситель: «Дочко моя, слухай уважно. Усі, хто приймає Святе Причастя з руки, і миряни, які роздають Святе Причастя, — всі вони ображають честь Божу.

Я: «Дорогий Спасителю, я хотіла ще запитати тебе, чи маю я читати все священику Вогту, чи лише деякі дні?»

Спаситель: «Все, моя донько, все».

Я: «Господи, ти будеш зі мною, коли я піду до нього?»

Спаситель: «Так, я буду з тобою».

Я: «Мій Господи і мій Боже, я відчуваю стільки любові і тепла, стільки благодаті в моєму серці зараз. Чи це підтвердження того, що я маю піти до священика Вогта? Ти радієш, що я йду до нього?»

Спаситель: «Я дуже цьому радію».

Я: «Я вже стільки постила, молилася і стільки разів приносила Святе Причастя в жертву за нього. Чи зміниться він тепер хоч трохи, якщо я поговорю з ним?»

Спаситель: «Так, дочко моя, він уже змінюється, але він дізнається, чого я від нього хочу». Увечері я була в церкві в Роті, присвятила Святе Причастя бідним душам.

14.03.92 – субота

Рано вранці я відвідала Святу Месу у Ваггаузелі. Месу відправляв отець Аланус. Після Меси я молилася в церкві Лауретанською літанією. Потім я пішла з Маріон писати щоденник.

З 16.30 я молилася за пана пароха Фогта. О 16.45 я пішла до нього на сповідь. Я була дуже розчарована і навіть плакала. Потім я продовжувала молитися за пана пароха Фогта.

15.03.92 - неділя

О 3:45 ночі я почала молитися за всіх людей. Я включила у свою молитву й отця Вогта. Я сказала Спасителю: «Усі душі належать Тобі, усі мають спастися».

Я молився приблизно півтори години, потім я поєднався з Ним. Я плакав. Мені було дуже важко після вчорашньої сповіді у священика Фогта.

Тоді я знову засумнівалася, чи справді до мене промовляє Спаситель. Адже якби я робила те, що сказав мені священик Вогт, мені взагалі не треба було б більше ходити до церкви.

Я попросив Спасителя про відповідь.

Я сказала: «Мій Господи і Боже, мій Ісусе, мій душпастир, мій Триєдиний Боже, чи це Ти до мене промовляєш?»

Спаситель: «Так, донько моя, я твій Господь і Бог, твій Ісус, твій духовний наставник».

Я: «Як я маю після сповіді піти до отця Вогта і зачитати йому уривок із щоденника?»

Спаситель: «Почекай ще».

Тоді я знову запитала про знак.

Спаситель: «Знак з'явиться в церкві. Довірся мені». Я: «Чи повернуться завдяки цьому душі?»

Спаситель: «Так».

Я: «Коли?»

Спаситель: «Це станеться ще до Великодня».

Я: «Я відчуваю пекучий біль у серці. Що це?» Спаситель: «Це моя рана.

Я страждаю в тобі».

Я: «Ти говорив до мене через священика?»

Спаситель: «Ні, він не впускає мене до свого серця».

Я запитала, чи правильно я вчинила у сповідальні у отця Вогта.

Спаситель: «Ти вчинила правильно у сповідальні. Моя донько, залишайся мені вірною». Я: «Так, Господи, я так і зроблю, бо я люблю Тебе».

Близько 6-ї години я знову лягла спати і проспала ще 2,5 години. З 10:15 до 11:15 я молилася за церкву в Роті, особливо за священника Вогта, міністрантів, мирян, церковний хор і всіх, хто в церкві негідно причащається. У другій половині дня я була на богослужінні.

Увечері я відвідала Святу Месу в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі. Отець виголосив дуже гарну проповідь, і я мала змогу пережити дуже гарне єднання зі Спасителем. Це був уже третій день, як я хворів на грип, і я дякував Богові за те, що мені дозволили піти до церкви.

16.03.92 — понеділок

Мене мучила сильна застуда. Майже всю ніч я не могла спати і мала сильний головний біль, біль у горлі та грудях.

Кашель майже не вщухав, що також дуже боліло. Також дуже боліла грудна частина хребта. Я залишилася вдома і о 11:30 записалася на прийом до лікаря.

Коли я сьогодні вранці прокинувся, я молився 1,5 години. Потім я з'єднався зі Спасителем.

Спаситель: «Пиши, донько моя. Твоє життя в моїх руках. Ти цілком у мені й зі мною».

Я: «Але я ще нічого не розумію. Я дуже сумую за Небом». Спаситель: «Тому що ти повністю належиш мені».

Я: «Ти сказав, що у мене коротке життя на землі. Що це означає?» Спаситель: «Я вже забираю тебе до себе. Але час належить мені».

Я: «Чи я вже виконала своє завдання на землі?»

Спаситель: «О, моя донько, ще так багато потрібно зробити».

Спаситель: «Не носи свої проблеми з собою. Поклади їх у мої руки. Ти належиш повністю мені». Я: «Господи, я така слабка. Я покладаю свою слабкість у твої руки».

Я: «Ісусе, з Тобою так добре. Не хочеться розлучатися з Тобою».

Спаситель: «Ніхто більше не може нас розлучити, моя донько».

Я: «Я бажаю, щоб так було завжди. Я люблю Тебе, мій Господи і Боже, всім серцем і всією силою. Царство Боже вже є на землі».

Я вірю, що коли маєш Тебе, то маєш усе. Повне задоволення є лише з Тобою, мій Господи і Боже.

Я запитав про пана пастора Фогта, бо після останньої сповіді був дуже розчарований.

Спаситель спочатку сказав, що пан пастор Фогт — боягуз. Я не хотів це записувати. Але

Спаситель повторив це вдруге.

Я: «Скажи мені щось інше, замість «боягуз».

Спаситель: «У нього буде мало часу, щоб виконати те, що я йому доручив».

Я: «Я взагалі нічого не розумію».

Спаситель: «Але він це зрозуміє».

Я: «Чи буде у мене ще шанс поговорити з ним?» Спаситель: «Так, у тебе буде».

Я: «Але він не повірить у те, що я йому скажу, він нейтральний».

Спаситель: «Нейтральних не буває. Або він вірить, або не вірить». Я:

«Мій Господи і Боже мій, я віддаю цю проблему в Твої руки».

Увечері в Рот, у церкві, я молився на вервиці за священника Вогта та присвятив йому Святе Причастя.

20:00 Молитовна група:

Було дуже гарно. Ми молилися Хресну дорогу, і всі спілкувалися духовно.

Я сказала в молитовній групі, що коли поблизу немає священника, а щось трапляється, то ми повинні спілкуватися духовно і духовно єднатися зі Спасителем, і цьому треба вчитися та практикувати, найкраще кілька разів на день.

Завдяки цьому ми наближаємося до Ісуса, вчимося любити Його все більше і отримуємо багато сили та благодаті для духовного життя. Ми всі отримали багато благодаті.

Отець Дохарт не був присутній.

17.03.92 – вівторок

Вчора я отримав благодать, а сьогодні вранці у мене були сльози. На мене навалилася спокуса. Нечистий дух хотів переконати мене, що це не голос Спасителя і що не може бути, щоб священик був боягузом.

Він сказав: «Бачиш, це ти сам». Я почав плакати, а потім одразу помолився. Як швидко ж з'являється сумнів.

Я сказав Спасителю: «Господи, я не буду питати Тебе, поки не отримаю знак, який Ти мені обіцяв. Знак, який побачить священик, і щоб люди навернулися, і щоб мій священик отримав просвітлення. Я не можу бути без священика. Я не хочу померти з гріхами. Тільки висвячений священик може прощати гріхи. Ти надав йому цю владу. Я люблю Тебе, мій Господи і Боже, але мені потрібен священик, якому я можу довірити все, що Ти мені кажеш.

Господи, я готова страждати навіть за цього священика, якого Ти називаєш боягузом. Але, Господи, нехай буде воля Твоя.

Після всього, що я сказала, запала тиша й спокій, і я більше не хотіла нічого запитувати у Спасителя. Тоді я почула голос.

Ісус сказав: «Так, дочко моя, так і буде».

Я була здивована, що почула це. Потім я ще близько години молилася з таким натхненням, як ніколи раніше. Я була відсутня близько 40 хвилин на гімнастиці через міжхребцеві диски, які зараз мене болять.

Коли я повернулася, у нашого сусіда були пожежники та поліція. Гараж і машина згоріли. У гаражі була пляшка з вибуховою речовиною, кілька будинків у цьому районі могли підірватися. Я думала, що злий дух не тільки мучив мене сьогодні вранці, а й завдав шкоди сусідам. Добре, що я багато молилася, інакше, можливо, сталося б щось гірше.

У другій половині дня я пішла до лісу і помолилася ще тричі на вервиці. Я намагалася ще більше молитися за отця Вогта. У церкві я знову помолилася на вервиці і присвятила Святе Причастя отцю Вогту.

Я раділа, бо в церкві це був другий день, коли Святе Причастя не роздавали миряни, хоча була заупокійна меса і на ній було багато людей.

Отже, все чудово, коли священик сам роздає Святе Причастя. Треба тільки багато молитися за нього і за мирян, щоб вони не роздавали.

18.03.92 – середа

Рано вранці я молилася близько півтори години. Під час злиття я не чула голосу, але Спаситель був зі мною, просто він не говорив до мене.

Я відчувала мир і спокій і не сумувала через те, що Він не говорив до мене, бо знала причину.

В обідню пору я молився на вервиці, відвідав Святу Месу в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі.

Сьогодні я постив за отця Вогта і присвятив Святу Месу йому.

19.03.92 — четвер

О 3:30 я прокинулася і з любов'ю привітала святого Йосифа. Я молилася понад годину, перш ніж знову заснути. Через дві години я знову пішла молитися. Я молилася за священика Вогта, тільки для нього — радісний розарій. Потім замість розарію я 50 разів прочитала молитву до архангела Михаїла з додаванням

«Свята Маріє, Мати Церкви, всі ангели та святі, моліться за нас», потім «Отче наш» на великих намистинах, а також «Слава Отцю», «Магніфікат», тричі «Санктус» і молитва «Звернення до Божої Матері Марії проти бунтівних ангелів». У цей «розарій-екзорцизм» я включив усіх своїх ворогів, священика Вогта, отців у Ваггаузелі та абатстві Нойбург, у Шпайєрі та Фрайбурзі, а також усіх священиків у околицях. Також мою молитовну групу, священика Дохарта та мирян, які роздавали Святе

Причастя, також були включені.

Після цього я прийняла духовне Причастя. Коли я з'єдналася зі Спасителем, я почула голос: «Дякую тобі, моя донько».

Я трохи здивувалася, що Бог подякував, адже тільки Він знає, як я молилася. Тоді я також подякувала за ту силу, яку Він дав мені, щоб молитися. «Дякую Тобі, мій Господи і Боже, за ласку, що я можу служити Тобі».

Увечері в церкві до мене підійшов мирянин, який роздавав Причастя. Я вклонилася Спасителю і, не прийнявши Причастя, повернулася на своє місце. Я прийняла Святе Причастя духовно, і Спаситель прийшов до мене. Я присвятила це духовне Причастя святому Йосифу.

20.03.92 – п'ятниця

Після молитви я з'єдналася зі Спасителем. Я знову запитала, чи правильно було не приймати Святе Причастя від мирянина.

Спаситель: «Так, дочко моя, це було правильно. Продовжуй так, наскільки це можливо». Я запитала про отця Дохарта, бо чула, що він десь інде захищав причащення на руку.

Спаситель: «Він робить, що хоче».

Я: «Як мені поводитися з таким священиком, якщо він також говорить про причастя в руку і вважає це правильним?»

Спаситель: «Скажи йому те, що я сказав тобі, що правильний шлях — це причастя в рот». Я запитав Спасителя про Великий четвер. Брат Алоїс розповів Гедвізі, що в цей день має щось статися.

Спаситель: «Не треба вірити в таке».

Я: «Ісусе, чи хочеш ти мені щось сказати?» Спаситель:

«Так. Завжди залишайся мені вірним».

Я: «Мій найлюблячіший Отче, я бажаю завжди бути тобі вірним. За це я прошу благодаті, щоб завжди залишатися тобі вірним, навіть якщо хрест, який ти мені даєш, стане важчим.

Увечері в Рот, у церкві, я молився на вервиці та прийняв Святе Причастя за отця Вогта.

21.03.92 – субота

Я відвідала ранкову месу у Ваггаузелі та особливо молилася за отця Вернера Егона. Мені не сподобалося, що він попросив нас залишатися сидіти під час читання Євангелія. Я вклонилася на коліна і подумала, що тепер я вклонюся за всіх, хто сидить. У цей

момент на мене навалився внутрішній напад. Тоді я з глибини серця помолилася за отця Вернера Егона. Цього разу він без вагань дав мені Святе Причастя, поки я стояла на колінах на підлозі. Я подякувала Богові, Пресвятій Богородиці, святим архангелам Михаїлу, Гавриїлу та Рафаїлу і всім стигматизованим, таким як отець Піо, бо я запросила їх усіх бути зі мною, коли я стояла на колінах перед Спасителем.

У другій половині дня, з 16:15 до 18:15, я молилася не тільки за священика Фогта, а й за бруд у церкві, за те, щоб помічники причастя більше не роздавали Святе Причастя, щоб віруючі більше не причащалися негідно з руки, і за те, щоб Бог більше не був так ображений причащенням з руки. Я пішла сповідатися до священика Вогта. У мене був гріх, і він мене турбував. Священик Вогт дав мені відпущення гріхів і не промовив до мене жодного слова, ніби я сповідалася в чужій країні. Я вийшла зі сповідальні і продовжувала молитися, ще один розарій. Увечері я ще годину читала Біблію.

22.03.92 — неділя

О 7.00 я почала молитися. Я молилася протягом години, а потім з'єдналася зі Спасителем. Я плакала через пастора Фогта і дякувала Богові за відпущення гріхів. Потім я запитала Спасителя, чому священик не сказав мені ні слова.

Спаситель: «Молись, дочко моя, за нього. У нього зараз свої проблеми». Я: «Я думала, ти будеш говорити через нього?»

Спаситель: «Я б із задоволенням говорив через нього, але це ще не можливо».

Я: «У мене таке відчуття, ніби священник мене покинув».

Спаситель: «Мені теж так».

Я вже не раз замислювалася над тим, чи я справді обрана, чи це лише моя уява. Я сказала

Спасителю: «Якщо ти хочеш, скажи мені».

Спаситель: «Добре обміркуй це, моя дочко».

Тоді я спочатку згадала слова Ісуса: «Я твій духовний наставник тощо»

Спаситель: «Дочко моя, запиши це. Ти обрана і визначена заздалегідь». Я: «Але я стільки років грішила».

Спаситель: «Але ти прийшла до мене». Я:

«Я так довго блукала».

Спаситель: «Так. Як і мільйони людей зараз». Я: «Чи

можна повернути цих мільйони людей?» Спаситель:

«Молись за них».

Я подякувала Спасителю та Пресвятій Богородиці.

Я пішла до церкви трохи раніше, ще до початку Святої Меси. Там я молилася Літанією до Святого Духа за всіх, хто прийде на Месу. Я гаряче молилася, щоб ніхто не прийняв Святе Причастя негідно.

Я вірю, що мої молитви були почуті, бо до Причастя підійшло так мало людей, як ніколи раніше. Я вірю, що мені більше не потрібні знаки від Спасителя. Треба молитися, щоб люди йшли до сповіді.

Коли я став на коліна біля лави під час причастя, я сказав Спасителю:

«Господи, нехай буде воля Твоя, від кого б я зараз не прийняв Святе Причастя, від священника чи від мирянина».

Коли мирянин підійшов до мене і побачив мене, він миттю розвернувся і пішов геть, ніби злякався.

Тоді підійшов пастор Фогт і дав мені Святе Причастя.

В обід я була на молитві Розарію та богослужінні в церкві. В післяобідній час Маріон була зі мною, і ми писали щоденник.

23.03.92 – понеділок

Рано-вранці я почав молитися. Приблизно через півтори години я злився з Спасителем і молився з глибоким почуттям.

Потім я запитала Спасителя, чи це було знаком для мене, оскільки в неділю так мало людей причащалося.

Спаситель: «Ще буде знак перед Великоднем, дочко моя, повір мені, не сумнівайся». Спаситель: «Пиши, дочко моя, я хочу, щоб ти завжди була мені вірна».

Я: «Господи, нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «Я поведу тебе шляхом, що веде до мене».

Я: «Я боюся, що заблукаю».

Спаситель: «Завжди тримайся за мою руку».

Я: «Господи, якщо я вже обрана, що мені робити?» Спаситель:

«Молись, щоб ця ересь була викорінена».

Пиши, дочко моя, причащення з руки має бути усунуте». Я: «Це важке завдання».

Спаситель: «Так, моя дочко, ти мусиш це зробити». Спаситель: «Іди з миром».

Я: «Дякую тобі, мій Господи і Боже, за цю розмову. Я зроблю все, що в моїх силах».

Моя душа перебувала в глибокому спокої та глибокому умиротворенні. Я вірю, що мушу ставитися до всього набагато серйозніше, ніж досі.

Перед Святою Месою я молилася на вервиці. Я вклала всі свої прохання в цю молитву на вервиці. Святу Месу я присвятила бідним душам.

20:00 Молитовна група: Прийшло багато людей. Ми молилися близько двох годин, особливо за священників, щоб вони більше не роздавали причастя в руки.

24.03.92 – вівторок

Спочатку я молився годину, потім прийняв духовне причастя.

Хорватський професор, священник, 21.03.92 виступив із доповіддю у Шпайєрі. Я вже прослухав касету з цією доповіддю.

Я запитала Спасителя про того священника, професора з Хорватії. Я запитала, чи це голос пустелі.

Спаситель: «Але ти ж не пішла туди». Я: «Ти ж мене й не покликав».

Спаситель: «У священника ти завжди знайдеш щось, що не є добрим. Шукай у ньому також щось добре».

Я: «Господи, я люблю священників, чому ж вони не люблять мене?» Спаситель: «Тому що ти бачиш їхні погані вчинки».

Я: «Господи, але ж вони не можуть приховати свої погані вчинки від Тебе». Спаситель: «Ні, від Мене вони не можуть, але від людей можуть». Я: «Мені це здається, ніби сліпі ведуть сліпих».

Спаситель: «Так, ти вгадав».

Я: «Господи, чи перебуваємо ми в такій темряві?»

Спаситель: «Молись, щоб стало світліше».

Я: «Господи, Ти є Світло. Будь ласка, проникни у темряву своїм вічним Світлом».

Спаситель: «Майже всі перебувають у цій темряві. Вони всі хочуть мати двох батьків. Вони не можуть визначитися, кого з них обрати».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, всі люди повинні навернутися».

Я: «Тоді можна сказати, як ти сказав Дон Боско: «Avertere, avertere! Я запитала про ключ Петра, чи всі апостоли мали ключ від воріт Небес».

Спаситель: «Мій дім не є земним домом. Тут є лише один ключ, і його має Петро. Усі повинні слухати його».

Я: «Але у нього так багато ворогів».

Спаситель: «Але це знак того, що його веде мій Дух».

Запам'ятай, донько моя, той, хто суперечить визнаному вченню Ісуса Христа, грішить проти Святого Духа. Це найстрашніше зло.

Таким людям вже не можна допомогти».

Я: «Господи, я більше не можу писати, мені важко це записувати. Дякую Тобі за цю благодать, яку Ти мені дав».

З 13:00 до 14:00 я плавала. Як і скрізь, так і у воді я промовляла короткі молитви. Подумки я сказала Спасителю: «Дорогий Боже, я люблю Тебе так сильно, як багато крапель води у басейні».

Я одразу отримав відповідь від Спасителя: «І я люблю тебе, як усі краплі води у всіх басейнах, що існують».

Я посміхнулася.

Увечері в церкві в Роті. Я присвятила молитву на вервиці та Святе Причастя своєму чоловікові, якому сьогодні зробили операцію на нозі і який лежав у лікарні.

25.03.92 — середа

Оскільки я поставила Спасителя на перше місце у своєму житті, я мушу спочатку помолитися.

Я молилася близько години, після чого змогла добре молитися внутрішньо, серцем.

Я сказала Спасителю: «Сьогодні я нічого не прошу у Тебе, можливо, Ти маєш мені щось сказати або хочеш мене до чогось закликати».

Говори, мій Господи і Боже, твоя слугиня слухає. Але, Господи, нехай буде воля Твоя.

Спаситель: «Пиши, донько моя, пастор Фогт повинен вислухати тебе, те, що ти написала».

Я: «Коли мені до нього піти?» Спаситель:

«Іди до нього, запитай його ще раз». Я:

«Ти тоді будеш зі мною?»

Спаситель: «Так, донько моя, я буду з тобою». Я:

«Ти будеш тепер говорити через нього?»

Спаситель: «Довір це мені».

Я: «Коли мені до нього йти? До Великодня чи після?» Спаситель:

«Іди зараз, цими днями».

Я: «Він не хоче робити те, що я йому скажу від Твого

імені». Спаситель: «Мені достатньо, якщо він це

вислухає».

Спаситель: «Пиши, донько моя. У нас так мало часу».

Я не хотів цього писати, бо Спаситель нам сказав. Але Спаситель повторив це ще двічі.

Я: «Чи маю я передати щось пастору Фогту?»

Спаситель: «Скажи йому, що я його дуже люблю».

Я: «Мій Господи і Боже, я зроблю те, що Ти мені сказав. Дякую

Тобі за цю розмову.

Під час єднання зі Спасителем я відчувала надзвичайно глибокий мир і спокій. Я навіть не можу описати, наскільки я була вільною і як відчувала любов Спасителя. Я також отримала багато благодаті.

Як же важливо, як і про що молитися, цілком внутрішньо, серцем, – подумала я.

Раніше я цього не знала. Дякую, Боже, за цю благодать.

О 15:45 я був у отця Вогта. Потім я пішов до церкви і помолився двома розаріями за отця Вогта.

16:30: Я дізналася від Марги Ф., що сьогодні був день «Благовіщення Господнього».

У Марги і в мене обох з'явилася гусяча шкіра, бо Спаситель саме сьогодні сказав, що я маю піти до священика Фогта і що священик Фогт має вислухати те, що я написала.

Я пішла додому і ще близько 30 хвилин молилася за священика Фогта.

О 18:00 я один раз подзвонив у парафіяльний будинок, але мені ніхто не відчинив. Тоді я пішов до церкви і молився разом із вірянами. Після молитви на вервиці я пішов до отця Фогта.

Тепер мене прийняли. Я дав отцю Вогту прочитати те, що Спаситель сказав мені сьогодні 25.03.92.

Пастор Фогт нічого не сказав з цього приводу. Я попросив благословення, вклонився на коліна, а потім пішов.

О 19:00 я вже був у церкві в Мінгольсхаймі. Там я відвідав Святу Месу і приніс Святе Причастя в жертву Пресвятій Богородиці.

Було дуже гарно, багато молилися латиною. Я був дуже здивований і подумав, що єпископ Лефевр, мабуть, молиться за цього священика, адже той виступив із доповіддю проти Лефевра.

Наприкінці я підійшов до священика і подякував йому за цю чудову месу. Такої меси, майже повністю латинською мовою, я ще не чув у наших краях.

Дяка Богові.

26.03.92 — четвер

Вночі з 4:00 до 5:00 я молилася за всі душі, прочитавши два розарії та багато інших молитов.

О 9.30 я знову почала молитися, але спочатку я плакала. Я плакала так гірко, що мусила ридати.

Я думала про отця Вогта і про те, що він поведився зі мною так холодно. Він навіть не потиснув мені руку, як зазвичай. Він не може приховати те, що ховається під його маскою. Я навіть сказала йому, що не люблю до нього приходити, бо знаю, що він не любить мене приймати.

Я сказав йому, що роблю це, бо так хоче Спаситель.

Коли мій плач посилювався, я почув від Спасителя: «Хіба це не варте того, щоб бути коханим мною, ніж усіма людьми?»

І я відразу перестав плакати.

Я сказала Ісусу: «Так, це правда, бо Твоя любов сильніша, ніж любов усіх людей разом узятих».

Я: «Господи, Ти забрав у мене сльози. Твій біль був набагато більшим, ніж мій». Спаситель: «Так, це правда, моя донько».

Я: «Я думав, що зробив щось не так у священика, бо пішов від нього з таким внутрішнім порожнечю».

Спаситель: «Ти вчинила правильно з тим священиком, а інше ще попереду. Довір це мені. Май до мене довіру».

Я: «А те, що Марга вчора мені сказала, що про мене говорили погані речі». Спаситель: «Не можна приймати людські розмови».

Я: «Коли я сьогодні вночі молився з 4:00 до 5:00, я не міг заснути. Що це було за неспокій, який мене мучив?»

Спаситель: «Дочко моя, ти відібрала у диявола багато душ. Я допустив ці невеликі спокуси, щоб ти зрозуміла, як важливо молитися вночі». Це єднання зі Спасителем було чудовим. У мені панували глибокий спокій, тиша і тепло. Можна було б подумати, що я належу лише Ісусу, але це не так.

Ісус любить усі душі, інакше Він не був би Богом Любові. Моя поранена душа на кілька хвилин зцілилася. Це ж надприродне. Земний лікар цього зробити не може, а лише небесний, наш Спаситель.

Я завжди буду так думати, навіть якщо всі мене покинуть і залишать, що любов Спасителя сильніша, ніж любов усіх священиків і людей разом узятих. Дякую Тобі, мій Господи і Боже, що Ти не покидаєш Свою слугу.

Я запитала Спасителя, чи правильно я це написала.

Спаситель: «Ти б цього не написала, якби тобі це не було підказано».

Я: «Господи, будь ласка, позбав мене мого імпульсивного характеру, щоб я стала спокійнішою і могла й надалі залишатися Твоєю слугою».

Спаситель: «Це мені тепер подобається в тобі, моя дочко».

Я: «Господи, тобі можна віддати все, це прекрасно. Ти можеш формувати мене, як забажаєш, бо я належу тобі повністю. Я могла б ще довго розмовляти з тобою, але тепер мушу йти».

Спаситель: «Іди з миром».

Коли я поглянула на годинник, було вже 10:40. О 10:30 у мене була зустріч на гімнастиці. Я швидко побігла туди. По дорозі я молилася, щоб мене ще прийняли.

Гімнастка сказала мені, що я запізнилася, але призначила мені новий час на 11:30, який того дня ще був вільний. Я раділа, що моя молитва була почута. Адже випадковостей не буває. Дякую Тобі, мій Спасителю, що я ще отримала місце, адже на цю гімнастику для хребта всі місця розбирають за кілька тижнів наперед.

Увечері я була в Роті в церкві на молитві Розарію. Святу Месу, що відбулася після цього, я присвятила бідним душам.

Гедвіга та Хільде ненадовго завітали до мене. Потім прийшла Маріон, і ми писали щоденник.

27.03.92 – п'ятниця.

Приблизно через секунду молитви я прийняла духовне причастя. Потім я запитала Спасителя, бо мені ще не було зрозуміло, що Спаситель сказав учора: «Це мені зараз подобається в тобі...»

Я запитала: «Чи слід мені змінити свій імпульсивний характер?»

Спаситель: «Залишайся такою, як є, моя донько».

Я знову запитала про пастора Фогта, бо він знову не промовив ні слова ні в сповіді, ні у нього в парафіяльному будинку. Спаситель: «Тобі зараз важко?»

Я: «Ні».

Спаситель: «Все прийде в свій час».

Я: «Господи, будь ласка, скажи мені, чи чекає на мене щось, на що я маю звернути увагу і бути обережною».

Спаситель: «Так, на тебе чекає багато спокус. Молитвами ти можеш їх відвернути». Я: «І ти дозволяєш, щоб це сталося зі мною?»

Спаситель: «Ніхто від цього не звільнений».

Я: «Яка зброя найсильніша проти спокусу?» Спаситель: «Ти знаєш, дочко моя, — це любов».

Я: «Тоді прошу Тебе, не дай мені ніколи відірватися від цієї любові».

Спаситель: «Людина без любові вже не людина, а раб сатани. Від них можна зібрати лише пекельні плоди. Молись, щоб вони були знищені».

Дякую, мій Господи і Боже, сьогоднішнього уроку мені достатньо.

Спаситель: «Іди з миром, моя донько».

У другій половині дня у перукарні. Я там багато молилася. Але врешті-решт диявол все-таки мене здолав. Перукарка погано відгукнулася про одного віруючого, і я це підтвердила. Я відразу усвідомила, що це був гріх, бо я не маю права судити. Пізніше я намагалася захистити цю людину, але, гадаю, що сталося, те сталося.

Увечері я глибоко розкаявся у цьому гріху, помолився на вервиці. Я прийняв Святе Причастя, але це було не так, як завжди.

28.03.92 — субота

З 1:45 до 2:50 я ревно молилася за всі душі.

Я почула від Спасителя: «Дякую тобі, дочко моя», і більше нічого.

Вранці я знову молилася близько години і зосередилася, але не чула голосу.

15:45 — 17:15: Я помолилася два розарії, але була розсіяна. Потім я знову пішла на сповідь. Я хотіла позбутися гріха пліток.

Під час сповіді священик Вогт, окрім відпущення гріхів, не промовив ані слова. Я подякувала Спасителю за те, що Він через священика зняв з мене гріхи. Потім я ще помолилася за священика Вогта на вервиці.

О 19.00 я вже був у церкві в Бад-Шенборні. Я також тут настійно молився, щоб віруючі не приймали Святе Причастя негідно, з звички або з великим гріхом, бо Спаситель і так вже достатньо ображений.

Двоє мирян і священик роздавали Святе Причастя. Я сидів у задній частині церкви. Мирянин підійшов до задньої частини, щоб роздавати Причастя, і до нього підійшло більше людей, ніж до священика в передній частині церкви. Священик уже закінчив, а мирянин затуляв мені дорогу. Я все одно пройшов повз нього до вітваря. Священик уже знову був нагорі, але я став на коліна на сходах і чекав, поки священик підійде і дасть мені Святе Причастя. Я відчував, як усі на мене дивляться. Для мене було важливіше те, чого хоче від мене Бог, а не люди. Після Меси церква миттю спорожніла. Ніхто не зміг помолитися ще трохи після дорогоцінного Святого Причастя. Можна було б подумати, що вони прийняли звичайний хліб, а не Триєдиного Бога у вигляді хліба.

29.03.92 — неділя

Після 45 хвилин молитви я з'єдналася зі Спасителем. Я знову запитала про священика, бо він досі нічого мені не сказав.

Спаситель: «Так має тривати й надалі».

Тоді я запитала, чи правильно я вчинила в Бад-Шенборні, що пішла не до мирянина, а до священика, хоч це й далось мені нелегко.

Спаситель: «Дочко моя, ти виконала мою волю».

Я: «Раніше я відчувала в собі такий неспокій. Моє серце було ніби розірване. Спаситель: «Нечисті духи борються, щоб ти не робила такого».

Я: «Лише коли Ти прийшов до мене, я відчула глибокий спокій і відчула, що неспокій та напади в моєму серці раптово зникли, ніби війна закінчилася».

Спаситель: «Моя донько, я бажаю цього, продовжуй так».

Я: «Найлюблячіший Отче, мені байдуже, що люди дивляться на мене так, ніби я роблю щось неправильне, але внутрішня боротьба набагато гірша. Якби Ти не прийшов до мене, я б цього не витримав. Але оскільки я знаю, що Ти приходиш не тільки під час сакраментального причастя, а й під час духовного причастя, я маю велику довіру до Тебе і буду й надалі робити так, як Ти того бажаєш».

Я: «Хто веде мирянина, щоб він пішов назад, щоб роздавати Святе Причастя? Чи це воля священика?»

Спаситель: «Дочко моя, це справа сатани».

Спаситель: «Запиши, дочко моя, всі, хто приймають Святе Причастя від мирянина, причащаються негідно».

Я: «Господи, я прочитав у нашому церковному віснику, що пані Веннебуш приносить Святе Причастя хворим. Чи відповідає це істинному вченню Христа?» Спаситель: «Це ересь».

Я ще раз запитала, чи правильно я почула.

Спаситель: «Це є ерессю».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, люди так глибоко занурилися в багнюку, що вже не знають, що є правильним».

Я: «Мій Господи і Боже, я буду молитися за цю справу». Я ще деякий час молилася з великою ревністю.

Тоді Спаситель сказав: «Іди з миром».

Я відвідала Святу Месу в Роті. Під час причащення цей мирянин стояв прямо поруч зі мною. Він не наважився подати мені Святе Причастя. Я знову відчула напади.

Це було жахливо. Підійшов священик і дав мені Святе Причастя.

Лише під час причастя я відчула глибокий спокій. Святе Причастя я присвятила персоналу ЛОР-клініки.

О 13:00 я була на молитві Розарію, потім на богослужінні в церкві. О 14:30 я відвідала свого чоловіка в лікарні.

30.03.92 – понеділок

Я була на роботі сама. Моя колега все ще хворіла. Доки не прийшли пацієнти, я змогла багато помолитися.

Потім прийшов старший лікар і подбав про мене, коли я розповів йому, що я був сам, а двох співробітників не вистачало.

Він сказав, що надішле мені допомогу на півтори години. Прийшов цивільний з амбулаторії, і я змогла прийняти пацієнтів, хоча працювала сама.

Приблизно о 10:30 я зайшла до кабінету лікарів. Я запитала свого ангела-охоронця, чи чекає на мене пацієнт ззаду.

Я почула: «Іди», але відразу ж засумнівалася. Коли я прийшла в рентгенівську, пацієнта там не було.

Близько 13:00 я була в каплиці. Я запитала Спасителя, чи це був ангел-охоронець, бо мені це здалося трохи дивним.

Спаситель: «Дочко моя, тут втручається нечистий дух. Добре перевіряй голос. Ти поспішила. Треба впізнавати голос лагідності».

Я: «Скажи мені щось, щоб я могла розпізнати, що від Тебе». Спаситель: «Я люблю тебе, моя донько».

Я: «Я так погано тебе чую».

Спаситель: «Але ти ж почула».

Я: «Це йде з глибин серця».

Спаситель: «Зберігай спокій і мир, коли розмовляєш зі мною». Я: «Ти сказав, що ангел-охоронець також розмовляє зі мною».

Спаситель: «Так, але не тоді, коли ти цього хочеш».

Увечері я був у церкві в Роті. Розарій і Святу Месу я присвятив бідним душам.

20:00 Молитовна група.

Прийшов також отець Дохарт, і ми поклонялися Спасителю. Люди також сповідалися.

Я намагалася підбадьорити віруючих, розповідаючи про ласки, які отримала від Спасителя.

Після того, як ми молилися дві години, ми, як і раніше, трохи поговорили зі священиком.

Мені не все подобалося з того, що говорив священик. Сьогодні я знову сповідався у отця Дохарта.

31.03.92 – вівторок

11:30 у кабінеті лікаря:

Оскільки мені не сподобалося те, що вчора ввечері сказав про Папу священник Дохарт, сьогодні я запитав Спасителя.

Спаситель: «Святий Отець є непогрішним. Він є істинною Церквою Христа, якою керує мій Дух. І всі повинні підкорятися цій Церкві».

Я запитала, чи правильно я висловилася в молитовній групі. Спаситель: «Я надихнув тебе на те, що ти сказала».

Я запитала, чи маю їхати до Бреттена, адже Спаситель є моїм духівником. Спаситель: «Дочко моя, тобі не треба туди їхати».

01.04.92 — середа — Почитання Прецінної Крові — Родальбен.

Доки не прийшли пацієнти, я молився приблизно півтори години.

Увечері я пішов до каплиці Святого Рохуса в Мінгольсхаймі.

Там я молився на вервиці та був присутній на Святій Месі.

02.04.92 – четвер

Я був у церкві в Роті, щоб помолитися на вервиці та відвідати Святу Месу.

03.04.92 – П'ятниця Серця Ісуса

11:00 Кабінет лікаря:

Після молитви, під час єднання зі Спасителем:

Спаситель: «Іди до священника, скажи йому те, що ти написав. Як священник, він зобов'язаний вислухати тебе».

Я: «Господи, а якщо він мене вижене?»

Спаситель: «Тоді він зробить це і зі мною».

Я: «Коли мені йти?» Спаситель:

«Іди сьогодні, запитай його».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я піду і зроблю те, чого Ти бажаєш. Мій найлюблячіший Отче, яка головна причина, чому я маю піти до священника?»

Спаситель: «Щоб він багато молився разом із віруючими, і щоб вони відвернулися від ересі». Я: «І це я маю йому сказати?»

Спаситель: «Ти повинна сказати йому це».

Я: «А якщо він запитає мене, що таке ересь?»

Спаситель: «Ти це знаєш, моя дочко».

Я: «Я так і зроблю, мій Господи і Боже».

Увечері я присвятила молитву на вервиці та Святе Причастя за

До пастора Фогта. Після злиття з Спасителем я запитав Спасителя, бо хотів бути впевненим, коли мені слід піти до пастора Фогта.

Спаситель: «Іди, ще сьогодні».

Я почала плакати. Мені знадобилося багато сил, щоб піти до священника Фогта.

Це було приниження. Я не могла вийти з церкви, бо так сильно плакала.

Я попросив Спасителя дати мені сили.

Коли я стояла перед дверима парафіяльного будинку, я не могла натиснути кнопку дзвінка через сильний плач. Тоді прийшов міністрант і покликав священника.

Священник вийшов, побачив, що я плачу, і сказав: «Ну, заходьте».

Я сказав йому: «Ви, як священник, зобов'язані вислухати мене і почути, чого хоче Спаситель».

Він говорив те й інше, але не те, що потрібно.

Він сказав, що мені треба знайти іншого священника, з іншого місця. Бо якщо він про це повідомить, то потрапить у замкнуте коло.

Це мене дуже боляче вразило, і я сказала йому:

«Спаситель не потрапляє у замкнуте коло. Негарно те, що ви кажете, так не можна говорити».

Потім я ще сказав йому, що молюся за нього через ті дурні жарти в церковному віснику. Потім мені довелося ще сказати, що ввечері в церкві, після Святого Причастя, треба швидко виходити з церкви, бо світло ось-ось вимкнеть.

(Одного разу мене навіть зачинили в церкві) .

Тоді він сказав, що пані Месснер має одразу йти додому.

Я сказала йому, що ключ від церкви можна віддати й комусь іншому. Я побачила, що це не має сенсу, і з важким серцем пішла додому.

Вдома я плакала, як ніколи раніше.

Потім я пішла до пані Гамбш, хотіла писати щоденник, але нічого не вийшло . Коли я прийшла додому, я молилася близько години.

04.04.93 - субота

Я був у Ваггаузелі рано вранці в церкві. Після Святого Причастя я щиро молився, сидячи на підлозі перед табернакулом.

Я думала, що, можливо, сказала щось неправильне священику Вогту.

Спаситель: «Ти правильно з ним поговорила».

Я: «Тоді мені продовжувати писати щоденник чи припинити?» Спаситель: «Пиши далі, донько моя».

Тож я пішла до родини Гамбш. Там я поснідала, а потім разом з Маріон писала щоденник.

З 16:15 до 18:15 я молився на колінах у церкві в Роті за пастора Фогта, за справи Спасителя та за всі душі.

05.04.92 – неділя

Перед Святою Месою я молилася близько півтори години. Я з'єдналася зі Спасителем і молилася щиро. Я була розчарована тим, що сказав у п'ятницю пастор Фогт, що, якщо він це зробить, то потрапить у замкнуте коло. Ці слова не давали мені спокою.

Насправді ці слова означають, що я перебуваю в замкнутому колі.

Спаситель: «Дочко моя, запиши це. Усі перебувають у замкнутому колі, якщо не змінюють того, чого я від них вимагаю».

Я: «А що Ти вимагаєш від них?»

Спаситель: «Глибока повага до Триєдиного Бога. Причащення на руку треба якнайшвидше скасувати. Крім освячених рук, ніхто не має права роздавати Святе Причастя. Це вже було підтверджено попередніми Папами, і так має залишатися й сьогодні».

Я: «Отець Вогт хотів, щоб я пішла до іншого священика, який не з цього місця, він би був для мене кращим».

Потім настала півхвилини глибокої тиші.

Спаситель: «Дочко моя, це ще настане».

Я: «Що ж, що ще настане?» Спаситель:

«Правильний священик».

Я: «Тоді новий священик читатиме мій щоденник?»

Спаситель: «Він робитиме те, що я йому скажу».

Я: «Тоді я вже можу молитися за нового священика?»

Спаситель: «Так, роби це».

В душі мені було боляче, адже я знав отця Фогта вже сім років і молився за нього навіть вісім років, бо він ще не був у червоному, і я молився за нового священика, оскільки старий священик, отець Кестель, вже вийшов на пенсію і до того ж був хворий.

Я: «Дякую тобі, мій Господи і Боже, я зроблю все, що ти мені скажеш». Господи, нехай буде воля Твоя.

Сьогодні Спаситель був дещо суворішим. Він сказав: «Цього тобі вистачить на сьогодні».

Я взяла розп'яття, що стояло на столі переді мною, притиснула його до свого серця і втішила Спасителя. Потім я поцілувала розп'яття, як завжди. Я просила у Спасителя прощення для тих, хто через байдужість приймає Спасителя в руку.

Я сказала Спасителю: «Закарбуй Своє обличчя в моєму серці, щоб люди бачили те, що Ти мені дав, бо я є Твоєю слугою і залишатимуся нею, доки Ти того бажаєш, мій Господи і Боже, мій душпастир.

Я: «Мій любий Ісусе, роби зі мною, що хочеш, я цілком належу Тобі. У Твоїй любові, мій Господи і Боже, є все. Без Твоїї любові я був нічим і є нічим. І все, що я маю, походить від Тебе, і я покладаю це в Твоє поранене Серце, джерело милосердя.

Моя душа тоді перебувала в особливому спокої та теплі. Любов Спасителя відчувалася сильніше, ніж зазвичай. І все ж Він є живим, величним, справедливим і милосердним Отцем.

10.00: Я відвідала Святу Месу в Роті.

О 18:00 була покаяльна молитва, і я внутрішньо почувалася не дуже добре. Мені не дивно, що так мало людей приходять на сповідь.

О 20.00 прийшла Маріон, і ми близько півтори години писали щоденник. Потім я ще помолилася на вервиці.

Ще мушу написати, що сьогодні після обіду, приблизно о 13:30, я зазнала спокуси.

Я лежав на дивані в молитовній кімнаті. Спочатку я читав книгу Маргарети. Потім на мене раптово навалилася сильна втома. Я хотів встати, бо хотів ще щось написати в щоденнику. Але не зміг. Це було майже так, ніби хтось зробив мені наркоз. Тоді я благав Ісуса: «Допоможи мені, будь ласка, я хочу встати, але не маю сил.

Це тривало деякий час, потім я сказав: «Тіло моє слабке, але дух мій готовий». Раптом я почув: «Встань і йди писати».

Раптом я більше не відчувала втоми. Я була така бадьора і продовжила писати в щоденнику.

06.04.92 — понеділок

Після молитви я хотів ще раз перевірити, чи правильно я почув те, що стосувалося нового священика.

Спаситель: «Прийде новий священик».

Я: «Це Його воля чи твоя воля?»

Спаситель: «Це моя воля».

Я: «Я не почувалася добре на вчорашній молитві покаяння, чогось бракувало».

Спаситель: «Молитва покаяння сподобалася дияволу, але не мені».

Я: «Тоді так багато негідних приймуть Святе Причастя». Спаситель:

«Так, дочко моя, ти вгадала».

Спаситель: «Молись за цю справу».

Пиши, дочко моя, сповідь на вухо залишається дійсною. Під час богослужіння покаяння у віруючих ще занадто багато гордості, а каяття бракує».

Мені спало на думку кілька думок, ніби все це дійсно походило від мене.

Спаситель: «Моя донько, це я вклав тобі в душу. Сама ти нічого не можеш».

Спаситель: «Іди з миром».

12:00 у каплиці на робочому місці: Спочатку я попросив Спасителя, щоб Він дав мені ще один шанс, щоб я ще раз поговорив із отцем Вогтом. Я помолився деякий час, а потім почув:

«Будь смиренним».

Потім знову настала тиша, аж поки я почув:

«Пастор ще раз поговорить з тобою». Я запитав, чи маю я звернутися до нього.

Спаситель: «Він сам звернеться до тебе».

Тоді я запитав Спасителя: «Що ти маєш на увазі, Спасителю, під словом «покірний»?». Спаситель: «Будь малим».

Увечері я молився в церкві на вервиці за священика Фогта, а потім відвідав Святу Месу.

20.00 Молитовна група:

Ми молилися приблизно дві з половиною години. Тут я також молився за отця Вогта, бо він мені подобається і я не хочу його втрачати, я також не хочу, щоб він пішов.

07.04.92 — вівторок

Я запитала Спасителя, чи довго тривала молитва групи.

Спаситель: «Ні, донько моя, це було недовго. Ви повинні молитися ще більше».

Я запитала Спасителя, чи сподобалося Йому те, що я говорила в молитовній групі.

Спаситель: «Все, що ти говориш, — це правда».

Розарій спокути, який ми молилися в молитовній групі як рятувальний круг для світу, був дуже виснажливим. Багато хто був втомлений і виснажений.

Спаситель: «Це Розарій Покути».

Я: «Як мені поводитися, коли йдеться про справжнє вчення Христа? Чи мушу я там захищатися?»

Спаситель: «Достатньо, якщо ти їм це скажеш. Решту зроблю я».

13:00 у каплиці клініки:

Після молитви я з'єднався зі Спасителем:

Спаситель: «Не розчарувуй мене, залишайся мені вірним».

Я: «Дорогий Спасителю, чим я можу тебе розчарувати?»

Спаситель: «Тим, що ти написав».

Я: «А якщо священник скаже мені, що я маю робити так, як він хоче?» Спаситель:

«Тоді роби, як він хоче, на його відповідальність».

Під час рентгену я часто відправляю пацієнтів на сповідь. Так було і сьогодні з молодою жінкою, студенткою. Я запитав її, чи не паморочиться їй у голові.

Вона сказала: «Так».

Я запитав далі, чи не має вона холодних пітлих припливів і чи не нудить її.

Вона знову відповіла ствердно.

Я: «Ви вже давно не сповідалися?» Вона: «Так».

Тоді вона почала плакати. Я обійняв її і спокійно дивився на хрест Ісуса та образ

Богородиці, що висіли в рентгенівській кімнаті, і молився подумки:

«Дорогий Спасителю, люба Богородице, я віддаю вам цю душу».

Я дав молодій жінці ще молитовні листки для молитви. Вона зраділа і пішла щаслива. Пацієнтів з цими симптомами та цим діагнозом, яких я вже обстежив рентгеном, налічується тисячі. І на рентгенівському знімку нічого не видно. Це ознака того, що страждання не є органічними. (Рентгенівські знімки зберігаються як докази протягом десяти років, а потім знищуються.)

Було б краще, якби пацієнти перед візитом до лікаря пішли на сповідь, тоді можна було б заощадити багато рентгенівських знімків, бо ці промені шкідливі.

Страждання не є органічними, тобто вони є душевними, і благословення таїнства покаяння значно поліпшило б стан здоров'я душі.

Увечері в церкві в Роті:

Я присвятила молитву на вервиці та Святу Месу за священника Вогта, як і планувала.

Коли священник дав помічниці причастя чашу зі Святими Гостіями, я знала, що вона підійде до мене і захоче дати мені Святу Гостію.

І так і сталося. Але я не прийняла Святе Причастя, вклонилася Спасителю і повернулася на своє місце, не прийнявши причастя.

Спаситель прийшов до мене духовно. Але перш ніж Він прийшов, мені довелося боротися з нечистим духом. Однак після цього я отримала великі благодаті, бо не захотіла прийняти Святе Причастя з неосвячених рук мирянина і не хотіла образити Спасителя.

08.04.92 - середа

10.00 у кабінеті лікаря:

Я запитала про відмову у причасті.

Спаситель: «Дочко моя, запиши це: ти вчинила правильно».

Я сказала: «Було таке занепокоєння від нечистого духа, тому що я відмовилася від Святого Причастя».

Коли ти потім прийшов до мене духовно, настала абсолютна тиша. Ти ж прихований від них (нечистих духів), як це може статися?

Я думала, що нечисті духи бачать, що Спаситель не приходять до мене у вигляді таїнства, але вони не можуть розпізнати, що Ти духовно заходить до мене.

Спаситель: «Я й надалі залишатимуся для них прихованим, але там, де я перебуваю, вони мусять відступити». Я: «Чи була це воля пастора Фогта, щоб я прийняв Святе Причастя від мирянина?»

Спаситель: «Так, це була його воля».

Я: «Чому він робить таке, якщо знає, що я не приймаю Святе Причастя від мирянина?»

Спаситель: «Тому що він не має тієї віри, яку маєш ти».

Я: «Але я молюся за нього. (Господи, дай йому живу віру, віру розміром з гірчичне зерно, яка може пересувати гори)

Спаситель: «Віру теж треба прийняти».

Я: «Чи маю я й надалі так чинити з деякими людьми, коли вони підходять до мене разом із причащальниками?» Спаситель: «Так, роби це».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я так і зроблю. Будь ласка, дай мені для цього благодать, силу і любов, але забери у мене страх і боязнь перед людьми. Дякую Тобі, мій найлюблячіший Отче.

Я був у Зонакелі в Боксберзі біля Гейдельберга на Святій Месі, на поклонінні і ще послухав одну лекцію.

Потім я відвідав хворих у лікарні Брухзаля. О 21:00 я разом з Маріон писав щоденник.

О 22:00 зателефонував Г. Зіглер із Франкфурта і розповів, що гора Явіє в Меджугор'ї була бомбардована.

О 22:45 ми надіслали телеграму федеральному канцлеру Гельмуту Колю, яку набрали по телефону:

До канцелярії
федерального
канцлера, 5300 Бонн

Шановний пане канцлере, ми щиро просимо Вас висловити міжнародний протест проти військових атак на марійське паломницьке місце Меджугор'є в Югославії — Боснії та Герцеговині

Молитовна група
Юліана Еберт
6837 Санкт-Леон-Рот — (Телеграма № Н 261)

09.04.92 — четвер

10.30 у кабінеті лікаря:

Я молилася і з'єдналася зі Спасителем.

Спаситель: «Залишайся при тому, що ти написала досі».

Я знову запитала про знак.

Спаситель: «Знак прийде».

Я: «Я не зрозумів, що означає «не розчаруй мене». Спаситель: «Щоб ти дотримався того, що мені обіцяв».

Я: «Отець Майєр сказав мені в Зонакелі, після того як я розповіла йому, що мене відлучать від Церкви, що якщо ти відокремлена від Папи, то будеш відокремлена і в Небі».

Спаситель: «Ти зі мною, моя донько, і ти залишаєшся зі мною».

Я запитала про війну в Югославії.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, війна триває. Молись, дочко моя».

О 16:45 я була в церкві в Роті. Під час поклоніння перед Найсвятішим я вела молитву. Після цього було 15 хвилин тиші. Поклоніння.

О 18:00 відбулася молитва на вервиці.

О 18:30 відбулася Свята Меса. Після Святого Причастя я плакала через Меджугорьє. Тоді мені згадалися слова, які сказав священик Вогт після Преображення, приблизно такі: «збережи їх від помилкової впевненості». Я подумала, що, можливо, я маю цю помилкову впевненість. Тоді я запитала Спасителя: «Якщо я маю помилкову впевненість, то скажи мені, і я відразу ж перестану писати щоденник».

Спаситель: «У тебе немає помилкової впевненості. Я люблю тебе, моя донько».

Голос був набагато виразнішим і чіткішим, ніж зазвичай. Я відразу перестала плакати. Це було відчуття, яке може дати тільки Бог. Я посміхнулася Спасителю і пішла з церкви додому.

10.04.92 — п'ятниця

9:00 у рентген-кабінеті:

Я молилася близько години й злилася з Спасителем.

Спаситель: «Дочко моя, йди до священика, запитай його, чи він передумав і хоче з тобою поговорити».

Я: «Ти сказав мені, що він сам до мене звернеться, це суперечить самому собі».

Спаситель: «Я мушу скоротити час. Велика небезпека стоїть перед вами».

Я: «Коли мені піти до отця Вогта?» Спаситель:

«Іди, донько моя, ще сьогодні». Приблизно

через 30 хвилин:

Я: «Мені зателефонувати йому чи піти до нього?»

Спаситель: «Зателефонуй йому, а коли прийдеш до нього, я вже скажу тобі, що ти маєш йому сказати».

Через 20 хвилин:

Я запитала, що Спаситель мав на увазі під словом «час». Я сказала: «Адже час — це вічність».

Спаситель: «Пиши, дочко моя. Час належить тільки мені».

Я: «Я цього не розумію. Я запишу це, якщо ти так кажеш, то так і є». Я запитала, чи маю ще щось записати.

Спаситель: «Іди до нього, іди (до священика)».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я так і зроблю. Господи, нехай буде воля Твоя».

12.15 Каплиця в клініці:

Після молитви:

Я знову запитала: «Священик поговорить зі мною?»

Спаситель: «Чого ти бажаєш, моя донько?»

Я: «Те, що ти хочеш».

Спаситель: «Тоді поговори з ним».

Приблизно о 15:40:

Я зателефонував пастору Фогту і переказав йому те, що сьогодні сказав Спаситель.

Він сказав: «Я вже казав вам, щоб ви пішли до іншого священика. Залиште цю книгу, інакше у нас будуть проблеми».

Пастор Фогт був не дуже привітним по телефону.

Я молився: «Мій Господи і Боже мій, у мене велика рана. Мені дуже боляче. Найкраще я б нічого більше не робив. Але заради Тебе, мій Спасителю, я продовжую робити те, чого Ти від мене хочеш».

Чим більше я молюся за священика, тим гірше він реагує на мене.

Сьогодні в Роті не було Святої Меси. Фрідолін і я поїхали до Бад-Шенборна, після того як у Роті разом з усіма помолилися на вервиці в церкві.

У Бад-Шенборні — Мінгольсхаймі, у церкві, Святу Месу відправив отець із Заїру. Він проповідував дуже гарно, і відчувалося, що його веде Святий Дух.

На жаль, такі проповіді чути рідко. Я дякую Богові за цю проповідь.

Святе Причастя я присвятив отцю Вогту.

11.04.92 – субота

7.15: Я був у церкві у Ваггаузелі на Святій Месі. Після прийняття Святого Причастя я молився з великою набожністю. Після Святої Меси я прочитав Лауретанську літанію. Потім ми ще заспівали «Salve Regina» і помолилися молитвою «Діво Маріє, моя!»

Тоді я голосно сказав перед віруючими: «Ми помолимося ще одним «Отче наш» за Меджугорьє, адже на місце об'явлень, яке вже відвідали мільйони людей, впали бомби». Після цього я підійшов до табернакулу, став на коліна на підлозі й помолився.

Я запитав Спасителя: «Чи маю я відмовитися від книги, якщо вона принесе труднощі?»

Спаситель: «Це принесе поліпшення, але не труднощі».

Я ще раз запитав Спасителя, бо не зовсім зрозумів. Спаситель повторив це ще раз, і я записав це.

Ще в п'ятницю в Бад-Шенборні в церкві мене дуже турбувало те, що пастор Фогт сказав, що ця книга принесе нам труднощі.

Вчора Спаситель також сказав: «Це принесе поліпшення для церкви, моя донько».

Вчора Спаситель також сказав мені, коли я запитала Його, чи Він зі мною: «Я завжди з тобою».

Після церкви я пішла до Маріон, і ми писали щоденник.

З 16:20 до 18:20 я молилася в церкві в Роті, стоячи на колінах, кілька разів промовляючи розарій за священника Вогта, за всі душі та за наміри Спасителя.

Вдома з 20:30 до 21:30 я кілька разів молилася за святого отця Фогта, промовляючи екзорцизм, розарій ран, розарій Святого Духа та інші молитви

12.04.92 — Вербна неділя

Я молилася приблизно півгодини, потім прийняла духовне причастя. Спаситель: «Прийде священник».

Я: «Тоді це не мій справжній священник».

Спаситель: «Ні».

Я: «Тоді чому ти послав мене до нього, я цього не розумію». Спаситель:

«З кожною людиною я випробовую, на що вона здатна».

Я: «Але ж ти заздалегідь знав, на що він здатний».

Спаситель: «Я випробовую цим і тебе».

Я: «Тоді я провалила це випробування».

Спаситель: «Дочко моя, ти досі впоралася найкраще».

Я запитала про знак перед Великоднем: «Ти змінюєш свою обіцянку?»

Спаситель: «Ні, я не змінюю свою обіцянку».

Потім настала коротка

тиша. Потім я почула

Спасителя:

«Пиши, донько моя, Я хочу», — настала коротка тиша, і я подумала, що ж буде далі, —

«отримати відповідь від пастора Фогта, від нього особисто, без того, щоб він когось запитував». Спаситель продовжив:

«Якби він опинився в скруті, то кого б він спершу запитав: інших чи мене?»

Спаситель продовжив:

«Тобі не треба чекати на відповідь, це для мене. Ти можеш написати йому або піти до нього, як захочеш».

Я: «Мій Господи і Боже мій, я вирішила написати йому».

Спаситель: «Зроби це».

Я: «Мій Господи, Сину живого Бога, що мені написати наостанок?» Спаситель: «Я люблю вас, мої діти».

Я відвідала Святу Месу в Роті. Я присвятила цю Святу Месу Маріон. Нехай Бог дарує їй благодать продовжувати писати те, чого Господь хоче від мене.

Між 13.00 і 14.00 я молилася на вервиці в церкві і залишилася там на молитві. Після 15.00 я написала листа до отця Вогта.

О 20.15 вечора я разом з Маріон кинула його в поштову скриньку в парафіяльному будинку.

У листі я написала те, що Спаситель сказав мені рано вранці у Вербну неділю.

13.04.92 — понеділок

На роботі близько 8.00 ранку моя колега Вероніка та я молилися болісним розарієм.

О 10.00 я молилася в кабінеті лікарів.

Я молився і злився з Спасителем.

У 1984 році, через кілька тижнів після явлення Богородиці, рано вранці я мала близько 20 хвилин відіння про землетрус. Вся земля навколо мене сильно тремтіла.

Все було зеленим, як навесні. Тоді я сказала чоловікові, щоб він подивився, щоб переконався, що я не сплю. Адже я бачила це, не спавши.

Але мій чоловік спав, і його не можна було розбудити.

Сьогодні вночі я подумала, що це був той землетрус. (Вночі дійсно стався землетрус, про що пізніше повідомили по радію.)

Спаситель: «Ні, донько моя, це ще попереду».

Ймовірно, сильний землетрус, який я бачив у цьому відінні 1984 року, ще відбудеться, як сказав Спаситель.

Після цього я запитав про пастора Фогта.

Спаситель: «Пастор Фогт не залишиться надовго у вашому місці». Я: «Тоді прийде інший священик?»

Спаситель: «Так. Той, хто прийде, стане твоїм духівником». Я:

«Тоді він повірить мені в те, що ти мені кажеш?»

Спаситель: «Не відразу з самого початку».

Я: «Мені не байдуже, що священик Фогт йде, але як ти кажеш, так і має бути. Тоді я мушу з самого початку молитися за нового священика. Це нелегко. Це знову коштуватиме мені багато жертв».

Я: «Коли приблизно піде пастор Фогт, можна це знати?» Спаситель: «Це може статися незабаром».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, тебе будуть висміювати, зневажати й глузувати з тебе, прийми все це на себе».

Я: «Господи, але я не розумію, що означає «висміювати». Я подивлюся це в словнику».

Спаситель: «Твоїх ворогів більше в церкві, ніж поза нею». Я:

«Але ж це віруючі».

Спаситель: «Серед віруючих є багато лицемірів».

Я: «Будь ласка, скажи мені інше слово для «лицеміра», я його не дуже добре розумію». Спаситель: «Удавані віруючі».

Я: «Чи можна сказати інакше?»

Спаситель: «Це байдужі віруючі, які захищають причастя з руки». Я: «Я правильно це записав?»

Спаситель: «Так, саме так».

Я: «Спасителю, якщо я скажу, що ті, хто приймає причастя на руку, є лицемірами, то я ображу їх».

Спаситель: «Так мене постійно ображають».

Коли вчора ввечері, приблизно о 20:15, я кинув листа в поштову скриньку парафіяльного будинку, я кілька разів відчув у своєму серці тупе поколювання, таке саме, як коли я відчуваю, коли стою перед мирянином під час причастя.

Спаситель: «Там теж є нечисті духи. Вони стоять як вартові перед парафіяльним будинком».

12:25 у каплиці клініки: там був і Гольгер. Пізніше Гольгер зайшов до рентген-кабінету, і ми обговорили лист до отця Вогта. Гольгер розповів мені цікаві речі. Мені треба почекати.

Увечері в Рот, у церкві. Я присвятив Розарій і Святу Месу душам, які зараз загинули на війні.

20:00 Молитовна група:

Там було дуже багато людей. Я обов'язково мушу побудувати молитовну.
Мені не сподобалося, як пан пастор Дохарт почав молитися. Сьогодні він не зробив знак хреста на початку, а відразу почав співати пісню, не назвавши попередньо сторінку.
Тому деякі не могли приєднатися до розмови та молитви.
Наприкінці ми сиділи разом на кухні й розмовляли. Разом із отцем Дохартом, нас було семеро. Коли отець Дохарт сказав, що з точки зору Церкви не обов'язково вірити в приватні одкровення, я відчув великий біль у серці. Я говорив про Фатіму та Лурд і сказав, що без цих місць паломництва віруючі стануть байдужими.
Отець Дошар ще раз повторив, що не обов'язково в це вірити. Тоді я сказав йому, що дерево пізнається по плодах.
Я сказав, що якби всі вірили в об'явлення в Меджугор'ї, війна б не спалахнула.
На початку об'явлень Богородиця сказала: «Моліться на вервиці, це допоможе вам зупинити війну».

14.04.92 – вівторок

Вдома між 8.30 і 10.30:

Після молитви я з'єдналася зі Спасителем. Я скаржилася, бо вчора пастор Дохарт сказав, що не треба вірити в приватні об'явлення.

Спаситель: «Священик не має рації». Я:

«Чому я відчувала цей біль?»

Спаситель: «Тому що ти можеш відчувати мої страждання, коли мене ображають».

Я: «Чи була ця образа гріхом?»

Спаситель: «Запиши це. Так, моя донько».

Я: «Якби я не мала цих приватних одкровень, чи прийшов би до мене пан Дохарт?»

Спаситель: «Ні, дочко моя. Він би не прийшов».

Я: «Чому ж він приходив (у молитовну групу) вже стільки років?»

Спаситель: «Сатана хоче через нього знищити те, що я вклав у тебе для покращення Церкви».

Я: «Що мені тепер робити?»

Спаситель: «Ти переможеш його разом зі мною».

Я: «Отець Буран сказав, що дияволи не нападають на священиків». Спаситель:

«Пиши, донько моя, майже всі чують те, що дияволи їм кажуть».

Я запитала про Марію Іттен, бо пастор Вагнер говорив про неї не так добре, як розповідали мені віруючі з молитовної групи. Я знову запитала, чи правильний був лист від неї.

Спаситель: «Лист Марії Іттен справжній і правдивий. Сатана сильний. Треба залишатися непохитним у тому, про що я говорив. Моя дочка має таку саму проблему, як і ти». Я: «Що це за проблема?»

Спаситель: «Залишайся вірною мені».

Я: «Господи, я відвідаю Марію Іттен». Спаситель:

«Зроби це».

Я запитала про лист, який я написала пастору Фогту, і чи чекає мене щось.

Спаситель: «Ти зазнаєш трохи неприємностей». Я: «Як мені поводитися?»

Спаситель: «Тобі не потрібно давати відповідь, бо я вже сказав тобі, що ти не повинна чекати на відповідь. Залишайся смиренною, моя донько».

Я продовжував молитися з усією душею. У мені панували такий глибокий спокій і любов, що можна було б постійно повторювати: «Я люблю Тебе, мій Господи і Боже, всім серцем і всією силою».

Це була не я, це був Господь у мені.

Потім я ще почула: «Іди з миром, моя дочко».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже, за цю ласку, яку тільки Ти можеш дати».

З 13:00 до 15:00 я була в лісі і помолилася три розарії.

О 17:00 я був у свого племінника Ратко. Він розповів мені, що вночі його душили, що він відчував руку і ледь не задихнувся. Коли він сказав «Ісусе», це минуло. Він ще не хрещений. Він молиться, але ще недостатньо.

Він хоче хреститися, але ще не знає, коли.

О 18:00 у Рот, у церкві: Вічне світло знову не горіло, але цього разу приходня прийшла одразу, запалила його і не чекала так довго, як зазвичай.

О 20:30 прийшла Маріон, і ми писали щоденник.

15.04.92 — середа

Я зробив рентген літній жінці, яка, увійшовши, вагалася, чи взагалі заходити, щоб зробити рентген. Я відчув нечистий дух, благословив її і дав їй свячену воду.

Вона бурчала собі під ніс. Потім я прочитала «Аве Марія», а вона почала лаятися і говорила так швидко, що її не можна було зрозуміти: «Бебебебебе».

Побачивши це, моя колега по роботі сказала пацієнтці: «Це недобре, так не роблять».

Пацієнтка відповіла їй: «Я тебе ще поб'ю».

10:30 у кабінеті лікарів:

Я запитала Спасителя про цю пацієнтку.

Спаситель: «Там кілька нечистих духів. Вони залишаються всередині. Вона так хотіла». Я: «Який із нечистих духів глузує під час «Аве Марія»?

Спаситель: «Всі вони глузують».

Я: «Чи мушу я готуватися до знака, коли він з'явиться?»

Спаситель: «Ні, донько моя, тобі не треба готуватися. Воно прийде саме».

Я: «Ти також скажеш мені, коли з'явиться цей знак, бо я не знаю, який саме знак буде?»

Спаситель: «Так, я скажу».

Я: «Спасителю, чи мушу я щось робити, щось чинити? І якщо я мушу щось робити, то забери в мене страх і сумніви та все, що може завадити мені вірити в те, що ти мені кажеш, і робити те, чого ти хочеш, бо я цілком належу тобі».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, ти повинна найближчим часом піти до Папи і сказати йому те, що ти написала».

Я: «Чи не треба мені спочатку поговорити зі священником?» Спаситель: «Ти можеш, але ти мусиш піти до нього». Спаситель: «Напиши йому особисто, що ти прийдеш».

Я: «Що мені робити, якщо священники заборонять мені йти до Папи?» Спаситель: «Дочко моя, роби те, що я тобі кажу».

Я: «Мій Господи і Боже, я зроблю це. Господи, нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «Папа буде готовий до твого приходу».

Я: «Господи, для мене це незрозуміло, але якщо Ти так кажеш, то так і буде, і я вірю, що так і буде».

Спаситель: «Пиши, ти будеш зі мною». Я:

«Господи, у мене більше немає питань».

Спаситель: «Іди з миром, моя дочко».

Я: «Дякую тобі, мій любий Ісусе, мій душпастир. Я триматимуся за твою руку, щоб не заблукати. Господи, захисти мене, веди мене, куди забажаєш, бо я лише твоя слугиня».

Сьогодні я не була на Святій Месі. Тут, у Роті, її не було, як і в каплиці Рохуса, але я розмовляла з отцем Йозефом із Заїру.

Вдома на мене чекала Маріон, щоб написати щоденник.

Сьогодні вночі я молилася близько 45 хвилин. Була вже третя година ночі, я не могла заснути. Це були муки перед Великоднем.

Опівдні в каплиці на робочому місці, після молитви «Ангел Господній», я запитала Спасителя, як мені звернутися до Святішого Отця.

Спаситель сказав мені, що я маю надіслати Святому Отцю листа рекомендованою поштою, а не телеграму.

16.04.92 — четвер

10:10 у кабінеті лікаря:

Маріон попросила мене запитати, чи те, що ми написали досі, є правильним. Спаситель: «Пиши, дочко моя, те, що Маріон написала досі, було добре».

Я: «Спасителю, можливо, ти хочеш мені щось сказати».

Спаситель: «Пиши, донько моя, мені подобається те, якою ти є». Я: «Я віддала Тобі свій рух».

Спаситель: «Ти віддала свій рух, це мені подобається». Я:

«Що це означає: рух?»

Спаситель: «Завжди виконувати мою волю».

Я: «Чи було це також вчора Твоєю волею, що я розмовляла з отцем Йозефом із Заїру, десь півгодини, і при цьому говорила про єресь?»

Спаситель: «Так, це була моя воля, дочко моя».

Я: «Господи, я також сказала йому, що мушу розмовляти з багатьма священиками. Він нічого на це не відповів».

Спаситель: «Але він зрозумів, чому».

Я: «Отець сказав, що неможливо відучити всіх від причащення на руку, щоб вони причащалися в рот. Я думала, що у Бога все можливо, і ти, Спасителю, що ти на це скажеш?»

Спаситель: «Після Суду Божого всі прийматимуть причастя в рот». Я: «Що таке Суд Божий?»

Спаситель: «Це очищення душ». Я: «Я не дуже це розумію».

Спаситель: «На сьогодні тобі цього достатньо. Іди з миром, дочко моя».

Я пообіцяла Спасителю, що повірю у все, що Він мені скаже, і запишу це.

18.00 – 19.15 Свята Меса та Розарій у червоному.

Між 3:00 і 4:00 ночі я була на поклонінні в церкві. Зазвичай мій чоловік мав чергувати на поклонінні в цей час, але він не міг через свою хвору ногу. Я запросила Матір Божу, щоб вона молилася разом зі мною.

Так, і я відчувала, що молилася не сама, я співала краще, ніж зазвичай, і молилася дуже чітко та від щирого серця.

Але нікому не можна пояснити чи описати те, що я там відчувала, це було як 18.05.84, коли мені з'явилася Матір Божа і молилася разом зі мною, таке саме відчуття.

Коли я йшла додому з Росвітою та її мамою, мама Росвіти сказала мені, що я гарно вела молитву і гарно співала. Це мене здивувало, бо я не вмю гарно співати.

Я молилася всю ніч, вдома до 3-ї години ночі, а потім у церкві, де я пробула три години, приблизно до 6-ї години ранку.

17.04.92 — Страсна п'ятниця

Я проспав приблизно три з половиною години, а потім мусив встати. О

14:30 я знову пішов до церкви.

Під час Святого Причастя Антон, помічник причащальника, стояв посередині церкви. Я пройшов повз нього, але вклонився Спасителю. Оскільки у нас у Роті є лаву для причастя, я хотіла прийняти там Спасителя, стоячи на колінах, як належить. Я молилася від щирого серця, щоб мені дозволив прийняти Святе Причастя пастор Фогт.

Пані Веннебуш мала можливість підійти до мене, щоб дати мені Святе Причастя. Вона й спробувала це зробити. Вона зробила крок до мене, але одразу ж відступила назад, подивилася на мене і знову зробила крок до мене, а потім знову відступила. Господь не дозволив цього, було цілком очевидно, що пані Веннебуш хотіла дати мені Святе Причастя. Я подумав, що це вже був знак, бо так багато людей бачили, що сталося.

Тоді я отримав Святе Причастя від пана пароха Фогта.

Коли я був глибоко поєднаний зі Спасителем, не запитавши Його ні про що, Спаситель сказав: «Це найбільший знак, який тільки може бути».

Тоді я поглянула на хрест перед віттарем, який раніше поцілувала в душі. У

Меджугорьї у Страсну п'ятницю хрест цілують усі віруючі.

Тут перед розп'ятим Ісусом схиляються лише священник і міністранти. Віруючі залишаються на лавах. Я запитала свого чоловіка, чи є у нього ручка, щоб я могла записати те, що сказав мені Спаситель. У нього її не було.

Я попросила Спасителя повторити це ще раз.

Спаситель: «Ти можеш зараз записати, але запам'ятай це назавжди:

«Це найбільший знак, який тільки може бути».

Я дивилася на хрест Ісуса, що стояв перед віттарем для поклоніння хресту. Тоді я почувала: «Іди з миром».

Я присвятив Святе Причастя бідним душам.

18.04.92 – Велика субота

Рано вранці я молилася понад годину. Я з'єдналася зі Спасителем і молилася щиро, я чекала деякий час, але не чула голосу. Мені спало на думку, що я могла щось зробити не так, або що я більше не отримуватиму голосу...

Сьогодні я молилася особливо за лицемірів, за священників, за помічників при причасті, я кілька разів промовляла екзорцизм, особливо за своїх ворогів.

У другій половині дня, з 16:30 до 18:45, я молилася в церкві на колінах за нашого пароха і за нового, який має прийти. Молитися було важко, бо пан Бланк репетирував на органі. Я думала, як, мабуть, відчувається Спаситель, коли репетирує в церкві.

Якби він вірив, що тут присутній живий Бог, то не грав би на органі в церкві так голосно.

20.00 Святкування Воскресіння

Мені було дуже незрозуміло, бо в Символі віри ми молилися «який третього дня воскрес із мертвих», адже сьогодні був лише другий день. Мені чогось бракувало, я не була щаслива, як у Меджугорьї. Там святкування Воскресіння відбувалося з опівночі. Там моє серце раділо під час святкування Воскресіння. У церкві я також не чула голосу Спасителя.

Насправді тут було занадто багато церемоній з міністрантами. Час від часу у мене боліло серце, і я почувалася недобре.

Повернувшись додому, я плакала, я була ніби розгублена, ніби не воскресла разом із Спасителем.

19.04.92 – Великодній недільний день

Я молився з 6:00 до 8:10. Мій Господи і Боже, я відчуваюся не дуже добре після цієї церемонії святкування Воскресіння. Загалом мені здалося, ніби щось було не так. Вчора я молився чимало, понад чотири години, і все одно відчував своє поранене серце. У чому причина, чого я не зрозумів?

Мій Господи, забери у мене страх, розгубленість, сумніви і, будь ласка, даруй мені мир, який тільки Ти можеш дати. Просвіти мене світлом Святого Духа.

Господи, говори, Твоя слугиня слухає, бо я повірю в те, що Ти надихнеш мене написати, але, Господи, нехай буде воля Твоя. Я ніщо, і з ніщо Ти створив слугиню, і оскільки Ти, мій Господи і Боже, є моїм душевним наставником, я відкриваю Тобі своє серце.

Формуй мене, як ти хочеш, і роби зі мною те, що ти хочеш.

Ти один є моїм Господом і Богом, моїм люблячим Отцем, моїм дорогим Ісусом і Спасителем. Спочатку я запитала, чи це я почула у Страсну п'ятницю після Святого Причастя, чи правильно я це зрозуміла, коли дивилася на розп'яття перед вітарем, яке лежало там на підлозі для поклоніння. Я часто цілувала його в думках.

Спаситель: «Так, дочко моя, ти правильно почула. Найбільшим знаком усіх часів є моє розп'яття за вас, грішників».

Потім я запитала про свято Воскресіння, бо була така засмучена, що навіть мусила плакати.

Спаситель: «Моя донько, Воскресіння настає на третій день».

Я: «Це може заплутати і збити з пантелику, якщо святкуватимуть уже на другий день».

Спаситель: «Так, це правда. Залишайся вірним мені».

Я продовжувала думати про численні церемонії в церкві.

Спаситель: «Пиши, донько моя. Сатана хоче всюди церемоній, щоб відвернути людей від істини».

Я: «Я бачила, що міністранти можуть глибоко кланятися, але під час прийняття Святого Причастя вони цього не можуть зробити».

Спаситель: «Вони не знають, що таке повага, і не мають її до мене».

Я: «Мій Господи і Боже, чи хочеш Ти сказати мені після Воскресіння, що я маю записати і що зараз є важливим?»

Спаситель: «Пиши, донько моя, люди повинні терміново повернутися».

Я: «Ісусе, живий Боже, що означає «негайно»? Мені важко писати. Господи, Ти є Істина, і якщо Ти це кажеш, то це має бути правдою. Що означає «негайно»?

Я: «Господи, але тільки якщо Ти вважаєш, що я зможу це витримати, скажи мені. Господи, нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «На вас чекає багато катастроф. Пиши, донько моя, найближчим часом треба буде дуже багато молитися».

Я: «Я люблю Тебе, мій Господи і Боже, я буду молитися ще більше, ніж раніше». Я ще щиро помолилася за ті справи, яких Господь від мене очікує.

Я: «Чи правильно те, що я написала?» Спаситель:

«Мені цього достатньо, моя донько».

Спаситель: «Іди з миром, моя любя донько». Я: «Але ти ще ніколи не казав «люба донько». Спаситель: «Ти можеш так написати».

Я: «Господи, чи є я для Тебе любою дочкою?»

Спаситель: «Так, ти мені дорога».

Я: «Дякую, мій Господи і Боже. Дякую».

10.00 Свята Меса в Роті. Проповідь мені не сподобалася. Після Святого Причастя я була щаслива і отримала багато благодаті.

12:30: Прийшов Фрідолін, студент теології.

13:30: Я був разом із Фрідоліном на молитві Розарію та на богослужінні.

15.00–18.30 Я читав Фрідоліну те, що мені сказав Спаситель. Ми підкріпили один одного у вірі.

20.04.92 Понеділок після Великодня

Близько 3.00 ночі мене розбудив голос доброго духа. Я відчував спокій і мир, на відміну від деяких ночей, коли я не міг заснути через неспокій і тому прокидався.

Слова, які я почула, були чіткими та виразними, як ніколи раніше.

Я почула: «Молись багато, донько моя, бо через деякий час Слово переможе».

Потім на деякий час настала тиша, а потім я почула:

«Слово живе».

Через півгодини це повторилося. Такий приємний голос можна було б слухати без кінця.

Я не спав, я був прокинутий. Я встав, став на коліна перед розп'яттям і сказав: «Так, Господи, я буду молитися. Будь ласка, дай мені силу Святого Духа, щоб я міг молитися».

Так близько 3:30 я почав молитися. Потім я молився молитвами за ворогів, екзорцизмом, Розарієм Рани, Розарієм Милосердя та багатьма іншими молитвами, потім я причащався духовно і приносив у жертву духовне причастя за весь світ.

Сьогодні я краще розумію слова: «Мої вівці слухають мій голос». Я молився до 4:30, а потім пішов спати.

Коли я прокинувся, я увімкнув радіо, була 8:00, і я почув у новинах, що місто Мостар було бомбардовано цієї ночі.

Місто Мостар розташоване неподалік від Меджугорья, і там мешкає єпископ Жаніч, який заперечує Меджугорья. Він сказав, що діти брешуть.

Коли я був у нього в 1985 році у Великий четвер і розповів йому про свої переживання та про явлення Матері Божої, у нього на очах стояли сльози.

Він сказав мені: «Ви знаєте моє становище».

Я відповів: «Так», і знав, що він боявся комуністів, а точніше — боявся сатани. Єпископ Жаніч мав віру, але йому бракувало мужності визнати її.

А де ж інші єпископи, яких було так багато в Меджугор'ї?

Я вже передав Клаусу Зіглеру звіт про розмову з єпископом Жанічем, щоб він включив його у свою книгу, яку він опублікував під ім'ям Петера Циммермана.

Він писав про мене, але не опублікував звіт про розмову з єпископом, про що я шкодую.

Ісус помер за багатьох, але єпископ Жаніч не хотів віддати своє життя за Ісуса. Вільна воля людини приводить її до раю, чистилища або пекла.

Я кажу: якщо Бог закликає Свій народ через Марію, то Він хоче врятувати всіх, а не віддати дияволу. На жаль, світські священики більше не чують голосу Господа. Вони сліпі й глухі.

Сьогодні в Церкві вчать, що не треба вірити в приватні одкровення.

Можливо, вони повірять, коли буде вже запізно.

Я продовжував молитися відразу після новин. Приблизно о 8:45 я зосередився і вступив у духовний діалог. Я запитав Спасителя, чи це Він покликав мене сьогодні вночі, щоб я помолився.

Спаситель: «Так, це тривало довго».

Я: «Господи, пробач мені, що я не встав одразу і не помолився».

Я дуже про це шкодую. Господи, я навіть не можу сказати священику, що насуваються великі лиха.

Що мені робити, поки не прийде новий священик?»

Спаситель: «Молись, донько моя, молись багато».

Я: «Але ж це сумно, що вони не вірять у приватні одкровення». Спаситель: «За це вони повинні відповісти».

Спаситель: «Іди з миром, моя люба донько». Я:

«Дякую тобі, мій любий Спасителю».

10.00 Свята Меса в Роті.

12:30 – Після обіду я коротко помолилася на балконі. Спаситель ще раз повторив слова: «Слово переможе, Слово живе».

У мене не було паперу на балконі. Коли я пізніше перевірила, то помітила, що це були ті самі слова, які Він промовив до мене сьогодні вночі. Коли я ще раз перечитала те, що сталося сьогодні вночі, мені спало на думку, що зі мною сталося так само, як з учнями з Емаусу. Я впізнала Спасителя в душі лише пізніше. (Сьогодні читали Євангеліє про учнів з Емаусу.)

21.04.92 – вівторок

10:10 у кабінеті лікаря:

Після молитви, під час єднання зі Спасителем, він сказав:

«Запиши, донько моя, російська війна наближається».

Я: «Як це розуміти? Чи стосується це лише Росії?»

Спаситель: «Всі будуть зачеплені».

Я: «Це буде схоже на те, що було у сербів і хорватів?»

Спаситель: «Цю війну не можна порівнювати з тією».

Я: «Як же мені тоді будувати каплицю, якщо насувається таке?»

Спаситель: «Будуй каплицю якомога швидше».

Я: «У мене немає священика, якому я могла б розповісти про все це від тебе». Спаситель: «Дочко моя, священик скоро прийде».

Я: «Він залишиться в моєму селі?»

Спаситель: «Так, він залишиться в твоєму

селі». Я: «У нас буде двоє священиків?»

Спаситель: «Ні, пастор Фогт переїде в інше місце. Спаситель: «Май терпіння, донько моя, все станеться в належний час». Я: «Мені ще щось записати?»

Спаситель: «Багато молись, донько моя. Я люблю тебе, моя люба донько». Я: «Так я не можу це записати».

Спаситель: «Тож запиши це».

Я: «Мій найдорожчий Спасителю, я відчуваю Твої слова у своєму серці, наче вогонь. Це не просто те, що чуєш, але це приносить користь, коли Ти говориш таке, і це діє одразу. Це підтверджує мені те, що Ти вже сказав мені: «СЛОВО ЖИВЕ», і це правда.

Я не можу достатньо подякувати Тобі своїми словами. Мій Господи і Боже, я люблю Тебе понад усе».

Спаситель: «Іди з миром, моя люба донько». Ввечері — Розарій і Свята Меса в червоному.

22.04.92 — середа

Я молилася, як завжди, але не чула голосу, навіть у каплиці, і ввечері після Святого Причастя теж. Однак під час єднання зі Спасителем я відчувала Його присутність. Спаситель не покинув мене, Він спочивав зі мною.

Увечері прийшла Маріон, і ми писали щоденник.

Сьогодні на роботі у мене були пацієнти, яких мені було важко переконати у вірі, наприклад, я запитала одного чоловіка, чи не сповідався він на Великдень. Він відповів, що у нього ж немає гріхів. Тоді я запитала його, як часто він не ходив до церкви останнім часом.

Він: «Так. Це правда».

Наступний пацієнт скаржився, що хворіє вже 10 років. Я відчула в ньому демона і окропила його свяченою водою. Він відсахнувся, зробив крок назад і сказав: «Заберіть ці хімікати». Неприязнь до свяченої води була відчутна дуже чітко.

Останнім часом до мене на рентген приходило вже кілька циган. Усі вони належать до тієї самої секти, що й ті, хто був у мене на рентгені. Послухавши все, що вони розповідали, можу сказати лише, що вони потрапили в повне ересь.

Усі, близько 6—7 осіб, накинулися на мене, і їхні голоси ставали дедалі гучнішими. Я взяв свячену воду й окропив їх усіх. Потім я благословив їх усіх знаком хреста.

Раптом вони всі зникли.

Увечері — Розарій і Свята Меса в червоному.

23.04.92 — четвер

10:10 у кабінеті лікаря:

Після молитви я кілька разів відчула сильні уколи в правій руці, у тому місці, де Ісус має рани. Біль був сильний, ніби хтось мене вколов, але нічого не було видно.

Тому я запитала Спасителя про це.

Спаситель: «Так, це нечистий дух. Якби вони могли, то вже давно б тебе розіп'яли. Їм не подобається те, про що ти молишся».

Я: «Інші теж моляться».

Спаситель: «Ти забираєш у них багато душ».

Я: «У кожного є ангел-охоронець».

Спаситель: «Пиши, дочко моя. У тебе більше ніж один ангел-охоронець».

Я: «Коли я відчуваю уколи в руці, чи ангели-охоронці тоді не поруч?»

Спаситель: «Так, але я дозволяю це. Інакше як би ти повірила, що навколо тебе є нечисті духи?»

Я: «Було б погано, якби я перестала молитися». Спаситель:

«Продовжуй так, як і раніше, донько».

Я: «Що б ти мені порадив на найближчий час?»

Спаситель: «Пости».

Я: «Так. Мій Господи, я так і зроблю».

Я: «Господи, це тільки для мене, чи я можу сказати це також у молитовній групі?» Спаситель:

«Це стосується всіх».

Спаситель: «Іди з миром, моя люба донько».

Увечері я молилася в Роті в церкві на вервиці. Оскільки в Роті не було Святої Меси, я поїхала до Мінгольсхайма в каплицю Рохуса і там відвідала Святу Месу.

24.04.92 — п'ятниця — Спаситель говорить до мене вже рік.

10:10 у кабінеті лікаря:

Я молилася.

Спаситель: «Запиши це, дочко моя. Цей рік і всі наступні належать мені». Я: «Так, Господи, бо я ніщо».

Спаситель: «Так, ти правильно сказала. Моя дочко, мені подобалася твоя робота дотепер». Я: «У мене таке відчуття, що я не зробила жодного прогресу».

Спаситель: «Ти справді не зробила?»

Я: «Я майже щогодини перебуваю в молитві, тому не дуже розумію, що я зробила. Цей рік з Тобою минув так швидко, як жоден рік раніше».

«Як далі буде зі мною? Ти й надалі будеш моїм духовним наставником?» Спаситель: «Так, донько моя, я й надалі буду твоїм духовним наставником».

Я: «Я сумую, бо всі обрані мають священика, якому можна все розповісти, а я не маю».

Спаситель: «Так має бути, донько моя, але це не надовго». Я запитала Спасителя про війну, що наближається.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, війна з Росії буде великою війною. Цю війну ніхто не зможе зупинити».

Я: «Господи, але ти можеш його зупинити».

Спаситель: «Моя донько, гріх занадто важкий».

Я: «Чи можеш ти мені щось сказати, адже сьогодні виповнюється рік, відколи я чую твій голос?» Спаситель: «Пиши, донько моя, молись безперервно».

Я: «Так, мій Господи, я так і зроблю. Що зможу, з Тобою».

Спаситель: «Я дуже люблю тебе, моя донько. Іди з миром».

Ввечері — Розарій і Свята Меса в червоному.

25.04.92 — субота

Вранці я відвідала Святу Месу у Ваггаузелі. Після Святого Причастя я вклонилася перед табернакулом. Я запитала Спасителя, чи маємо ми написати листа Святому Отцю, чи ще є час.

Спаситель: «Настав правильний час».

Я: «Як це, Спасителю, адже інші кажуть, що Ти не говориш до мене теологічною мовою. Ти говориш так, як я, моїм стилем».

Спаситель: «Якби я говорив так, як подобається всім іншим, ти б мене не зрозумів».

Потім я пішла до Маріон, і ми написали листа до Святого Отця.

З 16:30 до 18:30 я молилася в церкві в Роті, стоячи на колінах.

26.04.92 – неділя

О 6:00 ранку я встала і молилася особливо за тих, хто сьогодні хоче негідно прийняти Святе Причастя, і особливо за священика Вогта.

Після єднання зі Спасителем я запитала, чи слід нам ще щось змінити в листі, який ми написали до Папи.

Спаситель: «Дочко моя, лист хороший. Надішли його».

Я: «Мій Господи і Боже, вчора мені було дуже важко на серці, коли я почула, що розповіла мені першопричащальниця Йінг: вони не можуть кланятися перед Спасителем і перед табернакулом, коли ми співаємо або молимося перед вівтарем, бо пастор Фогт заборонив їм це робити. Вона розповіла мені це в присутності свого вітчима та мого чоловіка, коли я її запитала. Спаситель: «Пиши, дочко моя, цей священик не живе в Божій благодаті».

Спочатку я не хотіла вірити тому, що сказав мені Спаситель, але потім він повторив це втретє.

Я: «А як у нього з Преображенням?»

Спаситель: «Він має повноваження щодо перетворення. Я не можу цього у нього відібрати».

Я: «Господи, це ж жахливо. Я скоро не зможу цього витримати. Господи, мені ніхто не повірить».

Спаситель: «Панує велика сліпота».

Я: «Господи, ти знаєш, як я молюся за пана пароха Фогта. Що ж мені робити?»

Спаситель: «Залиш цього священика мені».

О, як це було важко для мене. Я ледве зміг це написати, це вразило мене, як удар. Я: «Так, мій Господи і Боже, тепер я розумію, чому я маю йти до Святішого Отця.

«Господи, чи перебувають священики в небезпеці?»

Спаситель: «Так, дочко моя. Майже всі вони в небезпеці. Вони не виконують Моєї волі». Я: «Вони не хочуть чи не можуть виконувати Твою волю?»

Спаситель: «Запиши, дочко моя, вони байдужі, коли стоять переді Мною. Вони мусять навернутися».

Я: «Але ж вони мають віру?»

Спаситель: «Вони мало моляться за цю віру».

Я: «Я думала, що віра — це дар Божий?» Спаситель:

«Так, але я можу дарувати її кому завгодно».

Спаситель: «Моя люба донько, йди з миром».

Я: «Мій Господи і Боже, я дякую Тобі за Твоє вчення, Твою доброту, терпіння до мене і Твою лагідність. Я люблю Тебе також за священиків. Змилуйся над ними. Я буду молитися за них».

Власне, я вже кілька років молюся за них у своїй молитовній групі.

10.00 ранку. Свята Меса в червоному.

Я ледве витримала це і мусила оббризкати себе свяченою водою. Я відчувала, ніби на мене навалилося пекло. Безперервно я молилася за віруючих і священика та присвятила Святе Причастя за отця Вогта.

Церемонія мені не сподобалася. Не було гарно, що священик Вогт дозволив проповідувати пані Веннебуш. За те, що священик Вогт у Стетені дав перше Святе Причастя дітям, які приймали перше причастя, і в руки, він справді повинен колись відповісти.

На обід мене запросила дитина з «Білої неділі» на ім'я Йінг до стрілецького клубу.

Незабаром після обіду монахиня з Карлсруе відвезла мене додому, і ми разом помолилися.

Потім прийшла Маріон, і ми писали щоденник.

Потім до мене завітали мій брат Володимир та мій племінник Ратко.

Також мене відвідала Гедвіга з Рота. Згодом я переписала записи з щоденника.

27.04.92 — понеділок

По дорозі на роботу в машині я потрапила в затор. Тож я змогла помолитися більше, ніж зазвичай. Робоче місце:

Я одразу запалила свічку за упокій душ і окропила їх свяченою водою. Доки не прийшли пацієнти, ми з моєю колегою Веронікою разом молилися Радісним Розарієм та молитвами до Святого Духа. Потім я зробила рентген кільком пацієнтам, а після цього пішла до стоматологічної клініки, щоб поставити пломбу. Я пролежала в стоматологічному кріслі близько двох годин. Стоматолог запитав мене, чи хочу я, щоб мені зробили укол. Я відмовилася і присвятила біль навірненню грішників і спасінню душ. Потім протягом усього обстеження я безперервно молилася за Святішого Отця, за ворогів Святішого Отця, за єпископів і священників, а потім за лікарів і медсестер та інші душі. Лікування тривало близько двох годин. Стоматолог дуже сильно пітнів. Наприкінці я сказала йому, що він не сповідався. Але він пояснив, що пітніє через лампу, яка така тепла і яскрава.

Знову зробив рентген кільком пацієнтам.

12.00 у каплиці клініки:

Спочатку я помолився «Ангел Господній», а потім продовжував дуже щиро. Я сказав Спасителю, що нічого не питаю Його, бо я ніщо, і якщо Він хоче мені щось сказати, то нехай це зробить.

Коли я був у глибокій єдності, я спілкувався духовно.

Спаситель сказав мені: «Пиши, донько моя, ти повинна поговорити з отцем Фогтом». Я: «До того, як я надішлю листа Папі, чи після того, як я його відправлю?» Спаситель: «Після того, як ти відправиш листа Папі».

Я: «Так, Господи, що Ти хочеш, щоб я йому сказала?»

Спаситель: «Пиши, дочко моя: «Чи хоче він змінити свою думку, чи ні?» Я: «О, мій Господи, я зараз цього зовсім не розумію».

Я: «Великий Боже, сильний Боже, безсмертний Боже, як мені це йому сказати і коли?»

Спаситель: «Іди до нього ще сьогодні».

Я: «Господи, але я не знаю, яка у нього думка».

Спаситель: «Він знає».

Я: «Чого я досягну, якщо піду до нього?» Спаситель:

«Його спасіння».

Я: «Мій Господи і Боже, це найважче, що мені досі доводилося робити».

Спаситель: «Зроби це, донько моя, це важливо».

Я: «Господи, я більше не можу писати, у мене буде інфаркт, якщо я піду до нього».

Спаситель: «Ти боїшся?»

Я: «Я не боюся, але після всього цього я тепер також вірю, що він не зміниться. Але якщо ти знову даси йому велику благодать, то все може знову налагодитися».

Спаситель: «Так, моя донько, так і є». Я:

«Мені ще щось написати?»

Спаситель: «Напиши, донько моя, що я його ще дуже люблю».

Я: «Господи, чи маю я прочитати йому також учорашній день?» Спаситель: «Сьогоднішній».

Я: «Так, Господи і Боже, я це зроблю. Господи, нехай буде воля Твоя».

Потім я ще запитала Спасителя, чи піде він зі мною до священника, чи я буду сама.

Спаситель: «Я завжди буду з тобою, куди б ти не пішла».

Я подякував Спасителю і вийшов із каплиці на своє робоче місце, щоб працювати. Я пробув у каплиці близько 40 хвилин. Зазвичай я залишаюся в каплиці лише близько 15 хвилин.

Після роботи я відправив листа до отця Вогта рекомендованим листом на пошті.

Було приблизно 16:15. По дорозі додому я молилася на вервиці за отця Вогта. Близько 16:45 я коротко помолилася в церкві, а о 16:50 я була у отця Вогта. Отець вислухав мене. Він був привітний і сказав: «Побачимо, як далі буде».

Я дав йому прочитати копію листа, який я надіслав Святому Отцю.

Коли він прочитав листа, я подумки запитав Спасителя, що мені тепер сказати, і почув: «Зараз мовчи».

Це була коротка розмова, найкоротша з усіх. Я попросив благословення у отця Вогта. Він благословив мене, і я пішов.

Увечері не було Святої Меси в Роті.

О 20:00 — молитовна група:

Ми поклонялися Спасителю. Як завжди, я став на коліна прямо перед Спасителем.

Ми молилися трьома літаніями: «Магніфікат», Літанія до Трійці, Літанія до Серця Марії та Літанія до Всіх Святих. Я відчувала сильне тепло і радість, що йшли від Спасителя. Ми молилися 2,5 години.

Багато хто знову сповідався, і наприкінці я теж це зробив. Усі пішли щасливі. Спаситель дарував нам багато благодаті.

28.04.92 - вівторок

9.45 – 10.45 у кабінеті лікаря:

Сьогодні я не молилася так багато, як зазвичай. Я турбувалася про отця Вогта, як же все буде далі.

Спаситель: «Пиши, дочко моя. Пастор вже подумає над цим». Я: «Чи буду я тепер розмовляти з іншими представниками церковної влади?» Спаситель: «Ти будеш розмовляти з кількома людьми».

Я: «Чи повідомить про мене пастор Фогт у Фрайбурзі?»

Спаситель: «Так, архієпископ Оскар вже поінформований мною про твій голос».

Я: «Так, чи не виявляв він досі інтересу поговорити зі мною?»

Спаситель: «Це ще попереду. Він ще поговорить з тобою».

Спаситель: «Навіть якщо інші будуть насміхатися над тобою, зрікатися тебе і глузувати з тебе, ти повинен прийняти все. Зі мною ти витримаєш до кінця».

Я ще запитав про помічницю при причасті Франциску.

Спаситель: «Вона ще поговорить з тобою».

Я: «Чи маю я розповісти їй щось про роздачу причастя?»

Спаситель: «Скажи їй те, що я сказав тобі».

Вчора ввечері після молитовної групи, коли я розповіла трохи про розмови зі Спасителем, дві жінки сказали мені, що вони не питатимуть Спасителя, чи Він з ними, коли їм доведеться йти до священика, бо це само собою зрозуміло, що Спаситель з ними.

Спаситель: «Будь обережним. Не відповідай на такі зауваження, я найкраще знаю, що вони зробили б».

Я: «Скажи мені, Спасителю, якщо ти хочеш мені щось сказати».

Спаситель: «Пиши, донько моя, чи можеш ти зараз уявити собі, що я тобі скажу?»

Я: «Ні, Господи. Я в напрузі».

Спаситель: «Ти отримаєш листа від Святого Отця. Ти можеш прийти до нього».

Спочатку я не хотіла вірити, потім подумала, що, мабуть, щось неправильно написала, і попросила Спасителя повторити мені це.

Я сказала: «Будь ласка, повтори мені це ще раз, любий Ісусе, мій душпастир». Тоді я почула це вдруге.

Спаситель: «Ти отримаєш листа і зможеш піти до Святого Отця».

Я: «Господи Боже, коли мені туди їхати, я залишаю це на Твою волю, адже Ти знаєш, як у мене тут справи з роботою. І якщо мені доведеться їхати зараз, то я полечу туди літаком туди».

Я: «Мій Господи і Боже, я вже зараз радію, що зможу поговорити з Отцем Небесним. Великий Боже, Ти все знаєш, Ти все бачиш, Ти робиш усе, як хочеш, і все правильно, як Ти робиш. Моя велика Любов. Не можна відокремлюватися від Тебе.

Я вірю, що це могло б бути найбільшим злом, якби хтось думав, що може обійтися без Тебе і жити.

Я дякую Тобі від щирого серця за Твою любов і лагідність, мій Господи і Боже. » Спаситель: «Іди з миром, моя люба донько. »

Моя душа була сповнена любові та миру, і я була така щаслива. Я розмовляла зі Спасителем понад 30 хвилин.

О 12:00 у каплиці клініки. Після цього я трохи прогулялася на свіжому повітрі та зірвала для Матері Божої невеликий букет квітів.

З 15.00 до 15.45 я писала щоденник. Спочатку я перегорнула його і прочитала, що розповідала Спаситель у попередні дні.

Я відвідала Святу Месу в Роті та присвятила Святе Причастя Святому Отцю та Маріон.

Після церкви прийшла Маріон, і ми писали щоденник.

29.04.92 – середа

Сьогодні вранці я знову більше молився.

О 10.00 у кабінеті лікаря я з'єдналася зі Спасителем. Спаситель: «Пиши,

дочко моя, ти мусиш піти до пана декана Енца». Я: «Мій Господи і Боже,

мій Ісусе, мій душпастир. Чому?» Спаситель: «Ти мусиш сказати йому

найважливіше, що я тобі надихнув». Я: «А що це в тебе, найважливіше?»

Спаситель: «Скажи йому про війну, бо Церква мусить терміново виправитися». Я: «А що це за виправлення?»

Спаситель: «Пиши, найдорожча донько. Причащення на руку треба терміново скасувати. А Святе Причащення має передаватися лише через освячені руки священника

Я: «Чи маю я сказати йому, що написала листа Святому Отцю?» Спаситель: «Ти можеш показати його йому».

Я ще запитала, як Спаситель хоче, щоб віруючі приймали Святе Причастя: стоячи чи на колінах.

Спаситель: «Дочко моя, запам'ятай це назавжди. Я — Господь і Бог, і кожен повинен виявляти мені найглибшу шану».

Я: «Господи, але найглибша шана — це коли людина схиляється перед Тобою, ставить коліна і приймає Тебе з чистим серцем».

Спаситель: «Так, моя донько, ти знаєш це».

Я: «Господи, чи маю я відразу йти до пана декана, чи маю повідомити про це пана пароха Фогта, щоб він домовився про зустріч, адже він є моїм місцевим священником?»

Спаситель: «Іди до пана пароха Фогта і скажи йому, щоб він домовився про зустріч із

деканом Енцем».

Я: «А якщо священник, пастор Фогт, скаже, що я маю зробити це сам?» Спаситель: «Тоді роби це на його відповідальність».

Я: «Коли мені це зробити?»

Спаситель: «Дочко моя, зроби це якомога швидше». Я:
«Господи, ти сьогодні трохи суворий».

Спаситель: «Дочко моя, чаша вже давно переповнена».

Я: «Дорогий Спасителю, я не дуже добре це розумію. Вибач мені, що це означає: «Чаша переповнюється?»

Спаситель: «Дочко моя, гріх такий важкий, що я вже не можу його витримати».

Я: «Мій Господи і Боже, змилуйся над нами, спаси нас, адже ми твої діти. Ісусе, Сину Бога Живого, чи мушу я ще щось записати?»

Спаситель: «Моя люба донько, цього достатньо. Іди з миром».

Я: «Мій Господи і Боже, я так і зроблю. Господи, нехай буде воля Твоя. Я дякую Тобі від щирого серця за Твої слова».

Я була з'єднана зі Спасителем приблизно 30 хвилин.

12:00 у каплиці: Я щиро молилася, а потім з'єдналася зі Спасителем. Я: «Мій Господи і Боже, я написала слова, а що б Ти написав на моєму місці?»

Спаситель: «Запам'ятай, дочко моя, це послання для священників».

Я запитала, чи маю я поїхати до святого отця Гебхарда Гейдера ще цього тижня.

Спаситель: «Наступних вихідних».

Потім я запитала, чи маю я піти до священника Вогта, чи зателефонувати йому, бо тоді я зможу після роботи зайти до святого декана.

Спаситель: «Зателефонуй йому»

(священнику Фогту). Я: «Я правильно це написала?»

Спаситель: «Пиши, донько, ти написала правильно».

Я: «Господи, якщо вони запитують, як я чую тебе, то я не зможу це правильно пояснити».

Спаситель: «Скажи їм, що ти чуєш мене в глибині серця, і там я перебуваю з тобою».

Я: «Але я працюю в клініці вуха і багато маю справу зі слуховим проходом, і я не чую Тебе своїми вухами».

Спаситель: «Це надприродне».

Я: «Але вони скажуть, що надприродне може походити і від диявола». Спаситель: «Нехай моляться про розрізнення духів. Тоді вони зрозуміють, чи надприродне походить від доброго, чи від злого духа».

Близько 13:15 я зателефонував до отця Вогта. Я сказав йому, що Спаситель наказав мені звернутися до декана Енца і що він має домовитися про зустріч із деканом. Він був здивований і перепитав ще раз.

Я повторив це вдруге.

Пастор Фогт сказав, що я маю домовитися про зустріч самостійно. Я подякував. Пастор Фогт був дещо недружнім.

14.00 у каплиці на робочому місці:

Я гірко плакала, потім коротко помолилася і з'єдналася зі Спасителем.

Спаситель: «Після роботи йди до нього (до шановного декана Енца) особисто, після роботи. Не дзвони йому заздалегідь».

Я: «Він буде вдома, коли я прийду до нього?»

Спаситель: «Так».

Я: «Я навіть не знаю, де він живе. А якщо він не захоче мене слухати?» Спаситель: «Він вислухає тебе».

Я: «Мій Господи і Боже, я покладаю всю свою надію в Твої руки.

Господи, нехай буде воля Твоя. Дякую Тобі, я зроблю те, що Ти мені сказав». Я пробув у каплиці клініки близько 15 хвилин.

Я отримав благодать, моя душа знову була негайно зцілена, і я був щасливий та зміг знову працювати.

По дорозі до Віслоха до святого декана Енца я молився на вервиці та іншими молитвами за святого пароха Ерца. Трохи після 17:00 я вже був у Віслоху в церкві Святого Лаврентія. Я коротко помолвився там і сказав Спасителю: «Тепер я тут і навіть не знаю, де мешкає святий декан Енц».

Я попросив Спасителя, щоб Він дав мені силу і мир, і щоб Він надихнув мене на те, що я маю сказати, коли прийду до святого декана Енца. І я вірю, що Спаситель зі мною. Я вийшов із церкви і запитав літню жінку, де мешкає святий декан Енц. Вона мені сказала, і я, немов блискавка, опинився перед парафіяльним будинком.

Мені відчинила симпатична жінка, і я сказав їй, що мені потрібно поговорити з паном деканом, бо Спаситель послав мене сюди.

Вона відразу сказала, що пана декана немає.

Я запитав, чи вона впевнена, адже мене послав Спаситель.

Вона відповіла, що він у деканаті на площі Аденау зайнятий з дітьми, які приймають перше причастя.

Я запитав, коли він повернеться. Вона порадила мені спробувати ще раз близько 19:00, і я сказав їй, що буду його шукати.

Спочатку я пішов до будинку деканату на площі Аденау. Там один чоловік сказав мені, що пан декан Енц уже давно пішов. Тоді я знову зайшов до церкви і сказав Спасителю:

«Дорогий Спасителю, Ти сказав мені, що коли я прийду до пана декана, він буде вдома».

Спаситель: «Він вдома».

Я: «Тоді та жінка збрехала».

Спаситель: «Зайди в будинок».

Тоді я вийшов із церкви і підійшов до дверей парафіяльного будинку. Я не хотів заходити і почав молитися, бо внутрішньо я також відчував, що пан Декан Енц був у будинку. Я тримав у руках розарій і кілька разів прочитав «Аве Марія» латиною, молитву до Архангела Михаїла, кілька разів «Санктус» латиною. Потім прийшов молодий чоловік і зайшов всередину. Він побачив, що я молюся на розарії. Потім прийшла літня жінка, мати домогосподарки парафіяльного будинку. Після цього прийшов ще один майстер, якого я вже бачила в будинку деканату та в церкві. Четвертий чоловік, що прийшов, став прямо переді мною і голосно кричав та ревів: «Ніхто не може мені допомогти». Його голос звучав відчайдушно.

Я відразу відчув диявола всередині себе і не відповів йому. Але я продовжував побожно і напівголосно молитися, промовляючи одну «Аве Марія» за іншою.

Але ВІН чув мою молитву. Він розлютився і кілька разів подзвонив у двері, став неспокійним і погрожував мені, щоб я перестав молитися.

Він глузував з розарію, підняв на мене руку і сказав, що мене поб'є. Я не зрушила з місця і продовжувала молитися.

Тоді він знову подзвонив у двері, і через домофон пролунав голос економки, що тут нікого немає. Чоловік пішов геть, сповнений гніву та люті. Я продовжувала молитися, а трохи згодом закликала Пресвяту Богородицю та ангелів і просила їх про допомогу. Я благала: «Пресвята Богородице, розпрости свій плащ над цим домом».

Раптом двері відчинилися, і жінка сказала мені, що я можу зайти, бо тим часом прийшов пастор. Вона виглядала невпевнено, і я відчув, що вона не була щирою.

Я сказав їй: «Де я, там одразу ж з'являється диявол».

Я все ще тримала в руці розарій, коли підійшла до декана і сказала йому, що молилася біля дверей, бо Спаситель сказав мені, що священник у будинку, і тому я не хотіла дзвонити. Він здивовано подивився на мене.

Я сказав йому, що Спаситель сказав мені, що декан повинен знати.

Ми розмовляли приблизно 25 хвилин, і я прочитала йому останні три сторінки щоденника, а також дала йому прочитати лист, який я надіслала Святому Отцю.

Він сказав мені, що поговорить із пастором Фогтом.

Я попросив у нього благословення і вклонився перед ним на коліна. Він дав мені дуже гарне благословення, і я пішов.

На парковці, де стояла моя машина, я зустрів домогосподарку парафії і сказав їй, що вона повинна піти на сповідь. Вона відповіла, що це була вимушена брехня. Я ще сказав їй, що Бог це бачив. Тоді вона засміялася і пішла далі.

О 18:25 я вже була в церкві в Роті. Я присвятила Святе Причастя за декана Енца та за пастора Фогта.

Після Святого Причастя, коли я з'єднався зі Спасителем, я запитав Його, чи все було правильно з паном деканом.

Спаситель: «Все було правильно».

Спаситель: «Дякую тобі... Через деякий час Спаситель продовжив:

Спаситель: «Я люблю тебе, моя люба донько, йди з миром».

Після церкви я розмовляла з монахиною (Штайнхаузер). Я вберегла її від єресі і розмовляла з нею понад 20 хвилин. Вдома я приготувала собі щось поїсти, і ось уже знову прийшли гості. Я знову говорила про Бога, бо гість не знав, чи він хрещений.

У моєму чоловікові вирував диявол. Гнів і ненависть проявилися в ньому, він навіть вивихнув хвору ногу. Після цього прийшла ще Люсія.

Вона пообіцяла мені, що помолиться за мене, і сказала, що вже з нетерпінням чекає на понеділок, на молитовну групу. Вона любить приходити сюди молитися.

О 22:45 я лягла спати.

Я вже багато ночей так мало спав, про це знає лише Господь. І все ж Спаситель дає силу продовжувати працювати.

Я вірю, що цей день став для мене великим уроком. Адже Спаситель підтвердив мені, що я чую Його голос, і водночас показав, як розлючений на мене сатана. Без Спасителя я б точно не зміг його перемогти.

Дякую Тобі, мій Господи і Боже, за цю велику благодать, яку Ти сьогодні мені дав.

Для мене справедливе: «Хто шукає, той знайде», а для пана декана — «Пильнуйте, бо не знаєте, в яку годину він прийде».

30.04.92 — четвер

Сьогодні вранці я багато молився. Потім разом із колегою я ще помолився на вервиці. О 10.00 я була в кабінеті лікарів і працювала. Під час роботи я могла добре молитися. Пізніше я наvertsала своїх пацієнтів, які прийшли на рентген, тих загублених овець, які вважають, що не мають гріхів і не сповідаються.

Один пацієнт був з Угорщини, інший — з Італії, третій приїхав з Румунії, а потім ще прийшов німець з Мауера. Це був гарний улов. Так я отримала Послання від Спасителя лише о 12.30 у каплиці клініки.

Я: «Коли я вчора молився перед дверима декана, а чоловік з нечистим духом стояв переді мною, ти був зі мною».

Спаситель: «Так, я був з тобою».

Я: «Тому він не зміг мене атакувати».

Я: «Який нечистий дух був у того чоловіка? Я питаю тебе, бо ти мій духовний наставник, і якщо я маю це знати, то скажи мені, якщо ти цього хочеш».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, це був Люцифер».

Я: «Демон Люцифера чи сам Люцифер?»

Спаситель: «Сам Люцифер».

Я: «Він був там сам, чи були там ще інші?» Спаситель:

«Там були цілі полчища».

Я: «Мій Господи і Боже, якою була його мета? Чи це тому, що я молився перед дверима декана? Він прийшов саме зараз, коли я мав обговорити важливі справи з паном деканом.

Мій Господи, скажи мені, чи це важливо для священиків».

(Сатана був розлючений, бо я розмовляла з паном деканом про скасування причастя на руку та запровадження причастя в рот, адже причастя на руку — це справа рук Сатани.)

Спаситель: «Пиши, дочко моя, священики повинні виконувати мою волю». Я:

«Але яка мета у Люцифера?»

Спаситель: «Він хоче заволодіти ними всіма».

Я: «Господи, чи правильно я написала?» Спаситель:

«Так, це правильно».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, священики зараз впадають у розгубленість». Я: «Чому?»

Спаситель: «Тому що вони перебувають у багнюці. Дочко моя, залишайся вірною мені й будь непохитною».

Я: «Спасителю, на мене щось насувається. Ти можеш мені сказати, адже я з тобою і я повірю».

Спаситель: «Ти будеш просіяний».

Я: «Дорогий Боже, що означає «пройдеш через сито»?

Спаситель: «Тебе будуть розпитувати багато людей. Слухай уважно мій голос». Я: «Мій Господи і Боже, але це нелегко».

Спаситель: «Я вже казав тобі: у кінці ти переможеш разом зі Мною». Я:

«Дякую, мій Господи і Боже, все відбувається так, як Ти сказав».

Я була в церкві, одягнена в червоне. Святе Причастя я присвятила

Маріон. Я особливо молилася за неї.

Прийшов архітектор Вольфганг і оглянув місце, де ми хочемо побудувати молитовню.

Росвіта теж була там.

Увечері прийшли Маріон, її мати та Еріх. Коли я писала щоденник разом з Маріон, мій чоловік, Ірма та Еріх молилися на вервиці.

Дякую Богу за цю ласку.

01.05.92 – п'ятниця

Вдома, приблизно о 7:00:

Після 45 хвилин молитви я з'єднався зі Спасителем.

Я: «Мій Господи і Боже, мій Добрий Отче і Спасителю, що Ти хочеш мені сказати, щоб я записав? Господи, нехай буде воля Твоя. Мій Господи, я ніщо. Я навіть не наважуюся сьогодні про щось Тебе запитати. Можливо, тому, мій Господи, що я так розчарований у священиках. Моє серце болить через них. Так, Господи, я плачу через священиків. Хочуть їх врятувати з багнюки, а вони не слухають».

Спаситель: «Пиши, моя донько. Ти повинна найближчим часом говорити від мого імені. Тебе запросять до пана архієпископа».

Я: «До кого? До архієпископа

Сайєра?» Спаситель: «Так, моя донько».

Я: «Про що я маю з ним говорити?»

Спаситель: «Те, що Я тобі надихнув».

Я: «Коли я буду з ним розмовляти: перед тим, як піду до Святішого Отця, чи після того, як поговорю зі Святішим Отцем?»

Спаситель: «Перш ніж ти розмовляв із Святим Отцем».

Я: «Мій сильний, безсмертний і святий Боже, чи мушу я до цього підготуватися?»

Спаситель: «Молись і пости».

Я: «Так, мій Господи, я це зроблю. І Ти будеш зі мною».

Спаситель: «Так, я буду з тобою».

Я: «Чи мушу я ще щось записати?»

Спаситель: «Так. Запиши, дочко моя, ще дещо. Все, що я тобі досі надихнув, тримайся цього твердо і вірно».

Через деякий час Спаситель сказав:

«Іди з миром».

Я близько 30 хвилин перебувала у тісному єднанні зі Спасителем. Після цього я ще молилася, але не записувала все. Я мушу бути лаконічною, інакше Маріон не встигне за моїми записками.

Увечері я була в церкві на молитві Розарію. Тоді відбулася церемонія відкриття травневих богослужінь на честь Марії. Було б краще, якби більше людей молилося.

Маріон була в мене в гостях після обіду, і ми писали щоденник.

Хільде та Гедвіга завітали до мене після церкви, і я зміцнила їх у вірі. Я молилася за пані Веннебуш, щоб вона більше не роздавала Святе Причастя.

Спаситель сказав мені: «Треба молитися за цю справу».

02.05.92 — субота

О 7:15 мене привели до Ваггаузеля на Святу Месу, на першу лаву перед табернакулом. Інші віряни, які брали участь у Святій Месі, сиділи в задній, меншій частині церкви, за вівтарем. Звідти не видно табернакулу та Богоматері з Ваггаузеля, Матері з добрим серцем.

Я навіть не можу описати, як я отримала благодать на цьому місці перед табернакулом, одразу ж.

Святу Месу відправляли троє отців. Я прийняла духовну Причастя і відчула, що

Спаситель прийшов до мене.

Потім я пішла до Маріон, і ми писали щоденник.

О 12:00 ми молилися «Ангел Господній». Під час молитви я почула, що мою свекруху мають забрати ще цього місяця. Мені це було не зовсім зрозуміло, і я розповіла про це Маріон. Коли я повернулася додому, я скосила останню ділянку в саду, а потім посіяла овочі.

О 16:25 я пішла в Рот до церкви, де залишилася приблизно до 20:00.

Спочатку я разом з кількома жінками молилася на вервиці. Потім я продовжувала молитися сама до приблизно 17:25. Тоді я з'єдналася зі Спасителем.

Я: «Спасителю, чи правильно було сьогодні вранці у Ваггаузелі, що я брала участь у Святій Месі перед табернакулом?»

Спаситель: «Продовжуй так, моя донько».

Я: «Отець Бертольд хотів уділити мені Святе Причастя. Але оскільки я стояв на колінах не поруч з іншими віруючими, а навпроти дарохранильниці, я був настільки глибоко духовно з'єднаний зі Спасителем, що відчував Його присутність поруч зі мною.

І тому я не причастилася сакраментально, хоча отець Бертольд дав знак, що я можу причаститися. Спасителю, чи правильно я вчинила?»

Спаситель: «Якщо він хоче дати тобі Святе Причастя, то йди до нього».

Я: «Але коли я духовно з'єдналася з Тобою, Ти ж був зі мною». Спаситель: «Так, я був з тобою».

Я не хотіла більше нічого питати.

Потім настала тиша.

Потім я почула: «Пиши, дочко моя».

Потім знову настала тиша.

Я думала, що ж тепер буде.

Потім я почув ще: «Цього місяця я заберу до себе твою тещу. Молись за неї».

Я: «Так, Господи, я буду молитися за неї».

Я: «Господи, я більше не можу просити Тебе ні про що. Ти добрий і милосердний. Я люблю Тебе понад усе».

Знову настала тиша.

Раптом з мого правого ока скотилася велика сльоза. Я думав, що це означає і що буде далі.

І тут я почула:

«Пиши, дочко моя: «У Сербії теж буде війна». Я: «Але це сумно, мій Господи».

Я запитала: «Чи буде знищена моя батьківщина?»

При цьому я думав про два великі міста — Белград і Панчево.

Спаситель: «Так і буде».

Я: «Мій Господи і Боже, що мені робити?»

Спаситель: «Багато молись».

Я: «Господи, я вже не знаю, як молитися про все. На мене навалюється так багато». Я:

«Коли це буде, мій Господи і Боже?»

Спаситель: «Пиши, дочко моя, найближчим часом».

Спаситель: «Дочко моя, будь сильною».

Я: «Так, Господи, я буду сильною, бо Ти так хочеш». Я:

«Дякую Тобі, мій Господи і Боже».

Після того, як я дві з половиною години стояла на колінах і молилася в церкві, я залишилася ще на Святу Месу. Святе Причастя я присвятила своїй свекрусі.

Коли я повернулася додому, мій чоловік був розлючений, бо я так довго була відсутня. Я не могла йому розповісти, що я почула про його матір. Я мовчала, бо він мені не вірить і здебільшого бореться проти мене.

03.05.92 — неділя

7.30 вдома:

Я почала молитися, а потім з'єдналася зі Спасителем.

Я сказала Спасителю: «Що мені робити? Якщо я розповім про це у себе на батьківщині, мені повірять».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, вони тобі не повірять».

Спаситель: «Люди, які не примирилися з Богом, повинні негайно покаятися, лише тоді вони зможуть спастися».

Я: «Мій Господи і Боже, якщо Белград і Панчево будуть зруйновані, чи вважатиметься це каральним судом?»

Спаситель: «Так, моя дочко, саме так».

Я: «Господи, у цьому місті було зроблено найбільше абортів».

Спаситель: «Ти вгадала».

Я: «Господи, чи можу я щось зробити для цих людей?» Спаситель: «Тут допомагають лише піст і молитва».

Через деякий час я почула, як Спаситель сказав:

«Дочко моя, я люблю тебе. Залишайся вірною мені. Іди з миром».

Я: «Мій люблячий Отче, благодать, милосердя та прощення для всіх людей, які ще не примирилися з Тобою. Мій Господи та Боже, спаси їх, щоб вони не загинули. Дякую Тобі, мій любий Ісусе, мій душпастир, за Твої живі слова та численні благодаті, які Ти мені дав».

О 10.00 я відвідала Святу Месу в Роті.

Я страждав під час Святої Меси. Діти та священник не виявляли поваги до Бога. У другій половині дня я був на прощанні на Летценберзі.

Я знову повернулася додому розчарована. Проповідь виголошував капітуляр, але не те, що люди повинні сьогодні чути. Він весь час говорив навколо-навколо.

Коли я після молитви спускався з Летценберга, від каплиці Божої Матері Скорботної, вниз по винограднику, то перед парафіяльним будинком, навіть не думаючи про це, зустрів капелана. Я сказав йому, що наступного разу я проповідуватиму про Меджугор'є. Він здивовано подивився на мене. Я сказав, що незабаром приїду до архієпископа Оскара. Він потиснув мені руку, і я пішов. Мабуть, я мусив йому це сказати. Вдома я молився на вервиці. Потім прийшла Маріон, і ми писали щоденник. У той час, поки ми писали, мій чоловік, Ірма та Гедвіга Гегер разом молилися на вервиці. Злий дух і сьогодні знову мучив мене сильними уколами в правий зап'ясток. Щоразу, коли я окроплюю його свяченою водою і приношу біль у жертву за спасіння душ, біль зникає.

04.05.92 – понеділок

З 10:00 до 11:00 я щиро молився, сидячи в кріслі стоматолога в клініці.

12.00 у каплиці клініки:

Після молитви я щиро промовляв молитву Фатіми та інші молитви.

Я запитала Спасителя, бо вчора в церкві я так страждала, коли діти танцювали навколо віттаря.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, це не годиться біля віттаря. Це жертвний віттар. Цим священик відверне дітей від поваги».

Я: «Вчора вдень мені також не сподобалася проповідь на Летценберзі».

Спаситель: «Проповідь не відповідає сучасності».

Я: «Мені достатньо того, що я почув». Потім настала глибока тиша.

Потім я почула, як Спаситель сказав:

«Пиши, дочко моя, —» Тиша — «Тобі доведеться піти,» — Тиша — «Ти не знаєш, що буде далі, правда?»

Я: «Мій Господи і Боже,» — тиша — «Великий Боже, святий Боже, куди мені йти, але перш ніж Ти мені скажеш, забери в мене страх і боязнь людей і дай мені благодать, щоб я зробила і виконала те, що є Твоєю волею.»

Спаситель: «Ти повинен піти до канцлера Коля. Він повинен закликати народ до молитви».

Я: «Що я маю йому сказати, коли він запитає мене, чому?»

Спаситель: «Скажи йому, що настане війна».

Я: «Чи маю я також сказати йому, що Белград і Панчево будуть знищені?»

Спаситель: «Так, напиши це, ти мусиш йому це сказати».

Я: «Господи, але це ж серйозна справа». Спаситель:

«Зроби це, дочко моя».

Я: «Так, Господи, я це зроблю. Господи, нехай буде воля Твоя». Я: «Коли мені йти?»

Спаситель: «Іди, як тільки зможеш».

Я: «Господи, коли я приїду до нього, чи він мене вислухає?»

Спаситель: «Так, він тебе вислухає.»

Я: «Я зроблю це, дай мені, будь ласка, благодать і все, що мені потрібно, щоб я це зробила».

Тоді я почула голос Спасителя: «Я люблю тебе і дякую тобі, моя донько. Іди з миром».

Хольгер молився поруч зі мною в каплиці і дивився, як я записувала.

Я розповіла йому, що доручив мені Спаситель, і він підказав мені, як я можу потрапити до канцлера.

У Людвігсгафені є монастир Марії, туди ходять і його сини. Я відразу ж згадала про отця Стефана, але він зараз перебуває поблизу Кельна, я знаю лише, що Фрідолін має його номер телефону.

Після цього я запитала Спасителя, чи правильний цей шлях. Спаситель: «Так, донько моя, так теж можна».

Я: «Мені ще щось записати, чи все так, як ти хочеш?» Спаситель: «Моя донько, так і є».

Моя перерва закінчилася. Я не вийшла на свіже повітря і відразу продовжила працювати.

О 18:15 я отримала від Фрідоліна, який був у Ландерсхофені, номер телефону отця Стефана в Кельні: 0221—214535 — Св. Колумба.

Я тричі намагалася додзвонитися за цим номером. Але ніхто не брав трубку.

О 18:40 до мене завітали шестеро людей із Пірмазенса та околиць. Ми разом пішли до Мінгольсхайма, у каплицю Святого Рохуса, і там взяли участь у Святій Месі, оскільки в Роті її не було. Я сказав їм, що ми всі маємо присвятити Святу Месу за пана федерального канцлера Коля та його родину. Нас було семеро, хто це зробив.

Додому я прийшов приблизно через 15 хвилин до молитовної групи. Ще ніколи стільки людей, як сьогодні, не приходило на молитву. Прийшов також отець, який на той час перебував у каплиці Рохуса, отець Зеллнер.

Ми багато молилися. Наприкінці віряни щасливі пішли. Отець спочатку відмовився дати благословення.

Потім він поставив мені кілька запитань, і лише після цього дав нам усім чудове благословення.

Один з вірян, Тоні, який майже завжди приходив на молитовну групу, розхвилювався і був дещо ображений, бо, коли ми попросили отця дати нам благословення, він спочатку відмовився це зробити.

Він сказав, що Богородиця вже благословила нас. Я сказав: «Так, я вірю в це, і це правда».

І все ж отець не захотів нас благословити, навіть після того, як я ще раз його про це попросив.

Тоді Тоні сказав: «Тоді він не справжній священик».

Отець запитав, хто говорив зверху, чи це святий, бо Тоні сидів на сходах, бо більше не було місця. Тоні відповів: «Так, Антоній».

05.05.92 — вівторок

10:00 у кабінеті лікаря:

Після молитви я з'єднався зі Спасителем. Я запитав про отця, який вчора ввечері завітав до молитовної групи.

Спаситель: «Це була спокуса».

Я: «Що ти маєш на увазі під спокусою? Адже ти кажеш, що причащення на руку треба скасувати, а отець каже, що він мусить слухати єпископів».

Спаситель: «Ти повинен твердо дотримуватися того, що я тобі наказав». Я: «Господи, це так незрозуміло».

Спаситель: «Мої слова, які я тобі надихнув, є живими словами». Я: «Що це означає?»

Спаситель: «Слова залишаються, і ніхто не має права їх скасувати». Я: «Єпископи, напевно, їх скасують».

Спаситель: «Але не ті єпископи, які живуть у Божій благодаті». Я: «Чи правильно вчинив Тоні?»

Спаситель: «Я дозволив це».

Я: «Як мені це розуміти, мій душпастир?»

Спаситель: «Священик повинен завжди давати благословення, коли його просять».

Я розповіла, що не змогла додзвонитися до отця Стефана.
Спаситель: «Пиши, донько моя, йди до монастиря».
Я: «Де це, у Людвігсгафені чи в Оггерсхаймі?»
Спаситель: «В Оггерсхаймі».
Спаситель: «Там ти зустрінеш отця, який найшвидше зв'яже тебе з канцлером паном Колем».
Я: «Чи не треба мені йти через синів канцлера?»
Спаситель: «Слухай уважно отця».
Я: «Чи знатиме цей отець, що я прийду?» Спаситель:
«Так, він знатиме».
Я: «Коли мені туди йти?»
Спаситель: «Іди ще сьогодні».
Я: «Чи маю я сказати отцю, чому я мушу йти до канцлера Коля, чи маю мовчати?»
Спаситель: «Скажи йому, чому ти повинен з ним поговорити».
Я: «Мій Господи і Боже. Я зроблю так, як ти сказав. Господи, нехай буде воля Твоя. Але я прошу Тебе, мій милосердний Боже, веди мене, щоб я не заблукав. І дай мені, будь ласка, благодать, щоб я виконав Твою волю».
Тоді я додав: «Що буде далі, я віддаю в руки Божі. Я про це не турбуюся».
Спаситель: «Ні. Дочко моя, тобі не треба про це турбуватися».
Я запитала про свого чоловіка, бо вчора знову відчула, що нечистий дух був з ним. Я запитала, чи я помилилася, чи, можливо, мені це здалося.
Спаситель: «Нечистих духів навколо тебе більше, ніж ти думаєш». Я:
«Я постійно піддаюся спокусам».
Спаситель: «Так, ти завжди маєш пильнувати».
Я: «Господи, без Тебе я втрачена».
Спаситель: «Це правда. Але зі мною ти ніколи не заблукаєш».
Я: «Чи мушу я ще щось записати, після того як так багато запитала?»
Спаситель: «Дякую тобі, донько, що ти запитала мене. Іди з миром, моя люба донько».
12:15 у каплиці:
Перш ніж я увійшла до каплиці, я була в роздумах. Я думала, що, можливо, щось неправильно записала, що монастир знаходиться в Людвігсгафені. Я була трохи збентежена, бо Спаситель сказав мені, що він знаходиться в Оггерсхаймі.
Коли я увійшла до каплиці, в той самий час прийшов молитися й Хольгер.
Я сказав йому, що мені треба ще раз запитати Спасителя про те, що мені було незрозуміло. Потім я запитав його, чи, можливо, він точно знає, де саме знаходиться монастир.
Він сказав: «В Оггерсхаймі».
Тоді я сказав, що мені більше не треба питати Спасителя. Отже, ця плутанина була лише від нечистого духа, який завжди хоче навіювати мені протилежне тому, що говорить мені Спаситель.
Я коротко помолівся і з'єднався зі Спасителем.
Я запитала Спасителя, бо часто відчуваю укол на тильній стороні правої руки, наче гострий удар ножем.
Спаситель: «Пиши, дочко моя, нечистий дух намагається, якщо ти йому дозволиш, вкарбувати в тебе рани. Але це не моя воля».
Я: «Чому він це робить?»
Спаситель: «Щоб ти швидше підкорялася тому, що я тобі наказую».
Я: «Але це неприємний біль, що мені робити?» Спаситель: «Ти досі все робила правильно, донько моя. Багато молись».

Я: «Господи, якщо я буду багато молитися, він буде нападати на мене ще сильніше». Спаситель: «Але він стане слабкішим».

Я: «Дякую тобі, Боже мій, я мушу йти на роботу». Спаситель: «Я люблю тебе, дочко моя, йди з миром».

16:00: Я поїхала до Людвігсгафена, одразу після роботи. По дорозі, під час поїздки, я вже молилася на вервиці за отця, з яким мала зустрітися. Я зовсім не знала дороги, але мене привели до церкви в Оггерсхаймі. У церкві був лише один чоловік, який молився перед табернакулом. Коли я коротко помолилася, я запитала Спасителя, що мені тепер робити. Спаситель: «Іди, я тобі покажу».

Я вийшов із церкви, і чоловік, який щойно ще стояв на колінах перед дарохранильніцею, вже був позаду мене. Я запитав його, чи є тут монастир?

Чоловік сказав «тут» і вказав на будівлю переді мною. Тоді я запитав, чи це жіночий, чи чоловічий монастир. Чоловік лише відповів: «Чоловічий».

Я зайшов у монастир і побачив у передпокої зображення святого Франциска.

Там я відразу помолвився до святого Франциска «Отче наш», «Радуйся, Маріє» та «Слава Отцю» і попросив його, щоб він послав до мене потрібного отця.

Прийшов отець, і я звернувся до нього. Ми пішли до кімнати для переговорів.

Спочатку ми обоє мовчали, і я на мить занурився в молитву, щоб перевірити, чи це той самий отець. Я почув голос Спасителя: «Поговори з ним».

Я могла вільно розмовляти з ним, бо він також був смиренним, і я відчувала той мир, який він мав. Я залишилася там на Святу Месу. Після Святого Причастя я почула Спасителя: «Ти вчинила правильно, дочко моя».

Я присвятила Святе Причастя цьому отцю, канцлеру Колю та моїй свекрусі.

По дорозі додому я знову молилася в машині на вервиці за наміри отця.

Окрім прохання про допомогу, з яким я звернувся до цього отця, щоб він домовив мені зустріч із федеральним канцлером, я ще говорив про війну, що насувається з Росії, та про причащення з руки, яке мають скасувати.

06.05.92 — середа

З 8:30 до 11:30 я весь час лежала на стоматологічному кріслі в клініці.

Мені ставили пломби. У думках я безперервно молився, і я молився серцем. Я не дозволив зробити собі укол і присвятив біль багатьом проханням, особливо за доктора Еберта, який працював у цій ЛОР-клініці і в ці дні загинув у автокатастрофі.

Двоє стоматологів, які мене лікували, також поступово на вернулися. Одного з них я вже колись закликав піти до сповіді.

Після візиту до стоматолога я повернувся на своє робоче місце і дві години робив пацієнтам рентген.

О 13:30 я пішла до каплиці: я не хотіла більше задавати Спасителю питань, але мала прагнення з'єднатися зі Спасителем.

Я молилася від щирого серця і почула Спасителя: «Пиши, дочко моя». Я: «Так, мій Господи і Боже, мій любий Ісусе, мій душпастир, я запишу. Але, будь ласка, дай мені благодать і захист, щоб я зробила те, що Ти хочеш від мене».

Спаситель: «Ти мусиш іти» — тиша — «моя донько» — тиша —

Я: «Великий Боже, Святий Боже, куди?» (В душі я була така напружена, чекаючи, що ж буде далі.)

Спаситель: «До федерального канцлера, пана Коля, якомога швидше».

Я: «Господи Боже, я вже сказав отцю Йоахіму, що мені треба поговорити з Г. Колем».

Спаситель: «Він тобі зателефонує».

Я: «Тоді я маю чекати, поки він мені зателефонує?» Спаситель: «Так, чекай».

Я: «Чи мушу я ще щось сказати?»

Спаситель: «Те, що я тобі сказав». Я: «Що настане війна».

Спаситель: «Так, що війна скоро настане».

Я: «І ти сказав, що він закликає народ до молитви». Спаситель:

«Так, він мусить це зробити».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, ви перебуваєте у великій небезпеці. Небезпека надходить із боку Росії».

Я: «Хто ці «ви»?»

Спаситель: «Люди в Європі».

Я: «Я чула від Тебе, що через цю війну в небезпеці лише Німеччина». Спаситель:

«У небезпеці всі».

Я: «О, мій Господи, я не можу цього написати, для мене це занадто складно. Мій Господи і Боже, чи отримаю я від отця Йоахіма зустріч, щоб я могла поговорити з федеральним канцлером Г. Колем?»

Спаситель: «Пиши, донько моя, ти отримаєш зустріч від отця, щоб ти могла піти до федерального канцлера Г. Коля».

Я: «Так, мій Господи, я зрозумів. Нехай буде воля Твоя».

Я: «Мій Господи і Боже, я так сильно люблю Тебе і готова зробити все, що Ти мені скажеш».

Спаситель: «Дочко моя, цього тобі вистачить на сьогодні. Іди з миром».

Близько 15:00 я вперше прочитала послання від 25 квітня 1992 року з Меджугорья, від Королеви Миру. Я була вражена. Воно настільки мене вразило, що я мушу записати його останню частину:

«Меджугор'є — це знак для вас усіх і заклик молитися та жити днями благодаті, які Бог вам дарує. Тому, любі діти, серйозно сприйміть цей заклик до молитви».

Увечері я пішов до Мінгольсхайма, до каплиці Рохуса. Там я сповідався. Святе

Причастя я присвятив кільком намірам.

07.05.92 – четвер

Свята Меса у отця в Мінгольсхаймі мені не сподобалася. Деякі речі суперечать істинній вірі. Тому я запитала Спасителя:

Спаситель: «Дочко моя, запиши це, будь обережна з такими священиками».

Я: «Мій любий Отче, що означає це слово «такі священики»?». Спаситель:

«Ті, хто спотворює вчення Святого Отця».

Спаситель: «Пиши, донько моя, священик повинен бути слухняним Святому Отцю».

Я: «Чи я ще раз поговорю з отцем Зеллнером у клініці Рохуса?» Спаситель: «Так, ти ще раз поговориш з ним».

Спаситель: «Дочко моя, залишайся мені вірною. Дотримуйся того, що я тобі наказав».

Я не можу записати все, про що я молюся і про що прошу Спасителя. Але я знаю, що я також багато молюся, щоб Спаситель дав мені таку віру, як, наприклад: коли Петро йшов по воді, а Спаситель стояв на воді навпроти нього.

Я сказала Спасителю, що не хочу тонути у воді, коли у мене виникають сумніви. Я хочу мати таку віру, щоб я могла йти по воді до Тебе.

Спаситель: «Пиши, донько моя, я дарую тобі живу віру». Я: «Я маю це записати?»

Спаситель: «Так».

Спаситель продовжив: «Ця віра — мій подарунок для тебе».

Я: «Господи, це ж найкращий подарунок, якого я можу бажати.

За це не можна висловити достатню подяку. Але, Господи, ти, мабуть, багато вимагаєш від мене, якщо даруєш мені таке?»

Спаситель: «Так, моя донько, я ще вимагатиму цього від тебе».

Я: «Мій Господи і Боже, я також готовий зробити те, чого Ти від мене вимагаєш.

Господи, нехай буде воля Твоя».

Я сказав Спасителю, що мені тепер треба йти на роботу.

Спаситель: «Прийди до мене пізніше, запитай мене».

12.15 – 13.00 у каплиці клініки:

Я молилася, а потім з'єдналася зі Спасителем. Я:

«Що таке жива віра?»

Спаситель: «Пиши, дочко моя. Ти маєш мене, і я є твоя віра». Я: «Це так прекрасно. Я дякую тобі від щирого серця».

Я: «Мій Царю всіх царів, мій люблячий Отче, чого Ти вимагаєш від мене?

«Я знаю, що ти не просиш нічого неможливого, і я з радістю запишу це, якщо ти хочеш».

Спаситель: «Пиши, дочко моя. Я прошу у тебе твоє життя». Я: «Мій

Господи і Боже мій, мій Ісусе, я віддаю його Тобі».

Я: «Чому ти вимагаєш мого життя, я вже віддала його тобі?» Спаситель: «Ти віддала його мені, але я ще не вимагав його від тебе».

Я: «Мій Господи і Боже, я більше не хочу тебе про нічого питати, це важко зрозуміти, скажи мені, якщо я маю щось про це знати».

Спаситель: «Я є твоє життя. Пиши, моя донько». Я:

«Мій Господи і Боже, що мені писати?» Спаситель: «Я

визначаю твоє життя».

Я: «Так, Господи. Нехай буде так, як Ти хочеш. Я — Твоє ніщо, і Ти можеш мати мене лише через Святу Богородицю Марію».

Спаситель: «Так, моя дочко, це мені подобається».

Спаситель: «Моя люба дочко, йди з миром».

Увечері я була на Святій Месі в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі.

Святе Причастя я присвятила бідним душам.

08.05.92 – п'ятниця

10.00 у кабінеті лікаря:

Після молитви я з'єдналася зі Спасителем і запитала:

«Вчора Ти сказав: „Я визначаю твоє життя“, чи можеш Ти мені ще щось про це сказати, якщо хочеш?»

Спаситель: «Усе, що ти робиш, є моїм ділом».

13:00 у каплиці клініки:

Спаситель: «Запиши, дочко моя».

Я: «Так, Господи, я запишу. Господи, нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «Ти повинна піти до отця, в Оггерсхайм».

Я: «Може, до іншого отця?» Спаситель: «До

Оггерсхайма, до отця».

Я: «Я хотіла спочатку поїхати до Регенсбурга, до отця Гебхарда».

Спаситель: «Спочатку йди до отця в Оггерсхайм».

Я: «Ти сказав, що він мені зателефонує».

Спаситель: «Так, він це зробить».

Я: «Тепер залишається тільки питання, коли?»

Спаситель: «Цього вікенду».

Я: «Мій Господи і Боже, я піду. Господи, нехай буде воля Твоя». Я:
«Мені ще щось записати?»

Спаситель: «Донечко, запитай мене пізніше».

Коли я поглянув на годинник, що висів у вестибюлі біля каплиці, то помітив, що вже на півгодини перевищив свою обідню перерву. Час пролітає дуже швидко, коли ти єднаєшся зі Спасителем.

15:30:

Я: «Мій Господи і Боже, чи повірять мені отці, коли я прийду до них?» Спаситель: «Ні, моя донько, вони сумніваються».

Я: «Чому я маю йти до них, якщо вони сумніваються? Я цього не розумію». Спаситель: «Моя донько, вони не мають такого відкритого серця, як ти, яким вони чують мене. Моя донько, слухай уважно мій голос».

Я: «Мій Господи і Боже, те, що я скажу отцям, я віддаю в Твої руки».

Спаситель: «Так, дочко моя, це правильно».

Я: «Чого я досягну, якщо поговорю з отцями?»

Спаситель: «Те, що ти якнайшвидше поговориш з канцлером Гельмутом Колем».

Я: «Дорогий Спасителю, чи маю я ще щось записати, чи цього достатньо?»

Спаситель: «Запиши, дочко моя, ти передасиш отцям, що я серйозно ставлюся до війни. Дочко моя, залишайся мені вірною. Іди з миром».

09.05.92 — субота

7.15 — Свята Меса у Ваггаузелі.

Потім я була у Маріон до 13.00, і ми писали щоденник. З 16.15 до 17.30 я молилася в церкві в Роті.

Увечері диявол лютував проти мене, а саме через мого чоловіка. Мені знову довелося багато молитися. Потім настала тиша.

10.05.92 — неділя

Перед Святою Месою я молився.

О 10.00 була Свята Меса в червоному, на яку я пішла.

Приблизно о 14.30 я відчула муку. Я хотіла молитися близько 30 хвилин, але не могла. Я лежала на дивані. Тоді я благала Спасителя про допомогу. І почула: «Іди, дочко моя, роби, що я тобі кажу. Молись на болісному розарії».

Я раптом отримала силу і відразу помолилася двома розаріями та літанією. Близько 16:50 я з'єдналася зі Спасителем.

Я: «Ти сказав, що вони подзвонять».

Спаситель: «Я сказав це».

Я: «Хто ти, Я?»

Спаситель: «Твій Ісус, донько моя. Сатана має владу над монастирем. Зачекай, поки я скажу тобі, як буде далі. Отець Йоахім зв'яжеться з тобою. Продовжуй молитися за них, донько моя».

Увечері — молитва до Марії.

11.05.92 — понеділок

Опівдні в каплиці о 12:00:

Я хотіла дізнатися, чи правильно я почула про війну в Сербії. Спаситель: «Пиши, дочко моя, війна в Сербії настане, і Белград та околиці будуть знищені».

Потім я хотіла дізнатися, чи втрутився Злий через мою свекруху. Я хотіла ще раз перевірити це і тому запитала Спасителя. Спаситель: «Дочко моя, твоя свекруха піде додому цього місяця».

Спаситель: «Отець Йоахім зателефонує тобі, будь готова».

Спаситель: «Пиши, дочко моя. Я мушу наслати покарання на землю». Я запитала: «Хто ти, «Я»?».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, я є Триєдиний Бог, Бог-Отець, Бог-Син, Бог-Святий Дух».

Я: «Господи і Боже мій, чого ти цим досягаєш?» (Цим покаранням)

Спаситель: «Душі, які мені вірні».

Я: «Чи мушу я ще щось записати?»

Спаситель: «Дочко моя, цього достатньо. Іди з миром».

На молитовну групу прийшло дуже багато людей. Отець Бертольд із Ваггаузеля окремо благословив усіх першим благословенням. Наша молитва разом із благословенням тривала трохи більше трьох годин. Дякую Богові за це несподіване благословення.

12.05.92 – вівторок

Кабінет лікаря:

Я ще раз запитала Спасителя про покарання.

Спаситель: «Покарання необхідне, щоб люди усвідомили, до якого Отця вони належать, бо вони мусять обрати собі Отця».

У мене було багато роботи, і я прийшов до каплиці лише о 15:00.

Я запитала Спасителя, чи слід мені піти до отця Зеллнера в Мінгольсхайм, бо він раптово захворів.

Спаситель: «Іди, донько моя, іди до нього». Я:

«Що мені сказати?»

Спаситель: «Дочко моя, запиши це. Нехай він зробить те, чого я вимагаю від декана Енца. Скажи йому, що тим він принесе мені велику радість». Я: «Так, мій Господи і Боже, я передам йому це».

Спаситель: «Я люблю тебе, моя донько, йди з миром».

Сьогодні у мого чоловіка був день народження.

Я відвідала Святу Месу в Рот у церкві.

Сьогодні моєму синові зробили операцію в Штутгарті. Це було терміново. Нас було семеро, і ми молилися за нього.

13.05.92 – середа

12.00 у каплиці:

Спаситель: «Запиши, дочко моя».

Я: «Так, мій Господи, я запишу це». Спаситель:

«Твоєму синові буде добре». Через деякий час:

Спаситель: «Пиши, дочко моя, Словаччина в небезпеці. Небезпека зовсім близько. Війна з Росії насунеться на Словаччину».

Спаситель: «Пиши, дочко моя». Я:

«Так, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Іди».

- Настала тиша і спокій. Я:

«До кого мені йти?»

Спаситель: «До отця Йоахіма».

Я: «Він не покликав мене. Чому він не покликав мене, ти знаєш це, мій Господи і Боже, мій любий Ісусе і душпастир?»

Я: «Але якщо ти — Господь, то скажи мені: «Хай живе Ісус і Марія». Спаситель:

«Напиши: «Хай живе Ісус і Марія».

Я: «Чому отець Йоахім не подзвонив?» Спаситель:

«Тому що йому бракує живої віри».

Спаситель: «Дочко моя, ти ж не знаєш, якою будеш завтра». Я: «Добре, коли мені піти до отця?»

Спаситель: «Іди ще сьогодні».

Я: «Чи буде отець Йоахім там, коли я прийду?»

Спаситель: «Так, моя донько, він буде там».

Я: «Мій Господи і Боже, чи він ще буде зі мною розмовляти?» Спаситель: «Так, він буде з тобою розмовляти».

Я: «Що мені йому сказати?»

Гейланд: «Скажи йому, що я серйозно ставлюся до війни і що він повинен терміново зв'язати тебе з канцлером паном Колем, щоб ти міг з ним поговорити».

Я: «Чому терміново?»

Спаситель: «Гріх переважає своєю вагою». Я:

«А якщо він скаже, що не може цього зробити?»

Спаситель: «Тоді ти, моя донько, виконала свою роботу».

Я: «Мій Господи і Боже, мій душпастир, але ж ти вже заздалегідь знаєш, чи зробить він це».

Я: «А ти сказав, що війну вже не зупинити. І війна наближається. То чому ж я маю йти до неї?»

Спаситель: «Пиши, дочко моя. Душі, що належать мені, мають бути врятовані». Я: «Дорогий Спасителю, чи можеш ти дати мені знак, що походить від тебе і який покаже, що це ти мене послав?»

Спаситель: «Так, моя дочко, я дам тобі його».

Я: «І що це буде?»

Спаситель: «Пиши, дочко моя, отець Йоахім дасть тобі щось, що тебе здивує».

Я: «У позитивному чи негативному сенсі?»

Спаситель: «У позитивному».

Я: «Мій Господи і Боже, я піду до отця Йоахіма. Господи, нехай буде воля Твоя».

Я був з Вереною в Оггерсхаймі. Це було так само, як під час мого візиту до декана Енца у Віслоху. Коли я чекав перед монастирем, переді мною стояв чоловік, охоплений нечистим духом. Він хотів би мене розірвати на шматки.

Лише після третьої молитви на вервиці двері відчинилися.

Я сказав, що хочу поговорити з отцем Йоахімом. Спочатку вийшов інший отець, якому я також розповів, чого бажає Спаситель.

Отець Йоахім прийшов, і ми поговорили. Наприкінці отець Йоахім сказав, що хоче спробувати за допомогою поліції організувати мені зустріч із паном Колем.

Я покинула монастир о 18:40.

О 19:25 я вже був у Мінгольсхаймі, у каплиці Святого Рохуса. Там я відвідав Святу Месу, оскільки в Оггерсхаймі її вже не було.

О 21:30 вечора до мене завітав Еріх і розповів, що отець Зеллнер, місіонер, який на той час був хворий, коли відвідував мою молитовну групу, двічі запитував, як він тут опинився.

У молитовній групі він заснув під час молитви. Цього вечора ми також молилися Літанією до Богородиці.

14.05.92 – четвер

Я запитала про чоловіка, який вчора стояв біля монастиря.

Спаситель: «Так, дочко моя, це був нечистий дух».

Спаситель: «Дочко моя, запиши це. Отці зроблять те, що я доручив отцю Йоахіму щодо тебе».

Я: «Тоді я поговорю з канцлером, паном Колем?»

Спаситель: «Пиши, дочко моя. У найближчі дні трапиться кілька катастроф».

Я: «Розкажи мені про це щось».

Спаситель: «Молись, дочко моя».

Я: «Я буду молитися. Дякую, мій Господи і Боже».

Я відвідала Святу Месу в Мінгольсхаймі, у каплиці Рохуса

15.05-22 — п'ятниця

10:30 у кабінеті лікаря:

Спаситель: «Пиши, донько моя. Війна вже зовсім близько. Іди до священика, до пана пароха Фогта. Іди до нього ще раз. Іди ще сьогодні. Священики мають молитися на вервиці разом із віруючими».

Близько 11:20 я запитала ще раз.

Спаситель: «Пиши, дочко моя».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я слухаю».

Спаситель: «Іди до священика, до пана пароха Фогта. Він має молитися на вервиці перед Святою Месою».

Я: «Дорогий Боже, я вже сказала йому це».

Спаситель: «Я знаю, дочко моя. Ти мусиш ще раз піти до нього». Я: «А якщо він запитає, чому?»

Спаситель: «Скажи йому, що війна вже зовсім близько». Я: «Мій Господи і Боже, він мені не повірить». Спаситель: «І все одно ти мусиш піти до нього».

Я: «Чи сказати йому ще щось, крім того про розарій?» Спаситель:

«Напиши, донько моя, це вбереже його від страждань».

Я: «Але це важко сказати. Чи не можу я сказати щось інше? Але якщо ти хочеш, я скажу йому це».

Спаситель: «Я хочу, щоб ти йому це сказала». Я: «Так, мій Господи, і що саме?»

Спаситель: «Непокора мені — це найбільше зло, яке може спіткати священика».

12:30 у каплиці:

Я сказав Спасителю: «Дорогий Боже, але це ще важче. І мені важко піти до священика, бо я знаю, що він мені не повірить».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, і як же важко мені тримати гріх, бо я люблю вас усіх».

Спаситель: «Зроби це, дочко моя, йди».

Я: «Так, мій Господи, я зроблю це, бо це Твоя воля, але мені це дуже важко». Спаситель: «Дякую тобі, дочко моя, я люблю тебе. Іди з миром».

14:30: Я не знала, як він мав молитися на вервиці.

Спаситель: «Пиши, донько моя. Священик повинен молитися на вервиці разом із віруючими і вести молитву».

Я: «Ти підеш зі мною?»

Спаситель: «Так, я піду з тобою».

Я трохи злякався і запитав, як він буде йти поруч зі мною. Я злякався, бо подумав: «Як він збирається йти поруч зі мною, якщо я його не бачу?»

Спаситель: «Я піду з тобою і буду з тобою». Я: «Я цього не розумію».

Я: «Господи, мені незрозуміло, чому я маю йти до священика, адже Ти сказав, що він не перебуває в Божій благодаті».

Спаситель: «Дочко моя, запиши це. Я намагаюся врятувати кожного священика». Я: «Дорогий Боже, я більше нічого не питатиму. Я піду до нього».

У церкві в Роті після прийняття Святого Причастя:

Спаситель: «Іди, донько моя, іди до нього».

Близько 19:45 я був у пана пароха Фогта. Я розповів йому, що сказав мені Спаситель. Пана парох Фогт запитав мене, чи мушу я це записати.

Я: «Ви мусите відправляти Святу Месу?»

Пастор Фогт: «Це моя професія». Я:

«Для мене це воля Божа».

Пастор Фогт запитав, чи Спаситель сказав, що я маю це записати.

Я відповів йому: «Так, все це є в щоденнику, але Він не хоче, щоб я це Вам зачитував». Пастор Фогт сказав: «Він може мені щось нашепотіти».

Потім він запитав мене, чи я був у пана декана. Я

відповів: «Так, він знову збрехав».

Пан пастор Фогт засміявся.

Потім я розповів йому, що сталося, коли я був у декана Енца. Пастор Фогт вислухав мене.

Мені здалося, ніби я знову даремно побував у пана пастора Фогта. Я вірю, що за цим сміхом ховається щось серйозне. Я зробив усе, що міг, а все інше віддаю в руки Божі.

Коли я вийшов із кімнати і став у коридорі парафіяльного будинку, я побачив, що відьма все ще висіла зі стелі, як декорація.

Мені згадалося, що два роки тому, коли я був на лікуванні в Кольгрубі, у кабінеті однієї лікарки також висіла відьма. Я пояснив лікарці, що це недобре, і вона зняла ту відьму. Вона навіть запросила мене до себе додому, і я розповів їй про своє навернення.

Я запитав себе, чи зняв би пастор Фогт цю відьму, якби я йому про це сказав.

16.05.92 — субота

З 1:30 до 2:30 ночі я молився.

7.15 — Свята Меса у Ваггаузелі в церкві.

16.00: Я відвідав свого сина в Штутгарті.

О 18.30 я був у Роті на Святій Месі в церкві.

Близько 18:40 я присвятив себе та свою родину Святому Серцю Ісуса та Марії за наміри Пресвятої Богородиці.

17.05.92 — неділя

Я молилася з 7:15 до 8:50 і з'єдналася зі Спасителем. Спаситель:

«Пиши, дочко моя».

Я: «Так, мій Господи і Боже. Великий Боже і Святий Боже, я напишу. Я плачу за священників і за стількох загиблих та поранених у війні».

Я ще ніколи не була так розчарована у священниках, як зараз. Спаситель: «Пиши, дочко моя».

Я: «Так, мій Господи, що мені записати?»

Через деякий час:

Я: «Я досі не знаю, що мені написати». Спаситель: «Я дам тобі знак».

Я: «Коли і де?» Спаситель:

«У церкві».

Я: «Я правильно почув?»

Спаситель: «Так, у церкві».

Я: «Чи навернуться завдяки цьому віруючі в церкві?» Спаситель:

«Так, вони навернуться».

Я: «Але ж у церкві вони вже навернулися».

Спаситель: «Ні, вони всі повинні навернутися».

Спаситель: «Пиши, дочко моя».

Я: «Так, найдорожчий Ісусе».

Спаситель: «Священики зараз охоплені сліпотою. Моя донько, треба багато молитися за священиків».

Я: «Але, Господи, Ти ж знаєш, що я вже багато молюся за них».

Спаситель: «Дочко моя, запиши це. Це важливо. Війна вже настала». Я:

«Господи, я зараз цього не розумію. Ти маєш на увазі війну в Боснії?»

Спаситель: «Війну в усіх серцях».

Я: «Для мене це все незрозуміло. Чи не можеш ти сказати мені це ясніше?»

Спаситель: «Проси про мир».

Я: «Будь ласка, поясни мені про війну ще простіше».

Спаситель: «Запиши, дочко моя. Де немає любові, там залишається лише ненависть. Дитино моя, війна починається спочатку в серці. Те, чим сповнене серце, те й виходить з уст. Моліться, щоб ваші серця стали чистими».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, священики зазнали великого мучеництва». Я: «Я правильно це написала?»

Спаситель: «Так»

Він повторив це ще раз.

Я: «Господи, я зовсім не наважуюся це писати». Спаситель:

«Але ти ж написала».

Я: «Яка головна причина їхнього мучеництва?»

Спаситель: «Їхня непокора».

Я: «Дорогий Боже, я більше не можу писати, це для мене занадто важко».

Спаситель: «Пиши, дочко моя. Люди опинилися у великій небезпеці. Моя терпіння вичерпалося. Я більше не можу дивитися на цей великий бруд».

Я: «Дорогий Боже, будь ласка, врятуй нас».

Спаситель: «Дочко моя, вір, не сумнівайся. Залишайся вірною мені. Іди з миром». Я: «Мій Господи і Боже, дякую Тобі. Я залишуся Тобі вірною».

PS: Коли я переносила цей день у щоденник (я спочатку записую все в рукопис), мене протягом 30 хвилин мучив глибокий сон. Я постійно молилася в думках до Спасителя, і тоді все знову стало добре. Злий не хоче, щоб я це записувала.

О 10.00 я відвідав Святу Месу в Роті.

Близько 15.00 прийшла Маріон, а потім — Адріана. Ми разом молилися на вервиці. Пізніше прийшли Фрідолін і Клод з Люксембургу.

Я розповів Клоду про своє навернення.

Потім ми пішли до церкви на богослужіння на честь Марії. Клод навчався у семінарії разом із Фрідоліном, але зараз покинув семінарію, бо був розчарований у священиках.

Після церкви я знову розповів про свої переживання. Я відчув у Клода нечистий дух, але також помітив, що моя розповідь додала йому сил.

Клод розповів мені, що раніше він багато молився, і що священики казали йому, що він занадто багато молиться. Після цього він перестав, але відтоді відчував духовну посуху і тепер покинув семінарію. Він і Фрідолін ночували у нас, а в понеділок вранці вони знову пішли. Клод запитав мого чоловіка, чи може він знову прийти.

Він пішов щасливий і отримав тут багато благодаті.

18.05.92 - понеділок

Сьогодні вісім років тому мені з'явилася Богородиця в Меджугор'ї.

8:45 на робочому місці:

Оскільки я не зрозуміла, що Спаситель сказав мені про священиків, я знову запитала Його. Я запитала, що означає те, що священики перебувають у мучеництві.

Спаситель: «Ви слухаєте не мій голос, а голос нечистого духа». Я: «У чому причина вашого мучеництва?»

Спаситель: «Твоя непокор!» Я продовжувала робити рентген.

Коли я знову залишилася сама, я спробувала з'єднатися зі Спасителем у рентгенівській кімнаті.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, ти мусиш іти».

Я: «Куди, мій Господи і Боже? Я не знаю, куди».

Я відчувала тепло і спокій у собі. У той момент було дуже гарно. Ти віриш, що не самотня. Любов є.

Я: «Я все ще не знаю, куди мені йти».

Спаситель вагався, чи сказати мені це, а я з нетерпінням чекав, куди ж це.

Я: «Чи я це собі уявив, коли почув: «Ти мусиш іти»? Моє серце палає від любові, і я чекаю, не знаючи, що робити. Злий теж тут. Він не знає, що робити, і дає про себе знати.

А Спаситель мовчить.

Спаситель дає мені зрозуміти, як Злий чатує. Через півгодини, близько 10:15:

Спаситель: «Пиши, дочко моя, ти мусиш іти».

— знову ніякої відповіді —

Увечері я була в Рот на Святій Месі.

19.05.92 — вівторок

Сьогодні вісім років тому я була хрещена.

Сьогодні я не чув жодного голосу — ні під час молитви, ні в церкві.

20.05.92 — середа

Спаситель: «Пиши, дочко моя».

Я: «Ісусе, милосердна Любове, що мені записати? Я не хочу Тебе питати, Ти все знаєш. Тільки якщо це Твоя воля, я запишу це, бо я грішниця, я відчуваю, що не маю права Тебе питати, бо я перед Тобою — лише порох, і нічого більше».

Я: «Мій Господи і Боже, я готова записати, бо Ти сказав: «Пиши, дочко моя». Але через Марію і під заступництвом Святої Марії, Матері Божої.

Спаситель: «Так правильно, моя дочко».

Спаситель: «Моя донько, вчора був великий напад». Я: «Але мій Господи і Боже, я це знаю».

Спаситель: «Я дозволив це. Сатана хоче все знищити. Навіть Патріс він уже захопив».

Я не хотіла питати Спасителя.

Спаситель: «Почекай ще, донько!» Я:

«Але ж ти все знаєш наперед».

Спаситель: «Так, я знаю все, але ти в школі любові».

Я: «Господи, скажи мені, який нечистий дух був у мого чоловіка. Це було неможливо. Адже я розсипала освячену сіль отця Гейдера там, де перебував мій чоловік».

Спаситель: «Пиши, дочко моя».

Я: «Так, мій Господи і Боже, мій Ісусе, мій душпастир».

Спаситель: «Це знову був Люцифер зі своєю свитою».

Я: «Я постійно молилася, від постійних молитов я ледь не задихнулася». Спаситель: «Дочко моя, не здавайся, треба йти далі».

Я: «Господи, чи заважає Люциферу те, що я мушу йти до канцлера?» Спаситель: «Дочко моя, і ти ще про таке питаєш?»

Я: «Так, мій Господи, бо я ніщо. Я віддала Тобі все, і в мене нічого не залишилося». Спаситель: «Пиши, дочко моя, я люблю тебе, дочко моя, такою, яка ти є».

Я: «Я вже думала, що роблю все неправильно через напад Люцифера».

Спаситель: «Моя донько, залишайся мені вірною. Спокуси мусять на тебе навалитися».

Я: «Господи Боже, я хочу мати священника. Що сталося з паном Вогтом, який зараз був на реколекціях?»

Спаситель: «Дочко моя, ці реколекції не такі, як я хочу».

Я: «Мій Господи і Боже, я віддаю все в Твої руки, захисти мене, веди мене і не залишай мене саму. Я покладаю всю свою надію в Твої руки і залишаюся Тобі вірною, бо я люблю Тебе, навіть якщо Ти допускаєш такі спокуси на мене».

Спаситель: «Дочко моя, я скажу тобі пізніше, як буде далі, а не зараз». Я: «Господи, я дякую Тобі, я люблю Тебе, і пробач мені».

Спаситель: «Іди з миром, моя люба донько».

Я відвідала Святу Месу в каплиці Рохуса. Я не причащалася.

Отець сів і дозволив мирянам роздавати Святе Причастя. Він так хотів.

21.05.92 — четвер

9:20 у кабінеті лікаря:

Я запитала Спасителя, чи залишається в силі те, що Він забере тещу до Себе ще цього місяця. (Це було спокусою, до цього я повернуся пізніше.)

Спаситель: «Так, дочко моя, я заберу тещу до себе цього місяця».

Я: «Отець у монастирі Нойбург сказав, що приватні одкровення з апостолами завершилися».

Спаситель: «Приватні одкровення можуть завершувати лише світські священники».

Я запитала про отця Зеллнера, бо він не роздавав причастя, а доручив це двом помічникам.

Спаситель: «Священик у Мінгольсхаймі не мав права дозволяти мирянам роздавати Святе Причастя».

Я: «Що він мав робити, йому стало зле».

Спаситель: «Зачекати. Те, що йому стало зле, не від мене».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, слухай уважно. У тебе буде об'явлення в церкві». Я запитала, чи добре я почула.

Спаситель повторив це ще раз.

Я: «Дорогий Спасителю, ти маєш на увазі Рот, у Санкт-Леон-Рот?» Спаситель: «Так, у Рот, у Санкт-Леон-Рот».

Я: «Прошу Тебе, скажи мені, коли це станеться, чи можна це знати?» Спаситель: «Скоро».

Я: «Як я дізнаюся, чи це Богородиця, чи диявол?» Спаситель: «Ти впізнаєш її».

Я: «Чи побачать її також інші в церкві?» Спаситель: «Так».

Я: «Усі?»

Спаситель:

«Деякі».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже, нехай буде воля Твоя».

Після цього Я зробив рентген пацієнтам. Коли Я закінчив, Я з'єднався зі Спасителем. Інші в цей час йдуть покурити, а Я шукаю близькості Бога.

Коли я була в стані єднання, я почула, як Спаситель сказав:

«Запиши, дочко моя, це явлення». Я одразу

запитала: «Яке явлення?»

Спаситель: «Явлення твоєї небесної Матері буде знаком того, що Вона завжди поруч і з вами».

Я: «Милосердний Боже, я не можу достатньо подякувати Тобі за це. Я вже радію, але це означає, що тепер я мушу ще більше молитися і постити. Мій Господи і Боже, чи мушу я ще щось знати про явлення Марії в Червоній церкві?»

Спаситель: «Так, моя дочко, ти повинна ще дещо знати». Я:

«І що ж це?»

Спаситель: «Завжди залишайся вірною Їй» (Пресвятій Богородиці).

Я: «Так, Спасителю, ти знаєш, що ми любимо Її. Я обіцяю тобі, що буду вірною Небесній Матері».

Я: «Але ти ж сказав: „Явлення Небесної Матері“. Я запитую тебе ще раз, бо диявол не може вимовити ім'я Марія. Чи не міг би ти ще раз?»

Спаситель: «Пиши, донько моя, ти матимеш явлення Небесної Матері Марії».

Я: «Пробач мені, мій Господи і Боже, я уважно прислухалася до голосу». Спаситель: «Так, це правильно, моя донько».

Спаситель: «Іди з миром, моя люба донько».

Увечері Я відвідав Святу Месу в каплиці Рохуса в Мінгольсхельмі.

22.05.92 – п'ятниця

У каплиці клініки між 12:10 і 13:00.

Я: «Вчора в каплиці Святого Роха під час Святого Причастя отець Зеллнер вагався і змусив мене чекати до самого кінця; я стояв на колінах біля причастяльного столу. Йому також було важко дати мені Святе Причастя. Це було так, ніби хтось відтягнув руки».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, це був нечистий дух у отця. Нечистий дух не хоче, щоб ти на колінах і ротом приймала Святе Причастя».

Я: «Ти сказав, що він буде говорити зі мною».

Спаситель: «Він уже б з тобою розмовляв, якби сатана не мав над ним влади». Я: «Чи не можу я йому допомогти?»

Спаситель: «Залиш це мені, дочко моя».

Спаситель: «Війна триває».

Я: «Яка війна?»

Хейланд: «Війна в Югославії. Буде війна і в Македонії, і в Сербії». Я: «Я думав, що це вже закінчиться».

Спаситель: «Війни продовжують поширюватися».

Я: «Я хотіла б знати, чи мушу я ще щось записати?»

Спаситель: «Дочко моя, я хочу, щоб ти записала». Я: «Так, мій Господи і Боже, мій Ісусе, і що саме?»

Спаситель: «Ти повинна повідомити священику про вчорашнє оголошення про явлення Богородиці».

Я: «Коли?»

Спаситель: «У найближчі дні».

Я: «Дорогий Боже, він мені не повірить».

Спаситель: «Зроби це, моя донько».

Я: «Чи можу я розповісти про це лише священику, чи й іншим, кого я знаю?» (Я мала на увазі об'явлення).

Спаситель: «Скажи, дочко моя, скажи їм».

Потім я запитала про отця в Оггерсхаймі, чому він мені не зателефонував. Спаситель: «Якби він не закрив перед Мною своє серце, то зателефонував би». Спаситель: «Дочко Моя, священики перебувають у великому сум'ятті».

Я: «Мій Господи і Боже, я скажу про це священику. Господи, нехай буде воля Твоя». Я: «Кому я маю про це розповісти першою?» (Я мала на увазі об'явлення).

Спаситель: «Дочко моя, ти можеш спочатку розповісти про це священику або людям, як хочеш. Так і буде. Іди з миром, дочко моя, Я люблю тебе».

Я: «Дякую Тобі, мій любий Боже, мій любий Ісусе».

Я відвідав Розарій та Святу Месу в червоному в церкві.

23.05.92 — субота

7:15 — Свята Меса у Ваггаузелі.

Після прийняття Святого Причастя я залишився перед табернакулом і молився.

Спочатку літанію до Богородиці латиною, потім Розарій і щирі молитви. Коли я на мить з'єдналася зі Спасителем, я почула:

«Дочко моя, запиши»,

Я: «Так, мій Господи і Боже, але спочатку позбав мене сумнівів і всього, що заважає мені робити те, що Ти мені кажеш.

Спаситель: «Відбувається явлення Пресвятої Богородиці».

Я відразу запитала: «Коли, мій Господи і Боже, мій душевний наставнику, мій любий Ісусе? Ти маєш на увазі в Червоній церкві?»

Спаситель: «Так, моя дочко».

Я: «Я не знаю, коли, мій Господи і Боже».

Спаситель: «У ці дні».

Я: «Спасителю, скажи мені, будь ласка, ще раз, ти не сказав «Марія».

Спаситель: «Пиши, моя донько, явлення Пресвятої Богородиці, Небесної Матері Марії, відбудеться в Червоній Церкві цими днями».

Я: «Я покладу всю свою довіру в Твої руки. Господи, нехай буде воля Твоя». Спаситель: «Іди з миром».

Потім я ще почула: «Я дуже люблю тебе, моя донько».

Я: «Так, Господи, я зроблю те, що Ти мені сказав. Дякую Тобі, мій Господи і Боже».

Відразу після цього настали спокуси. Я поїхав до «Глобуса» за покупками. Зазвичай я завжди молюся в машині, але цього разу я не помолився. І одразу ж я наїхав машиною на візок для покупок.

Коли я повернувся додому, я хотів запалити свічку на славу Бога і Матері Божої. Під час запалювання від свічки на мою голову вирвалося велике полум'я, і моє волосся згоріло. Злий хоче перешкодити явленню Матері Божої.

У другій половині дня я пішла до церкви, з 16:30 до 18:15 я там молилася.

Тим часом я сповідався і запитав священика, чи може він уявити, що в Роті, у цій церкві, з'являється Богородиця. Священик заперечив, і я відповів: «Я теж ні».

Я сказав, що я не гідний бачити Богородицю і що навіть у Меджугор'я я не хотів би її бачити.

Господь випробував нас обох.

Священик сказав мені, що не вірить, ніби Спаситель сказав мені, щоб я молилася на вервиці перед Святою Месою.

Я прийшла додому і плакала. Всю ніч я майже не спала. Мене постійно будив мій чоловік. Його мучила нечиста дух, це було нестерпно.

24.05.92 - неділя

Перед Святою Месою вдома.

Я молилася, перш ніж з'єднатися зі Спасителем.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, явлення Пресвятої Діви Марії відбудеться в Червоній церкві в Санкт-Леон-Роті».

Я: «У Роті чи у Санкт-Леоні, у нас є дві церкви».

Спаситель: «У Роті, туди, куди ти завжди ходиш».

Спаситель: «Ти впізнаєш це явлення. Тобі не треба боятися. Після цього явлення багато чого зміниться».

Я: «Мій Господи і Боже, Ти сказав, що це станеться в ці дні». Спаситель: «Час визначаю Я».

Я: «Пастор Фогт не вважає, що йому потрібно молитися на вервиці перед Святою Месою.

Він вважає, що це можна робити й в інший час».

Спаситель: «Дочко моя, запиши це: священник, пастор Фогт, є неслухняним священником. Він повинен повернутися і визнати вчення Святого Отця».

Я: «Пастор Фогт каже, що те, що Я йому передаю від тебе, є Моєю волею».

Спаситель: «Запиши, дочко Моя, твоя воля є Моєю волею».

Я: «Тоді пастор Фогт ще підтвердив, що те, що сказав отець у Штіфт-Нойбурзі, що приватні одкровення завершилися з апостолами, є правдою».

Спаситель: «Це суперечить вченню Святого Отця».

Я: «Коли з'явиться Пресвята Богородиця — до чи після Святого Причастя?»

Спаситель: «Пресвята Богородиця Марія з'явиться після Святого Причастя».

Я: «Перед благословенням чи після благословення, тоді всі люди вже будуть на вулиці». Спаситель: «Деякі люди ще будуть у храмі».

Я: «Чи потрібно мені ще щось знати?»

Спаситель: «Залишайся вірною мені, моя донько».

Я: «Мій Господи і Боже, мій любий Ісусе, я буду тобі вірною».

Спаситель: «Багато молись, донько моя. Іди з миром, донько моя, моє любе дитя». Я: «Дякую, мій Господи і Боже».

Я відвідала Святу Месу в Червоному. Ввечері була маріанська молитва. Перед тим я молилася разом з віруючими на вервиці.

25.05.92 — понеділок

Сьогодні у мене був вихідний.

З 7.00 до 9.30 я молилася і з'єдналася зі Спасителем. Спаситель:

«Пиши, дочко моя, запиши це».

Я: «Мій любий Ісусе, я запишу це, бо це не моя воля, а Твоя. Бо я усвідомила, що я ніщо, і це ніщо може існувати лише тоді, коли Ти цього хочеш. Спаситель: «Пиши, дочко моя. Явлення Богородиці відбудеться сьогодні ввечері в церкві в Роті».

Я хотіла знати: «Господи, хто ти, що говориш до мене, перш ніж я це запишу?» Я мушу це перевірити.

Спаситель: «Я твій Господь і Бог, твій Ісус, твій Спаситель, твій духовний наставник». Я: «Так, мій Господи, якщо Ти так кажеш, нехай буде так».

Я: «Будь ласка, повтори мені те, що Ти мені щойно сказав».

Спаситель: «Моя донько, явлення Богородиці відбудеться сьогодні ввечері в Рот, у церкві».

Я: «Який сьогодні день?»

Спаситель: «Сьогодні 25 травня, день, який мені подобається».

Я: «Але інші бачили Вас з короною і зірками на голові». Я запитала про це, бо бачила Богородицю лише з святим сяйвом. Спаситель: «Ти побачиш її такою, якою є моя воля».

Я: «Але я не гідний бачити Пресвяту Богородицю».

Спаситель: «Досі ніхто не був гідний бачити Її».

Я: «Мені записати те, що Вона каже, чи я запам'ятаю те, що Вона каже?»

Спаситель: «Ти запам'ятаєш те, що Вона каже».

Після цього з моїх очей потекли сльози, які не належали мені. Я запитала: «Ти плачеш, мій Ісусе?»

Спаситель: «Так, моя донько, зараз Я лише страждаючий Ісус. Злочини перевищують міру. Пиши, моя донько, треба молитися так багато, як ніколи досі. Моя донько, залишайся мені вірною і непохитною. Я мушу скоротити час».

Я: «Що це означає?»

Спаситель: «Все, що було в Моєму плані, Я мушу прискорити».

Я: «Ісусе, Ти Спаситель. Ти Переможець. У Твоїх руках усі душі». Спаситель: «Пиши, дочко моя, запиши це. Це лише невелика частина».

Я: «Але священники проповідують, що Ти милосердний, ніби всі потраплять до Неба». Спаситель: «Священники проповідують не за Моєю волею. Моя дочко, на сьогодні все. Я дуже люблю тебе, йди з миром».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже, нехай буде воля Твоя».

Під час злиття я відчувала спокій і мир.

Я не хотіла нікому нічого говорити про сьогоднішній вечір, і я відчувала, що це також не було Божою волею. Мене мучили сумніви.

Перед Святою Месою я молився на вервиці та окропив свяченою водою місце, де я стояв на колінах. Я просив Спасителя залишитися зі мною, коли з'явиться Пресвята Богородиця.

Сьогодні я присвятив Святе Причастя не за інших, а за себе, щоб отримати силу, навіть якщо це буде диявол, щоб я був сильнішим і диявол не міг нічого мені зробити, а наприкінці я ще помолвився за пана пароха Фогта та за Святого Отця, по одному «Отче наш», «Радуйся, Маріє» і «Слава Отцю», молитву до архангела Михаїла, а потім я подарувала Богородиці ще три «Радуйся, Маріє». Після цього я помолилася «Cor Jesu Sacratissimum».

Поруч зі мною сиділа Росвіта, і я сказав їй, щоб вона залишилася до кінця. Я більше нічого не сказав, бо це було посеред Святої Меси. Вона залишилася, але не знала, чому.

Пресвята Богородиця не з'явилася.

Тож я вийшов із церкви. Я не був засмучений, це, безперечно, було спокусою. Увечері о 20:00 у молитовній групі:

Ми поклонялися Спасителю.

Отець Дохарт приймав сповідь. Я підійшла до нього і розповіла про спокусу. Я плакала перед ним і хотіла все кинути, не тому, що мені не дозволялося бачити Пресвяту Богородицю, а тому, що втрутився диявол, а я цього не помітила.

Адже мені було достатньо того, що я бачила Матір Божу один раз, 18 травня 1984 року. Я була розлючена, бо диявол так мене спокушав.

Тепер мені все зрозуміліше. Пастор Дохарт був добрий. Він заспокоїв мене і сказав, що навіть свята Терезія з Авіли мала такі спокуси. Він підбадьорив мене, і я знову стала радісною та повернулася до молитви в молитовній групі.

26.05.92 - вівторок

Вранці я молилася годину. Я не з'єдналася зі Спасителем.

Близько 16:30 зателефонував отець Йоахім з Оггерсхайма. Він розмовляв зі мною по телефону приблизно 25 хвилин. Він сказав, що я маю написати пану канцлеру Колю і попросити про зустріч, так само, як це зробив Святий Отець.

Я: «Я зроблю те, що скаже мені Спаситель».

18:30: Розарій і Свята Меса в червоному.

Знову монахиня роздавала Святе Причастя. Я не прийняв Святе Причастя від неї, повернувся на своє місце і причастився духовно.

27.05.92 – середа

Я молилася приблизно 2 години і з'єдналася зі Спасителем.

Спаситель: «Пиши, дочко моя».

Я: «Так, мій Господи і Боже, мій Ісусе, Сине Марії».

Спаситель: «Я дозволив нечистому духу говорити до тебе, щоб ти знав, як небезпечно не прислухатися до голосу. Явлення Пресвятої Богородиці ще відбудеться».

Я: «Коли?»

Спаситель: «Це вирішу я».

Спаситель: «Дочко моя, запиши це: нечистий дух може все імітувати». Я: «Ти сказав, що я отримаю листа від Святого Отця, а потім, що моя свекруха піде додому цього місяця».

Спаситель: «Все ще попереду».

Я: «І що отець Йоахім домовиться для мене про зустріч із канцлером Колем».

Спаситель: «Почекай ще з цією зустріччю, все ще вирішиться. Тобі не потрібно домагатися цієї зустрічі. Є інший шлях».

Я: «Господи, я розчарована отцями в Оггерсхаймі. Жоден із священників не хоче нічого робити. Чи всі вони бояться?»

Спаситель: «Дочко моя, вони бачать, але не бачать, і чують, але не чують». Я: «Господи, ці три дні, субота, неділя та понеділок, мене шокували, мені здалося, ніби сатана мене обдурив. Мені здалося, ніби до мене говорив нечистий дух у серці, а не Ти».

Спаситель: «Ти мусиш пройти через ці спокуси. Шлях до Мене тернистий, він відрізняється від того зручного шляху, яким йдуть майже всі».

Я: «А вчора ввечері черниця знову роздавала Святе Причастя. Я не прийняв його від неї».

Спаситель: «Ти вчинила правильно».

Я: «І вона продовжує це робити, хоча знає, що не має права роздавати Причастя». Спаситель: «Вона завжди слухає нечистого духа».

Я: «Але після Святої Меси я побачив її в машині. Вона махала мені рукою, ніби була найщасливішою людиною на світі».

Спаситель: «Нечистий дух може також давати їй уявну радість, щоб вона думала, що робить правильно. Ця уявна радість не приносить плодів».

Я: «Господи, я більше нічого не питатиму, якщо ти хочеш, скажи мені».

Спаситель: «Дочко моя, довірся мені».

Я: «Зараз я почуваюся такою нікчемною й безпорадною. Найкраще б я сховалася десь і молилася в тиші, навіть молитовної групи я більше не хочу».

Спаситель: «Дочко моя, здатися легко, але витримати випробування важче. Молись, щоб ти мала витримку у всьому. Селянин чекає, поки дозріє врожай».

Спаситель: «Дочко моя, молись багато. Не дай іншим впливати на тебе. Іди з миром. Я люблю тебе».

Я ще молилася щиро.

Дякую Тобі, мій Господи і Боже, за це повчання, яке мені так було потрібно. Я не маю сумнівів, але мені стало серйозніше.

Я відвідав Святу Месу в каплиці Святого Рохуса. До цього я молився 45 хвилин, але не почув жодного голосу.

28.05.92 — четвер — Вознесіння Господнє

Свята Меса та процесія в Роті.

Увечері — молитва до Марії. Перед тим я молився на вервиці.

29.05.92 — п'ятниця

Я була вдома, у мене ще відпустка до середи, 10.06.92.

Рано вранці я спочатку молилася годину, потім прийняла духовне причастя.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, світ гине. Він втрачається».

Я: «Я не можу цього написати, скажи мені це, слава Ісусу Христу і Марії». Я почула: «Слава Ісусу Христу і Марії».

Я: «Але ж ти — могутній і безсмертний Бог, ти не можеш допустити, щоб світ загинув».

Спаситель: «Бруд занадто великий».

Я: «Дорогий Боже, якщо священник почує від мене, що світ гине, то вони визнають мене божевільною».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, світ не хоче повернутися. Вони вірні батькові брехні. Усі, хто належать до мене, вже визнані божевільними».

Я: «А інші, які належать до батька брехні, вони не божевільні?»

Спаситель: «Лише доти, доки не закінчиться широка дорога».

Я запитав про явлення Богородиці, бо 25.05.92 втрутився Злий.

Спаситель: «Ти побачиш явлення Богородиці, але не питай, коли».

Я: «А що мені сказати отцю Вогту? (Я мав на увазі явлення Богородиці). Спаситель: «Він занадто мало молиться разом із віруючими».

Я: «Господи, чи може бути, що нечистий дух зараз поруч зі мною, бо я відчуваю, що він тут?»

Спаситель: «Так, Він завжди поруч із тобою. Молись безперервно. Не бійся, я з тобою».

Я: «Мій Господи і Боже, зі світом все погано, як у Содомі та Гоморрі».

Спаситель: «Це не можна порівнювати. Содом і Гоморра були попередженням для світу. Але світ не хотів цього чути».

Я: «Мені ще щось записати?» Спаситель:

«Молись за спасіння душ».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже, будь ласка, дай мені силу і любов, щоб молитися, витривалість, терпіння і благодать, щоб я ніколи не боявся нечистого духа і завжди був Тобі вірним. Господи, нехай буде воля Твоя».

В обідню пору я прогулявся лісом близько 2,5 годин. Я відчував сильну потребу молитися і прочитав у лісі Псалтир.

Увечері я був на молитві Розарію та на Святій Месі в червоному в церкві.

30.05.92 - субота

Вранці я молилася близько 1,5 години.

У Ваггаузелі я не була. Всю ніч я майже не спала. Я була у Маріон, і ми писали щоденник.

З 16:20 до 20:00 я молилася в церкві в Роті.

Я прочитав Псалтир, промовив Хресну дорогу та сім слів Ісуса на хресті, а потім залишився на Святій Месі та взяв у ній участь.

31.05.92 — неділя

Я молився перед Святою Месою. На Святу Месу я прийшов у червоному одязі.

Під час глибокої розмови я запитала Спасителя, чи це був Він, хто говорив до мене, що ще цього місяця забере мою свекруху?

Спаситель: «Ні, це був не я. Пиши, донько моя, те, що я тобі надихнув, ти розпізнаєш, що від мене. Пильнуй, молись, злий чатує. Ти належиш повністю мені, я люблю тебе, пиши, донько моя, ти — моя дитина».

Я запитала, чи може він сказати мені: «Слава Ісусу Христу та Марії». Я почула це тричі.

Потім я почула: «Іди з миром, дочко моя». Це було приблизно о 8:30 ранку.

О 19:00 була молитва, перед цим молилися на вервиці. Молитва була дуже урочистою, бо сьогодні був останній день, коли проходила травнева молитва. Прийшло багато людей.

Близько 21:00 я ще раз помолилася на вервиці.

01.06.92 Понеділок

Я все ще була у відпустці і перебувала вдома, я також не виїжджала, щоб заощадити на молитовній кімнаті.

Вночі, між 3:00 і 4:00, я молився на вервиці та літанію до Святого Серця Ісуса. Також між 9:00 і 10:00 я молився.

В обідню пору я прогулявся лісом і прочитав дві молитви на вервиці. Увечері я відвідав молитву на вервиці та Святу Месу в Червоній . О 20:00 була молитовна група.

Сьогодні я трохи говорив про пошану та про те, як правильно приймати Святе Причастя. Сьогодні я думав, як добре, що Спаситель допускає спокуси, бо моя теща вже б померла після тих спокус.

Тоді б диявол переміг. Моя свекруха — хороша жінка, але вона вперта. Замість неділі вона завжди ходить на Святу Месу в суботу ввечері.

На свято Тіла і Крові вона також не хотіла йти в процесії. Вона віддає перевагу причащенню на руку і приймає його. Чи приймає вона Святе Причастя від мирянина, чи від священника, вона не відчуває різниці. Вона є прихильницею Гітлера.

Навіть сьогодні вона захоплюється ним. Вона не хоче бути в моїй молитовній групі. І коли вона йде додому з церкви, вона не хоче йти зі мною.

Моя свекруха воліє слухати чужі думки про мене, замість того щоб прийти до мене і скласти власне уявлення про моє навернення та переконання. Але я все одно її люблю, адже вона моя свекруха. Я вдячна, що вона живе з нами, адже вона, наприклад, бере на себе прасування одягу.

У неділю, коли вся родина збирається разом, теща завжди їсть з нами за одним столом, так було завжди.

Диявол би все мені зруйнував, якби моя свекруха справді померла в травні. Тоді я, можливо, повірила б, що причащення з руки теж є правильним.

Але Господь визначає годину, коли хтось помирає.

Я все одно залишаюся вірною Спасителю, бо ця спокуса була не першою і не буде останньою.

02.06.92 — вівторок

Я відвідав ранкову месу в Мінгольсхаймі о 6:30.

Після Святої Меси я розмовляв з отцем Зеллнером, місіонером зі Стейлера, який був в Африці, а зараз мешкає в Сент-Августині, поблизу Бонна. Під час цієї розмови я не був сам, Спаситель був зі мною. Отець був щасливий, коли я розповів йому, що сказав мені Спаситель.

03.06.92 - середа

З 8.00 до 9.45 я молилася і з'єдналася зі Спасителем. Я багато плакала, бо на мене насуваються спокуси.

Я сказала, що мушу перевірити голос, і попросила Спасителя, щоб Він вітав мене так: «Слава Ісусу Христу та Марії».

Спаситель: «Слава Ісусу Христу та Марії». Спаситель:

«Пиши, дочко моя».

Я: «Так, мій небесний Отче, мій Триєдиний Боже, я пишу, бо Ти так хочеш». Спаситель:

«Пресвята Богородиця Марія з'явиться у вашій церкві».

Я: «Хто така Пресвята Богородиця Марія?»

Спаситель: «Вона є моєю нареченою, моєю дочкою, моєю матір'ю і вашою матір'ю». Спаситель: «Моя дочко, не сумнівайся».

Я: «Дорогий Боже, розкажи мені щось про це явлення, бо я не наважуюся запитати, бо я негідна. Я грішниця, Господи».

Спаситель: «Ти тепер віриш, що це Я?» Я:

«Я вірю, але це нелегко. Хто ти?»

Спаситель: «Я твій Ісус».

Я: «Чому ж не збулося те, що стосувалося єпископа, Папи та канцлера Коля?»

Спаситель: «Це ще буде».

Я хотів дізнатися ще щось про явлення Марії і нагадав Спасителю, що він мені ще нічого не сказав.

Спаситель: «Вона з'явиться. Час ще не настав».

Я: «Ти сказав, що даси знак у Церкві».

Спаситель: «Цей знак з'явиться перед явленням Пресвятої Богородиці. Цей знак також для священників, запиши це, моя донько. Ти отримаєш листа від церковної влади. Будь пильною і залишайся вірною мені та Святому Отцю. Те, що суперечить вченню Святого Отця, не варто слухати і не слід слідувати».

Спаситель: «Дочко моя, принеси багато жертв».

Я: «Дорогий Боже, я спробую, але нічого не можу обіцяти».

Я: «Дорогий Спасителю, вчора, коли я розмовляв з отцем Зеллнером, це був не я». Спаситель: «Я говорив за тебе».

Я: «Я це чітко відчула, і це мене зміцнило, а отець був зовсім іншим, ніби з ним щось сталося. Що це було?»

Спаситель: «Бачиш, дочко моя, Моя дія змінює людину. І Я можу діяти лише через вас».

Я ще деякий час щиро молилася про милість.

Тоді я почула: «Іди з миром, моя люба донько». Після цього я помолилася молитвою подяки.

Коли я промовила кілька молитов до Святого Духа, я відчула особливе тепло і велику любов у своєму серці. Я відчувала спокій і мир і не мала жодних сумнівів.

Увечері я відвідала Святу Месу в каплиці Рохуса.

04.06.92 — четвер

Вночі я молилася з 4:00 до 5:00, а потім знову з 8:10 до 10:00. Після години молитви я з'єдналася зі Спасителем.

Спаситель: «Пиши, дочко моя».

Я: «Так, любий Ісусе, Ти, живе Слово».

Спаситель: «Ти ще поговориш зі священником, отцем Трунком».

Спаситель: «Мені не подобається, що він дав братові Святе Причастя в руку». Я: «Так, Господи, я це бачив. Брат з'їв Святе Причастя ще до того, як священник промовив: «Господи, я не гідний...»

Я: «Господи, пробач мені, бо в той момент я внутрішньо посміхнувся, хоча це, безперечно, сумно. Мені здалося, що брат так жадібно прийняв Святе Причастя.

Спаситель: «Цим ви обоє образили мене».

Я: «Але, Господи, якби священник не дав братові Святе Причастя в руку, ми б Тебе не образили».

Спаситель: «Це правда. Моліться за це, щоб священник не давав Святе Причастя в неосвячені руки».

Я: «Дорогий Боже, я піду сповідатися, бо образила Тебе». Спаситель:

«Пиши, донько моя».

Я: «Так, мій Небесний Отче, я запишу це, бо Ти мене створив. Ти є всім у мені. Ти також використовуєш мої руки для письма».

Спаситель: «Мені це подобається, моя донько».

Я: «Що мені писати, дорогий Боже, я прошу Тебе про милість і милосердя, щоб я писала тільки правильні речі. Дай мені, будь ласка, тверду віру».

Спаситель: «Пиши, донько моя, тебе запрошують». Я:

«До кого?»

Я нічого не почула і запитала ще раз. Я:

«Мій Господи і Боже, до кого?»

Спаситель: «До комісії».

Я: «Чи я це собі уявила?»

Спаситель: «Тебе запрошують до комісії». Я: «Коли, де і навіщо?»

Спаситель: «Це ще попереду, будь терплячим».

Я: «Ти будеш зі мною на засіданні комісії?»

Спаситель: «Так, я буду з тобою».

Я: «Господи, тоді мені не треба турбуватися про те, як буде далі. Я віддаю все в Твої руки».

Спаситель: «Так і буде».

Спаситель: «Моя донько, Я люблю тебе. Іди з миром».

Я ще не зовсім закінчила молитву, як зовні вже чекали на мене дві жінки. Одна була невісткою Росвіти, а інша — сестрою отця Фердинанда Томе, яка мешкає у Шварцвальді.

Була 10:00, і я близько 45 хвилин розмовляв з вами про своє навернення.

10:50: Я відчув, що мушу ще раз з'єднатися зі Спасителем.

Це «повинен» було дещо дивним. Але треба вчитися і на спокусах, коли вони приходять.

Я вважаю, що видіння 1984 року було простішим завдяки розрізненню духів. Матір Божу можна побачити, але голос можна лише почути, і потрібно більше часу, щоб перевірити його.

Щоб я мав витримку перевіряти голос, Спаситель дає мені відчуття любові і благодаті, а також допускає спокуси, щоб перевірити, чи розрізняєш ти тишу.

Оскільки сьогодні вранці мене потурбували жінки, я знову з'єдналася зі Спасителем о 10:50.

Спаситель: «Дочко моя, запиши це. Явлення Богородиці відбудеться приблизно через чотири тижні».

Я: «Дорогий Боже, дорогий Ісусе, Небесний Отче, будь ласка, повтори це ще раз».

Спаситель одразу ж повторив це.

Я: «Де?»

Спаситель: «У церкві в Роті». Я:

«Мені ще щось потрібно знати?»

Спаситель: «Так, моя донько, тобі не треба боятися, я з тобою. Моя донько, не розчаруй мене».

Я: «Дорогий Боже, я хочу завжди бути з Тобою в єдності, тоді я не розчарую Тебе». Спаситель: «Багато молись, донько моя, і пости».

Я: «Дорогий Боже, я буду старатися».

Я думала про Клода з Люксембургу, але не хотіла питати, аж раптом почула:

«Ти можеш написати за Клода. Він зараз не може стати священиком. Ви повинні далі молитися за нього». Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже, дякую Тобі, любий Ісусе, дякую Тобі, любий Святий Духу. Чи виконала я Твою волю, коли знову з'єдналася з Тобою?»

Спаситель: «Так, ти виконала мою волю. Іди з миром, моя люба донько». Увечері я була на Розарії та на Святій Месі в червоному в церкві.

05.06.92 – п'ятниця – П'ятниця Серця Ісуса

Я ще була у відпустці і з 9:00 до 11:00 молилася вдома: Літанію до Серця Ісуса, Літанію до Пресвятої Богородиці, молитви до Святого Духа тощо.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, це знамення в церкві станеться з тобою». Я: «Господи, я віддала Тобі все. Але якщо Ти так кажеш, то так і буде. Як я маю розпізнати, що це від Тебе?»

Спаситель: «Я буду з тобою. Дозволь цьому знаку, що настане, діяти в тобі». Я:

«Як я маю знати, що Ти зі мною?»

Спаситель: «Моя благодать не покине тебе. Залишайся сильною і мужньою і не піддавайся впливу інших».

Я: «Але, Господи, ти ж знаєш, що я такий слабкий».

Спаситель: «Зі мною ти сильний».

Я: «Коли це станеться?»

Спаситель: «Час належить мені».

Я: «Дорогий Спасителю, я дуже люблю Тебе, нехай я ніколи не розлучуся з Тобою».

Бути з'єднаною зі Спасителем — це невимовно прекрасно. Словами не можна за це подякувати. Треба постійно славити й величати Господа, день і ніч.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, люди знаходяться на хибному шляху. Вони не хочуть повернутися. Мало хто усвідомив, що Я все ще тут. Дочко моя, залишайся вірною Мені, Я є твій шлях. На цьому шляху ти не можеш заблукати. Дочко моя, Я даю тобі благодать бути вірною Мені».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я приймаю благодать бути вірною Тобі, бо Ти один мені достатній, і Ти все можеш. Я пізнала на землі, що Ти є блаженство, і чекаю на блаженство тепер і на віки віків».

Спаситель: «Дочко моя, ти порадувала мене тим, що написала». Я: «Так, любий Боже, це говорило моє серце, а не мої уста».

Спаситель: «Дочко моя, ти ще бутон ароматної квітки, яка тільки має розквітнути».

Після цього я почула Спасителя: «Іди з миром, моя донько». На

Розарій та Святу Месу я була в червоному в церкві.

06.06.92 – субота

О 7:00 я був на Святій Месі в каплиці Святого Роха в Мінгольсхаймі.

Після меси я розмовляв з німецьким священиком, який працює місіонером у Бразилії.

Він розповів мені, що перебував у полоні в Китаї. Я розмовляв з ним близько 20 хвилин про причастя в рот. Він ходив на двох милицях. Наприкінці я отримав від нього благословення.

16.30 – 18.15: Я молився в червоному в церкві. Сьогодні я також сповідався у пана пароха Фогта.

07.06.92 – понеділок після П'ятидесятниці

Я молився з 7:45 до 9:05.

Я: «Мій Господи і Боже, якщо Ти хочеш, промовляй до мене. Твоя слугиня слухає».

Спаситель: «Так, моя донько, Я промовляю до тебе. Ти нетерпляча».

Я: «Мені це записати?»

Спаситель: «Так, запиши це. Довірся мені».

Ніхто, крім Бога, не міг знати, що я хотіла знати у своїй душі. Але я отримала відповідь.

Спаситель: «Явлення Пресвятої Богородиці відбудеться найближчим часом». Я: «Але ти сказав, що через чотири тижні».

Спаситель: «Моя донько, ти знаєш, що вона з'явиться».

Я: «Чому ти дозволяєш Богородиці з'явитися в Червоній церкві?»

Спаситель: «Щоб у вашій церкві багато молилися».

Я: «Але в нашій церкві моляться більше, ніж в інших церквах у цьому районі». Спаситель: «Я хочу, щоб з цієї церкви вийшло багато відважних сповідників».

Спаситель: «Запиши, дочко моя, знак, який Я тобі даю, це Мій знак. Дочко моя, цей знак з'явиться ще до явлення Пресвятої Богородиці».

Я: «Як мені поводитися при цьому знаку? Чи мушу я мовчати, чи це тільки для мене, чи й для інших?»

Спаситель: «Тобі не бракуватиме благодаті. Буде так, як Мені заманеться».

Я: «Дорогий Боже, нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «Святий Дух дасть тобі провітлення. Тобі не треба заздалегідь турбуватися. Молись до моєї Матері. Вона любить тебе. Вона захищає і веде тебе.

Ти — її улюблена дитина».

Я: «Господи, я не можу це написати».

Спаситель: «Напиши це. Твоя Мати ніколи не залишала тебе саму. Не розчаруй Її. Моя донько, залишайся нам вірною».

Я: «Я буду вірною тобі і Пресвятій Богородиці, бо я дуже вас люблю».

Спаситель: «Моя донько, я благословляю тебе».

Я вклонилася на коліна.

Я почув: «Нехай благословення Отця, Сина і Святого Духа зійде на тебе». Я перехрестився і з повагою сказав: «Слава Ісусу Христу та Марії».

Це був перший раз, коли Спаситель благословив мене.

Після цього Спаситель сказав: «Іди з миром, дочко моя». Я відвідала Святу Месу в Червоному.

08.06.92 – Понеділок після П'ятидесятниці

Вночі з 2:20 до 3:20 я молилася за мир і за бідні душі. З 8:10 до 9:10 я продовжувала молитися.

Я: «Мій Господи і Боже, мій улюблений Отче, я дякую Тобі за те, що Ти караєш мене і допускаєш спокуси. Через це я люблю Тебе не менше, а більше. Тепер я не маю сумнівів і не боюся. Я знаю, що Ти завжди зі мною, і те, що Ти допускаєш, має бути, бо це Твоя воля.

Пробач мені, що я образив тебе і був нетерплячим. Я обіцяю тобі виправитися. Я побачив, що все має свій час, і ти визначаєш цей час, і так має бути. Я єднаюся з любов'ю Богородицею і з Тобою, любий Ісусе, і дякую всемогутньому милосердному Отцю за те, що після Адама і Єви ми маємо ще й небесну Матір та Спасителя Ісуса Христа.

Я ще щиро молилася і сказала Спасителю: «Мені не потрібно нічого у Тебе питати, Ти все знаєш». (Мої думки були прикуті до знака)

Спаситель: «Так, Я знаю все. Цей знак, який ти отримуєш, є від Мене, для всіх. Ти повинен прийняти цей знак».

Я: «Так, мій Господи, я краще розумію, я прийму його, коли воно прийде».

Спаситель: «Світ перебуває у великій небезпеці. Усі мої діти в небезпеці. Будьте готові в будь-який момент до години, що настане».

Я: «Яка година?»

Спаситель: «Суд. Кожен несе відповідальність за себе».

Я: «Дорогий Боже, чи мушу я вже зараз так сильно боятися суду?» Спаситель: «Любов! Вже зараз. Любов є мірилом, за яким ви всі будете судитися. Постійно просіть про любов. Я є любов, моє дитя. І кожен може черпати її скільки завгодно».

Я: «А якщо інші не прийдуть, щоб черпати цю любов?» Спаситель: «Вони вже обрали свого батька».

Я: «Дорогий Боже, я буду черпати з цієї любові більше, ніж раніше. І я прошу Тебе зараз: дай мені багато любові, щоб я могла дарувати її й іншим».

Спаситель: «Дочко моя, май довіру. Я люблю тебе. Іди з миром».

Увечері в червоному на Святій Месі. О 20.00 була молитовна група.

09.06.92 – вівторок

Сьогодні був останній день відпустки.

Вночі з 4.00 до 5.30 я молилася за мир, за священників і Ватикан.

Спаситель: «Ти вчора правильно говорила в молитовній групі. Тобі не треба боятися, продовжуй так говорити. Я з тобою. Мені сподобалися ваші молитви (з понеділка П'ятидесятниці) Я: «Розвіта минулої ночі страждала. Вона не могла спати». (Я дала їй копії щоденника на зберігання)

Спаситель: «Нечисті духи не хочуть, щоб вона дізналася про те, що ти написав. Їй не треба боятися. Вона під моїм захистом».

Я: «Мій чоловік сказав, що я вчора занадто довго говорила». Спаситель:
«Він це вже казав. Не слухай його. Ворог також перебуває у твоєму домі».

Я: «Мій Ісусе, зараз у мені так добре. У мені такий спокій і мир».

Спаситель: «Ми тепер єдині».

Я: «О, моя Любове, я дякую Тобі. Чи хочеш Ти мені ще щось сказати?» Спаситель:
«Моя донько, відпочинь. Іди з миром, моя люба донько». Я: «Дякую Тобі, мій
великий і милосердний Боже. Я піду спати».

О 10:40 я знову помолилася. Це був останній день моєї 10-денної відпустки.

Я багато молилася, але для Спасителя цього було замало.

Спаситель: «Моя люба

донько». Я: «Мені писати?»

Спаситель: «Пиши. Звертай увагу на кожне слово, яке ти вимовляєш.

Нечистий дух буде наслідувати тебе. Він хоче знищити все, що ти зробила. Те, що ти
написала, він намагається знищити»

Я: «Дорогий Боже, ти дозволиш це?»

Спаситель: «Я дам тобі захист. Моя донько, ти впізнала і завжди будеш впізнавати Його,
нечистого духа. Тобі не бракуватиме благодаті. Моя люба донько, йди з миром».

Я: «Дорогий Боже, я дякую Тобі від щирого серця за ці численні благодаті».

Увечері я був у Роті, у церкві на молитві Розарію та на Святій Месі.

Своє Святе Причастя я присвятив отцю Гебхарду Гейдеру.

10.06.92 — середа

10.00 у кабінеті лікаря:

Спаситель: «Люди в великій небезпеці». Я: «Але я
нічого не можу вдіяти».

Спаситель: «Ні, ти можеш щось зробити. Іди до священика, скажи йому. Наближається війна».

Я: «Дорогий Боже, я вже сказала йому».

Спаситель: «Він повинен більше молитися разом із
віруючими». Спаситель: «Пиши, донько моя, у вас
мало часу». Я: «До якого священика мені йти?»

Спаситель: «До пана пароха Фогта».

Я: «Але ти сказав, що він неслухняний».

Спаситель: «Нехай він добре подумає. Дочко моя, йди до нього». Я:
«Ця війна стосується Німеччини?»

Спаситель: «Усіх».

Я: «Чи можу я щось йому сказати, щоб він знав, що це від Тебе?»

Спаситель: «Скажи йому: мої вівці слухають мій голос».

Я: «Дорогий Боже, я скажу йому це. Господи, нехай буде воля Твоя. Мій дорогий Ісусе, мій
Господи і Боже, я дякую Тобі».

Спаситель: «Моя люба донько, я люблю тебе. Іди з миром».

О 12.00 я молилася «Ангелом Господнім» у каплиці на робочому місці. Хольгер
приніс мені книги для читання.

16.00: Я йшла додому і молилася болісним розарієм за пана пароха Фогта.

Близько 17:50 я був у церкві в Роті й коротко помолився.

З 18:00 до 18:30 я був у пана пастора Фогта. Я зачитав йому уривки з щоденника: від 24.05.92,
від 29.05.92, від 03.06.92, від 05.06.92, від 07.06.92, від 08.06.92 та від
сьогодні, 10.06.92. Він при цьому сміявся.

Наприкінці він сказав, що треба просто більше молитися.

Я попросив у нього благословення і пішов. Коли я йшов, я ще сказав йому, що мені це набридло.

На що пастор Фогт сказав: «Скажіть це Спасителю». Я відповів:
«Він це вже чув».

Я сказав це тому, що він не вірить мені, коли я розповідаю про те, що говорить мені Спаситель.
О 19:00 я пішла молитися на вервицю в каплицю Рохуса і відвідала там Святу Месу. Після цього я мала розмову з паном парохом Трунком.

Я запитала Спасителя, чи слід мені зараз поговорити з паном пастором Трунком. Спаситель відповів ствердно.

Я: «Він поговорить зі мною?»

Спаситель: «Так, він поговорить з тобою».

Наша розмова тривала близько 30 хвилин. Я розповіла отцю Трунку, що мені сказав Спаситель.

11.06.92 — четвер

11:30 у кабінеті лікаря:

Я сказав Спасителю, що вчора пастор Фогт сказав, ніби це все — погрози.

Спаситель: «Залиш це мені, все станеться в свій час».

Тоді я запитав про пастора Трунка.

Спаситель: «Ти правильно зробив, що пішов до нього».

Я: «Але він сказав, що святий єпископ Оскар Сайєр сказав йому, що він повинен давати причастя в руку».

Спаситель: «Він робить це не з власної волі».

Я: «Дорогий Боже, Ти сказав, що тих, хто спотворює вчення Святого Отця, не треба слухати і не треба слідувати за ними».

Спаситель: «Це правда».

Я: «Як це тепер, чи повинен священник слухатися єпископа, якщо той каже йому, що він має роздавати причастя в руку?»

Спаситель: «Ні».

Я: «Будь ласка, скажіть мені щось інше, ніж «ні».

Спаситель: «Цей священник неслухняний в моїх очах».

Я: «Він сказав, що Папа Римський також роздає причастя в руку».

Спаситель: «Святий Отець змушений це робити. Не всі єпископи слухаються Святого Отця». Я: «Він сказав, що хоче приєднатися до «Ангельського діла», але єпископ не дає йому на це дозволу. Чи можеш ти мені щось про це сказати, чи це мене не стосується?»

Спаситель: «Так, це тебе стосується. Священник, пастор Трунк, повинен піти до «Енгельсверку». Ти повинен сказати йому, щоб він більше довіряв мені».

Я: «Він сказав, що мусить бути слухняним єпископу».

Спаситель: «Але він неслухняний мені».

Я: «Дорогий Боже, це його воля чи Твоя воля, щоб він пішов до «Ангельської справи?»

Спаситель: «Моя донько, це моя воля, і це вже давно».

Я: «Чи повинен він сказати єпископу те, що я написала?»

Спаситель: «Він цього не зробить, бо єпископ не вірить у приватні одкровення».

Я: «Я цього не розумію, як це так, якщо Святий Отець змушений давати причастя на руку, то й священник може сказати, що його змушують».

Спаситель: «Дочко моя, Святий Отець слухається мене. Його веде мій Дух». Я: «Дорогий Боже, я більше ніколи не буду тебе просити».

Спаситель: «Дочко моя, мені подобається те, що ти запитала. Іди з миром, моя люба дочко».

Між 12:05 і 13:00 у каплиці:

Спаситель: «Дочко моя, пам'ятай: я є любов, смиренність, лагідність, мир, спокій, терпеливість, радість, істина, світло, шлях, я є твоє життя.

Все, що суперечить цьому, є нечистим духом. Запам'ятай: після моєї розмови ти зберігаєш спокій і любов. Нечистий дух не залишає добрих плодів».

Я: «Дорогий Боже, нечистий дух знову повернувся».

Спаситель: «Моя донько, я теж тут».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, те, що ти сьогодні пишеш, зберігай у таємниці».

Я: «А Маріон, вона повинна писати, а Росвіта повинна це зберігати, чи правильно?»

Спаситель: «Але більше ніхто».

Я: «Але мені потрібен священик».

Спаситель: «Я дам тобі священика. Почекай ще».

Я: «Як я маю розпізнати, що це ти говорив до мене? Скажи мені, будь ласка, ще одне слово з цього приводу».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, те, що я тобі сказав, наповнить твоє серце».

Я: «Чим?»

Спаситель:

«Любов'ю».

Я: «Тоді нехай так і буде. Нехай моє серце буде наповнене любов'ю не тільки зараз, а й завжди».

Розарій і Свята Меса в червоному.

12.06.92 — п'ятниця

10.00 у кабінеті лікаря:

Спаситель: «Пиши, дочко моя».

Я: «Так, мій Господи і Боже, мій Небесний Отче, Ісусе, милосердний Боже, що мені писати?»

Я чекала на голос, але нічого не почула. Я сказала собі, що сама собі нічого сказати не можу.

Я: «Дорогий Боже, не дай злу втрутитися». Спаситель: «Бачиш, він може це зробити лише тоді, коли я дозволю».

Я: «У мені сильне тепло, спокій і мир. Моє серце палає від любові. Це чудове відчуття, яке не можна описати словами.

Спаситель: «Дочко моя, тебе чекає багато випробувань».

Я: «Але без Тебе я не зможу витримати ці випробування».

Спаситель: «Так, тому ти потребуєш мене. Випробування надходить від влади».

Я: «Але ж я так погано складаю іспити. (Я думала про іспити в школі) Спаситель: «Я буду з тобою».

Я запитав про свою тещу, бо вона не померла у травні. Спаситель: «Я дозволив це.

Нечистий дух тим самим підтвердив, що йому до вподоби причащення на руку, а також те, що миряни роздають Святе Причастя. Якби вона померла, ти б повірив, що причащення на руку є правильним».

Я: «Але ж важко це розпізнати, коли втручається нечистий дух». Спаситель: «Звертай увагу на кожне слово. Я є лагідність».

Я: «А як щодо Белграда? Він там теж втрутився?» Спаситель: «Ні, це ще буде».

Я: «Досі я помітив, що нечистий дух втручався двічі: під час смерті моєї тещі та 25 березня 1992 року, коли було оголошено про явлення Богородиці і про те, що це станеться через чотири тижні».

Спаситель: «Це лише ті моменти, в які він втрутився. Треба пройти через цей досвід».

Я: «Що таке випробування?»

Спаситель: «Захищай моє вчення, залишайся вірним мені, не турбуйся наперед. Я заступився за тебе».

Я: «Дякую, мій Господи і Боже, тепер я краще це розумію».

Я: «Сьогодні вранці я ледь не врізався на машині в трамвай. Трохи не вистачило, і я б потрапив у ДТП. Під час їзди я молився Літанією до Богородиці. Коли я саме молився «Virgo Prudentissima – ora pro nobis», мене засліпило, і я не побачив трамвай. Моя нога вже була на гальмі, перш ніж я побачив трамвай. Я вірю, що це був ангел-охоронець».

Спаситель: «Молись безперервно. Нечистий дух хоче знищити тебе, але не може, бо Я з тобою».

Спаситель: «Напиши, донько моя, у Словаччині буде війна». Я: «А що щодо Черногорії?»

Спаситель: «Черногорія скоро буде зруйнована».

Я: «Дорогий Боже, я більше нічого не хочу знати. Це ж жахливо. Прости мене, мій Господи і Боже, я буду більше молитися. Дай мені, будь ласка, благодать, щоб я могла багато молитися.

Ні. Я відвідала месу та молилася на вервиці в церкві в Роті.

13.06.92 — субота

На ранкову месу я пішла в Мінгольсхельм, до каплиці Рохуса (о 7:00).

Потім я помолився два розарії за свою родину, всі члени якої ще не хрещені. О 14.00 мене запросив мій брат, який також мешкає у Роті.

Це було святкування дня народження мого брата Пауля.

Мій наймолодший брат Володимир теж був там, а також моя сестра Соня та багато інших — племінники

та племінниці тощо.

Ніхто з них не глузував, всі були дуже добрі до мене.

З 16:30 до 18:30 я пішов до церкви і молився. З Спасителем краще, ніж на барбекю.

Я сповідався у отця Вогта. Під час сповіді я також сказав йому, що він робить не так у церкві, наприклад, що під час Символу віри він не звертається до табернакулу, а дивиться на громаду, адже він має бути взірцем у вірі в Триєдиного Бога в табернакулі.

14.06.92 — неділя

Я молився з 7:10 до 8:25 вдома. Під час об'єднання:

Спаситель: «Дочко моя, ти чудово висловилася у сповідальні. Я заступився за тебе. Священик майже у всьому, про що ви говорили, не має рації».

Я: «Дорогий Боже, пробач йому. Я не дивуюся, що церкви порожні». Я: «Дорогий Спасителю, що мені потрібно знати?»

Спаситель: «Пиши, донько моя, війна продовжує поширюватися. Війна в Боснії стане ще гіршою. Моліться за мир».

Я: «Дорогий Боже, я забула запитати Тебе про щось, що для мене дуже важливо».

Я: «Ти присутній у маленьких частинках Святої Євхаристії?»

Спаситель: «Так, Я присутній і в маленьких частинках».

Спаситель: «Пиши, донько моя, коли війна там закінчиться, вона почнеться десь інде. Донько моя, люди незадоволені, це не від Мене».

Через деякий час я почула:

«Моя донько, я люблю тебе».

Я запитала, чи маю це записати.

Спаситель: «Так, запиши це».

Я: «Я відчуваю глибокий спокій і тепло. Мій Господи і Боже, я дякую Тобі за цю благодать, яку Ти щойно мені дав».

Мені шкода, що я не можу описати це краще. Я відчуваю, що не здатна написати щось подібне. Я ж не поет».

Спаситель: «Дочко моя, залишайся вірною мені, йди з миром».

10.00 – Свята Меса в червоному.

13:00 – Розарій і молитва.

У другій половині дня прийшла Маріон, і ми писали щоденник. Потім я молилася на вервиці.

15.06.92 — понеділок

У кабінеті лікаря:

Я молилася від щирого серця і скаржилася. Спаситель: «Я люблю тебе, моя донько». Я: «Я це добре почула».

Спаситель: «Ти досі все робила правильно. Не турбуйся про те, що ще буде».

Я: «Господи, мені боляче, що вони й надалі дають причастя в руку».

Спаситель: «Пиши, донько моя, причащення на руку — це гріх. Донько моя, найближчим часом усе зміниться. Твоє завдання — звернути увагу священиків на те, що вони повинні давати віруючим причащення лише у рот».

Я: «Але всі кажуть, що ви повинні бути слухняними єпископам».

Спаситель: «Скажи їм, що Я цього не дозволяю».

Я: «Тоді вони скажуть, що не повинні вірити в приватні одкровення».

Спаситель: «Священики, які не вірять у визнані приватні одкровення, не живуть у Божій благодаті».

Я: «Господи, чи правильно я це записав?»

Спаситель: «Дочко моя, мені це подобається. Іди з миром».

18.30 Розарій та Свята Меса в Роті.

20.00 Молитовна група: були присутні парох Дохарт і отець Бертольд із Ваггаузеля.

Прийшло дуже багато людей. Вже не було вільних місць.

16.06.92 — вівторок

10.00 у кабінеті лікаря:

Спаситель: «Пиши, дочко моя, сатана стає сильнішим. Ви повинні ще більше молитися. Війна погіршується».

Я: «Що ти маєш на увазі, любий Боже, гіршою?»

Спаситель: «Війна у всіх серцях».

Я: «Там ще стільки ненависті?»

Спаситель: «Майже тільки ненависть».

Я: «Мені ще щось записати?»

Спаситель: «Ти повинен це записати. Каплицю затвердять. Буде пожертва».

Я: «Дорогий Спасителю, дякую Тобі. Це велика радість для мене. Бо Ти бачив, що у нас більше немає місця і що так багато людей приходять молитися».

Спаситель: «Моя донько, я люблю тебе, йди з миром».

Під час злиття я відчула багато тепла і глибокий спокій.

Я: «Дорогий Спасителю, Ти знаєш моє серце і мою любов до Тебе. Мені не потрібно Тобі це говорити. Я залишаюся Тобі вірною».

О 18:30 я відвідав молитву на вервиці та Святу Месу в Роті.

Святе Причастя Я присвятив своїм покійним батькам та братам і сестрам.

Після Святого Причастя я запитав Спасителя, чи правильно я вчинив, чи правильно я зрозумів сьогодні вранці те, що відбувалося в каплиці.

Спаситель: «Ти можеш вірити, це правда».

17.06.92 — середа

10:00 у кабінеті лікаря:

Я вагалася, чи писати, бо думала, що Спаситель, можливо, не хоче, щоб я писала. Тоді я почувала: Спаситель: «Дочко моя, я хочу, щоб ти писала».

Я: «Мій Господи і Боже, я повністю віддаюся Твоїй волі».

Спаситель: «Світ перебуває у великій небезпеці. Помилкові пророки вже на підході». Я: «Дорогий Боже, поясни мені це чіткіше щодо пророків».

Спаситель: «Вони є паразитами для людей».

Я: «А яке ліки?»

Спаситель: «Залишайся вірним істинному вченню Христа».

Я: «Як мені розпізнати, що це фальшивий пророк?»

Спаситель: «Вони не керуються моїм Духом».

Я: «Як мені зрозуміти, що він ведений нечистим духом?» Спаситель:

«У фальшивого пророка багато послідовників, прихильників». Я: «А

інші, яких веде Твій Дух?» Спаситель: «Їх дуже мало».

(Послідовники)

Я: «Дорогий Боже, але мені цього недостатньо. Що ще я повинен знати про фальшивих пророків?»

Спаситель: «Дочко моя, їм бракує любові. Фальшивий пророк ніколи не говорить про справжнє вчення Христа. Не вір їм. Ти переможеш разом зі мною».

Я: «Господи, тільки з Тобою я можу розрізнити одне від іншого».

Спаситель: «Моя донько, тільки зі мною».

Я: «Чи буду я найближчим часом розмовляти з таким пророком?»

Спаситель: «Так, з кількома. Дочко моя, май терпіння. Залишайся мені вірною. Іди з миром».

Потім я ще почувала: «Люби мене».

Я відвідала Святу Месу в каплиці Святого Роха в Мінгольсхаймі.

18.06.92 — Тіло і Кров Господні — четвер

Я молилася з 7:45 до 8:45 і з'єдналася зі Спасителем.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, люди зараз йдуть у прірву». Я: «Що таке прірва, я точно не знаю».

Спаситель: «У пекло, донько моя. Вони всі добровільно пішли туди».

Я: «Інші скажуть мені, що ти добрий і милосердний, любий Боже, і що такого не може бути».

Спаситель: «Душі вже не живуть. Вони обрали свого батька». Я:

«Дорогий Боже, як ти називаєш цього батька?»

Спаситель: «Князем світу». Я:

«Чому ти називаєш його

Князем?»

Спаситель: «По його гордості можна впізнати його дітей».

Я: «Дорогий Боже, сьогодні свято, Тіло Христове. Сьогодні вранці була процесія. Чи можеш ти мені щось про це розповісти?»

Спаситель: «У це свято мене вшановують дуже мало. Дочко моя, серця людей охолонули.

Очищення душ має настати незабаром. Покарання необхідне, інакше ще більше душ потрапить до пекла».

Я: «Чи потрібно мені ще щось записати?»

Спаситель: «Дочко моя, я прошу тебе...»

Я: «Але, дорогий Боже, скажи мені спочатку. Слава Ісусу Христу і Марії та Viva Jesu e Maria».

Я почувала це, а потім запитала: «Чого ти вимагаєш від

мене?» Спаситель: «Повної відданості мені».

Я: «Мій Триєдиний Боже, мій Царю царів, мій Спасителю. Я повністю віддаю себе Тобі. Дорогий Боже, я не можу так записати це німецькою, але Ти знаєш, що я маю на увазі».

Я: «Мій Господи і Боже, Ти володієш мною цілком. Мій Спасителю, я люблю Тебе понад усе. Роби зі мною, що забажаєш. Допоможи мені завжди усвідомлювати, що я належу Тобі.

Любий Боже, чому Ти хочеш знову все отримати, я вже віддала Тобі все».

Спаситель: «Ти знаєш, моя донько. Ти знову отримаєш завдання. Але ще не зараз, моя донько. Залишайся вірною мені і стійкою».

Була 8:45. Я забула про час. Мій чоловік покликав мене і сказав, що вже запізно йти до церкви. Сьогодні меса починалася вже о 9:00. Я встала і так швидко зібралася, що ще за три хвилини до 9:00 була в церкві. У церкві я молилася від щирого серця, щоб віруючі не прийняли Святе Причастя негідно. Тоді й причастилися лише дехто. У церкві був також один одержимий. Перед перетворенням він покинув церкву. Святе Причастя я присвятила за свого сина. У процесії брало участь багато людей.

О 13:00 я пішов до церкви на молитву Розарію, а потім залишився на богослужіння.

19.06.92 — п'ятниця

Не було голосу. Я відвідав Святу Месу та молитву на вервиці в Рот у церкві.

20.06.92 — субота

Я молився вдома з 7.00 до 8.45, приблизно 45 хвилин.

Під час об'єднання я сказала Спасителю: «Якщо Ти хочеш, мій Господи і Боже, то я буду писати».

Спаситель: «Так, я хочу, моя дочко, пиши».

Я була розчарована тим, що показували по телебаченню про День католиків. Я дивилася це у своєї свекрухи. Жінки хочуть, щоб скасували целібат, а ще гірше — вони хочуть відправляти Святу Месу.

Спаситель: «Вони називають себе католиками, але ними не є. Мало хто подібний до мого серця. Не є моєю волею, щоб жінка відправляла Святу Месу.

Напиши, дочко моя, це справа Люцифера». Я:

«А що щодо целібату?»

Спаситель: «Священик повинен бути священиком за моїм прикладом і бути вірним традиції. Бути католиком означає також бути вірним Святому Отцю».

Я: «Чому священик Воґт під час сповідання віри не повертається до табернакулу або до Спасителя, коли виставлено Найсвятіше? Чому він стоїть обличчям до народу?»

Спаситель: «Тому що там ще так багато гордості».

Я: «Господи, ти завжди говориш про небезпеки, що загрожують людям. Але у мене немає священика, якому я могла б про це розповісти».

Спаситель: «Дочко моя, священик прийде. Це не займе багато часу».

Спаситель: «Напиши, дочко моя, Я люблю тебе, а ти мене розчаруєш, бо не віриш у те, що Я тобі кажу».

Я: «Тому що втрутився нечистий дух». Спаситель:

«Це теж має бути».

Я: «Дорогий Боже, я хочу вірити, але пастор Дохарт, пастор Фогт і мій чоловік вводять мене в замішання».

Спаситель: «Я знаю. Ти повинен довести їм, що це я». Я: «Як же?»

Спаситель: «У тебе є я».

Я: «Так, мій Господи і Боже. Я це зроблю. Нехай буде воля Твоя, Господи».

Спаситель: «Моя люба донько, йди з миром».

Близько 9-ї години я прийшла до Маріон у Візенталь. У неї були молоді люди. Я розповідала про свої переживання та про своє навернення. Під час розповіді я відчувала сильні атаки нечистого духа. Нечистий дух був досить сильним, він кілька разів переривав мою розповідь.

До хлопця, який сидів поруч зі мною, я сказала: «Ти не сповідався». Я окропила його свяченою водою. У другій половині дня цей хлопець сповідався в Карлсруе на Дні католиків, де я сьогодні також була. Востаннє він сповідався п'ять років тому, і коли я побачила його знову в другій половині дня, він ніби ожив і виглядав таким щасливим.

У цей День католиків мені випала нагода провести багато цікавих розмов. Мені доводилося часто й багато захищати Папу та причащення в рот. Потім я виступив перед трьома телекамерами.

Я також звернувся до єпископа Вольфганга Кірхгеснера, суперинтенданта Фрайбурга. Я запитав його, що він думає про плоди Меджугорья і чому він ще не був там. Він сказав: «Так, Бог є всюди».

Я сказав: «Так, тут теж».

Він не був у захваті від розмови зі мною. Проте я все одно попросив у нього благословення. Маріон була поруч.

Після виснажливого Дня католиків мені довелося в кінці ще й сповідатися. Я познайомився зі скромним священиком, отцем Енгельбертом Реккенвальдом. Сподіваюся, що колись я знову зустріну його, він – хороший сповідник.

Коли я виступав перед телекамерами, Беате Гамбш була там тричі. Я вірю, що на цьому Дні католиків у Карлсруе Беате справді прокинулася, щоб працювати для Спасителя. Вона пережила, що коли працюєш для спасіння душ, то отримуєш від Спасителя багато благодатей. Маріон також була старанною. Вона багато говорила про католицьку віру, адже на цей захід прийшло багато загублених синів. Дякую Богові за цю благодать, що ми могли передавати Слово Боже.

21.06.92 — неділя

Я молився з 7:45 до 9:00 і плакав через День католиків.

Я була розчарована і думала, чи правильно я вчинила, коли вчора цілий день розмовляла з людьми, а потім перед трьома камерами.

Спаситель: «Напиши, дочко моя, те, що ти вчора зробила, було добре. Я говорив через тебе».

Я: «А Маріон і Беате?»

Спаситель: «Вони — мої інструменти, дочко моя, залишайся мені вірною».

Я: «Господи Боже, ти маєш рацію. Можна швидко зневіритися, побачивши, що все відбувалося на Дні католиків. Можна сказати, що католики вже не є католиками».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, про любов треба просити. Дочко моя, я завжди буду з тобою».

Я: «Але я відчуваю, що нечистий дух тепер теж тут. Він дає про себе знати, і я відчуваю посмикування в руці».

Спаситель: «Він також розлючений, бо не може мене знайти».

Спаситель: «Зі мною ти завжди переможеш його. Там, де я, там і він».

Я: «Але в серці панує спокій, тиша і мир, я відчуваю це — це невимовно прекрасно». Спаситель: «Там нечистий дух не може проникнути, бо ти обрав мене».

Я: «Скажи мені, хто ти?»

Спаситель: «Моя дочко, я твій Господь і Бог, твій душевний наставник».

Я: «Дорогий Боже, пробач, що я знову запитую».

Спаситель: «Моя дочко, я люблю тебе, йди з миром».

13:00 — Розарій у церкві в Роті.

22.06.92 — понеділок

У кабінеті лікаря:

У цю мить я так сильно любила Спасителя, що сльози текли з моїх очей. Я молилася щиро.

Коли я з'єдналася зі Спасителем, там було так багато любові.

Спаситель: «Дочко моя, запиши це. Усе, що ти напишеш, буде надруковано в книзі».

Перед друком це перевірить священник».

Я: «Ти хочеш цього, Господи, чи, може, мені краще залишитися в тиші, у таємниці?»

Спаситель: «Я хочу, щоб ця книга потрапила до людей».

Я: «Деякі речі треба вилучити, бо їх забагато». Спаситель: «Це зробить священник».

Я: «Дорогий Боже, у мене немає священника .

Спаситель : «Я дам тобі священника .

Я: «Мій Господи і Боже, якщо ця книга буде опублікована, мене виключать із церкви».

Спаситель: «Дочко моя, ти написала правду. Я з тобою». Спаситель: «Пиши, дочко моя, книгу треба незабаром надрукувати. «

Я: «Дорогий Боже, будь ласка, дай нам благодать, щоб ми змогли писати швидше». Спаситель: «Так, ти можеш це зробити».

Я: «Господи, нехай буде воля Твоя щодо цієї книги».

Я: «Чи мушу я 11.06.92 прочитати це священнику Трункові?»

Спаситель: «Так, зроби це».

Я: «Чи мушу я ще щось записати?»

Спаситель: «Дякую тобі, дочко моя, що ти слідуєш моїй волі». Я: «Я роблю це, бо люблю Тебе, дорогий Боже, понад усе».

Спаситель: «Іди з миром, моя люба донько».

18:30 Молитва на вервиці

Свята Меса в Роті

20:00 Молитовна група

23.06.92 — вівторок

10.00 у кабінеті лікаря:

Сьогодні вранці я молилася близько години.

Під час єднання зі Спасителем мене кілька разів переривали лікарі. Спаситель: «Пиши, дочко моя».

Я: «Так, мій любий Ісусе, що ти хочеш, щоб я записала?»

Спаситель: «Моя донько, в Європі буде нова війна. Війна з Росією продовжує поширюватися».

Близько 10:55 я зробив рентген 12-річному хлопчику. У нього була кровотеча з носа та перелом носа. Я сказав йому, що треба молитися, коли прокидаєшся вранці. Він відповів, що його цьому не вчили і що він родом із колишньої НДР. Я дала йому листівки з молитвами, і він зрадів. Потім я розповіла йому ще кілька слів про своє хрещення в дорослому віці.

Через деякий час (після рентгену) я знову звернулася до Ісуса. Це було ніби натхнення, я мала знову з'єднатися зі Спасителем. Спаситель:

«Пиши, дочко моя, це важливо».

Я: «Мій Господи і Боже, а що саме?»

Я також запитала, чи витримаю я те, що мені доведеться записати. Спаситель: «Поклич їх усіх на молитву».

Я: «Я правильно почула?»

Спаситель: «Дочко моя, ти правильно почула».

Спаситель: «Збери всіх на молитву».

Я: «Як мені це зробити? Священники не слухають. До пана Коля я не можу піти. Багато з тих, до кого я звертаюся, лають Папу. Багато хто вийшов із Церкви або лає віру. Зараз із людьми все так погано».

Я: «Дорогий Боже, дай мені, будь ласка, пораду. Як мені закликати людей до молитви?»

Спаситель: «Так, моя донько, йди сама до федерального канцлера пана Коля».

Я: «Коли ти хочеш, щоб я пішла до нього?»

Спаситель: «Якнайшвидше».

Я: «Мій Господи і Боже, я зроблю це. Господи, нехай буде воля Твоя. Прошу Тебе, веди мене, направляй мене і залишайся зі мною».

Спаситель: «Моя дочко, так і буде».

Я: «Дорогий Боже, я люблю Тебе понад усе, дякую Тобі».

Спаситель: «Люба донько, зроби це якнайшвидше».

Я: «Так, мій Господи, я піду до канцлера».

Спаситель: «Ця війна принесе ще більше смертей і ще більше руйнувань».

Я: «Я відчуваю, що навколо мене знову з'явилися стерв'ятники (демони), хоча я розсипала освячену сіль».

Спаситель: «Моя донько, для них це мука, але через те, що ти пишеш, вони змушені бути поруч із тобою. Верховний змушує їх».

Я: «Тож це і є Люцифер».

Спаситель: «Так, донько моя, ти вгадала».

Я: «Дорогий Спасителю, після молитовної групи я не могла заснути. Була 1:00 ночі. Я відчувала неспокій, це було неприємно, ніби під шкірою повсюди були черв'яки, які бігали і рухалися. Я відразу ж подумала про демонів і негайно встала з ліжка. Я окропила себе і ліжку свяченою водою та прочитала короткий екзорцизм, і все знову зникло. Я вилила стільки свяченої води, що ліжка, на якому я заснула, було мокрим».

Спаситель: «Так, їх було багато, якби ти їх побачила, ти б померла». Я:

«Дорогий Боже, чи хтось мені повірить?»

Спаситель: «Вони повірять лише тоді, коли буде вже запізно».

Я: «Гадаю, я цього так швидко не забуду. Мені огидно, як же там має бути в пеклі.

Дорогий Боже, будь ласка, врятуй людей».

Спаситель: «Дочко моя, йди з миром». Розарій і

Свята Меса в червоному.

24.06.92 — середа

10.00 у кабінеті лікаря:

Я щиро помолилася, а потім сказала: «Господи, якщо Ти хочеш, щоб я це записала, то нехай буде воля Твоя, Господи».

Спаситель: «Так, дочко моя, запиши це».

Я: «Як же приємно відчувати тепло, любов Спасителя і глибокий спокій. Можна було б так проводити години.

Спаситель: «Я хочу скоротити час для моїх людей».

Я: «Дорогий Боже, скажи мені ще раз, мені це не зрозуміло».

Спаситель: «Люди повинні померти раніше» (ніж у Божому плані).

Мене знову потурбували. Вероніка покликала мене, до мене прийшов гість. Це був молодий чоловік, який 10 років тому працював у мене на громадських роботах, а зараз уже незабаром мав закінчити медичний факультет. Тоді він хотів стати протестантським священиком не тому, що вірив, а тому, що вважав, що там можна добре заробляти. Я нагадав йому про це, а потім розповів про свою сьогоднішню віру. Андреасу було тепер 30 років. Він знову сказав, що коли закінчить навчання, то поїде до Швейцарії, бо там краще заробляють, там платять більше грошей.

12.00 у каплиці. Я завжди в каплиці. Я просто більше не згадую про це в щоденнику, щоб не було забагато.

19:30 у каплиці Рохуса — Свята Меса.

25.06.92 — четвер

немає голосу — Я був у церкві в Роті на молитві Розарію та на Святій Месі.

26.06.92 — Свято Серця Ісуса

Молитовне об'єднання:

Спаситель: «Люди повинні покаятися, бо на них чекає велика небезпека. У вас залишилося так мало часу».

Я: «Дорогий Боже, я не наважуюся запитати Тебе. Будь ласка, допоможи мені. Ти знаєш усе. Чого Ти хочеш від мене?»

Спаситель: «Щоб ти залишалася мені вірною. Іди з миром, моя донько». Розарій і Свята Меса в червоному.

27.06.92 – субота

О 7:15 я була в церкві у Ваггаузелі на Святій Месі. Після цього я разом з Маріон писала щоденник і лист до федерального канцлера Г. Коля.

З 16:30 до 18:15 я був у церкві в Роті, молився там і сповідався. Увечері з Лантерсхофена приїжджають двоє студентів-богословів, Матіас і Фрідолін. До пізньої ночі я читав їм уривки зі свого щоденника.

28.06.92 — неділя

Вдома я молилася близько години. Фрідолін співав у ванній. Мій чоловік теж заважав. Мені було важко з'єднатися зі Спасителем.

Фрідолін, Матіас і я пішли до церкви у Ваггаузелі. Після Святого Причастя Спаситель підтвердив мені це послання. Я плакала. Папір, на якому я писала вранці, я порвала, бо не хотіла в це вірити. А тепер Спаситель повторив це. Я так сильно плакала, але ми все одно пішли до отця Еміліана.

З отцем Еміліаном я розмовляла близько 20 хвилин.

Фрідолін і Матіас слухали. Я відчувала, що не була сама. Спаситель був зі мною. Я сказала, що причастя в рот є правильним шляхом. Отець Еміліан вважав, що Спаситель виходить із маленьких частинок гостії. Після розмови я ще попросила у нього благословення.

У нас залишилося лише година і 15 хвилин до обіду. Фрідолін молився, а Матіас допомагав мені готувати.

Потім о 13:30 ми пішли до церкви на молитву.

Коли ми повернулися додому, ми молилися латиною болісний розарій за мир.

29.06.92 - понеділок

10.00 Кабінет лікаря:

Вчора я була незадоволена після розмови з отцем Еміліаном. Тому я запитала Спасителя, чи Він перебуває в маленьких частинках Гостії.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, Я перебуваю і в цих маленьких частинках. Слухай уважно, дочко моя, отець спотворює вчення Святого Отця. Молись за нього».

Спаситель продовжив: «Пиши, донько моя, війна дуже швидко поширюється. Усі будуть воювати».

Я: «Хто ці всі?»

Спаситель: «Усі, хто має в серці ненависть». Я:

«А ті, хто має любов?»

Спаситель: «Їм не потрібно воювати».

Я: «Але тих, хто має ненависть, більше, ніж тих, хто має любов». Спаситель: «Я з тими небагатьма, вони переможуть».

Я: «Мені це нагадує Давида і Голіафа».

Спаситель: «Так і є, донько моя».

Спаситель: «Ти належиш до тих небагатьох, хто має любов». Я: «Тож чи повинні інші боятися?»

Спаситель: «Якщо вони люблять Мене, вони не будуть боятися».

Я не запитала, а лише подумала, чи є Він також моїм нареченим.

Спаситель: «Так, Я твій наречений».

Я: «Але я ще не зовсім це розумію».

Спаситель: «Моя дочко, ти є моєю нареченою».

Я: «Дорогий Господи Ісусе Христе, скажи мені, будь ласка, чіткіше, що таке наречена?» Спаситель: «Наречена — це та, яка вже віддала мені все».

Я: «Дорогий Боже, але я вважаю себе грішницею і не можу збагнути, що я Твоя наречена».

Спаситель: «Досі цього ніхто не зрозумів».

Спаситель: «Моя люба донько, залишайся мені вірною. Не дай іншим вплинути на тебе. Іди з миром».

Я: «Дорогий Боже, я люблю Тебе і дякую Тобі, і не маю іншого бажання, як бути Тобі вірним».

НІ. Меса та Розарій у червоному.

Замість нього прийшов священник з Індії, а пастор Фогт був на лікуванні.

20:00 Молитовна група: пастор Дохарт сповідав.

30.06.92 — вівторок

10.00 у кабінеті лікаря:

Я щиро молилася і рекомендувала Спасителю багатьох людей, а наприкінці — ще й усі душі.

Спаситель: «Дочко моя, мені подобається те, що ти сказала. Пиши, дочко моя, ти втомилася, відпочинь».

Я: «Але завтра я хочу поїхати до Родальбена, біля Пірмазенса. Там знаходиться великий знак для світу».

Спаситель: «Так, йди туди, донько моя, цей знак — це мій знак». Я: «Цей знак, безперечно, слід шанувати в церкві.

Чому вони цього не роблять?»

Спаситель: «Тому що священники не живуть у Божій благодаті».

Я: «Але ж минуло вже 40 років. Щось же має статися». Спаситель: «Щось станеться. Але ще не зараз».

Спаситель: «Запиши це. Я люблю тебе, моя донько».

Через деякий час:

Спаситель: «Знак прийде». (Знак, який Спаситель вже обіцяв мені.)

Я: «Чи мушу я до цього готуватися?»

Спаситель: «Завжди залишайся в мені».

Я: «Так, Господи, моє єдине бажання — завжди бути з Тобою, бо немає нічого прекраснішого».

Спаситель: «Це знамення відбудеться в Церкві».

Спаситель: «Чи хочеш ти, щоб це знамення відбулося з тобою?»

Я: «Так, мій Господи і Боже, мій Наречений, але також, щоб я не була відокремлена від Тебе і щоб я славила і прославляла Тебе разом зі святими на віки віків. Бо немає нічого прекраснішого, ніж бути у Твоїй любові».

Спаситель: «Так і буде, моя дочко».

Спаситель: «Ти отримаєш від мене завдання допомогти мені спасти інші душі». Я: «Хто ці інші?»

Спаситель: «Душі, які сумніваються».

Я: «О, мій Господи, їх же так багато. Але я зроблю так, як ти хочеш, бо я люблю тебе понад усе».

Спаситель: «Моя наречена, йди з миром».

Я: «Дорогий Боже, чи я правильно почула, скажи мені, будь ласка, ще раз».

Спаситель: «Так, моя донько, ти моя наречена».

Я: «Мій Господи і Боже, мій Наречений, я дякую Тобі за все».

Розарій і Свята Меса в червоному.

01.07.92 – середа

10.00 у кабінеті лікаря:

Після приблизно 10-хвилинної щирої молитви настала тиша, яка тривала близько 15 хвилин, потім я почула Спасителя: «Моя донько, велика війна вже починається. Всі люди на землі несуть відповідальність. Я бажаю, щоб багато молилися. Покайтеся і постіть. Я люблю тебе, моя донько, йди з миром».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже, дякую, мій любий Господи Ісусе. Змилуйся над усіма людьми. Врятуй нас, Господи, не дай нам загубитися, ми — Твої діти».

У другій половині дня я молився в будинку родини Вафциг. Було присутньо кілька віруючих, обидві кімнати були повні. Потім ми пішли на Святу Месу.

Святу Месу відправив пастор Вебер. Гадаю, це була остання, яку я відправив у нього. Пастор Вебер незабаром виходить на пенсію.

Потім ми пішли до Брігітти та Франца. Там також був Фрідолін разом із трьома студентами: Йозефом, Маркусом та Матіасом.

У Брігітти та Франца було ще багато інших людей, і я розповідав про свої переживання, досвід та свою віру.

02.07.92 — четвер

10:00 Кабінет лікаря на робочому місці:

Спаситель: «Пиши, дочко моя».

Я: «Так, мій Господи, що ти хочеш, щоб я написала?»

Спаситель: «Віддай мені своє майбутнє».

Я: «Мій Господи і Боже, мій Ісусе, я віддаю її Тобі, бо я поклала своє життя і своє майбутнє в Твої руки, і воно належить Тобі».

Спаситель: «Моя донько, мені подобається, як ти це сказала».

Я: «Так, мій Господи, Ісусе, бо я знаю, що Ти такий добрий і що в Тебе є тільки добро.

Я не можу уявити собі нічого іншого, як тільки бути завжди з тобою. Я — лоза від виноградної лози».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, майбутнє визначаю я». Я: «Як я

маю це розпізнати, якщо ти це визначаєш?» Спаситель: «Те,

чого я вимагаю від тебе, ти маєш лише робити». Я: «Як я маю знати, що це від тебе?»

Спаситель: «Я дам тобі це зрозуміти».

Я: «Дорогий Боже, чи мушу я вже щось робити?»

Спаситель: «Так, моя дочко».

Я: «Що, мій Господи і Боже, мій Наречений?»

Спаситель: «Твердо вірити в те, що я тобі кажу».

Я: «Господи, мій любий і милосердний Боже, я буду твердо вірити, бо Ти вже наділив мене живою вірою».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, майбутнє буде таким, як Я того хочу». Я:

«Ти маєш на увазі моє майбутнє?»

Спаситель: «Так, твоє майбутнє, воно належить мені».

Я: «Нехай буде так, як Ти хочеш, мій Господи і Боже. Я дуже люблю Тебе, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Моя дочко, мені подобається те, що ти сказала».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, я люблю тебе, моя наречена, йди з миром». Я: «Мій Господи і Боже, я дякую Тобі».

Я згадала, що Спаситель сказав мені, що хоче нести мене.

Спаситель: «Я хочу нести тебе туди, куди Я хочу. Ти будеш одночасно в двох місцях».

Я: «Але, Господи, я ж тільки один».

Спаситель: «Я можу розмножувати».

Я: «Дорогий Боже, я цього не розумію, але вірю, що Ти можеш це зробити».

Я: «Господи, навіщо Тобі я в двох місцях?»

Спаситель: «Щоб переконати невірних. Моя люба донько, добре, що ти запитала. Донько моя, залишайся мені вірною».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я буду вірним Тобі. Дякую Тобі, мій люблячий Отче».

02.07.92 – четвер

Розарій і Меса в червоному.

03.07.92 — п'ятниця

10.00 у кабінеті лікаря:

Я молилася щиро, я хотіла писати тільки тоді, коли це буде Божа воля. Спаситель: «Пиши, моя донько».

Я: «Так, мій Господи, я напишу, бо Ти цього хочеш».

Спаситель: «Моя люба донько, я хочу змінити час». Я: «Як можна змінити час?»

Спаситель: «Я скорочу його».

Я: «Дорогий Боже, я така дурна, я не розумію, скажи мені простіше». Спаситель: «На вас насувається пошесть».

Я: «Мій Господи і Боже, це знову погрозливе послання».

Спаситель: «Люди не хочуть покаятися».

Я: «Дорогий Боже, чи можна дізнатися, що Ти називаєш карою?»

Спаситель: «Пиши, дочко моя, насувається катастрофа посухи».

Я: «Дорогий Спасителю, я знову відчуваю нечистого духа. Він тягне мене за праву руку. Це він, чи я собі це уявила?»

Спаситель: «Так, їх декілька».

Я: «Я вже сьогодні вранці так багато молилася».

Спаситель: «Продовжуй молитися».

Я: «Дорогий Боже, я дякую Тобі, що я не боюся».

Спаситель: «Зі мною тобі не потрібно боятися».

Я: «Як мені дізнатися, чи ти завжди зі мною?»

Спаситель: «Я завжди з тобою».

Я: «Насправді мені здається, ніби я ніколи не самотня. Мені ще щось записати?»

Спаситель: «Запиши це. Ти моя люба донька».

Я: «Я люблю Тебе, мій Господи і Боже, понад усе і бажаю, щоб я ніколи не перестала Тебе любити».

Спаситель: «Іди з миром, моя донько».

Між 16:00 і 17:00 я поливала сад. Після 10 відер води мені стало зле, мене нудило і крутило голову, і я відчула сильний біль у серці.

Я ледве міг дихати. Повільно я ліг у ліжку. Я відразу випив освячену отцем Гебхардом Гейдером свячену воду та розпилів у рот спрей «Нітролінгуал-Спрей 04».

Мій син хотів викликати лікаря. Потім у мене ще й почалися болі у верхній частині живота.

Біль у серці тривав близько 15 хвилин. Я сказала Спасителю, що не можу померти, бо мушу ще дописати щоденник. Я ще раз випила освяченої води. Мені стало краще. Потім я пішла до церкви. Після Святого Причастя мені стало ще краще. Мій Спаситель — найкращий лікар. Потім прийшли Фрідолін з Лантерсхофена та Еріх з Рота. Ми читали книгу Барбари Вайганд. Книгу, яку повинен прочитати кожен.

04.07.92 – субота

Після години молитви я запитала Спасителя під час злиття, чи хоче Він, щоб я сьогодні писала.

Спаситель: «Так, дочко моя, я хочу, щоб ти писала».

Я: «Мені заважають мій чоловік і свекруха. На жаль, я не можу писати».

Коли людина з'єднана зі Спасителем, диявол понад усе прагне заважати, щоб вона нічого не записала.

Теща зараз хвора. Вона навіть до церкви не ходила останніми днями і ледве ходить. Але зараз, коли я сиджу вдома й пишу повідомлення, вона пилюсось сходову клітку важким пилюсосом, ніби вона найздоровіша людина на світі.

Я ставлю Бога на перше місце. Якщо спочатку помолитися, то потім з любов'ю можна набагато краще прибирати чи працювати, і ти робиш набагато більше та краще.

Ледве я знову зосередилася, як мені завадив чоловік.

Ніхто не зважає на те, що Спаситель розмовляє зі мною. На роботі майже краще, ніж вдома. Собака сусіда гавкає, а машини на вулиці проїжджають повз.

«Дорогий Спасителю, я намагаюся поговорити з Тобою».

Приблизно через 15 хвилин: мій чоловік пішов, і я залишилася сама. Я поклала слухавку на бік, щоб телефон не дзвонив.

На мене навалилася спокуса. Я деякий час плакала.

Я думала, чи це взагалі Спаситель до мене говорить. Мені було важко. Я сказала Спасителю, що краще б я відразу померла, якщо до мене говорить диявол, а не Спаситель. Бо я все віддала Спасителю, а не дияволу.

Тоді я почувала:

«Пиши, донько моя, шлях до Мене крутий і вузький. Так мало людей знаходяться на ньому. Так, донько моя, ти теж на цьому шляху. Чим крутіший шлях, тим більше спокус на тебе чекає».

Я: «Дорогий Спасителю, мені важко це писати, бо у мене немає священика, який міг би почути те, що Ти мені говориш. Я така недосвідчена і відчуваю себе такою дурною, коли пишу, і я велика грішниця. Я не гідна чути Твій голос. Але одне мене не може звести з правильного шляху, і це моя любов до Тебе. Спасителю, я більше не можу писати, зараз.»

Спаситель: «Іди з миром, моя дочко».

Я: «Дорогий Боже, будь ласка, пробач мені. Я також дякую Тобі за ці спокуси, які даються мені так важко. Адже я слабка людина, піщинка».

16.30 – 19.45: У цей час я була в Рот, у церкві. Я присвятила все, навіть Святе Причастя, Матері Божій. Потім я ще сповідалася у отця Паула Адамбукулама, заступника отця Вогта.

05.07.92 — неділя

7.30 – 9.15: Я молився вдома перед Святою Месою і поєднався з нею.

Спаситель: «Запиши це, донько моя, я даю тобі час на виконання завдання, яке ти маєш виконати». Я: «Господи, яке завдання я маю виконати? Чи пов'язане це з Церквою?»

Спаситель: «Так, це завдання для Церкви».

Я: «Чи можу я порівняти це завдання з Євангелієм?» Спаситель:
«Так, можеш».

Я: «Я не хочу гадати, скажи мені, будь ласка».

Спаситель: «Пиши, донько моя».

Я зачекала трохи і сказала: «Я не знаю, мій Господи, мені це незрозуміло, і я навіть не можу уявити, яке це буде завдання».

Спаситель: «Це ще попереду. Це завдання, яке я тобі доручаю, ти

мусиш виконати». Я: «Але я нічого не можу зробити, якщо не знаю, що саме».

Спаситель: «Лист до Святого Отця передай отцю, який тут замінює його, і він повинен передати його Святому Отцю особисто».

Я: «Ти хотів, щоб цей отець прийшов до нашої церкви?»

Спаситель: «Так, це була моя воля».

Я: «Він теж хоче це зробити?»

Спаситель: «Так, він це зробить».

Я: «Я радий, що маю копію листа до Святого Отця. Так, мій Господи, я це зроблю. Нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «Моя люба донько, я люблю тебе, йди з миром».

Я ще помолилася молитвою подяки.

О 13:30 був Розарій, а не богослужіння. Але Гедвіга Г. після Розарію ще прочитала літанію до Святої Дорогоцінної Крові.

Перед церквою стояли двоє бездомних, які шукали ковдри, щоб спати. Я запросила їх до себе додому. Гедвіга теж пішла з нами.

Я нагодувала їх, а потім разом з Гедвігою Х. помолилася на вервиці. Один із бездомних одразу заснув, а інший молився разом з нами. Ми подарували їм дві ковдри, і вони пішли.

18:30: Я відвідав у Мінгольсхаймі в каплиці Святого Роху молитву на вервиці та Святу Месу. Хедвіг також була зі мною.

06.07.92 - понеділок

10:00 Кабінет лікаря:

Дякую Богові, що пацієнтів було не так багато. Влітку їх менше, ніж в інші пори року. Зате можна більше молитися, бо я не люблю марних розмов. Вічне життя починається не після смерті, а вже тут, на землі.

Тому перша і друга заповіді такі важливі. Там, де немає пошани до Бога, там немає й любові.

Після молитви я з'єднався зі Спасителем.

Спаситель: «Настав час, коли вас усіх буде випробувано. Будь обережна, сатана сильний. Багато хто не витримає цього випробування. Їм бракує любові. Моліться безперервно. Дух охочий, а тіло слабке. Дух Божий спочиває у вас. Ви мусите віддати Йому честь».

Спаситель: «Моя дочко, не сумнівайся, йди з миром».

Я: «Зараз я відчуваю в собі багато тепла і любові, але мені шкода, що я називаю цей голос просто «голосом», адже це внутрішня розмова.

Голос, кажуть, це те, що чути голосно або коли хтось говорить. Я чую це з глибини, яка є такою незбагненною. Тому прошу Тебе, мій Господи і Боже, пробач мені.

Я не сумніваюся у Твоїй любові та Твоїй присутності, але дивуюся, що інші люди цього не чують. Спочатку я думала, що це чують усі, так само як і я. Але потім, коли чуєш, що це не так, то, напевно, потрібен час, щоб зрозуміти, що це велика благодать від Тебе, а не від мене самої. Дякую Тобі, мій Господи, мій любий Ісусе, за цю велику ласку.

Розарій і Свята Меса.

20.00 Молитовна група: ми молилися дві години.

07.07.92 - вівторок

10.00 Кабінет лікаря:

Я молилася і зливалася з Ним.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, мені потрібно...»

Я: «Господи, хто ти, якщо кажеш: «Пиши, дочко моя?» Спаситель:

«Ти можеш писати Ісусу».

Спаситель: «Мені потрібні сильні сповідники найближчим часом. Ти ще не така сильна, моя донько».

Я: «Дорогий Боже, дорогий Ісусе, що мені робити, щоб стати сильною?»

Спаситель: «Повністю довіряй мені».

Я: «Мій Господи і Боже, будь ласка, даруй мені цю благодать, щоб я мала повну довіру до Тебе».

Спаситель: «Моя донько, я даю тобі це».

Я: «Мій Господи і Боже, Ти — мій люблячий Отець. Ти вже дав мені живу віру, потім вірність Тобі, а тепер — довіру до Тебе.

Чи це чесноти?»

Спаситель: «Так, це ті чесноти, які ти зараз маєш».

Я: «Пані Бекер дала мені записку, на якій було написано, що молодий чоловік, Р. Деннінгер, хворий на хворобу Крона».

Спаситель: «Цей пан повинен нести цей хрест з любов'ю». Я: «Я правильно написав слово "хрест"?»

Спаситель: «Так, цей хрест, який я дав йому». Після цього:

Спаситель: «Дочко моя, я радий, що книга Барбари Вайганд приносить тобі радість і допомагає тобі».

Я: «Так, мій любий Ісусе, це одна з найкращих книг. Її повинні прочитати всі».

Я запитала Спасителя про свою відпустку, адже я віддала Спасителю все. Я: «Що б Ти зробив на моєму місці?»

Спаситель: «Залишайся вдома, моя донько».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я так і зроблю. Дякую Тобі за добру пораду». Я: «Чи потрібно мені ще щось записати?»

Спаситель: «Я люблю тебе, моя донько, йди з миром».

18:30 Розарій та Свята Меса в Роті.

08.07.92 – середа

10:00 у кабінеті лікаря:

Вероніка і я разом молилися Божественним Розарієм, потім Літанією до Прецінної Крові та іншими молитвами.

Я: «Дорогий Боже, як добре, коли віддаєш Тобі все, тоді ти вільний від проблем, гніву, сумнівів і страху. Як Ти скажеш, так і буде. Нехай все відбудеться так, як Ти хочеш».

Спаситель: «Найближчим часом станеться велика катастрофа».

Я: «Де?»

Спаситель: «Усі є моїми дітьми, треба молитися».

Спаситель: «Одна з атомних електростанцій знищить багато людей. Запиши, донько, все це через гроші. Німеччина візьме участь у цій війні проти Сербії». Я: «Тож у Сербії все-таки буде війна?»

Спаситель: «Так, незабаром».

Я: «Дорогий Спасителю, твій дух поєднаний з моїм духом, тому ти говориш до мене».

Спаситель: «Так, саме так».

Спаситель: «Будь обережна, спокуси стають сильнішими. Моя донько, міцно тримайся за мою руку».

Я: «Мій любий і милосердний Боже, я так і зроблю. Нехай мій ангел-охоронець нагадає мені про це і захищає мене, і я прошу, щоб Пресвята Богородиця розпростерла Свій захисний плащ над усіма Своїми дітьми і мною».

Спаситель: «Моя дочко, йди з миром».

О 15:45 мені зателефонував отець Йоахім з Оггерсхайма. Я розмовляв з ним приблизно 10 хвилин. Він хотів дізнатися, чи я розмовляв із федеральним канцлером Г. Колем. Я сказав

йому, що бачив канцлера разом з його дружиною, коли вони дивилися балет у Мюнхені. (Я бачив їх обох по телевізору, у новинах, які дивився у тещі.)

Можливо, це важливіше, ніж читати лист і виконувати волю Божу. У період відпусток у нас щосереди також була Свята Меса, мені не потрібно було йти до каплиці Рохуса.

18.30 Розарій і Свята Меса в червоному.

09.07.92 – четвер

Сьогодні вранці я молилася понад годину. Під час єднання:

Спаситель: «Пиши, дочко моя, тебе запрошують до Папи».

Я: «До відпустки Вероніки чи після неї? І чи отримаю я аудієнцію у Святішого Отця?»

Спаситель: «Так, ти поговориш з ним».

Я: «Господи, я вірю в те, що Ти сказав. Тепер я вірю, що так і буде».

Спаситель: «Моя дочко, тобі не потрібно знати, що чекає на тебе найближчим часом. Твоє майбутнє належить мені».

Я: «Так, мій Господи, нехай буде так».

Я: «Це означає, що мені не треба турбуватися про те, як буде далі. Ти знімаєш цю турботу з мене».

Спаситель: «Ти правильно написала, мені це подобається. Так і буде».

Спаситель: «Дочко моя, Я люблю тебе, йди з миром».

18:30 Розарій і Свята Меса в Роті.

Через деякий час після Святого Причастя я молилася, щоб отець Адамбукулам звернувся до мене, щоб я могла сказати йому, чого хоче Спаситель.

Коли я виходила з церкви, отець звернувся до мене з питанням, чи поїду я завтра до Гейдельберга. Я встигла сказати йому, що маю для нього послання від Спасителя.

Він сказав мені, що якщо завтра о 6:45 він не буде стояти перед церквою, то не поїде до Гейдельберга. Він привітно попрощався зі мною.

Антон, помічник причащальника, побачив, що я розмовляю з ним.

10.07.92 – п'ятниця

10.00 у кабінеті лікаря:

Я розповіла Спасителю, що сьогодні вранці близько 6:50 я була біля церкви Рот, а отця Пауля там не було.

Потім ми з чоловіком разом молилися під час поїздки до Гейдельберга. У клініці я потім молилася разом з Веронікою.

Спаситель хотів, щоб я це написала.

Спаситель: «Люди повинні шукати укриття від літака». Я: «Це стосується Федеративної Республіки Німеччина?»

Спаситель: «Так, дочко моя».

Я: «Федеративна Республіка під загрозою літаків?»

Спаситель: «Так, незабаром. Літаки летять зі сходу».

Я: «Господи, але ж це дуже важко, те, що я мушу написати».

Спаситель: «Дочко моя, нехай усі моляться».

Спаситель: «Моя донько, люди опинилися у великій небезпеці. Заклич їх до молитви. Я мушу знову скоротити час. У кожного залишилося так мало часу».

Я: «Чи мушу я ще щось записати, любий Боже?»

Спаситель: «Так, все, що ти напишеш, має бути незабаром надруковано».

Я: «Дорогий Боже, я прошу Тебе про милість, щоб Маріон і я писали швидше, бо у нас стільки перешкод під час написання, що ми не можемо так швидко просуватися».

Спаситель: «Моя донько, ви повинні докласти зусиль».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я буду намагатися писати». Спаситель:

«Моя дочко, я люблю тебе, йди з миром».

Під час злиття я відчула тепло і велику любов, і отримала стільки благодаті, особливо спокій і мир. Так, я відчула, що Спаситель був присутній у мені.

Він говорив як Спаситель, який хоче врятувати всіх своїх дітей.

15:00: Я відкрила пакунок від видавництва «Міріам». У листі я прочитала, що Помер Йозеф Кюнцлі. Я вже давно молилася за нього, адже він мав надрукувати цю книгу, а тепер він помер.

Я почав плакати, запалив за нього свічку, окропив його свяченою водою і відразу ж почав молитися за нього.

18:30: Розарій і Свята Меса в Роті.

Після Святої Меси я дав листа для Святого Отця, отця Павла Адамбукулама, і сказав йому, щоб він особисто передав його Святому Отцю. Потім я запросив його на понеділок О 19:45 я запропонувала йому прочитати з мого щоденника те, що Спаситель сказав про нього. Я також запросила його на молитовну групу о 20:00, щоб він побачив, про що і як ми молимося. Він сказав, що прийде до мене додому.

Потім прийшла Маріон, і ми писали щоденник.

11.07.92 – субота

Я прийшла до церкви у Ваггаузелі о 8:15 замість 7:15 і навіть не помітила цього. Ірма звернулася до мене і запитала, чи знаю я, котра година.

Коли я сказала «7:15», вона засміялася і пояснила мені, що вже 8:15. Такого зі мною ще не траплялося.

Потім я пішла до Маріон, і ми писали щоденник.

У другій половині дня я пішла до церкви з 16:30 до 19:45. Я молилася про багато справ.

12.07.92 — неділя

7.50 — 9.00: Після молитви я з'єдналася.

Спаситель: «Світ перебуває у великій небезпеці. У Європи залишилося мало часу, щоб виправити ситуацію. Майже всі люди загинуть. Вони не готові до вічного життя.

Люди віддали свою волю сатані». Я: «Але ж так багато людей ходять до церкви». Спаситель: «З них ще багато відпадуть».

Я: «Це те саме «просіювання»?»

Спаситель: «Так, сатана вже просіває».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, світ ще ніколи не був у такому гріху, як зараз.

Війна пошириться так само швидко, як і всі війни досі. Моя донько, молись, молись багато. Ви можете багато чого виправити молитвою».

Я: «Чи маю я ще щось записати?»

Спаситель: «Мені потрібно дуже багато молитовних груп».

Я: «У нас в околицях є багато молитовних груп». Спаситель:

«Недостатньо, щоб врятувати велику кількість людей».

Спаситель: «Моя донько, щодня гине так багато душ. Молитовна група, яку ти очолюєш, приносить багато плодів, але вони ще мають дозріти».

Я: «Що їм треба робити, щоб дозріти?» Спаситель:

«Вони повинні любити».

Я: «Я не наважуюся запитати, все це звучить як погроза».

Спаситель: «Майже весь Апокаліпсис — це погроза. Мої діти, я не можу вас втішити. Ви повинні багато молитися і постити. Ті, хто мене любить, будуть врятовані. А ті, хто мене не любить, вже обрали собі батька — князя цього світу». Я: «Дорогий Ісусе, ти — переможець і Спаситель світу, ти можеш врятувати їх усіх.» Спаситель: «Моя донько, вільна воля людей веде їх у прірву. Моя донько, я люблю тебе і я все ще люблю всіх людей. Іди з миром.»

Я: «Дорогий Боже, прости нас усіх. Я люблю Тебе навіть за тих, хто Тебе не любить.

Змилуйся над нами і, будь ласка, врятуй нас, щоб ми не загинули. Я дякую Тобі за ці болісні слова, які є попередженням для світу».

10:00: Я відвідав месу НІ. Рот.

13:30 Молитва на вервиці без проповіді в Рот-ін-дер-Кірхе. Отець Пауль не виголошуватиме проповіді.

13.07.92 – понеділок

10.00 Кабінет лікаря:

Я молилася щиро, а потім з'єдналася зі Спасителем.

Спаситель: «Дочко моя, слухай уважно. Усі надруковані листи священник забере, перевірить і відправить до друку. Яке видавництво їх надрукує, вирішить священник. Це не має бути твоєю турботою».

Потім Спаситель сказав:

«Зберігай свій щоденник у таємниці, бо сатана сильний. Він хоче знищити все, що Я написав. Лише коли книга буде готова, її можна буде читати».

Я: «Чи мушу я ще щось записати?»

Спаситель: «Так, ти повинна записати. Мій Дух з'єднаний з твоїм, тоді ти почуєш мене чіткіше».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, війна в найближчі дні посилиться». Я: «Яку ти маєш на увазі, в Боснії чи в Росії?»

Спаситель: «З обох боків, можеш писати, моя донько. Молись за помираючих». Я: «Чи мушу я ще щось знати?»

Спаситель: «Так, моя донько, не йди сама, без мене».

Я: «Дорогий Боже, я бажаю завжди бути з Тобою і поруч із Тобою».

Спаситель: «Мені це подобається, донько моя, йди з миром».

Я: «Мій Господи і Боже, я люблю Тебе і дякую Тобі».

14.07.92 — вівторок

10:00 у кабінеті лікаря:

Під час з'єднання:

Спаситель: «Запиши, донько моя». Я:

«Знову через війну?» Спаситель: «Так,

молись за Сербію».

Я: «Я думала, що Х. Паніч все владнає?» Спаситель:

«Це пастка сатани».

Я: «Тож це не та людина, яка потрібна Сербії?»

Спаситель: «Ні, це вовк у овечій шкурі».

Я: «Чи можна запобігти цій війні, якщо ти кажеш: молись за Сербію?» Спаситель:

«Можна врятувати багато душ. Під час війни в Сербії загине більше душ, ніж у Боснії та Хорватії разом узятих.

Через деякий час я почула:

«Напиши, донько: — Матір Божа — явлення скоро відбудеться». Я: «Де?»

Спаситель: «У Червоній церкві. Молись і пости. Знак скоро з'явиться, найближчим часом».

Я: «Чому ти кажеш «найближчим часом»?»

Спаситель: «Тому що час визначаю я. У цій церкві треба молитися». Спаситель: «Дочко моя, слухай уважно. Не розчаруй мене».

Я: « Ні, мій Господи і Боже, я не розчарую Тебе. Будь ласка, дай мені благодать, щоб я була сильною духом».

Спаситель: «Моя люба донько, йди з миром».

18.30 Розарій і Свята Меса в Роті.

Близько 21:00 до мене завітав отець Павло Адамбукулам. Він пообіцяв мені, що в понеділок знову прийде до молитовної групи.

15.07.92 — середа

10.00 у кабінеті лікаря:

Я молився і з'єднався зі Спасителем.

Спаситель: «Люди перебувають у пастці сатани». Я: «Дорогий Боже, коли ти кажеш «люди», я маю на увазі всіх». Спаситель: «Лише невелика кількість не перебуває там».

Я: «Це нагадує видіння Дона Боско».

Спаситель: «Дочко моя, ти не помиляєшся. Усі вони повинні повернутися. Для багатьох уже запізно».

Я: «Мені ще щось записати?» Спаситель: «Так, запиши, це навіть дуже важливо». Я: «Так, мій Господи і Боже, і що це?»

Спаситель: «Цього року в Сербії спалахне війна. Запиши, дочко моя, що велика гниль у Церкві є співвиною. Єпископи повинні повернутися до істинного вчення Церкви».

Я: «Що зараз найгірше в Церкві, чому в Церкві панує бруд?» Спаситель: «Осквернення мого Тіла. Необхідно терміново скасувати причащення з руки».

Я: «Я ж такий безпорадний».

Спаситель: «Це правда. Але зі Мною ти не безпорадна».

Я: «Що ж мені робити?»

Спаситель: «Постійно говори про це. Так само швидко, як це було введено, так само швидко це має бути скасовано. Пиши, дочко моя, якщо вони цього не зроблять, на них чекає покарання. Непокора мені — це найбільше зло, яке може спіткати всіх людей».

Спаситель: «Продовжуй говорити про це. Я буду з тобою, коли ти будеш про це говорити. Моя донько, залишайся мені вірною. Я люблю тебе, йди з миром».

16.07.92 — четвер

10.00 у кабінеті лікаря:

Після молитви я з'єдналася зі Спасителем.

Спаситель: «Пиши, донько моя».

Я: «Так, мій Господи. Дякую Тобі, що Ти говориш до мене, і я люблю Тебе понад усе, бо для мене це не цікавість, що Ти мені скажеш, а спасіння душ і виконання Твоєї волі, бо Ти кажеш, що я Твоя слугиня. Оскільки я поєдную свій дух із Твоїм Святим Духом, мені не треба боятися, що хтось інший втрутиться. Це можливо лише тоді, коли Ти дозволиш».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, всі повинні відвернутися від широкого шляху, бо у них небагато часу. Оскільки я мушу скоротити час, навернення має відбутися швидко. Є так багато померлих, і жоден священик не може їх поховати, молись за них».

Я: «Чи достатньо того, що я написала, чи мені ще щось записати?» Спаситель: «Ти мусиш якнайшвидше збудувати каплицю».

Я: «Дорогий Боже, дай архітектору Вольфгангу благодать, щоб він швидше зробив план, бо грошей у мене ще не вистачає».

Спаситель: «Все буде в належний час».

Я: «Дорогий Боже, будь ласка, надішли мені також робітників, які допоможуть мені побудувати каплицю». Спаситель: «Моя донько, у нас мало часу».

Я: «Чому ти кажеш «ми»?»

Спаситель: «Я з вами».

Я: «Господи, нехай буде воля Твоя. Я постараюся виконати Твою волю. Прошу Тебе про ласку для цього».

18.30 Розарій і Свята Меса в Роті.

17.07.92 – п'ятниця

10:00 у кабінеті лікаря:

Я молилася і з'єдналася зі Спасителем.

Спаситель: «Дочко моя, мені потрібно багато молитов. Війна почалася». Я:

«Ти сказав, що війна почалася 01.07.92».

Спаситель: «Російська війна».

Я: «Боже мій, чому ти називаєш цю війну російською війною?»

Спаситель: «Тому що вони стоять за сербами. Цю війну не вдасться зупинити». Я: «Мені ще щось записати?»

Спаситель: «Так. У найближчий час буде багато загиблих». Спаситель: «Дочко моя, мені потрібні

сильні молитовники». Я: «Спасителю, кого ти називаєш сильними молитовниками?»

Спаситель: «Тих, хто молиться серцем. Запиши, дочко моя, незабаром ти побачиш явлення Богородиці».

Я: «Але ти вже мені це казав». Спаситель: «Це наближається».

Я: «Що означає «наближається»?»

Спаситель: «Люби її».

Я: «Хіба я її недостатньо люблю?»

Спаситель: «Ти мало з нею розмовляєш».

Я: «Дорогий Ісусе, я обіцяю Тобі, що в майбутньому буду більше розмовляти з нашою Пресвятою Богородицею і більше її любити».

Спаситель: «Дочко моя, мені подобається те, що ти написала. Дочко моя, я люблю тебе, йди з миром».

У другій половині дня я побачила, що отримала листа з Федерального канцлерату (AZ: 012—K—0007772/92/0()01). — див. копію, стор. - 155 -

О 18.30 я молилася в цій справі на вервиці в церкві і залишилася також на Святій Месі. Після Святого Причастя я запитала Спасителя, що мені робити. Було приблизно 19:40.

Спаситель: «Ти віриш, що зможеш з ним поговорити?» Я: «Так, вірю».

Спаситель: «Молись за нього, ти ще отримаєш листа від федерального канцлера». Я: «Так, мій Господи, я буду молитися за нього і за цю справу».

18.07.92 — субота

О 7:15 я була в церкві у Ваггаузелі, а потім у Маріон, як майже щосуботи після Святої Меси, бо ми тоді ще пишемо щоденник. Сьогодні я подарувала Моніці Гамбш книгу Барбари Вайганд і сказала їй, що коли вона її прочитає, то краще мене зрозуміє.

16.30–18.30 у Рот, у церкві: я молилася, а потім пішла сповідатися до отця Пауля Адамбукулама. Ледве я прийшла додому, як на мене знову напали. Цього разу демон накинувся на Гедвіг Г. і мого чоловіка. Гедвіг дуже хоче, щоб я носила хустку в церкві, бо десь якась обдарована людина так сказала.

Я сказала їй: «Я, звичайно, вірю, що ми повинні носити хустки, але не треба глузувати, якщо сама їх не носиш. Я вірю, що для Спасителя сьогодні важливіше мати чисте серце, ніж 1000 жінок, які носять хустки, але мають нечисте серце. Якщо Спаситель хоче, щоб я носила хустку в церкві в цю спеку, то я готова вже завтра одягти хустку».

Я відразу взяла розарій і помолилася. Після цього настала тиша. Дивно, ці спокуси приходять одразу після сповіді.

19.07.92 — неділя

Я молилася вночі з 4:20 до 5:20, а вранці з 8:00 до 9:15.

Оскільки вчора ввечері, сьогодні вночі та сьогодні вранці мене мучив нечистий дух, після молитви під час єднання я запитала Спасителя:

Я: «Ти хочеш, щоб я писав, чи хочеш, щоб я не писав?» Спаситель: «Так, я хочу, щоб ти продовжував писати».

Я: «Я вірю, що ти говориш до мене, і я зрозуміла, що нечистий дух не хоче, щоб я писала».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, люди стоять на мотузці і хитаються».

Я: «Дорогий Боже, скажи мені інше слово, це для мене так незрозуміло». Спаситель: «Люди більше не здатні вірити».

Я: «Чому вони так не здатні вірити?» Спаситель:

«Тому що вони не люблять того, хто їх спас». Я не знала, що сказати.

Спаситель: «Запитай мене, дочко моя».

Я: «Мені важко, бо у мене ще немає священика, який би прочитав те, що я пишу».

Спаситель: «Ще прийде священик. Він прочитає це і якнайшвидше віддасть до друку».

Далі:

Спаситель: «Війна найближчим часом посилиться». Я: «Я думала, що політики уклали мир?»

Спаситель: «Пиши, дочко моя, вони не уклали мир зі мною. Я є Царем цього миру. Крім мене, ніхто не може дати миру. Світський мир є лише уявним миром. Він не триватиме довго. Я передбачив це у своєму плані».

Я: «Що це за план?»

Спаситель: «Я передбачив, що настане час Антихриста. І цей час уже настав. Я: «Мій Господи і Боже, це ж дуже погано».

Спаситель: «Сильних буде відсіяно».

Я: «Будь ласка, Спасителю, допоможи нам, бо ми такі слабкі».

Спаситель: «Гордість людини має бути викорінена. Люди повинні знову любити, щоб вони могли пізнати свого Спасителя. Моя донько, люби мене, йди з миром».

О 10.00 я була в церкві в Роті на Святій Месі, а о 13.30 — на Розарії. Сьогодні не було богослужіння.

20.07.92 – понеділок

10.00 У кабінеті лікаря:

Як і щоранку, я сьогодні також молилася, а потім з'єдналася.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, це важливо».

З цього моменту доктор Арндт чотири рази переривав мене. Лікар був досить неспокійним. Він поспішно входив і виходив. Це трапляється дуже часто, коли Спаситель розмовляє зі мною.

Лікарі не затримуються в кабінеті надовго. Зазвичай вони в цій кімнаті записують висновки про пацієнтів або телефонують у службових та особистих справах, і не рідко. Коли вони ведуть непотрібні розмови, я молюся за них, бо під час роботи в цій кімнаті я можу молитися і працювати. Зазвичай я тут перебуваю півгодини. В інший час я в рентген-кабінеті, кімнаті без денного світла, де роблю рентген пацієнтам.

Коли кімната спорожніла, я запитала Спасителя, що важливого Він хотів мені сказати. Спаситель: «Дочко моя, не сумнівайся».

Я: «Господи, я не буду сумніватися. Я твердо повірю в те, що Ти мені скажеш, і я це запишу».

Спаситель: «Настане великий землетрус. Усі його відчують. Він буде дуже сильним».

Я: «Це є частиною покарання?»

Спаситель: «Так, за непокору людей. Непокору мені. Я: «Що я можу зробити?»

Спаситель: «Ти можеш щось зробити. Молись».

Я: «У мене таке відчуття, що мене ніхто не слухає».

Спаситель: «Так і є, моя донько».

Спаситель сказав мені щось, чого я не хотіла записувати.

Спаситель: «Залишайся вірною Мені, йди з миром».

Тоді я все-таки вирішила записати те, що сказав мені Спаситель: «Священики та політики працюють разом».

Оскільки я все-таки це записала, я почула:

«Дякую тобі, донечко».

18:30 Розарій та Свята Меса в Роті.

20:00 Молитовна група: отець Павло Адамбукулам молився разом з нами, а потім ще й сповідав. Фрідолін також був там, а також багато інших, які давно не були.

21.07.92 — вівторок

10:00 у кабінеті лікаря:

Я молилася від щирого серця і з'єдналася зі Спасителем.

Спаситель: «Я теж люблю тебе. Ти належиш повністю мені. Я є твоє життя. Оскільки ти віддала мені все, я дбаю про тебе».

Спаситель: «Моя донько, є багато проблем, які потрібно вирішити». Я: «А які саме?»

Спаситель: «Одне з них таке: священики повинні належати мені. Вони повинні зневажати світське. Вони повинні бути вірними Святому Отцю та традиції. Відхилення від шляху Святого Отця означає відхилення від мене. Священики повинні повернутися до істинного вчення Церкви, інакше священик не є другим Ісусом».

Спаситель: «Запиши, дочко моя, що всі, хто насміхається над тобою, насміхаються над Мною. Ти повинна рекомендувати їх Мені».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я так і зроблю».

Спаситель: «Пиши, дочко моя. Дія мого знака на тобі наближається. Залишайся вірною мені і будь непохитною».

Я: «Дорогий Боже, я мушу ще раз запитати, бо я розповіла Хольгеру та Фрідоліну дещо з щоденника, чи правильно я вчинила?»

Спаситель: «Продовжуй так, моя донько».

Спаситель: «Дочко моя, мені подобається, коли ти запитуєш».

Я: «Чому ти завжди кажеш, що я маю залишатися тобі вірною? Хіба я тобі не вірна?» Спаситель: «Так, але ти не знаєш, що буде з тобою завтра».

Я: «Господи, що ти маєш на увазі?»

Спаситель: «Тому що ти маєш вільну волю, і я не можу її у тебе забрати». Я: «Але я завжди поєдную свою волю з Твоєю».

Спаситель: «І все ж наступного дня ти можеш вирішити інакше».

Я: «Дорогий Боже, тоді я краще помру зараз, ніж прийму інше рішення. О, дорогий Боже, я знаю, що Ти все знаєш наперед. Ніколи не дозволяй мені відокремитися від Тебе. Я Твоє дитя і завжди хочу ним бути».

Спаситель: «Те, що ти написала, було для мене важливим. Я люблю тебе, моя донько. Іди з миром».

18:30 Розарій та Свята Меса в Роті.

22.07.92 — середа

8:15 у кабінеті лікаря:

Спаситель: «Моя донько, Я хочу, щоб ти писала».

Я: «Мій любий Ісусе, мені так важко, ніхто не сприймає серйозно те, що я пишу».

Спаситель: «Настане час, коли вони серйозніше сприйматимуть те, що ти пишеш».

Спаситель: «Пиши, моя донько, військові кораблі в Адріатичному морі готові розпочати війну з Чорногорією».

Я: «Монте-Негро і Сербія зараз у мирі». Спаситель: «Але не у мирі у своїх серцях».

Я: «Чи мушу я ще щось знати?»

Спаситель: «Так, новий священик у червоному одязі незабаром з'явиться». Я: «Це воля Фрайбурга чи Твоя?»

Спаситель: «Це моя воля. Новий священик буде молитися Святий Розарій перед Святою Месою. Люди в червоному усвідомлять, що вони перебувають у великому гріху. Я хочу врятувати вас усіх».

Я хотіла дізнатися, чи слід мені піти до отця Гебхарда Гейдера.

Спаситель: «Іди до нього, іди. Поговори з ним».

Спаситель: «Моя донько, я люблю тебе, багато молись. Іди з миром».

У другій половині дня я ходив за покупками в «Глобус». Коли я закінчив і стояв біля своєї машини, то побачив, що під туалетним папером у візку лежали ще шампунь і гребінець, обидва не були проскановані на касі. Я відразу повернувся і заплатив за них. Касирка сказала мені, що таке зараз трапляється рідко. Я знав, що це було для мене випробуванням. Раніше я б точно не зробив такого, але тепер, після хрещення, я хочу бути хорошим християнином, бо так вимагає моя совість.

Якби мені нарахували на 5 марок більше, я б теж повернувся і поскаржився. Тому я кажу: якщо це на мою користь, я теж повернуся, бо Бог бачить усе, а диявол впаде в яму, яку сам для мене викопав.

18:30 — Свята Меса та Розарій у Роті.

23.07.92 — четвер

З 9:30 до 10:30 я була в кабінеті лікаря.

Спаситель: «Ти чуєш мене, донько моя?»

Я: «Так, я чую Тебе, мій Господи».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, світ перебуває у великій небезпеці. Сатана демонструє свою найвищу силу. Світ засліплений ним. Цього разу він забирає велику здобич. Майже всі слухаються його».

Я: «Чи мушу я щось знати або зробити?»

Спаситель: «Так, зроби щось для мене. Напиши це, будь ласка, моя донько. Все, що ти напишеш, ти повинна надрукувати».

Я: «Ти сказав, що це зробить священик».

Спаситель: «Так, прийде також священик. Він це зробить».

Я: «Господи, я боюся, що він вилучить з тексту пункт про скасування причащення з рук, а також той, що миряни не мають права роздавати Святе Причастя. Я боюся, що він не дозволить це надрукувати».

Спаситель: «Дочко моя, він цього не зробить». (Він нічого не вилучить.)

Я: «Тоді цей священик матиме живу віру і перебуватиме в Божій благодаті». Спаситель: «Так, моя донько».

Я: «Я дякую Тобі, мій Господи і Боже, заздалегідь за цього священика. Я буду багато молитися і постити за нього».

Спаситель: «Моя донько, роби це».

Я: «Господи, я хочу запитати Тебе, чи слід мені поїхати туди, у місце, де мешкають Йозеф і Гізела, щоб виступити там з лекцією. Чи це також Твоя воля?»

Спаситель: «Моя донько, Я буду дуже радий, якщо ти поїдеш туди і виступиш з лекцією». Я: «Господи, ти будеш зі мною?»

Спаситель: «Так, Я завжди з тобою».

Я: «Дорогий Боже, я дякую Тобі від щирого серця».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, як ти думаєш, що буде далі?» Я: «Я дуже зацікавлена».

Я з подивом чекала, що ж тепер скаже Спаситель.

Спаситель: «Знак настане».

Я: «Мій Господи і Боже, я зараз не питаю, коли. Але, Господи, нехай буде воля Твоя. Бо я ніколи не хочу розлучатися з Тобою. Я так сильно люблю Тебе, що ставлю Тебе, живого і люблячого, Триєдиного Бога, на перше місце у своєму житті».

Після цього мене перервав доктор Арндт. Він забронював по телефону свою приватну відпустку з перельотом. Поки він розмовляв по телефону, я молився за нього і наклеював цифри на рентгеновські пакети. Так моя розмова зі Спасителем була перервана.

12:00 у каплиці в клініці.

Після молитви я з'єднався зі Спасителем:

Я: «Ти сказав мені вранці щось про знак. Чи мушу я ще щось знати про це?»

Спаситель: «Так, дочко моя, це відбувається з тобою».

Я: «Господи, я не турбуюся про це. Я повністю належу Тобі».

Спаситель: «Моя донько, це мені подобається».

Спаситель: «Дочко моя, залишайся вірною мені, йди з миром».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я люблю Тебе, я буду Тобі вірною. Дякую Тобі, що знову заговорив до мене».

Під час рентгену: молода жінка впала і вдарилася обличчям. Я мусив зробити їй рентген. Я сказав їй, що треба молитися вранці.

Вона: «Я молюся вранці та ввечері». Я:

«Але вам треба піти на сповідь». Вона:

«Але я протестантка».

Я подивився на неї, а вона плакала. Я дав їй листівку з молитвою, і вона радісно пішла.

Наступним пацієнтом був молодий чоловік. Хтось розбив йому все обличчя на вечірці напередодні весілля. Я розповів йому, як нечистий дух діє через людей. Я ще сказав йому, що він повинен пробачити того чоловіка, молитися за нього і дякувати Богові за це випробування. Я дав йому листівки з молитвами і відправив на сповідь. Він зрадив і пішов до лікаря на подальше обстеження.

18:30 – Розарій і Свята Меса в Роті.

24.07.92 – п'ятниця

9:00 у кабінеті лікаря:

Спаситель: «Пиши, дочко моя, мені потрібно багато сповідників, які захищатимуть мою віру».

Я: «Але, дорогий Боже, люди бояться людей, а до того ж ще й страхують».

Спаситель: «Бачиш, донько моя, з боязню людей ніхто не прийде до мене. Молись, донько моя, щоб ти звільнилася від боязні людей. Нечистий дух викликає боязнь людей. Не можна служити двом панам. Донько моя, пиши.

Досі ти все правильно написала». Я: «Але у мене стільки помилок».

Спаситель: «Важливо не те, скільки у тебе помилок, а те, що я тобі кажу».

Я: «Ти — мій духовний наставник, чи можу я зачитати отцю Гебхарду в Регенсбурзі уривок зі свого щоденника?»

Спаситель: «Можеш».

Я: «Чи маю я ще щось зробити?»

Спаситель: «Так, ти можеш щось зробити». Я: «Що?»

Спочатку я нічого не почув.

Через деякий час:

Спаситель: «Бачиш, ти не можеш говорити про себе».

Я: «Так, я це вже кілька разів усвідомлював. Але інші цього не розуміють. Вони думають, що я розмовляю сам із собою».

Спаситель: «Адже треба більше слухати Бога, ніж інших».

Я запитала Спасителя, чи може Беате вичитати щоденник, щоб виправити помилки.

Спаситель: «Ти можеш це зробити. Дочко моя, я люблю тебе, йди з миром».

18:30 — Розарій і Свята Меса в Роті.

25.07.92 — субота

Я була на ранковій Месі у Ваггаузелі. Коли Беате пішла до сповідальні, я молилася за неї та за отця Вернера Егона, бо вона пробула у сповідальні близько години. Увечері ми хотіли поїхати до Регенсбурга, але автофургон не заводився. Тож ми вирішили поїхати наступного дня на машині.

26.07.92 — неділя

Приблизно о 9:45 ми з чоловіком були в Регенсбурзі, у монастирі кармелітів, у церкві.

Після цього я провела час з 10:45 до 15:45 з отцем Гебхардом Гейдером. Чудовий вчитель. Він переглянув кілька днів із щоденника.

Він перевіряв, що підказує мені Спаситель, і сказав, що це узгоджується з Біблією. Отець Гебхард добре знається на Біблії, адже він також є біблійним вченим і сам перекладав Біблію та коментував її.

Я багато читав йому з щоденника, і щодо деяких днів він одразу казав, який уривок з Біблії до них належить,

наприклад, запис у щоденнику від 03.07.92 збігається з Євангелієм від Івана, розділ 14, вірш 23.

Коли я сказав отцю Гебхарду, що люди вважатимуть мене божевільним, він знову процитував мені уривок з Євангелія...

І так тривало кілька годин, які я провів з ним.

Я дякую Богові за те, що мав честь поговорити з цим священиком.

Наостанок він освятив мені воду, свічки, сіль та ікони.

Після цього я сповідався у нього.

На мене особливо вразило те, що те, про що Спаситель вже заздалегідь сказав мені про світ і про те, що з ним станеться, отець Гебхард уже знав.

Тож ці послання стали підтвердженням для нього і водночас для мене. Отець Гебхард дуже точний у своїх висловлюваннях і дуже коректний.

Коли ми їхали з Регенсбурга додому, на мого чоловіка знову напав нечистий дух. Тому мені довелося проїхати близько 200 км самій, а він спав поруч зі мною в машині.

У той час я постійно молилася на вервиці та іншими молитвами. Мій чоловік також сповідався в Регенсбурзі, але його все одно мучили. Тепер я вже не дивуюся, чому. Я присвячую все Спасителю.

Коли ми повернулися додому, я хотіла писати і з'єднатися зі Спасителем.

Але, на жаль, це було неможливо. Прийшли жінки, які вели марні розмови. Так мене турбували. Я відчувала, як нечистий дух впливав на цих жінок. Не було важко розпізнати нечистого духа.

Я пішла спати близько півночі, не почувши слів від Спасителя.

27.07.92 - понеділок

10:30 у кабінеті лікаря:

Після молитви я з'єдналася зі Спасителем.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, війна найближчим часом посилиться. Багато моліться. В Іраку буде війна. Ця війна широко пошириться. Дочко моя, я люблю тебе, йди з миром».

18.30 Розарій і Свята Меса в червоному.
20.00 Молитовна група. Пастор Дочарт сповідав.

28.07.92 — вівторок

10.00 вдома:

Я молилася і з'єдналася зі Спасителем. Спаситель:

«Пиши, дочко моя.

Я: «Так, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Ти ж не можеш знати, що тобі зараз слід записати». Потім я довго нічого не чула.

Я: «Так, Господи, я не знаю, що мені написати. Я вірю в те, що Ти кажеш, я більше не сумніваюся».

Спаситель: «Ти боїшся?»

Я: «Я не боюся. Але якщо страх прийде після розмови з тобою, то це не ти, бо ти не вселяєш людям страху».

Спаситель: «Так, дочко моя, запиши: Люди...»

У цей момент я не хотіла далі записувати те, що чула. Я не хотіла більше писати, бо думала, що ж там буде далі.

Спаситель: «Записуй слово в слово».

Я: «Так, я зроблю це, мій Господи».

Спаситель: «Людям загрожують численні катастрофи. Одна з них вже зовсім близько».

Подумки я запитав себе: «Де?»

Спаситель: «Ти питаєш, де? Мої діти є скрізь. Треба молитися за всіх». Я: «Господи, я буду молитися за всіх».

Я подумав про Вольфрама і помолився за його справи.

Спаситель: «Все буде добре».

Я: «Ти можеш мені щось про це сказати?»

Спаситель: «Те, що він робить, є моєю волею».

Спаситель: «Ти можеш ще щось записати. Але те, що ти маєш записати, не є добрим. Я: «Але, Господи, все, що походить від Тебе, є добрим».

Спаситель: «Це правда, моя донько». Я:

«Тоді мені це викреслити?» Спаситель:

«Ні».

Я: «Ти чогось від мене вимагаєш?»

Спаситель: «Так».

Я: «Можна дізнатися, що саме, будь ласка?» Спаситель: «Твоє здоров'я».

Я: «Перепрошую, я не розумію, скажіть, будь ласка, ще раз, можливо, я це собі уявила».

Спаситель: «Дочко моя, я хочу твого здоров'я».

Я: «Мій Господи і Боже, я цього не розумію, але я віддаю тобі своє здоров'я. Бо твоя любов сильніша за моє здоров'я. Будь ласка, нехай я ніколи не розлучуся з тобою».

Спаситель: «Дочко моя, мені подобається те, що ти написала. Я люблю тебе, дочко моя, йди з миром».

Я: «Дякую Тобі, мій любий Ісусе, мій душпастир, що Ти звернувся до мене і що Ти любиш мене, грішника».

18:30 Розарій і Свята Меса в Роті.

Після Святого Причастя я запитала Спасителя: «Дорогий Спасителю, чи ти сьогодні вранці просив у мене здоров'я? Чи я правильно це зрозуміла? Пробач мені, що я ще раз запитую».

Спаситель: «Так, моя дочко, я просив у тебе здоров'я, і ти дала його мені».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже».

29.07.92 - середа

10:05 – 11:45 вдома:

Я щиро молилася і зосередилася.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, ти не розумієш, що означає те, що я хочу мати твоє здоров'я. Я розпоряджаюся твоїм здоров'ям, як забажаю».

Я: «Так, мій Господи, ти можеш робити, як хочеш».

З моїх очей текли сльози, цілком надприродним чином, без мого втручання. Я запитала: «Ти плачеш, мій Господи?»

Спаситель: «Так, моя дочко, мої сльози – це страждання. Ті, що течуть з твоїх очей, – це мої сльози».

Я: «Мені здається, ніби я є єдиним цілим з тобою. Тобто я не самотня. У мені також панує особливий спокій. Це так чудово, я відчуваю таку внутрішню свободу, ніби всі проблеми й турботи зникли. У мене немає страху, сумнівів, ніякого тягаря».

Я: «Я ще хотіла запитати тебе про здоров'я, яке я тобі дала. Я хочу знати, чи правильно я це зрозуміла. Я не знаю, чи правильно те, що я думаю».

Спаситель: «Скажи, що ти думаєш».

Я: «Я маю на увазі, що коли ти даруєш мені хворобу, страждання, то ти не кажеш, коли, а даруєш тоді, коли сам хочеш».

Спаситель: «Дочко моя, запиши це, це страждання-спокута».

Я: «Чого я досягаю цими стражданнями-спокутою?»

Спаситель: «Спочатку ти страждаєш разом зі мною. Ти допомагаєш мені нести хрест. Завдяки цьому буде врятовано багато душ».

Я: «О, мій Господи, чи зможу я нести цей хрест, адже Ти знаєш це наперед. Я заздалегідь турбуюся, щоб не відвернутися від Тебе, адже я така слабка людина».

Спаситель: «Без мене ти, безперечно, відвернешся, але зі мною — ні». Я:

«Що я маю робити, щоб завжди бути з Тобою?»

Спаситель: «Бути вірним мені».

Я: «Господи, я тобі вірний зараз, але не знаю, як буде завтра». Спаситель: «Не думай про завтра, подаруй мені це завтра».

Я: «Так, мій Господи, я так і зроблю».

Спаситель: «Ти отримаєш мій знак. Мої рани». Я: «Де, вдома?»

Спаситель: «У церкві».

Я: «На яких частинах тіла?»

Спаситель: «На всіх п'яти. На серці, на руках і ногах».

Спаситель: «Так, моя донько, на тих, що видно, які не гниють». Я: «Це означає, що ти знову будеш розп'ятий, у мені».

Спаситель: «Так, моя донько, ти вгадала».

Я: «Дорогий Боже, чи доведеться мені працювати в клініці з цими ранами?»

Спаситель: «Майбутнє належить мені, моя донько».

Я: «Так, мій Господи, я вже віддала Тобі своє майбутнє. Дорогий Боже, але рани – це найбільший біль».

Спаситель: «Так, дочко моя, це вони. Але завдяки цим стражданням можна врятувати багато душ».

Я: «Господи, нехай буде воля Твоя, я цілком належу Тобі». Спаситель: «Дочко моя, хрест зі мною солодкий».

Я: «Що означає солодкий?»

Спаситель: «Ти будеш нести його разом зі мною до кінця».

Я: «Господи, чи це рани, як у святого Франциска і у блаженного отця Піо?»

Спаситель: «Так, це ті самі, що у святого Франциска і у блаженного отця Піо». Я: «Але тоді отець Піо теж має бути святим».

Спаситель: «Так. Він скоро стане ним».

Я: «А якщо я помру з цими ранами?» Спаситель:

«Дочко моя, я безсмертний».

Я: «Мій Господи і Боже, я люблю Тебе понад усі межі».

Спаситель: «Любов не має ані меж, ані міри».

Я: «Приємно це чути. Дякую Тобі, я вже так довго розмовляю з Тобою. З Тобою неможливо знайти кінця».

Спаситель: «Я є початок і кінець».

Я: «Мій Господи і Боже, мій любий Ісусе, мій Наречений, мій Духовний наставник, я готова нести хрест разом з Тобою. Але заради яких душ?»

Спаситель: «За грішників, які живуть у темряві і в будь-який момент можуть потрапити до пекла». Я: «Чи можуть священики також потрапити до пекла?»

Спаситель: «Так, вони теж можуть».

Спаситель: «Дочко моя, ти будеш страждати за всі душі».

Я: «Але їх же дуже багато».

Спаситель: «Дочко моя, я люблю їх усіх».

Я: «Це прекрасно, і ми, люди, теж повинні любити всіх».

Спаситель: «Зі мною ви можете це зробити. Без мене ви не можете любити. Моя донько, я люблю тебе і дякую тобі. Іди з миром».

Увечері я була в каплиці Рохуса на Святій Месі, яку відправляв священик із

Заїру. Він трохи поспішав під час читання Святої Меси. Під час роздачі Святого Причастя він мене не побачив, бо я стояла на колінах біля причастя.

Сестра мусила дати йому знак, що я хочу прийняти Спасителя. Він стояв приблизно за метр від мене, та все ж не бачив мене.

Каплиця Святого Роху — це каплиця в будівлі санаторію. Приблизно кожні чотири тижні там змінюються священики. Зазвичай священики перебувають там на лікуванні і в цей час займаються душпастирською діяльністю. Часто це священики зі Стейлерської місії, тому туди приїжджає багато священиків з різних країн.

30.07.92 — четвер

9.00 – 10.45 вдома:

Спочатку я молилася, потім з'єдналася з Ним. А потім я так сильно плакала, бо злякалася, чи витримаю я, якщо отримаю П'ять Святих Рани. Я боялася, що не витримаю до кінця і, можливо, відвернуся від Спасителя.

Тоді я попросила Спасителя дати мені ласку для цього, і тоді я була б готова страждати заради спасіння грішників.

Я так сильно люблю Спасителя, що не можу уявити, як би я могла Його втратити. Це було б найгірше, що могло б зі мною статися.

Я бажаю, щоб кожен замислився над тим, як у нього справи з близькістю та любов'ю до Бога і ближніх. Я вже зараз можу сказати, що Бог справді є Любов'ю, і без цієї Любові я більше не можу жити.

Я готова нести разом з Ним п'ять відкритих ран, щоб не втратити любов і залишатися пов'язаною зі Спасителем, аби рятувати грішників. Сама я нічого не можу.

Зараз я вже не боюся і не плачу. Це було відібрано у мене.

Спаситель: «Пиши, донько моя, я дуже тебе люблю. Рани, які ти понесеш, — це мої рани».

Спаситель: «Це означає, що ти будеш зі Мною, і Я не покину тебе. Ми будемо єдиним цілим».

Я: «Мій Господи і Боже, я не можу цього досягнути, але я вірю в це».

Спаситель: «Пиши, моя дочко».

Я: «Так, мій любий милосердний Боже».

Спаситель: «Страждання спокути, які ти отримаєш, настануть дуже скоро». Я: «Чи мушу я щось робити або готуватися?»

Спаситель: «Така, яка ти є зараз, мені достатньо. Дотримуйся свого слова, яке ти сказала».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я обіцяю Тобі, будь ласка, дай мені Свою благодать, щоб я дотрималася цього і не зрадила себе».

Спаситель: «Ти отримаєш благодать для цього. Моя донько, залишайся мені вірною, продовжуй любити мене. Іди з миром».

Вже кілька тижнів болить моє ліве плече і верхня частина руки. Це запалення кістки. Я присвятила цей біль за спасіння душ.

18.30 Розарій і Свята Меса в червоному.

Священик Вогт повернувся з санаторію.

Після Святого Причастя я сказав Спасителю: «Ти знаєш, що я хочу тобі сказати. Я не сумніваюся і вірю в це, але хочу бути впевненим».

Спаситель знав, про що я хотів запитати, і сказав:

Спаситель: «Ти отримаєш п'ять святих ран. Це не займе багато часу. Повір у це. Ти не помилилася».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже, що Ти підтвердив це мені після Святого Причастя». Весь день я відчувала таку радість і любов. Це неможливо описати.

31.07.92 — п'ятниця

9.00–11.00 вдома:

Я молився і з'єднався зі Спасителем.

Я: «Моя безмежна Любов, мій любий Ісусе, якщо Ти хочеш, я готова писати».

Спаситель: «Так, моя донько, пиши, мені потрібно багато душ, які будуть мені вірні, які вгамують мій гнів».

Я: «Ти є Богом, навіть з гнівом?»

Спаситель: «Моя дочко, люди неслухняні». Я: «Священики не говорять про Божий гнів».

Спаситель: «Священики, які перебувають у Моїй благодаті, вже проповідують те, що Я їм надихаю. Моя донько, але їх дуже мало. Молись, щоб було більше добрих священиків. Сьогодні священики вже не проповідують. Вони закрили перед Мною свої серця».

Я: «Чи маю я розповісти про те, що отримаю від Тебе п'ять ран?» Спаситель: «Дочко Моя, поки що зберігай це в таємниці».

Я: «Чому я ще не можу цього сказати? Чи можу я це знати?»

Спаситель: «П'ять ран, які ти отримаєш, — це мої рани, і ніхто з них ще не може цього зрозуміти».

Я: «Чи зрозуміли це інші, які несли Твої рани, як наприклад, у святого Франциска та інших?»

Спаситель: «Так, Церква вже зрозуміла, але вони (священики) постійно з цього глузують». Я: «Чи можеш ти сказати мені інше слово замість «глузувати»?».

Спаситель: «Вони стали байдужими до Преображення».

Я: «Дорогий Боже, я теж не можу досягнути суті святих ран». Спаситель: «Тоді ти вже не ти сам, а я в тобі».

Я: «Так, мій Господи і Боже, тепер я краще це розумію. Адже я лише порошок порівняно з Тобою».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, світ перебуває у кризі. Він більше не може з неї вийти».

Я: «Що ти називаєш кризою, дорогий Боже?»

Спаситель: «Криза — це повне відвернення від свого Бога».

Я: «Це головна причина цього гніву?»

Спаситель: «Так, моя донько, ти вгадала».

Я: «Але, Боже мій, є ще так багато тих, хто залишається вірним Тобі». Спаситель: «Дочко моя, вони в пастці сатани».

Я: «Дорогий Боже, за кого ж тоді я буду страждати разом з Тобою?» Спаситель: «За тих, хто перебуває в пастці сатани».

Я: «Дорогий Боже, для цього треба бути великим борцем».

Спаситель: «Дочко моя, зі мною ти вже велика. Я дав людям вільну волю, і люди належатимуть до того, кого вони обрали і куди вони хочуть належати».

Я запитала, чи правильно я це записала. Спаситель:

«Мені цього достатньо».

Спаситель: «Моя донько, Я люблю тебе, залишайся Мені вірною. Іди з миром».

Коли я закінчив писати, я зачинив великі металеві розсувні двері на балкон. І в ту ж мить мій палець потрапив у щілину між дверима. Я відчув сильний біль і почав кровити.

У лікаря мені зробили щеплення від правця. Я приніс ці болі в жертву на славу Божу.

18:30 Розарій і Свята Меса в червоному.

01.08.92 — субота

О 7:15 я була в церкві у Ваггаузелі. З 13:20 до

14:10 вдома:

Спаситель: «Дочко моя, я з тобою. Я люблю тебе». Я:

«Мені це записати?»

Спаситель: «Ти можеш це записати».

Я: «Дякую Тобі за Твою любов, яку я вже кілька годин так сильно відчуваю».

Я думала, що це лише моя воля — так палко прагнути з'єднатися зі Спасителем, що я ледь могла дочекатися цього.

Спаситель: «Моя дочко, це була моя воля – з'єднатися з тобою».

Я: «Дорогий Боже, чи чекає мене щось, тому що Ти хотів з'єднатися зі мною?»

Спаситель: «Так, на тебе чекає щось».

Я: «Чи можу я це знати, мій Господи і Боже? Я прошу Тебе про ласку, щоб я змогла витримати все, що на мене чекає. Мій Господи і Боже, я приймаю це, хоча й не знаю, що на мене чекає. Господи, нехай буде воля Твоя, а не моя.

Спаситель: «Моя дочко, ти обрана, чи маєш ти сумніви, моя дочко?» Я: «Ні, мій Господи».

Потім довгий час нічого не відбувалося, і я думав про те, що на мене чекає.

Спаситель: «Ти не можеш сказати, що це походить від тебе».

Я: «Ні. Я не знаю, що буде. Чи мушу я плакати через те, що на мене чекає?» Спаситель: «Ти можеш радіти».

Я: «Що це буде, що я буду радіти? Я не можу уявити, чому я маю радіти зараз.

Спаситель: «Ти завжди будеш пов'язаний з Пресвятою Богородицею

Марією». Я: «Хіба я не був пов'язаний з нею?»

Спаситель: «Ти також можеш говорити з нею». Я: «Я вже говорив з нею». Спаситель:

«Вона також буде говорити з тобою».

Я: «Це означає, що я буду чути її, так само як і тебе?»

Спаситель: «Так, моя донько, ти почуєш її так само, як і

мене». Я: «Як можна буде розрізнити, коли вона заговорить?»

Спаситель: «Вона представиться тобі, ти впізнаєш її голос». Я: «Так, мій Господи, я вже радію. Коли це буде?» Спаситель: «Як тільки з'явиться знак».

Я: «Але ти ж сказав, що вона з'явиться в церкві в Санкт-Леон-Рот». Спаситель: «Так, вона з'явиться».

Я: «Один раз?»

Спаситель: «Кілька разів».

Спаситель: «Зберігай все в таємниці».

Я: «Господи, будь ласка, дай мені благодать, щоб я могла зберегти все це в таємниці. Ти кажеш, що те, чим сповнене серце, про що говорить рот. Будь ласка, дай мені благодать, щоб мій язик мовчав про це».

Спаситель: «Так, моя дочко, ти її отримаєш».

Спаситель: «Дочко моя, Пресвята Богородиця Марія та я любимо тебе. Іди з миром».

Я: «Мій Господи і Боже, я дякую Тобі за таку велику ласку. Я дякую любій Божій Матері за те, що вона хоче говорити навіть зі мною, грішницею. О, Мати Милосердя, притулок грішників, веди мене і захищай мене.

15.30 – 18.15: Я молилася в Червоному в церкві і сповідалася у священника Вогта.

02.08.92 — неділя

8.00 - 9.20:

Спаситель: «Пиши, донько моя, ти любиш мене моєю любов'ю. Ця любов — мій дар тобі за твоє «так» мені. І ця любов — найбільший дар, який я тобі дав». Я: «Я відчуваю, ніби мушу завжди бути з тобою. Мене постійно тягне до тебе. Я так тужливо чекаю, щоб з'єднатися з тобою».

Спаситель: «Тому що ти повністю належиш мені».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, Я хочу від тебе твоєї самосвідомості». Я:

«Будь ласка, скажи мені інше слово для цього».

Спаситель: «Ти сама нічого не можеш, Я дію за тебе».

Я: «Дорогий Боже, як це має працювати або відбуватися, я цього не розумію. Мій Господи, допоможи мені краще це зрозуміти».

Спаситель: «Все, що ти робиш, роблю Я».

Я: «Тож це не я, а ти робиш це». Я: «Як мені зрозуміти, що це ти робиш?»

Спаситель: «Скажи, перш ніж щось робити: «Зроби це, Господи, як Ти хочеш». Я: «Тоді я є Твоїм знаряддям, яким Ти користуєшся».

Спаситель: «Так, моя дочко, так і є».

Я: «Мій Господи і Боже, я зроблю так, як Ти хочеш. Будь ласка, дай мені благодать, щоб я змогла це зробити, бо це, безперечно, нелегко».

Я думала при цьому про смиренність.

Спаситель: «Скажи це, моя дочко, це правильно, для цього тобі потрібна смиренність».

Я: «Господи, я щодня прошу про смиренність, це найважча чеснота».

Спаситель: «Ти досягнеш її лише тоді, коли будеш зі Мною. І коли ти усвідомиш, що ти ніщо, а все – це Я в тобі, і коли ти усвідомиш, що сама ти нічого не можеш, тоді ти досягнеш тієї смиренності, яка Мені так подобається».

Я хотіла поквипитися, щоб встигнути вчасно до церкви на Святу Месу. Спаситель: «Так, моя донько, ти мені там теж потрібна. Я люблю тебе, моя донько, йди з миром».

10.00 Свята Меса в Роті.

13.30 – Розарій – Після цього я молилася до Святих Рани. О 19.00 я молилася болісний Розарій вдома.

03.08.92 – понеділок

8.00 – 10.00 у кабінеті лікаря:

Після того, як я щиро помолилася до Спасителя.

Спаситель: «Дочко моя, я добре тебе почув. Те, що буде з тобою, — це моя турбота, і те, що ще має статися. Твоє завдання, дочко моя, — служити мені так, як я того хочу».

Я: «Господи, але, будь ласка, дай мені зрозуміти, чого ти хочеш. Скажи мені, що ти хочеш, щоб я робила». Спаситель: «Ти повинна повністю покластися на мене».

Я: «Так, мій Господи, я так і зроблю».

Я: «Дорогий Боже, оскільки я з'єдналася з Твоїм Святим Духом, будь ласка, не дозволяй моєму розуму втручатися під час написання, це зробило б мене невпевненою».

Спаситель: «Пиши, донько моя, я підготував для тебе план, і цей план має здійснитися».

Я: «Дорогий Боже, я боюся, що він не здійсниться». Спаситель: «Він здійсниться, якщо ти завжди будеш зі мною».

Я: «Дорогий Боже, я хочу завжди бути з Тобою. Будь ласка, не дай мені ніколи відокремитися від Тебе. Дорогий Боже, я зараз боюся ще щось у Тебе запитати. Скажи мені, якщо я маю ще щось записати. Роби зі мною, що хочеш. Я повністю належу Тобі».

Спаситель: «Дочко моя, запиши. Не турбуйся про це, у мене є хтось, хто виконає цю роботу».

Я: «Господи, я не розумію, чому це називається справою».

Спаситель: «Дочко моя, це діло від Мене, і воно стосується спасіння душ. Це діло для спасіння душ. У нас дуже мало часу, дочко моя».

Я: «Мій Господи, якщо Ти говориш мені таке, то Ти чогось від мене вимагаєш». Спаситель: «Так, моя донько, страждання спокути».

Я: «Мій Господи і Боже, мій Триєдиний Боже, мій милосердний Ісусе, я готова страждати разом з Тобою заради спасіння душ з любові до Тебе і до людей. Дорогий Боже, я не змінила своєї думки, бо Твоя думка тепер є моєю думкою. Бо те, що Ти думаєш, є правильним, а не те, що думаю я».

Спаситель: «Мені подобається, дочко моя, те, що ти написала».

Я: «У мене більше немає бажань».

Спаситель: «Ти справді не маєш жодного бажання?»

Я: «Я не наважуюся просити про щось, бо я така негідна». Спаситель: «Проси, дочко моя, я хочу цього».

Я: «Так, мій Господи і Боже, тоді я бажаю, щоб я могла з любов'ю і вірністю нести з Тобою до кінця хрест, який Ти мені даруєш, і щоб церква в Санкт-Леон-Роті стала зразковою церквою на думку Святого Отця, так щоб інші церкви брали з неї приклад».

Я бажаю, щоб Святе Причастя роздавали на колінах, за винятком тих, хто не може ставати на коліна, і щоб воно роздавалося у вигляді причастя в рот з патеною.

Я бажаю, щоб Ти дарував нам священників, які щодня будуть доступні для Святої Сповіді, сповідної бесіди, і щоб Святе Причастя з повагою роздавали лише освячені руки священника.

А також, щоб у церкві знову почали більше шанувати Пресвяту Богородицю, святого Йосипа, ангелів і святих.

Я бажаю, щоб священник разом із віруючими молився на вервиці перед Святою Месою і щоб під час Святої Меси священник разом із міністрантами повертався до табернакулу, за винятком проповіді.

- Щоб у каплиці, яка будується вдома, завжди молилися за спасіння душ.

Особливо слід шанувати Твої Святі Рани.

- Щоб у цій каплиці люди зцілювалися тілесно і душевно за заступництвом Матері Божої та святого Йосифа.

- Щоб ніхто, хто молиться в цій каплиці, не загинув.

- Щоб моя родина, нинішнє покоління та три попередні покоління були врятовані.

- Я прошу про особливий захист для цієї каплиці і щоб після моєї смерті в ній продовжували молитися.

- Щоб у цій каплиці, Боже, тобі було віддано більше честі, хвали та подяки, ніж досі в будь-якій іншій каплиці

Господи, я перерахувала багато речей. Але, Господи, я кажу: якщо Ти хочеш, нехай це станеться, не тому, що я щось значу, а тому, що Ти є всім у мені».

Спаситель: «Моя дочко, так і буде». Я: «Мій

Господи, чи я правильно почула?»

Спаситель: «Дочко моя, запиши це, все станеться так, як ти написала». Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже, ДЯКУЮ».

Зараз на вулиці дуже сильно гримить і ллє дощ, ніби буря. Моя душа перебуває у спокої, мирі та великій любові до милого Бога та Пресвятої Богородиці.

У Роті не було Святої Меси, я пішла до каплиці Рохуса о 19:30.

20:15 – молитовна група. Молитовна група існує вже п'ять років.

04.08.92 – вівторок

Вдома між 10:55 і 11:55. Спочатку я молилася, потім з'єдналася.

Спаситель: «Є багато речей, які мені не подобаються». Я: «Мій Господи і Боже, що тобі не подобається?»

Спаситель: «Те, що Матіас разом з Андресом (Андре з Бельгії) дотримав посту». Я: «Але ж раніше апостоли теж так робили».

Спаситель: «Дочко моя, це не моя воля». Я: «Чи мушу я ще щось знати про Матіаса?» Спаситель: «Молись за нього».

Я: «А як щодо Беате?»

Спаситель: «Вона не повинна більше читати твій щоденник». Я: «Але ти ж сказав, що вона може виправляти». Спаситель: «Але не змінювати».

Я: «А як щодо Фрідоліна, чи може він розповісти пастору Стефану про рани, які я отримаю?»

Спаситель: «Він повинен зберігати це в таємниці».

Я: «Ти хочеш, щоб я найближчим часом пішов на реколекції?»

Спаситель: «Ще ні».

Спаситель: «Я твій духовний наставник, ти повністю належиш мені». Я запитав Спасителя про цю жінку з краном.

Спаситель: «Скажи Фрідоліну, нехай він бережеться цієї жінки. Молись за Фрідоліна».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я буду молитися за всі ці справи. І за Фрідоліна я буду молитися ще більше».

Спаситель: «Я радий, що Фрідолін має бажання приходити в понеділок на молитовну групу». Я: «Тоді я боюся, що Маріон не буде далі писати щоденник».

Спаситель: «Вона буде писати далі».

Я: «Що б ти зробив на моєму місці для матері Матіаса?» Спаситель: «Дочко моя, залиш це мені».

Я: «Хочеш, щоб я ще щось записав?» Спаситель: «Так, я хочу, щоб ти ще щось записав». Я: «Так, мій Господи і Боже».

Я подумав про мера.

Спаситель: «Поговори з ним, я підкажу тобі, що ти йому скажеш».

Я: «Дорогий Боже, у мене ще одне запитання: чи маю я їхати до Шіо в серпні?» Спаситель: «Ти не маєш туди їхати. Залишайся мені слухняною».

Спаситель: «Дочко моя, те, що зараз буде, ти мусиш записати. Рани, які ти отримаєш, з'являться ще цього року».

Я: «Який рік ти маєш на увазі?»

Спаситель: «1992 рік».

Я: «Так, мій Господи, мій милосердний Ісусе, нехай буде так, як Ти сказав».

Спаситель: «Моя донько, не розчаруй мене».

Я: «Господи, дай мені благодать, щоб я ніколи не розчарувала Тебе».

Спаситель: «Слухай тільки мене, не дай іншим впливати на тебе. Цей знак, який ти отримаєш від мене, має бути свідченням для всіх сліпих, щоб вони знову побачили, і для глухих, щоб вони знову почули. Запиши, моя дочко, цей знак, мої рани в тобі, викличе великий резонанс у світі».

Я: «Господи, я не зовсім це розумію, будь ласка, скажи мені щось інше».

Спаситель: «Це буде закваска. Завдяки твоїй книзі вона швидко пошириться. Вони не зможуть протистояти ранам, які ти отримаєш, бо вони будуть від Мене. Моя донько, Я люблю тебе, йди з миром».

Увечері я була в церкві в Мальші. Спочатку я поїхала до Мінгольсхайма, але там не було меси. Тож я поїхала до Мальша, щоб не пропустити Святу Месу.

05.08.92 — середа

Вдома з 10:45 до 12:45.

Я молився, а потім з'єднався зі Спасителем. Я відчув велике каяття за всі свої гріхи і плакав. Я відчував себе грішником, а Господь Бог обрав мене, щоб я був Його знаряддям. О, як же я відчуваю себе негідним перед Богом. Скільки ж потрібно смирення, щоб усвідомити свої гріхи. Я майже щотижня ходжу на сповідь, щодня каюся у гріхи, але все одно постійно впадаю в гріх. Для деякого гріхи, про які я каюся, не є гріхами, але для мене найменший гріх є найбільшим. Це, напевно, зрозуміють дуже мало хто, навіть пан парох Фогт.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, чи повіриш ти тому, що я тобі скажу?»

Я: «Дорогий Спасителю, ти вже подарував мені віру, тож я ж можу вірити». Спаситель: «Але ти ще сумніваєшся».

Я: «Чи можеш ти, будь ласка, ще раз позбавити мене сумнівів?» Спаситель: «Але вони повертаються знову і знову».

Я: «Прошу Тебе, забери це від мене».

Спаситель: «Дочко моя, сумнів не походить від Мене. Треба постійно молитися: «Збережи нас від сумніву».

Я: «Так, мій Господи, будь ласка, захисти мене від сумнівів, щоб моя віра була непохитною». Спаситель: «Пиши, дочко моя, практикуй терпіння».

Я: «Терпіння — це велика чеснота, я думала, що її можна отримати від Тебе».

Спаситель: «Ти її отримаєш, але ще не зараз».

Я: «Так, мій Господи, я буду виявляти терпіння. Будь ласка, пробач мені мою нетерплячість. Будь ласка, очисти мою душу, щоб я стала цілком чистою і святою, щоб я завжди славилася і прославляла Тебе разом з усіма святими на небі».

Я: «Господи, це те, що Ти хотів мені сказати, чи я в це повірю?» Спаситель: «Буде щось зовсім інше. Запиши це, слово в слово».

Спаситель: «Я хочу від тебе всього твого єства».

Я: «Мій Господи і Боже, мій добрий Ісусе, я віддаю тобі все своє єство». Я: «Чи можеш ти мені щось про це розповісти?»

Спаситель: «Моя дочко, страждання спокути, які ти зазнаєш, є моїми стражданнями». Я: «Але ти вже казав мені це».

Спаситель: «Тоді ти будеш у мені».

Я: «А що тоді з моїм тілом?»

Спаситель: «Твоє тіло є видимим знаком для людей». Я: «Я така дурна, що не можу цього зрозуміти».

Спаситель: «Якби ти міг це досягнути, то це не було б від мене. Навіть для богословів це важко, бо вони не можуть цього досягнути».

Я: «Господи, якщо я є знаком для людей, чого люди досягнуть завдяки мені?»

Спаситель: «Світло, яке вийде з темряви». Я: «Це означає, що сліпі знову побачать?»

Спаситель: «Так, моя дочко. Твої відкриті рани будуть світити для всіх. Навіть сліпий знову побачить. Через ці рани, які ти отримаєш, тебе будуть багато висміювати та знущатися з тебе. Прийми все це, завдяки цьому багато душ буде врятовано від прокляття».

Я: «Господи, чи правильно я це написала? Чи мені викреслити те, що неправильно?»

Спаситель: «Ні, це я написав, а не ти. Твої руки — це мій інструмент. Моя донько, я дуже тебе люблю, залишайся мені вірною. Іди з миром».

Розарій і Свята Меса в червоному .

06.08.92 — четвер

Я молилася годину в тиші, перш ніж з'єдналася зі Спасителем. Я віддала Ісусу все.

Спаситель: «Так, моя донько, так було правильно».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, люди повинні терміново повернутися. У них залишилося небагато часу. Сатана сильний. Його треба підкорити молитвами. Люди зараз дуже мало моляться. Скажи це меру, нехай він спробує тебе
«Зв'яжіться з паном канцлером Колем. Нехай не вагається це зробити». Я: «Чи показати йому лист від пана канцлера Коля?»
Хейланд: «Так, можеш. Якщо він захоче, нехай напише канцлеру, що тобі потрібно з ним поговорити. Скажи йому, що мер також несе відповідальність за те, щоб люди жили в мирі».
Я: «Чи можу я йому це зачитати?»
Спаситель: «Так, можеш, але більше нічого».
Я: «Я не питаю тебе, що мені писати, скажи, будь ласка. Можливо, цього буде достатньо».
Спаситель: «Цього недостатньо, дочко моя, напиши це. Світ ще ніколи не був у такому неспокої, як зараз. Кожен стоїть перед великою небезпекою. Я міг би майже всіх їх виплюнути, але я все ще люблю їх. Це всі мої діти. Але врятується лише така невелика кількість!»
Спаситель: «Пиши, донько моя, Я хочу, щоб ти ще писала. Донько моя, виконай моє бажання».
Я: «Яке саме? Я віддала Тобі все, я ж нічого не можу». Спаситель: «Ні, ти можеш все зі Мною».
Я: «Господи, яке Твоє бажання, і якщо я з Тобою, я виконаю кожне Твоє бажання».
Спаситель: «Пиши, дочко моя, моє бажання — нести тебе зі мною».
Я: «Як мені це зрозуміти? Але якщо це твоє бажання, то я виконаю його, і ти зможеш нести мене, куди захочеш».
Спаситель: «Пиши, донько моя, ти можеш бути одночасно і тут, і там, де Я хочу».
Я: «Мій Господи, я зроблю те, що Ти хочеш, бо я знаю, що все, що Ти робиш, є добрим, і за це я люблю Тебе понад усе, і дякую Тобі за все».
Тоді мене потурбував мій чоловік. Я не відреагувала, бо Спаситель був для мене зараз важливішим.
Спаситель: «Моя дочко, твоє серце буде пронизане».
Я: «Мій Господи і Боже, нехай буде так, як Ти хочеш».
Спаситель: «Твоє серце стане тоді моїм серцем. Кров, що тектиме з твого серця, — це моя кров. Ця кров проллється заради спасіння душ. Кожна краплина крові є дорогоцінною».
Я: «О, мій Господи, я не можу цього так зрозуміти. Поясни мені простіше».
Спаситель: «Моя кров — це ваше спасіння».
Я: «О, Господи, як це має бути страшно, коли тебе в Святій Гостії приймають рукою, коли частинки Святої Євхаристії падають на землю. О, як же сліпі повинні бути священики. Господи, пробач їм, вони не знають, що роблять, коли дають Святу Євхаристію в руки».
Спаситель: «Так, дочко моя, саме так».
Я: «Господи, мені дуже важко писати. Треба було б плакати кров'яними сльозами через ці святотатства, неповагу та байдужість до Тебе, Триєдиного Бога. Нехай сяє Твоє Святе Світло, щоб вони вийшли з темряви і щоб вони були врятовані Твою дорогоцінною Кров'ю».
Спаситель: «Моя донько, так і буде. Моя люба донько, я зрадів, що ти продовжила писати. Люби мене, йди з миром».
Близько 16:15 я була у мера, пана Мартіна. Я розмовляла з ним про федерального канцлера пана Коля. Він сказав мені, що спробує зв'язати мене з паном федеральним канцлером Колем. Наостанок я ще сказала йому, щоб він не пропускав богослужіння.
18:30 – Розарій та Свята Меса в Роті.

07.08.92 – п'ятниця – п'ятниця Серця Ісуса

10.00 - 11.30 вдома:

Я молився від щирого серця і сказав Спасителю: «Я зроблю все, що Ти захочеш, але є одне, чого я боюся, — що під час страждань я буду відокремлений від Тебе»,

Спаситель: «Коли ти страждаєш, я з тобою. Я страждаю разом з тобою». Після цього настала тиша.

Я плакала.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, **Слово стало тілом**, твоє серце стане моїм. Слова, що виходитимуть із твого серця, будуть моїми словами».

Я: «Це Святий Дух буде говорити через мене?»

Спаситель: «Так, моя дочко, Святий Дух буде говорити через тебе». Я: «Дорогий Спасителю, чи помітять це інші?»

Спаситель: «Не всі. Тільки ті, хто перебуває в Божій благодаті». Я: «А що буде з іншими, які цього не зрозуміють?»

Спаситель: «Вони будуть знущатися з тебе, сміятися над тобою і вважати тебе божевільною». Я: «Що мені тоді робити?»

Спаситель: «Не ти щось зробиш, а я щось зроблю. Моя донько, ти тоді будеш моїм знаряддям».

Я: «Чи я впізнаю, що це Ти?» Спаситель: «Так,

ти вже не раз впізнавала».

Я: «Мій Господи і Боже, чи чекає мене ще щось? Як це буде, коли Ти будеш зі мною, чи зможу я тоді їсти? Я маю на увазі, коли отримаю від Тебе рани? Але я заздалегідь кажу, Господи, як Ти хочеш, так і буде».

Спаситель: «Моя дочко, майбутнє належить мені».

Я: «Так, Господи, я знову забула. Пробач мені, будь ласка». Я: «Мені ще щось записати?»

Спаситель: «Так, моя донько, мені ще щось від тебе

потрібно». Я: «Дорогий Боже, ти можеш це отримати».

Спаситель: «Запиши це, Мені потрібна твоя повна відданість Мені».

Я: «Мій Господи, я вже віддала Тобі все. Я знову віддаю Тобі все. Роби зі мною, що хочеш. Я повністю належу Тобі».

Спаситель: «Моя донько, Я люблю тебе, залишайся Мені вірною, Я зроблю те, що захочу. Іди з миром, моя донько».

18.30 Розарій і Свята Меса в Роті.

08.08.92 – субота

11.00 – 12.45: Після молитви я з'єдналася зі Спасителем.

Я запитала Спасителя, чи слід мені розповісти священику Вогту, що я отримаю п'ять ран і що моє серце буде пробите.

Спаситель: «Так, скажи своєму священику, отцю Вогту, що ти отримаєш від Мене п'ять ран і що твоє серце буде пробите».

Я: «Але, Господи, він, напевно, знову не повірить. Що мені робити?» Спаситель:

«Дочко моя, він повірить, коли буде вже запізно».

Я: «Дорогий Боже, тоді немає сенсу йому це говорити».

Спаситель: «Та ні, є сенс, моя донько».

Я: «Який у цьому сенс?»

Спаситель: «Він більше не зможе сказати, що нічого не знав».

Я ще деякий час розмовляла зі Спасителем, але нічого не записувала.

Спаситель: «А тепер пиши, дочко моя. Слухай уважно».

Я: «Так, Спасителю, я уважно слухаю. Я знаю, що мій розум цього не зрозуміє, але моє серце це зрозуміє і відчує, бо моє серце знає, чого ти від мене хочеш, а люди цього не знають. Тому я завжди буду слухати насамперед тебе, бо твоя любов ще ніколи мене не обманювала».

Спаситель: «Все, що ти запишеш, бережи добре». Я:
«Але ти вже казав мені це раніше».

Спаситель: «Сатана понад усе прагне знищити те, що ти пишеш, через добрих людей». Я:
«Дорогий Ісусе, я буду краще це берегти».

Через деякий час, коли настала тиша і спокій, я запитала, чи достатньо того, що я написала.

Спаситель: «Ні, дочко моя, все, що ти написала, також важливо для майбутніх часів».

Спаситель: «Моя справа буде завершена. Великі ще будуть дивуватися».

Я: «Хто ці великі?»

Спаситель: «Єпископи. У цій справі вони впізнають плоди. Я є виноградною лозою цієї справи.

Я проллю свою кров за всіх, тобто навіть найбільший грішник може навернутися, якщо захоче. Я прийшов у світ заради грішників. Кожен грішник дорогий мені, як і праведники. Моя донько, ти разом зі мною здійсниш це діло – спасіння душ. Те, що Я розпочав, Я й завершу. Я спасаю своїх дітей, тих, кого ще можна спасти. Твій шлях, моя донько, є моїм шляхом».

Я: «Тоді я не заблукаю на цьому шляху».

Спаситель: «Ти не заблукаєш на цьому шляху. Ти зі Мною. Моя люба донько, дякую, що прийшла до Мене. Іди з миром».

16:30 У Рот, у церкві: Я молилася на вервиці. Оскільки сьогодні у Рот не було сповіді, близько

17:45 я пішла сповідатися до каплиці Рохуса.

О 19:00 я відвідав Святу Месу в церкві в Мінгольсхаймі.

09.08.92 — неділя

8.15 – 9.45: Після молитви я з'єдналася зі Спасителем.

Коли я з'єднуюся зі Спасителем, я завжди приймаю духовне причастя і молюся від щирого серця. Спаситель: «Пиши, дочко моя».

Я: «Так, мій Господи, я запишу».

Спаситель: «Я люблю тебе, моя донько, Я мушу випробувати Своїх дітей до кінця, бо завдання, яке Я їм даю, має бути виконане. Щодо всього, що ти написала, Я вже подбав про те, щоб усе здійснилося».

Я замислилася, чи Спаситель зробив це заздалегідь.

Спаситель: «Так, заздалегідь. Тому не турбуйся, коли щось станеться. Твоє завдання — любити Мене і людей, і виконувати Мою волю. Любов, яку ти ще отримаєш від Мене, — це як дорогоцінний камінь, що сяє з усіх боків. І там, де він сяє, буде текти любов».

Я: «Господи, чи отримаю я ще більше любові?»

Спаситель: «Так, якщо ти страждаєш разом зі Мною, ти отримаєш і даруватимеш більше любові. Ти зможеш дарувати багато любові. Дочко Моя, запиши ще: рани, які ти отримаєш, залишатимуться довгий час, щоб було врятовано багато душ. Вчора священник (у каплиці Святого Рохуса) сказав тобі, що ці рани — це дар благодаті. Ти можеш написати, що це надзвичайно великий дар благодаті. Я дарую його тому, кому хочу. Запиши: ти зможеш працювати зі знаками страждань, і тобі доведеться носити їх довго. Так довго, як Я захочу». Я: «Так, мій Господи і Боже, мій люблячий Отче. Я вже зараз дякую Тобі за цей надзвичайно великий дар благодаті, який я отримаю. Я готова і бажаю, щоб я могла носити і терпіти рани разом з Тобою стільки, скільки Ти захочеш».

Спаситель: «Моя дочко, ти турбуєшся через рани. Поклади цю турботу в Мої руки. Нехай це буде Моя турбота, а не твоя».

Я: «О, мій Господи, я так спрагла Твої любові. Будь ласка, даруй мені багато любові».

Спаситель: «Я дарую тобі багато любові, але ще не зараз. Чи витримала б ти це зараз?» Я: «Мені більше нічого не треба записувати?»

Спаситель: «Так, ти повинен ще щось записати». Я:

«Так, мій Господи, що саме?»

Спаситель: «Біль, який ти відчуваєш у своєму серці, — це мій біль».

Я: «Я думав, що це, можливо, від спеки. Це пекучий біль». Спаситель: «Я трохи дозволяю тобі відчути мою любов».

Я: «Твої страждання — це любов?»

Спаситель: «Так, справжня любов до вас, мої діти».

Я: «Господи, я дякую Тобі за всі страждання, які Ти мені даруєш, я бажаю завжди любити Тебе. Нехай навіть через важкі страждання я ніколи не відлучуся від Тебе, будь ласка».

Спаситель: «Дочко моя, мені подобається те, що ти написала. Дякую тобі. Я бажаю бути з тобою і поруч із тобою. Моя люба дочко, йди з миром».

13:30 Розарій у червоному в церкві. Сьогодні не було богослужіння, я залишився в церкві на хрещенні дитини.

19.00. Я відвідав Святу Месу в каплиці Рохуса.

10.08.92 – понеділок

Після молитви:

Я не хотіла нічого питати Спасителя, бо я негідна.

Я: «Дорогий Спасителю, чи хочеш Ти, щоб я щось записала?»

Спаситель: «Так, я хочу, щоб ти писала, моя донько». Після цього настала тиша.

Спаситель: «Моя донько, пиши, слово за словом».

Я: «Так, мій Господи».

Спаситель: «Усе, що ти переживаєш, принеси в жертву Мені за тяжких грішників. Я позбавив тебе страху».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже».

Я: «Дорогий Боже, я відчула це, коли раніше плакала і боялася, що не витримаю рани. А потім раптом сльози зникли, і я більше не боялася». Спаситель: «Моя донько, запиши це: війна в Боснії та Герцеговині ще більше загостриться. Сусідні країни в небезпеці».

Я: «Мій Господи, я хотіла б дещо запитати Тебе: чи маю я написати федеральному канцлеру Колю факсом, якщо Ти цього хочеш?»

Спаситель: «Так, зроби

це». Я: «Ти будеш зі мною?»

Спаситель: «Дочко моя, я хочу повної дискретності, ти нікому не повинна розповідати». Я: «А пану пастору Дохарту?»

Спаситель: «Йому — так, але більше нікому. Коли ти матимеш рани, всі вони їх побачать. Моя донько, продовжуй любити мене так, як досі. Моя воля і твоя воля — щоб ми завжди були єдині. Цю волю ніхто не може у тебе відібрати, ти сама її мені дала».

Я: «О, мій Господи і Боже, те, що Ти мені зараз сказав, приносить мені велике полегшення. Дякую Тобі, моя велика Любове. Мій любий Ісусе, чи мушу я ще готуватися до спокутних страждань?»

Спаситель: «Моя донько, залишайся пильною і ніколи не закривай своє серце переді мною».

Я: «Господи, я не дуже добре розумію, коли Ти кажеш: «не закривай своє серце переді Мною», скажи мені, будь ласка, що Ти маєш на увазі, скажи мені, будь ласка, іншими словами».

Спаситель: «Я хочу приходити до тебе, коли Я захочу, а не коли ти захочеш, у твоє серце».

Я: «Але, мій Господи, Ти можеш це робити в будь-який час, і я бажаю, щоб Ти завжди залишався зі мною і ніколи не покидав мене».

Спаситель: «Я завжди залишатимуся з тобою, повір

у це». Я: «Але деякі казали, що вони покинуті».

Спаситель: «Бог ніколи не покидає своїх дітей».

Спаситель: «Моя донько, напиши ще щось».

Я: «Але, Господи, я хочу, щоб Ти сказав мені, коли я закриваю своє серце». Спаситель: «Ти робиш це часто».

Я: «Але я цього не знаю. Як мені зрозуміти, що ти стоїш біля дверей мого серця?»

Спаситель: «Віддай перевагу мені перед мирським».

Я: «Але я ще не знаю, коли ти стоїш перед дверима». Спаситель:

«Нехай твоє серце буде там, де твій скарб».

Я: «Я теж не можу цього до кінця зрозуміти».

Спаситель: «Дочко моя, люби мене такою, яка ти є».

Я: «Господи, пробач мені, ти хотів мені ще щось сказати». Спаситель: «Виконай моє бажання».

Я: «Так, о, мій Господи і Боже, я прошу Тебе про милість, щоб я виконав те, чого Ти від мене бажаєш, не знаючи заздалегідь, що на мене чекає. Нехай Твоє бажання здійсниться з Твоєю допомогою».

Спаситель: «Я бажаю, щоб ти носив рани, які отримаєш від мене, без рукавичок».

Я: «Дорогий Боже, мій Ісусе, мій душпастир, як це, будь ласка? Можливо, я не зрозумів, або мій розум втрутився. Будь ласка, скажи мені ще раз».

Спаситель повторив ще раз, що я не маю носити рукавичок. Я: «А якщо лікарі скажуть, що я маю їх носити?»

Спаситель: «Тоді скажи те, що я сказав».

Я: «А якщо інші скажуть, що я хочу похвалитися?»

Спаситель: «Не слухай того, що кажуть інші».

Я подумав про СНІД або інфекції.

Хіланд: «Ці рани не гноїться».

Я: «Мені носити їх повністю відкритими, повністю відкритими?»

Спаситель: «Так, моя дочко».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я зроблю так, як ти хочеш».

Я: «Мій Господи і Боже, чи знепритомнію я, коли отримаю рани?» Спаситель: «Ти отримаєш їх, перебуваючи у свідомості».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я зрозуміла».

Я: «Я отримаю їх усі одразу, чи спочатку на руках?» Спаситель: «Довір це мені».

Я: «Так, Господи, нехай буде так, як Ти хочеш». Спаситель:

«Дочко моя, я люблю тебе, йди з миром».

Ці півтори години з Спасителем здалися мені п'ятьма хвилинами.

Розарій і Свята Меса в червоному в церкві.

20:00 – Молитовна група

11.08.92 – вівторок

З 9.00 до 10.00 я молилася з Фрідоліном.

З 11.00 до 13.00 я молилася сама і зливалася з Ним. Спаситель:

«Моя люба, запиши це».

Я подумала, що сьогодні Він не каже «моя донько».

Спаситель: «Моя люба, так ти й напиши». Я: «Дякую, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Усе, що ти пишеш, буде надруковано якнайшвидше, так, як я хочу. Довір це

священнику, якого я тобі дам. Він зробить це так, як я хочу. Пиши, донько моя, не звертай уваги на свої помилки. Вони відволікають від найголовнішого».

Я: «Господи, чому ти так поспішаєш з цим листом, і чому це має стати книгою?»

Спаситель: «Я мушу знову скоротити час. Люди не хочуть повернутися до свого Отця, який їх любить».

Я: «Чи допоможе ця книга людям повернутися?»

Спаситель: «Вони дізнаються. Інше ще попереду. Будь переконана, що ця книга допоможе багатьом».

Я: «Господи, я не хочу про це говорити. Нехай буде так, як Ти хочеш». Після цього: я подумав про Фрідоліна.

Спаситель: «Мені сподобалося, що ви разом молилися. Я завжди з вами». Я

подумала, що у Фрідоліна це також трохи цікавість.

Спаситель: «Моя донько, він стане священником. Продовжуй

молитися разом з ним». Я: «Дякую, мій Господи, я буду це робити

й надалі».

Потім я згадала про отця Дохарта і замислилася, чи це було правильно згідно з волею Спасителя. Спаситель: «Мені було приємно, що ти розповіла йому про це».

Тоді я згадала про Фрідоліна, бо я розповіла йому, що отримаю рани на руках і ногах. Я боялася, чи правильно я вчинила, розповівши йому про це.

Спаситель: «Йому ти можеш це сказати, ти це знаєш, дочко моя».

Я: «Так, Господи, Ти вже казав мені це раніше, але я не була впевнена». Я запитала Спасителя далі:

«Чому, коли я отримаю рани, Ти хочеш, щоб я не носила рукавичок?» Спаситель: «Мені потрібні великодушні сповідники, і для цього світло має світити тим, хто перебуває у темряві».

Була 12:00, і я перервав розмову, щоб помолитися «Ангелу Господньому». Після молитви я сказав Спасителю:

«Ти радієш, коли я молюся до Матері Божої».

Спаситель: «Я теж там».

Я: «Так, мій Господи, це правда. Господи, у моєму серці таке прекрасне почуття, я відчуваю себе такою вільною, що не можу описати це словами».

Спаситель: «Моя донько, ти віддала мені все, навіть сьогоднішній і завтрашній день, що на тебе чекає. Так і має бути».

Я: «Так, Господи, роби, як хочеш».

Спаситель: «Дочко моя, запиши ще. Я даю тобі ще час на роздуми щодо того, чого я від тебе вимагав. Цей час обмежений».

Я: «Мій Господи і Боже, я вже зараз кажу «ТАК». Я є Твоєю лозою. Я можу приносити плоди лише тоді, коли залишаюся на виноградній лозі. Роби зі мною, що хочеш, щоб я могла приносити добрі плоди. І це, Господи, я можу лише з Тобою».

Спаситель: «Дочко моя, тоді тебе обріжуть, щоб ти могла приносити добрі плоди». Я: «Що мені робити?»

Спаситель: «Відкинь марнославство. Одягайся скромніше. Подаруй одяг бідним. Ти будеш обходитися малим. Подаруй своє взуття бідним».

Я подумала, скільки з цього мені залишити собі, може, дві пари.
(Я не хотів писати про взуття. Але згодом все-таки написав, бо відчув, що мушу це зробити.)

Я: «Я хочу запитати тебе про те, про що ще ніколи не питала. Чи хочеш ти, щоб я носила хустку або шарф на голові? Чи має це значення, оскільки я твоя наречена?»

Спаситель: «Так, для мене це має велике значення».

Спаситель: «Носи це, моя донько, головний убір». Я: «У лікарні чи в церкві?»

Спаситель: «Скрізь».

Я: «Але мені буде важко носити головний убір. Я: «Чому?»

Спаситель: «Щоб ти не став зарозумілим, а ще й тому, що мої обрані завжди носили головні убори».

Я: «Це через традицію чи тому, що ти так хочеш?»

Спаситель: «Тому що я так хочу».

Я: «Але пастор Фогт цього не зрозуміє». Спаситель: «Ти моя наречена?»

Я: «А як щодо інших? Вони теж повинні носити головний убір?» Спаситель: «Так, але я не вимагаю цього від усіх».

Я: «Якщо я це зроблю, інші скажуть, що я божевільна».

Спаситель: «Зроби це, моя донько».

Я: «Так, мій Господи, я буду носити головний убір, бо ти так хочеш і з любові до тебе».

Спаситель: «Дочко моя, роби те, чого я від тебе хочу».

Я: «Дорогий Боже, я прошу Тебе про ласку, щоб я завжди розуміла, чого Ти від мене хочеш».

Спаситель: «Дочко моя, ти – моя перлина, про яку я мушу дбати. Залишайся мені вірною. Іди з миром».

О 18:30 я була з Фрідоліном у Роті в церкві на молитві Розарію та на Святій Месі. Перед і після Святого Причастя я сказала Спасителю, що добре обдумала те, чого Він від мене вимагає, і дала на це своє «ТАК». А потім я попросила Спасителя, щоб Матір Божа допомогла мені нести хрест і була для мене утішителькою у стражданнях.

Я сказала Йому, що ніколи не хочу розлучатися з Ним.

Я повторила, що з любові до Ісуса та до людей, заради спасіння душ і навернення грішників, я готова розділити з Ним ці страждання спокути. Після Святого Причастя

Спаситель сказав мені під час єднання:

Спаситель: «Дякую тобі, моя донько, я люблю тебе, залишайся мені вірною. Я приймаю це».

12.08.92 – середа

Я молилася вночі з 2:30 до 3:30 і вранці з 9:30 до 11:30. Вранці я молилася і з'єдналася:

Спаситель: «Моя донько, запиши це».

Я: «Так, любий милосердний Отче, любий Ісусе, любий Святий Духу».

Спаситель: «Сліди ран, які ти отримаєш від Мене, закарбуються на твоїх руках, ногах і в твоєму серці. За душі, що мають добру волю, проллється багато крові. Це буде Моя кров, дочко Моя, для спасіння душ. Моя кров має бути глибоко шанована. Твоє завдання – виконати мою волю, коли я проллю цю кров. Це буде великий біль. Тобі буде дозволено стільки, скільки ти зможеш витримати. Я знаю міру, яку ти можеш витримати. Довіряй мені. Я твій наречений. Моя воля також полягає в тому, щоб завжди бути з тобою в єдності. Зі мною тобі нічого не бракуватиме».

Я: «Господи, що ти маєш на увазі, кажучи, що мені нічого не бракуватиме?»

Спаситель: «Я маю все, що тобі потрібно».

Я: «Так, мій Господи, я вірю в це. Дорогий Боже, я хочу сказати Тобі, що зараз я люблю Тебе так сильно, що готова зробити все, що Ти забажаєш».

Спаситель: «Дочко моя, рани на руках почнуть кровити, спочатку у п'ятницю. Тоді тобі не треба буде працювати. Тебе звільнять від роботи».

Я: «Тоді я зможу молитися?»

Спаситель: «Інші повинні будуть багато молитися. Дочко моя, будь впевнена, вони це зроблять».

Спаситель: «Я люблю всіх людей».

Я подумала про терновий вінок.

Спаситель: «Це ще буде. Терновий вінок є частиною цього. Спочатку ти отримаєш бичування, а потім терновий вінок. Це відбудеться так, як я страждав на Голгофі. Це моє розп'яття в тобі. Твій біль буде моїм. Ці страждання-спокута є моїми стражданнями-спокутою. Я в тобі, а ти в мені. Тоді ми будемо єдиним цілим».

Я: «Будь ласка, мій Господи і Боже, лише забери в мене страх, щоб я не боявся диявола і щоб він не міг мені нічого зробити. Якщо він щось мені зробить, то нечислена кількість душ буде врятована від прокляття».

Спаситель: «Дочко моя, я про це подбаю».

Спаситель: «Ти зазнаєш більше випробувань, ніж інші душі. Тому за тебе також багато молитимуться. Моя воля – щоб багато молилися».

Спаситель: «Твоє завдання ще полягає в тому, щоб завжди бути мені вірною».

Я: «Щоб я була тобі вірною, ти вже дав мені цю благодать». Спаситель:

«Так, я вже це зробив».

Я: «Але мені потрібен священник».

Спаситель: «Прийде один. У священника тобі не бракуватиме».

Спаситель: «Люба донько, на сьогодні цього достатньо. Іди з миром».

19:00 Розарій та Свята Меса в Мінгольсхаймі в каплиці Рохуса.

13.08.92 — четвер

9.50 — 11.00 вдома:

Я молилася від щирого серця і зливалася з Ним.

Спаситель: «О, моя дочко, запиши це. Все, що ти пишеш, є моєю волею. Ти ніщо і нічого не можеш без мене. Для цього ти потребуєш мене у всьому. Я є Господь і Бог для всіх. Все має підкорятися мені. Ви, грішні люди, мусите прокинутися. Настав час, коли вас судитимуть за тим, що ви принесли мені.

Кожен повинен скласти переді Мною звіт. Ви не можете нічого приховати від Мене. Я дав вам очі, щоб бачити, і вуха, щоб чути. Що ви робите, не бачите й не чуєте. Все це лише божевілля. Мій гнів обрушиться на кожного. Мої неслухняні діти, прокиньтесь! Я є Богом Світла, а не темряви. Залишайтеся в Моєму Світлі. Просіть про Світло, яке вас осяє. Бо коли настане темрява, ви вже не зможете просити. І тоді ви належатимете Богу темряви.

Тоді

їхні муки будуть вічними. Моя донько, заклич їх усіх до молитви. Моя Мати і ваша Мати любить вас усіх і любить вас, поверніться всі до неї. Вона чекає на вас з розпростертими обіймами. Любіть її. Вона передасть мені ваші молитви (заступництво).

Я не відмовлю їй у заступництві. Дочко моя, все, що на тебе чекає, поклади в непорочне Серце Марії, бо її Серце — це й моє Серце. Там ворог мусить відступити. Люба дочко, пиши далі.

Я: «Так, мій Господи і Боже, мій люблячий Отче».

Спаситель: «Не турбуйся так сильно про свої страждання-спокуту. Це моя проблема, а не твоя. Я дякую тобі за твоє «так», і я прийняв його. Тобі нічого не бракуватиме. Май довіру. Я є твоє життя, моя донько. Я знаю твою слабкість.

Я дам тобі все, що тобі потрібно, у належний час. Не турбуйся заздалегідь. Страждання-спокута, які ти отримаєш, вже на порозі. Я постукаю, коли настане час. У мене все відбувається у належний час.

Моя донько, Я дуже люблю тебе і благословляю тебе зараз». Я вклонилася на коліна, щоб прийняти благословення.

Спаситель: «Я благословляю тебе, дочко моя, в ім'я Отця, Сина і Святого Духа. Іди з миром».

Я сказала: «Амінь».

Потім: «Дяка Богу Господу».

Я не знала, чи правильно я це сказала.

Спаситель: «Моя донько, мені це подобається».

Незадовго до обіду я сказала синові, щоб він ставився до Бога серйозніше. Я ще сказала йому, щоб він пішов на сповідь.

Він сказав: «Я все одно не можу тобі повірити».

Тоді я сказала йому, що він повірить, як Тома, лише тоді, коли побачить рани. Я вже давно помітила, що він уникає молитовної групи, хоча іноді міг би бути там.

Зараз уся моя родина слухає те, що підказує вам нечистий дух. Я залишаюся вірним нашому Господу і Богу, навіть якщо я сам.

18:30 Розарій і Свята Меса в Роті.

Я й гадки не мала, що сьогодні в Євангелії йшлося про Томаса, який не повірив у воскресіння Ісуса, коли про це розповіли йому інші учні.

Після Святого Причастя я запитала Спасителя, чи маю я піти до священика Вогта і сказати йому, що я отримую рани Спасителя.

Спаситель: «Іди до нього, поговори з ним».

Тож після церкви я пішла до священика Вогта і розповіла йому про це. Він трохи посміхнувся і сказав: «Ви вірите в це».

Я: «Так, я вірю».

Тоді я ще сказав Йому, що Спаситель казав, що він повірить у це лише тоді, коли буде вже запізно. Я попросив у Нього благословення і весело пішов додому.

14.08.92 - п'ятниця

10.00 - 11.45 вдома:

Молитва - єднання

Спаситель: «Пиши, дочко моя, Я хочу, щоб ти писала . » Я:

«Так, любий Ісусе, мій душпастир. »

Спаситель: «Моя донько, війна посилюється. У світі панує хаос. Ворог вже забрав велику здобич. Люди занадто довго чекають, щоб примиритися зі своїм Богом. Війна вже завдала достатньо шкоди, але вона завдасть ще більше. Закликай політиків до навернення. Вони засліплені завісою сатани. Вони повинні будуть відповісти переді Мною за велику відповідальність. Жоден політик не буде звільнений від цього. Мені доведеться багатьох виплюнути».

Спаситель: «Дочко Моя, Мені подобається, що ти все записуєш. Я особливо винагороджу цю працю».

Я: «Господи, я хотіла б ще запитати Тебе про рани. Ти сказав, що стоїш біля дверей, а пастор Фогт висловився не дуже добре. Чи мушу я ще щось знати або зрозуміти, перш ніж Ти постукаєш у двері мого серця, адже треба бути обережним, щоб не втрутився нечистий дух».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, рани, які ти отримаєш, належать мені і їх легко впізнати».

Я: «Як же це, любий Триєдиний Боже?»

Спаситель: «Кров, що буде текти з ран, є моєю кров'ю. Людина не має стільки крові, щоб вона могла звідти витікати».

Я: «Але цього не вистачить вченим».

Спаситель: «Ці рани не загоюються і не гноїться. Ці рани будуть випромінювати світло, яке поверне зір сліпим. Ця кров, яку Я проллю через тебе, стане їхнім спасінням. Моя донько, якщо хтось і тоді не повірить, той не повірить і згодом.

Пиши, дочко моя, для декого Я був і для декого буду розп'ятий даремно. Ці душі вже обрали свого Отця».

Я ще деякий час розмовляла зі Спасителем.

Потім:

Спаситель: «Запиши це, дочко моя. Ти будеш голосно кричати, коли в церкві на тобі будуть наносити знаки ран. Крик болю має бути».

Я: «Господи, це так сильно болить?»

Спаситель: «Так, дочко моя, це найсильніший біль». Я:

«Тоді багато хто злякається?»

Спаситель: «Дочко моя, страх — це не страшно порівняно з тим болем, який ти відчуєш. Цей пекельний біль — лише крапля порівняно з пеклом».

Я: «Так, мій Господи, я зрозуміла. Як ти хочеш, так і буде». Я думала, чи не буде ще чогось і чи не скаже мені Спаситель ще щось.

Спаситель: «Так, ще щось буде. Я накладу на тебе знаки рани, якнайшвидше».

Я: «Мій Господи і Боже, я віддаюся Твоїй волі. Дозволь мені лише любити Тебе і бути з Тобою, тепер і на віки віків».

Спаситель: «Моя донько, я обрав тебе. Ти моя найулюбленіша, тепер і навіки».

Я: «Дорогий Боже, чи маю я викреслити найдорожче?»

Спаситель: «Хіба я не можу сказати це тому, кому хочу?»

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже».

Я: «Я відчуваю себе такою негідною слова «найдорожча».»

Спаситель: «Моя люба донько, я благословляю тебе зараз».

- Я вклонилася -

Спаситель: «Я благословляю тебе в ім'я Отця, Сина і Святого Духа. Іди з миром, моя дочко».

Я: «Дяка Богу Господу. Слава Ісусу Христу, тепер і на віки віків. Амінь».

Як і зазвичай, Я промовив молитву подяки та приніс у жертву духовне причастя за всіх людей і за всі бідні душі в чистилищі.

18.30 Розарій і Свята Меса в Роті.

Після Святого Причастя я запитала Спасителя, чи слід мені надіслати факс канцлеру Г. Колю.

Спаситель: «Зроби це, дочко моя, Я цього хочу».

Пізно ввечері я пішла до Росвіти. Її син допоміг надіслати факсом листа до федерального канцлера.

Близько 23.30 я ще помолилася на вервиці.

15.08.92 — субота — Успіння Пресвятої

Богородиці О 4:15 ранку я почав молитися.

Я з'єднався зі Спасителем.

Спаситель: «Лист був правильним. Не турбуйся про лист». З моїх очей текли сльози, зовсім вільно, без мого втручання.

Спаситель: «Напиши це, дочко моя, війна посилюється. Німці не повинні втручатися в цю війну».

Я: «Я повинна це сказати?»

Спаситель: «Якщо тебе запитують. Народ треба закликати до молитви. Через молитву я можу багато чого змінити. Моя донько, молись багато. Сатана сильний. Багато добрих християн потраплять у його пастку.

Все, що ти зараз записуєш, бережи добре. Я дам тобі особливий захист. Моя донько, я люблю тебе, йди з миром».

З 10:30 до 12:30 я була у Маріон, і ми писали.

З 16:30 до 19:45 я був у церкві в Роті. Там я сповідався і залишився на Святу Месу о 19:00.

16.08.92 – неділя

З 8.30 до 10.00 я молилася.

Я доручила Спасителю багато душ через Непорочне Серце Марії, а також бідні душі.

Я плакала з глибини серця і сказала Спасителю:

«Дорогий Ісусе, я готова страждати за спокуту за всі душі».

Раптом з моїх очей потекли великі важкі сльози. Так, це були не мої сльози. Це були сльози Спасителя, які я пролила.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, ти будеш страждати за всі душі. Я люблю їх усіх. Усі вони — мої діти. Не всі хочуть виконувати мою волю. Твої страждання-спокута дуже близькі».

Спаситель: «Моя дочко, я дуже люблю тебе. Запиши це. Любов, яку я даю тобі і яку дам тобі, є мою любов'ю і моїм даром для тебе».

Я: «Господи, але це найбільша чеснота».

Спаситель: «Так, запиши це. Цю чесноту отримують небагато. Я можу дати її тому, кому захочу. З цією любов'ю ти переможеш усе».

Я: «Мій Господи і Боже, як я можу подякувати Тобі за цей великий дар?»

Спаситель: «Дочко моя, ти вже подякувала, тим, що віддала мені все. Ти можеш передавати цю любов від мене, якщо захочеш. У любові тобі не буде бракувати. У тебе можуть черпати багато душ. Дочко моя, ти є моїм табернакулом»

Я: «О, мій Господи, я не можу цього всього осягнути».

Спаситель: «Якби ти це зрозуміла, це не було б від Мене.

Пиши, донько моя, я є також незбагненною любов'ю. Ти сказала своєму священику, що твоє серце здатне це досягнути. Розум не може досягнути того, що досягає серце. Я перебуваю у твоєму серці, донько моя. Без мене ви нічого не можете.

Тільки любов здатна на все. Без неї ви не можете жити. Тільки я здатний на любов. Моя донько, священик, на якого ти чекаєш, ще прийде. Не турбуйся про це. Не турбуйся заздалегідь.

Я: «Мій Спасителю, будь ласка, не відокремлюй мене від Себе у великому болі». Спаситель: «Ніхто не може відокремити тебе від Мене, бо ти належиш повністю Мені».

Я думала про те, чи можу я відокремитися від Тебе сама.

Спаситель: «Сама ти нічого не можеш».

Я: «О, мій Господи, тепер я заспокоїлася і відчуваю полегшення». Спаситель: «Так і є, моя донько».

Я: «Тоді дозволь мені, скільки ти захочеш, разом з тобою страждати в спокуті за спасіння душ». Спаситель: «Моя дочко, мені особливо подобається те, що ти написала».

Це моя воля, щоб ти це робила. Зі мною тобі нічого не бракуватиме. Все, що ти говориш, це я. Так, моя дочко, я твій Господь і Бог. Твоє тіло — це моє тіло. Твоя воля — це моя воля. Твоє благословення — це моє благословення».

Я: «Господи, чи можу я благословляти?»

Спаситель: «Моя дочко, ти маєш багато благословляти». Я сказала, що благословення

– це щось дуже велике. Спаситель: «Я теж великий».

Я: «Як мені благословляти?»

Спаситель: «Я сам поведу твою руку».

Я: «О, Господи, я вже закінчила. Мені ще щось записати? Ти хочеш цього?» Спаситель: «Моя люба донько, люби мене більше у своєму ближньому».

Я: «Так, мій Господи, я так і зроблю».

Спаситель: «Моя донько, я благословляю тебе. В ім'я Отця, Сина і Святого Духа».

Я: «Амінь. Дяка Богу Господу. Слава Ісусу Христу та Марії тепер і на віки віків. Амінь».

Я: «Дорогий Боже, чи правильно я зробила, що сказала це також Марії?» Спаситель: «Мені приємно це чути.»

13:00 Розарій і молитва в Роті.

19:00 Свята Меса в каплиці Святого Рохуса в Мінгольсхаймі.

17.08.92 - понеділок

10.00 у кабінеті лікаря:

Спаситель: «Дочко моя, я люблю тебе понад усе».

Я: «Господи, я ж не можу цього написати».

Спаситель: «Напиши це. Моя донько, мені подобається, як ти чиниш. Просто продовжуй так. Не бійся, що тобі не вистачить любові. Я є Бог Любові. Постійно передавай далі ту любов, яку отримуєш від Мене. У любові тобі не буде бракувати. Будь смиренною і лагідною. Я з тобою».

Я: «Господи, я думала, що буду з Тобою лише тоді, коли отримаю рани?»

Спаситель: «Дочко моя, ти вже зараз зі Мною. Я є всім у тобі».

Я: «Господи, я відчуваю вогонь у своєму серці».

Спаситель: «Я є вогнем любові. Цього вогню ніхто не може загасити. Він горить там, де я того хочу».

Я: «Мій Господи, я зараз можу заплакати. Як я люблю Тебе, знаєш тільки Ти один. Дорогий Спасителю, чи мушу я ще щось знати?»

Спаситель: «Нехай все йде своєю чергою. Не турбуйся заздалегідь».

Я: «Мій Господи, я вірю, що немає нічого прекраснішого, ніж бути з Тобою в любові».

О, мій любий Ісусе, і ти приходиш до університетської клініки, у цей кабінет лікарів, і схилиєшся до такої убогої рентген-лаборантки.

Раніше я ніколи не могла уявити, що таке взагалі існує. Мій Господи, я не можу подякувати Тобі словами. Я дякую Тобі своєю любов'ю до Тебе і до ближніх».

Я: «О, мій Господи, Ти є джерелом любові. Я зараз так сильно її відчуваю». Спаситель: «Моя дочко, будь готова до того, чого я від тебе вимагаю».

Я: «Мій Господи і Боже, я готова, якщо я тобі так подобаюся».

Спаситель: «Моя дочко, мені достатньо того, якою ти є».

Я: «Мій любий Ісусе, тоді не зволюй. Мені теж хочеться пити».

Спаситель: «Мені було приємно це від тебе почути».

Спаситель: «Моя люба донько, йди з миром». Я:

«Дяка Богу, Господу».

Розарій і Свята Меса в червоному.

20.00 Молитовна група.

18.08.92 — вівторок

10:00 у кабінеті лікаря:

Після глибокої, щирої молитви до мене знову навертаються сльози.

Спаситель: «Дочко моя, я люблю тебе, запиши це. Настав час, коли я завершу свою справу. Ти належиш повністю мені».

З моїх очей текли сльози, які не були моїми. Я запитала: «Це Твої сльози?»

Спаситель: «Так, це мої сльози. Це страждання за тебе. Дочко моя, дозволь моєму ділу діяти в тобі».

Я: «Господи, як ти називаєш своє діло?»

Спаситель: «Моя дочко, це моє розп'яття в тобі». Я:

«Скільки годин це триватиме?»

Спаситель: «Так само, як на Голгофі».

Я: «Чи буде там Матір Божа?»

Спаситель: «Твоя небесна Мати присутня при кожному розп'ятті. Вона дасть тобі втіху. Люби її так само, як мене».

Я: «Чи проллю я багато крові під час розп'яття?»

Спаситель: «Майже всю».

Я: «Тоді я зможу ще жити?»

Спаситель: «Дочко моя, це те, що для вас незбагненне».

Спаситель: «Я можу замінити все, чого бракує. Нічого тобі не бракуватиме. Я є твоє життя».

Я: «Тоді завдяки цій пролитій крові будуть врятовані душі».

Спаситель: «Так, моя донько, дуже багато, дуже багато людей навернуться завдяки цьому. Будуть зцілення».

Я: «Хто ж може бути зцілений?»

Спаситель: «Кожен».

Я: «Господи, але ж не всі хворі».

Спаситель: «Та ні. Найбільша хвороба полягає в тому, що майже всі вони більше не люблять мене». Я: «Дорогий Боже, я ж люблю тебе».

Спаситель: «Я знаю це, дочко моя».

Спаситель: «Запиши, дочко моя, рани, які ти отримаєш, це станеться найближчими днями. Будь готова, дочко моя».

Я: «Дорогий Ісусе, я прошу Тебе про милість, щоб я все витримала і залишилася стійкою та вірною, і щоб після того, як це станеться, я любила Тебе ще більше».

Спаситель: «Моя донько, будь впевнена, ти будеш любити мене ще більше після цього». Я: «Це відбудеться в церкві?»

Спаситель: «Так, це відбудеться в церкві».

Спаситель: «Моя донько, довір мені все, ти – мій інструмент».

Я: «Мій Господи і Боже, мій люблячий Отче, нехай буде так, як Ти хочеш». Спаситель:

«Моя донько, я обдарую тебе великою благодаттю. Моя люба донько, йди з миром».

Я: «Дяка Богу Господу».

18.30 Розарій і Свята Меса в Роті.

19.08.92 — середа

10.00 — Кабінет лікаря:

Спаситель: «Пиши, дочко моя, слово за словом. Рани, які ти отримаєш від мене, будуть кровити щоп'ятниці, крім великих свят. Кров, що буде текти, є святою кров'ю».

Я: «Господи, але я не свята».

Спаситель: «Тоді це не ти. Це Я. Рани, які ти отримаєш, будуть глибокими».

Я: «Мій Господи і Боже, я не розумію слова «глибоко», що ти маєш на увазі?»

Спаситель: «Це не поверхневі рани. Пиши, дочко моя, тому проллється багато крові. Не лякайся цієї великої кількості крові, що буде пролито . »

Спаситель: «Моя дочко, я визначив для тебе день, коли ти отримаєш рани. Це день, який подобається мені та моїй і твоїй Матері. »

Я: «Господи, я не хочу знати, коли. Або, може, я мушу це знати, я залишаю це на Твій розсуд. Прошу Тебе, даруй мені багато благодаті, коли настане той день, щоб я була мужньою і не боялася, і не сумнівалася, і щоб нечистий дух не був поруч зі мною».

Спаситель: «Моя дочко, так і буде».

Я: «Мій найдорожчий Ісусе, я не знаю, чи варто мені ще щось записувати».

Спаситель: «Пиши, донько моя, я хочу, щоб ти зберегла все це в таємниці». Я: «Можна мені дізнатися, чому?»

Спаситель: «Через брак місця, а цікаві приходять першими». Я:

«Так, мій Господи, я виконаю Твою волю».

Я: «Господи, чи не мушу я більше нічого знати?»

Спаситель: «Так, донько моя, ти мусиш все терпіти з терпінням і любов'ю».

Я: «Дорогий Боже, цього мені не бракуватиме, бо Ти наділив мене чеснотою терпіння, а любов Ти ще даси мені. Я вірю і бажаю, щоб я це зробила».

Спаситель: «Дочко моя, я є і завжди буду з тобою».

Я: «Господи, коли це станеться (рани), чи я щось відчую перед тим?»

Спаситель: «Ти відчуєш мою любов. Я є любов, моя донько».

Я: «Так, мій Господи, я зрозуміла. Дякую тобі, мій Господи і Боже». Спаситель: «Моя любя донько, я несу тебе з собою».

Я: «Так, Господи, ти можеш нести мене, куди забажаєш».

Я: «О, мій Господи, мій любий Ісусе, я так сильно люблю Тебе. Я завжди така щаслива з Тобою».

Спаситель: «Моя любя донько, йди з миром». Я:

«Дяка Богу Господу».

Молитва на вервиці та Свята Меса в Мінгольсхаймі в каплиці Святого Рохуса.

20.08.92 - четвер

10:00 у кабінеті лікаря:

Спаситель: «Пиши, дочко моя, я хочу твій рух».

Я: «Дорогий Боже, Ти вже запитував мене про це на початку, але я ще не до кінця це розумію, і все ж я віддаю Тобі свої наміри».

Спаситель: «Я вирішу, куди тобі йти».

Я: «Господи, я піду туди, куди Ти хочеш. Будь ласка, дай мені зрозуміти, що я це роблю».

Спаситель: «Дочко моя, запиши це. Я — Господь і Бог усього, що рухається. Той, хто належить мені, повинен підкорятися мені».

Запиши, дочко моя, я хочу, щоб ти суворо підкорялася мені».

Я: «Дорогий Боже, я хочу це зробити, допоможи мені, будь ласка. Я така слабка, і, будь ласка, нехай мій язик мовчить, коли я мушу мовчати».

Спаситель: «Дочко моя, ти говоритимеш, коли я того захочу. Не турбуйся про це». Я: «Але, Господи, я не розумію, що означає «суворе». Скажи мені щось про це».

Спаситель: «Те, що я почав, я й завершу».

Я: «Тепер я боюся, що зроблю щось не так». Спаситель: «Дочко моя, зі мною ти цього не зробиш».

Я: «Чи можеш ти ще щось сказати мені про «суворе впорядкування»?». Спаситель: «Твоє «так» означає «так», а твоє «ні» означає «ні».

Я: «Дорогий Боже, сьогодні я більше відчуваю, що Ти є суворим Отцем, ніж зазвичай. Чи це мені здалося?»

Спаситель: «Дочко моя, у світі чиняться великі звірства. Я скоротив час. Ворог усюди. Люди не знають, що роблять. Я дозволю багато чого з того, чого хоче ворог. Люди мусять повернутися».

Я: «Дорогий Боже, прошу, дай милість і милосердя всім. Я готова разом з Тобою рятувати душі. Ти володієш мною повністю. Роби зі мною що хочеш і коли хочеш. Я дуже люблю Тебе, мій добрий і милосердний Триєдиний Боже».

Спаситель: «Дочко моя, ще трохи почекай, поки настане відповідний час. Я з тобою, не турбуйся про це. Тримайся міцно за мою руку».

Я: «Ісусе, Царю над царями, я так і зроблю». Спаситель: «Моя донько, я люблю тебе. Іди з миром». Я: «Дяка Богу Господу».

12:00 у каплиці клініки.

Спаситель: «Я хочу, щоб ти щось записала. Я хочу, щоб ти виконала мою волю». Я: «Мій Господи і Боже, яка твоя воля?»

Спаситель: «Щоб ти носив рани, які отримаєш, аж до кінця».

Я: «Господи, я зроблю це з Тобою, бо люблю Тебе, бо це Твоя воля і бо хочу, щоб душі були врятовані від прокляття».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, рани принесуть тобі багато проблем, неприємностей. Усі проблеми, усі неприємності віддай мені, я все вирішу. Нічого не роби сама. Ти мусиш бути мені слухняною. Дочко моя, спочатку ти мусиш мене вислухати.

Моя дочко, я хочу, щоб ти була покірною мені».

Я: «Мій Господи і Боже, я прошу Тебе про ласку, щоб я була слухняною. Це велика чеснота, яка мені так необхідна».

Спаситель: «Дочко моя, запиши це, ти отримаєш це вже сьогодні. Я бажаю дати це тобі».

Я: «Дякую тобі, мій Господи і Боже, дякую тобі».

Спаситель: «Моя люба донько, йди з миром».

18:30 Розарій і Свята Меса в Роті.

21.08.92 – п'ятниця.

10:00 у кабінеті лікаря:

Вчора я майже хотіла зовсім припинити писати. Я була засмучена, бо так погано пишу і розумію. З любові до Ісуса я продовжую писати.

Спаситель: «Моя воля, щоб ти писала. Моя донько, недовго ще триватиме, поки ти будеш писати. Хтось інший писатиме за тебе. До того часу ти ще вчитися».

«Пиши, донько моя, я дам твоєму чоловікові страждання за хрест». Я: «Мені це записати?»

Спаситель: «Так, запиши це. Він мусить їх прийняти і не має іншого вибору».

Я: «Господи, я не хочу знати, які страждання він отримає. Я знаю лише, що якщо Ти даси йому їх, то це буде добре для нього. Будь ласка, не дай йому загинути. Я знаю, що він легковажний».

Спаситель: «Дочко моя, я даю йому час, щоб він міг повернутися».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Твій чоловік зробить те, що я хочу. Покарання необхідне». Я:

«Спасителю, вчора мене не зрозуміли».

Спаситель: «Дочко моя, ти належиш мені. Мало хто зрозуміє тебе, бо це не ти, а Я, і вони не хочуть розуміти Мене. Не кожен витримує правду. Пиши, дочко моя, Я є Правда. Не дивуйся, якщо люди так поведуться з тобою.

Так само вони поводитися зі Мною ще тоді. Залишайся скромною і лагідною». Я:

«Господи, я прошу Тебе про скромність і лагідність. Мені цього не вистачає. Дай мені, будь ласка, багато любові, щоб я могла її передавати. Тільки з Твоєю любов'ю мені все вдається».

Спаситель: «Моя любя донько, Мені подобається, як ти чиниш. Не звинувачуй себе, що це не правильно. Я роблю з тобою те, що хочу. Іншим це не сподобається. Кожен повинен підкорятися Мені. Це також Моя воля».

Я: «Мій Господи і Боже, роби, як хочеш». Через деякий час:

Спаситель: «Так, моя донько, запиши це. Я вирішив здійснити свій план. Ти отримаєш від Мене п'ять ран. Моє «ТАК» — це «ТАК». Тобі не бракуватиме ні болю, ні благодаті.

Пильнуй і будь готова».

Я: «Дорогий Боже, я так сильно люблю Тебе зараз. Я кидаюся в Твої обійми і хочу завжди залишатися в Твоєму серці».

Спаситель: «Моя донько, ти назавжди належиш мені. Ніхто більше не зможе нас розлучити. Тепер ми нерозлучні. Я виливаю на тебе свою любов, щоб ти змогла пережити все, що на тебе чекає. Цією любов'ю ти переможеш усіх.

Я: «Господи, я відчуваю в своєму серці, що воно гаряче і стає все гарячішим». Я: «Як ти це робиш?»

Спаситель: «Я — Бог Любові».

Я: «Це так прекрасно. Більше не думаєш про гнів. Я вірю, що любов знищила гнів».

Спаситель: «Так і є, моя дочко».

Я: «Дякую тобі, мій Господи і Боже, за цю велику милість».

Спаситель: «Іди з миром, моя любя донько».

Я, як завжди, помолилася молитвою подяки.

18.30 — Розарій і Свята Меса в Роті.

22.08.92 — субота

7.30 — 9.00 Молитва — єднання.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, слово за словом».

Я: «Так, моя благородна Любове».

Спаситель: «Дочко моя, Я хочу, щоб ти віддалася Мені повністю».

Я: «Господи, я вже віддав Тобі все. Чи є ще щось, чого я Тобі не віддав?»

Спаситель: «Подаруй мені свої органи чуття».

Я: «Мій Господи і Боже, я дарую їх Тобі. Нехай все належить Тобі».

Спаситель: «Я буду бачити і чути за тебе».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, ти отримаєш від мене інші органи чуття. Ти бачиш і чуєш те, чого інші не бачать і не чують».

Я: «Господи, це належить до містики?»

Спаситель: «Так, це належить до містики.»

Спаситель: «Пиши, дочко моя, Я ще прошу у тебе згоди на рани».

Я: «Мій Господи і Боже, мій любий і милосердний Ісусе, моя незбагненна і нескінченна Любове, я даю Тобі свою згоду, щоб Ти міг викарбувати рани на моєму тілі, моє тіло тепер є Твоїм тілом. І це для спасіння всіх душ і навернення грішників, які мають добру волю».

Спаситель: «Моя дочко, цього мені достатньо».

Спаситель: «Я мусив ще раз це перевірити».

Спаситель: «Ти – моя найулюбленіша донька». Я: «Господи, мені це записати?»

Спаситель: «Так, запиши».

Я: «Господи, я не можу збагнути, що я Твоя найулюбленіша».

Спаситель: «Ти є нею, моя дочко».

Я: «Господи, я боюся, що я найбільша грішниця».

Спаситель: «Ти так думаєш, бо ти така маленька».

Я: «О, Господи, я знову спраглий Твоїї любові, я такий ненаситний. Будь ласка, занур мене у Твоє джерело любові, щоб я ніколи не відчував спраги».

Спаситель: «Ти станеш досконалою і ніколи не будеш спраглою лише в раю». Я: «Господи, я думала, що на землі вже є рай, якщо віддавати Тобі все». Спаситель: «Дочко моя, у тебе ще є твоя одежа».

Я: «Що ти називаєш одягом?»

Спаситель: «Твоє тіло. Ти перебуваєш на попередньому етапі до Раю, так само як існує попередній етап до пекла».

Я: «Це означає, що я ще можу потрапити до чистилища?»

Спаситель: «Дочко моя, залиш це мені. Радій, що ти зі мною».

Спаситель: «Досі ти виконував Мою волю. Залишайся в Мені й зі Мною й надалі, тоді ти виконаєш і те, що ще чекає на тебе».

Я: «Мій Господи, мій Люблячий Отче, я так сильно люблю Тебе, що не маю іншого бажання, як виконувати Твою волю і завжди бути в Тобі та з Тобою». Спаситель: «Я благословляю тебе, моя дочко, в Ім'я Отця, Сина і Святого Духа. Іди з миром, моя любя дочко».

Я: «Дяка Богу Господу. Слава Ісусу та Марії, тепер і на віки віків. Амінь».

Між 16:30 і 17:15 я молилася в церкві в Роті та сповідалася у священика Вогта.

О 18:15 я відвідав Святу Месу в церкві в Мінгольсхаймі. Там була Адріана. Вона стала свідком прекрасного моменту, коли я став на коліна і отримав Святе Причастя від отця Кезенхаймера.

Близько 21:00 я молився болісним розарієм.

23.08.92 - неділя

8:20: Як завжди, я молилася, перш ніж з'єднатися.

Спаситель: «Моя любя донько, запиши це. Твоє завдання – привести до Мене багато душ. Люби їх усіх. Кожна душа дорога Мені, одна як інша. Не суди нікого».

Я запитала про вчорашній день, коли я стояла на колінах перед парохом з Мінгольсхайма і зазнала нападів. Перед Святим Причастям я відчувала мир, і лише після прийняття та після єднання я знову відчула мир.

Спаситель: «Нечисті духи завжди навколо тебе, і вони завжди будуть нападати на тебе. Цього тобі не уникнути. Тобі не треба боятися, я з тобою».

Я: «Господи, якщо ти зі мною, чому ти дозволив нечистим духам нападати на мене, коли я став на коліна?»

Спаситель: «Щоб ти побачив, як нечисті духи борються, коли хтось ставить перед мною на коліна».

Я: «Дякую тобі, мій Господи, я сподіваюся, що інші приймуть це вчення і принесуть жертву, стануть на коліна перед тобою під час прийняття Святого Причастя».

Спаситель: «Моя дочко, я хочу дещо від тебе».

Я: «Так, Господи, я віддаю це Тобі, не знаючи, чого Ти хочеш».

Спаситель: «Я хочу, щоб ти погоджувався на все».

Я: «Господи, чи я правильно почув?»

Спаситель: «Так, запиши це».

Я: «Мій Господи і Боже, мій люблячий Триєдиний Боже, я даю Тобі своє «так» на все». Я: «Любий Боже, але, будь ласка, дай мені також розпізнати, що це Ти, коли я кажу «так». Для цього мені також потрібне розрізнення духів».

Спаситель: «Запиши, моя донько, ти отримаєш благодать розрізнення духів, це не займе багато часу».

Спаситель: «Моя дочко, ти справді віддала мені все». Я не хотіла цього писати.

Спаситель: «Напиши це. Моя справа може розпочатися».

Я: «Господи, чи можеш Ти ще подарувати мені любов? Моя душа прагне ще більше любові. Мені потрібно багато любові, мені цього замало. Я відчуваю себе як жебрак, що просить хліба. Ти — палаюче вогнище любові. Я занурююсь у цю любов»

Спаситель: «Ти ще не готова до цього. Коли ти отримаєш спокутні страждання, я це зроблю. Моя донько, тобі не бракує любові, я з тобою».

Я: «Так, мій Господи. Треба бути задоволеною тим, що маєш». Я: «Що мені робити з листом від пана канцлера Коля?»

Спаситель: «Дочко моя, почекай ще. Я ще підкажу тобі, що робити. Продовжуй молитися за політиків».

Спаситель: «Дочко моя, я люблю тебе. Іди з миром». Я: «Дякую тобі, мій Господи і Боже, за все».

10.00 Свята Меса в Роті.

13:00 – Розарій та молитва.

У другій половині дня у мене сильно боліла голова, але я відчувала велику любов до Спасителя».

24.08.92 – понеділок

9:45:

Я: Дорогий Боже, у мене були гострі й сильні головні болі вчора і сьогодні вранці між 3.00 і 6.00.

Спаситель: «Моя донько, це були мої страждання-спокута».

Я: «Дорогий Спасителю, сьогодні вночі я спала дві з половиною години, а тепер мені треба йти на роботу, а ввечері ще й молитовна група. Зараз я почуваюся так, ніби спала всю ніч. Це Твоя благодать?»

Спаситель: «Так, моя донько, інакше ти б не витримала».

Я: «Я хочу запитати Тебе, чи маю я піти до отця Гебхарда Гейдера на вихідних, чи це Твоя воля?»

Спаситель: «Дочко моя, йди до отця Гебхарда, йди до нього».

Я: «Чи можу я розповісти йому про рани, які я отримаю від Тебе?» Спаситель: «Ти повинна розповісти йому або прочитати те, що ти написала».

Я: «Господи, коли мені взяти відпустку?» Спаситель: «Ти повинен оформити її у вересні».

Я: «Вчора я хвилювався, чи правильно я вчинив, розповівши Клаудіусу з Люксембургу те, що розповів (про рани)».

Спаситель: «Це не ти, а я сказав це. Не турбуйся більше про це. Ти лише мій інструмент».

Я: «Дорогий Спасителю, чи було вчора початком страждань спокути?»

Спаситель: «Так, це був початок».

Я: «Дорогий Спасителю, чи мушу я ще щось знати?»

Спаситель: «Пиши, дочко моя, про рани, які ти отримаєш від мене, це станеться найближчим часом».

Я: «Господи, Ти вже казав мені це».

Спаситель: «Я хочу, щоб ти був готовий». Я: «Що Ти називаєш готовністю?»

Спаситель: «Щоб Я міг діяти в той час, який мені підходить». Я: «Дорогий Боже, що ти називаєш найшвидшим часом?»

Спаситель: «Це може статися в будь-яку мить, будь-яку годину або будь-який день». Я: «Ти сказав мені «бути готовим», що ще ти називаєш готовністю?»

Спаситель: «Ти повинен бути великодушним».

Я: «Мій Господи і Боже, я прошу Тебе про ласку, щоб я була великодушною і щоб я була такою готовою, як Ти хочеш».

Спаситель: «Моя дочко, я дарую тобі цю ласку вже зараз. Але великодушних людей небагато».

Я: «Мій Господи і Боже, я дякую Тобі за цю велику ласку».

Я: «Мій любий Ісусе, у моєму серці палає вогонь. О, моя палка любов, я люблю Тебе понад усе. Я вірю, що любов перемагає всі страждання».

Спаситель: «Так, моя дочко, вона перемаже».

Спаситель: «Моя любя донько, я очікую від тебе терпіння і любові до всього. Цього тобі не бракуватиме, тобі лише треба продовжувати дарувати їх іншим».

Я: «Так, мій Господи, я так і зроблю».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, вчора я мав радість страждати разом з тобою». Я: «А я, Господи, так сильно любила Тебе під час страждань, що для мене це незбагненно».

Спаситель: «Так, моя дочко, так і є. Моя любя дочко, я дякую тобі. Іди з миром».

Я: «Дяка Богу Господу».

Я зробила рентген пацієнту з Хорватії. Ми обоє отримали благодать, коли я розповіла йому про Бога. Пацієнт плакав і пішов щасливий.

Інший пацієнт приїхав із Гамбурга, 1909 року народження.

Він сказав мені, що Бога не існує, і лаявся на минуле. Я окропив його свяченою водою і благословив, не показуючи йому цього. Тоді він продовжував лаятися, особливо на Святого Отця.

Я сказав йому, що якби він зараз стояв перед судом Божим, то потрапив би до пекла.

Потім я сказав йому, щоб він помолився.

На що він відповів, що краще відкусить собі ніс, ніж молитися. Я

сказав йому, щоб він відкусив собі ніс і пішов.

Незадовго до того я вже молився за нього, а потім згадав слова з Біблії: «Не кидайте перлів перед свинями».

Ще один пацієнт приїхав із Росії, з Волги. Він багато років працював у Сибіру. Він був скромним і зрадів, отримавши від мене молитовні листівки.

18.30 – Розарій та Свята Меса.

20:00 Молитовна група.

25.08.92 – вівторок

26.08.92 – середа

10:00 Кабінет лікаря:

Я: «Прошу тебе, мій Господи і Боже, чи можеш ти підказати мені інше слово для «найшвидший час»?

У німецькій мові такого немає».

Спаситель: «Дочко моя, але ти це зрозуміла. » Я:

«Так, але інші цього не розуміють. »

Спаситель: «Дочко моя, якби я сказав тобі це так, щоб інші зрозуміли, ти б цього не зрозуміла. Я говорю до тебе, а не до інших».

Я: «Так, мій Господи, я прийму це так, як ти сказав».

Спаситель: «Моя любя донько, у тебе залишилося небагато часу, поки ти отримаєш рани.

Моя донько, слухай мене уважно. Я твій Господь і Бог. Інші будуть намагатися відвернути тебе від усього. Не слухай їх. Зі мною ти всіх їх розпізнаєш. Справжня любов є в мені. Моє любе дитя, запиши це: у тебе буде стільки заздрісників, скільки ні в кого досі не було».

Я: «Господи, і я маю все це витерпіти?»

Спаситель: «Ти ж не можеш цього зробити, дочко моя, я перенесу це разом з тобою». Я: «Господи, забери в мене це «я».

Спаситель: «Моя дочко, твоє «я» — це Я».

Я: «Це ще моя звичка, якої я мушу позбутися».

Я: «Мій Господи, я вже деякий час чекала, нічого не сталося, Ти нічого не сказав, чи мушу я тепер знову йти до своєї роботи?»

Спаситель: «Дочко моя, Я зміцнив твою душу, щоб ти мала мужність на все». Я: «Це означає, що тепер я сильна духом».

Спаситель: «Так, моя донько. Моя донько, я особливо люблю тих, хто має сильну віру. Я люблю тебе, йди з миром».

Я: «Дякую тобі, мій Господи і Боже».

19.00 — Свята Меса в каплиці Рохуса.

27.08.92 — четвер

10:00 Кабінет лікаря в об'єднанні:

Спаситель: «Моя донько, ти мене

чуєш?» Я: «Так, мій Господи, я чую тебе».

Потім я деякий час нічого не чула, бо увійшла пані доктор Герман.

Пізніше:

Я: «Любий Спасителю, чи чекає мене щось?»

Спаситель: «Так, страждання, прийми все». Я: «Так, мій Господи, я це зроблю».

Я: «Як я маю розпізнати, що це від Тебе?»

Спаситель: «У любові тобі не бракуватиме. Принеси це в жертву за тяжких грішників». Я: «Так, мій Господи, я принесу це в жертву за тяжких грішників».

Спаситель: «Будь готова, дочко моя».

Я: «Це відбудеться вдень чи вночі?»

Спаситель: «Вночі, дочко моя».

Я: «Це буде бичування без крові чи криваве бичування?» Спаситель:

«Це буде криваве бичування».

Спаситель: «Знеси біль».

Я: «Так, я зроблю це, дорогий Боже, бо я так сильно люблю Тебе. Мій Господи і Боже, день після катування я віддаю в Твої руки. Я не турбуюся про те, що буде далі і що буде далі».

Спаситель: «Моя дочко, я взяв на себе твої турботи».

Я: «Так, мій Господи, нехай буде так, як Ти хочеш. Я люблю Тебе, мій Господи і Боже, більше, ніж я думала, що можу Тебе любити».

Спаситель: «Моя дочко, я буду битий у тобі. Ми разом відчуватимемо біль. Я дозволю стільки, скільки ти зможеш витримати. Моя дочко, моє ярмо солодке».

Я: «Мені ще щось написати?»

Спаситель: «Досить. Моя люба донько, йди з миром». Я:

«Дякую тобі, мій Господи і Боже».

18:30 Розарій і Свята Меса в червоному.

28.08.92 – п'ятниця

10:00:

Спаситель: «Моя люба донько, запиши це».

Я: «Мій Господи і Боже, я кажу це вже зараз, бо не знаю, чого Ти від мене хочеш, чи маю я щось зробити, але я кажу на це «ТАК». Мій Господи, нехай буде так, як Ти хочеш. Все для Твоєї більшої слави та для спасіння душ».

Спаситель: «Моя дочко, я знаю твої прохання. Вони мені подобаються. Моя воля – нести тебе в собі. Ти досі витримала випробування. Інші ще попереду».

Я: «Господи, чи мушу я боятися, що не витримаю їх?»

Я: «О, мій Господи і Боже, тепер у мене є лише одне бажання, а саме, щоб я ніколи не розлучалася з Тобою, навіть під час великих страждань».

Спаситель: «Моя любя донько, запиши це. Великі страждання — це мої страждання. Ти отримаєш спокутні страждання, п'ять знаків рани одразу. Дозволь їм подіяти».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я дозволю їм подіяти».

Спаситель: «Я буду в тобі, буду з тобою і буду поруч з тобою. Нечистий дух не буде поруч з тобою».

Я: «Чи це подія вже зовсім близько?»

Спаситель: «Настільки близько, що це може статися в будь-який момент».

Я: «Господи, ти сказав, що це станеться в церкві в Роті».

Спаситель: «Скорочуючи час, я можу вирішувати, як мені заманеться».

Я: «Так, мій Господи, я розумію. Мій Господи, ти завжди маєш рацію».

Спаситель: «Пиши, донько моя, у мені немає нічого неправедного».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, все, що тобі доведеться пережити зі мною, стане твоєю великою нагородою на небі».

Я: «Дорогий Боже, я хотіла б ще раз запитати Тебе, чи маю я носити рани відкрито і чи правильно я зрозуміла це востаннє. (Я мала на увазі без рукавичок чи покриття.)»

Спаситель: «Так, дочко моя, коли ти їх отримаєш, носи їх відкрито. Моя воля, щоб ти носила їх саме так».

Я: «Так, мій Господи, я зрозумів, я так і зроблю». Я: «А якщо вони кровоточать у п'ятницю?»

Спаситель: «Тоді ти зробиш те, що Я тобі підкажу. Не переймайся тим, що кажуть інші, завжди роби те, що Я тобі кажу».

Я: «Дорогий Боже, мені ще щось записати, чи я можу піти на рентген?»

Спаситель: «Іди, виконуй свій обов'язок, Моя любя донько, Я з тобою. Я твій мир:» Я: «Мій любий Ісусе, тоді йдімо працювати.»

Я: «Я дякую Тобі від щирого серця за все».

18:30 Розарій і Свята Меса в червоному.

Після Святого Причастя я запитала Спасителя щодо отця Гебхарда Гейдера: чи слід мені піти до нього?

Спаситель: «Іди до нього, донько моя, іди».

Я: «А він мене прийме?» Спаситель: «Він тебе прийме».

29.08.92 — субота

7:15 у Роті, вдома:

Я насправді хотіла поїхати до отця Гебхарда в Регенсбург, але відчула, що спершу мушу написати. Надворі вирувала буря. Громило, була гучна гроза, і це рано-вранці.

Спаситель: «Так, моя донько, напиши це. На тебе чекає багато труднощів. Одна з цих труднощів полягає в тому, що ти ще не маєш священика, який би тебе підтримував. Отець Гебхард — єдиний. Я радію, що ти йдеш до нього. Слухай його уважно. Я буду говорити до тебе через нього. Отець Гебхард — правильний священик для тебе».

Я: «Дорогий Боже, чи можу я прочитати вголос те, що Ти сказав?»

Спаситель: «Так, можеш».

Я: «Які ще є труднощі?»

Спаситель: «Люди невіруючі. Вони мають удавану віру. У тебе багато ворогів навколо тебе».

Спаситель: «Я не покину тебе. Зі мною ти переможеш їх усіх. Моя дочко, записуй слово в слово».

Я: «Так, мій Господи, я так і зроблю».

Голос: «Рани, які ти отримаєш, можуть з'явитися в будь-який момент, але час я визначаю сам».

Я: «Хто ти зараз, «я»?»

Голос: «Пиши, донько моя, до тебе зараз звертається Бог-Отець».

Я: «Мій Господи і Боже мій, я не можу цього досягнути, але я вірю в те, що Ти кажеш». Бог-

Отець: «Ти обрана мною, моїм Сином і Святим Духом. І ти належиш Трійці Божій. Твоя Небесна Матір буде поруч із тобою і залишатиметься з тобою, доки ти страждатимеш разом із моїм Сином. Я, мій Син і Святий Дух з тобою. Моя донько, всі труднощі, які чекають на тебе, ти одна за одною

з нами. Твій Хресний шлях є також і моїм Хресним шляхом. Ти повинна будеш пройти його до кінця».

Я: «Дякую, мій Господи і Боже, я пройду Хресний шлях з Тобою до кінця». Я: «Прошу Тебе про терпіння, наполегливість, витривалість і багато любові».

Бог-Отець: «Моя донько, цього тобі не бракуватиме».

Я: «Дорогий Боже, я думав, що Ісус обрав час для з'явлення ран». Бог-Отець: «Те, чим є Я, тим є й Ісус, і Святий Дух. Ми є єдиним цілим. Ми нерозлучні».

Я: Я думала про себе, що під час страждань я отримаю мало любові.

Бог-Отець: «Я є Любов, страждання є спокутою. Ти будеш страждати за грішників, моя донько».

Я: «Я зрозуміла, мій Господи і Боже. О, моя велика Любове, нехай я ніколи не буду відокремлена від Тебе».

Бог-Отець: «Дочко моя, тобі нічого не бракуватиме з Трійцею Божою. Я благословляю тебе зараз, дочко моя:

Нехай благословлять тебе Бог-Отець, Бог-Син і Бог-Святий Дух. Іди з миром, моя обрана донько».

Я: «Дяка Богу Господу. Слава і хвала всемогутньому і милосердному Триєдиному Богу».

-Регенсбург-

Після написання листа ми поїхали до Регенсбурга. По дорозі туди мого чоловіка мучив нечистий дух. Мені довелося багато молитися. Надворі вирувала буря. Коли ми приїхали до Регенсбурга, моєму чоловікові знову стало добре, а буря вщухла.

Я зустрівся з отцем Гебхардом, і ми спочатку півгодини розмовляли.

Потім я пішов до церкви, яка є частиною монастиря. Там виставили Найсвятіше і поклонялися йому. Священик провів молитву на вервиці. Після цього настала тиша.

Увечері о 17:15 у монастирі кармелітів я почула Спасителя і записала це перед Святими Дарами.

Спаситель: «Я через отця Гебхарда скажу твоєму чоловікові, щоб ти отримала від мене рани. Будь впевнена, все буде добре, тобі не треба боятися».

Я: «Господи, а як щодо мого сина?»

Спаситель: «Твій чоловік скаже це твоєму синові, коли з'являться рани».

Спаситель: «Дякую тобі, що ти прийшла сюди».

Я: «Ти хотів, щоб я прийшла сюди?» Спаситель:

«Так, Я хотів, щоб ти прийшла сюди». Я: «Тоді я виконала Твою волю».

Спаситель: «Так, моя дочко. Ти — коштовність». Я не хотіла цього писати.

Спаситель: «Напиши це».

Я: «Господи, чому ти називаєш мене коштовністю?»

Спаситель: «Коштовність є дорогоцінною, про неї треба дбати».

Я: «Господи, я перебуваю під Твоєю опікою та опікою Пресвятої

Богородиці». Спаситель: «Запиши це. Так, ти є нею, моя донько. Іди з миром».

Я: «Дякую Тобі, Господи і Боже».

Оскільки я затрималася в церкві при монастирі, мій чоловік мусив чекати на мене понад годину. Я поспішила до нього.

Ми залишили автодом на парковці біля Дунаю. З отцем Гебхардом я домовилася зустрітися приблизно о 18:30.

Отець Гебхард прийшов, і ми розповіли йому. Потім отець Гебхард пішов приблизно на дві години до своєї кімнати в монастирі.

Коли він повернувся, отець Гебхард приніс нам велику статую Богородиці, призначену для нашої каплиці. Отець Гебхард розповів моєму чоловікові те, що він мав знати про мене і про те, що на мене чекає. Мій чоловік також сповідався у отця Гебхарда.

Коли мій чоловік пішов, ми з отцем Гебхардом розмовляли про релігію, і я продовжувала читати йому уривки з щоденника. Близько 21:00 ми з чоловіком проводжали отця Гебхарда назад до монастиря.

У отця Гебхарда я знайшла Ісуса, і для мене це благодать, що я знову змогла бути з Ним. Він – смиренний священник, сповнений любові та спокою. Він говорить правду чітко і ясно, у всьому точний, хороший дослідник Біблії, який вміє добре її пояснювати. Зараз, коли я так потребую хорошого священника, він тут, щоб мені допомогти.

Сучасні священники, на жаль, не можуть допомогти, тому я мушу звертатися до

Отця Гебхард Марія Гейдер. Дякую Богові за те, що Він дав мені цього священника.

30.08.92 - неділя

У будинку на колесах «Salve Regina» у Регенсбурзі, на парковці біля Дунаю:

7:45 ранку, молитовне зібрання:

Спаситель: «Пиши, дочко моя, пиши це». Я раптом відчула тепло і любов.

Спаситель: «Я є Любов. Моя донько, я не покинув тебе, я з тобою». Я: «Ти й надалі будеш зі мною?»

Спаситель: «Ти належиш мені».

Я: «О, мій Господи, з Тобою так добре».

Спаситель: «Моя люба донько, запиши це. Те, про що ти вчора говорила з отцем Гебхардом, було правильно. Рани, які ти отримаєш від Мене, з'являться дуже скоро. Це так близько, ніби це вже сталося. Я з тобою, не турбуйся ні про що». Я: «Дорогий Боже, чи може статися так, що я отримаю бичування пізніше?» Спаситель: «Я можу робити так, як Я хочу».

Спаситель: «Запиши, дочко моя, Я хочу, щоб ти носила рани на руках відкрито, а не перев'язаними. Я вимагаю цього від тебе».

Я: «Але чому це так важливо?»

Спаситель: «Я буду випромінювати світло з цих ран». Я: «Господи, це видиме світло?»

Спаситель: «Ті, хто перебувають у темряві, побачать його. О, моя дочко, так багато людей перебувають у темряві. Їм потрібне це світло, щоб знову побачити».

Я: «А як щодо холоду?»

Спаситель: «Я — палаюче вогнище любові. Зі мною тобі не буде холодно».

Спаситель: «Дочко моя, я хочу, щоб ти ще щось записала. Не дозволяй репортерам фотографувати на початку. Тоді ти уникнеш багато цікавості. Цікавість походить від нечистого духу. Я приведу до тебе людей, без репортерів. Не дай себе вплинути цікавим. Не забувай, я є Господь, якому належать рани. Ти є моїм знаряддям. Моя дочко, зі мною тобі не треба боятися. Я люблю тебе і попереджу тебе про небезпеки. Слухай уважно мій голос. Мої вівці знають мій голос».

Я: «Мій любий Ісусе, я зрозуміла. Дякую Тобі за всі навернення і за численні ласки, які Ти вже подарував мені досі».

Спаситель: «Моя донько, будь обережна, йди з миром». Я: «Дяка Богові Господу».

О 9.30 я молилася під час виставлення Найсвятішого Таїнства.

О 9:45 у монастирі кармелітів відбулася Свята Меса, у якій ми взяли участь. Після обіду отець Гебхард знову завітав до нас у будинок на колесах.

Він подарував нам розп'яття. З моїх очей потекли сльози. Удома у нас висіло розп'яття приблизно такого ж розміру, але я мусив його повернути, бо воно не належало нам. Я полюбив цей хрест і віддав його з важким серцем.

А тепер, менш ніж за 24 години, ми отримали інший хрест, на якому червоним кольором позначені п'ять святих ран.

Перед тим, як ми поїхали до Регенсбурга, я попросила Спасителя, якщо Він того хоче, дати мені маленький знак, чи я правильно роблю. Тепер я знаю, я отримала розп'яття.

Мені знову випала нагода сповідатися перед отцем Гебхардом. Він вислухав те, що я зачитала йому зі свого щоденника, і дав мені настанови, силу, мужність та втішив мене з приводу страждань, які чекають на мене. Його втіха стала для мене підбадьоренням.

Отець Гебхард добре знається на містиці, і я вдячна йому за те, що він навчав мене. Це було так, ніби Спаситель говорив через нього, і ці слова міцно закарбувалися в моєму серці.

Отець Гебхард освятив для нас багато свічок і свяченої води.

На зворотному шляху додому мій чоловік їхав сам, без жодних неприємностей. Він був щасливий і радісний.

31.08.92 - понеділок

10.00 – Кабінет лікаря:

Спаситель: «Моя любя донько, запиши. »

Я: «Так, мій Триєдиний Боже, мій любий Ісусе».

Спаситель: «Рани, які ти отримаєш, слід очікувати найближчими днями. Моя донько, будь готова. Це відбудеться в церкві. Це моя воля. Не турбуйся, як буде далі.

Я взяв на себе всі турботи. Ти – мій інструмент. Все, що ти написала, бережи добре».

Я: «Любий Боже, що мені потрібно знати, що найважливіше щодо ран?» Спаситель: «Любити Мене. Завдяки любові ти все перенесеш. У любові тобі не буде бракувати. Я з тобою, з тобою і в тобі. Ти цілком у Мені».

Спаситель: «У ці дні ти відчуєш великий вогонь у своєму серці. Це вогонь моєї любові. Багато з моїх обраних не змогли витримати цього вогню». Я: «Дорогий Боже, але чи витримаю я цей вогонь?»

Спаситель: «Дочко моя, запиши. Після першого разу тобі доведеться залишитися в ліжку (страждання — можливо, рани від розп'яття, подумав Я) на певний час».

Я: «А молитовна група?»

Спаситель: «Молитися будуть».

Я: «Ти будеш зі мною, якщо я теж залишуся в ліжку?»

Спаситель: «Я завжди з тобою».

Я: «Мій Господи, нехай буде так, як Ти хочеш. Я так сильно Тебе люблю».

Спаситель: «Моя любя донько, Я теж дуже люблю тебе, йди з миром». Я: «Чи правильно я написала?»

Спаситель: «Так, дякую тобі».

18:30 Розарій та Свята Меса.

20:00 Молитовна група

01.09.92 — вівторок

у кабінеті лікаря:

Спаситель: «Дочко моя, вчора ти все зробила правильно, не дай іншим вплинути на тебе».

Я: «Дякую тобі, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Такі спокуси, як учора, будуть у тебе часто. Будь сильною. Завжди віддавай цих людей мені».

Я: «Так, мій Господи, я так і зроблю».

Я: «Господи, я хочу записувати те, чого хочеш Ти, а не те, чого хочу я».

Спаситель: «Дочко моя, мені подобається те, що ти сказала».

Спаситель: «Дочко моя, я хочу, щоб у майбутньому ти все обговорювала зі мною. Спочатку поговори зі мною. Скаржся мені. Якщо тобі щось не подобається, спочатку розкажи мені. Якщо тобі щось потрібно, спочатку запитай мене. Я можу дати тобі все і замінити все. Нічого тобі не бракуватиме. Завдяки цим стражданням-спокуті буде врятовано багато душ.

Будь завжди радісною, моя донько».

Я: «Господи, дай мені, будь ласка, благодать, щоб я завжди була радісною».

Спаситель: «Моя донько, ти отримаєш цю ласку. Моя донько, я з тобою. Іди з миром».

Я: «Дякую Тобі, моя велика Любове».

18:30 Розарій і Свята Меса в Роті.

Близько 20:30 зателефонував отець Гебхард Гейдер, і я розповіла йому про таємницю, яку Спаситель відкрив мені сьогодні вранці і яка була призначена лише для мене. (Спаситель підтвердив мені цю таємницю о 12:15, а також ще раз після Святого Причастя в церкві.) Отець Гебхард втішив мене, коли я довірила йому цю таємницю.

02.09.92 — середа

10:00 у кабінеті лікаря:

Молитовне об'єднання!

Спаситель: «Я хочу, щоб ти записала». Я:

«Так, мій Господи, що саме?»

Спаситель: «Я хотів, щоб отець Гебхард зателефонував тобі, щоб довести, що він чує Мій голос. Він знову зателефонує тобі. Слухай його уважно.

Моя донько, запиши: страждання спокути почнуться вже сьогодні. Ти впізнаєш їх, бо Я з тобою».

Я: «Якими будуть ці страждання? Кров'яними чи іншими?» Спаситель: «Дозволь їм настати на тебе».

Я: «То я можу завтра і післязавтра піти на роботу?» Спаситель:

«Так, можеш».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я зрозуміла». Я: «Чи можу я сьогодні ще сходити поплавати?» Спаситель:

«Іди поплавай».

Спаситель: «Дочко моя, я мушу тобі ще щось сказати». Я:

«Так, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Нехай те, що Я тобі дарую, подіє на тебе». Я: «Господи, що ж Ти мені даруєш?»

Спаситель: «Мої п'ять святих ран».

Я: «Господи, я дозволю їм вплинути на мене. Будь ласка, дай мені силу і мужність, любов і все, що мені потрібно, щоб Ти міг вплинути на мене, бо я слабка і сама нічого не можу».

Спаситель: «Моя дочко, ти отримаєш усе це».

Я: «Господи, я не боюся, не сумніваюся і вірю. Я глибоко довіряю Тобі. Я залишаюся вірною Тобі, бо знаю, що Ти зі мною, поруч зі мною і в мені. Я дякую Тобі своєю любов'ю до Тебе».

Спаситель: «Моя дочко, залишайся такою. Ти виконуєш мою волю».

Спаситель: «Я благословляю тебе, моя дочко. Тепер ти можеш залишитися сидіти».

(Можливо, я змогла залишитися сидіти тому, що саме в цей момент увійшов лікар, який напевно запитав би себе, що я роблю на підлозі.)

Спаситель: «Нехай благословить тебе Бог Отець, Бог Син і Бог Святий Дух. Іди з миром, моя люба донько».

Я: «Дяка Богу Господу, слава Трійці Святій». Ні. Меса в каплиці

Рохуса в Мінгольсхаймі.

03.09.92 — четвер

Рентгенівське відділення — архів між 10:30 та 11:05:

Спаситель: «Пиши, моя донько,

Я: «Так, мій Господи і Боже, мій душпастир.

Спаситель: «Ти повинна щось зробити для мене, моя донько. Все, що ти отримаєш від мене, терпи терпляче. Початок дуже важкий. Жодному з моїх обраних не було легко. Усі пройшли той самий шлях, що й ти зараз. Ти отримаєш мої п'ять ран, ти знаєш, коли.

Я: «День я знаю, але не час. Вранці чи ввечері».

Спаситель: «Після Святого Причастя. Ти отримаєш усі п'ять ран одночасно. Я:

«Тоді я помру від болю».

Спаситель: «Ти не помреш. Я з тобою. Я дозволю стільки болю, скільки ти зможеш витримати».

Я: «Мені ще треба йти до лікаря?»

Спаситель: «Ні, після цього ти зможеш лягти

спати». Я: «А я ще можу ходити?»

Спаситель: «Так, ти ще можеш бігати».

Я: «Чи я досі робив щось не так?» Спаситель: «Ні, продовжуй так, як і досі».

Я: «Чи можу я сказати деяким, щоб вони прийшли до церкви?»

Спаситель: «Так, але не кажи, що станеться. Скажи лише деяким. Сьогодні ти знову будеш страждати за гріхи. Вони будуть кривавими».

Я: «Ти маєш на увазі бичування?»

Спаситель: «Так, моя донько».

Я: «Будь ласка, дай мені благодать, щоб я все витримала».

Спаситель: «Моя донько, тобі не бракуватиме її. Я з тобою, моя донько. Я дуже люблю тебе, залишайся мені дорогою».

Я: «Так, мій любий Ісусе, я теж дуже люблю Тебе. Я залишаюся Тобі вірною».

Спаситель: «Дочко моя, пиши далі. Я приготував для тебе прекрасну оселю на небі».

Я: «І це я маю записати?» Спаситель:

«Так, запиши це».

Спаситель: «Тому я прошу тебе, пройди цей Хресний шлях до кінця. Зі мною ти це зможеш».

Я: «Дорогий Ісусе, я зроблю все, що ти хочеш, але тільки якщо я завжди буду з тобою».

Я запитала Спасителя, чи правильно я зрозуміла, що мушу запам'ятати про рани і залишатися в ліжку.

Спаситель: «Ти повинен деякий час залишатися в ліжку. Треба багато молитися».

Спаситель: «Святе Причастя ти приймеш вдома. Я про це подбаю». Я: «Будь ласка, даруй мені багато любові перед нанесенням ран».

Спаситель: «Я це зроблю».

Спаситель: «Я благословляю тебе, моя дочко, зараз». Я вклонилася на коліна.

Спаситель: «Нехай благословить тебе Бог Отець, Бог Син і Бог Святий Дух. Іди з миром. Я: «Дяка Богу Господу».

Я: «Слава Ісусу Христу та Марії. Дякую за все, мій Господи та Боже, мій любий Ісусе».

04.09.92 — п'ятниця

Я: «Мій Господи і Боже, мій любий Ісусе, мій душпастир. Я хочу зараз написати те, що лежить мені на серці. Вчора Ти попросив мене принести жертву, щоб я вночі зазнав кривавого бичування. Я був готовий до бичування, але Ти не дозволив цього, і сьогодні я маю отримати Святі Рани. Як мені це зрозуміти? Благаю Тебе, допоможи мені. Я не люблю Тебе від цього менше і хочу й надалі бути Тобі вірним».

Я подумала про Авраама та Йова, і мені дещо стало зрозуміло.

Я: «Ти не позбавив мене страждань спокути. Я не знав такого сильного головного болю, який тривав так довго. Я приніс його в жертву і не відмовився отримати його знову. Сучасний священик, можливо, сказав би, що це спокуса від диявола, але я в це не вірю, бо Твоя любов і Твій мир не зникли. Я не боялася того, що на мене чекає. Що Ти, мій Господи і Боже, скажеш мені на це?»

Спаситель: «Дочко моя, запиши. Ти чуєш мене?» Я:

«Так, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Усе, що ти написала, є правдою. Усе, чого ти очікувала, ще настане. Час визначаю я. : Моя донько, запиши це. Усі, хто сьогодні ввечері буде в церкві, будуть вражені тим, що відбудеться. Майже всі вони сліпі. Для них засяє світло. Продовжуй виконувати свій обов'язок, як і досі.

Вони пожнуть плоди моєї праці. Я є живим деревом, ти є моїм плодом. Дочко моя, я люблю тебе, йди з миром».

18.30 Розарій і Свята Меса в Роті.

05.09.92 — субота

8.00 — Молитовне об'єднання

Спаситель: «Моя донько, я люблю тебе. Я змінив свій план. Все буде так, як я хочу.

Я: «Я думала, що зробила щось не так, адже я була готова до того, щоб сталося все, про що ти сказав».

Спаситель: «Дочко моя, ти все зробила правильно. Час визначаю я». Я:

«Ти сказав, що це станеться після Святого Причастя».

Спаситель: «Я можу це змінити».

Я: «Дорогий Боже, я більше не можу тебе запитувати. Скажи, що ти хочеш. Я всього цього не розумію, тому залишаю все на твій розсуд».

Спаситель: «Дочко моя, настане час, коли у вас не буде виходу і ви мусите робити те, що я хочу».

Я: «Дорогий Ісусе, чи можеш ти пояснити мені це чіткіше, я не розумію».

Спаситель: «Настануть гірші часи».

Я: «Скажи мені, будь ласка, любий Боже, що найгірше нас чекає?»

Спаситель: «Велика війна в Європі».

Я: «Тоді мені не потрібно будувати каплицю?»

Спаситель: «Та побудуй її. Вона буде врятована. Війна наближається і швидко поширюється».

Я думав про те, чи отримаю я ще рани. Спаситель: «Ти питаєш. Так.

Ти отримаєш їх. День я визначаю сам». Я: «Мій Господи і Боже, нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «Моліться багато, мої діти, моліться. Сила сатани неоціненна. Я так дозволив.

Нехай він забере все, що відвернулося від мене. Люди хочуть, щоб так було. Вони обрали свій широкий шлях. Залишайся мені вірною, моя донько, як і раніше. Я дав своїм вірним дітям захист вашої небесної Матері Марії. Вони перебувають під її захисним плащем, там ворог не має місця. Моліться до вашої Матері, багато. Я не відмовлю в її заступництві. Вона не покине своїх дітей».

Я: «Але цю війну можна зупинити». Спаситель:

«Лише постом і молитвою».

Я: «Я повинен щось зробити?»

Спаситель: «Не турбуйся заздалегідь. Все станеться в належний час».

Я: «Дякую Тобі, Господи, за любов, за пораду і за звістку про те, що нас чекає».

Спаситель: «Я благословляю тебе, моя дочко». Я вклонилася.

Спаситель: «Нехай благословить тебе, моя дочко, Бог-Отець, Бог-Син і Бог-Святий Дух. Іди з миром».

Я: «Дякую тобі, мій Господи і Боже. Слава Ісусу Христу тепер і на віки віків. Амінь.
З 16:30 до 19:45 я молився в церкві та сповідався. Потім я залишився на Святій Месі.

06.09.92 - неділя

7.30 - 9.20:

Я молилася і знову відчула деякі сумніви, у думках у мене було багато питань. Після цього я молилася з великою ревністю.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, рани, які ти отримаєш, з'являться ще цими днями. Годину визначаю я».

Я: «Господи, хто ти зараз?»

«Я!» — до тебе зараз звертається Бог-Отець, Бог-Син, Бог-Святий Дух. Не сумнівайся, донько моя, ти ображаєш мене. Ти належиш повністю мені. Тобі не треба боятися. Залишайся вірною мені й непохитною.

Я: «О, мій Господи і Боже, пробач мені, будь ласка, я ніколи не зможу тебе осягнути, але я кидаюся в твої обійми і обіймаю тебе, як маленька дитина. Мій люблячий Отче, нехай все відбувається так, як ти хочеш».

Спаситель: «Моя донько, ти отримаєш від мене п'ять ран».

Я: «Я думала про ангела, як у випадку з святою Терезією Авільською. Можливо, тому що мені про це розповів один священник».

Спаситель: «Я можу робити це так, як хочу».

Я: «Мій Господи і Боже, мені стало набагато зрозуміліше. Не можна покладатися на те, що написано в деяких книгах. Ти ж робиш так, як хочеш». Спаситель: «Так, так і є, моя донько».

Я: «Мені ще щось записати?»

Спаситель: «Так, моя донько. Твоє серце пронизане світлом, яке вийде від Мене. Це світло проникне у твоє серце. У твоєму серці запалиться вогонь. Цей вогонь — це Моя любов. Тоді ти вже не зможеш робити те, що хочеш. Я є всім у тобі. Ти робиш усе, що Я хочу».

Я: «Це звучить, як у святого Павла».

Спаситель: «Моя донько, я повторюю те, що вже сталося. Я той самий Бог, що й тоді. Моя донько, ти є і будеш лише моїм знаряддям, яким я буду користуватися».

Я: «Господи, чи мушу я тепер піти до церкви?»

Спаситель: «Так, зроби це, моя дочко».

Я: «Вже 9:15».

Спаситель: «Я благословляю тебе, моя люба донько». Я вклонилася.

Спаситель: «Нехай благословить тебе Бог-Отець, Бог-Син і Святий Дух. Іди з миром, моя люба донько».

Я: «Слава Ісусу Христу. Дяка Богові Господу. Амінь».

10:30 Меса Святого Духа в червоному.

13:00 Розарій і молитва.

07.09.92 – понеділок

У мене три тижні відпустки.

8.30:

Спаситель: «Пиши, моя донько».

Я: «Так, мій Люблячий Отче, мій Наречений.

Спаситель: «Твоє спокутне страждання скоро настане». Я: «Що це означає, СКОРО, мій

Господи?»

Спаситель: «Я сам визначу, коли настане той час. Моя донько, все буде так, як я хочу».

Я: «Господи, що буде так, як ти хочеш, чи можна це знати?»

Спаситель: «Твоє майбутнє».

Я: «Мій Господи і Боже, нехай буде так, як Ти хочеш і як Тобі подобається».

Я: «Дорогий Ісусе, зараз мені важко, бо це незрозуміло, і я відчуваю себе найдурнішою. Я відчуваю, ніби не належу до цього світу. Мені здається, ніби всі розумніші за мене, ніби я в першому класі. Мені хочеться плакати. Я відчуваю, що мене всі покинули. Навіть Ти мене покинув. Лікарі зараз сказали б: «Їй потрібен психіатр», але я твереза і чекаю, чого Ти від мене хочеш.

Спаситель: «Пиши, донько моя, твоє завдання — йти за мною і робити те, чого я бажаю, навіть якщо все здається таким. Донько моя, мені подобається все, що ти робиш. Поклади свої теперішні турботи в мої руки».

Я: «Це все важко зрозуміти. Я віддаю все незрозуміле в Твої руки». Спаситель: «Моя люба донько, запиши це. І це випробування, яке ти зараз переживаєш, має бути. Все це моя воля. П'ять ран, які ти отримаєш, дадуть світло тобі та іншим, щоб ти краще мене зрозуміла. Без мого світла ви ще перебуваєте у темряві. Коли світло проникне крізь темряву, ви побачите. Я є світло і істина.

Моя люба донько, я дякую тобі, що ти все-таки написала сьогодні. Я благословляю тебе, моя донько.

Я став на коліна...

18.30 Розарій і Свята Меса в Роті.

20.00 Молитовна група.

08.09.92 - вівторок

Вранці: Після молитви – єднання

Спаситель: «П'ять Святих Рани будуть накладені найближчим часом, тому будь завжди готова. Дочко моя, я змінив час, так мало бути.

Все відбувається так, як Я хочу. У любові тобі не буде бракувати».

Я: «Дорогий Спасителю, якщо люди запитують мене, чи чую я Твій голос, чи можу я їм це сказати?»

Спаситель: «Ти можеш сказати, не треба заперечувати. Дочко моя, я говорю до тебе не тільки заради тебе, а й заради інших».

Я: «Господи, якщо я матиму рани і не матиму священика, чи прийдеш ти до мене також духовно?»

Спаситель: «Я завжди з тобою, моя донько. Тоді я буду всім у тобі, а ти перестанеш існувати».

Я: «Дорогий Боже, але я ще живу».

Спаситель: «Твоє життя — це моє життя».

Я: «Мій Господи, я прийму це, але не можу цього досягнути. Господи, нехай буде воля Твоя. Адже я лише Твій інструмент».

Після цього Господь благословив мене.

9.00: Я була у Ваггаузелі з Фрідоліном на Святій Месі.

18:30 – Розарій і Свята Меса в Роті, я не причащався в Роті, оскільки вже сьогодні вранці в Ваггаузелі прийняв Спасителя.

20:30: Отець Гебхард зателефонував, як і сказав Спаситель. Ми розмовляли по телефону близько 25 хвилин. Я дякую Богові за цей дзвінок.

09.09.92 — середа

Вдома — молитва — єднання

Спаситель: «Пиши, моя донько».

Я: «Так, мій Люблячий Ісусе».

Спаситель: «Все, що ти написала, — це моя заслуга. Ти говориш так, як я хочу. Твоє завдання — продовжувати писати, навіть якщо ти робиш так багато помилок, мені це подобається».

Твої помилки нешкідливі порівняно з помилками теологів, бо помилки теологів ведуть людей у прірву. Моя донько, пиши далі.

«Я знаю твої труднощі. Я знаю твою любов до мене. Мені подобається в тобі і те, і інше.

Страждання-спокута, які ти переносиш, — це моя любов до тебе. Стільки страждань, скільки ти отримуєш від мене, стільки ж любові ти й отримуєш. У стражданні — спасіння душ. Мені доведеться багато страждати в тобі, бо я хочу врятувати багато душ».

Я: «Мій Господи і Боже, я краще розумію. Господи, роби, як хочеш».

Спаситель: «Напиши ще трохи. П'ять ран, які ти отримаєш від Мене, з'являться незабаром. Дозволь їм подіяти, коли прийдуть страждання».

Я: «Чи я заздалегідь знатиму, коли прийдуть страждання?»

Спаситель: «Я вже готую тебе до цього, щоб ти знала. Моя люба донько, мені подобається, якою ти є. Залишайся смиренною, щоб я міг обдарувати тебе численними благами. Продовжуй любити мене, як і досі. Твоя любов — це моя любов. Мені подобається, що ти хочеш любити мене дедалі більше. Я завжди готовий дарувати тобі ще більше любові».

Я: «Що мені тепер робити?»

Спаситель: «Виконуй свій обов'язок, те, що ти маєш робити зараз. Я благословляю тебе, моя люба донько».

Я вклонився і попросив Спасителя благословити також двох жінок, які мали незабаром прийти, — Маріанну та пані Мюллер.

Спаситель: «Так, я благословляю і

їх». Спаситель дав благословення.

НІ. Меса в каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі.

10.09.1992 – четвер

10:30 вдома:

Молитва Об'єднання.

Спаситель: «Пиши, дочко моя. Я хочу, щоб ти писала. Буде багато неприємностей, поки все це відбудеться».

Я: «Що станеться, мій Господи і Боже?»

Спаситель: «Те, що Я хочу здійснити з тобою».

Я: «Господи, чого Ти хочеш? Що я маю здійснити з

Тобою?» Спаситель: «Весь Хресний шлях до кінця».

Я: «Чи мушу я прийняти це лихо?»

Спаситель: «Ця біда не для тебе, а для мене, але мій гнів вплине на них. Кров, яку ти проллеш, призначена для тих, хто має добру волю, але не для богохульників». Я: «Але, Господи, Ти пролив Свою кров за всіх».

Спаситель: «Тоді, дочко моя, а сьогодні вже ні, ті вже обрали свого батька. З богохульниками тобі не треба розмовляти».

Я: «Як я маю розпізнати, що це богохульники?»

Спаситель: «Я їх розпізнаю, а не ти. Дочко моя, напиши ще дещо. Рани, які ти отримаєш, з'являться в ці дні».

Я: «Господи, нехай буде так, як і коли Ти забажаєш, я не боюся і не сумніваюся, я повністю належу Тобі».

Спаситель: «Пиши, дочко моя. Не слухай, коли інші тебе дорікають. Ти не бачиш їхніх слабкостей. Слухай мене уважно, я твій духовний наставник, навіть якщо ти робиш щось неправильне і інші це помічають, для мене це все одно правильно. Так я хочу. Більшість не помічають своїх власних помилок. Якщо ти будеш слухати настанов кожного, то відвернешся від мене. Сатана хитрий, будь обережна: якщо ти робиш щось погане і це не подобається іншим, це від мене. Тобі не потрібні навколо себе цікаві люди. Всіх цікавих спочатку відправ молитися, щоб вони покалися у своїх гріхах, це вбереже тебе від багатьох неприємностей».

Я: «Дорогий Боже, для цього мені потрібна смиренність. Будь ласка, даруй мені благодать, щоб я була смиренною».

Спаситель: «Дочко моя, ти будеш смиренною і лагідною, як і Я. Бо тоді ти будеш цілком у Мені».

Я: «Але ж це погано, якщо священики ще не вірять».

Спаситель: «Кожен священик є другим Христом, за кожного священика треба молитися. Я люблю їх усіх, моя донько».

Я: «Але, Господи, я теж люблю вас усіх, але ви не всі мене любите».

Спаситель: «Так, моя дочко, ви теж не всі мене любите».

Я: Спаситель благословив мене...

Розарій та Свята Меса в червоному

11.09.1992 - п'ятниця

7:40 – 8:30

Мій чоловік ускладнив мені життя.

Прийшло багато Біблій від отця Гебхарда Гейдера.

Спаситель: «Я хочу, щоб ти писала. Я дуже тебе люблю. Найближчим часом ти будеш частіше зазнавати атак сатани. Щодо твоєї родини, я тобі даю раду. Він шукає найкоротший шлях, так само як ви шукаєте найкоротший шлях до мене через Марію, так і нечистий дух шукає найкоротший шлях до вас. Моя донько, ти вчора вчинила правильно. Моя донько, нечисті духи особливо розлючені на тебе, але зі мною ти переможеш їх усіх. Моя донько, молись за свого чоловіка, він потребує твоєї допомоги».

Спаситель сказав мені: «Пиши далі, донько моя. На тебе зійде палаючий вогонь».

Я: «Я цього не напишу. Це точно не від Тебе, любий Боже». Спаситель:

«Та ні! Палаючий вогонь любові».

Я: «Господи, я злякався, що зараз обпалюся». Спаситель: «Ти будеш горіти в моїй любові. Цим вогнем ти станеш цілком чистим».

Я: «Так, мій Господи і Боже, будь ласка, очисти мене, щоб я завжди була з Тобою і ніколи не розлучалася з Тобою».

Спаситель: «Моя люба донько, я благословляю тебе». Я: «Спаситель благословив мене...»

Розарій і Свята Меса в червоному

12.09.1992, субота

7:30 до 9:00

Спаситель: «Моя дочко, пиши. Я хочу, щоб ти робила те, що я хочу. Куди я тебе поведу, туди ти й підеш».

Я: «Господи, як мені зрозуміти, що Ти ведеш мене?»

Спаситель: «Ти можеш запитати мене! Шлях до мене стає крутішим». Я: «Господи, що означає «крутішим»?

Спаситель: «Він стане важчим і вимагатиме багато сил. Ці сили ти можеш отримати тільки від мене. Проси для себе і своїх ближніх, щоб вони йшли цим шляхом разом з тобою. Інакше ти можеш втратити їх на цьому крутому шляху».

Я: «Так, мій Господи, в майбутньому я буду просити більше сили для себе і своїх ближніх».

Спаситель: «Твоє серце вже є моїм серцем. Я мушу виправити його так, як мені подобається. З цього серця виплеться багато благодаті, і це поранене серце стане джерелом любові».

Я: «Мій Господи і Боже, мій любий Ісусе, як я можу зрозуміти, що це вже є Твоє серце?»

Спаситель: «Це печіння, яке ти відчуваєш у своєму серці, — це вогонь моєї любові, і він стає сильнішим, коли я того бажаю».

Я: «Мій Господи і Боже, я відчуваю цей вогонь, але не знав, що це для мене означає. Я зрозумів, що завдяки цьому вогню я можу любити Тебе ще більше. Моя душа сильно прагне бути з Тобою. Я відчував, що моє серце зараз наче палаюча піч, і цей вогонь ніколи не згасає. Тепер я краще розумію, коли читаю в «Літанії до Серця Ісуса»:

Ти, палаюче вогнище любові.

Досі це було для мене незрозумілим, але тепер я це розумію. Я дякую Тобі, мій Господи і Боже, за цю велику ласку і просвітлення.

Я ще додам, мій Господи і Боже, що Твоє Серце – це живий, палаючий вогнище Любові. О, нехай цей вогонь ніколи не згасне, бо тоді я знатиму, що Ти завжди зі мною. Ісусе, я люблю Тебе всім серцем, усією силою, я люблю Тебе понад усе.

Спаситель: «Моя люба донько, я радію, що ти це усвідомила, залишайся такою, як є, міцно тримайся за мою руку». Я: Спаситель благословив мене...

16:30 – 19:45 Молитва та Свята Меса в церкві в Роті.

13.09.1992 – неділя

9:30–11:15 вдома

Сьогодні вночі з 2.30 до 3.30 перед моїм будинком було неспокійно. П'яні припаркувалися навпроти мого будинку. Довелося викликати поліцію.

Молитовне об'єднання!

Спаситель: «Пиши, донько моя, я з тобою, в тобі і з тобою, ти належиш повністю мені. Не дай себе вплинути іншим. Ти бачила це вчора і сьогодні вночі. Сатана всіма засобами намагається відвернути тебе від мене. Він сильний, донько моя, але ти зі мною ще сильніша. Моя донько, залишайся вірною своїй молитовній групі, як і досі. Сатані немає нічого дорожчого, ніж роз'єднати твою молитовну групу».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, той пекучий біль, який ти відчувала вчора, був моїм болем».

Я: «Я відчувала їх таким пекучим і колючим болем цілий день, а тепер їх більше немає».

Спаситель: «Я готую тебе до того, що відбудеться в ці дні. Ти зараз відчуваєш печіння у своєму серці».

Я: «Але він не сильний».

Спаситель: «Але він стане дуже сильним». Я: «Чи витримаю я це?»

Спаситель: «Ви це витримаєте».

Я: «Тоді мені треба викликати лікаря?»

Спаситель: «Тобі це не потрібно, ти знаєш, що робити». Я: «Так, мій Господи, я зроблю те, що ти хочеш».

Спаситель: «Пиши, донько, рани ти отримаєш у церкві». Я: «Червоні?»

Спаситель: «Так, червоними».

Я: «Тоді я побачу Тебе?»

Спаситель: «Ти побачиш мене. Зі світлом, що виходить від мене, ти отримаєш рани, і це світло залишиться з тобою, доки я того захочу. Я є світло і проганяю темряву. Дочко моя, рани, які ти отримаєш, це мої рани».

Я: «Але ти вже казав мені це раніше».

Спаситель: «Цього світ не може тобі відняти. Навіть єпископи не можуть собі цього пояснити, бо їм бракує світла. Тому будь смиренною, бо вони мають бути просвітлені цим світлом. Моя донько, я люблю їх усіх».

Я: «Господи, а якщо вони зневажають це?»

Спаситель: «Тепер і богохульники можуть бути врятовані». Я: «Як же це, мій Господи і Боже?»

Спаситель: «Подарувавши їм любов, якої їм бракує». Я: «Як я можу подарувати їм любов?»

Спаситель: «Я є любов». Я: «Я так і зроблю».

Спаситель: «Ти — мій інструмент, яким я користуюся».

Я: «О, мій Господи і Боже, це дуже важко зрозуміти».

Спаситель: «Я просвічу тих, хто має добру волю. Вони усвідомлять у своєму серці, так само як і ти усвідомив, що я є любов».

Я: «Так, мій Господи, тепер я розумію. Наука не може досягнути цього своїм розумом. Любов у нашому серці вища за науку. Дорогий Спасителю, наскільки ж нікчемною має бути земна наука порівняно з тим небесним, що нас чекає».

Спаситель: «Моя донько, мені подобається те, що ти написала. Я благословляю тебе зараз». Я: «Я сказала: «Будь ласка, весь світ».

Спаситель: «Нехай благословить тебе Бог-Отець, Бог-Син і Бог-Святий Дух. Іди з миром, моя люба донько».

Я: «Дяка Богу Господу. Слава Ісусу Христу та Марії тепер і на віки віків.

Амінь».

О 12:45 я помолилася на вервиці та прочитала молитви в червоному.

О 14:30 я разом із Хетвіг молилася «Болісним розарієм» та відвідала Святу Месу в каплиці Святого Роху в Мінгольсхаймі. Після Святої Меси я близько 30 хвилин розмовляла з отцем Штайлером, місіонером.

14.09.1992 - понеділок

вдома:

з 2:10 до 3:05 ночі молився

з 9:30 до 11:15 – молитовне зібрання

Я плакала! Один священик у каплиці Рохуса вчора ввечері збентежив мене. Він захищав причащення на руці. Я попросила Спасителя, якщо Він хоче, нехай дасть мені відповідь.

Бо я впевнена, що правильний шлях – це причащення в рот.

Я не могла повірити цьому священику.

«Дорогий Спасителю, чи я помилилася?»

Спаситель: «Дочко моя, ти не помилилася, це велике беззаконня з боку священиків, які досі дають причастя на руку. Оскільки ви це ще захищаєте, ви мусите покласти на них відповідальність. Усі, хто досі причащає з руки, мені байдужі. Дочко моя, те, що ти робила досі, є правильним. Запиши, дочко моя, рани, які ти отримаєш, будуть дуже боліти».

Я: «Мені вже страшно, коли я це чую...» Спаситель: «Дочко моя, ти тепер боїшся?»

Я: «Ні».

Спаситель: «Зі мною ти не будеш боятися. Біль, який ти відчуватимеш, буде сильнішим, якщо мало молитися».

Я: «О, мій Господи, хто ж тоді почує мене і помолиться?»

Спаситель: «Дочко моя, ті, хто прагне спасіння, будуть молитися. Я розп'ятий у тобі заради спасіння душ. Дочко моя, у кожного є лише небагато часу. Вони будуть молитися. Запиши, дочко моя, спасеться лише невелика кількість людей».

Я: «Я буду страждати за всі душі».

Спаситель: «Дочко моя, майже всі не хочуть навернутися». Я: «Тоді мені не треба за всіх?»

Спаситель: «Так, інакше не можна буде сказати, що Я не страждав за них». Я:

«Дорогий Ісусе, мені дуже важко писати, це боляче».

Спаситель: «Моя люба донько, я благословляю тебе. Я включаю весь світ, особливо всіх хворих і вмираючих».

18.30 Розарій і Свята Меса червона

20:00 Молитовна група «Рот».

Перші три роки ми молилися приблизно годину. Останні два роки ми молимося приблизно дві-дві з половиною години.

Спаситель вимагав від мене, щоб я багато молився.

15.09.1992 – вівторок

10:30 – 13:00

Спочатку я молилася разом із Фрідоліном. Потім сама і з'єдналася зі Спасителем.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, біль, який ти будеш відчувати, поєднай із болем Марії. Біль Марії – це також і мій біль. Принеси все в жертву Небесному Отцю. Завдяки вашим жертвам багато душ буде зцілено».

Я: «Мій любий Ісусе, я так сильно люблю Тебе, я зроблю так, як Ти хочеш. Ти тільки скажи мені, щоб я знала. Зараз я відчуваю глибокий спокій, який неможливо описати. У цьому спокої стільки любові, і я не хочу, щоб це закінчилося. Я не відчуваю себе у своєму тілі. Я відчуваю себе незбагненно легкою і вільною, без турбот і болю. Світське ніби відійшло від мене. Я ніщо. Усе в мені — це Бог. Дякую Тобі, мій Господи і Боже, за це переконання і благодать. У мене з'явилося бажання, і я пишу його Тобі, бо воно таке прекрасне для мене:

Ісусе, дозволь мені спертися на Твоє груди, як Іван. І тепер я хочу обійняти Тебе, бо моє серце так Тебе любить. Я не можу нікому цього пояснити, бо любов просто є. У мене навертаються сльози на очі, бо я люблю Тебе».

Спаситель: «Пиши, донько моя, я хочу, щоб ти завжди була такою, як зараз. Бачиш, тобі не бракує любові. Ти отримуєш її набагато більше під час страждань. П'ять ран дуже близько.

Я: «Дорогий Боже, ти вже це колись казав».

Спаситель: «Але ти ще багато чого не знала. Будь готова до кожної години, що настане. Тебе чекає багато випробувань, донько моя».

Я: «О, Спасителю, мене вже так багато випробовували». Спаситель: «Недостатньо».

Я: «А якщо теологи не повірять?»

Спаситель: «Ти жертвуєш собою не заради теологів, а заради всіх душ. Будуть теологи, які перебувають у світлі, які повірять. Моя люба донько, я дуже тебе люблю. Запиши це, страждання спокути вже почнуться».

Я: «Що належить до страждань спокути?»

Спаситель: «Головний біль і біль у серці — це страждання, що готують тебе. Тут тобі не допоможе жодна ліки. Ці страждання походять від Мене. Ти страждаєш заради спасіння душ, тому жодні ліки тобі не допоможуть. Ти мусиш терпляче зносити все з любов'ю. Я дам тобі стільки любові, щоб ти змогла це витримати. Я буду всім у тобі. Твоя душа з'єднана зі мною, і ти матимеш лише частину моїх страждань. Тож ти, моя донько, більше не ти. Це я. Спаситель: «Я благословляю тебе і всіх, хто тобі близький».

Спаситель благословив нас.

О 18:30 я була у отця з Перу в Мінгольсхаймі. Я подарувала йому Біблію отця Гебхарда Гейдера. Я сповідалася у нього. Гедвіга була зі мною у цього отця, і вона мене зневажала. Мені довелося упокоритися. Я пробачила їй.

18:30 – Розарій і Свята Меса в Роті

16.09.1992 – середа

9.30 до 10.20

Спаситель: «Пиши, донько моя».

Я: «Так, мій любий Ісусе».

Спаситель: «Хресний шлях, що веде до Мене, пролягає у світлі. Усі Мої діти впізнають його. Це світло, яке тебе осяює, — це Я. Моя донько, ніхто не зможе відвернути тебе від цього шляху. Коли людина впізнає освітлений шлях, вона більше не хоче

йти темною дорогою. Анонімний лист, який ти отримала, — це пастка сатани. Він хоче відвернути тебе від освітленого шляху, але не може цього зробити, бо я з тобою. Люби їх усіх, як і досі. Моя люба донько, будь готова прийняти все, що на тебе чекає.

Те, що тобі буде занадто важко, віддай мені. Ти отримаєш від мене п'ять святих ран, будь впевнена і переконана».

Спаситель: «Я не змінюю свого слова. Випробування, що стоять перед тобою, ти мусиш пройти. Я твій душпастир, і ти їх пройдеш. Моя донько, мені подобається те, що ти робиш, і те, як ти поводишся з людьми».

Ті, хто намагається повчати тебе, — це заздрісники. Будь пильною. Донечко, навколо тебе багато ворогів. Не розкидай перед ними слів. З одного твого слова вони зроблять десять, щоб насміятися над тобою. Донечко, завжди довіряй мені всі свої турботи.

Я: «Чи мушу я ще щось написати?»

Спаситель: «Ні, донько моя, йди туди, куди тобі треба. Я благословляю тебе, моя люба донько».

Я: «Я сказала Спасителю, що включаю в благословення хворих, вмираючих, бідні душі в чистилищі та своїх ворогів».

Я: Спаситель благословив мене...

О 12:00 у Шпайєрі в соборі я молилася «Ангел Господній» та інші молитви.

О 19:30 – Свята Меса в каплиці Рохуса.

О 20:30 разом із Маріон писали щоденник.

17.09.1992 — четвер

Вдома з 10:30 до 11:30. Зараз я ще у відпустці.

Сьогодні вночі молилася з 20:30 до 03:30.

Молитовне об'єднання:

Спаситель: «Пиши, дочко моя, п'ять святих ран будуть закарбовані в твоїй пам'яті. Перед церквою з'явиться знак на небі, ти повинна його побачити. Це буде моїм підтвердженням того, що відбудеться».

Я: «А якщо я його не побачу, чи зміниться тоді Твій план?»

Спаситель: «Ти побачиш його, дочко моя».

Я: «Мій Господи і Боже, я вірю, що це станеться. Я маю непохитну віру, тому я вірю».

Спаситель: «Дочко моя, дозволь мені діяти в тобі. Я так сильно люблю тебе, дочко моя. Я обрав тебе. Я хочу разом з тобою врятувати багато душ! Це вже давно є моїм бажанням. Час настав, і ніхто не може змінити мій час!

Я є Вічність. Моя люба донько, все відбувається в потрібний час.

Я дякую тобі, моя донько, за твоє «так». Твоє «так» тверде, як скеля в морі.

Твоє «так» — це моє «так», і ніхто не може його у тебе відібрати.

П. Гейдер: Щодо цього отець Гебхард Гейдер у Регенсбурзі, після перевірки щоденника, каже, що я маю продовжувати писати, бо це дар благодаті від Спасителя.

Я: «Я зараз подумала: «Ісусе, я так сильно люблю Тебе».

Спаситель: «Твоя любов — це моя любов. Цю любов ти можеш передати тим, хто прагне любові».

Я: «Господи, все, про що я щойно щиро говорила з Тобою, нехай станеться так, як Ти хочеш і як Тобі подобається. Мені це ясно і зрозуміло, і я тепер зрозуміла, що я мушу це зрозуміти, а решту Ти ще навчиш мене. Я покладаюся на Тебе і залишаюся Тобі вірною. З Твоїми чеснотами, які Ти даруєш мені, і тими, які Ти вже дав мені».

Спаситель: «Моя люба донько, я дякую тобі, мені приносить велику радість те, що ти написала. Я благословляю тебе і виливаю на тебе благодать, скільки тобі потрібно. Я дарую тобі стільки любові, щоб ти змогла витримати те, що я тобі дарую».

Я: Спаситель благословив мене...

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже. Дякую Тобі, моя велика Любове. Слава Ісусу Христу і Марії тепер і на віки віків. Амінь».

18:30 Розарій і Свята Меса в Роті.

18.09.1992 – п'ятниця

вдома,

з 4:00 до 5:30.

Молитва на честь Пресвятої Богородиці!

Вшанувала Святі Рани, помолася за ворогів, після чого з'єдналася зі Спасителем.

Спаситель: «Дочко моя, у мене є плани щодо тебе. Я роблю те, що хочу. Май терпіння. Все буде так, як я обіцяв. Час визначаю я. Все має статися так, як я хочу».

Я: «Господи, я думала, що зробила щось не так».

Спаситель: «Моя люба донько, ти – благородна троянда, ворог не любить її запаху. Будь готова до мене в будь-який час. Ти маєш пройти випробування, моя донько. Моя донько, я люблю тебе, спи далі».

11:45 – 12:45 Молитовне об'єднання!

Я щиро молилася і вагалася, чи записувати це. Але Спаситель хоче, щоб я це записала.

Спаситель: «Пиши, дочко моя, твоя любов до Мене справжня. Я знаю Своїх дітей, які люблять Мене. Але їх дуже мало. Ти прагнеш разом зі Мною душ, бо любиш їх так, як Я їх люблю. Ти любиш мене, але ще не бачила мене зблизька. Але це має більшу цінність, що ти не бачиш мене, а все одно любиш. Це справжня і благородна любов, яка не може обманювати. Я дякую тобі, що ти поставила мене на перше місце. Цю душу я особливо винагороджу в небі».

Спаситель: «Моя люба донько, у світі справи йдуть недобре. Все висить на волосині, яка може обірватися в будь-яку мить. Я ще тримаю цю нитку, щоб вона не обірвалася. Війна ще більше посилюється. Моліться за мир у всіх церквах і домівках, щоб мир запанував у всіх серцях. Час для спасіння душ короткий, і ніхто, крім Мене, не може його продовжити. Моліться, щоб ще багато душ було врятовано. Я є вашим Спасителем і Ліком.

Тільки за допомогою мого ліків ви можете бути

врятовані». Я: «Що є твоїм ліком, мій Господи і

Боже?» Спаситель: «Любов. Вона є всім, моя дочко».

Я: «Я знову так багато написала. Чи справді я мушу писати так багато?»

Спаситель: «Пиши це щодня».

Я: «Так, Господи, дякую Тобі».

З 13:45 до 15:45 я молився Псалтирем у лісі.

18:30 – Свята Меса та Розарій у Роті

19.09.1992 - субота

З 8:00 до 10:00 –

молитовне зібрання!

Спаситель: «Пиши, дочко моя, я х о ч у це!

Ти – моя люба донько. Твій біль – це мій біль. Я врятую душі разом з тобою.

Сльози, які ти пролила, принеси мені в жертву».

Я: «Так, мій Господи, я приношу Тобі в жертву, щоб душі не потрапили у вічне прокляття. Мені так важко, коли знаєш, що так багато душ гине, а люди байдужі й сліпі. Вони бачать, але нічого не бачать. Яким же великим має бути гріх». Спаситель: «Моя люба донько, все зміниться».

Я: «Як, Господи, як все зміниться?»

Спаситель: «Останні стануть першими. Вони будуть моїм народом. Я — Отець бідних. Дочко моя, я хочу від тебе те, що ти маєш».

Я: «Я ж нічого не маю і я ніщо, все належить тобі». Я:

Спаситель благословив мене...

О 14:30 до мене завітав отець Буран, і я розповіла йому про рани, які я отримую. Я не була задоволена його вченнями. Він заперечував те, що мені сказав Спаситель.

З 16:15 до 19:45 я була в Роті в церкві, щоб молитися. Перша година була дуже виснажливою, оскільки в цей час у церкві хор проводив репетицію. Мені було боляче, що хор мусив репетирувати саме зараз, коли відбуваються сповідь і молитва на вервиці. Я молилася за ці наміри, за священників і за мир у всьому світі.

Я не вийшла з церкви через хор. Я залишилася в церкві і продовжувала молитися.

20.09.1992 Неділя

Вдома з 7:45 до 8:50 —

молитовне зібрання!

Спаситель: «Моя люба донько, рани, які ти отримаєш, будуть боліти. Цей біль пов'язаний з моєю любов'ю. Ти отримаєш благодать бути смиренною. Те, що сказав тобі священник з Мангайма, отець Буран, ти сама відчула, що це неправда. Кров, яка буде текти з тебе, — це моя кров. За цього священника ти повинна багато молитися. Вір у те, що я підказую тобі написати. Я твій духовний наставник».

Я: «Після розмови зі священником у мене кілька годин боліло серце. Що це означає?»

Спаситель: «Ці болі — це мої болі. Коли священник говорить неправду, ти відчуватимеш біль сильніше».

Я: «Можливо, тоді краще мовчати перед ними. Тоді вони не будуть так ображати тебе».

Спаситель: «Ти будеш говорити, коли я цього захочу».

Я: «Мій Господи і Боже, захисти мене від священників, які не вірять, що Ти справді, істотно, реально присутній у святих гостях — у плоті й крові, тілі й душі, божественності й людськості».

Спаситель: «Ти будеш світлом для нього. Напиши ще дещо, моя донько, ти отримаєш рани, як тільки настане для тебе відповідний час. Будь впевнена, ти їх отримаєш. Люби мене, моя донько. Мені подобається, як ти мене любиш. Моя люба донько, ще трохи терпіння, любові тобі не бракуватиме. Я дарую тобі любов, коли забажаю, бо мені належить обирати правильний час».

Я: «Мій любий Ісусе, я дякую Тобі від щирого серця».

Спаситель: «Будь обережна з тими, хто заздрить тобі. З цими людьми тобі доведеться особливо ладнати».

Я: «Як же це, Спасителю?»

Спаситель: «Нехай вони говорять, а ти мовчи. Тоді вони зрозуміють, що неправі».

Я: «Так, дорогий Ісусе, я зрозумів». Спаситель

благословив мене.

13:30 – Розарій та молитва.

15:30 вдома молився на вервиці та іншими молитвами за беатифікацію отця Піо.

18.30 – Розарій і Свята Меса в каплиці Рохуса. Наприкінці Меси місіонер виступив не дуже вдало. Я був розчарований і з великим болем пішов додому.

21.09.1992 – понеділок

8.15–9.45 Молитовне

об'єднання!

Я: «Вчора ввечері наприкінці Святої Меси місіонер зачитав лист, який, як стверджується, був затверджений єпископом та парохом Кессенхаймером. У листі йшлося про те, що віряни, які бажають приймати Святе Причастя лише від священників і відмовляються від мирян, перебувають у помилці.

Це був сильний удар, який мене зачепив і викликав занепокоєння.

Я: «Дорогий Спасителю, Ти сказав мені після Святої Меси, коли я запитав Тебе, чи сказав священник правду, що це була нісенітниця.

Я хочу ще раз запитати Тебе, чи правильно, що миряни роздають Святе Причастя».

Спаситель: «Дочко моя, запиши це. Я бажаю і вимагаю, щоб Святе Причастя приймалося з освячених рук священника. Це є правильний спосіб уділення Святого Причастя віруючим. Хто не дотримується цього, той мусить відповісти переді Мною. Дочко моя, продовжуй робити так, як досі, навіть якщо ти сама. Я з тобою, дочко моя».

Спаситель благословив мене.

Розарій і Свята Меса в Роті близько 18:30.

20.00 Молитовна група.

22.09.1992, вівторок

З 8:30 до 9:45 –

молитовне зібрання!

Спаситель: «Пиши, донько моя! Рани, які ти отримаєш, скоро з'являться, я знову скоротив час. Будь готова, донько моя».

Я: «Боже мій, що це означає, що вони скоро будуть?»

Спаситель: «Це не займе багато часу».

Я: «Мені ще щось записати?»

Спаситель: «Запиши щось зовсім інше. Я хочу, щоб ти прийняв усе так, як я хочу». Я: «Мій Господи і Боже, що ж це таке, чого ти хочеш?»

Спаситель: «Все, що на тебе чекає».

Я: «Як я маю розпізнати, що це від Тебе?»

Спаситель: «Ти впізнаєш це по моїй любові, дочко моя, ти мусиш прийняти це, подобається тобі це чи ні».

Я: «Мій любий Ісусе, мій Наречений, якщо Ти так кажеш, то я зроблю це! Навіть те, що мені не подобається, але я маю бути впевнена, що це від Тебе».

Я: «Господи, як довго мені ще писати?»

Спаситель: «Ще трохи, моя дочко. Напиши ще щось!» Я: «Так, мій Господи».

Спаситель: «Ти ще будеш випробувана».

Я: «Мій Господи і Боже, мій любий Ісусе, чому ти плачеш? З мого правого ока так швидко текли сльози, це надприродно. Що це означає?»

Спаситель: «Перед вами стоїть небезпека. Війна в Європі поширюється. Багато душ загине. Для них моє розп'яття було марним. Ти також марно страждатимеш за багатьох. Для мене це великий біль — втрачати душі через їхню непокору».

«Молись, донько моя, щоб, коли вони постануть перед моїм судом, вони відчували глибоке каяття, бо вони ще раз отримають можливість спастися. Я дарую їм ще стільки часу, щоб вони змогли прийняти рішення. Пекло жорстоке, донько моя, і все ж так багато хто потрапляє туди».

Я: «Дорогий Боже, я більше не можу писати, змилуйся наді мною».

Спаситель: «Ти відчуваєш біль разом зі мною. Я благословляю тебе, моя люба донько».

Спаситель благословив мене.

Розарій і Меса близько 18:30 у Роті.

23.09.1992 – середа

З 8:00 до 12:30 вдома

Я: «Я молилася щиро, інакше, ніж зазвичай».

Спаситель: «Дочко моя, я хочу, щоб ти писала. Сьогодні ти не повинна йти до Цонакеля. Я є твоїм Цонакелем».

Я: «Мені це написати?» Спаситель:

«Так, напиши це».

Я: «Я думав про корпоративний виїзд».

Спаситель: «Ти повинен туди піти. Але будь ласка, будь лагідним і смиренным, радій разом з ними». Я: «Дорогий Боже, якщо я звертаюся до Тебе так по-різному, чи це правильно?»

Спаситель: «Мені подобається, як ти мене називаєш. Моя донько, запиши це: біль, який ти відчуваєш, ти повинна терпіти з любов'ю».

Спаситель: «Ти вже казала мені це раніше».

Я: «Їх не можна зняти з тебе. Навіть свячена вода не може тобі допомогти. Не намагайся шукати ліки».

Я: «А якщо втрутяться лікарі?»

Спаситель: «Їм потрібна твоя згода». Я: «А якщо вони її отримають?»

Спаситель: «Вони все одно не зможуть тобі допомогти. Навпаки, бо тоді біль стане сильнішим. Ти будеш страждати за грішників. Ти мусиш зробити те, чого я від тебе вимагаю».

Я: «Дорогий Боже, я боюся, що заплутаюся і не матиму достатньо віри та витримки. Чи не з'явиться у мене страх перед людьми?»

Спаситель: «Усе це ти знову і знову віддаєш мені».

Я: «Дорогий Боже, у моєму серці знову палить».

Спаситель: «Це палаючий вогонь моєї любові. Ніхто, крім мене, не може його загасити».

Я: «Я була така щаслива весь ранок і змогла молитися в душі, як ніколи раніше. Мені підказувалися правильні слова, наче я була священником».

Спаситель: «Моя донько, це був я. Твій Ісус. Не ти, а я».

Я: «Це таке прекрасне відчуття, коли можна так глибоко молитися в душі, особливо до Небесного Отця, про що люди так часто забувають. Я також дивувалася, що з глибини мого серця виходить така цінна молитва. Я вірю, що Небесний Отець почув цю молитву».

Спаситель: «Моя донько, ти з любов'ю віддала мені все».

Я: «Господи, я нікому не можу розповісти, що вже чотири години перебуваю у зв'язку з Тобою, і не відчуваю, що це занадто. Шкода, що моя відпустка не триває довше. Дякую Тобі за те, що Ти сказав мені не їхати у відпустку».

Спаситель: «Моя люба донько, запиши це. Виконай моє бажання».

Я: «О, мій Господи, у тебе є бажання! Я виконаю це бажання, бо ти зі мною і тому що я люблю тебе».

Спаситель: «Так, я буду з тобою».

Я: «Любий Триєдиний Боже, ти маєш моє «так», хоча я ще не знаю, яке бажання я маю виконати. Моє серце не тремтить, а радіє, що ти мені зараз скажеш. Мій Господи і Боже, я покладаюся на тебе, що твоє бажання здійсниться».

Зараз 12:00, я з побожністю молилася «Ангел Господній» та «Отче наш» з розпростертими руками; я часто так роблю, коли молюся наодинці.

Після молитви я знову з'єднався зі Спасителем. Я: «Господи, яке бажання я маю виконати для Тебе?»

Я занурився в тишу і нічого не чув.

Я: «Що це має бути? Я знову з'єдналася і молилася до Святого Духа. Будь ласка, не дозволяй іншому духу втручатися, бо я довіряю Тобі. Скажи, що я маю написати».

Спаситель: «Пиши, дочко моя! Я можу творити в тобі все, що забажаю».

Я: «Мій Господи і Боже, Ти можеш творити в мені все, що забажаєш, і нехай це бажання здійсниться. О, мій любий Отче, чи можна відмовитися від любові?»

Чи відмовився Ти пожертвувати Свого єдиного Сина за нас, грішників? Чи відмовився Ти бути розп'ятим заради нашого спасіння? Чи відмовився Ти зійти на апостолів у вигляді вогняних язиків? Ти є Любов, і я віддаюся Тобі, бо Ти є моє вічне життя і блаженство».

Спаситель: «Ти приніс мені радість, щоб я міг творити все в тобі». Спаситель благословив мене.

Я втратив відчуття часу, з Спасителем ті чотири з половиною години, які я провів з Ним, минули так

короткі, як блискавка, і це незбагненно.

Тепер я розумію, коли хтось скаржиться, що навіть одна година в церкві для нього забагато, і це лише тому, що йому бракує любові.

19:00 Розарій та Свята Меса в каплиці Рохуса

24.09.92 - четвер

8.30 - 9.45 Об'єднання

Спаситель: «Пиши, дочко моя, я хочу, щоб ти.....»

Я думала, що я заплуталася.

Спаситель: «Дочко моя, ти не заплуталася. Я хочу, щоб ти щось зробила для мене. Віддай мені всі свої труднощі. »

Я гірко плакала і віддала Спасителю свої труднощі. Я вилила з себе свої проблеми і віддала їх Спасителю. Це неймовірно, але я відчула полегшення. Спаситель: «Бачиш, дочко моя, ти завжди маєш віддавати мені свої труднощі. Я вирішу їх усі за тебе».

Я попросила про знамення в церкві з певної причини . Спаситель : «Я даю тобі, дочко моя, знамення на те, що ти отримаєш рани».

Я: «Господи, чи побачать це й інші, чи тільки я?»

Спаситель: «Інші теж це побачать. Це станеться в церкві». Я: «Коли?»

Спаситель: «Будь готова, моя донько».

Я: «Мій Господи і Боже, як я дізнаюся, що це знак для ран?»

Спаситель: «Це станеться з тобою».

Я: «Чи відчуватиму я при цьому біль, страх чи радість?»

Спаситель: «Дочко моя, ти полюбиш мене ще більше. Будь спокійна, дочко моя. Я благословляю тебе». Спаситель благословив мене

18.30 Розарій і Свята Меса в Роті.

25.09.92 п'ятниця

Останній день моєї відпустки.

Молитовне об'єднання

Спаситель: «Пиши, дочко моя, я хочу.....»

Я відразу перервала Його і запитала:

«Але, будь ласка, дай мені зрозуміти, що це Ти. »

Спаситель: «Моя донько, це Я, твій Ісус.» Я:

«Так, мій Господи, чого Ти хочеш?»

Спаситель: «Я хочу почати з твого спокутного страждання. Будь готовий. Час уже настав». Я: «То я маю йти на корпоративний виїзд?»

Спаситель: «Ти маєш піти на корпоративний виїзд».

Я: «Але ж я маю працювати наступного тижня, а моя колега зараз хвора».

Спаситель: «Не турбуйся про завтрашній день».

Я: «Господи, ти маєш на увазі головний біль під спокутними стражданнями?»

Спаситель: «Я маю на увазі рани, які тобі будуть нанесені. У тебе дуже мало часу».

Спаситель продовжував:

«Пиши, дочко моя, ти ще отримаєш інші чесноти». Я: «Дорогий

Спасителю, які саме?»

Спаситель: «Витривалість у стражданні, щоб витримати біль. Я дарую тобі своє світло, щоб навіть сліпі побачили. Ти отримаєш цілющу силу».

Спочатку я не хотіла це писати, але потім почула:

Спаситель: «Дочко моя, напиши це. Ти отримаєш цілющу силу. Через дорогоцінну Кров спасаються душі. Завжди принось її в жертву Небесному Отцю. Це буде найбільшим засобом спасіння для душ. Моя дорогоцінна Кров буде текти з твоїх ран.

Моя донько, не розчаруй мене. Я твій Господь і Бог. Я дарую тобі за твої страждання багато радості та любові. Не дай іншим впливати на тебе. Ти повністю пов'язана зі мною дорогоцінною Кров'ю. Ніхто не може нас розлучити».

Я: «Мій Спасителю, чи мушу я ще щось написати?»

Спаситель: «Дочко моя, революція настане. У Європі політиків скинуть. Голод стане найбільшою з тяжких катастроф, що насуваються». Спаситель: «Покарання настало. Люди самі цього хотіли».

Я: «Мій Господи і Боже, хто бажає покарання?» Спаситель: «Люди, які захотіли Отця брехні».

Я: «Мій Господи і Боже, я готова, страждання спокути можуть початися. Але, Господи, нехай буде не моя воля, а Твоя. Зроби це, Господи, як Ти хочеш».

Спаситель: «Моя дочко, я так сильно люблю тебе, залишайся мені вірною».

Я: «Мій люблячий Батьку, я люблю Тебе більше, ніж будь-коли. Я міцно тримаюся за Твою руку».

Спаситель: «Я благословляю тебе, моя люба донько».

Спаситель благословив мене.

18:30 Розарій і Свята Меса в Роті.

26.09.92 — субота

Вдома — молитва — єднання —

Спаситель: «Сльози, які ти проливаєш, — це мої сльози. Ти любиш мене моєю любов'ю. Ти молишся про любов і отримуєш її. Моя донько, запиши це. Все, що ти написала, є документом для невірних. Бережи це добре, доки справжній священник не опублікує це. Не турбуйся про це.

Моя донько, ти ще маєш дещо записати». Я: «Так, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Моя люба донько, завжди будь радісною».

Я: «Коли відчуваєш біль, чи можна бути радісним?» Спаситель: «Любов, яку ти отримуєш, ти повинен передавати далі».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я так і зроблю». Я:

«Дорогий Боже, будь ласка, даруй мені лагідність». Спаситель: «Я дарую тобі її зараз, запиши це». Я: «Мій Господи і Боже, я дякую Тобі».

Спаситель: «Я люблю тебе, моя донько, і благословляю тебе. Я включаю в це благословення всі душі».

16.33 – 19.45 – Молитва – Сповідь – Свята Меса в червоному в церкві.

27.09.92 - неділя

6.30 – 8.15 за новим часом.

(Сьогодні вночі годинники перевели на годину назад.)

Спаситель: «Пиши, моя донько».

Я: «Так, мій любий душпастир, мій любий Ісусе».

Спаситель: «У твого чоловіка вчора було кілька нечистих духів».

Я: «Господи, можна було подумати, що це був серцевий напад. Але я змогла це розрізнити, коли дала йому свячену воду, благословила його і помолилася над ним. На його обличчі виступив піт. Потім йому стало краще. Відразу після цього він так потворно засміявся, як іноді уві сні, так, як я вже чула раніше. Це вже кілька разів траплялося під час їзди, але я молилася наполегливо і від щирого серця. Тепер він сидів за кермом у машині, щойно заїхав у двір і вже не міг вийти. Я нагадала чоловікові, що йому слід піти на сповідь, але він не хотів».

Спаситель: «Я допустив ці напади. Твій чоловік не хоче покаятися». Я: «Хто мені повірить, якщо він ходить до церкви в неділю?»

Спаситель: «Таких, хто ходить до церкви в неділю, багато. Моя донько, залиш усе Мені».

Я: «Дорогий Спасителю, пастор Фогт не може мені допомогти. Після вчорашньої сповіді мені було дуже важко. Пастор Фогт вважає, що я читаю книги. Я сказав йому, що в кожній книзі написано щось інше і що під час єднання я ніколи не маю при собі книг — ні вдома, ні на роботі. Я б також ніколи не наважився на таке.

Я також сказала пастору Фогту, що кров, яка буде текти з ран, буде кров'ю Спасителя. Він не вірить у це, так само як і отець Бурон з Мангайма».

Я: «Будь ласка, скажи мені щось про це, можливо, я все-таки написала щось неправильно».

Спаситель: «Моя донько, кров, яка буде текти з п'яти ран у тебе, буде моєю кров'ю. Це таємниця, яку я не відкриваю кожному.

Це моя кров, яку я проллю за вас. Моя донько, те, що тут незбагненне, походить від мене. Так воно є. Так воно залишається. Так воно буде.

Якби пастор Фогт міг тобі все пояснити, мені не треба було б бути твоїм духовним наставником. Моя люба донько, повір у це. Моя воля полягає в тому, щоб ти звертала увагу на все, що на тебе чекає». Я: «О, мій Господи і Боже, я ж слабка людина. Я така недосвідчена.

Сатана переслідує мене, як злісний пес. Я дякую Тобі, мій Господи і Боже, що він не може робити те, що хоче, а лише те, що Ти дозволяєш, інакше він би повністю заволодів світом, але світ належить Тобі».

Спаситель: «Дочко моя, ти написала правильно. Твоя душа готова до мого діяння. Тобі залишилося лише трохи почекати. Довірся мені. Ти під моїм захистом». Я: «А Пресвята Богородиця?»

Спаситель: «Там, де я, там і вона». Я:

«Мій любий Боже, я дякую Тобі».

Спаситель: «О, моя люба донько, як же зараз погано. У жодному столітті не було стільки сліпих, як зараз. Єресь засліпила душі. Єресь — це отрута змія. Ліком проти цієї отрути є лише я, моє дитя. Моя люба донько, ти мусиш ще щось записати. Мені від тебе потрібно...»

Я: «Дорогий Боже, що ж?»

Я: «Мій Господи і Боже, мій любий Ісусе, я віддаю Тобі свою свободу. Але не дай мені ніколи відокремитися від Тебе. Любий Боже, я віддав Тобі свою свободу, але до кінця цього не розумію. Чи можеш Ти мені щось про це розповісти?»

Спаситель: «Ти вільний лише в Мені!»

Я: «Так, мій Господи, тепер я розумію».

Спаситель: «Моя люба донько, я благословляю тебе».

Я вклонилася на коліна, і Спаситель благословив мене.

10.00 Меса в червоному.

13:00 Розарій і молитва. З 16:00

читання Біблії.

Близько 17:00 до мене прийшла Гедвіга. Вона розповіла мені «свою таємницю», яка мене дуже шокувала. Вона розповіла мені, що пан парох Фогт сфотографував міністрантів, усіх хлопчиків, голими ззаду. Ці фотографії нібито висять у ризниці та в альбомі одного хлопчика. Мати цього хлопчика не схвалює це і жахнулася, але мовчить.

Потім вона ще розповіла, що отця Вогта бачили біля штучного озера, як він смоктав груди міністранта і цілував йому вуха.

Потім мати поскаржилася, що пастор Фогт не відправляє дітей додому вчасно. Вони занадто довго залишаються у нього. Наскільки я знаю, він має найбільше міністрантів у всій околиці.

Оскільки я знаю, що пастор Фогт дуже сором'язливий і невпевнений у собі, я молилася за нього і молюся щодня, щоб він став хорошим священиком.

Гедвіга розповіла мені, що вона теж чула це від Зіти.

Коли Гедвіга пішла, я 50 разів прочитала «Санктус» на маленьких намистинах, а на великих — молитву до архангела Михаїла, «Магніфікат», «Глорія ін ексельсіс Део», «Отче наш», «Аве Марія» та «Глорія Патрі», а потім молитву за ворогів і екзорцизм.

Я була засмучена цією новиною і заплакала.

Найкраще я б хотіла відразу перестати ходити до церкви.

Я віддаю все в руки Божі. Можливо, це справа рук сатани.

О 21:00 я поїхала до Візенталя і писала щоденник разом з Маріон. Я довірилася Маріон і розповіла їй про отця Фогта. Вона сказала, що я нікому не повинна про це розповідати.

28.09.92 - понеділок

10:00 кабінет лікаря,
молитовне зібрання!

Спаситель: «Дочко моя, запиши: пастор Фогт піде». Я: «З Санкт-Леон-Рота?»

Спаситель: «Дочко моя, щось наближається до тебе!» Я:
«Господи, як мені це зрозуміти?»

Спаситель: «Моє діяння в тобі».

Я: «Мій Господи і Боже, я готова до Твого діяння і кажу «так»;

Я так сильно люблю Тебе, будь ласка, дай мені благодать, щоб я ніколи не казала Тобі «ні», навіть якщо мені щось не подобається. Будь ласка, дай мені лише усвідомити, що все це походить від Тебе. Я хочу зробити все для спасіння душ».

Спаситель: «Моя любя донько, ти завжди будеш впізнавати мою любов». Я: «Мій Господи і Боже, як же?»

Спаситель: «Я понесу тебе туди, куди захочу. Моя донько, запиши це». Я:
«Так, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Страждання, які ти отримуєш від мене, треба сприймати дуже серйозно. З цими стражданнями ти мусиш жити. Я не заберу їх у тебе, якщо ти про це попросиш».

Я: «Так, мій Господи, я зрозуміла, але любов все ж залишиться в мені?»

Спаситель: «Моя любя донько, вона залишиться з тобою навіки».

Я: «Дякую тобі, мій Господи і Боже. Роби зі мною, що хочеш, я належу Тобі. Господи, нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «Я благословляю тебе, моя любя донько». Спаситель благословив мене.

Відсьогодні Розарій починається вже близько 18.00, Свята Меса — близько 18.30, і я відвідала обидві в червоному.

О 20:00 – молитовна група.

На молитву приходять дедалі більше людей. Місця вже майже не вистачає. Наприкінці я сповідалася у отця Дохата щодо отця Фогта. Під час сповіді я запитала, що мені робити, бо я хочу йому допомогти, про нього розповідали.

Отець Дохат сказав, що я маю поговорити з отцем Фогтом про цю ситуацію.

Перш ніж поговорити з пастором Фогтом, я хотіла б спочатку поговорити зі Спасителем, бо мушу бути впевнена, що те, що сказав мені пастор Дохат, є правдою.

Якщо Спаситель погодиться зі мною, я зроблю те, що порадив мені пастор Дохат. Після молитовної групи пан Шмідт Роланд залишився у нас, щоб поговорити з моїм чоловіком. Я відчула, що на мого чоловіка напав нечистий дух. Мій чоловік зізнався мені, що таємно читав мій щоденник. Я була вражена, коли це почула. Я відразу сказала йому, що це гріх і що так робити не можна. Це не лише цікавість, а й непокора Богу. Я віддаю ці проблеми в руки Бога.

Відсьогодні я буду обережніше поводитися зі своїм щоденником. Я не хочу приховувати те, що мені говорить Спаситель, але це спочатку має перевірити священик, перш ніж це потрапить до друку. Роланд уже привіз книги отця Йоганеса з Ротенберга в Україну. Це ті книги, про які

Спаситель сказав, що вони

книги не є правильними. Я вже розповідав про це отцю Йогану, але він мені не повірив. Роланд робить те, що йому каже отець Йоган.

29.09.1992 - вівторок

10.00 у кабінеті лікарів

Молитовне зібрання!

Спаситель: «Моя любя донько, запиши: тобі не слід йти до отця Фогта, бо саме Я визначаю час, коли щось має статися. Я знаю серця всіх. Багато молись за священиків. Сатана зараз особливо сильний, і багато священиків піддаються його спокусам. Усю цю історію, про яку говорять щодо отця Фогта, залиш Мені».

Я: «Я думала про Родальбен!

1 жовтня буде встановлено небесний знак. Там будуть вшановувати дорогоцінну кров.

Спаситель: «Ти перевантажена».

Я: «Тож цього разу я не поїду до Родальбена, мені треба так багато писати».

Спаситель: «Так, пиши, донько».

Я: «Вчора я не говорила в молитовній групі. Дехто запитував, чому я сьогодні не говорила».

Спаситель: «Коли тобі слід говорити, Я підкажу тобі. Люди повинні зараз багато молитися. Використовуйте цей час для молитви. Молитва потрібна як ніколи раніше. Моя донько, ви вчора добре молилися. Небо раділо разом з вами. Ще багато хто приєднається до молитви. Моя донько, Мені подобається, як ти молишся разом із віруючими. Я дякую тобі за твої зусилля».

Я: «Люблячий Отче, я зараз відчуваю вогонь у своєму серці. Це дуже прекрасне відчуття».

Спаситель: «Моя донько, це моя любов».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже, за Твою любов».

Спаситель: «Ти багато витримуєш, моя донько».

Я: «Що це означає, що я можу багато витримати?»

Спаситель: «Це означає, що ти також можеш витримати багато страждань». Я: «О, нехай тільки багато душ буде врятовано».

Спаситель: «О, моя дочко, страждання спокути вже почалися». Я: «Але я цього не розумію».

Спаситель: «Ти вже все переносиш з моєю любов'ю. Будь готова до п'яти святих ран, які ти отримаєш».

Я: «Мій Господи і Боже, я готова, щоб Ти наклав на мене рани, коли забажаєш. Не дай мені довго страждати від спраги. Я дуже спрагла. Будь ласка, втамуй мою спрагу».

Спаситель: «Моя любя донько, я втамую твою спрагу, настав той час. Донько моя, я спраг разом із тобою!»

Спаситель благословив мене.

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

30.09.1992 – середа

10.00 у кабінеті лікаря –
молитовне зібрання!

Я дякую Спасителю за те, що вчора протягом усього дня я отримала стільки любові. Я відчуваю цю любов і досі. Так добре, коли немає турбот і проблем. Я хочу бути по-справжньому вільною з Богом.

Великий Боже, я славлю і хвалю Тебе та дякую Тобі за Твоє Царство, яке прийшло до мене. У такій ситуації ти любиш усе. Навіть ця похмура погода за вікном здавалася мені прекрасною. Любов не знає ненависті, у ній немає нічого потворного. О, мій Ісусе, як же добре любити Тебе. Мій Господи і Боже, що це за знак, що я отримую від Тебе стільки любові?» Спаситель: «Ця любов, яку ти отримуєш, є передвісником страждань, які ти зазнаєш. Спочатку ти повинен пізнати люблячого Бога, а потім ти пізнаєш і страждаючого Бога, і те, і інше є добрим».

Я: «Я вагався, чи писати».

Спаситель: «Запиши це. Гріх великий і тяжкий, він перевищив межі землі. Багато душ будуть спокутувати гріхи світу. Тож ти, моя донько, не сама. Кожна душа має пройти свій Хресний шлях. Лише небагато хто має такий Хресний шлях, як ти.

Моя дочко, ти отримала особливу благодать для цього хресного шляху. Це не твоя заслуга, це моя воля. І те, чого я хочу, я здійснию в тому, в кого я цього хочу. Все, що ти досі зробила для мене, я дуже ціную і винагороджу наприкінці хресного шляху. Твоя нагорода буде великою, якщо ти витримаєш до кінця».

Я: «А якщо я не витримаю до кінця?»

Спаситель: «Ти витримаєш до кінця. Ніхто більше не зможе нас розлучити».

Я: «О, моя кохана, я так сильно тебе люблю. Чи є щось прекрасніше, ніж бути з тобою?»

Спаситель: «Так повинні говорити всі. Ти — моя душа-спокута, яку я обрав».

Спаситель благословив мене.

О 12:00 я щиро молилася в каплиці і плакала, бо так багато душ гине. Спаситель: «Віддай мені все своє серце».

Я: «Я віддаю Тобі все своє серце, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Ти мені подобаєшся».

Я: «Дорогий Боже, Ти бачиш мене, але я не бачу Тебе, і все ж Ти мені подобаєшся, бо я люблю Тебе».

Спаситель: «Дочко моя, шлях, яким ти йдеш зі мною, стане жертвою для невірних, бо вони не знають любові».

Я: «Господи, будь ласка, даруй невірним благодать, щоб вони полюбили Тебе».

Спаситель: «Якщо вони захочуть її прийняти. Вони не дарують мені своє серце, як ти». Я: «Я просила про благодать для Вероніки, яка працює зі мною».

Спаситель: «Скажи їй, щоб вона теж віддала мені своє серце».

Я: «Так, Господи, я скажу їй це. Дякую Тобі, мій Господи і люблячий Отче».

18:00 Розарій та Свята Меса в Роті. Святу Месу відправив отець Фердинанд.

01.10.1992 - четвер

10:45 у кабінеті лікаря –
молитовне зібрання!

Спаситель: «Пиши, дочко моя, я бажаю від тебе суворого мовчання щодо п'яти ран».

Я: «Дорогий Боже, адже вже так багато хто знає».

Спаситель: «Але вони не знають, коли ти їх отримаєш». Я:

«Дорогий Боже, я ж теж цього не знаю».

Спаситель: «Але ти дізнаєшся».

Я: «Я буду мовчати про це. Будь ласка, дай мені благодать мовчати. Я хочу робити все так, як Ти хочеш».

Спаситель: «Сьогодні вночі ти отримаєш знаки на тілі». Я: «То мені завтра треба йти на роботу?»

Спаситель: «Ні».

Я: «Як я впізнаю, що вони від Тебе?» Спаситель: «Ти впізнаєш їх, коли вони з'являться».

Я: «Чи отримаю я від Тебе знак, якщо це станеться сьогодні вночі? Власне, Ти вже дав мені знак — палку любов, яку я зараз відчуваю, та приємний спокій і мир, які я зараз маю. Я згоден, якщо Ти хочеш, щоб сьогодні вночі на мені з'явилися рани. Будь ласка, не дай мені спрагнути. Я відчуваю, ніби всередині мене горить. Я зрозуміла, що це Твоя любов. Ти хочеш, щоб я любила Тебе так само, як я люблю Тебе. Мій Господи, нехай буде так, як Ти хочеш».

Спаситель: «Моя люба донько, мені подобається те, що ти написала. Я також можу це змінити, коли і як захочу. Моя донько, довір все мені».

15.00

Спаситель: «Моя донько, запиши: те, що ти мусиш витерпіти зі Мною цієї ночі, принеси в жертву Небесному Отцю за спасіння душ. Запиши, моя донько, слово в слово.

«Біль, який ти відчуєш сьогодні вночі, буде дуже сильним. Ти мусиш це витерпіти».

Я: «Господи, ти ще зі мною?»

Спаситель: «Так, я ще з тобою, я люблю тебе».

Я: «Ісусе, живий Сину Божий, чи мушу я ще щось знати?»

Спаситель: «Страждання означає «л ю б о в»».

Я: «Господи, чи зможу я це?» Спаситель:

«Зі мною — так».

Я: «Будь ласка, дай мені багато благодаті, щоб я могла любити».

Спаситель: «Якщо ти зі мною, тобі не бракуватиме любові. Моя донько, я даю тобі стільки любові, щоб ти могла страждати».

Спаситель благословив мене і сказав: «Іди з миром, моя люба донько».

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

02.10.19 92 П'ятниця – «Серце Ісуса»

10.00 кабінет лікаря

Молитовне об'єднання I

Я: «Мій Господи і Боже, коли я прокинулася сьогодні вранці, я відразу подумала, що зі мною нічого не сталося. З одного боку, я раділа, з іншого – думала, чи це не був той нечистий дух, який вчора ввечері намовляв мене. Потім я знову подумала, що там, де є любов, не може бути нечистого духа. Або Бог, або нечистий дух зі мною, бо Бог не ділить серце з іншими. Бог хоче мати серце цілком для себе. Так я дійшов висновку, що це була Божа воля, і так воно й сталося».

Я з'єднався з Спасителем. Я відчув тепло, спокій і відчув, що Спаситель зі мною.

Спаситель: «Моя люба донько, запиши: я відклав показ ран на інший час. Я так захотів. Не турбуйся через те, що так сталося. Я можу робити так, як хочу. Ти була готова, але час ще не настав. Це було чергове випробування. Не здавайся, все станеться у належний час».

Я: «Мій Господи, я могла б також повірити, що це був нечистий дух, адже нічого не сталося».

Спаситель: «Ви всі занадто поспішаєте з такими висновками. Ви вірите тільки в те, що бачите, а про інше не замислюєтеся».

Я: «Але що це інше?»

Спаситель: «Ви не можете розпізнати, що замислив диявол. Моя донько, я бачу все. Я знаю кожне серце, наскільки воно готове, щоб я міг щось з ним зробити».

Я: «Мій любий Ісусе, це означає, що я не була достатньо доброю або не була готова до цих страждань?»

Спаситель: «Це не твоя провина, моя донько. Все залежить від моєї волі. Не турбуйся, ти отримаєш ці рани.

Я: «Я молилася: «Будь ласка, дозволь мені залишитися в Твоєму серці, бо сьогодні п'ятниця Серця Ісуса. Я хочу залишитися у джерелі любові, у палаючому вогнищі любові».

Спаситель: «Дочко моя, твоє серце тепер є моїм серцем. Ти в мені. Люби мене, дочко моя». Я: «Але ж я люблю Тебе, Господи. Я також відчуваю вогонь любові в собі. Дякую Тобі за цю благодать».

Спаситель: «Іди з миром, моя донько». Я

подумала: «Сьогодні не буде благословення».

Спаситель: «Та ні, я благословляю тебе, моя донько». І Спаситель благословив мене.

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

Священики Фогт і Фердинанд разом відслужили Месу.

03.10.1992 – субота

8.00–10.00 Молитовне зібрання вдома!

Спаситель: «Пиши, донько моя, все, що ти пишеш, буде надруковано. Все, що ти пишеш, є моїм ділом. Сама ти нічого не можеш. Не сумнівайся, донько моя. Цим ти ображаєш мене».

Я: «Господи і Боже мій, прошу Тебе про прощення, будь милостивий і милосердний до мене, бідного грішника. Я відчуваю, ніби всі мене покинули, ніби я брехун.

І тоді до мене прийшли думки, ніби я збився зі шляху і став поганою людиною. Хоча я щодня еднаюся з Тобою і щотижня ходжу на сповідь.

Я відчував, що всі кращі за мене. Потім я знову повернувся до Тебе, бо Твоя любов сильніша, і без неї я не можу існувати, і я все більше і більше прагну любити Тебе. Я маю велике прагнення цієї любові. І я знову і знову прошу про цю любов.

Ця любов — як наркотик або опіум.

Ліки та мирські багатства не можуть її замінити.

Часто я відчуваю, ніби моє серце палає. Я відчуваю, як сильно я тебе кохаю, і все земне відходить від мене.

Тоді я запитую себе: чому ж я не в раю?

Оскільки я усвідомив, що Ти є Любов, я так сильно бажаю, щоб інші люди також це усвідомили.

Я також готовий страждати за них, щоб вони не загубилися.

Мій Господи і Боже, не моя, а Твоя воля нехай буде. Роби зі мною, що хочеш.

Не відривай мене від Твоєї любові.

Спаситель: «Моя люба донько. Твоя любов до Мене велика. Я ціную це в тобі. Твоя любов до Мене непохитна. Не турбуйся про людей, про те, що вони говорять. За все, що вони говорять, вони повинні відповісти перед Моїм судом. Кожне слово, що виходить із серця, — це слова, які вони посіяли. І те, що вони посіяли, вони й пожнуть.

Тому, моя донько, дбай про те, щоб ти могла добре пожинати. Зрештою, можна розпізнати, що від Мене, а що від нечистого духа.

Моя люба донько, я люблю тебе такою, яка ти є. Мені було приємно, що ти спочатку помолилася до моєї і твоєї Матері. Я прийняв усе, що ти їй сказала. Вона дуже тебе любить. Вона не залишить тебе саму. Більше довіряй їй».

Я: «Дякую тобі, мій Ісусе, я буду в майбутньому більше молитися до неї і більше довіряти їй. Я також хочу любити її так, як люблю тебе. Будь ласка, даруй мені благодать, щоб я могла любити її так само, як люблю тебе. Адже вона є моєю матір'ю і королевою».

Спаситель: «Дочко моя, ти щира. Мені дуже подобається твоя щирість. Я дарую тобі благодать, щоб ти любила її так само, як і мене. Моя люба дочко, я благословляю тебе зараз».

Спаситель щойно благословив мене.

10:15: мені зателефонував молодий чоловік із Планкштадта. Він був у понеділок у моїй молитовній групі. Він розповів мені, що вночі мав спокуси від диявола. Він висловив мені своє бажання! Він хоче стати католиком. Наразі він ще є протестантом. Я дав йому добру пораду. Він повинен піти до отця Світберта у Штіфтнойбурзі, щоб сповідатися.

З 16:30 до 19:50 молилася в церкві в Роті.

Я сповідався у отця Фогта. Він сказав мені, що я роблю все правильно, але не може мені допомогти. Я був вдячний за відпущення гріхів і розумію, що він не може мені допомогти.

Потім я помолвився за нього весь розарій.

О 21:15 зателефонував отець Гебхард Гейдер із Регенсбурга. Я розмовляв з ним понад 30 хвилин. Мені було дуже приємно. Я дякую Богові за те, що він зателефонував мені. Ми домовилися зустрітися через вісім днів, сьогодні, близько 18:30 у Регенсбурзі. Наприкінці він благословив мене та мою родину. Я одразу помолвився за нього, бо моє серце наповнилося великою радістю.

04.10.1992 - неділя

7.30 – 9.00

Молитовне зібрання!

Спочатку молитва перед статуєю Богородиці. Потім знову зібрання на кухні, де я отримала послання від Спасителя:

Спаситель: «Дочко моя, я бажаю, щоб ти писала. Я прийняв твою любов до мене. Це не лестошна любов».

Я: «Я маю це написати?»

Спаситель: «Так, пиши. Мені сподобалося, як ти сьогодні молилася. Продовжуй так само. Я радію, що ти йдеш до отця Гебхарда. Це також моє бажання. Я знову буду говорити до тебе через нього. Довіряй йому. Моя донько, я особливо радію, що ти прийняла ці страждання.

Випробування добігає кінця».

Я: «Дорогий Боже, поясни мені це детальніше».

Спаситель: «Ти випробувана, моя донько, за страждання, які ти отримаєш. Моя донько, продовжуй любити мене, як і раніше. Я дарую тобі ще більше своєї любові. Ти просиш дедалі більше, і я даватиму тобі дедалі більше».

Я: «Дорогий Боже, я ще хотіла б запитати тебе: вже кілька місяців я відчуваю біль у плечі та лівій руці. Ні мазі, ні сольові ванни не допомагають. Ці страждання від тебе, чи я можу лікуватися у лікарні у лікарів?»

Спаситель: «Навіть у лікарні тобі ніхто не зможе допомогти. Ці страждання походять від Мене. Вони є попередньою стадією тих страждань, які ще чекають на тебе».

Спаситель: «Ти віддала мені своє здоров'я, дочко моя».

Я: «Нехай буде так, як ти хочеш. Я приношу тобі ці страждання в жертву за навернення грішників і спасіння душ».

Спаситель: «Моя донько, бурі, що ще настануть, завдадуть великої шкоди. Моліться за ці наміри. Буде багато нових воєн. Люди стали байдужими. Вони не впізнали свого Отця. Вони віддали перевагу мирському, але мирське не може їх врятувати. Природа чинить опір своїм грішникам. Моя дочко, велика хвороба, яка спалахне, тільки починається. Ця хвороба охопить країни. Ліків від цієї хвороби немає. Вона забирає з собою і багатих, і бідних, і злих, і добрих.

Вона нападає на людей раптово. Ніхто з людей не може схватитися від неї або пощадити. Вона прийде туди, куди я захочу. Вона забере з собою багато народів землі. Я: «Чи має ця хвороба назву?»

Спаситель: «Це нова хвороба. Вона ще не має назви, але її отримає. Моя донько, ти мусиш багато молитися».

Я: «Чи можу я прочитати це своїй молитовній групі?»

Спаситель: «Книгу треба написати якнайшвидше, тоді всі зможуть прочитати. Якщо ти їм щось скажеш зараз, вони не повірять. Вони чують лише те, що говорить більшість людей, вони повірять лише тоді, коли побачать. Віра їхня поверхнева і не має коренів».

Я: «Дорогий Боже, я більше не можу писати. Будь ласка, пробач мені».

Спаситель благословив мене.

10.00 Свята Меса в Роті, в церкві було мало людей

13:00 – Розарій та молитва.

05.10.1992 – понеділок

9.00 у кабінеті лікаря –
молитовне зібрання!

З самого ранку у мене сильний головний біль. Я сказала Спасителю, що присвячую його наверненню грішників і спасінню душ. Я також сказала, що йому не потрібно знімати цей біль. Після цього я з'єдналася зі Спасителем. Тепер я відчувала тепло в своєму серці. Це приємне відчуття. Відчувається, що Господь зі мною.

Спаситель: «Так, дочко моя, я з тобою. За душі потрібно багато спокутувати. Дочко моя, мені потрібно від тебе...»

Я: «Мій Господи і Боже, мій любий Ісусе. Я даю Тобі те, що Тобі потрібно, хоча я не знаю, що саме Ти від мене потребуєш».

Спаситель: «Моя донько, мені потрібний твій зір». Я:
«Що це означає?»

Спаситель: «Ти деякий час не зможеш бачити». Я:
«Любий Боже, чи я тоді буду сліпою?» Спаситель:
«Не духовно сліпою».

Я: «О, мій Господи, це ж буде дуже важко».

Спаситель: «Я буду з тобою».

Я: «Так, мій Господи, ти можеш забрати моє зір. Коли це станеться? Це буде до нанесення чи після нанесення ран? Чи можу я це знати?»

Спаситель: «Моя дочко, це станеться тоді, коли я цього захочу».

Я: «Так, мій Господи і Боже, нехай це станеться тоді, коли ти захочеш». Я думала, що у мене немає нікого, хто б мене утримував.

Спаситель: «У тебе буде хтось».

Я: «Чи триватиме ця сліпота довго?»

Спаситель: «Певний час».

Я: «Але Ти вимагаєш від мене занадто багато». Спаситель: «Це для твого прогресу».

Я: «Дорогий Боже, якщо Ти зі мною, мені не треба турбуватися. Ти тоді подбаєш про мене».

Спаситель: «Так і має бути».

Я: «Так, мій Господи, я згодна». Спаситель: «Я благословляю тебе, моя дочко».

Спаситель благословив мене.

11:45 – дорогий Боже, будь ласка, забери мої турботи про те, що я можу осліпнути. Я не хочу думати про те, як це буде.

Спаситель: «Моя люба донько, я візьму це на себе». Я: «Мій Господи і Боже, я дякую Тобі».

18:00 Розарій і Свята Меса в Роті.

20.00 Молитовна група!

06.10.1992 – вівторок

9:00 у кабінеті лікаря – молитовне зібрання!

Спаситель: «Пиши, моя люба донько, я хочу, щоб ти писала. Мені приємно, що ти звернулася до мене. Твоє серце зараз сповнене любові. Моя донько, цю любов ніхто не зможе у тебе відібрати, хіба що ти сама на це даси згоду. Будь обережною».

Я: «Мій люблячий Отче, мій люблячий Святий Духу, мій люблячий Ісусе. Я прошу Тебе про милість. Збережи мені любов, яку Ти мені дав. Не дозволяй мені вести марні розмови. Дозволь мені говорити і мовчати, коли Ти хочеш. Дозволь мені любити там, де мій дух чинить опір. Дозволь мені любити всіх Твоїм серцем, яке є таким палаючим вогнем любові. Дозволь мені спочатку шукати помилки в собі, перш ніж судити інших».

Спаситель: «Моя дочко, ти говориш від щирого серця, яке належить мені. Моя люба дочко, на тебе чекає щось».

Я: «Мій Господи і Боже, чи засмучує мене це? Але я не знаю, що саме. Будь ласка, скажи мені. » Тоді я помолилася: «Прийди, Святий Духу, прийди через непорочне Серце Марії, Твоєї такої улюбленої Нареченої, і скажи мені, що я маю написати. Я готова написати те, що Ти мені підкажеш. Чи буду я засмучена, чи ні, я зроблю те, що Ти хочеш».

Я все ще нічого не чула.

Я: «Говори, мій Господи і Боже, твоя слугиня слухає».

Спаситель: «На тебе чекає багато смутку».

Я: «Мій любий Боже, що означає «багато»?»

Спаситель: «Моя дочко, ти мусиш все витерпіти. Молись за свою родину».

Я: «Мій Господи і Боже, спаси їх усіх, я люблю їх. Будь ласка, не дай нікому загинути». Спаситель: «Моя дочко, вони не хочуть навернутися».

Я: «Господи, я готова страждати за них, але тільки якщо Ти цього хочеш. Адже Ти знаєш їхні серця, а я — ні».

Спаситель: «Моя люба донько, мені подобається те, що ти сказала. Все буде так, як я хочу. Моя люба донько, запиши ще дещо. Незабаром у Сербії розпочнеться війна. Молись, щоб ворог ослаб».

Я: «Я буду молитися за ці наміри».

Я: «Мій Господи і Боже, коли я вчора в молитовній групі стояла перед Тобою на колінах і молилася до Тебе, у моєму серці постійно горів вогонь. Він був досить сильним. Мені здавалося, що я горю зсередини».

Спаситель: «Моя донько, це був Я».

Я: «Дорогий Боже, чи має це для мене якесь значення?»

Спаситель: «Щоб ти зміг витримати той смуток, який на тебе чекає. Я винагороджую своїх дітей щедрою нагородою за добрі справи».

Спаситель благословив мене.

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

07.10.1992 – середа

8.15 у кабінеті лікаря –
молитовне зібрання!

Спаситель: «Ти – моя перлина, моя донько».

Я: «Господи, я вже колись це писала».

Спаситель: «Напиши це, твої турботи – це мої турботи, моя донько».

Я: «Чи моя душа настільки чиста, що Ти можеш називати її коштовністю?» Спаситель: «Так, моя донько».

Я: «У мене таке прекрасне відчуття. Я вірю, що чистота душі — це Царство Боже». Спаситель: «Маючи чисту душу, я можу робити все, що забажаю».

Спаситель: «Дочко моя, запиши: зі сліпотою все так. Ти будеш бачити своїм серцем. Ти побачиш більше, ніж інші люди своїми очима.

Зір очей є земним, а світло серця — небесним. Це світло можу дати тільки Я. Тому жоден лікар тобі не повірить. Все, що ти побачиш, ти мусиш розповісти.

Священик запише це. Не ти будеш говорити, а я буду говорити за тебе. Моя дочко, будь переконана, що світло в серці цінніше за зір».

Я: «Господи, тепер я краще це розумію. Дякую Тобі, що Ти мені це сказав». Спаситель: «Дочко моя, мені ще щось від тебе потрібно».

Я: «Так, мій Господи, якщо я можу тобі це дати, ти можеш це мати».

Спаситель: «Мені потрібні твої руки. Я буду зцілювати душі твоїми руками». Я: «О, мій Господи, що ти все це робиш зі мною. Я навіть уявити собі такого не можу».

Але якщо Ти в мені, то я вірю, що таке може статися. Господи, не моя воля, а Твоя воля нехай буде. Якщо йдеться про спасіння душ, Ти вже маєш мої руки».

Спаситель: «Дочко моя, це було те, чого мені ще бракувало від тебе. Зцілення відбудуться тоді, коли я цього захочу. А не тоді, коли цього захочуть люди».

Господь благословив мене і сказав:

«Іди з миром, дочко моя, і май довіру до Мене».

19.00 Розарій і Свята Меса в каплиці Рохуса.

08.10.1992 – четвер

Архів 10:15

Молитовне зібрання!

Спаситель: «Пиши, дочко моя, настала тиша».

Я: «Ісусе, Сине Бога Живого, мій Наречений, що мені писати?» Спаситель: «Пиши, дочко моя, слово за словом».

Я: «Так, мій Господи».

Спаситель: «Рани, які ти отримаєш, прийдуть несподівано». Я: «Тож я не знатиму дня чи години, коли вони прийдуть?» Спаситель: «Моя дочко, це вирішую я».

Я: «Тоді я ще можу поїхати до Регенсбурга?»

Спаситель: «Так, ти ще можеш поїхати. Моя донько, сатана зараз дуже сильний. Він нічого не зможе тобі зробити, якщо ти залишишся сильною. Він зробить усе, щоб ти не писала. Моя донько, старайся і пиши далі. Він скоро буде переможений. Не всі мої діти слухають його.

Ця невелика кількість моїх дітей переможе його».

Я: «Чи мушу я ще щось записати?»

Спаситель: «Так, запиши ще дещо. Влада готова поговорити з тобою. Уважно слухай мій голос. Дочко моя, дотримуйся того, що ти написала. Я з тобою. Я присоромлю великих. Великих буде просіяно».

Я: «Хто ці великі?»

Спаситель: «Політики та єпископи, вони відповідальні за хаос у цьому світі. Пиши, донько моя, я вимагаю від тебе, щоб ти пішла до священника, пастора Фогта. Скажи йому, щоб він разом із віруючими молився на вервиці перед Святою Месою. Скажи йому, я вимагав цього».

Я: «А якщо він скаже, що не може?»

Спаситель: «Це залиш мені».

Я: «Дорогий Боже, коли ти хочеш, щоб я пішла до нього?»

Спаситель: «Іди до нього ще сьогодні».

Я: «Чи маю я сказати йому ще щось, крім того, що він має молитися на вервиці?» Я не отримав відповіді.

Я: «Так, мій Господи і Боже, я ще сьогодні піду до нього і скажу те, що Ти мені сказав».

По дорозі до Рота я помолився на вервиці за священника.

О 16:10 коротко помолився в церкві в Роті.

О 16:15 я був у пастора Фогта.

Я сказав йому, чого Спаситель від нього вимагає.

Він знову повторив те саме: «Як я маю впоратися з міністрантами?» Я сказав йому: «У Бога все можливо».

Я ще сказав йому: «На їхньому місці я зробив би те, чого від них вимагає Спаситель». Він відчував внутрішнє занепокоєння. Йому це не подобалося. Це було видно й по його обличчю. Я ще попросив у нього благословення, а потім пішов.

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

Наприкінці Меси пастор Фогт помолився одну десятку Розарію перед Пресвятими Дарами.

09.10.1992 —

п'ятниця в кабінеті
лікаря, молитовне
зібрання!

Спаситель: «Дочко моя, будь обережна, нічого з того, що ти написала, не давай читати жодному єпископу. Ти можеш їм розповісти, але писання ти повинна зберегти. Коли книга буде надрукована, тоді вони зможуть її прочитати. Пиши, дочко моя, отець Гебхард Гейдер буде говорити до тебе те, що я йому підкажу. Роби те, що він тобі скаже. Це моя воля.

Я: «Так, мій Господи і Боже, я це зроблю. Дорогий Боже, я хотів би ще запитати Тебе, чи правильно я вчинив, сказавши це пастору Фогту?»

Спаситель: «Моя донько, початок хороший».

Я: «Я запитала Спасителя, чи не має Він мені нічого сказати, що я маю передати пастору Гебарду Гейдеру».

Спаситель: «Так! Ти можеш сказати йому, що все, що він зробив досі, було моєю волею. Скажи йому ще одне: його робота мені подобається. Робота, яку він виконав досі, є доброю».

Я: «Дякую тобі, мій Господи і Боже, я все йому передам».

Я: «Дорогий Боже, я відчуваю щось дуже гаряче в своєму серці. Чи це мені тільки здалося?»

Спаситель: «Ні, дочко моя, це моя благодать. Це мій дар для тебе».

Я: «Дорогий Боже, якщо Ти даруєш мені такий подарунок, напевно, на мене чекає щось особливе. Мій Господи, я хочу ще більше цієї любові для священників».

Спаситель: «Дочко моя, мені подобається те, що ти сказала.

Проси багато любові для священників. Моя донько, я люблю тебе, запиши це».

Мій любій Ісусе, я зараз так сильно Тебе люблю. Ця любов у мені сильніша, ніж зазвичай. Дякую Тобі, мій Господи і Боже, за стільки благодаті, яку Ти мені дарував. Спаситель благословив мене і сказав: «Іди з миром, моя люба донько».

18:00 Розарій і Свята Меса в Роті.

10.10.1992 Субота

07:00 Свята Меса в каплиці Рохуса

11:30–12:00 вдома – молитовне зібрання!

Спаситель: «Слухай уважно, дочко моя, я дарую тобі на певний час свою благодать зцілювати». Я: «Ні, Господи, чи я щось неправильно почула? Будь ласка, скажи мені ще раз».

Спаситель повторив те саме вдруге. Я цього не розумію. Мені це не подобається, бо я ніщо».

Спаситель: «Я зцілю тебе».

Я: «Мій Господи і Боже, яке це буде зцілення?»

Спаситель: «Ці зцілення залиш мені. Ти – мій інструмент, моя донько. Пиши, моя донько, мені дуже подобається те, як ти поводишся з людьми».

Я: «Дорогий Боже, деякі люди кажуть мені, що я сувора».

Спаситель: «Моя дочко, не слухай інших, я хочу, щоб ти залишалася такою, як є». Я:

Спаситель благословив мене.

11.10.1992 Неділя

8:00 Парковка «Дунай — Регенсбург» у кемпері «Salve Regina».

Молитовне об'єднання!

Спаситель: «Пиши, донько моя. Я хочу, щоб ти писала».

Я: «Я не знаю, що Спаситель хоче мені зараз сказати. Я чекаю на слово. Слово не приходить відразу. Я деякий час пробула в тиші».

Спаситель: «Отець Гебхард Гейдер ще сьогодні з тобою. Потім він прийде до мене». Я: «То це я востаннє з ним разом?»

Спаситель: «Так».

Я: «Але це дуже важко для мене. Я плакала. Мій Господи і Боже, тоді у мене більше не буде священика».

Спаситель: «Моя донько, один прийде до Рота».

04.10.1992 – неділя

7:30 – 9:00

Молитовне зібрання!

Спочатку молитва перед статуєю Богородиці.

Потім знову зібралися на кухні, де я отримала послання від Спасителя: Спаситель: «Дочко моя, я бажаю, щоб ти писала. Я прийняв твою любов до мене. Це не лестощна любов».

Я: «Я маю це написати?»

Спаситель: «Так, пиши. Мені сподобалося, як ти сьогодні молилася. Продовжуй так. Я радію, що ти йдеш до отця Гебхарда. Це також моє бажання. Я знову буду говорити до тебе через нього. Довірай йому. Моя донько, я особливо радію, що ти прийняла ці страждання.

Випробування добігає кінця».

Я: «Дорогий Боже, поясни мені це детальніше».

Спаситель: «Ти випробувана, моя донько, за страждання, які ти отримаєш. Моя донько, продовжуй любити мене, як і раніше. Я дарую тобі ще більше своєї любові. Ти просиш дедалі більше, і я даватиму тобі дедалі більше».

Я: «Дорогий Боже, я ще хотів би запитати Тебе: вже кілька місяців я відчуваю біль у плечі та лівій руці. Ні мазі, ні сольові ванни не допомагають. Чи це страждання від Тебе, чи я можу звернутися до лікарів у лікарні, щоб вони мене вилікували?»

Спаситель: «Навіть у лікарні тобі ніхто не допоможе. Ці страждання від мене. Вони є попередньою стадією тих страждань, які ще чекають на тебе».

Спаситель: «Ти віддала мені своє здоров'я, моя донько».

Я: «Нехай буде так, як Ти хочеш. Я приношу Тобі ці страждання в жертву за навернення грішників і спасіння душ».

Спаситель: «Дочко моя, бурі, що ще настануть, завдадуть великої шкоди. Моліться за ці наміри. Буде багато нових воєн. Люди стали байдужими. Вони не впізнали свого Отця. Вони віддали перевагу мирському, але мирське не може їх врятувати. Природа чинить опір своїм грішникам. Моя донько, велика хвороба, яка спалахне, тільки починається. Ця хвороба охопить країни. Ліків від цієї хвороби немає. Вона забирає з собою і багатих, і бідних, і злих, і добрих.

Вона раптово нападає на людей. Ніхто з людей не може сховатися від неї або уникнути її. Вона приходить туди, куди я хочу. Вона забере з собою багато народів землі. Я: «Чи має ця хвороба назву?»

Спаситель: «Це нова хвороба. Вона ще не має назви, але її отримає. Моя донько, ти мусиш багато молитися».

Я: «Чи можу я прочитати це своїй молитовній групі?»

Спаситель: «Цю книгу треба написати якнайшвидше, тоді всі зможуть її прочитати. Якщо ти їм щось скажеш зараз, вони не повірять. Вони чують лише те, що говорить більшість людей; вони повірять лише тоді, коли побачать це. Віра їхня поверхнева, і не має коренів».

Я: «Дорогий Боже, я більше не можу писати. Будь ласка, пробач мені». Я:

Спаситель благословив мене...

10:00 Свята Меса в Роті, в церкві було мало людей

13:00 – Розарій та молитва.

05.10.1992 – понеділок

9.00 у кабінеті лікаря –
молитовне зібрання!

З самого ранку у мене сильний головний біль. Я сказав Спасителю, що приношу його в жертву за навернення грішників і спасіння душ. Я також сказав, що Йому не потрібно знімати цей біль. Після цього я з'єдналася зі Спасителем. Тепер я відчувала тепло в своєму серці. Це приємне відчуття. Відчувається, що Господь зі мною.

Спаситель: «Так, моя дочко, я з тобою. За душі треба багато спокутувати. Моя дочко, мені потрібно від тебе...»

Я: «Мій Господи і Боже, мій любий Ісусе. Я даю Тобі те, що Тобі потрібно, хоча я не знаю, що саме Ти хочеш від мене».

Спаситель: «Моя дочко, мені потрібне твоє зір». Я: «Що це означає?»

Спаситель: «Ти деякий час не зможеш бачити». Я: «Дорогий Боже, то я тоді осліпну?» Спаситель: «Не духовно».

Я: «О, мій Господи, це ж буде страшно». Спаситель: «Я буду з тобою».

Я: «Так, мій Господи, ти можеш забрати мій зір. Коли це станеться? Це буде до нанесення чи після нанесення ран? Чи можу я це знати?»

Спаситель: «Моя донько, це станеться тоді, коли я цього захочу». Я: «Так, мій Господи і Боже, нехай це станеться тоді, коли ти цього захочеш».

Я думала, що у мене немає нікого, хто б мене доглядав.

Спаситель: «У тебе буде хтось».

Я: «Чи триватиме ця сліпота довго?»

Спаситель: «Певний час».

Я: «Але ти вимагаєш від мене занадто багато». Спаситель: «Це для твого зростання».

Я: «Дорогий Боже, якщо Ти зі мною, мені не треба турбуватися. Ти тоді подбаєш про мене».

Спаситель: «Так і має бути».

Я: «Так, мій Господи, я згодна». Спаситель: «Я благословляю тебе, моя донько».

Я: Спаситель благословив мене...

11:45 – дорогий Боже, будь ласка, забери мої турботи про те, що я можу осліпнути. Я не хочу думати про те, як це буде.

Спаситель: «Моя люба донько, я візьму це на себе». Я: «Мій Господи і Боже, я дякую Тобі».

18:00 Розарій і Свята Меса в Роті.

20:00 Молитовна група!

06.10.1992 – вівторок

9:00 у кабінеті лікарів —
молитовне зібрання!

Спаситель: «Пиши, моя люба донько, я хочу, щоб ти писала. Мені радісно, що ти звернулася до мене. Твоє серце зараз сповнене любові. Моя донько, цю любов ніхто не може у тебе забрати, хіба що ти сама на це даси згоду. Будь обережною».

Я: «Мій люблячий Отче, мій люблячий Святий Духу, мій люблячий Ісусе. Я прошу Тебе про милість. Збережи мені любов, яку Ти мені дав. Не дозволяй мені вести марні розмови. Дозволь мені говорити і мовчати, коли Ти хочеш. Дозволь мені любити там, де мій дух чинить опір. Дозволь мені любити всіх Твоїм серцем, яке є таким палаючим вогнем любові. Дозволь мені спочатку шукати помилки в собі, перш ніж судити інших».

Спаситель: «Моя донько, ти говориш від щирого серця, яке належить мені. Моя люба донько, на тебе чекає щось».

Я: «Господи і Боже мій, чи засмучує мене це? Але я не знаю, що саме. Будь ласка, скажи мені. »
Тоді я помолилася: «Прийди, Святий Духу, прийди через непорочне Серце Марії, Твої такої улюбленої Нареченої, і скажи мені, що я маю написати. Я готова написати те, що Ти мені підкажеш. Чи буду я засмучена, чи ні, я зроблю те, що Ти хочеш».

Я все ще нічого не чула.

Я: «Говори, мій Господи і Боже, твоя слугиня слухає».

Спаситель: «На тебе чекає багато смутку».

Я: «Мій любий Боже, що означає «багато»?

Спаситель: «Моя донько, ти мусиш все витерпіти. Молись за свою родину».

Я: «Мій Господи і Боже, спаси їх усіх, я люблю їх. Будь ласка, не дай нікому загинути». Спаситель: «Моя донько, вони не хочуть навернутися».

Я: «Господи, я готова страждати за них, але тільки якщо Ти цього хочеш. Адже Ти знаєш їхні серця, а я — ні».

Спаситель: «Моя люба донько, мені подобається те, що ти сказала. Все буде так, як я хочу. Моя люба донько, запиши ще дещо. Незабаром у Сербії розпочнеться війна. Молись, щоб ворог ослаб».

Я: «Я буду молитися за ці наміри».

Я: «Мій Господи і Боже, коли я вчора в молитовній групі стояла перед Тобою на колінах і молилася до Тебе, у моєму серці постійно горів вогонь. Він був досить сильним. Мені здавалося, що я горю зсередини».

Спаситель: «Моя донько, це був Я».

Я: «Дорогий Боже, чи має це для мене якесь значення?»

Спаситель: «Щоб ти зміг витримати горе, яке на тебе чекає. Я винагороджую своїх дітей щедрою нагородою за добрі справи».

Я: Спаситель благословив мене...

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

07.10.1992 – середа

8:15 у кабінеті лікаря –
молитовне зібрання!

Спаситель: «Ти – моя перлина, моя донько».

Я: «Господи, я вже колись це писала».

Спаситель: «Напиши це, твої турботи – це мої турботи, моя донько».

Я: «Чи моя душа настільки чиста, що Ти можеш називати її

коштовністю?» Спаситель: «Так, моя донько».

Я: «У мене таке прекрасне відчуття. Я вірю, що чистота душі — це Царство Боже». Спаситель:
«Маючи чисту душу, я можу робити все, що забажаю».

Спаситель: «Дочко моя, запиши: зі сліпотою все так. Ти будеш бачити своїм серцем. Ти побачиш
більше, ніж інші люди своїми очима.

Зір очей є земним, а світло серця — небесним. Це світло можу дати тільки Я. Тому жоден
лікар тобі не повірить. Все, що ти побачиш, ти мусиш розповісти.

Священик запише це. Не ти будеш говорити, а я буду говорити за тебе. Моя дочко, будь
переконана, що світло в серці цінніше за зір».

Я: «Господи, тепер я краще це розумію. Дякую Тобі, що Ти мені це сказав». Спаситель:
«Дочко моя, мені ще щось від тебе потрібно».

Я: «Так, мій Господи, якщо я можу тобі це дати, ти можеш це мати».

Спаситель: «Мені потрібні твої руки. Я буду зцілювати душі твоїми руками». Я: «О, мій
Господи, що ти все це робиш зі мною. Я навіть уявити собі такого не можу».

Але якщо Ти в мені, то я вірю, що таке може статися. Господи, не моя воля, а Твоя воля нехай
буде. Якщо йдеться про спасіння душ, Ти вже маєш мої руки».

Спаситель: «Дочко моя, це було те, чого мені ще бракувало від тебе. Зцілення відбудуться тоді,
коли я цього захочу. А не тоді, коли цього захочуть люди».

Господь благословив мене і сказав:

«Іди з миром, дочко моя, і май довіру до Мене».

19.00 Розарій і Свята Меса в каплиці Рохуса.

08.10.1992 – четвер

Архів 10:15

Молитовне зібрання!

Спаситель: «Пиши, дочко моя, настала тиша».

Я: «Ісусе, Сине Бога Живого, мій Наречений, що мені писати?» Спаситель: «Пиши,
дочко моя, слово за словом».

Я: «Так, мій Господи».

Спаситель: «Рани, які ти отримаєш, прийдуть несподівано». Я: «Тож я не
знатиму дня чи години, коли вони прийдуть?» Спаситель: «Моя дочко, це
вирішую я».

Я: «Тоді я ще можу поїхати до Регенсбурга?»

Спаситель: «Так, ти ще можеш поїхати. Моя донько, сатана зараз дуже сильний. Він нічого не
зможе тобі зробити, якщо ти залишишся сильною. Він зробить усе, щоб ти не писала. Моя
донько, старайся і пиши далі. Він скоро буде переможений. Не всі мої діти слухають його. Ця
невелика кількість моїх дітей переможе його».

Я: «Чи мушу я ще щось записати?»

Спаситель: «Так, запиши ще дещо. Влада готова поговорити з тобою. Уважно слухай мій голос. Дочко моя, дотримуйся того, що ти написала. Я з тобою. Я присоромлю великих. Великих буде просіяно».

Я: «Хто ці великі?»

Спаситель: «Політики та єпископи, вони відповідальні за хаос у цьому світі. Пиши, донько моя, я вимагаю від тебе, щоб ти пішла до священика, пастора Фогта. Скажи йому, щоб він разом із віруючими молився на вервиці перед Святою Месою. Скажи йому, я вимагав цього».

Я: «А якщо він скаже, що не може?»

Спаситель: «Це залиш мені».

Я: «Дорогий Боже, коли ти хочеш, щоб я пішла до нього?»

Спаситель: «Іди до нього ще сьогодні».

Я: «Чи маю я сказати йому ще щось, крім того, що він має молитися на вервиці?» Я не отримав відповіді.

Я: «Так, мій Господи і Боже, я ще сьогодні піду до нього і скажу те, що Ти мені сказав».

По дорозі до Рота я помолився на вервиці за священика.

О 16:10 коротко помолився в церкві в Роті.

О 16:15 я був у пастора Фогта.

Я сказав йому, чого Спаситель від нього вимагає.

Він знову повторив те саме: «Як я маю впоратися з міністрантами?» Я сказав йому: «У Бога все можливо».

Я ще сказав йому: «На їхньому місці я зробив би те, чого від них вимагає Спаситель». Він відчував внутрішнє занепокоєння. Йому це не подобалося. Це було видно й по його обличчю. Я ще попросив у нього благословення, а потім пішов.

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

Наприкінці Меси пастор Фогт помолився одну десятку Розарію перед Пресвятими Дарами.

09.10.1992 –

п'ятниця У кабінеті

лікаря – молитовне

зібрання!

Спаситель: «Дочко моя, будь обережна, нічого з того, що ти написала, не давай читати єпископам. Ти можеш їм розповідати, але писання ти повинна зберігати. Коли книга буде надрукована, тоді вони зможуть її прочитати.

«Напиши, донько, отець Гебхард Гейдер скаже тобі те, що я йому підкажу. Роби те, що він тобі скаже. Це моя воля».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я так і зроблю. Дорогий Боже, я ще хотіла б запитати тебе, чи правильно я вчинила, сказавши це пастору Фогту?»

Спаситель: «Дочко моя, початок хороший».

Я: «Я запитала Спасителя, чи не має Він мені нічого сказати, що я маю сказати пастору Гебарду Гейдеру».

Спаситель: «Так! Ти можеш сказати йому, що все, що він зробив досі, було моєю волею. Скажи йому ще одне: його праця мені подобається. Те, що він зробив досі, — добре».

Я: «Дякую тобі, мій Господи і Боже, я все йому передам».

Я: «Дорогий Боже, я відчуваю щось дуже гаряче в своєму серці. Чи це мені тільки здалося?»

Спаситель: «Ні, моя дочко, це моя благодать. Це мій подарунок для тебе».

Я: «Дорогий Боже, якщо Ти даруєш мені такий подарунок, напевно, на мене чекає щось.

Мій Господи, я хочу ще більше цієї любові для священиків».

Спаситель: «Дочко моя, мені подобається те, що ти сказала. Проси про велику любов для священиків. Дочко моя, я люблю тебе, запиши це».

Я: «Мій любий Ісусе, я зараз так сильно люблю Тебе. У мені більше любові, ніж зазвичай. Дякую Тобі, мій Господи і Боже, за стільки благодаті, яку Ти мені подарував».

Я: Спаситель благословив мене і продовжив: «Іди з миром, моя люба донько».

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

10.10.1992 – субота

07:00 Свята Меса в каплиці Рохуса

11:30–12:00 вдома – молитовне зібрання!

Спаситель: «Слухай уважно, донько моя, я дарую тобі на певний час свою благодать зцілювати». Я: «Ні, Господи, чи я щось не так почула? Будь ласка, скажи це ще раз».

Спаситель повторив те саме вдруге.

Я: «Я цього не розумію. Мені це не подобається, бо я ніщо». Спаситель: «Я зцілю в тобі».

Я: «Мій Господи і Боже, яке це буде зцілення?»

Спаситель: «Ці зцілення залиш мені. Ти – мій інструмент, моя донько. Пиши, моя донько, мені дуже подобається те, як ти поводишся з людьми».

Я: «Дорогий Боже, деякі люди кажуть мені, що я сувора».

Спаситель: «Дочко моя, не слухай інших, я хочу, щоб ти залишалася такою, як є». Я:

Спаситель благословив мене...

11.10.1992 — неділя

8:00, автостоянка «Дунай – Регенсбург» у кемпері «Salve Regina».

Молитовне зібрання!

Спаситель: «Пиши, дочко моя. Я хочу, щоб ти писала».

Я: Я не знаю, що Спаситель хоче мені зараз сказати. Я чекаю на слово. Слово не приходить відразу. Я деякий час пробула в тиші.

Спаситель: «Отець Гебхард Гейдер ще сьогодні з тобою. Потім він прийде до мене». Я: «То це я востаннє з ним разом?»

Спаситель: «Так».

Я: «Це дуже важко для мене. Я плакала. Мій Господи і Боже, тоді у мене не залишиться священика».

Спаситель: «Моя донько, один прийде після Рота».

Я: «Мені не треба казати отцю Гебхарду Гейдеру, що ти забираєш його».

Спаситель: «Ні, він це знає».

Я: «Дорогий Спасителю, вчора ввечері я відчула, що на нього чекає щось подібне. Дорогий Боже, чи хочеш Ти, щоб я ще щось записала?»

Спаситель: «Так, запиши ще дещо: все, що тобі сьогодні скаже отець Гебхард, ти маєш добре запам'ятати. Не сумнівайся, моя донько. Покажи отцю Гебхарду привітне обличчя».

Я: «Як мені це зробити, якщо я плачу?» Спаситель:

«Я дам тобі для цього благодать».

Я: «Я домовилася з ним зустрітися тут, у фургоні «Salve Regina», о 13:30. Він побіцяв мені, що прийде».

Спаситель: «Я так захотів. Дочко моя, я радію, що ти так любиш отця Гебарда. Скажи йому, що я його люблю».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я скажу йому це». Після

цього Спаситель благословив мене.

Отець Гебхард прийшов, як і домовлялися. Я провів з ним у фургоні понад 4 години. Наприкінці я сповідався йому. Я зачитав йому щоденник, який надихнув мене Спаситель. Він підтвердив мені, що це походить від Спасителя і що я обов'язково маю продовжувати писати те, що надихає мене Спаситель. Мені дуже важко з ним прощатися. Я сказала йому, що більше його не побачу і що тому вже сьогодні вранці плакала в церкві. Я підбадьорила його, так само як він мене. Ми болісно прощалися один з одним.

У мене було таке відчуття, ніби хтось вирвав мені шматок серця. Всю дорогу додому я молилася за нього.

Я відвідала Святу Месу в церкві кармелітів, проповідь була гарною.

12.10.1992 – понеділок

8.30 у кабінеті лікарів –
молитовне зібрання!

Спаситель: «Моя донько, запиши це: я люблю тебе. Учора нічого не було неправильного, все було правильно. Не турбуйся, бо я був з вами. Отець Гебхард приїде до мене найближчими днями. Така моя воля. Мені сподобалося те, що ти йому сказала. Сьогодні він поміркує над цим і зрозуміє. Він дуже любить тебе. Учора ти принесла йому багато радості».

Спаситель: «Моя донько, пиши далі. Наступна велика катастрофа вже на порозі. Вона торкнеться багатьох людей. Ніхто не зможе зупинити цю катастрофу. Вона залишить після себе спустошення. Багато моліться за померлих. Моя донько, на тебе чекає щось».

Я: «Мій любий Ісусе, я слухаю».

Спаситель: «Рани будуть нанесені тобі. Будь готова, вони вже зовсім близько. Мені подобається твоя мужність. Це моя благодать, моя донько».

Я: «Мій Господи і Боже, я дякую Тобі за цю благодать. Чи можеш Ти, будь ласка, щось мені сказати? Що Ти маєш на увазі, коли кажеш мені: «Будь готова!»

Спаситель: «Ти повинен багато спокутувати, щоб багато душ було врятовано».

Я: «Так, мій Господи, я зрозумів. З Твоєю милістю я це зроблю».

Спаситель: «Страждання спокути спочатку будуть нестерпними. Так має бути. Ніхто не може хвалитися ранами, і ніхто їх не любив. Тільки моя любов може їх витримати.

Тобі не треба слухати інших, коли багато хто скаже тобі, що ти хвалишся ранами, бо не носитимеш рукавичок. Нечистий дух — це той, хто навіює ці слова».

Спаситель: «Отець Гебхард зрозумів, що ти отримаєш рани, бо я дав йому своє світло. Без мого світла ніхто нічого не може пізнати».

Я: «Господи і Боже мій, усе, що на мене чекає, я віддаю в Твої руки через Непорочне Серце Марії. Роби, як хочеш, я Твоя слугиня, нехай буде мені так, як Ти сказав».

Спаситель: «Я благословляю тебе, моя дочко».

Спаситель благословив мене.

18.00 Свята Меса та Розарій у Роті

20.00 Молитовна група

13.10.1992 – вівторок

8.30 кабінет лікаря

Молитовне
об'єднання!

Спаситель: «Моя любя донько, запиши це: спочатку ти повинна зберігати в таємниці рани, які ти отримаєш. Я приведу до тебе людей. Не всі, хто прийде до тебе, будуть молитися.

Багато з них відпадуть. Мої вівці слухають мій голос, не турбуйся, якщо деякий час у твоїх молитовних групах буде менше людей».

Я: «Так, мій Господи, я зроблю так, як Ти сказав на початку. Я спочатку буду зберігати рани в таємниці».

Спаситель: «На початку тобі потрібно багато спокою. Неспокій людей може тобі зашкодити.

Моя донько, будь готова до того, що на тебе чекає. Мені подобається твоя любов до мене.

Запиши ще дещо, моя донько. Рани є моїми знаками, і тільки я можу їх накласти. Ніхто не може їх повторити. Вони можуть зникнути, коли я захочу, вони можуть також залишатися стільки, скільки я захочу. Рани, які ти отримаєш, залишатимуться стільки, скільки я захочу. Рани мають певний розмір і глибину.

Вони збігаються з моїми на Голгофі. Під час нанесення знаків ти відчуєш великий біль. Молись, щоб ти зміг витримати цей біль. Будь терплячим до всього, що на тебе чекає. Терпіння — це велика чеснота».

Я: «Господи, будь ласка, даруй мені велику благодать, терпіння і витривалість, щоб я міг терпіти Тебе та інших людей».

Спаситель благословив мене.

18.00 Свята Меса та Розарій у Роті.

14.10.1992 – середа

8.30 у кабінеті лікаря –
молитовне зібрання!

Спаситель: «Моя донько, ти прагнеш великої любові, і я дам її тобі. Велика любов означає велике страждання. Чи хочеш цього, моя донько?»

Я: «Моє велике кохання, з тобою — так, бо я люблю тебе понад усе, і ти є всім у мені.

Я маю велику спрагу спасіння душ. Шлях до Тебе веде через Хрест до Світла. У Хресті є спасіння, надія і життя. У Хресті є спасіння світу.

Господи, я належу тобі цілком, роби зі мною, що хочеш». Спаситель: «Моя люба донько, ти багато страждатимеш».

Я: «Мій Господи і Боже, мій любий Наречений, я також дуже любитиму Тебе. Бо страждання з Тобою перетвориться на любов, а любов сильніша за всі страждання світу!»

Спаситель: «Дочко моя, настане час, коли люди будуть страждати проти своєї волі. Той, хто не хоче прийняти мій хрест, не може бути моїм учнем. Тільки через мій хрест ви отримаєте вічне життя. Любіть кожен хрест, який вам дадуть. Вам доведеться прийняти багато хрестів».

Я: «Я зараз думала про біль у лівій руці та про мої плечі».

Спаситель: «Це мої страждання-спокута. Ти можеш приносити мені в жертву кожне страждання, скільки завгодно разів. Це приносить плоди. Ви повинні багато жертвувати мені, щоб мати багато плодів».

Я: «Чи мушу я ще щось записати, мій Боже?» Спаситель:

«Так, страждання, які ти отримаєш, є невиліковними». Я:

«Як ти це розумієш, Господи?»

Спаситель: «Лікарі не можуть тебе вилікувати. Без страждань ти опинишся в іншому світі». Я:

«Це означає, що ти страждаєш разом зі мною і в мені. Тож я не буду відокремлена від тебе.

Тоді ти — страждаючий Ісус у мені!»

Спаситель: «Моя люба донько, так і є. Спаситель благословив мене».

19.00 Розарій і Свята Меса в каплиці Рохуса

15.10.1992 — четвер

У кабінеті лікаря –
молитовне зібрання!

Я молилася щиро і сказала Спасителю:

Я: «Господи, я хочу любити їх усіх Твоєю любов'ю».

Спаситель: «Любов є, ви повинні це робити. Ви можете черпати багато любові. Джерело ще не вичерпалося, кожен може черпати стільки, скільки хоче. Любов не має меж».

Я: «О, Господи, дай мені багато любові, щоб я міг її передавати іншим. Зараз я відчуваю вогонь у своєму серці».

Спаситель: «Це моя любов».

Я: «Цей палаючий вогонь я відчувала останнім часом досить часто. Спаситель приходив до мене, коли хоче. Цей вогонь любові я відчуваю навіть тоді, коли не є з'єднаною зі Спасителем.

Тоді я відчуваю, що Спаситель поруч. Важливо, щоб душа завжди була чистою».

Спаситель: «Моя наречена, я люблю тебе. Ніщо більше не може нас розлучити. Ти в мені, моя донько. Я можу робити з тобою все, що захочу».

Я: «Так, мій Господи і Боже, Ти можеш робити зі мною що завгодно, на це Ти маєш мою згоду».

Спаситель: «Моя люба донько, запиши: починаються страждання, сповнені крові. Я мушу починати зараз, бо я спраглий. Ти — мій інструмент, яким я користуюся. Будь мені , будь вірною мені».

Я: «О, мій Господи, даруй мені, будь ласка, благодать, щоб я могла залишатися тобі вірною. Бо сама я нічого не можу. Без твоєї благодаті я не здатна бути тобі вірною. Мій Господи, досі я була тобі вірною. Бо ти наділив мене чеснотою вірності».

Спаситель: «Так, моя дочко, я хотів дізнатися, чи ти вже про це забула».

Я: «Але, Господи, Твоє Слово живе в мені. Твоє живе Слово не може бути стерте, якщо завжди бути з Тобою».

Спаситель: «Моя люба донько, так і є. Люби мене більше, моя донько».

Я: «Я так і зроблю, мій любий Наречений. Моє бажання — дуже сильно любити Тебе.

Спаситель благословив мене.

19.00 Розарій і Свята Меса в каплиці Рохуса.

16.10.1992 – п'ятниця

8.30 у кабінеті лікаря –

молитовне зібрання!

Спаситель: «Моя донько, запиши це, це важливо». Я:

«Так, мій любий і милосердний Боже».

Спаситель: «Моя донько, я хочу, щоб ти присвятила мені всі страждання, які на тебе чекають, заради моїх заблукалих дітей, щоб вони знайшли дорогу до Отцівського дому».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я зроблю це».

Спаситель: «Страждання вже так близько, ніби вони вже відбулися. Моя донько, будь готова, бо вони можуть настати будь-якої години».

Я: «Але, Господи, я зараз на роботі. Я нічого не розумію. Як я можу це зрозуміти?»

Спаситель: «Моя дочко, тобі не потрібно нічого розуміти. Мені достатньо того, що ти мене любиш. Твій розум — це мій розум».

Я: «Так, мій Господи, одне я знаю: я дуже люблю Тебе».

Спаситель: «Запиши це, я дарую тобі велику любов. Ця любов зміцнить тебе, і ти не будеш боятися. Моя донько, те, що я розпочав, я й завершу. Моя воля – бути в тобі, і я залишатимуся в тобі, тож ти не будеш сама. Я не покину тебе. Я залишатимуся в тобі й страждатиму разом із тобою. Май велику віру в мене». Я: «Дорогий Боже, я не знаю, що сказати».

Спаситель: «Нічого не кажи, я знаю, про що ти думаєш».

Я: «Мені буде дуже важко, бо тепер у мене немає священика, і я більше не зустрічатимуся з отцем Гебхардом. І такого, як отець Гебхард, у мене більше немає. Але у мене є Ти. Тобі одного достатньо. Ти найбільший серед усіх священиків.

Цим я втішу себе».

Спаситель: «Я вже маю для тебе священика. Він прийде, коли я захочу і коли настане час».

Спаситель: «Моя воля полягає в тому, щоб ти мала духовного наставника, який опікуватиметься тобою».

Я: «Мій Господи і Боже, я дякую Тобі, що все-таки матиму духовного наставника».

Спаситель: «Моя люба донько, ти чуєш мене?»

Я: «Так».

Спаситель: «Пиши далі. Вогонь моєї любові очистить тебе. Нехай цей вогонь горить. Це вогонь моєї любові».

Спаситель благословив мене.

Весь день я відчувала таку радість. Моє серце палало від чистої любові. Стільки благодаті подарував мені Спаситель. Але нечистий дух кілька разів намагався спокусити мене.

18:00 Розарій та Свята Меса в Рот.,

17.10.1992 – субота

7:00 я відвідав Святу Месу в каплиці Рохуса. Після Святої Меси я ще молився приблизно півгодини.

16:30 – 17:45 – молився в церкві в Роті. Сьогодні не писав послання.

18.10.1992 - неділя

З 6:30 до 9:00 –

молитовне зібрання!

Спаситель: «Дякую тобі, дочко моя, що ти так довго розмовляла зі мною. Те, що ти доручила своїй Небесній Матері, я все прийняв від неї».

Через неї це найшвидший шлях до мене. Саме вона найшвидше привела мене до вас. Любіть її сильно, бо її діти мало її люблять».

Спаситель: «Моя любя донько, пиши».

Я: «Ісусе, Сину живого Бога, що мені писати? Тепер я вірю у все, бо знаю, що я в Тобі. Це нескінченний спокій, мир, так, тепло промениться в моєму серці. Я справді не знаю, що я зараз напишу. Я чекаю на голос, який я сприймаю у своєму серці, бо це не має нічого спільного з моїм розумом. Бо я повністю зосереджуюсь на тому, що я отримую у своєму серці. Я чекаю, доки знову щось почую».

Спаситель: «Так, моя донько, саме так, те, що ти написала. Сама ти нічого не можеш. Моя донько, напиши: Моя донько, на вас настають важкі часи.

Ворог хоче забрати набагато більше душ, ніж досі. Наближаються великі катастрофи. Німеччині загрожує велика катастрофа. Цього разу загине багато душ. Майже всі загинуть. Бо вони вже не моляться. Душі охолонули. Навіть єпископи загинуть.

Я: «Дорогий Боже, я, мабуть, неправильно це записала».

Спаситель повторив і сказав те саме ще раз. Він ще раз нагадав мені, що я маю це записати.

Спаситель: «Ви ввели мою Церкву в сум'яття. І розігнали моїх овець. Ви вже не в змозі зібрати їх разом. Заблукалі діти йдуть широкою дорогою, вони швидко поспішають вперед. Сатана полонив їх усіх. Широка дорога — це дорога погибелі. Моя донько, май терпіння у стражданні. Ще не настав час, але він уже на порозі. Будь готова до мого діяння. Так має статися для мого Отця, так, як того бажають мій Отець, Я і Святий Дух. Ніщо не відбувається без нашої волі. Мені радісно, дочко моя, що ти прагнеш страждати разом зі мною. Це робить любов, яку ти отримала від мене. І цією любов'ю ти любиш мене».

Спаситель: «Дочко моя, напиши ще дещо. Ти вже недовго працюватимеш у психіатричній клініці. Така моя воля. Ти матимеш справу з паломниками вдома. Багато хто проситиме у тебе поради. Будь ласкавою та доброю до всіх. Більшість із них безпорадні. Багато хто втратив довіру до священників. Вони мусять знову повернутися до церкви. До церкви Петра. Проси для них багато любові. Тільки любов може їх врятувати».

Я: «Мій Господи і Боже, я зрозуміла. Дякую Тобі. Я зроблю все з Твоєю благодаттю і силою, яку Ти мені даруєш».

Спаситель: «Моя любя донько, я люблю тебе. Над тобою великий захист. Довіряй цьому захисту.

Я: Спаситель благословив мене.

10.00 Свята Меса

13:00 Розарій і молитва.

19.10.1992 – понеділок

У кабінеті лікаря –

молитовне зібрання!

Спаситель: «Моя любя донько, запиши: страждання, які ти переносиш, мають велику цінність лише тоді, коли ти еднаєшся зі Мною».

Я: «Господи, але ж я завжди з'єднана з Тобою».

Спаситель: «Але ти можеш відвернутися від Мене. Моя донько, ти маєш вільну волю».

Я: «Але, Господи, якщо я віддаю Тобі свою волю, я не можу відвернутися від Тебе».

Спаситель: «Якщо ти віддаєш Мені свою волю, то ні».

Я: «Мій Господи і Боже, мій Триєдиний Боже, мій любий Ісусе. Я віддаю Тобі свою волю, щоб ніколи не відвертатися від Тебе, бути з'єднаною з Твою любов'ю і завжди виконувати Твою волю. Так я бажаю і так вірю, що поєднаю свої страждання з Тобою».

Спаситель: «Моя любя донько, я радію з того, що ти написала. Пиши, Триєдиний Бог любить тебе».

Спаситель: «Пиши, моя донько, про все, що відбувається, ти повинна спочатку розповісти мені». Я: «Так, мій Господи, я так і зроблю».

Спаситель: «Пиши, донько моя, це важливо. Моя люба донько, ти маєш терпіти страждання так, як я того хочу».

Я: «Мій Господи, я цього зовсім не розумію».

Спаситель: «Будуть дні, коли ти будеш відчувати біль більший чи менший. Біль керується мною, тому тобі не треба чекати на полегшення».

Я: «Дорогий Боже, тепер мені стає справді серйозно. Будь ласка, дай мені благодать, коли це настане, щоб я міг добре терпіти і отримав для цього витримку. О, мій Господи і Боже, зроби так, як Ти хочеш. Я так сильно Тебе люблю. Я вже не можу висловити це словами, але Ти й сам це знаєш. Я готова страждати разом з Тобою. У мене велика надія. У небі немає страждань. Мені приносить велику радість те, що я можу страждати разом з Тобою тут, на землі».

Спаситель: «Моя люба донько, мені було приємно це від тебе почути».

Я: Спаситель благословив мене.

18.00 Розарій і Свята Меса Червоний

20.10.1992 – вівторок

У кабінеті лікаря

Молитовне
об'єднання!

Спаситель: «Моя донько, мені подобається все, що ти написала досі.

Моя донько, ти пишеш не те, що хочеш, а те, що хочу Я. Голос, який ти чуєш, — це Мій голос. Моя донько, ти не будеш людей

Вони не зможуть заперечити, бо самі нічого не чують, але завдяки словам, які ти промовляєш, вони зрозуміють, що це Я. Вони не зможуть цього заперечити. Моя дочко, будь готова, бо наближається година постійних страждань, які ти переживеш на землі. Я є Господь і Бог. Я завершу Своє діло. Ти є моїм знаряддям, яким я користуюся. Моя дочко, ти отримаєш мою любов у надлишку, бо я є любов. Твої страждання будуть моєю любов'ю».

Я: «Спаситель благословив мене».

18.00 Розарій і Свята Меса Червоний

21.10.1992 – середа

У кабінеті лікаря

Молитовне
об'єднання!

Спаситель: «Я хочу, щоб ти записала це, бо тобі це знадобиться пізніше». Я: «Мій любий Ісусе, що мені записати?»

Спаситель: «Моя донько, є ще так багато чого записати».

Я: «Господи, я буду записувати, але, будь ласка, даруй мені благодать, щоб я могла писати більше, і також для Маріон, бо того, що ми пишемо, дуже мало».

Спаситель: «Моя дочко, ти повинна намагатися писати, бо це моя воля, щоб писали швидко. Благодать писати ти вже отримала. Моя дочко, мені щось від тебе потрібно».

Я: «Знову? Я думала, що вже все тобі віддала. Можна дізнатися, що саме?»

Спаситель: «Ти повинна поручитися за всі душі. Вони всі мають бути врятовані. Ти будеш страждати за всі душі».

Я: «Мій Господи і Боже, ти сказав, що багато душ уже не живуть».

Спаситель: «Дочко моя, подаруй мені й ці душі. Дочко моя, я можу воскресити їх із мертвих».

Я: «Але ж вони обрали батька брехні». Спаситель: «У хресті спасіння, у хресті життя».

Я: «Через Твоє розп'яття в мені навіть великі грішники можуть бути врятовані!» Спаситель: «Так, моя дочко, так і є».

Я: «Мій Господи і Боже, я боюся страждань». Спаситель: «Зі мною ти не будеш боятися».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я зроблю так, як Ти хочеш. Господи, нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «Роби все так, як я хочу».

Я: «Так, я зроблю це з Твоєю милістю».

Я згадав ту неділю, коли Спаситель сказав мені, що майже всі душі загинуть внаслідок катастрофи.

Спаситель: «Не турбуйся, чи щось трапиться. Це моя турбота. Твоє завдання — все це записати. Я можу змінити все, як захочу. Я маю владу над усім. Нічого ви не можете зробити без мене. Моя донько, залишайся мені вірною. Я вже підготував для тебе свій план.

Він має здійснитися».

Я: Господь благословив мене.

12.00 Каплиця

Спаситель: «Моя любов вічна. Страждання на землі короткі. Моя донько, пиши: страждати разом зі мною — це велика благодать. Тому принеси себе в жертву, щоб страждати разом зі мною. Ці страждання будуть пов'язані з моєю любов'ю».

О 16:30 я була в ЛОР-клініці, мене запросив лікар-отоларинголог Майєр.

Було кілька виступів. Виступ лікаря О. Майєра закінчився близько 19:10. Я вийшов із лекційної аудиторії й помчав до каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі.

Я вже о 19:35 був у каплиці. Дорога була мокрою, і я молився всю дорогу туди. Я так сильно прагнув прийняти Спасителя. Після Святої Меси я близько 30 хвилин розмовляв з новим священником. Цей отець з Філіппін сьогодні був там перший день. Я вірю, що це була воля Спасителя, щоб я з ним поговорив. Лекційна аудиторія клініки ЛОР знаходиться приблизно за 30 км від каплиці Рохуса в Мінгольсхаймі/Бад-Шенборні.

22.10.1992 – четвер

8:30 у кімнаті лікарів –
молитовне зібрання!

Спаситель: «Моя воля полягає в тому, щоб те, що ти пишеш, було надруковано. Я хочу, щоб ти тримався на відстані від усіх, з ким ти вступаєш у розмову. Усі намагатимуться вплинути на тебе, щоб переконати, що цей голос, який ти чуєш, не від Мене. Говори з ними те, що необхідно. Люби їх усіх. Моя донько, настане час, коли всі покинуть тебе. Тоді вони покинуть і Мене. Але ти зі Мною. Завжди довіряй Мені.

«Я і моя мати не покинемо тебе. Тримайся того, що ти написала». Я: «Мій Господи і Боже, але це відчуття покинутості таке важке».

Спаситель: «Моя дочко, завдяки цьому буде врятовано багато душ. Кожна жертва приносить плоди».

Я: «Мій Господи, я зараз відчуваю печію в серці. Чи має це якесь значення, про яке я повинна знати?»

Спаситель: «Так, моя донько. Це моя любов до тебе. Цим вогнем я завжди буду тебе зміцнювати. Моя донько, ти ніколи не самотня. Ти належиш повністю мені».

Я: Я думала, чи з'являться рани ще цього року. Спаситель:

«Запиши: це станеться ще цього року».

Я: «Що відбувається? Мені спадають на думку дві речі!»

Спаситель: «Рани! Ти не будеш звільнений від них. Це дар благодаті для тебе. Завдяки цьому ти є в мені. Моє «так» залишається «так».

Я: «Мій любий Ісусе. Я так сильно люблю Тебе зараз. Я хочу завжди так Тебе любити. Крім Твоєї любові, мені більше нічого не потрібно».

Спаситель: «Хто зі мною, тому більше нічого не потрібно, крім мене. Я заміню все».

Я: «Любий Боже, не допусти, щоб ці катастрофи спіткали Німеччину. Ти можеш їх уникнути».

Спаситель: «Дочко моя, вони прийдуть. Бо люди не хочуть покаятися. Дочко моя, я благословляю тебе зараз».

Я: Спаситель благословив мене.

18:00 Розарій і Свята Меса в Роті

23.10.1992 – п'ятниця

8:30 та 9:30 у кабінеті лікаря

Під час другого об'єднання Спаситель сказав мені:

Спаситель: «Моя люба донько, я радію, що ти знову звертаєшся до мене. Це була моя воля».

Я: «Так, Господи, мене привело щось, що притягнуло мене до Тебе».

Спаситель: «Твоє життя належить повністю мені».

Я: «Так, Господи, я це розумію, адже я віддала Тобі все».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, я хочу, щоб ти принесла мені в жертву все, що ти говорила протягом дня».

Я: «Власне, я цілий день говорю про Тебе. Я зроблю це, мій Господи і Боже». Спаситель: «Пиши далі, донько моя. Те, про що священик Абе Водке говорив на касеті про месью Мат джо з Канади, станеться ще цього року. Катастрофа, що насувається на Німеччину, станеться ще цього року. Рани, які ти отримаєш, також з'являться цього року. Моліться багато, мої діти. У вас дуже мало часу». Я: «Що настане першим: катастрофа чи мої страждання?»

Спаситель: «Ти хочеш це знати, моя донько?»

Я: «Так, мій Господи, якщо ти вважаєш, що це правильно».

Спаситель: «Спочатку ти зазнаєш страждань, а вже потім настане катастрофа».

Я: «Так, мій Господи, я зрозуміла. Дякую Тобі. Але, Господи, чи не можу я нікого попередити про це?»

Спаситель: «Дочко моя, чи хтось із них повірить тобі?»

Я: «У мене таке відчуття, що всі слухають, але ніхто мені не повірить». Спаситель: «Дочко моя, це все люди маловіри».

Я: «Дорогий Боже, деякі обурюються, коли кажуть, що наближається катастрофа».

Спаситель: «Так, щоб їм не довелося молитися. Вони повірять, коли буде вже запізно. Моя донько, у людей з малою вірою ще є гордість. Вони повинні покаятися. Смиренні приймають віру, горді не можуть цього збагнути. Віра — це мій дар вам».

Я: Спаситель знову благословив мене.

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

24.10.1992 – субота

11:00 вдома

7.15 у Ваггаузелі в церкві.

На початку Меси ми вийшли з церкви. Я і Фрідолін сиділи перед табернакулом і молилися.

Коли отець Вернер Егон нас побачив, він запитав: «Ви хочете взяти участь у Святій Месі?» Я відповів: «Так». Тоді він сказав: «Будь ласка, підійдіть на інший бік».

Це та сторона, з якої не видно табернакулу. Адже вранці Свята Меса завжди відправляється саме з цього боку. Він запитав мене вдруге: «Ви хочете взяти участь у Святій Месі?» Я відповів: «Так, але тут, перед табернакулом».

Він повторив те саме втретє. Після цього ми схилилися перед табернакулом і вийшли з церкви.

Ми пішли прогулятися до озера і молилися на вервиці та іншими молитвами за отця Вернера Егона та за віруючих, які залишилися в церкві.

Адже Спаситель сказав мені, що я маю залишитися біля табернакулу. Усі отці досі були згодні, тільки отець Егон Вернер – ні.

11:00 Молитовне зібрання!

Спаситель: «Пиши, дочко моя, те, що ви обоє зробили сьогодні, було чудово. Дочко моя, я є Господь і Бог, я маю владу над усім».

Я Я: «Дорогий Боже, тепер вони напевно будуть говорити про нас погане».

Спаситель: «Дочко моя, всі, хто буде говорити про вас погано, муситимуть відповідати переді мною. Бо ви були праві».

Я: «Я запитала про Клода з Люксембургу».

Спаситель: «Дочко моя, сатана ще сильний, молись за Клода».

Я: «Я запитала Спасителя про чоловіка Гедвіги, бо вона так часто плаче і скаржиться на нього».

Спаситель: «Дочко моя, сатана заволодів ним. За нього треба прочитати молитву про вигнання демонів».

Я: «Чи мушу я сказати це Гедвізі?»

Спаситель: «Так, ти завжди повинна говорити правду. Дочко моя, запиши це. Багато моліться найближчим часом. Наближається велика катастрофа».

Я: «Тоді й мої страждання теж близько?»

Спаситель: «Дочко моя, твої страждання вже на порозі».

Я: «Я ще запитала Спасителя, чи правильно, що мій син дізнався від Фрідоліна, що на мене чекають страждання».

Спаситель: «Моя донько, це була моя воля, щоб він про це дізнався. Моя люба донько, не дай людям впливати на тебе. Роби все, що я тобі скажу. Я твій духовний наставник. Ти належиш повністю мені. Я завжди з тобою, моя донько. Продовжуй так, як досі. Я люблю тебе і завжди даруватиму тобі свою благодать. Я благословляю тебе».

Я: Я вклонилася на коліна. Спаситель благословив мене.

16:30

Фрідолін і я продовжували молитися в церкві в Роті. Я сповідалася у отця Фогта.

19:00

Фрідолін і я відвідали Святу Месу в Мінгольсхаймі. Під час прийняття Святого Причастя ми обоє стали на коліна. Після Святої Меси до нас підійшла одна жінка: їй було приємно побачити, як хтось приймає Святе Причастя, стоячи на колінах. Вона сказала, що теж хотіла б так зробити, але не наважилася. Я сказав їй, щоб вона молилася, щоб Бог звільнив її від страху перед людьми.

21:00

Отець Гебхард Гейдер з Регенсбурга зателефонував мені, втішив і підбадьорив

25.10.1992 – неділя

7.30 – 10.30 вдома – молитовне зібрання!

Спаситель: «Моя дочко, пиши, ти сама нічого не можеш. Усвідомлюй це». Я: «Так, мій Господи, я це зрозуміла. Але спокуси завжди є».

Спаситель: «Доки ти зі мною, тебе піддаватимуть спокусам. Усі, хто належать мені, зазнають спокус. Важливо, щоб ти встояла перед спокусою.

Мені подобається, що ти постійно ходиш на сповідь. Це послаблює ворога, і ти розпізнаєш його підступність. Моя донько, ворог у цей час особливо сильний.

Я не можу позбавити тебе спокус з його боку. Усі мої обрані боролися з ним. Зі мною ти завжди зможеш перемогти його.

«Дочко моя, пиши далі. Я хочу, щоб дні й ночі належали мені». Я: «Мій Господи й Боже, мій любий Ісусе, мій душпастир, нехай кожен день і кожна ніч належать Тобі. Бо що б мені дали всі ці дні й ночі, якби я не мала Тебе. Мій люблячий Отче, дозволь мені бути лише у Твоїй любові».

Спаситель: «Ти моя люба донько, і ти перебуваєш у моїй любові». Я: «Чи маю я щось про це сказати Фрідоліну?»

Спаситель: «Моя донько, ти сказала йому те, що я хотів йому сказати».

Я: «Дякую тобі, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Моя люба донько, пиши; я дарую тобі щось».

Я: «Мені не цікаво, що ти мені даруєш, але я прийму це від Тебе. Та, будь ласка, скажи мені, що я маю записати те, що ти мені даруєш».

Спаситель: «Я дарую тобі мою витривалість у стражданнях».

Я: «Я дуже радію цьому і дякую тобі, мій милосердний Боже. О, мій Господи, завдяки цьому буде врятовано багато душ. Терпіння у стражданнях має для мене велике значення, бо це велика благодать від Тебе».

Спаситель: «Запиши, що мені так подобається в тобі».

Я: «Що це, Господи?»

Спаситель: «Ти говориш людям те, що Я вкладаю в твоє серце». Я: «Що ж Ти вкладаєш у моє серце?»

Спаситель: «Слова життя. Мені подобається, що ти даруєш ці слова людям». Я: «Але, Господи, я так погано розмовляю німецькою, насправді я жодної мови не знаю як слід».

Спаситель: «Але ці слова йдуть від серця, а не від світу».

Я: «Господи, я буду говорити з Твоєю благодаттю, і Святий Дух дасть мені правильні слова».

Спаситель: «Моя воля, щоб ти говорив. Мої священники теж повинні це почути. Вони також отримують благодать, слухаючи. Я можу дарувати благодать, коли захочу. Мої слова — це життя, любов і світло».

Я: «Дорогий Боже, я більше не можу писати».

Спаситель: «Моя люба донько, я був радий, що ти написала. Я благословляю тебе і всіх, кого ти сьогодні мені порекомендувала».

Я: Спаситель благословив мене.

Близько 16:00 мене запросили на каву. Я знову говорила про Бога двома мовами.

О 18:30 — Розарій і Свята Меса в Мінгольсхаймі. Я була разом зі своїм чоловіком. Проповідь була гарною!

26.10.1992 – понеділок

8.30 - 9.30 вдома -
молитовне зібрання!

Спаситель: «Моя люба донько, я вислухав усе, що ти сказала».

«Страждання, які ти зараз переживаєш, походять від Мене. Цей дар благодаті Я можу дарувати кому завгодно».

Я: «Але це сильний біль у голові та плечі з лівого боку». Спаситель:

«Моя люба донько, запиши».

Довгий час панувала тиша.

Потім Спаситель сказав: «Тепер ти мусиш писати».

Спаситель: «Я хочу від тебе твоє «так», щоб я міг втілити в тебе п'ять ран». Я:

«Але, Господи, я вже дала тобі це. Ти вже казав це раніше». Спаситель: «Я перевіряю це знову, моя донько».

Я: «Мій Господи і Боже, я даю Тобі своє «так» прямо зараз, і Ти можеш вкарбувати в мене знаки рани для спасіння душ».

Я: «Мій люблячий Отець, моє «так» тепер є Твоїм «так», і я повторюю це ще раз: нехай я ніколи не буду відокремлений від Тебе, бо я люблю Тебе понад усе і хочу належати Тобі, бо Ти — мій Триєдиний Боже, мій люблячий Отець, мій Ісусе, Святий Духу Божий і вічний вогонь любові .»

Спаситель: «Моя люба донько, я виллю на тебе свою любов у великій мірі, щоб ти могла витримати рани. Не відкидай цю любов. Ти мусиш її витримати, щоб добре страждати. Моя люба донько, будь готова до п'яти святих ран».

Я: «Мені це записати?» Спаситель:

«Ти мусиш це записати».

Я: «Мій любий Ісусе, у мене ще немає священника».

Спаситель: «Моя донько, я твій духовний наставник, більше довіряй мені. Зі мною тобі нічого не бракуватиме. Моя донько, твої страждання будуть і моїми стражданнями».

Я: «Я запитую: чи потрібно мені ще щось записати?»

Спаситель: «Ні».

Я: Спаситель благословив мене.

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

20:00 Молитовна група:

Там було багато віруючих. Отець Бертольд із Ваггаузеля також був там.

Він хороший священник. Його вже перевели з Ваггаузеля до Дармштадта. Шкода, бо він – маріанський священник. Пастор Дохат також був присутній. Він сповідав. Після молитовної групи я розмовляла з пастором Дохатом у присутності Йозефа та Гізели з Ной-Ульма та мого чоловіка. Мені не сподобалося те, що пастор Дохат сказав про єпископа Лефевра. Судження про єпископа Лефевра дуже мене образило.

27.10.1992 — вівторок

11:55 – 13:15

Молитовне об'єднання!

Спаситель: «Моя люба донько, запиши. Під час причастя на руки утворюються дрібні частинки, які падають на підлогу і їх топчуть люди, ці частинки – це Я.

Я: «Любий Спасителю, вчора я поставила питання отцю Дохату: що гірше, висвячення єпископів архієпископом Лефевром чи частинки, що падають на підлогу під час причастя в руку?

Священик Дошат відповів:

«Висвячення єпископів архієпископом Лефевром гірше».

Мій Господи, це було для мене великим болем, і я не можу з цим змиритися». Спаситель:

«Моя люба донько, запиши. Цей священник повинен покаятися».

Я: «Але ж він відправляє Святу Месу».

Спаситель: «Якщо цей священник не покається, він повинен буде відповісти переді мною за свої вчинки».

Я: «О, мій Господи, це для мене шок».

Я: «Дорогий Ісусе, чи сказав би ти йому замість мене, що він повинен покаятися?»

Спаситель: «Дочко моя, залиш це мені. Я дам йому ще трохи часу на роздуми. Дочко моя, ти повинна постійно говорити про причастя в рот, щоб сліпі знову побачили, а глухі знову почули».

Я: «Я запитала Спасителя, чи маю я піти на лекцію Деріса. Там також буде пастор Дочат».

Спаситель: «Молись за ці наміри».

Я: «Дорогий Спасителю, я хочу попросити Тебе про пастора Фогта, бо в суботу він був до мене особливо добрий у сповідальні, зовсім не так, як зазвичай. Після цього я була така щаслива».

Спаситель: «Пастор Фогт зробить те, що я йому скажу».

Я: «Мій Господи і Боже, весь ранок до 12.00 у мене боліла голова, а тепер, коли я розмовляю з Тобою, болю вже немає».

Спаситель: «Пиши, донько моя, я можу давати біль, коли захочу». Я: «Чи мушу я ще щось записати? Бо я вже не можу писати». Спаситель: «Ти втомилася, і цього достатньо».

Я: Спаситель благословив мене.

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті

Я пішла на Причастя, але оскільки його роздавала сестра, я нахилилася, не прийнявши Причастя, і повернулася на своє місце. Я відчула, що Спаситель прийшов до мене духовно, і я отримала навіть більше благодаті, ніж під час сакраментального Причастя. Адже Спаситель не хоче, щоб я приймала Причастя з неосвячених рук!

28.10.1992 - середа

11.00 - 12.30

Молитовне об'єднання!

Я: «Я запитала Спасителя, чи правильно я вчинила вчора в церкві, чи мала б я вчинити інакше?»

Спаситель: «Те, що ти зробила, було моєю волею. Це було правильно».

Я: «Сьогодні між 8.30 і 9.00 перед зображенням Ісуса мені з'явився диявол».

Ця картина освячена, її надіслала Маргарет із Бельгії. Мені дуже подобається ця картина, і я часто її цілую. Перед картиною я побачив лише голову диявола. Він гидко сміявся до мене. Але у нього були штучні зуби, можна було подумати, що він взяв їх у стоматологічній клініці. Досить волохате обличчя. На лівій щоці були великі подряпини, які кровили. Волосся було кучерявим. Його було видно лише коротко, потім він зник. Він хотів наслідувати Ісуса, але йому це не вдалося.

Я запитала Спасителя, чи це мені тільки здалося?

Спаситель: «Він хотів тебе лише роздратувати».

Я: «Перед тим, як мені з'явився диявол, я читала книгу про святих. Він заважав мені ще під час читання цієї книги».

Спаситель: «Дочко моя, я хочу, щоб ти писала. Я хочу отримати від тебе дозвіл, щоб у відповідний час я міг накласти на тебе рани».

Я: «Господи, ти можеш вибрати час, коли забажаєш». Спаситель

благословив мене.

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

29.10.1992 — четвер

З 8:00 до 10:00 вдома – молитовне зібрання!

Я була дуже розчарована отцем з Філіппін (місіонером Стейлером), він захищав причастя на руці. Я молилася за нього, бо він є гостем у санаторії «Рохус» у Мінгольсхаймі. Спаситель: «Моя донько, пиши, ти маєш постійно говорити, що причастя на руці є гріхом. Усі, хто захищає причастя на руці, роблять те, чого хоче сатана.

«Цей священик перебуває у темряві. Священик із Філіппін — це моя проблема, залиш його мені. Залишайся твердим у тому, що ти написав».

Спаситель: «Моя донько, настають важкі часи».

Я: «Дорогий Боже, мій дорогий Ісусе, що ти маєш на увазі під важкими часами?»

Спаситель: «Настане великий голод. Пиши, дочко моя, мій гнів на землю не вгамується. Люди повинні повернутися. Ще ніколи стільки людей не потрапило до пекла, як зараз. Вони повірили дияволу і обрали його. Дочко моя, лише невелика кількість належить мені. Мій гнів спаде на всіх. Тоді вони дізнаються, кому вони належать. Моя донько, тримайся подалі від марних розмов, бо вони шкодять твоєму прогресу. Час короткий. Ви повинні віддавати перевагу молитві.

Я: «Що мені ще написати?»

Спаситель: «Залишайся вірною Мені».

Я: Спаситель благословив мене.

19:00 Розарій у каплиці Рохуса.

30.10.1992 - п'ятниця

8:30 – 11:20

Молитовне зібрання!

Спаситель: «Моя любя донько, я вислухав тебе, ти є моєю слугинею. Те, що ти розмовляєш зі священиками, є моєю волею. Вони не слухають тебе, але замислюються. Чим глибше священик занурився в багнюку, тим менше він слухає. Моя любя донько, не сумуй за священиків, бо вони зараз розгублені. Найгірше те, що вони не усвідомлюють, що розгублені. Тому я прошу тебе, щоб ти розмовляла з ними».

Я: «О, мій Господи, це для мене важкий удар, бо я відчуваю в них стільки гордості». Спаситель: «Молись, щоб вони були смиренними. За священиків треба багато молитися. Вони повинні повернути заблукалих дітей».

Я: «Але, Господи, якщо заблукалі священики ведуть заблукалих дітей, то ж вони обидва впадуть у яму».

Спаситель: «Так і є».

Спаситель: «Дочко моя, запиши це. Твоя любов до мене справжня. Ти любиш мене моєю любов'ю. Ти прагнеш страждати разом зі мною, а я з нетерпінням чекаю на цю годину, бо люблю тебе більше, ніж ти мене. Страждати разом зі мною може лише той, хто по-справжньому мене любить. Моя донько, я дякую тобі, що ти хочеш страждати разом зі мною. Добровільні страждання є великою нагородою для тих, хто страждає разом зі мною. Моя донько, я мушу ще очистити тебе».

Я: «Мій Господи і Боже, як же?»

Спаситель: «Вогнем моєї любові». Я: «О Господи, будь ласка, очисти мене ще».

Спаситель: «Ти знову відчуєш біль у своєму серці». Я: «О, мій Господи, я цього зараз не розумію».

Спаситель: «Це буде палюче вогонь. І цим вогнем ти будеш очищена. Ти це вже знаєш, моя донько».

Я: «Дякую Тобі».

Спаситель: «Моя дочко, я хочу, щоб ти принесла свої болі в жертву заради спасіння душ. Кожен біль, який так поєднаний зі мною, приносить плоди».

Я: «Мій люблячий Отче, у мене немає бажань. Попроси у мене все, що забажаєш».

Спаситель: «Так, моя донько, у мене є одне бажання щодо тебе. А саме, щоб ти пройшла зі мною до кінця Хресну дорогу».

Я: «Господи, нехай твоє бажання здійсниться. Мій любий Ісусе, я не хочу зараз припиняти писати. Я хочу залишатися в тобі. Це так прекрасно. Я люблю тебе, мій Господи і Боже. Я не можу цього описати. Я не можу зрозуміти, як люди можуть відкидати тебе».

Спаситель: «Усі, хто відкинув мене, обрали батька брехні. Не можна служити двом панам. Моя донько, продовжуй любити мене, як і досі».

Я: «Я молилася щиро і принесла в жертву Небесному Отцю через Непорочне Серце Марії всі страждання Ісуса Христа, Хресну дорогу, всі краплі крові, які Він пролив від моменту розп'яття, Його п'ять святих ран, Його заслуги та Його смерть. Потім я приніс у жертву сім скорбот нашої любій Богородиці, її сльози крові, які вона досі проливала за нас, усі молитви, які вона поєднала з моїми молитвами, усе для спасіння душ, щоб бруд був винесений з Церкви і щоб знову відродилася справжня Церква Петра. Господи, нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «Дочко моя, мені було приємно читати те, що ти написала».

Нехай благословить тебе всемогутній і милосердний Бог-Отець, Бог-Син і Бог-Святий Дух. Іди з миром, моя любя донько».

Я: «Дяка Богу Господу. Хай буде прославлений, улюблений, почитаний і величений Триєдиний Бог тепер і на віки віків. **АМІНЬ**».

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

31.10.1992 – субота

7.00 Свята Меса в каплиці Рохуса.

Після Святої Меси я молилася півгодини. Я сиджу в каплиці прямо перед табернакулом і дуже радію, що можу тут молитися. Сьогодні вранці майже всі ставали на коліна перед Святим Причастям, крім черниць і кількох хворих. Мені було дуже приємно це бачити. Часто я ставала на коліна сама, бо інші не наважувалися. Одного разу кожне коліно схилиться перед нашим Господом.

О 11:20, після молитви, я з'єдналася з Ним.

Спаситель: «Моя любя донько, пиши».

Я: «Ісусе, дорогий Боже, що мені писати?»

Спаситель: «Рани, які ти отримаєш від Мене, вже зовсім близько. Час настав. Довіряй Мені. Випробування для ран добігають кінця».

Я: «Чи мушу я ще щось знати про рани, якщо ти знаєш щось, що я маю знати?»

Спаситель: «Так, ти повинна ще щось знати. Ти повинна проводити лекції про рани».

Я: «Де, мій Господи і Боже?»

Спаситель: «Скрізь, де тебе потребують».

Я: «А якщо єпископи мені це заборонять?»

Спаситель: «Я буду говорити за тебе, куди б ти не пішов. Якщо вони відмовлять тобі, то вони відмовлять і мені. Ти підеш туди, куди я тебе поведу».

Я: «Мій Господи і Боже, з любові до Тебе і заради спасіння душ я зроблю все, що Ти захочеш. Господи, нехай буде воля Твоя. Мій Господи і мій Царю, мій люблячий і милосердний Отче, я зроблю все, бо я так сильно люблю Тебе / Тебе, Триєдиного Бога».

Спаситель: «Моя любя донько, пиши. П'ять святих ран, які ти отримаєш від Мене, є знаком для всього світу, бо ти будеш страждати за душі всього світу. Усі душі, які відкинуть тебе, подаруй Мені. Кожна душа мусить постати переді Мною і нести перед Мною відповідальність. Тому люби їх усіх, навіть тих, хто не буде любити тебе».

«Бо заради цих душ ти також проллеш мою кров. Моя любя донько, перед нами велика праця».

Я: «О, мій Господи, я думала, що моя робота вже закінчилася».

Спаситель: «Це лише початок, дочко моя. Коли ми будемо возвеличені, ми притягнемо до себе всіх, хто має добру волю. Моя кров – це ваше спасіння і ліки. Вона звільняє вас від вічної смерті. Тільки моя кров може очистити ваші гріхи, якщо мою святу кров будуть багато шанувати. Ти будеш джерелом святої крові, з якого щоп'ятниці буде текти кров. Моя любя донько, я дякую тобі за твою терпеливість».

Я: «Це я маю написати?»

Спаситель: «Так, ти маєш це написати?»

Я: «Господи, я все зрозумів і приймаю все, щоб разом з Тобою виконувати Твою волю. Нехай буде так, як Ти сказав, бо я віддав Тобі свою волю».

Спаситель благословив мене.

12:45 – Росвіта зателефонувала мені, що, якщо я хочу, її син Вольфрам буде разом зі мною писати мій щоденник. Я дуже зраділа цьому, бо Спаситель уже нагадував мені, що я маю писати швидше. Я сказала їй, що спершу запитав Спасителя.

12:55 – Я запитала Спасителя, чи правильно, щоб Вольфрам писав. Спаситель:

«Так, моя донько, нехай він пише».

З 13:30 до 18:00 я писала щоденник разом з Вольфрамом. Він був дуже старанним і написав 8 сторінок формату А4. Дякую Богу за цю ласку.

З 18:15 до 21:30 я виконувала домашні справи.

О 22:30 я переписав свій щоденник з аркуша паперу в зошит, щоб завтра вранці після Святої Меси Вольфрам знову міг писати.

О 23:30 я молився болісним розарієм. Потім я двічі сховався у сауну.

О 01:15 я щиро молився. До 02:30 я читав книгу. Я спав близько трьох годин, а потім близько 05:50 встав. Спочатку я помолвився, а потім отримав Послання від Спасителя.

01.11.1992 - неділя

вдома

Молитовне об'єднання!

Спаситель: «Моя любя донько, запиши це. Велика небезпека стоїть на порозі. Війна поширюється все сильніше».

Я: «Господи, чи загроза стосується також Федеративної Республіки Німеччини?» Спаситель:

«Моя донько, загроза стосується всієї Європи».

Я: «Господи і Боже, спаси нас, бо Ти ще можеш все зупинити. Будь ласка, не дай, щоб Твій гнів обрушився на нас. Господи, будь ласка, помилуй нас».

Спаситель: «Моя дочко, на вас чекають важкі дні». Я: «О, Спасителю, чи варто мені тоді взагалі будувати каплицю?»

Спаситель: «Будуй її якнайшвидше. Дочко моя, запиши: революція наближається. Вона принесе з собою хаос. Християни змішаються з масонами».

Буде велике відступництво християн. Молись багато, моя дочко. Моя дочко, добре було те, що ви вчора зробили».

Я: «Ти маєш на увазі те, що я писала з Вольфрамом?»

Спаситель: «Так. Ви виконали мою волю. Пишіть далі, бо я щедро винагороджу вас за цю працю. Моя донько, я обдарую тебе своєю благодаттю».

Я: «Чи мушу я ще щось записати?»

Спаситель: «Пиши, дочко моя. Спочатку твоє серце буде пронизане».

Я: «Дорогий Боже, ти сказав, що я отримаю всі п'ять ран одночасно».

Спаситель: «Пізніше я можу вирішити інакше».

Я: «Господи, нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «Моя донько, так має бути. Будь готова, моя донько. Я люблю вас, мої діти». Я: «Зараз я сама».

Спаситель: «Напиши так. Дочко моя, я благословляю тебе і всіх, хто тобі близький». Я: Спаситель благословив мене.

О 8:00 я відвідав Святу Месу.

З 9:30 до 12:30 я разом з Вольфрамом писав щоденник.

13:30 – молитва.

З 19:00 до 20:00 – молитовне об'єднання!

Спаситель: «Дочко моя, я радію, що можу з тобою розмовляти. Дочко моя, я дарую тобі щось».

Я: «Зараз чи коли я отримаю страждання?»

Спаситель: «Зараз».

Я: «Чи можу я цьому радіти?»

Спаситель: «Ти можеш радіти, бо я дарую тобі свою любов».

Я: «Це чудовий дар. Дякую тобі за це, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Моя люба донько, запиши це. Ця любов, яку ти отримуєш від мене, буде вогнем у твоєму серці».

Я: «Будь ласка, нехай цей вогонь горить».

Спаситель: «Я дозволю йому горіти. Моя дочко, ти також мусиш витримати мою любов». Я: «Я зроблю це, мій Господи і Боже. Чи це знак того, що моє серце буде пронизане?»

Спаситель: «Так, дочко моя, ти зрозуміла. Тільки завдяки моїй любові ти зможеш витримати цей біль».

Я: «Спаситель благословив мене».

02.11.1992 — понеділок

10:45 у кабінеті лікаря

Молитовне об'єднання!

Спаситель: «Моя люба донько, ти маєш писати».

Я: «Мій любий Ісусе, що мені писати?»

Спаситель: «Все, що ти пишеш, ти повинна добре зберігати. Сатана розлючений тим, що я тобі надихаю. Настане час, коли все це здійсниться. Твоя робота сьогодні мені сподобалася. Я: «Господи, ти маєш на увазі, що я сьогодні розповіла майже всім пацієнтам про тебе, роздала їм молитви, подарувала Чудотворну медаль або що я відправила їх усіх на сповідь?» Спаситель: «Так! Моя донько, ти була доброю працівницею у моєму винограднику. Моя люба донько, я хочу дещо від тебе».

Я: «Дорогий Боже, я готова віддати Тобі все, навіть якщо ще не знаю, що саме!»

Спаситель: «Час».

Я: «Дорогий Боже, час завжди належав Тобі».

Спаситель: «Моя дочко, ти правильно сказала. Моя дочко, я бажаю від тебе твого слова».

Я: «Я дарую Тобі мою мову. Але як мені це зрозуміти? Як мені тоді говорити? Адже насправді я вже все Тобі віддала. Ти користуєшся моєю мовою. Якби Ти не дав мені цих слів, я б не змогла нічого сказати пацієнтам. Моя мова – це ж Твоя мова».

Спаситель: «Моя дочко, це теж правильно. Бачиш, моя дочко, я дію в тобі». Я: «Дякую тобі, мій Ісусе, бо тепер я розумію дію в мені, те, що ти маєш на увазі».

Спаситель: «Так я й надалі діятиму в тобі, моя донько. Тільки ця дія буде болючішою».

Я: «Ти маєш на увазі моє серце, дорогий Боже?»

Спаситель: «Так, саме це я маю на увазі».

Я: «Моє серце повністю належить Тобі. Тоді ми обоє будемо страждати».

Спаситель: «Так, дочко моя, так і є».

Я: «Дорогий Спасителю, дій у моєму серці, щоб душі були врятовані. Дорогий Боже, у мене є одне велике бажання».

Спаситель: «І яке ж воно?»

Я: «Щоб я завжди була з Тобою, бо Ти є Любов».

Спаситель: «Моя любя донько, ти є в мені і зі мною. Ти не можеш більше бути без мене, бо інакше ти б померла від спраги. Мені подобаються твої молитви. Проси завжди безперервно. Моя донько, я надішлю тобі спонсора для каплиці».

Я: «Мені це записати?» Спаситель:

«Так, запиши це».

Я: «Мій Господи і Боже, це велика радість для мене, бо я бажаю, щоб у цій каплиці молилися щодня. Мій Господи і Боже, я дякую Тобі заздалегідь».

Спаситель: «Маріон повинна записати. Ви обоє повинні писати».

Я: «Дякую Тобі, мій Господи і Боже, я скажу це їй і йому. А якщо вона не захоче більше писати?»

Спаситель: «Вона хоче продовжувати писати».

Я: «Це мене тішить, дорогий Ісусе, бо я не хочу її втратити. Отже, дорогий Спасителю, тобі потрібно три особи, щоб продовжувати писати».

Спаситель: «Писати треба швидко».

Я: «Так, Боже милий, ми будемо писати з Твоєю благодаттю. Будь ласка, даруй нам багато благодаті для письма».

Спаситель: «Я благословляю тебе, Маріон і Вольфрам».

Я: «Дяка Богу Господу. Слава Ісусу Христу та Марії».

П.С.: Спаситель сказав: «Нехай благословить тебе Бог-Отець, Бог-Син і Бог-Святий Дух». Подумки я запитала себе, чому він не сказав «вас» у благословенні.

Спаситель: «Я благословив її, моя донько».

12:30 – я щиро молилася в каплиці клініки:

Спаситель: «Я люблю тебе, моя донько, більше, ніж ти мене».

Я: «З моїх очей потекли сльози, бо я спрагла любові. Чим більше п'єш з цього джерела, тим сильніша спрага».

Спаситель: «Я дарую тобі щось, моя донько. Благодать зцілювати». Я: «Як?»

Спаситель: «Ти можеш зцілювати, і то як душевно, так і тілесно». Я: «Але ж я нічого не вмію!»

Спаситель: «Я буду зцілювати в тобі». Я: «Коли, дорогий Боже?»

Спаситель: «Ти можеш починати».

Я: «Дорогий Боже, мій душпастир, я зроблю це з Твоєю благодаттю. Господи, нехай буде воля Твоя».

Спаситель: «Запиши те, що я тобі сказав про зцілення».

13:45. Ми з Веронікою пили каву та їли торт, який спекла Росвіта.

Прийшов лікар-рецептурник і привів нам пацієнта на рентген. Я дала лікарю шматочок торта. Він запитав мене, чи я сама спекла цей торт?

Я сказала: «Це Божа воля. Треба тільки довіряти Богові». Він

сказав: «У цьому ви маєте рацію».

Я сказала йому: «Я молюся за вас, щоб ви всі потрапили до раю». Він

відповів: «Рай уже переповнений».

Я сказав: «Не небо, а пекло». Він засміявся.

Я показав йому молитви, які були приклеєні до шафи. І коли він на чергуванні, нехай знайде час і присвятить кілька хвилин молитвам. Він пішов у доброму настрої.

03.11.1992 – вівторок

у кабінеті лікаря

Молитовне

об'єднання!

Спаситель: «Моя люба донько, запиши це, бо мені сподобалося, як ти вчора вчинила». Я: «Це була не я, це Ти діяв у мені».

Спаситель: «Ти пізнала Мою волю. Дочко Моя, ти завжди маєш приносити

Мені в жертву свої страждання».

Я: «Я думала про Небесного Отця».

Спаситель: «Я є Триєдиний Бог. Ти молишся до Бога в трьох Особах. Принеси мені все в жертву». Я: «Я вже віддала Тобі все. Що я ще не віддала Тобі?»

Спаситель: «Твоя любов».

Я: «Господи, я приношу Тобі в жертву свою любов заради

спасіння душ». Я думала, що все це для мене незрозуміло.

Спаситель: «Дочко моя, мені подобається, що ти не все розумієш. Маленька дитина приймає все, не тому що вона все розуміє».

Спаситель: «Пиши, дочко моя, страждання, які ти зазнаєш, введуть багатьох людей у замішання, бо їм бракує мого світла, але вони воліють залишатися в темряві, щоб їхні погані вчинки не були викриті. Свиня любить валятися у своєму бруді».

Я: «О, Господи, я не можу цього писати».

Спаситель: «Та пиши це. Будь спокійна, дочко моя, деякі тварини кращі за деяких людей без Мене».

Я: «О, я більше не можу писати, Спасителю».

Спаситель: «Моя дочко, я зніму з тебе втому». Я: «Дякую тобі, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Я можу замінити все, чого тобі бракує. Моя донько, у Сербії буде громадянська війна. Буде багато руйнувань. На Балканах буде землетрус. Буде багато загиблих. Моя донько, ніхто не втече від мого гніву. Кожен несе відповідальність за те, що відбувається у світі.

Залишайся вірною мені, дочко моя. Мені подобається твоя любов до мене. Продовжуй любити мене, дочко моя». Я: Спаситель благословив мене.

18.00 Розарій, Свята Меса в червоному.

О 22:30 я дивилася новини в кімнаті моєї свекрухи, а потім художній фільм. Я вже давно не дивилася фільмів. Але після фільму я відчула муку / випробування. Я плакала від щирого серця. Я думала, що Бог мене покинув. Я звинувачувала Бога в тому, що я тільки чую Його, але не бачу. Я думала, що, можливо, до мене говорить диявол. Я відчувала себе такою самотньою і покинутою всіма. Я плакала і хотіла все кинути, але потім я вклонилася перед великим хрестом у своїй спальні.

Я обійняла хрест і плакала. Сльози лилися, як уже давно не лилися. Через деякий час я вже не могла плакати. Спаситель забрав мої сльози. Я спокійно пішла спати.

04.11.1992 - середа

8:30

Молитовне єднання!

Вчора пізно ввечері я мала спокуси. Сьогодні я багато молилася молитвами жертви. Потім я з'єдналася зі Спасителем:

Спаситель: «Твоя любов до мене добра». Я: «Наскільки добра?»

Спаситель: «Правда. Я дарую тобі ще більше любові. Запиши це, моя донько: твоє серце – це моє серце».

Я: «Але ти вже казав мені це». Спаситель: «Ти відчуваєш у ньому мій біль».

Я: «Мені здається, що я захворію серцем».

Спаситель: «Я твій лікар. Я можу зцілити без ліків. Своїм вогнем любові я гашу всі болі. Дочко моя, я допустив вчорашні випробування. Ти не повинна дивитися телефільми. Ти належиш повністю мені».

Я: «Мій Господи і Боже, пробач мені, будь ласка. Я більше не буду їх дивитися».

Спаситель: «Пиши, донько моя. Мені щось від тебе потрібно».

Я: «Так, мій Господи і Боже. Я дам тобі це, хоча я вже нічого не можу тобі дати, бо все вже належить тобі».

Спаситель: «Дочко моя, запиши це слово в слово. Мені потрібна твоя згода на нанесення знаків рани».

Я: «Мій Господи і Боже, я даю Тобі своє «так», щоб Ти міг накласти п'ять святих ран. Я люблю Тебе, мій Господи і Боже. Я не можу відповісти інакше».

Спаситель: «Моя донько, ти – моя любляча дитина. Я накладу тобі рани ще цього року».

Я: «Тобто ще в 1992 році».

Спаситель: «Так! Саме так. Ти побачиш мене під час нанесення знаків ран». Я: «Як я зможу впізнати, що це Ти?»

Спаситель: «Я є Любов. Я є Світло, що проганяє темряву. Роби все, що я тобі скажу. Моя люба донько, більше довіряй мені. Тримайся подалі від мирських балачок. Вони можуть тобі лише нашкодити. Ти перебуваєш під моїм і небесним материнським захистом.

Твої ангели-охоронці постійно охороняють тебе. Не будь невіруючою. Будь віруючою». Я: «Дорогий Боже, я більше не можу писати».

Спаситель: «Я знаю це, моя донько».

Я: Спаситель благословив мене. У цьому благословенні я включила всі душі світу.

19.00 Розарій і Свята Меса в каплиці Рохуса.

05.11.1992 – четвер

У кабінеті лікаря

О 7:55 я разом з Вереною занесла зібраний одяг та взуття до мого автомобіля, щоб передати їх бездомним.

8:30 — Після щирої молитви та прохань, зокрема за університетську клініку (персонал і пацієнтів), я запитала Спасителя: «Ти хочеш, щоб я написала?»

Спаситель: «Так! Будь ласка, моя донько».

Я: «Милосердний Боже, що мені писати?»

Спаситель: «Не бійся того, що пишеш. Те, що ти пишеш, є моєю волею. Пиши далі, дочко моя, твоє завдання – робити все, що я тобі підказую».

Я: «Навіть якщо священики будуть проти мене?»

Спаситель: «Моя донько, я є Істина. Моє діяння в тобі наближається. Але перед цим ще будуть неприємності».

Я: «Розкажи мені про це».

Спаситель: «З боку Церкви будуть неприємності». Я: «Дорогий Боже, але це ж погано для мене. Що мені робити?»

Спаситель: «Говори лише те, що я тобі підказав. Все інше залиш мені».

Я: «Мене будуть допитувати, Спасителю?»

Спаситель: «Дочко моя, ти вже відібрала у диявола багато душ. Він розлючений на тебе. Він підбурює добрих людей, щоб ускладнити тобі життя. Будь обережна! Не поспішай! Він не витримує твоєї терплячості. Ти переможеш його, дочко моя. Будь мужньою і сильною. Моя донько, напиши ще дещо. Священик, на якого ти чекаєш, незабаром прибуде. Будь впевнена, він прийде. Ти не залишишся без священика. Тобі потрібен смиренний священик. Він розуміє Мою волю. Моя донько, пиши далі. Ти втомилася і потребуєш відпочинку. Писання незабаром завершиться. Я ціную твою старанність. А також старанність тих, хто тобі допомагає. Я вас усіх за це добре винагороджу. Ця праця буде винагороджена стократно. Будь впевнена».

Спаситель: «Моя донько, ти маєш стати ще чистішою. Я зроблю тебе ще чистішою своїм вогнем любові. Цей вогонь, який ти відчуєш, — це Моє діяння в тобі».

Я: «О, Господи, тоді я заспокоїлася. Я думала, що іноді моє серце горить». Спаситель: «Цим вогнем любові я рятую багато душ. Багато хто вже не витримує цього вогню».

Я: «О, мій Господи, я дозволяю цьому вогню любові діяти в мені. Будь ласка, очисти мене, щоб у мені не було жодної вади».

Спаситель: «Так і буде. Ти станеш такою чистою, якою я хочу тебе бачити».

Я: «Мій Господи і Боже, я вже заздалегідь дякую Тобі від щирого серця за цю чистоту».

Спаситель, як завжди, благословив мене і сказав: «Іди з миром, моя любя донько».

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

З 20:30 до 23:15 писала щоденник разом з Вольфрамом. Дякую Богу за таку велику ласку, що ми змогли так багато написати.

06.11.1992 – п'ятниця – Серце Ісуса

8:45 Кабінет лікаря

Сьогодні вранці я молилася вже понад півтори години.

Спаситель: «Моя любя донько, пиши. Мені потрібно...» Я: «Що тобі потрібно?»

Спаситель: «Все, що ти написала, треба привести до ладу. Те, що ти написала, ще треба надрукувати».

Я: «Господи, дай нам благодать, щоб ми швидко писали, бо ми маємо багато перешкод від злого».

Спаситель: «Моя донько, я дав вам благодать».

Я: «Я запитала Спасителя, чи правильно те, що написав Вольфрам».

Спаситель: «Дочко моя, він пише так, як я хочу. Будь готова, дочко моя, рани на руках і ногах — це лише початок».

Я: «Дорогий Боже, я цього не розумію. Скажи мені, що ти маєш на увазі».

Спаситель: «Дочко моя, у тебе мало часу. Майже всі мої діти не хочуть навернутися. Я мушу їх покарати. Мій гнів спаде на них. Усі діти належать мені».

Я: «Ти сьогодні не такий, як завжди. Ти здаєшся мені Богом, що карає». Спаситель: «Перед моїм судом не буде нічого доброго».

Вони наче сухе дерево, яке можна лише спалити. Молись, донько моя, щоб мій гнів вгамувався».

Я: «Дорогий Небесний Отче, будь ласка, не дай, щоб Твій гнів обрушився на землю. Отче, вони не знають, що роблять. Будь ласка, прости нас. Вилий на нас благодать, щоб усі діти Єви стали дітьми Марії, бо вона є нашою Матір'ю і Царицею всіх дітей на землі.

Свята Матір, будь притулком грішників і нашою заступницею перед Богом. Ми, Твої діти, любимо Тебе.

Прикрий нас усіх своїм захисним плащем.

Спаситель: «Моя любя донько, молись безперервно, гріх занадто великий. Донько моя, роби все так, як я тобі досі казав. Захищай мою істину. Я з тобою».

Я: Спаситель благословив мене.

18:00 — Розарій та Свята Меса. Служба на честь Серця Ісуса не відбулася, а Пресвяті Дари не були виставлені, оскільки відбувалася поминальна служба.

07.11.1992 - субота

12:10 – 13:10

Молитовне зібрання!

Спаситель: «Дочко моя, пиши».

Я: «Що Ти хочеш, щоб я написала?»

Спаситель: «Пиши, це важливо. Дочко моя, твоє завдання – залишатися вірною Мені, навіть якщо біль не зменшується».

Я: «Дорогий Боже, Ти вже дав мені благодать, щоб я мала терпіння у стражданнях».

Спаситель: «Дочко моя, якщо ти це ще пам'ятаєш, то тим краще». Я:

«Господи і Боже мій, що ти називаєш важливим?»

Спаситель: «Тоді ти будеш повністю в мені».

Я: «О, моя Любове, тоді я перебуваю у Твоєму багатстві. Більше я не можу бажати, і для мене важливо, щоб я завжди була з Тобою».

Спаситель: «Моя дочко, важливо, щоб я був твоїм Господом і Богом і щоб твоє «так» залишилося «так».

Я: «Мій Господи і Боже, будь ласка, даруй мені благодать, щоб моє «так», яке я тобі дала, залишалось твердим, як ти того хочеш».

Спаситель: «Я хочу дещо від тебе, моя донько».

Я: «Знову? Пробач мені, будь ласка. Так, мій любий Ісусе».

Спаситель: «Я хочу твоє серце, твої руки і ноги, щоб я міг почати».

Я: «Я вже віддала це тобі. Я не зміню своєї думки. Ти можеш почати, коли захочеш».

Спаситель: «Ти приніс мені велику радість». Я:

Спаситель благословив мене.

З 13:35 до 17:05 я писала щоденник разом з Вольффрамом.

О 17:20 я прийшов до церкви на сповідь. Там було темно, і нікого не було. Я зайшов у сповідальню, бо думав, що там нікого немає.

Тоді о. Фогт звернувся до мене.

Спочатку я висповідався у своїх гріхах, а потім розповів йому, що мене так дратувало в церкві.

Я попросив пана парока, щоб після Святої Меси він залишив світло увімкненим на п'ять хвилин довше. Він сказав, що прислужниця має йти додому. Я сказав йому, щоб він забрав у неї ключ, щоб сам міг зачинити. Потім я сказав йому, щоб він не тренувався з міністрантами на дзвонах одразу після Святої Меси, бо в церкві ще є кілька людей, які хочуть помолитися.

Я сказав йому, що ми прийняли не булочки, а Трійцю Божу.

Я поскаржилася йому, що не відсвяткували п'ятницю Серця Ісуса і що він не виставив Пресвяті Дари. Він сказав, що це неможливо через поминальну службу.

Тоді я сказав йому, що так само, як він переносить суботу на неділю, він може перенести і п'ятницю Серця Ісуса.

Потім я сказав йому, що недобре, коли в суботу під час молитви на вервиці хор проводить репетиції в церкві. Те саме відбувалося під час сповіді. Після сповіді я молився болісним розарієм.

З 19:00 до 20:00 я писав у свій щоденник.

О 20:45 прийшов Фрідолін.

Я розмовляв з ним про релігію. Він також розповів мені про проблеми з причастям у руці в Шпайєрі.

З 11:00 до 11:45 знову писав у своєму щоденнику.

08.11.1992 — неділя

З 6:30 до 7:45 вдома –
молитовне зібрання!

Спаситель: «Дочко моя, добре, що ти молилася. Твоя любов до Мене справжня. Проси про справжню любов для своїх ближніх. Моя люба дочко, запиши це: пастор Фогт є Моїм священиком. Йому ще потрібен час, щоб зрозуміти те, що ти вже розумієш.

Продовжуй молитися за нього. За священиків моляться дуже мало. Священик несе велику відповідальність переді Мною. Моліться за них.

Моя донько, пастор Фогт прийняв те, що ти вчора сказала йому у сповідальні. Інше залиш мені.

Я: «Я запитав про єпископа у Шпайєрі, який змусив молодого кандидата у священики самостійно взяти Святу Гостію».

Спаситель: «Єпископ не виконує моєї волі. Він виконує волю Отця брехні». Я: «Що має робити студент, коли єпископ робить таке?»

Спаситель: «Моя дочко, вони повинні молитися за ці наміри». Я:

«Дорогий Боже, чи хочеш Ти, щоб я ще щось записала?»

Спаситель: «Моя люба донько, запиши: твоя любов до мене має витривалість. Ця витривалість у любові до мене є благодаттю від мене. Збережи цю витривалість у моїй любові. Це велика чеснота, моя донько».

Я: «Небесний Отче, я дякую Тобі від щирого серця і буду берегти це, як перлину».

Спаситель: «Дочко моя, напиши ще дещо. Велика війна наближається. Вона прийде зі Сходу, дочко моя. Люди стрімголов мчать у прірву. Сатана заманив їх у свої тенета. Вони сліпі, вони цього не помічають. Вони не хочуть навернутися, бо цей шлях для них занадто зручний.

Прийміть усі страждання, які на вас чекають. Це моя воля. Так ви зможете врятувати те, що ще можна врятувати».

Я: «О, мій Господи, це дуже важко писати».

Спаситель: «Набагато важче для мене дивитися, як мої діти біжать у прірву, з якої вже ніколи не буде повернення. Так, моя донько, на сьогодні все».

Я: Спаситель благословив мене.

8.00 Свята Меса в Роті.

З 9:30 до 11:30 писав щоденник разом із Вольффрамом.

13:00 – Розарій і молитва. Я був здивований, що пастор Фогт відслужив месу на честь Серця Ісуса і виставив Святі Дари.

У церковному віснику було зазначено молитву з благословенням.

О 14:15 до мене прийшов Еріх.

Мій чоловік розповів мені, що за годину одна жінка дзвонила аж чотири рази і повідомляла, що пастор Дохат має подругу і що його машина зараз стоїть перед її будинком. Я подумала, що сатана хоче відібрати у мене ще й священика з молитовної групи. Я не повірила цій жінці, бо вона могла бути одержимою демоном.

09.11.1992 - понеділок

З 5:15 до 6:15 вдома –
молитовне зібрання!

Спаситель: «Моя люба донько, запиши це. Рани, які тобі будуть нанесені, ти отримаєш у церкві. Спочатку твоє серце буде пронизане».

Я: «Але ж Ти сказав, що я отримаю всі рани одночасно».

Спаситель: «Я можу робити так, як хочу. Я можу змінити свій план. Ти втрапиш багато крові через рану в серці. Принеси цю кров у жертву за всі душі світу».

Я: «А бідні душі?»

Спаситель: «І за бідні душі в чистилищі».

Я: «Я запитав Спасителя, чи правильно я написав «чистилище»?».

Спаситель: «Це місце очищення.

Ти відчуєш великий біль під час нанесення ран. Цей біль не можна порівняти з тим, що ти відчував досі. Це буде мій біль у тобі».

Я: «Після сповіді у пана пароха Фогта я відчув великий біль у серці. Мені було боляче, бо пан парох Фогт не відправив богослужіння на честь Серця Ісуса. Чи був цей біль також від тебе?»

Спаситель: «Дочко моя, ти завжди будеш відчувати біль, коли священики ображають мене».

Я: «Дорогий Боже, останнім часом я завжди відчуваю нудоту після їжі. Мені навіть у церкві стало зле».

Спаситель: «Якщо я в тобі, тобі не потрібно нічого їсти». Я: «Господи, я ще не дуже це розумію».

Спаситель: «Я — твоє життя. Я можу замінити все».

Я: «Але ж диявол теж може спричинити зло».

Спаситель: «Але він не може відібрати у тебе твоє майно, бо я з тобою. Твоя нудота — це те, що в тобі належить до цього світу».

Я: «Що це таке?»

Спаситель: «Ти несеш на собі гріхи світу. Гріх — це великий тягар і є злом». Я: «Але в церкві мені вже часто ставало зле».

Спаситель: «Зло в церкві гірше, ніж зовні. Молись, щоб зло було усунуте з церкви».

Я: «Ти маєш на увазі Тіло Христове, коли шматочки під час причастя падають на підлогу і їх топчуть?»

Спаситель: «І це теж, дочко моя».

Я: «Або те, що деякі приймають Тебе з нечистим серцем?»

Спаситель: «Так, тим самим вони накликають на себе покарання».

Я: «Або тому, що тебе роздають не освячені руки. Чи є ця байдужість також злом?» Спаситель: «Так, донько моя, так і є».

Я: «Тоді це зло треба швидко усунути з Церкви».

Спаситель: «Дочко моя, я вимагаю від усіх священиків, щоб вони це зробили, інакше мій гнів впаде на них».

Я: «Так, мій Господи і Боже, я зрозумів».

Спаситель: «Мені було приємно, що ти так рано встав, щоб писати. Тебе ніхто не турбував».

Я: Спаситель благословив мене.

12:15 у каплиці ЛОР-клініки

Після молитви «Ангел Господній» я помолився до Спасителя. Я хотів дізнатися, чи слід мені сказати пастору Дохату, що одна жінка анонімно зателефонувала і погано відгукнулася про нього.

Спаситель: «Скажи йому, нехай молиться за цю жінку».

Сьогодні вранці я також зазнав кількох атак від злого. Дякую Богу за благодать, яка дозволяє розпізнати злого, коли він проникає. Цього разу зло діяло через тещу.

18:00 Розарій та Свята Меса в Роті.

Сестра була неслухняною і знову запропонувала мені причастя в руку.

Я вклонився Спасителю і, не приймаючи причастя, повернувся на своє місце. Спаситель прийшов до мене духовно. Я отримав велику благодать.

20:00 Молитовна група

Було двоє-троє, які скаржилися перед Пресвятими Дарами, що сьогодні ми так багато молилися латиною.

10.11.1992 - вівторок

8.00

Молитовне об'єднання!

Вперше ми багато молилися латиною в молитовній групі. Після 23:00 я сповідався у отця Дохата. Я побачив у його очах жахливу нерухомість.

Спаситель: «Я дозволив це, це був сатана. Моїм священикам загрожує небезпека, як ти вже знаєш». Я: «Мій Господи і Боже, я бачила це лише своїми очима. Мені й досі стає зле, коли я згадую вчорашній день. Найкраще б я більше ніколи не ходила до церкви. Але оскільки я люблю Тебе і вірна Тобі, я готова разом з Тобою боротися проти диявола».

Спаситель: «Я радий, що ти це зрозуміла. Моя донько, треба йти далі, бо ти отримала благодать, щоб це подолати. Зі мною ти його переможеш».

Я: «Я запитала, чи правильно було вчора, що ми молилися на латині». Спаситель: «Запиши, дочко моя. Треба багато молитися латиною. Я обрав латину для свого народу. Церква повинна й надалі молитися латиною. Я особливо винагороджу своїх дітей, які моляться латиною. Моя донько, продовжуй так, як вчора».

Я: «Але, Господи, вони скаржилися, що нічого не розуміють».

Спаситель: «Моя донько, я цього вимагаю».

Я: «Дорогий Боже, єпископи скасували латину». Спаситель: «У церкві знову будуть молитися латиною». Я: «Так, мій Господи, я зроблю так, як ти кажеш».

Спаситель: «Я приведу до тебе віруючих, вони будуть молитися латиною. Навіть ті кілька людей, які скаржаться, повинні пристосуватися до тебе, а не ти до них. Вузкий шлях, що веде до мене, вимагає спільної молитви для всіх дітей. Не обов'язково молитися латиною, мені достатньо того, що молилися завжди».

Спаситель: «Моя дочко, мені щось від тебе потрібно».

Я: «Мій Господи, я дам тобі це і скажу «так», навіть якщо не знаю, що це буде». Спаситель: «Мені потрібна твоя згода, щоб бідні душі могли з'являтися перед тобою».

Я: «Мені це не байдуже. Але якщо разом з тобою я зможу їм допомогти, і вони завдяки цьому швидше звільняться з місця очищення, я негайно дам тобі своє дозвіл. Мій Господи і Боже, не моя, а Твоя воля нехай буде. Але Ти повинен дати мені змогу їх розпізнати, інакше диявол теж може видати себе за бідну душу».

Спаситель: «Дочко моя, ти впізнаєш кожну бідну душу, яка походить від Мене. За це Я дам тобі Свою благодать. Ти вже дуже багато допомогла бідним душам».

Я: «Господи, я принесла за них багато святих мес, я постійно запалюю для них освячену свічку, часто протягом дня даю бідним душам освячену воду і дарую їм багато молитов про відпущення гріхів. Ти це маєш на увазі?»

Спаситель: «Цим ти їм дуже допомогла».

Я: «Дорогий Боже, будь ласка, забери мій страх, коли до мене з'являться бідні душі».

Спаситель: «Ти не будеш боятися, бо бідні душі багато моляться за твоє прохання».

Я: «О, мій Господи і Боже, благослови їх усіх, я буду більше молитися за них у майбутньому. Я люблю їх усіх, бо всі вони колись будуть у небі і будуть славити Тебе, хвалити Тебе і віддавати Тобі честь».

Спаситель: Моя донько, мені особливо сподобалося те, що ти написала. Я, Спаситель, благословив тебе.

18.00 Розарій і Свята Меса в Роті.

Сьогодні близько 21:30 я хотів лягти спати. Але в той самий момент, коли я збирався лягти, диявол з усією силою кинув на підлогу великий двометровий хрест і стіл. На столі стояло небесне знамення дорогоцінної крові з Родальбена.

Також там стояла ікона Вічної Допомоги Божої Матері та ікона Милосердного Ісуса сестри Фаустини. Він кинув все це на підлогу.

Образ дорогоцінної крові не розбився. Він знову дав про себе знати, що знову навколо мене. Потім я розсипала по всій кімнаті освячену сіль. Я спала всю ніч.

Ісус зі мною, він нічого не може мені зробити.

11.11.1992 - середа

8.30–9.20 Молитовне зібрання!

Спаситель: «Моя люба донько, запиши це. Я хочу, щоб ти написала».

Я: «Ісусе, Сину живого Бога, що мені написати?» Спаситель: «Моя донько, я хочу щось від тебе!»

Я: «Чого ти хочеш від мене? Чи є ще щось, чого я тобі ще не дала? Господи, я нічого не відмовлю, бо дуже люблю тебе: і якщо моя любов до тебе не справжня, то, будь ласка, дай мені благодать, щоб я ніколи не сказала тобі «ні». Бо я зроблю все, чого ти хочеш від мене. Нехай буде твоя воля щодо того, чого ти хочеш від мене. І тепер я можу це знати, бо я вже дала тобі своє «так».

Спаситель: «Моя дочко, я хочу від тебе згоди. Я хочу зробити тебе цілком новою». Я: «Господи, будь ласка, зроби мене новою. Будь ласка, скажи мені щось про це, бо я цього не розумію». Спаситель: «Старе в тобі помре. Ти більше не маєш старих гріхів».

Я: «Господи, ти звільниш мене від усіх гріхів, які я вчинила?» Спаситель: «Моя дочко, ти будеш вільна від усіх гріхів».

Я: «О, мій Господи, що це означає?»

Спаситель: «Я можу це зробити, донько моя. Ніхто не може звинувачувати тебе у гріхах. Я створив тебе заново».

Я: «Господи, але ж я багато грішила до хрещення».

Спаситель: «Дочко моя, я створив тебе заново». Я:

«Дорогий Боже, а є ще якесь інше слово для «заново»?».

Спаситель: «Дочко моя, ти зняла з себе стару людину. У тобі є нова людина, з якою я можу робити все, що захочу».

Я: «Господи, роби з новою людиною в мені, що хочеш, бо я, як нова людина, цілком у Тобі і з Тобою».

Спаситель: «Дочко моя, запиши це. Мені це дуже подобається. Я почну з новою людиною те, що я хочу. Дочко моя, ти ще цього не розумієш. Але настане час, коли ти все зрозумієш.

Незбагненне — це те, що можна зрозуміти лише на небі.

Мені достатньо твоєї любові до мене. Моя донько, те, що ти написала, було дуже важливим».

Я: «Мій Господи і Боже, мій душевний наставник. Дякую Тобі, що Ти створив з мене нову людину. Я віддаю себе Тобі як нова людина».

Спаситель: «Моя люба донько, це було

все». Я: Спаситель благословив мене.

З 17:55 до 19:05 я писала щоденник разом з Вольфрамом.

19:30 — Свята Меса в клініці «Рохус» разом із Росвітою.

З 20:30 до 22:00 я знову писав щоденник разом з Вольфрамом.

12.11.1992 — четвер

8:00

Молитовне об'єднання!

Спаситель: «Моя люба донько, запиши це».

Я: «Так, мій Господи і Боже».

Спаситель: «Рани, які ти отримаєш, переконують багатьох людей, що це Я. Багато священників навернуться».

З'явиться нове покоління багатьох священників, які належатимуть мені.

Я надав своїм апостолам владу ставати священниками, а не жінкам. Жінка не покликана до священничого служіння. Моя донько, це воля сатани, щоб жінка взяла на себе обов'язки священника. Ці жінки повинні будуть нести велику відповідальність переді Мною. Вони виконують не Мою волю, а волю сатани.

Стережіться цих жінок.

Моя донько, багато з тих, хто збився зі шляху, знову знайдуть дорогу до Отцівського дому.

Радійте разом з ними!»

Спаситель: «Покарання стане ще більшим, щоб мої діти усвідомили, що я все ще існую. Усі, хто мені невірні, є моїми зрадниками.

Моя дочко, невірність своєму Богу, який може їх врятувати, є великим злом. Це зло необхідно терміново усунути».

Я: «Дорогий Боже, я більше не можу писати. Мені так важко писати, бо в цьому світі стільки невірності Тобі».

Милосердний Бог благословив мене.

Мені було неможливо продовжувати писати. Спаситель сказав мені ще багато чого, але я не міг більше писати, бо гріхи світу так мене обтяжували. Мені так погано, що я можу зараз знудити.

О 10:30 я покинула робоче місце. З болем я пішла до лікаря.

Доктор Стауфер сказав, що ці болі походять від хребта. Я також відчувала сильний біль у правому боці біля нирок. Ці болі поширювалися на всю спину. Мене й далі нудило. У другій половині дня болі були настільки сильними, що я вже не могла ходити.

Ближче до вечора біль зменшився.

О 18:00 я пішла до церкви зі своїм болем, адже мій справжній лікар — це Спаситель. Сьогодні я зраділа, що після Святої Меси світло горіло довше. Пастор Фогт прийняв те, що я сказала йому у сповідальні.

Дякую Богові за цю ласку.

З 19:45 до 22:45 я разом з Вольфрамом продовжував писати щоденник. З

23:00 до 23:45 я вносив свої нотатки до щоденника.

13.11.1992 – п'ятниця

З 10:30 до 13:00 вдома –
молитовне зібрання!

Спочатку я молився перед статуєю Матері Божої. Я говорив до Матері Божої і плакав. Через Марію я віддаю себе Спасителю. Я з'єднався з серцем Марії та Спасителя. Потім я щиро молився до Спасителя.

Спаситель: «Дочко моя, запиши це. Я хочу, щоб ти ще сьогодні подарувала мені все, що маєш».

Я: «Мій Господи і Боже, я нічого не маю. Все належить Тобі. Ти є всім у мені. Я нічого не приніс на цю землю. І нічого не зможу з собою забрати. Чи було добре чи погано те, що я зробив досі? Я чекаю на свою нагороду на небі. Я маю велику віру в цю нагороду. Я вже зараз з нетерпінням чекаю на неї. Я радію кожного дня, бо з кожним днем я на крок ближче до неба. Щоб там я міг далі любити Тебе, славити і величати разом з Пресвятою Богородицею, святим Йосипом, усіма ангелами, ангелами-охоронцями та святими.

Приємно знати, для чого ти живеш на цій землі».

Спаситель: «Моя люба донько, Я є твоє надбання. Ти є всім у Мені. Я є твоє майбутнє, Я є твоя вічність. Моя донько, Мені подобається те, що ти сьогодні написала. Моя люба донько, лист добігає кінця. Можна було б ще багато написати, але Мені достатньо того, що ти написала. Мені було приємно. Ти була старанною. Ти принесла багато жертв.

«Донечко, трохи відпочинь».

Я: «Як тепер? Мій Господи і Боже, мій любий душпастир, чи не доведеться мені завтра більше писати?»

Спаситель: «Ти можеш розмовляти зі мною, але записувати тобі більше не потрібно. Моя люба донько, залишайся мені вірною».

Я: «Дорогий Боже, у мене зараз колючий біль у серці, серце болить».

Спаситель: «Це Моє діяння в тобі. Я розпочав Своє діяння в тобі. Моя люба донько, Я в тобі і завжди буду в тобі».

Запам'ятай це добре. Ти ніколи не будеш самотньою, навіть якщо відчуваєш себе покинутою».

Я: «Мій Господи і Боже, я вірю в те, що Ти мені сказав. Нехай буде так, як Ти сказав. Я Твоя дитина, Твоя дочка, наречена, сестра, слугиня і Твій інструмент, яким Ти користуєшся. Мій Господи і Боже, все це з любові до Тебе, для Твоєї великої слави і для спасіння душ».

Спаситель: «Моя люба донько, я дякую тобі. Ти залишишся під моїм захистом. Я благословляю тебе, моя донько».

Я: «Господи, я включаю всі душі, навіть ті, що перебувають у місці очищення, щоб ніхто не міг сказати, що не отримав цього благословення».

Спаситель: «Нехай благословить тебе Бог Отець, Бог Син і Бог Святий Дух. Іди з миром, моя люба донько».

Я: «Дяка Богу Господу. Хай буде прославлений, улюблений, почитаний і вдячно славлений Триєдиний Бог. Хай буде прославлений Ісус Христос і Марія тепер і на віки віків. **АМІНЬ**.

З 13:30 до 16:00 я переписувала свої нотатки в щоденник.

З 17:00 до 18:15 я разом з Вольфрамом писав щоденник.

18:30 – Свята Меса в Роті.

З 19:30 до 21:00 я разом з Вольфрамом продовжував писати щоденник.

О 21:30 мені зателефонував отець Гебхард Гейдер із Регенсбурга.

Він розповів мені, що сьогодні завершив свою велику працю. І мені теж слід припинити писати, бо цього буде достатньо. Я сказала, що Спаситель вже сьогодні вранці сказав мені те саме.

Отець Гебхард Гейдер зрадів цьому, оскільки я вже знала про це від Спасителя. Адже це було підтвердженням того, що Спаситель діяв через нього.

Я сказала йому, що сьогодні буде також мій останній день, коли я писатиму. Отець Гебхард благословив мого чоловіка і мене по телефону. Мені було приємно, що він дав мені благословення латиною. Я попрощалася з ним. Дякую Богові також за цю ласку, що отець Гебхард Гейдер зателефонував мені і ще раз поговорив зі мною.

Під час написання щоденника я ніколи не користувалася Біблією чи іншою релігійною книгою. Я маю дуже обмежений словниковий запас німецької мови. Я також майже не використовувала іноземних слів, оскільки хотіла писати просто, щоб це було зрозуміло кожному.

Цей щоденник було завершено сьогодні, 14 листопада 1992 року.

Підпис: Юліана Еберт

Цей щоденник написали Маріон Гамбш і Вольфрам Беллеманн на друкарській машинці.

Два додатки до щоденника:

5 листопада 1993 року – п'ятниця Серця Ісуса

Напередодні ввечері (4 листопада) Юліана отримала дзвінок від чоловіка, який розповів отцю з Ваггаузеля (паломницький храм), що Матір Божа хоче причащатися в рот.

Отець відповів йому: «Це диявол говорить через вас!»

Наостанок священник сказав чоловікові, який приїхав із Брухзаля, що той може спокійно причащатися, стоячи на колінах.

На це Юліана знайшла правильні слова: «Якщо це диявол говорив через того чоловіка, то як же священник міг дозволити йому те, що він сказав?!»

5 листопада близько 10-ї години Юліана звернулася до Божої Матері.

При цьому вона молилася до Матері Божої, щоб, якщо це воля Божа і її власна воля, вона сказала їй, чого вона хоче в питанні причастя в рот.

Матір Божа: «Я скажу тобі, дочко моя! Я вимагаю причащання в рот у всіх церквах, так само як і Отець».

Юліана: «Люба Матір Божа, дякую Тобі, що Ти мені це сказала!»

Потім вона запитує щодо Марпінгена, чи повинен Томас написати, вона запитує Спасителя.

Спаситель: «Правильно, що ти пишеш! Все, що походить від Бога, має бути поширене, щоб Божий план здійснився».

Юліана запитала Спасителя: «Чому священники, які були в Меджугор'ї, також винні? (у війні, див. 04 листопада).

Спаситель: «Спочатку в Меджугор'ї була смиренність, а потім її не стало. Вони віддали Мое Тіло в руки людей.

Моя донько, запиши: від священників Я вимагаю, щоб вони проповідували про велику пошану до Мого Тіла. Там, де є пошана, там є любов.

Там, де бракує любові, вони пожинають лише ненависть.

Пиши, дочко Моя: Я дарую священникам навернення. Вони повинні давати віруючим причастя в рот. Дочко Моя, Я дарую Себе душам».

Юліана запитує Спасителя, чи повинні вони давати причастя в рот, чи це їхній обов'язок. Спаситель: «Ви повинні, бо Я є Той, Хто є. Тому Я дозволив це лише Своїм священникам (доторкатися руками до Його Найсвятішого Тіла).

Я винагороджу кожного священника, який вже зараз почне не давати причастя в руки. Моя любов і благодать рясно зійдуть на них. Вони повинні віддати Мені всю свою гордість. Моя люба донько, Я дякую тобі, що ти це записала!

5 листопада 1994 року – понеділок

21:45

Богородиця: «Мої діти, Я люблю вас. Ви всі отримали благодать від Господа.

Навіть якщо вам важко молитися цим розарієм до Святих Ран Господніх, молитесь ним щодня.

Не всі можуть молитися цим розарієм. Завдяки йому спасається багато душ.

Я дякую вам, мої діти, за сильну молитву.

www.gnadenvolle-gebete.de

11.03.2026

Витяг з оригінального щоденника - Бернхард

Найкраща молитва, сповнена благодаті —
«Отче наш» — для всіх людей

щоб кожне серце раділо і багато душ було врятовано

† (Ми молимося в ім'я всіх і за всіх людей)

(німецькою)
19.06.2025

† В ім'я Всемогутнього Святого Триєдиного Бога,

Отця, Сина і Святого Духа, ми просимо і запрошуємо молитися разом з нами та захищати нас: Пресвяту Діву Марію, нашу Матір і Царицю, святого Йосипа, всіх святих, святих ангелів у раю – на небі та святих ангелів-охоронців, які завжди з нами. Ми просимо бідні душі у чистилищі, щоб вони були нашими заступниками і молилися за нас.

Святий Триєдиний Боже, † Отче, Сине і Святий Духу, Ти є єдиний, нероздільний, добрий, всемогутній і всюдисущий Бог.

Твоє Царство серед нас. Ти царюєш на небі – в Раю, і на землі.

Нехай буде воля Твоя, як на небі – в Раю, так і на землі. **Милосердний живий Боже,** прости нам наші провини, як і ми прощаємо тим, хто провинився перед нами. Ми смиренно просимо Тебе: живи і залишайся в наших серцях зі своїм світлом, силою і любов'ю.

Дай нам і всім людям благодать, щоб Твій мир жив у наших серцях і серцях людей, щоб ми належали Тобі, служили Тобі, були вірними Тобі і назавжди залишалися з Тобою.

Отче наш, ми смиренно просимо Тебе:

очисти нас і визволи від усіх гріхів.

Будь ласка, дай нам хліб наш насущний, який римо-католицький священик перетворює на живу Святу Гостію. Після перетворення Гостія є нашим присутнім живим Святим Богом, Царем і Спасителем для всіх людей. Якого ми в церкві з покірністю та чистим серцем приймаємо і очікуємо вічного життя.

Сильний Святий Боже, ми благаємо Тебе,

назавжди скинь дияволів у пекло, щоб люди і ми не слухали їх, не служили їм, не грішили, щоб вони не нападали на нас,

не вели війни, не мучили, не вбивали, не вводили в спокусу, не заважали, не впливали і **не** кидали **нас та людей** у пекло.

Святий Боже, будь ласка, не дозволяй нам і людям відвернутися від Тебе і залишатися у смертному гріху, але ми хочемо за Твоєю волею бути разом з Тобою тепер і навіки.

Святий Триєдиний Боже, завдяки Твоїй благодаті та Твоїй волі ми будемо щасливі в раю.

Вічний, вірний, Святий Боже, ми вшановуємо, славимо, любимо і поклоняємося Тобі, довіряємо Тобі і дякуємо Тобі за все, тепер і завжди, і на віки віків. **Амінь.**

Свята дня – Свята Юліана з Фальконьєрі
Д-Форбах, Ерберсбронн
Юліана Еберт, Бернхард Коппенгаген

Постскриптур (PS) – важливо читати і робити те, що є Божою волею: (німецька) Римокатолицький священик не має відношення до римлян, а походить від імені першого Папи Святого Петра в Римі.

Ми можемо писати лише стільки, скільки витримуємо. Тому Спаситель дає нам сильніші слова, коли війна поширюється далі і гине багато людей.

Значення – Transformāta – перетворення. Consecrata – «освячення» або «посвячення». Нагороджувати – praemium dare

У класичній латині літери **J** не існує. Ім'я Юліана пишеться з «I», яке означає **J**, тому Юліана! Джуліана – італійське ім'я Julijana вимовляється як англійське **Juliana** (Джуліана) Свята Юліана з Льежа – Бельгія. Пророчиця свята Тіла і Крові Христових, вона мала велику любов до Святого Таїнства. Папа Урбан IV у 1264 році запровадив свято Тіла і Крові Христових для всієї Церкви. Юліану з Льежа вшановують разом з італійкою Юліаною Фальконьєрі 19 червня, вона може бути заступницею. Юліану з Нікомедії вшановують у Католицькій Церкві 16 лютого.

Молитва «Отче наш», змінена на свято Тіла і Крові Господнього – (19 червня 2025 року):
Скорботи — Tribulationes

не введи нас у спокусу – ne inducas in tentationem

і не кидай нас у пекло - et ne nos in infernum praecipites

Цар і Спаситель для всіх людей - Rex et Salvator pro omnibus hominibus у раю

– Небо

Святі ангели-охоронці, які завжди з нами

caelum et Sancti Angeli custodes, qui semper apud nos sunt.

(19.06.2025) **Кельн – під час Святої Меси:**

жовті та червоні парасольки під час причастя – це ересь –

Спаситель не робить людей хворими, Він також зцілює.

Усі, хто приймає або приймав Причастя на руку, повинні піти на сповідь!

Адже причащення з рук є огидою в очах Божих, адже це не звичайний хліб — після перетворення в Гостію Святий Ісус Христос є нерозривно єдиним з Богом-Отцем і Богом-Святим Духом — з плоттю і кров'ю, тілом і душею, божественністю і людськістю, справді, істинно, суттєво, живою присутністю і всемогутнім.

(Ів. 14, 8-11: Філіп сказав до Ісуса: «Покажи нам Отця, і цього нам достатньо».

Ісус Христос відповів: «Хто бачив Мене, той бачив Отця», і: «...адже Отець, що перебуває в Мені...»).

Правильним шляхом є причащення з рук, яке дається тільки священиком.

(19.06.2025 – 14:10) **Молитва «Отче наш» завершена**

Молитва «Отче наш» сьогодні завершена, і весь рай – небо радіє, молячись разом з нами. Протягом 30 років у школі Спасителя ми навчилися, як

Щоб ми могли краще молитися «Отче наш». Ми повинні молитися перед месою і після меси, і якщо ми будемо молитися кілька разів на день, буде врятовано більше душ! Спаситель сказав: «Моя воля — щоб цю молитву промовляли!»! Просимо вас, включіть у свої молитви також мене, Юліану та Бернхарда, ми дякуємо вам — Святий Бог винагородить вас.

Нехай благословить вас і всіх людей Святий Триєдиний Бог,

† Отець, Син і Святий Дух!

Sancta Diei – Свята Юліана

Фальконьєрі 19.06.2025

www.gnadenvolle-gebete.de

www.gnadenvolle-gebete-und-erlebte-wunder.de

www.vater-unser.net

Festivitate Corporis Christi

D-Форбах, Ерберсбронн

Юліана Еберт, Бернхард Коппенгаген

**Optimum precatum plenum gratiae – Pater Noster – pro omnibus hominibus –
ut omne cor laetetur et multae animae salventur.**

19.06.2025

(латинська)

(Oremus in nomine omnium et pro omnium hominum)

† В ім'я Святого і Трисдиного Бога, Отця, Сина і Святого Духа,
ми просимо, щоб разом з нами молилися і захищали нас: Пресвята
Діва Марія, наша Мати і Цариця, Святий Йосип, усі святі, святі
ангели в Раю — небесні ангели-охоронці,
які завжди перебувають серед нас. Як і бідні душі в чистилищі, ми
просимо, щоб вони були нашими заступниками і молилися за нас.

Свята Трійця Божа, † Отець, Син і Святий Дух, Ти є єдиний,
нероздільний, всемогутній і всюдисущий Бог.

Твоє Царство серед нас. Ти царюєш на небі – в Раю – і на землі.
Нехай буде воля Твоя, як на небі – в Раю, так і на землі.

Милосердний і живий Боже, благаємо Тебе, прости нам наші
провини, як і ми прощаємо нашим боржникам; смиренно просимо
Тебе: живи і залишайся в наших серцях зі Своїм світлом, силою і
любов'ю.

Дай нам і всім людям благодать, щоб Твій мир жив у серцях людей, які
належать Тобі, служать Тобі, вірні Тобі і навіки залишаються з Тобою.

Отче наш, благаємо Тебе:

очисти нас і спаси від усіх гріхів.

Прошу, дай нам хліб наш насущний, який через римсько-католицького
священика перетворюється на святу жертву.

Після перетворення жертви Святий Бог наш

живий і присутній, Цар і Спаситель для всіх людей.

Ми приймаємо Його в Церкві з покірністю та чистим
серцем і сподіваємося на вічне життя.

Святий Боже сильний; благаємо Тебе: скинь дияволів навіки в пекло,
щоб ні люди, ні ми не чули їх,

не служили їм і не грішили; нехай вони не нападають на нас, не
розпалюють війни, не завдають страждань і не вбивають, не
вводь нас у спокусу, не турбуй, не спонукай і не кидай **нас та
людей** у пекло.

Святий Боже, благаю, не дозволяй, щоб ми та люди відвернулися від
Тебе і залишалися у смертному гріху, але ми хочемо, згідно з Твоєю
волею, тепер і навіки бути разом з Тобою.

Святий Трисдинний Боже, завдяки Твоїй благодаті та Твоїй волі ми
будемо щасливі в раю. **Вічно, Святий Боже,** ми шануємо, славимо,
любимо і поклоняємося Тобі, покладаємо надію і дякуємо Тобі за все,
зараз і завжди, і на віки віків. **АМІНЬ.**

Sancta Diei – Sancta Iuliana Falconieri 19.06.2025

www.gnadenvolle-gebete.de

www.gnadenvolle-gebete-und-erlebte-wunder.de

www.vater-unser.net

D-Форбах, Ерберсбронн

Юліана Еберт, Бернхард Коппенгаген

Postscriptum (PS) – grave ad legendum et ad faciendum
quod voluntas Dei est:

(латинська)

Римо-католицький священик підпорядковується не римлянам, а першому папі, святому Петру в Римі. Ми можемо писати лише те, що можемо витримати. Тому Спаситель дає нам сильніші слова, якщо розгорається війна і гине багато людей.

Молитва «Отче наш», змінена на свято Тіла Христового (19.06.2025)

Скорботи — Tribulationes

не введи нас у спокусу – ne inducas in tentationem

і не кидай нас у пекло - et ne nos in infernum praecipites

Цар і Спаситель для всіх людей - Rex et Salvator pro omnibus hominibus Рай, Небо і з нами - Paradiso - caelum et apud nos

(19.06.2025) Кельн – у Missa sancta:

Жовті та червоні парасольки є єрессю.

Єпископ під час Меси в день Тіла і Крові сказав: Ісус Христос є тіло і кров! Він є Бог і людина, справді, реально, живий, присутній і всемогутній, єдиний Триєдиний Бог – Отець, Син і Святий Дух.

Причастя в руці – благаю, визнайте!

(19.06.2025 – 14:10) Молитва «Отче наш» завершена. Молитва

«Отче наш» сьогодні завершена, і весь рай – небо радіє разом з нами, молячись.

Протягом більше ніж тридцяти (30) років у школі Спасителя ми вчилися, як краще молитися. Ми повинні молитися перед Месою і після Меси, і чим частіше ми молимося протягом дня, тим більше душ буде врятовано!

Спаситель сказав: «Моя воля – щоб ця молитва була прочитана!»

Просимо вас, включіть мене, Юліану та Бернхарда у свої молитви, дякуємо вам – нехай Святий Бог винагородить вас.

Нехай благословить вас і всіх людей Свята Трійця, єдиний Бог, † Отець, Син і Святий Дух.

www.gnadenvolle-gebete.de

www.gnadenvolle-gebete-und-erlebte-wunder.de

www.vater-unser.net

Д-Форбах, Ерберсбронн
Юліана Еберт,
Бернхард Коппенгаген

Ми вшановуємо Пресвяту
Богородицю і згадуємо день її
народження

09.09.2025

В ім'я Святої Трійці, Отця, Сина і Святого Духа. Амінь.

Свята Богородице Маріє, Царице Миру, ми
любимо Тебе і славимо Тебе,
Ти є нашим Непорочним Зачаттям, Матір Божа,
зачата без первородного гріха,
яка любить нас і діє в нас Божою любов'ю з Раю.

Просимо, Свята Мати Церкви, розпрости свої руки і
огорни нас своїми святими ангелами.

Веди нас і примири з Твоїм Сином, нашим Царем і Спасителем, щоб ми
жили у світлі Святого Духа Божого.

Свята Матір, випроси для нас смиренність,
лагідність, вірність і витривалість у молитві,
щоб мир і любов панували у всіх серцях людей.

Ми дякуємо тобі, могутня Свята Діво, ти є притулком грішників,
Помічниця християн, велика Посередниця всіх благодатей.

З твоїм днем народження для нас починається краще життя з твоїм
світлом, захистом і безпекою поруч з тобою.

Нехай Твій Син, наш Святий Бог, завжди буде з нами поруч із Тобою,
благословляє нас, спасає і захищає від гріхів.

Вічний, Всемогутній, Святий Триєдиний Боже, Отче, Сине і Святий Духу,
ми славимо, дякуємо Тобі і прославляємо Тебе, тепер і навіки.

Амінь.

Маспаломас – Гран-Канарія – 09.09.2025
Юліана, Самуель, Бернхард